

การพัฒนารูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาอุดมศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2561

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

DEVELOPMENT OF AN INTERNATIONAL NURSING COLLEGE MODEL IN THAILAND

Mrs. Urai Nirotnun

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Doctor of Philosophy in Higher Education
Department of Educational Policy, Management, and Leadership
Faculty of Education
Chulalongkorn University
Academic Year 2018
Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การพัฒนา รูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย
โดย	นางอุไร นิโรธนันท์
สาขาวิชา	อุดมศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิภา ปรัชญพฤทธิ
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.ปทีป เมธาคุณวุฒิ

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต

.....	คณบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุขชีวะ)	
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	ประธานกรรมการ
.....	
(รองศาสตราจารย์ ดร.วราภรณ์ บวรศิริ)	
.....	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิภา ปรัชญพฤทธิ)	
.....	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
(ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.ปทีป เมธาคุณวุฒิ)	
.....	กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พันธ์ศักดิ์ พลสารมัย)	
.....	กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริฉันทน์ สติรกุล เตชพาหพงษ์)	
.....	กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา เหลืองอมรเลิศ)	

อุไร นิโรจน์นธ์ : การพัฒนารูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย. (

DEVELOPMENT OF AN INTERNATIONAL NURSING COLLEGE MODEL IN THAILAND) อ.ที่ปรึกษาหลัก : ผศ. ดร.อภิภา ปรัชญพฤทธิ,
อ.ที่ปรึกษาร่วม : ศ.กิตติคุณ ดร.ปทีป เมธาคุณวุฒิ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิตในประเทศไทย และการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิตในต่างประเทศ 2) วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นเพื่อเตรียมความพร้อมในการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย 3) พัฒนารูปแบบการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย และ 4) นำเสนอข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิตในประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย อาจารย์ผู้สอน นักศึกษาพยาบาลชาวไทยและชาวต่างชาติ ในหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษานานาชาติ เครื่องมือวิจัย ได้แก่ แบบวิเคราะห์สาระ และแบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิค Modified Priority Needs Index (PNImodified) ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ในภาพรวมการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติ ระดับปริญญาตรีในประเทศไทยยังมีน้อย มีสถานะเป็นคณะภายใต้มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐและเอกชน กำหนดวิสัยทัศน์สู่การเป็นนานาชาติ และทำความร่วมมือทางวิชาการกับนานาชาติ ส่วนการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิตในต่างประเทศ จะเน้นวิสัยทัศน์ในการเป็นผู้นำของโลกในด้านการจัดศึกษา การวิจัย และให้บริการวิชาการ พันธกิจในการบูรณาการแหล่งทุน การวิจัย การจัดการศึกษาและการปฏิบัติเข้าด้วยกัน จัดการเรียนการสอนโดยใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ การเรียนร่วมกับสหสาขาวิชาชีพ การใช้เว็บ และโดยใช้สถานการณ์เสมือนจริง

2. ผลการศึกษาความต้องการจำเป็นเพื่อเตรียมความพร้อมในการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย จากมุมมองของผู้สอนและนักศึกษาพยาบาลพบว่ารายการประเมินที่มีค่าสูงสุด 5 อันดับแรก คือ 1) แลกเปลี่ยนนักศึกษากับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ 2) กำหนดให้การศึกษ อบรม ดูงานในต่างประเทศเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา 3) เปิดสอนหลักสูตรสองปริญญาร่วมกับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศระบบ 4) การเบิก-จ่ายงบประมาณคล่องตัว รวดเร็ว เอื้อต่อการดำเนินงานด้านการศึกษาพยาบาลนานาชาติ และ 5) แลกเปลี่ยนอาจารย์ผู้สอนกับสถาบันในต่างประเทศ

3. รูปแบบการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย ประกอบด้วย หลักการและเหตุผล ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย สถานภาพและโครงสร้างขององค์กร และองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ องค์ประกอบที่ 1 ปัจจัยส่งเสริมระดับชาติและระดับสถาบัน แบ่งเป็น 1) ปัจจัยส่งเสริมระดับชาติ ซึ่งมี 4 องค์ประกอบย่อย คือ การสร้างพันธมิตร การสร้างรายได้และการค้าในเชิงพาณิชย์ ความร่วมมือระดับชาติและสถาบัน การพัฒนาสังคม วัฒนธรรม และความเข้าใจซึ่งกันและกัน 2) ปัจจัยส่งเสริมระดับสถาบัน ซึ่งมี 4 องค์ประกอบย่อย คือ การมีชื่อเสียงในระดับนานาชาติ การส่งเสริมคุณภาพและมาตรฐานนานาชาติ การพัฒนาผู้เรียนและผู้สอน และการสร้างองค์ความรู้ องค์ประกอบที่ 2 การจัดการศึกษาของวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ ครอบคลุมองค์ประกอบย่อย คือ ด้านหลักสูตร การเรียนการสอน ผู้สอน และผู้เรียน และองค์ประกอบที่ 3 การบริหารจัดการ ซึ่งครอบคลุมองค์ประกอบย่อย คือ ทรัพยากรสนับสนุน อาคาร สถานที่ งบประมาณและการเงิน และบุคลากรสายสนับสนุน

4. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิตในประเทศไทย มีประเด็นที่ควรคำนึง ดังนี้ 1) โครงสร้างองค์กร ความเป็นมาตรฐานสากล 2) การจัดทำข้อตกลงความร่วมมือ 3) การวิเคราะห์ต้นทุน รายได้ และงบประมาณ 4) การเตรียมอาจารย์ หลักสูตร การเรียนการสอน บุคลากร และสิ่งแวดล้อม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สาขาวิชา อุดมศึกษา
ปีการศึกษา 2561

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาร่วม

5684259027 : MAJOR HIGHER EDUCATION

KEYWORD: MODEL, INTERNATIONAL, NURSING

Urai Nitnun : DEVELOPMENT OF AN INTERNATIONAL NURSING COLLEGE MODEL IN THAILAND. Advisor: Asst. Prof. Apipa Prachyapruit, Ph.D. Co-advisor: EMERITUS Pateep Methakunavudhi, Ph.D.

The purposes of this study were 1) to analyze situation of international nursing education in Thailand. and the good practices of nursing education management in overseas. 2) to analyze the need assessment for preparation to be an international nursing college in Thailand 3) to develop an international nursing college model in Thailand. and 4) to propose policy recommendations and practices for international nursing education management in Thailand . The samples were comprised of nursing instructors, international nursing students and Thai nursing students in international bachelor program in nursing, and experts in international nursing education. The research instruments were content analysis form and questionnaires. The data were analyzed by using frequency, percentage, mean, standard deviation and Modified Priority Needs Index (PNI_{modified}) analysis. The research findings were as follows;

1) Overall, undergraduate international nursing education in Thailand was provided in a few institutes, under the faculty of public /private university, as that stated vision on internationalization and have collaborations with International academic institutes. The good practices for nursing education management in overseas were comprised of the philosophy of being the world leader in education, research and academic services , the missions to integrate scholarship, research, education and practice and the teaching -learning management based on evidence based practice, inter- professional education, web-based online learning, simulation based learning.

2) Remarks from need assessment in preparation for establishing international nursing colleges in Thailand from the perspectives of both nursing instructors and students were as follows: 1) arranging student exchange with overseas academic institutions, 2) study in abroad as a part of the educational program, 3) arranging joint program with international academic institutions, 4) setting flexible financial and budget management to promote International nursing education management, 5) arranging faculty exchange with international institutions.

3) An international nursing college model in Thailand included rationale, philosophy, vision, missions, goals, organization structures, and 3 important components. The first component was national and institutional enable factors. The national factors were composed of 1) building alliances 2) income generation and commercial trade 3) national enable and institutional collaboration and 4) social and cultural development and mutual understanding. The institutional enable factors were comprised of 1) international profile and reputation, 2) quality enhancement and international standards, 3) student and staff development and 4) research and knowledge production. The second component was educational management which included curriculum, teaching and learning method, students, and instructors. The third component, administration and management included resources, building, budget and finance and supporting staff.

4) Policy recommendations for an international nursing college management in Thailand should focus on: 1) organization structures and international standard, 2) memorandum of agreement, 3) root cost analysis, income generation and budget, 4) faculty preparation, curriculum management, teaching and learning method, staff and environment preparation.

Field of Study: Higher Education

Academic Year: 2018

Student's Signature

Advisor's Signature

Co-advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ ด้วยความกรุณาเป็นอย่างสูงจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิภา ปรัชญพฤทธิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.ปทีป เมธาคุณวุฒิ อาจารย์ที่ปรึกษา ร่วม ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง คอยช่วยเหลือและแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ทั้งยังเอาใจใส่ติดตามความคืบหน้าอยู่อย่างสม่ำเสมอ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. สุจิตรา เหลืองอมรเลิศ กรรมการภายนอกซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิจากสภาการพยาบาล รองศาสตราจารย์ ดร.วราภรณ์ บวรศิริ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พันธุ์ศักดิ์ พลสารัมย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สิริฉันท์ สติรกุล เตชพาหพงษ์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาเป็นผู้สอบวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ ทั้งยังให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ คอยช่วยเหลือและเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยมาโดยตลอด

ขอขอบพระคุณผู้บริหารและผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ที่ได้กรุณาสละเวลาอันมีค่ายิ่ง ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวิจัย และขอบคุณนักศึกษาพยาบาลที่ให้ข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณคณาจารย์สาขาวิชาอุดมศึกษาทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการทำวิทยานิพนธ์นี้ ทั้งยังให้คำแนะนำ คำปรึกษาด้วยความเต็มใจยิ่ง

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากทุน 90 ปี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กองทุนรัชดาภิเษกสมโภชน์ จนทำให้งานวิจัยบรรลุผลสำเร็จ ลุล่วงอย่างดียิ่ง ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งอย่างยิ่งในความกรุณาของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณเพื่อนๆร่วมรุ่นรหัส 56 พี่ ๆ เพื่อนๆ และน้อง ๆ ในสาขาวิชาอุดมศึกษา ที่ให้การช่วยเหลือเกื้อกูลกันอย่างดียิ่ง ทั้งในด้านความรู้ ความคิด และกำลังใจ รวมทั้งขอขอบคุณทุกคนในครอบครัว ที่ได้ให้การสนับสนุน ช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจให้มาโดยตลอด จนทำให้งานวิจัยเสร็จสมบูรณ์

อุไร นิโรธนันท์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ฌ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	8
ขอบเขตของการวิจัย.....	9
คำจำกัดความในการวิจัย.....	9
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	11
รายละเอียดกรอบแนวคิดการวิจัย.....	12
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	24
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	25
ตอนที่ 1 การจัดการศึกษานานาชาติระดับอุดมศึกษา.....	26
ตอนที่ 2 การจัดการศึกษาสาขาพยาบาลศาสตร์.....	56
ตอนที่ 3 แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบ.....	89
ตอนที่ 4 แนวคิดเกี่ยวกับวิธีการและเทคนิคที่ใช้ในการวิจัย.....	93
ตอนที่ 5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	99
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	105

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	105
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	110
การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	111
การเก็บรวบรวมข้อมูล	124
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	125
ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย	126
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	132
ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย และ แนวปฏิบัติที่ดีของการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตร์ในต่างประเทศ	133
ตอนที่ 2 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อเตรียมความพร้อมในการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย.....	152
ตอนที่ 3 ผลการจัดทำร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย.....	173
ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตร์ในประเทศไทย.....	225
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	231
สรุปผลการวิจัย.....	234
อภิปรายผลการวิจัย.....	242
ข้อเสนอแนะจากการวิจัย.....	253
บรรณานุกรม.....	255
ภาคผนวก.....	269
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงของแบบบันทึกการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติในประเทศไทยและแนวปฏิบัติที่ดีของการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตร์ในต่างประเทศ	270
ภาคผนวก ข รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงของแบบสอบถามความต้องการจำเป็น เพื่อเตรียมความพร้อมในการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย.....	272

ภาคผนวก ค รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสมของร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาล นานาชาติ ในประเทศไทย.....	274
ภาคผนวก ง รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตอบแบบสอบถามข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการจัดการศึกษา พยาบาลศาสตร์นานาชาติในประเทศไทย	276
ภาคผนวก จ แบบบันทึกการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติใน ประเทศไทย และแนวปฏิบัติที่ดีของการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตร์ในต่างประเทศ	278
ภาคผนวก ฉ เครื่องมือแบบสอบถามความต้องการจำเป็น เพื่อเตรียมความพร้อมในการเป็น วิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย.....	280
ภาคผนวก ช แบบตรวจสอบความเหมาะสมของร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศ ไทย	299
ภาคผนวก ซ แบบสอบถามข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการจัดการการศึกษาศาสตร์ นานาชาติ ในประเทศไทย.....	318
ประวัติผู้เขียน.....	328

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 3.1	จำนวนอาจารย์และจำนวนผู้เรียนในหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต(นานาชาติ) และหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก ระดับปริญญาตรีที่เปิดสอนปัจจุบัน.....	107
ตารางที่ 3.2	จำนวนกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูลในแต่ละสถาบัน.....	108
ตารางที่ 3.3	ข้อคำถามความต้องการจำเป็น.....	115
ตารางที่ 3.4	ค่าความเที่ยงของเครื่องมือ.....	117
ตารางที่ 3.5	สรุปขั้นตอนการวิจัย.....	129
ตารางที่ 4.1	ผลการสังเคราะห์ปรัชญา.....	134
ตารางที่ 4.2	ผลการสังเคราะห์วัตถุประสงค์.....	135
ตารางที่ 4.3	ผลการสังเคราะห์วิสัยทัศน์.....	136
ตารางที่ 4.4	ผลการสังเคราะห์พันธกิจ.....	137
ตารางที่ 4.5	ผลการสังเคราะห์โครงสร้างองค์กร.....	138
ตารางที่ 4.6	ผลการสังเคราะห์โครงสร้างหลักสูตร.....	139
ตารางที่ 4.7	ผลการสังเคราะห์ความร่วมมือกับนานาชาติ.....	140
ตารางที่ 4.8	ผลการสังเคราะห์ปรัชญา (Philosophy)	141
ตารางที่ 4.9	ผลการสังเคราะห์วิสัยทัศน์ (Vision)	142
ตารางที่ 4.10	ผลการสังเคราะห์พันธกิจ (Mission)	143
ตารางที่ 4.11	ผลการสังเคราะห์เป้าหมาย	144
ตารางที่ 4.12	ผลการสังเคราะห์หลักสูตร (Curriculum/ Program)	145
ตารางที่ 4.13	ผลการสังเคราะห์การแลกเปลี่ยนนักศึกษา (Student exchange)/ ความร่วมมือกับนานาชาติ (International collaborations)	146
ตารางที่ 4.14	ผลการสังเคราะห์การจัดการเรียนการสอน.....	147
ตารางที่ 4.15	ข้อมูลทั่วไปของผู้สอน.....	153
ตารางที่ 4.16	ข้อมูลทั่วไปของผู้เรียน.....	154
ตารางที่ 4.17	ผลการประเมินความต้องการจำเป็นการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ ของกลุ่มผู้สอนและผู้เรียน.....	155
ตารางที่ 4.18	ลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นของผลการประเมิน ความต้องการจำเป็นการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติของกลุ่มผู้สอน.....	163

ตารางที่ 4.19	ลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นของผลการประเมิน ความต้องการจำเป็นการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติของกลุ่มผู้เรียน.....	166
ตารางที่ 4.20	ลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นของผลการประเมิน ความต้องการจำเป็นการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติของกลุ่มผู้สอน และกลุ่มผู้เรียน.....	170
ตารางที่ 4.21	ความต้องการจำเป็นระดับสูงหรือเร่งด่วน ด้านปัจจัยความเป็นนานาชาติ ระดับชาติ.....	174
ตารางที่ 4.22	ความต้องการจำเป็นระดับสูงหรือเร่งด่วน ด้านปัจจัยความเป็นนานาชาติ ระดับสถาบัน.....	175
ตารางที่ 4.23	ความต้องการจำเป็นระดับสูงหรือเร่งด่วน ในการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติ ด้านการจัดการศึกษา.....	177
ตารางที่ 4.24	ความต้องการจำเป็นที่ไม่เร่งด่วน ด้านปัจจัยความเป็นนานาชาติ ระดับชาติ.....	178
ตารางที่ 4.25	ความต้องการจำเป็นที่ไม่เร่งด่วน ด้านปัจจัยความเป็นนานาชาติ ระดับสถาบัน.....	179
ตารางที่ 4.26	ความต้องการจำเป็นที่ไม่เร่งด่วน ด้านการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติ.....	180
ตารางที่ 4.27	ระดับความเหมาะสมของร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย ตามองค์ประกอบโดยรวม.....	195
ตารางที่ 4.28	ระดับความเหมาะสมของร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย ด้านหลักการและเหตุผลการจัดตั้งวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ.....	196
ตารางที่ 4.29	ระดับความเหมาะสมของร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย ด้านปรัชญา วิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ และพันธกิจ	197
ตารางที่ 4.30	ระดับความเหมาะสมของร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย ด้านสถานภาพองค์กร.....	198
ตารางที่ 4.31	ระดับความเหมาะสมของร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย ด้านปัจจัยความเป็นนานาชาติระดับชาติ.....	199
ตารางที่ 4.32	ระดับความเหมาะสมของร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย ด้านปัจจัยความเป็นนานาชาติระดับสถาบัน.....	200

ตารางที่ 4.33	ระดับความเหมาะสมของร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย ด้านการจัดการศึกษาของวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ.....	201
ตารางที่ 4.34	ระดับความเหมาะสมของร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย ด้านการบริหารจัดการ.....	202
ตารางที่ 4.35	ข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินความเหมาะสมของร่างรูปแบบ วิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย ด้านหลักการและเหตุผล.....	204
ตารางที่ 4.36	ข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินความเหมาะสมของร่างรูปแบบ วิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย ด้านปรัชญา วิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ และพันธกิจ.....	206
ตารางที่ 4.37	ข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินความเหมาะสมของร่างรูปแบบ วิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย ด้านสถานภาพ และโครงสร้างองค์กร.....	208
ตารางที่ 4.38	ข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินความเหมาะสมของร่างรูปแบบ วิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย องค์กรประกอบที่ 1 ปัจจัย ความเป็นนานาชาติระดับชาติและระดับสถาบัน.....	209
ตารางที่ 4.39	ข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินความเหมาะสมของร่างรูปแบบวิทยาลัย พยาบาลนานาชาติในประเทศไทย องค์กรประกอบที่ 2 ด้านการจัดการศึกษาพยาบาล นานาชาติ.....	211
ตารางที่ 4.40	ข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินความเหมาะสมของร่างรูปแบบ วิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย องค์กรประกอบที่ 3 ด้านการบริหาร จัดการ.....	211

สารบัญญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	11
ภาพที่ 2.1 วงจรความเป็นนานาชาติ.....	54
ภาพที่ 3.1 กรอบแนวคิดการร่างแบบสอบถาม.....	113
ภาพที่ 4.1 แผนผังความเชื่อมโยงของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ในแต่ละขั้นตอน.....	133
ภาพที่ 4.2 ร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทยจากการสังเคราะห์ ความต้องการจำเป็น.....	181
ภาพที่ 4.3 แนวทางการพัฒนาร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย.....	182
ภาพที่ 4.4 ร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทยจากการสังเคราะห์ ความต้องการจำเป็นและแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	183
ภาพที่ 4.5 หลักการและเหตุผลของร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย.....	184
ภาพที่ 4.6 ปรัชญา วิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ และพันธกิจของร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ ในประเทศไทย.....	185
ภาพที่ 4.7 สถานภาพองค์กรของร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย.....	186
ภาพที่ 4.8 โครงสร้างองค์กรของร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย.....	187
ภาพที่ 4.9 ปัจจัยความเป็นนานาชาติระดับชาติและระดับสถาบันของร่างรูปแบบ วิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย.....	188
ภาพที่ 4.10 การจัดการศึกษาของร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย.....	191
ภาพที่ 4.11 การบริหารจัดการของร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย.....	193
ภาพที่ 4.12 รูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย.....	213
ภาพที่ 4.13 หลักการและเหตุผลของรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย.....	214
ภาพที่ 4.14 ปรัชญา วิสัยทัศน์ เป้าหมาย และพันธกิจของรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ ในประเทศไทย.....	215
ภาพที่ 4.15 สถานภาพองค์กรของรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย.....	216
ภาพที่ 4.16 โครงสร้างองค์กรของรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ.....	217
ภาพที่ 4.17 ปัจจัยส่งเสริมการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติระดับชาติและระดับสถาบัน.....	218
ภาพที่ 4.18 การจัดการศึกษาของรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย.....	222
ภาพที่ 4.19 การบริหารจัดการของรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย.....	223
ภาพที่ 5.1 การนำเสนอรูปแบบการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย.....	240

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

อิทธิพลของโลกาภิวัตน์ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทุกมิติของสังคมโลก ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม การศึกษาก็เป็นมิติหนึ่งที่ได้รับผลกระทบ ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบและวิธีการในการจัดการศึกษา เพื่อให้สามารถตอบสนองการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพ การบริหารจัดการศึกษาของประเทศต่าง ๆ จึงเปลี่ยนไป ทำให้การจัดการศึกษาหลักสูตรนานาชาติเป็นที่สนใจของนักเรียนและนักศึกษาค่อนข้างสูง สำหรับประเทศไทย ได้มีการจัดการศึกษานานาชาติขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการ การดำเนินนโยบายพัฒนาประเทศที่ต้องการยกระดับสถาบันการศึกษาในประเทศให้เป็น “ศูนย์กลางการศึกษานานาชาติของเอเชีย” (กระทรวงศึกษาธิการ, 2550) และนโยบายการเปิดเสรีทางการค้า (Bilateral Free Trade Area) จากสถิติของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา พบว่าอัตราการขยายตัวของจำนวนนักศึกษาชาวต่างชาติที่สนใจเรียนหลักสูตรนานาชาติในระดับอุดมศึกษาในประเทศไทยเพิ่มขึ้น

สาระสำคัญในแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (2552-2559) ซึ่งเป็นแผนระยะยาว ภายใต้เป้าหมายของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ได้มีแนวนโยบายในการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการศึกษา พัฒนาความเป็นสากลของการศึกษา เพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียน และเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของประเทศภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ ขณะเดียวกันสามารถอยู่ร่วมกันกับพลโลกอย่างสันติสุข มีการพึ่งพาอาศัยและเกื้อกูลกัน (แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2552 – 2559, 2553) นอกจากนี้การรวมตัวกันของประเทศในกลุ่มอาเซียนมีผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในมิติของการอุดมศึกษาตามกรอบแนวคิดความเป็นนานาชาติหรือความเป็นสากลของสถาบันอุดมศึกษา การจัดการศึกษานานาชาติเป็นสิ่งที่อุดมศึกษามีการพัฒนาเพิ่มขึ้นทั้งในเชิงคุณภาพและปริมาณ โมเร (Morey, 2000) กล่าวว่าความเป็นนานาชาติของอุดมศึกษา ประกอบด้วย 1) บัณฑิตที่มีทักษะและคุณลักษณะของความหลากหลายทางวัฒนธรรมและทักษะนานาชาติ 2) มีผู้สอนที่มีทักษะเชิงวิชาชีพและความเชี่ยวชาญ 3) มีผู้สอนจากหลากหลายเชื้อชาติ 4) มีเนื้อหาและกระบวนการของหลักสูตรนานาชาติ 5) มีผู้เรียนที่หลากหลายเชื้อชาติ 6) มีความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยและองค์กรอื่น ๆ และ 7) สร้างองค์ความรู้โดยใช้งานวิจัยเป็นฐาน

ความเป็นนานาชาติเป็นแรงผลักดันและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างทำทลายในศตวรรษที่ 21 ความเป็นนานาชาติที่เกิดขึ้นมีความซับซ้อนและแตกต่างกันออกไปจากเดิมมาก ความเป็นนานาชาติของการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็น

กระบวนการที่มีวิวัฒนาการที่รวดเร็วในกระแสโลกาภิวัตน์ การค้าเสรีข้ามพรมแดน มีความสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงและเป็นแรงขับเคลื่อนของอุดมศึกษา แม้ว่าความต้องการในการศึกษาข้ามพรมแดนจะมีมาเป็นเวลาช้านานแล้วก็ตาม แต่ก็เพิ่งได้เริ่มต้นขึ้นในศตวรรษที่ 20 เมื่อกฎหมายการค้าระหว่างประเทศ การศึกษาข้ามพรมแดน (Cross-Border Education) ทำให้เกิดการขับเคลื่อนของบุคคล ความรู้ โปรแกรม และหลักสูตรข้ามชาติ หรือภูมิภาค การศึกษาข้ามพรมแดนเป็นหน่วยย่อยของความเป็นนานาชาติและเป็นส่วนหนึ่งของโครงการพัฒนาความร่วมมือโปรแกรมแลกเปลี่ยนทางการศึกษา และเป็นจุดเริ่มต้นของการค้า (Knight, 2008)

อาเซียนหรือสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations หรือ ASEAN) ก่อตั้งขึ้นโดยปฏิญญากรุงเทพ (The Bangkok Declaration) เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2510 โดยสมาชิกผู้ก่อตั้งมี 5 ประเทศ ได้แก่ ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และประเทศไทย ในเวลาต่อมาได้มีประเทศต่างๆ เข้าเป็นสมาชิกเพิ่มเติม ได้แก่ บรูไนดารุสซาลาม เวียดนาม ลาว พม่า และกัมพูชา ตามลำดับ ทำให้อาเซียนมีสมาชิกครบ 10 ประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความร่วมมือและความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจสังคม วัฒนธรรม เทคโนโลยี การบริหาร ส่งเสริมสันติภาพ และความมั่นคงของภูมิภาค ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างอาเซียนกับต่างประเทศและองค์การระหว่างประเทศ (กรมอาเซียน, 2558) สิ่งนี้ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงซึ่งนำไปสู่การปรับตัวครั้งสำคัญ คือ การลงนามในเอกสารวิสัยทัศน์อาเซียน ค.ศ. 2020 (ASEAN Vision 2020) ที่ได้กำหนดทิศทางและเป้าหมายการดำเนินการความร่วมมือในอาเซียนด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมโดยตั้งเป้าหมายว่า ภายในปีค.ศ. 2020 อาเซียนจะเป็นวงสมานฉันท์แห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อการพัฒนาอย่างมีพลวัต ชุมชนแห่งสังคมที่เอื้ออาทรและมุ่งปฏิสัมพันธ์กับภายนอก จากนั้นในปีค.ศ. 2536 ผู้นำอาเซียน ได้ร่วมลงนามในปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมือในอาเซียนฉบับที่ 2 มีจุดประสงค์เพื่อจัดตั้งประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ในปีค.ศ. 2563 หรือ ค.ศ. 2020 เพื่อสนับสนุนการรวมตัวกัน ต่อมาในการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียนครั้งที่ 12 ปีพ.ศ.2550 ผู้นำในกลุ่มประเทศอาเซียนได้ตกลงให้มีการจัดตั้งประชาคมให้แล้วเสร็จในปี พ.ศ. 2558 (กรมอาเซียน, 2558)

บทบาทของการศึกษาได้รับการกล่าวถึงในฐานะที่เป็นสิ่งจำเป็นพื้นฐานในการสร้างประชาคมอาเซียน โดยการศึกษาถูกจัดให้เป็นเสาหลักในประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ซึ่งได้มีการกำหนดแนวทางในการขับเคลื่อนความร่วมมือไว้ในแผนงานการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งในแผนงานดังกล่าวประกอบด้วยความร่วมมือ ส่วนหนึ่งในนั้น คือ ความร่วมมือด้านการพัฒนามนุษย์ซึ่งกำหนดเป้าหมายไว้ว่าอาเซียนจะส่งเสริมความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนให้ประชาชนเข้าถึงโอกาสอย่างเที่ยงธรรมในการพัฒนามนุษย์ โดยส่งเสริมและลงทุนในด้านการศึกษา และการเรียนรู้ตลอดชีวิต การฝึกอบรมและการเสริมสร้างขีดความสามารถ ส่งเสริมนวัตกรรมและการประกอบการ ส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษ เทคโนโลยี ในการดำเนินกิจกรรมการพัฒนาทางด้าน

สังคมและเศรษฐกิจ (กรมอาเซียน, 2558) ดังนั้น การศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญในการสร้างองค์ความรู้ เพื่อใช้ในการเตรียมความพร้อมแก่ประชาชนในการเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนทั้ง 3 เสาหลัก โดยระดับการศึกษาที่มีบทบาทสำคัญที่สุดในการเตรียมความพร้อมแก่ประชาชน คือ ระดับอุดมศึกษา เพราะเป็นการศึกษาที่จะต้องสร้างบัณฑิตที่มีคุณภาพออกสู่ตลาดแรงงาน ที่จะเปิดเสรีภายหลังการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนจะส่งผลกระทบต่อการศึกษาไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาระดับอุดมศึกษา เพราะการเปิดเสรีด้านการค้าและบริการในอาเซียน จะส่งผลให้มีการจัดการศึกษาข้ามพรมแดน ระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนขยายตัวกว้างขวางมากขึ้น และการที่อาเซียนเห็นพ้องกันในการกำหนดให้ภาษาในการทำงานของอาเซียนเป็นภาษาอังกฤษ จึงเป็นการสื่อให้เห็นว่าการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษเป็นเรื่องจำเป็นทั้งในโลกปัจจุบันและโลกอนาคต ประเทศไทยในฐานะที่เป็นหนึ่งในประเทศสมาชิกอาเซียนจึงจำเป็นต้องปรับตัวเพื่อผลิตกำลังคนของประเทศ ให้มีความพร้อมสำหรับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปหลังจากการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนและเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมและสร้างความเข้มแข็งของการอุดมศึกษาไทยในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนทำให้การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยต้องปรับเปลี่ยนไป เพื่อให้คุณภาพบัณฑิตในอนาคตไปสู่สากล และนำประเทศให้มีความสามารถในการแข่งขันได้ ดังนั้นสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา โดยสำนักยุทธศาสตร์อุดมศึกษาต่างประเทศ จึงได้จัดทำยุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทย ในการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 ด้วยตระหนักถึงผลกระทบจากการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนต่ออุดมศึกษาไทย ซึ่งเป็นประเด็นที่กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 พ.ศ.2551-2565 ให้ความสำคัญต่อการจัดการอุดมศึกษา ทั้งนี้การเป็นประชาคมอาเซียนจะทำให้การเคลื่อนย้ายกำลังคน นักศึกษาและบุคลากรทางการศึกษาเป็นไปโดยสะดวกขึ้น และการเปิดเสรีการค้าบริการด้านการศึกษาจะส่งผลให้เกิดการเคลื่อนย้ายองค์ความรู้ ภาษาและวัฒนธรรมระหว่างกัน อุดมศึกษาโดยเฉพาะมหาวิทยาลัย จึงจำเป็นต้องปรับตัวเพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความพร้อมและสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมให้เท่าทันกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป เมื่อมีการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน โดยมียุทธศาสตร์ที่หนึ่ง คือ การเพิ่มขีดความสามารถของบัณฑิตให้มีคุณภาพมาตรฐานในระดับภูมิภาคอาเซียน ยุทธศาสตร์ที่สอง การพัฒนาความเข้มแข็งของมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาสู่ประชาคมอาเซียน และยุทธศาสตร์ที่สาม การส่งเสริมบทบาทของมหาวิทยาลัยในประชาคมอาเซียน ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาอุดมศึกษาระยะยาว ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565) ที่มุ่งการยกระดับคุณภาพอุดมศึกษาไทย เพื่อผลิตและพัฒนาบุคลากรที่มีคุณภาพ สามารถปรับตัวได้สำหรับงานที่เกิดการปรับเปลี่ยนตลอดชีวิต ต้องมุ่งพัฒนาศักยภาพอุดมศึกษาในการสร้างความรู้และนวัตกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในโลกาภิวัตน์ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2550) ตลอดจนยกระดับคุณภาพ

มาตรฐานของการศึกษาระดับอุดมศึกษาไปสู่ความเป็นเลิศระดับสากล รวมถึงการส่งเสริมความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไปสู่การเป็นศูนย์กลางทางการศึกษาและวิจัยพัฒนาในระดับภูมิภาคเพื่อให้เกิดการพัฒนาของประเทศอย่างยั่งยืน และสอดคล้องตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรีของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานอย่างเสรี ดังนั้นในการประชุมผู้นำอาเซียนได้มีการจัดข้อจำกัดทางการค้าภาคบริการและเปิดเสรีทางการค้าภาคบริการในประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียนให้มากกว่าข้อตกลงที่ได้ทำกันไว้ ซึ่งประกอบด้วยการค้าภาคบริการ 7 สาขา คือ 1) การค้าบริการด้านธุรกิจ 2) การก่อสร้าง 3) สุขภาพ 4) การขนส่งทางน้ำ 5) เทคโนโลยีสารสนเทศ 6) การท่องเที่ยว และ 7) การศึกษา โดยมีรูปแบบการค้าภาคบริการแบบต่าง ๆ ได้แก่ 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การบริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจเพื่อให้บริการในต่างแดน และ 4) การเคลื่อนย้ายบุคลากรเพื่อให้มีการบริการ ในรูปแบบที่ 4 นี้ จึงได้มีการพิจารณาร่วมกันถึงเสรีแรงงานอาเซียนในทุกสาขาอาชีพ และได้กำหนดให้มีการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมืออย่างเสรี ได้มีการจัดทำข้อตกลงยอมรับรวมคุณสมบัติของบริการวิชาชีพต่างๆ (Mutual Recognition Arrangements : MRAs) เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ให้บริการวิชาชีพของอาเซียนในการเข้ามาทำงานและพำนักอาศัย โดยปัจจุบันมีการลงนามใน 7 วิชาชีพ ได้แก่ แพทย์ ทันตแพทย์ นักบัญชี วิศวกร พยาบาล สถาปนิก นักสำรวจ และ 1 ภาคบริการ คือ สาขาการท่องเที่ยว (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2556; สุนีย์ จุไรสินธุ์, 2556)

ข้อตกลงยอมรับรวมคุณสมบัติของบริการวิชาชีพต่างๆของอาเซียนส่งผลกระทบต่อสถาบันการศึกษาที่ผลิตพยาบาลวิชาชีพ เพราะประชาชนประเทศทั้งหลายในประชาคมอาเซียนทั้ง 10 ประเทศต่างก็ต้องการพยาบาลที่มีคุณภาพสามารถให้การพยาบาลข้ามวัฒนธรรมได้ ซึ่งใน 3 เสาหลักของประชาคมอาเซียน นอกจากประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ที่จะมีส่วนเกี่ยวข้องกับด้านการศึกษาแล้วยังมีประชาคมสังคมและวัฒนธรรม (ASCC) ที่มีส่วนในการขับเคลื่อนความร่วมมือทางด้านการศึกษาในกรอบอาเซียน ซึ่งมีจุดมุ่งหมายในการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืนและเสริมสร้างอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของอาเซียน ส่งเสริมผู้ด้อยโอกาส แก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมโดยใช้ภาษาในการทำงานเป็นภาษาอังกฤษ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2556) ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากประชาคมอาเซียน คือ การศึกษาในประเทศไทยจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงและต้องเตรียมความพร้อมตลอดเวลา โดยเฉพาะบุคลากรต้องตามให้ทัน และยืดหยุ่นปรับตัวเพื่อให้รับกับสถานการณ์ได้ ภาษาอังกฤษจะเป็นภาษากลางของอาเซียน บุคลากรและนักศึกษาต้องเพิ่มทักษะด้านภาษาอังกฤษ ให้สามารถสื่อสารได้ จึงต้องคำนึงถึงการสร้างบัณฑิตให้สามารถแข่งขันได้ในอาเซียน เพิ่มโอกาสในการทำงาน มิฉะนั้นอาจถูกแย่งงานเพราะผลจากการเคลื่อนย้ายแรงงาน/บริการอย่างเสรี

ด้านการศึกษาพยาบาลนั้น ประเทศไทยจัดได้ว่าเป็นประเทศที่มีศักยภาพที่จะเป็นศูนย์กลางการศึกษาของภูมิภาค (Nursing Education Hub) โดยมีศักยภาพที่จะรับนักศึกษาเพื่อผลิตให้เป็นพยาบาลวิชาชีพที่มีคุณภาพ หรือเป็นอาจารย์พยาบาลที่มีคุณภาพให้มีประสบการณ์ที่เพียงพอต่อการพยาบาลวิชาชีพ หรือเป็นอาจารย์พยาบาลสำหรับประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียน สถาบันการศึกษาจึงต้องมีการเตรียมพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (รัชณี บุญกล้าและปราณี อ่อนศรี, 2557) บทบาทที่สำคัญ ได้แก่ สนับสนุนสถาบันการศึกษาที่สภากาพยาบาลรับรองให้รับนักศึกษาจากประเทศสมาชิกอาเซียน และเพื่อนบ้านอื่นที่ยังขาดแคลนพยาบาลตามโครงการความร่วมมือ หรือการร้องขอระดับรัฐบาล หรือสถาบันการศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นหลักสูตรปกติ หรือหลักสูตรนานาชาติและให้สถาบันการศึกษาที่มีโครงการรับนักศึกษา จะต้องรายงานข้อมูลและจำนวนรับให้กับสภากาพยาบาลทุกปีการศึกษา ส่งเสริมการผลิตพยาบาลเพิ่ม เพื่อให้เพียงพอกับความต้องการของประเทศ และสนับสนุนให้มีโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษายพยาบาลกับประเทศสมาชิกอาเซียน สนับสนุนให้มีการจัดตั้งสมาพันธ์นักศึกษายพยาบาลของอาเซียน (วิจิตร ศรีสุพรรณ, สุจิตรา เหลืองอมรเลิศ, และกฤษฎา แสงวดี, 2555)

สถาบันการศึกษายพยาบาล จึงควรต้องเตรียมการรองรับสำหรับผลกระทบนี้อย่างเร่งด่วน เพราะเป็นโอกาสในการที่จะเป็นศูนย์กลางการศึกษา โดยอาศัยความได้เปรียบในเชิงภูมิศาสตร์ของประเทศไทย และยังคงเน้นในเรื่องของคุณภาพการศึกษาเป็นต้นว่า บทบาทความรับผิดชอบของวิชาชีพการพยาบาลในการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน ได้แก่ 1) สภากาพยาบาล สมาคมพยาบาล และสมาคมพยาบาลสาขาต่างๆ 2) สถาบันการศึกษายพยาบาล 3) องค์กรบริหารและ บริการพยาบาลและการผดุงครรภ์ และ 4) กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงศึกษาธิการและรัฐบาล (สภากาพยาบาล, 2555) ซึ่งในขณะนี้ทางมหาวิทยาลัยกำลังได้รับแรงผลักดันมาจากสถานการณ์โลกที่ปรากฏตัวออกมาในรูปของการสร้างประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ที่ทำให้ต้องมาคิดทบทวนใหม่เกี่ยวกับการบริหารหลักสูตร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการหลักสูตรเพื่อที่จะดึงดูดนักศึกษาชาวต่างประเทศที่จะมาเรียนในมหาวิทยาลัย

การศึกษายพยาบาลของไทยมีคุณภาพอยู่ในลำดับต้นๆของภูมิภาค พยาบาลไทยมีบุคลิกและอุปนิสัย พื้นฐานที่แตกต่างไปจากพยาบาลในหลายๆประเทศ ด้วยเพราะความอ่อนน้อมและความเป็นกัลยาณมิตร ความอดทน ซอบช่วยเหลือ ดังนั้นด้วยมาตรฐานการศึกษายพยาบาลไทย จึงมีโอกาที่จะเชิญชวนประเทศเพื่อนบ้านเข้ามาเรียนรู้ การจัดการศึกษาหลักสูตรนานาชาติสาขายพยาบาลในภูมิภาคเอเชีย มีผลดีต่อนักศึกษาจากประเทศ ในกลุ่มอาเซียนหลายประการ ได้แก่ ความคุ้มค่า ความสะดวกสบาย และความคล้ายคลึงกันทางวัฒนธรรมของประเทศของตนกับประเทศไทย นอกจากนี้ค่าเล่าเรียน ถูกกว่าไปศึกษาในมหาวิทยาลัยของประเทศตะวันตก ในขณะที่กำลังศึกษาอยู่ ค่าครองชีพ ตำรา และค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน รวมทั้งค่าเดินทางระหว่างประเทศไทยกับบ้านเกิดก็

ถูกกว่า เกิดความท้าทายในด้านการเรียนรู้ ความใกล้เคียงกันในวัฒนธรรม ทำให้ปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมไทยได้ง่ายกว่า การจัดการศึกษาเปิดโอกาสให้พยาบาล หรือผู้สนใจที่จะศึกษาพยาบาลจากประเทศสมาชิกสามารถเข้าถึง ย่อมได้ประโยชน์ต่อประเทศเจ้าบ้าน เพราะทำให้เกิดการกระตุ้นทางเศรษฐกิจ และมีการพัฒนาทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง (ศิริเพ็ญ สุภกาญจนกันติ, จิรุตม ศรียัตนบัลล, กฤษดา แสงวดี และคณะ, 2558: Kunaviktikul, Guptarak & Juntasopeepunand, 2014) วิชาวิ
 อนุพันธ์พิชัญญ์ และคณะ (2559) ได้วิเคราะห์ในประเด็นการเปิดการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีในภูมิภาค
 อาเซียน (AEC) ของพยาบาลไทย พบจุดเด่น คือ ทักษะการปฏิบัติการและความรู้มีความเป็น
 มาตรฐานสากล มีลักษณะพื้นฐานทางด้านจิตใจที่ดี ประกอบกับจุดด้อย คือ ทักษะทางด้านภาษา
 การสื่อสาร โอกาส คือ เป็นศูนย์กลางทางการพยาบาล สามารถสร้างรายได้ที่สูงขึ้น มีทางเลือกใน
 การทำงานมากขึ้น การเรียนรู้ทางด้านวัฒนธรรม และแนวทางการปฏิบัติใหม่ ๆ ทางพยาบาลที่
 เป็นประโยชน์ อุปสรรค คือ การถูกแย่งงาน ภาษา ศาสนา และวัฒนธรรมที่แตกต่าง กลายเป็น
 ข้อบังคับและกฎระเบียบที่ต้องนำมาศึกษา แต่ทั้งนี้ประเทศไทยจัดได้ว่าเป็นประเทศที่มีศักยภาพใน
 การเป็นศูนย์กลางการศึกษาวิชาชีพการพยาบาลในส่วนภูมิภาคของอาเซียน เนื่องจากมีอาจารย์
 พยาบาลที่มีคุณภาพ ประกอบด้วยคุณวุฒิ และประสบการณ์ที่มากเพียงพอ สถานการณ์ในปัจจุบัน
 วิชาชีพการพยาบาลเป็นวิชาชีพที่ขาดแคลนอย่างมาก เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานทั้งในประเทศ
 และต่างประเทศ นอกจากนี้การเปิดตลาดแรงงานเสรีอาเซียน ทำให้วิชาชีพการพยาบาลสามารถย้าย
 ถิ่นฐานไปทำงานในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนได้อย่างเสรี ดังนั้น การเปิดหลักสูตรนานาชาติ จึงเป็น
 การตอบสนองตลาดแรงงานทั้งในระดับชาติและนานาชาติได้เป็นอย่างดี

ปัจจุบันประเทศไทยมีสถาบันการศึกษาพยาบาลระดับปริญญาตรี จำนวนทั้งสิ้น 86 สถาบัน
 ในจำนวนนี้มีเพียง 3 สถาบัน ที่จัดการศึกษานานาชาติ ได้แก่ 1) คณะพยาบาลศาสตร์
 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 2) คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ 3) คณะพยาบาลศาสตร์
 มิชชั่น มหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก ทั้งนี้พบว่ามี 1 สถาบันที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
 การอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และอีก 2 แห่ง สังกัดการศึกษาเอกชน โดยมีจำนวนนักศึกษาทั้ง
 ชาวไทยและชาวต่างชาติ จำนวน 773 คน โดยในจำนวนนี้เป็นนักศึกษาต่างชาติ จำนวน 71 คน
 (สภาการพยาบาล, 2558) การจัดการศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (นานาชาติ) ของ
 ประเทศไทยมีการพัฒนาจากหลักสูตรภาษาไทยที่เคยเปิดสอนอยู่ก่อน แล้วเปลี่ยนมาเป็นการสอน
 โดยใช้ภาษาอังกฤษ จากแผนพัฒนาการพยาบาลและการผดุงครรภ์แห่งชาติฉบับที่ 3 พ.ศ. 2555 –
 2559 นั้น ได้มีแผนพัฒนาระบบกำลังคนสาขาพยาบาลศาสตร์ และได้กำหนดให้มีการพัฒนาหลักสูตร
 การเรียนการสอน และการผลิตพยาบาลระดับอุดมศึกษา นอกจากนี้สภาการพยาบาลยังได้จัดทำ
 แนวทางการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ โดยส่งเสริมการผลิต
 กำลังคนวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ทั้งด้านปริมาณและคุณภาพเพื่อตอบสนองความ

ต้องการด้านสุขภาพของประชาชนไทยทุกคน และผู้รับบริการตามนโยบายการเป็นศูนย์กลางสุขภาพ (Medical Hub) ในทวีปเอเชียและแรงงานต่างด้าว ตามนโยบายพัฒนาเศรษฐกิจในประชาคมอาเซียน ในปัจจุบันพบว่าโรงพยาบาลเอกชนในประเทศไทยมีจำนวนชาวต่างชาติมารับการรักษาเป็นจำนวนมาก แต่เนื่องจากประเทศไทยยังขาดแคลนพยาบาลที่มีศักยภาพทางด้านภาษาอยู่อีกจำนวนมาก ดังนั้นการจัดการศึกษาพยาบาลของวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย เป็นวิธีทางหนึ่งที่จะช่วยตอบสนองนโยบายการเป็นศูนย์กลางสุขภาพในทวีปเอเชียของประเทศไทย และช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนพยาบาลที่จะทำงานในสถานบริการสุขภาพในระดับนานาชาติได้

จากการศึกษาสถาบันการศึกษาพยาบาลในอาเซียนทั้ง 10 ประเทศ พบว่ามีจัดการศึกษาพยาบาลหลากหลายระดับ ส่วนใหญ่จัดการศึกษาพยาบาลในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มีส่วนน้อยที่จัดการศึกษาพยาบาลในระดับปริญญาตรี โดยประเทศสิงคโปร์ และมาเลเซียนั้นมีการจัดการศึกษาพยาบาลหลักสูตรนานาชาติด้วย (Aunguroch et al., 2015; Kunaviktikul et al., 2014) ซึ่งมีลักษณะคล้ายกับจัดการศึกษาพยาบาลในสหภาพยุโรป (EU) ที่มีการรวมตัวกันของประเทศสมาชิก 45 ประเทศ พบว่าการศึกษาทางการพยาบาล ในประเทศทางยุโรปเป็นหลักสูตรการศึกษาเต็มเวลา 2 - 4 ปี และส่วนใหญ่เป็นหลักสูตร 3 ปี (Lahtinen et al., 2014)

ไนท์ (Knight, 2008) ได้กล่าวว่า การจัดการศึกษานานาชาติในศตวรรษที่ 21 จำเป็นต้องมีความซับซ้อน หลากหลาย และแตกต่างไปจากเดิม และกล่าวถึงองค์ประกอบของความเป็นนานาชาติของการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาต้องประกอบด้วย การมีเครือข่ายความร่วมมือกับนานาชาติ การมีจำนวนนักศึกษาที่เพิ่มขึ้น การเน้นความเป็นนานาชาติ หรือความหลากหลายทางวัฒนธรรม การจัดการศึกษาข้ามพรมแดน การมีหลักสูตรร่วมมือกับต่างประเทศหรือหลักสูตร 2 ปริญญา การมีนักศึกษาต่างชาติเข้ามาเรียน การขยายเครือข่ายในต่างประเทศ การมีองค์กระระดับชาติ ภูมิภาคและระหว่างประเทศเข้ามากำกับดูแล เป็นต้น ดังนั้นในการจัดการศึกษานานาชาติสาขาพยาบาล จะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบของความเป็นนานาชาติเหล่านี้ด้วย

แม้ว่าจะมีสถาบันการศึกษาพยาบาลในประเทศไทยได้จัดการศึกษานานาชาติ สาขาพยาบาลศาสตร์อยู่แล้วก็ตาม แต่มีรูปแบบที่พัฒนามาจากหลักสูตรปกติ และจากการศึกษาของ ครรชิต ทะกอง (2551) พบว่าปัจจัยด้านผู้สอน ส่วนใหญ่อาจารย์ทุกคนจะสอนร่วมกัน โดยจำนวนอาจารย์พยาบาลมีน้อย ในด้านนิสิตก็พบว่าการคัดเลือกนิสิตเข้าเรียนใช้คะแนนสอบคัดเลือก (Entrance) และสอบสัมภาษณ์โดยใช้ภาษาอังกฤษ แรกเข้ามีเกรดเฉลี่ยในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ไม่สูงมากนัก ดังนั้นในการจัดการศึกษาของวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ สาขาพยาบาลศาสตร์ จำเป็นต้องพัฒนารูปแบบที่มีความเป็นนานาชาติ และท้าทายผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 เพราะเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้ทรัพยากรต่างๆ เพื่อนำมาลงทุน การสร้างผลงานที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อกลุ่มเป้าหมาย จึงต้องมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน มีกำหนดเวลาเริ่มต้น

และสิ้นสุดที่แน่ชัด การดำเนินงานจะต้องอยู่ภายใต้งบประมาณที่ได้ตั้งไว้ และได้ผลงานที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

จากความสำคัญและความจำเป็นของการจัดการศึกษานานาชาติในระดับอุดมศึกษาดังกล่าว ในภาพรวม พบว่าสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยเห็นความสำคัญ และมีสถาบันที่จัดการการศึกษานานาชาติเพิ่มขึ้น รวมทั้งมีชาวต่างชาติเข้ามาเรียนเพิ่มขึ้น แต่สำหรับการศึกษานานาชาติ สาขาพยาบาลศาสตร์ พบว่ายังมีชาวต่างชาติเข้ามาเรียนน้อย เมื่อเทียบกับสาขาวิชาอื่น ๆ และมีสถาบันการศึกษาพยาบาลที่เคยจัดการศึกษานานาชาติแล้วต้องปิดไป คงเหลือเพียง 2 สถาบันที่ยังเปิดดำเนินการอยู่ แต่จากสถานการณ์ในปัจจุบัน ที่มีการเปิดตลาดแรงงานเสรีอาเซียน วิชาชีพการพยาบาลซึ่งเป็นหนึ่งในวิชาชีพที่สามารถย้ายถิ่นฐานเลือกทำงานที่ประเทศใดก็ได้ในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนได้อย่างเสรี และนโยบายของรัฐบาลในการพัฒนาประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติ ทำให้สถาบันการศึกษาพยาบาลในประเทศไทย ต้องมาพิจารณาปรับการจัดการศึกษาใหม่ เพื่อให้สามารถรองรับความต้องการจำเป็นที่เพิ่มขึ้น เนื่องจากวิชาชีพการพยาบาลเป็นวิชาชีพที่ความต้องการของตลาดแรงงานทั้งในประเทศและต่างประเทศในระดับสูง แต่ยังมีสถาบันการศึกษาพยาบาลในประเทศไทยที่จัดการศึกษานานาชาติไม่เพียงพอต่อความต้องการของตลาดในประเทศและนานาชาติ ดังนั้น การจัดการศึกษาของวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ จึงเป็นการตอบสนองตลาดแรงงานทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติได้เป็นอย่างดี สืบเนื่องจากความสำคัญและแนวคิดของการจัดการศึกษาของวิทยาลัยนานาชาติ สาขาพยาบาลศาสตร์ดังกล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนารูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ เพื่อใช้เป็นแนวทางการจัดการศึกษาของสถาบันการศึกษาพยาบาลนานาชาติในประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพ สามารถแข่งขันได้ในระดับภูมิภาคและนานาชาติ และเพื่อนำเสนอเชิงนโยบายในการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตร์นานาชาติในประเทศไทย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ศึกษาสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติในประเทศไทยและการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตร์ที่ดีในต่างประเทศ
2. วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นเพื่อเตรียมความพร้อมในการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย
3. พัฒนารูปแบบการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย
4. นำเสนอข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตร์นานาชาติในประเทศไทย

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตดังนี้

1. สถาบันการศึกษานานาชาติสาขาพยาบาลในประเทศไทยที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นสถาบันการศึกษาระดับปริญญาตรีที่เปิดหลักสูตรนานาชาติ ได้แก่ คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ และ คณะพยาบาลศาสตร์มิชชั่น มหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก
2. สถาบันการศึกษาสาขาพยาบาลศาสตร์ในต่างประเทศ ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คิดเรียงจากสถาบันการศึกษานานาชาติสาขาพยาบาลศาสตร์ที่ได้รับการจัดอันดับสถาบันการศึกษาระดับโลกของ QS World University Rankings ปี 2016 ใน 20 อันดับแรก ประเทศละ 1 สถาบัน ประกอบด้วย โรงเรียนพยาบาล มหาวิทยาลัยเพนซิลเวเนีย (The University of Pennsylvania, School of Nursing) ประเทศสหรัฐอเมริกา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยคิงส์ คอลเลจ ลอนดอน (The Florence Nightingale Faculty of Nursing & Midwifery , King's College London) ประเทศอังกฤษ โรงเรียนพยาบาล มหาวิทยาลัยซิดนีย์ (Sydney Nursing School, The University of Sydney) ประเทศออสเตรเลีย และโรงเรียนพยาบาล มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ (National University of Singapore) ประเทศสิงคโปร์ รวม 4 สถาบัน
3. การพัฒนารูปแบบการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ เป็นการศึกษาในระดับปริญญาตรี

คำจำกัดความในการวิจัย

วิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย หมายถึง สถาบันการศึกษาระดับปริญญาตรีในประเทศไทย ที่จัดการศึกษาเพื่อผลิตพยาบาลหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (นานาชาติ) ซึ่งมีการแลกเปลี่ยนด้านองค์ความรู้ วัฒนธรรมและสังคมที่มีความหลากหลายของนักศึกษานานาชาติ โดยเฉพาะในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และนานาชาติ โดยมีการบริหารสถาบันตามภารกิจทั้งในด้านการบริหารทั่วไป ด้านวิชาการ ด้านการวิจัย ด้านการบริการ วิชาการแก่สังคม และด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาที่มีมาตรฐาน มีกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เป็นสากล และมีอาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถในการจัดการศึกษา

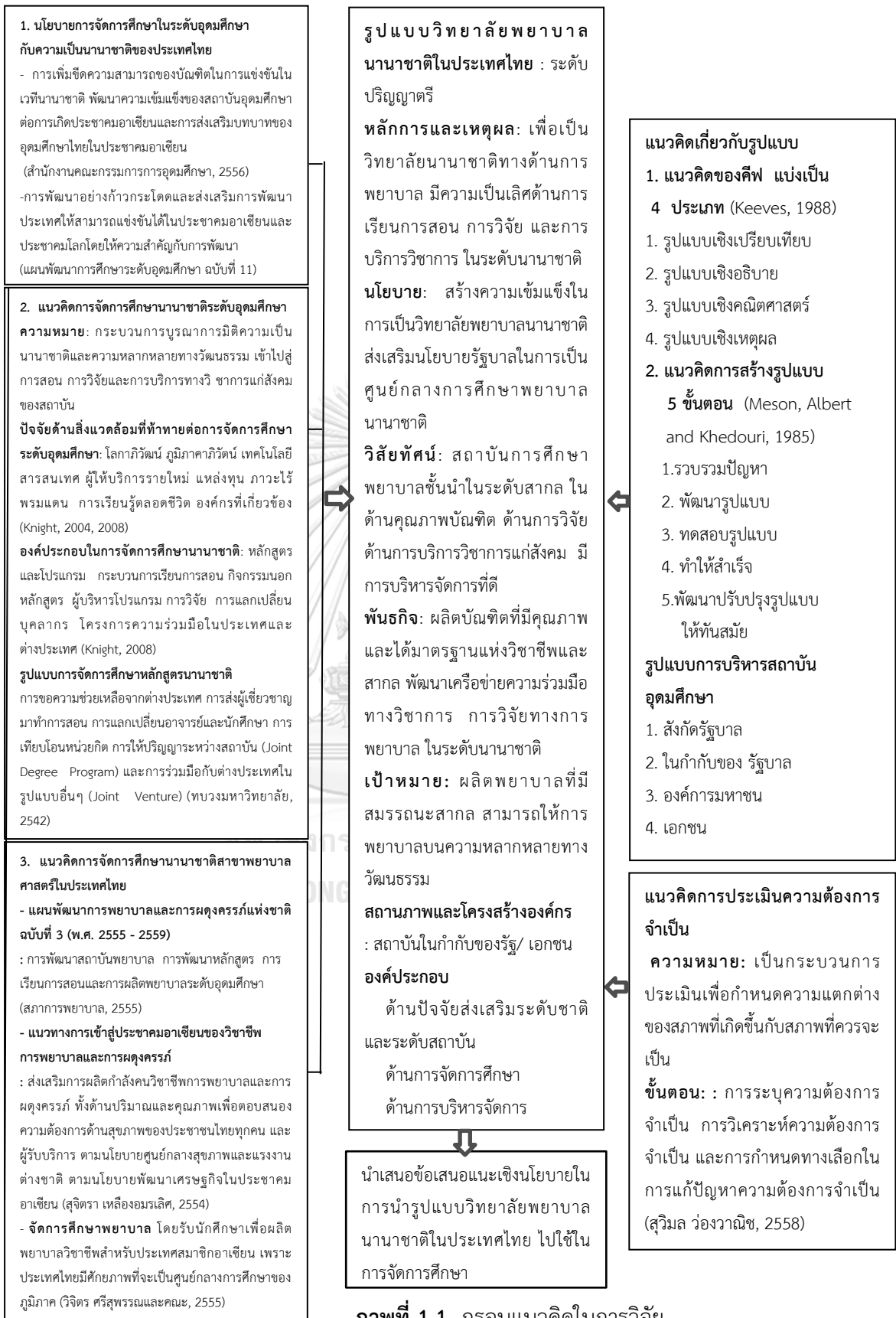
สถาบันการศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีการจัดการศึกษาที่ดี (Good practice) ในต่างประเทศ หมายถึง วิธีปฏิบัติ หรือขั้นตอนการปฏิบัติที่ทำให้องค์การประสบความสำเร็จหรือนำไปสู่ความเป็นเลิศตามเป้าหมาย เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการพยาบาล และมีหลักฐานของความสำเร็จปรากฏชัดเจน โดยมีการสรุปวิธีปฏิบัติ หรือขั้นตอนการปฏิบัติ ตลอดจนความรู้และประสบการณ์ ที่ได้บันทึกเป็นเอกสาร และเผยแพร่ให้หน่วยงานภายในหรือภายนอกสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ โดยเลือกสถาบันการศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีชื่อเสียงทางวิชาการในระดับโลก ได้รับการจัดอันดับอยู่ใน 20 แห่งแรก

ของมหาวิทยาลัยระดับโลกด้านจัดการศึกษาพยาบาล จากหน่วยงานซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับสากล คือ The QS World University Rankings by Subject (Nursing) ค.ศ. 2016 (พ.ศ.2559)ตาม ตัวชี้วัดและค่าน้ำหนักรายการข้อมูล ประกอบด้วย การมีชื่อเสียงด้านวิชาการของมหาวิทยาลัย (Academic reputation) ทัศนคติของผู้จ้างงานต่อมหาวิทยาลัย (Employer reputation) สัดส่วน จำนวนอาจารย์ต่อนักศึกษา (Faculty Student Ratio) เพื่อใช้วัดความมุ่งมั่นในการสอนของอาจารย์ หรือสะท้อนคุณภาพของการเรียนการสอน สัดส่วนจำนวนการอ้างอิงต่อผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ (Citations per faculty) ในรอบ 5 ปีที่ผ่านมาต่อจำนวนอาจารย์

สถาบันการศึกษาพยาบาลที่จัดการเรียนการสอนหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ ระดับปริญญาตรี ที่มีความเป็นนานาชาติ มีการจัดการศึกษาพยาบาลที่ดีได้รับการจัดอันดับอยู่ใน 20 แห่งแรกของ มหาวิทยาลัยระดับโลกด้านจัดการศึกษาพยาบาล จากหน่วยงานซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับสากล คือ The QS World University Rankings by Subject (Nursing) ค.ศ. 2016 (พ.ศ.2559) ประเทศละ 1 สถาบัน ได้แก่ ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศอังกฤษ ประเทศออสเตรเลีย และประเทศสิงคโปร์

ความต้องการจำเป็นเพื่อเตรียมความพร้อมในการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ ในประเทศไทย หมายถึง ระดับความแตกต่างระหว่างสภาพปัจจุบันกับสภาพที่คาดหวังต่อ ความพร้อมในการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติของประเทศไทย ในการจัดการศึกษาพยาบาล นานาชาติ ตามความคิดเห็นของผู้ที่จัดการศึกษา ได้แก่ อาจารย์ประจำหลักสูตร หรืออาจารย์ประจำ ที่สอนในภาคทฤษฎีหรือภาคปฏิบัติในหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (นานาชาติ) และผู้รับ การศึกษา ได้แก่ ผู้เรียนชาวไทยและชาวต่างชาติที่ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (นานาชาติ) โดยการระบุความต้องการจำเป็น แล้ววิเคราะห์ความต้องการจำเป็น และการกำหนด ทางเลือกในการแก้ปัญหาความต้องการจำเป็น

รูปแบบการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ หมายถึง แบบแผนของการจัดองค์ประกอบ ที่สร้างขึ้นอย่างเป็นระบบ มีกระบวนการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสามารถใช้เป็นแบบแผน ให้บรรลุจุดประสงค์ในการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติของประเทศไทย ที่ดำเนินการในการ จัดการศึกษาพยาบาลในระดับปริญญาตรี ซึ่งประกอบด้วย หลักการและเหตุผล ปรัชญา วิสัยทัศน์ เป้าหมาย พันธกิจ สถานภาพและโครงสร้างองค์กร และองค์ประกอบที่สำคัญต่อการจัดการศึกษา ของวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ เพื่อให้บรรลุตามพันธกิจของสถาบัน ได้แก่ องค์ประกอบด้านปัจจัย ส่งเสริมระดับชาติ ปัจจัยส่งเสริมระดับสถาบัน การจัดการศึกษา และการบริหารจัดการ

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

รายละเอียดกรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะพัฒนารูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติของประเทศไทยในระดับปริญญาตรี และนำเสนอข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิตในประเทศไทย โดยผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎี เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1. นโยบายการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษากับความเป็นนานาชาติของประเทศไทย

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเข้าร่วมเป็นประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ.2558 ตามกฎบัตรอาเซียน ซึ่งจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม วัฒนธรรม โดยเฉพาะด้านการศึกษา ทั้งนี้ที่ผ่านมาสกอ. ได้กำหนดให้การเปิดเสรีการค้าบริการด้านการอุดมศึกษา และบูรณาการการเป็นประชาคมอาเซียน เป็นปัจจัยสำคัญในการจัดทำกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 เพื่อใช้เป็นแนวทางให้สถาบันอุดมศึกษาวางแผนยุทธศาสตร์ และนโยบายทั้งในระยะสั้นและระยะยาวต่อไป ส่งเสริมคุณภาพบัณฑิตในอนาคตสู่สากล และนำประเทศให้มีความสามารถในการแข่งขัน โดยสร้างความร่วมมือกับกลุ่มประเทศสมาชิกในการเคลื่อนย้ายนักศึกษาและบุคลากรไปยังประเทศเพื่อนบ้าน ในระยะเริ่มต้น และขยายวงให้กว้างขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดยุทธศาสตร์ในการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนโดยเน้นในเรื่องคุณภาพบัณฑิต และสถาบันการศึกษาไว้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มขีดความสามารถของบัณฑิตให้มีคุณภาพมาตรฐานในระดับสากล มีกลยุทธ์ 1) พัฒนาสมรรถนะด้านการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยในระดับที่ใช้ในการทำงานได้ และ 2) พัฒนาสมรรถนะด้านการประกอบวิชาชีพและการทำงานข้ามวัฒนธรรมของบัณฑิตไทย

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาความเข้มแข็งของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาประชาคมอาเซียน มีกลยุทธ์ดังนี้

1. พัฒนาอาจารย์ให้มีสมรรถนะสากล
2. ส่งเสริมการสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมเกี่ยวกับอาเซียนในสถาบันอุดมศึกษา
3. พัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนให้มีคุณภาพระดับสากล
4. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้มีคุณภาพระดับสากล
5. พัฒนาวិชาการและการวิจัยสู่ความเป็นเลิศ
6. พัฒนาระบบอุดมศึกษาแห่งอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริมบทบาทของอุดมศึกษาไทยในประชาคมอาเซียน มีกลยุทธ์ดังนี้

1. ส่งเสริมบทบาทความเป็นผู้นำของสถาบันอุดมศึกษาไทยที่เกี่ยวข้องกับสามเสาหลักในการสร้างประชาคมอาเซียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเสาหลักด้านประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน
2. สร้างความตระหนักในการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนและบทบาทของอุดมศึกษาไทยในการพัฒนาประชาคมอาเซียนทั้งในด้านบวกและลบ
3. ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการศึกษาในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน
4. พัฒนาศูนย์ข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษาในอาเซียน

จะเห็นได้ว่ายุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทยในการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน มุ่งเน้นให้อุดมศึกษาไทยผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพระดับสากล พัฒนาสมรรถนะด้านการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยในระดับที่ใช้ในการทำงานได้ พัฒนาสมรรถนะด้านการประกอบวิชาชีพและการทำงานข้ามวัฒนธรรมของบัณฑิตไทย พัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนให้มีคุณภาพระดับสากลให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการศึกษาในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน และมีจำนวนนักศึกษาอาเซียนในสถาบันอุดมศึกษาไทยเพิ่มขึ้น

2. แนวคิดการจัดการศึกษานานาชาติระดับอุดมศึกษา

ความเป็นนานาชาติของหลักสูตร หมายถึง การพัฒนาและเปลี่ยนแปลงหลักสูตรเพื่อที่จะผสมผสานสาระความเป็นนานาชาติเข้าไปในหลักสูตรอย่างเป็นทางการและมีระบบปฏิบัติการ โดยมีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ เนื้อหาสาระของหลักสูตร และสื่อการเรียนการสอน ได้แก่ วิธีการเรียนการสอนและการประเมินผล

ไนท์ (Knight, 1997) กล่าวว่าความเป็นนานาชาติของอุดมศึกษา หมายถึง กระบวนการบูรณาการ (Integrate) มิติของความเป็นนานาชาติ (International) และความหลากหลายทางวัฒนธรรม (Intercultural) เข้าไปสู่การสอน การวิจัย และการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันการศึกษา ซึ่งทั้งนี้ไนท์ (Knight, 1994) ได้เสนอวงจรของความเป็นนานาชาติ (Cycle of Internationalisation) เป็นกรอบแนวคิดที่มีประโยชน์เพื่อให้เข้าใจว่าทำไมจึงต้องพัฒนาสถาบัน การนำไปใช้ และการติดตามประเมินผลแผนงานของความเป็นนานาชาติและวิธีนำแผนไปสู่การปฏิบัติ วงจรนี้ประกอบด้วย 6 ขั้นตอนดังนี้ 1) ความตระหนักในความจำเป็น จุดประสงค์ และประโยชน์ต่อผู้เรียน บุคลากร อาจารย์ และสังคม 2) พันธสัญญาของผู้บริหาร กรรมการบริหาร อาจารย์ บุคลากรและผู้เรียน 3) การวางแผน โดยต้องมีการระบุความต้องการจำเป็น ทรัพยากรที่มีอยู่ เป้าหมาย วัตถุประสงค์ และลำดับความสำคัญของกลยุทธ์ 4) ระบบบริหารจัดการ ได้แก่ กิจกรรมในหลักสูตร และบริการที่จัดให้ ปัจจัยด้านองค์กร การใช้หลักการในการแนะนำ 5) การทบทวน โดยการเข้าถึงและการส่งเสริมคุณภาพ ผลของการดำเนินการและความก้าวหน้าของกลยุทธ์ และ 6) การยก

ย่อง เชิดชู ได้แก่ การพัฒนา ยกย่องชมเชย และรางวัลสำหรับอาจารย์ บุคลากรและผู้เรียนที่เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา

หลักสูตรนานาชาติ หรือโปรแกรมนานาชาติ (International Programs) หมายถึงหลักสูตรที่เปิดสอนเป็นภาษาต่างประเทศให้กับนักศึกษาไทยและนักศึกษาจากต่างประเทศ (ทองอินทร์ วงศ์โสธร และคณะ, 2540 อ้างถึงใน ฉันทลักษณ์ จันทรศรี, 2547) หรือหมายถึง หลักสูตรที่มีความเป็นนานาชาติในองค์ประกอบต่างๆ ทั้งในด้านเนื้อหา ผู้สอนและผู้เรียน (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548)

หลักสูตรนานาชาติ และหลักสูตรภาษาต่างประเทศมีความแตกต่างกันดังนี้ (ทบวงมหาวิทยาลัย, 2542)

1. หลักสูตรภาษาต่างประเทศ หมายถึง หลักสูตรภาษาต่างประเทศทุกภาษา ที่ใช้สื่อการเรียนการสอนเป็นภาษาต่างประเทศ
2. หลักสูตรนานาชาติ หมายถึง หลักสูตรที่มีเนื้อหาสาระที่มีมาตรฐาน และเปิดโอกาสให้ใช้ภาษาเป็นสื่อในการเรียนการสอนได้ทุกภาษา รวมทั้งเปิดโอกาสให้นักศึกษาต่างชาติเข้าศึกษาได้ จำแนกได้ดังนี้

2.1 หลักสูตรนานาชาติ ลักษณะนานาชาติศึกษา (International Studies Program) ควรมีเนื้อหาสาระ กิจกรรมครอบคลุมการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเศรษฐกิจ วัฒนธรรม การเมือง ของประเทศต่าง ๆ ซึ่งอาจศึกษาในลักษณะภูมิภาคศึกษา (Area studies) เช่น ไทยศึกษา อเมริกันศึกษา เอเชียศึกษา เป็นต้น เพื่อสร้างความสัมพันธ์ และความเข้าใจอันดี (Common Understanding) เกิดการพึ่งพาซึ่งกันและกัน (Inter-Dependent World) และเกิดการขยายโลกทัศน์ให้กว้าง (Global Perspective) สู่การเป็นประชาคมโลกที่ต้องมีการค้าขายแข่งขันทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ การถ่ายทอดความรู้ทางเทคโนโลยี (Technology Transfer)

2.2 หลักสูตรนานาชาติ (International Programs) มีลักษณะดังนี้ (ทบวงมหาวิทยาลัย, 2542)

- 1) เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศเข้าศึกษา
- 2) เนื้อหาของหลักสูตรต้องมีความเป็นนานาชาติ
- 3) อาจารย์ผู้สอนต้องมีประสบการณ์ในเนื้อหาวิชาที่สอนและมีความรู้ภาษาที่ใช้สอนอยู่ในเกณฑ์ดีมาก
- 4) อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน ตำราเรียน สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศต่าง ๆ และสิ่งสนับสนุนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ต้องมีความทันสมัยและเอื้อให้นักศึกษาสามารถใช้ประโยชน์ได้มากที่สุด

5) เป็นหลักสูตรที่มีกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความเป็นนานาชาติ เช่น กิจกรรมแลกเปลี่ยนแนวทาง ทางการศึกษากับสถาบันต่างประเทศ ได้แก่ การแลกเปลี่ยนนักศึกษา และนักวิชาการ รวมถึงการปฏิบัติสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมและระหว่างชาติ เป็นต้น

6) ควรมีความร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันต่างประเทศ

รูปแบบการจัดการศึกษาหลักสูตรนานาชาติสามารถทำได้หลายรูปแบบ เช่น การขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศในด้านการพัฒนาหลักสูตร การส่งผู้เชี่ยวชาญมาทำการสอน การแลกเปลี่ยนอาจารย์และนักศึกษา การเทียบโอนหน่วยกิต การให้ปริญญาระหว่างสถาบัน (Joint Degree Program) และการร่วมมือกับต่างประเทศในรูปแบบอื่น ๆ (Joint Venture)

องค์ประกอบความเป็นนานาชาติ

ความเป็นนานาชาติเป็นความท้าทายต่อการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาในศตวรรษที่ 21 นอกจากนี้ยังมีความซับซ้อนและหลากหลายมากขึ้น โดยมีปัจจัยที่สำคัญดังนี้ (Knight, 2008)

1. การมีเครือข่ายความร่วมมือ
2. การมีผู้เรียนเพิ่มขึ้น มีผู้สอนและนักวิจัย
3. การมีจำนวนหลักสูตรหรือโปรแกรมเพิ่มขึ้น
4. การมีจุดเน้นที่ความเป็นนานาชาติ ความหลากหลายทางวัฒนธรรมและการแข่งขันได้

ในระดับสากล

5. การมีความเข้มแข็งในการวิจัยและมีความร่วมมือในการทำวิจัยร่วมกัน
6. มีการจัดการศึกษาแบบข้ามพรมแดน
7. มีกิจกรรมนอกหลักสูตรที่มีความเป็นนานาชาติหรือมีลักษณะข้ามวัฒนธรรม
8. มีนักศึกษาต่างชาติเข้ามาเรียน
9. การเพิ่มจำนวนหลักสูตรที่มีความร่วมมือกัน หรือหลักสูตร 2 ปริญญา
10. มีการขยายเครือข่ายในต่างประเทศ
11. มีองค์กรระดับชาติ ระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศดูแลในการจัดการศึกษา
12. รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนในการจัดการศึกษาสู่นานาชาติ

นอกจากนี้จากการศึกษาของ ธเนศ จิตสุทธิภากร (2547) พบว่าองค์ประกอบหลักของโปรแกรมนานาชาติ ประกอบด้วย

1. การบริหาร (Management) ต้องมีการบริหารงานที่มีลักษณะเฉพาะตัวเพื่อความคล่องตัวในการบริหารจัดการทางด้านบุคลากรและการเงินและการประกันคุณภาพเนื่องจากต้องมีการปรับปรุงหลักสูตรและกิจกรรมตลอดเวลาเพื่อความทันสมัยของหลักสูตรและกิจกรรม

2. ด้านหลักสูตร (Curriculum) ต้องมีจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่มุ่งเน้นความเป็น

นานาชาติ ได้รับการยอมรับจากสถาบันต่างประเทศหรือองค์ความรู้ของท้องถิ่น (Local Body Knowledge) ที่มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะภูมิภาคหรือท้องถิ่นและเป็นที่ยอมรับของนานาชาติ

3. นักศึกษา (Student) ควรมีความหลากหลายของนักศึกษาที่มีนักศึกษานานาชาติ เข้ามาเรียนในโปรแกรมและรวมไปถึงความสามารถใช้ภาษาต่างๆของนักศึกษา

4. ผู้สอน (Teacher) ต้องมีความหลากหลายของอาจารย์ที่มีจากหลากหลายประเทศ มีอาจารย์ที่มีคุณภาพ มีความสามารถในการสอน รวมไปถึงผลงานทางวิชาการและงานวิจัยเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น

5. กิจกรรมนานาชาติ (Activity) โปรแกรมนานาชาติต้องมีกิจกรรมที่ช่วยเสริมสร้างประสบการณ์ทางวิชาการ และวัฒนธรรมให้แก่ผู้เรียน รวมถึงผู้สอน เช่น การแลกเปลี่ยนนักศึกษา อาจารย์ การประชุมวิชาการระดับนานาชาติ การสร้างความร่วมมือกับต่างประเทศ เป็นต้น

6. ทรัพยากร ต้องมีทรัพยากรที่สามารถอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียนในการศึกษาค้นคว้าข้อมูลทางด้านวิชาการ เช่น ห้องสมุด ระบบอินเทอร์เน็ต อาคารสถานที่ และวารสาร เป็นต้น

จากองค์ประกอบการจัดการศึกษานานาชาติระดับอุดมศึกษา ได้แบ่งเป็นกลุ่มกิจกรรมการจัดการศึกษาเป็น 2 ประเภท (Two Streams) คือ 1) ความเป็นนานาชาติที่บ้านหรือในประเทศ (Internationalization at Home) เป็นการเรียนรู้ความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของความเป็นนานาชาติในการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย กิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยให้ผู้เรียนได้มีความสัมพันธ์กับวัฒนธรรมของชุมชนพื้นบ้าน รวมทั้งการบูรณาการกิจกรรมที่จัดให้กับนักศึกษาที่ใช้ชีวิตร่วมกันในสถาบัน เพื่อส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจในความหลากหลายทางวัฒนธรรม เพื่อให้ผู้เรียนสนใจกับบริบทของความเป็นนานาชาติที่เกิดขึ้นที่สถาบัน (Home Campus) หรือในประเทศ และ 2) ความเป็นนานาชาติในต่างประเทศ (Internationalization abroad) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนมีเวลาในหลักสูตรไปเรียนหรือไปทำกิจกรรมในต่างประเทศที่มีความร่วมมือกัน เช่น โครงการแลกเปลี่ยนผู้เรียนหรือการไปฝึกงานในต่างประเทศ (Knight, 2008) ซึ่งการจัดกิจกรรมทั้งในประเทศและในต่างประเทศเหล่านี้เป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งในการจัดการศึกษานานาชาติ

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของความเป็นนานาชาติที่เหมือนกัน ก็คือ หลักสูตร ผู้เรียน ผู้สอน การวิจัย การบูรณาการด้านวัฒนธรรมเข้าไปในกระบวนการจัดการเรียนการสอน และการบริหารจัดการ ทั้งนี้รัฐบาลจะต้องมีนโยบายให้การสนับสนุนในการจัดการศึกษา นอกจากนี้ยังมีองค์ประกอบอื่นๆ อีก ได้แก่ การได้ไปศึกษาในต่างประเทศ ความร่วมมือกันด้านการจัดการศึกษาและการวิจัยกับนานาชาติเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ การจัดสรรให้ทุนการศึกษาแก่ผู้เรียนและผู้สอนในการไปเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ในต่างประเทศ รวมทั้งได้มีโอกาสเรียนรู้วัฒนธรรมที่หลากหลาย โดยสามารถแบ่งได้ 2 กลุ่ม คือ กิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดในประเทศและกิจกรรมการเรียนรู้ที่

จัดในต่างประเทศ ในการจัดหลักสูตรนานาชาติจะต้องคำนึงถึงแนวคิดและหลักการเหล่านี้ เพื่อให้กระบวนการจัดการศึกษามีประสิทธิภาพ ยั่งยืนและเกิดผลลัพธ์ที่ดี

3. แนวคิดการจัดการศึกษานานาชาติ สาขาพยาบาลศาสตร์ในประเทศไทย

ทิศทางของแผนพัฒนาการพยาบาลและการผดุงครรภ์แห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ.2555-2559) ประกอบด้วย 1) แผนพัฒนาระบบกำลังคนสาขาพยาบาลศาสตร์ 2) แผนพัฒนาคุณภาพระบบบริการพยาบาลและผดุงครรภ์ 3) แผนพัฒนาระบบและกลไกการอภิบาลระบบบริหารการพยาบาล 4) แผนส่งเสริมการวิจัยพัฒนาระบบการพยาบาลและการบริการสุขภาพ และ 5) แผนการจัดการความรู้ทางการพยาบาลและการผดุงครรภ์

สรุปโดยรวมในส่วนทิศทางของแผนพัฒนาการพยาบาลและการผดุงครรภ์แห่งชาติ จะเน้นในส่วนบริการพยาบาล ในส่วนการศึกษาพยาบาลยังเห็นทิศทางน้อย ทั้งนี้แผนพัฒนาระบบกำลังคนสาขาพยาบาลศาสตร์ มีแผนงานด้านการจัดการศึกษาพยาบาล คือ การพัฒนาสถาบันพยาบาล การพัฒนาหลักสูตร การเรียนการสอนและการผลิตพยาบาลระดับอุดมศึกษา (สภาการพยาบาล, 2555)

แนวทางการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ โดยส่งเสริมการผลิตกำลังคนวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ทั้งด้านปริมาณและคุณภาพเพื่อตอบสนองความต้องการด้านสุขภาพของ ประชาชนไทยทุกคน และผู้รับบริการตามนโยบายศูนย์กลางสุขภาพ และแรงงานต่างชาติตามนโยบายพัฒนาเศรษฐกิจในประชาคมอาเซียน (สุจิตรา เหลืองอมรเลิศ, 2554)

การเตรียมความพร้อมของวิชาชีพการพยาบาลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

การเคลื่อนย้ายบริการเสริมนี้ ประเทศสมาชิกได้มีการยอมรับกรอบความตกลงการเปิดเสรีด้านบริการ (ASEAN Framework Agreement on Services:AFAS) และมีการทำข้อตกลงการยอมรับร่วมในคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพ 7 สาขา ซึ่งหนึ่งในนั้น คือ วิชาชีพการพยาบาล สภาการพยาบาลจึงผลักดันให้มีการปรับปรุงหลักสูตรการพยาบาลและการผดุงครรภ์ทุกระดับให้ครอบคลุมเนื้อหาและทักษะทางด้านภาษาอังกฤษ ภาษาถิ่นของประเทศสมาชิก สังคม วัฒนธรรม และสุขภาพอาเซียน (สภาการพยาบาล, 2555) และจัดการศึกษาพยาบาลโดยรับนักศึกษาเพื่อผลิตพยาบาลวิชาชีพสำหรับประเทศสมาชิกอาเซียน เพราะประเทศไทยมีศักยภาพที่จะเป็นศูนย์กลางการศึกษาพยาบาลในภูมิภาค (วิจิตร ศรีสุพรรณ, สุจิตรา เหลืองอมรเลิศ และกฤษดา แสงวงดี, 2555)

รูปแบบการให้บริการ (Mode of Supply) (สภาการพยาบาล, 2555)

AEC Blueprint กำหนดรูปแบบการให้บริการไว้เป็น 4 รูปแบบ (4 Modes) ดังนี้

Mode 1 การให้บริการแบบข้ามพรมแดน (Cross – Border) เป็นการให้บริการข้ามประเทศ โดยไม่มีการจัดตั้งกิจการผู้ให้บริการ และผู้รับบริการยังคงอยู่ในประเทศของตนเอง เป็นการให้บริการ

ผ่านสื่อต่างๆ เช่น โทรศัพท์ อินเทอร์เน็ต เป็นต้น

Mode 2 การใช้บริการในต่างประเทศ (Consumption) การที่บุคคลเดินทางไปใช้บริการในประเทศผู้ให้บริการ เช่น นักศึกษาเดินทางไปศึกษาต่างประเทศ ผู้ป่วยเดินทางไปรักษาพยาบาลในต่างประเทศ เป็นต้น

Mode 3 การจัดตั้งกิจการในต่างประเทศ (Commercial Presence) ผู้ให้บริการไปจัดตั้งกิจการในอีกประเทศหนึ่งเพื่อให้บริการ อาทิ การลงทุนจัดตั้งบริษัทในต่างประเทศ ตัวอย่างเช่น เปิดธนาคาร โรงพยาบาล หรือสถานบริการสุขภาพและความงามในต่างประเทศ เป็นต้น

Mode 4 การเดินทางข้ามประเทศของบุคลากรผู้ให้บริการ (Movement of Natural Persons) เพื่อไปให้บริการในต่างประเทศ เช่น พยาบาลไทยไปเป็นผู้ประกอบวิชาชีพในต่างประเทศ หรือพยาบาลมาเลเซียไปทำงานในประเทศสิงคโปร์ เป็นต้น

ความรับผิดชอบของวิชาชีพการพยาบาล การเตรียมความพร้อม การวิเคราะห์จุดแข็งที่ต้องพัฒนา ภาวะคุกคามและโอกาสขององค์กรหลักด้านการพยาบาล ได้แก่ 1) กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงศึกษาธิการและรัฐบาล 2) สถาบันการศึกษาพยาบาล 3) สภาการพยาบาล สมาคมพยาบาล และสมาคมพยาบาลสาขาต่างๆ และ 4) องค์กรบริหารและบริการพยาบาลและการผดุงครรภ์

บทบาทของรัฐบาล จะต้องจัดสรรทุนการศึกษาต่างๆ ให้กับประเทศสมาชิกอาเซียน สนับสนุนให้มีการเพิ่มจำนวนอาจารย์พยาบาลที่มีคุณภาพประสบการณ์อย่างเพียงพอตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษา สนับสนุนการผลิตพยาบาลเพิ่มให้มีความเพียงพออย่างต่อเนื่อง จัดสรรตำแหน่งงานสำหรับพยาบาลและกระจายอย่างทั่วถึง และให้มีการติดตามประเมินผลการดำเนินงาน เพื่อการปรับปรุงและทบทวนการสนับสนุนให้เหมาะสม

บทบาทของสถาบันการศึกษา จะต้องสนับสนุนสถาบันการศึกษาที่สภาการพยาบาลรับรอง ให้นักศึกษาจากประเทศสมาชิกอาเซียนและเพื่อนบ้านอื่นที่ยังขาดแคลนพยาบาลตามโครงการความร่วมมือหรือการร้องขอระดับรัฐบาลหรือสถาบันการศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นหลักสูตรปกติหรือหลักสูตรนานาชาติ และให้สถาบันการศึกษาที่มีโครงการรับนักศึกษาต้องรายงานข้อมูลและจำนวนรับให้กับสภาการพยาบาลทุกปีการศึกษา ส่งเสริมการผลิตพยาบาลเพิ่มเพื่อให้เพียงพอับความต้องการของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องมีอาจารย์ผู้สอนที่มีคุณวุฒิ ประสบการณ์และจำนวนตามเกณฑ์ สนับสนุนให้มีการจัดทำโครงการเพื่อผลิตอาจารย์พยาบาลทดแทนอาจารย์ที่กำลังจะเกษียณอายุราชการหรือเกษียณอายุการทำงานใน 10 ปีข้างหน้า เพื่อให้มีอาจารย์ที่มีคุณวุฒิประสบการณ์และจำนวนเพียงพอสำหรับการผลิตพยาบาลในอนาคตให้เพียงพอับความต้องการของประเทศ ขยายเวลาการเกษียณอายุราชการ และสนับสนุนให้มีโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาพยาบาลกับ ประเทศสมาชิกอาเซียนสนับสนุนให้มีการจัดตั้งสมาพันธ์นักศึกษาพยาบาลของอาเซียน

บทบาทของสภาการพยาบาล โดยเป็นผู้แทนวิชาชีพในการประชุมระดับนานาชาติ ระดับชาติ จัดทำข้อเสนอแนะต่อรัฐบาล ทบทวนปรับปรุงกฎระเบียบเพื่อสนับสนุนการเคลื่อนย้ายพยาบาล ในอาเซียน กำหนดขั้นตอนในการประเมินและการให้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ การประเมิน คุณสมบัติของผู้สมัครเข้ามาทำงานในประเทศ การพิจารณาให้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพชั่วคราว สนับสนุนการวิจัยเกี่ยวกับอาเซียนและผลกระทบต่อวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ และ เผยแพร่ข้อมูล ข่าวสาร รายงานวิจัยเกี่ยวกับอาเซียนที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ

บทบาทของหน่วยงานด้านบริการพยาบาล จะต้องสนับสนุนการเป็นศูนย์กลางการแพทย์ ของประเทศที่ทำอยู่แล้วให้มีจำนวนพยาบาลและผู้เชี่ยวชาญการพยาบาลเฉพาะทางที่เกี่ยวข้อง อย่างเพียงพอตามมาตรฐานวิชาชีพและสากล หน่วยงาน/ องค์กรได้รับการพัฒนา การได้รับการ รับรองคุณภาพตามมาตรฐานจากสถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล สภาการพยาบาล การตรวจ ประเมินเพื่อพิจารณารับรองโรงพยาบาลตามมาตรฐานสากล (Joint Commission International : JCI) หรือองค์กรอื่นๆ พัฒนาพยาบาลและบุคลากรอื่นให้มีความสามารถด้านการสื่อสาร โดย ภาษาอังกฤษจะเป็นภาษากลางและมีความสามารถในด้านภาษาท้องถิ่น มีความไวต่อวัฒนธรรมและ ความต้องการด้านจิตใจสังคมและจิตวิญญาณของผู้รับบริการ โดยมีเป้าหมายสำคัญของการบริการ พยาบาล คือ ให้ผู้ป่วยได้รับบริการที่มีคุณภาพมาตรฐานอย่างมีความปลอดภัย (Safety) ความ สะดวกสบาย (Comfort) การสนับสนุน (Support) การช่วยเหลือ (Coaching) และความพึงพอใจ (Satisfaction)

จากที่กล่าวมาจะเห็นว่าความท้าทายที่เกิดขึ้นกับวิชาชีพการพยาบาลเมื่อก้าวสู่อาเซียนซึ่งจะ มีความต้องการด้านการรักษาพยาบาลมากขึ้นจากการเดินทางมารับการรักษา เนื่องจากคุณภาพ และค่าใช้จ่ายที่ไม่สูงเกินไป ประเทศไทยจึงเป็นศูนย์กลางของการแพทย์ นอกจากนั้นยังมีผู้รับบริการ ที่เพิ่มขึ้นจากแรงงานต่างชาติและครอบครัว จึงต้องเร่งการผลิตพยาบาลให้เพียงพอและสามารถ ตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการที่เพิ่มขึ้นอีกประมาณ 5 ล้านคน ในด้านการบริการพยาบาล ผู้ให้บริการยังต้องพัฒนาความสามารถในการสื่อสารทั้งภาษาอังกฤษและภาษาท้องถิ่น มีการกระจาย พยาบาลให้ทั่วถึงโดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานพยาบาลทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนและบริการชายแดน เพื่อให้บริการอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมมีมาตรฐาน พัฒนาความรู้ความสามารถ มีการพัฒนาทักษะ เฉพาะทางอย่างพอเพียง ส่วนในด้านการศึกษาประเทศไทยมีศักยภาพที่จะเป็นศูนย์กลางของ การศึกษาพยาบาลที่มีศักยภาพ ที่จะรับนักศึกษาเพื่อผลิตพยาบาลวิชาชีพและอาจารย์พยาบาลที่มี คุณภาพ คุณวุฒิและประสบการณ์ที่เพียงพอต่อการเป็นอาจารย์และพยาบาลวิชาชีพสำหรับประเทศ สมาชิกอาเซียน

4. การประเมินความต้องการจำเป็น (Need Assessment)

การประเมินความต้องการจำเป็น เป็นการตัดสินคุณค่าของกลุ่มบุคคลใดบุคคลหนึ่งเกี่ยวกับปัญหาที่พบและพยายามแก้ปัญหา 4 ประการ คือ 1) การประเมินความต้องการจำเป็นเรื่องเกี่ยวกับคุณค่า ความแตกต่างกันแต่ละบุคคล 2) การประเมินความต้องการจำเป็น เป็นเรื่องเฉพาะของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง 3) การประเมินความต้องการจำเป็นอยู่ในรูปของปัญหาเมื่อผลผลิตไม่เพียงพอ และ 4) การประเมินความต้องการจำเป็น เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจหรือแก้ปัญหา (Mckillip, 1987)

สุวิมล ว่องวานิช (2558) ได้จำแนกการนิยามตามโมเดลความแตกต่าง (Discrepancy model) ว่าเป็นความแตกต่างระหว่างสิ่งที่มุ่งหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริง นิยามนี้จำแนกได้เป็นสองกลุ่มคือ กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มที่กำหนดความต้องการจำเป็นในลักษณะของความแตกต่างของผลที่เกิดขึ้นแต่ไม่ได้กำหนดว่าต้องมีความแตกต่างกันเท่าใดจึงจะถือว่าเป็นความต้องการจำเป็น กลุ่มที่ 2 เป็นการกำหนดความต้องการจำเป็นว่าเป็นความแตกต่างของผลที่เกิดขึ้นก็ได้ หรืออาจไม่เกิดความแตกต่างแต่จะพิจารณาจากประโยชน์ที่ได้รับ หากความต้องการจำเป็นได้รับการตอบสนอง หรือพิจารณาจากความเสียหายหรือผลเสียที่จะเกิดขึ้นหากความต้องการจำเป็นไม่ได้รับการตอบสนอง และการนิยามความต้องการจำเป็นตามโมเดลของการแก้ไขปัญหา (Solution model) เป็นความต้องการจำเป็นที่หมายถึง สิ่งที่ไม่ได้รับการตอบสนองจะทำให้เกิดสภาพที่ไม่พึงประสงค์ขึ้น หรือสิ่งที่แสดงให้เห็นแล้วว่ามีความจำเป็นและประโยชน์ซึ่งจะต้องเสริมให้กับส่วนที่ขาดไปให้มีความสมบูรณ์ขึ้น

การจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น เป็นกิจกรรมที่สำคัญที่สุดของการประเมินความต้องการจำเป็น จึงควรใช้วิธีการ ๆ แบบ วิธีการที่ดีควรเป็นวิธีการเชิงระบบ สามารถเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นทั้งในระยะสั้นและระยะยาว การจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น เป็นได้ทั้งข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ซึ่งเทคนิคหรือวิธีการป้องกันจัดลำดับความสำคัญของการประเมินความต้องการจำเป็น มี 2 วิธี คือ 1) เทคนิคการจัดลำดับสำหรับข้อมูลแบบการตอบสนองเดียว เป็นการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นตามนิยามการแก้ปัญหา และ 2) เทคนิคการจัดลำดับสำหรับข้อมูลแบบการตอบสนองคู่เป็นการจัดลำดับความสำคัญของนิยามความต้องการจำเป็นตามโมเดลความแตกต่าง กระบวนการประเมินความต้องการจำเป็นแบบสมบูรณ์ประกอบด้วยกิจกรรมการดำเนินงาน 3 ขั้นตอน ดังนี้ (สุวิมล ว่องวานิช, 2558)

1. การระบุความต้องการจำเป็น (Needs Identification) โดยศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน เพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลง
2. การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น (Needs Analysis) เพื่อวิเคราะห์หาสาเหตุ
3. การกำหนดทางเลือกในการแก้ปัญหาคือความต้องการจำเป็น (Needs Solution)

ในงานวิจัยนี้เป็นการประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อการวางแผนในการหารูปแบบการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติของประเทศไทย โดยการระบุความต้องการจำเป็น วิเคราะห์ความต้องการจำเป็น และกำหนดทางเลือกในการแก้ปัญหาความต้องการจำเป็น เพื่อให้ได้รูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติที่เหมาะสมกับประเทศไทย สามารถนำไปใช้จัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถแข่งขันได้ในระดับภูมิภาคและระดับนานาชาติ

5. แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบ

มาดาส สคิเวนและสตัฟฟรีย์ม (Maduas, Scriven and Stufflebeam, 1983 : 399-402) ได้เสนอแนวทางการประเมินรูปแบบดังนี้

1. มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ เป็นลักษณะการประเมินความเป็นไปได้ในการไปปฏิบัติจริง
2. มาตรฐานด้านความเป็นประโยชน์เป็นลักษณะการประเมินการตอบสนองต่อความต้องการของผู้ใช้รูปแบบ
3. มาตรฐานด้านความเหมาะสม เป็นลักษณะการประเมินความเหมาะสมทั้งในด้านกฎหมายและคุณธรรม
4. มาตรฐานด้านความถูกต้องครอบคลุมเป็นลักษณะการประเมินความน่าเชื่อถือและได้เนื้อหาครอบคลุมครบถ้วนตามความต้องการที่กำหนดไว้อย่างแท้จริง

ประเภทของรูปแบบ คีฟ (Keeves, 1988) ได้แบ่งประเภทของแบบจำลองที่ใช้ในทางการศึกษาเป็น 4 ประเภทดังนี้

1. รูปแบบเชิงเปรียบเทียบ เป็นแบบจำลองเชิงกายภาพส่วนใหญ่ใช้ในด้านวิทยาศาสตร์
2. รูปแบบเชิงอธิบาย เป็นแบบจำลองที่ใช้ภาษาเป็นสื่อในการบรรยายหรืออธิบายปรากฏการณ์ที่ศึกษา ด้วยภาษา แผนภูมิ หรือรูปภาพ เพื่อให้เห็นแนวคิดโครงสร้าง องค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ
3. รูปแบบเชิงคณิตศาสตร์ เป็นแบบจำลองที่แสดงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบหรือตัวแปรต่าง ๆ
4. รูปแบบเชิงเหตุผล เป็นแบบจำลองที่พัฒนามาจากแบบจำลองเชิงอธิบาย โดยการนำเอาเทคนิคการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) มาใช้

การสร้างรูปแบบตามแนวคิดของเมสัน อัลเบิร์ต และคีย์เดอริ (Meson, Albert and Khedouri, 1985) ได้เสนอ ขั้นตอนการสร้างรูปแบบไว้ 5 ขั้นตอน คือ

1. รวบรวมปัญหา เพื่อให้รู้ว่าอะไรคือสภาพปัญหาที่แท้จริง
2. พัฒนารูปแบบ จะดำเนินการภายหลังจากที่ได้รวบรวมปัญหาต่าง ๆ ได้แล้ว

3. ทดสอบรูปแบบ เมื่อสร้างรูปแบบแล้วควรมีการทดสอบ โดยจะต้องพิจารณาถึง

3.1 มีความตรงตามสถานการณ์จริง รูปแบบที่สร้างขึ้นมากมีความใกล้เคียงกับความจริงจะดีมาก เพราะจะช่วยให้การตัดสินใจดีขึ้น ไม่ยุ่งยากต่อการนำไปใช้ และควรพิจารณาถึงระดับของความสำเร็จจากการแก้ปัญหาด้วย

3.2 มีการนำไปทดลองใช้เพื่อเปรียบเทียบว่าผลการนำรูปแบบไปใช้ ทำให้มีการปรับปรุงคุณภาพในการปฏิบัติงาน

4. ทำให้สำเร็จ เมื่อผ่านการทดสอบแล้วก็ควรสามารถนำไปใช้ให้เกิดความสำเร็จ

5. พัฒนาปรับปรุงรูปแบบให้ทันสมัย แม้ว่ารูปแบบที่นำไปใช้ประสบความสำเร็จแล้วก็ตามควรจะได้มีการพัฒนา ปรับปรุง ประยุกต์ให้เหมาะกับเป้าหมายขององค์การ สถานการณ์

ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษารูปแบบการจัดการศึกษานานาชาติ สาขาพยาบาล รูปแบบเชิงอธิบาย ในขั้นตอนการรวบรวมปัญหาแล้วจึงพัฒนารูปแบบ แต่ไม่มีการทดสอบรูปแบบ

6. รูปแบบการบริหารสถาบันอุดมศึกษา

ในการบริหารสถาบันอุดมศึกษานั้นมานิต บุญประเสริฐและคณะ (2546) กล่าวว่ารูปแบบการบริหารจัดการในสถาบันอุดมศึกษาแนวใหม่ประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการบริหารจัดการทั่วไป เป็นการบริหารงานที่มุ่งเน้นกลยุทธ์ มีการนำแนวคิดและการจัดการทางการบริหารธุรกิจมาใช้ในการบริหารจัดการองค์การ

2. ด้านการบริหารงานวิชาการ เป็นการบริหารงานที่ให้ความสำคัญกับผู้เรียนมากขึ้น มีการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนในสาขาวิชาที่เป็นที่ต้องการของตลาดและนำแนวคิดทางการตลาดมาใช้ในการจัดกลุ่มผู้เรียน

3. ด้านการบริหารงานวิจัย มีแนวโน้มที่จะสนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยชั้นนำของประเทศภูมิภาคเอเชียและนานาชาติ

4. ด้านการบริหารการเงิน มุ่งเน้นการปฏิรูปและปรับปรุงระบบการเงินและรูปแบบการหารายได้ มีการขยายระบบการให้บริการทางการศึกษาที่หลากหลายเพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น

5. ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ในด้านการบริหารงานบุคลากรกล่าวคือ มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการคัดเลือก การสรรหา และการให้เงินเดือนที่แตกต่างจากระบบราชการ

รูปแบบการบริหารจัดการดังกล่าวสอดคล้องกับข้อคิดเห็นของไพฑูรย์ สิ้นลารัตน์ (2548) ที่กล่าวว่า การบริหารงานของสถาบันการศึกษาประกอบด้วย 3 ด้าน ดังนี้

1. การบริหารการสอน เป็นการบริหารเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน คือ การอบรมสั่งสอนคนที่กำลังจะเป็นผู้ใหญ่หรือเป็นผู้ใหญ่แล้วให้เป็นคนดีของสังคม ซึ่งก็คือการผลิตบัณฑิต

2. การบริหารการวิจัย เป็นการบริหารเกี่ยวกับการสร้างองค์ความรู้ คือ การวิจัยหรือการค้นคว้าบุกเบิกและแสวงหาความรู้ใหม่

3. การบริหารงานบริการวิชาการ เป็นการบริหารเกี่ยวกับการบริการแก่ชุมชนเป็นจุดมุ่งหมายที่สัมพันธ์กับบทบาททางสังคมของสถาบันอุดมศึกษา เพราะสถาบันอุดมศึกษามีวิทยาการและวิทยาการพร้อมให้ข้อมูลที่จำเป็นแก่สังคม

นอกจากนี้ โนลส์ (Knowles, 1970) ได้กล่าวว่า ในการบริหารงานของสถาบันการศึกษาประกอบด้วย 2 ด้าน ดังนี้

1. การจัดการทั่วไป เป็นการวางแผนของ หน่วยงานเกี่ยวกับการบริหารทั่วไป ความสัมพันธ์ต่อชุมชน งานบุคลากรและเจ้าหน้าที่ งานอาคารสถานที่ และการจัดทำงบประมาณและการจัดหาทุน

2. การจัดการบริหารงานวิชาการ เป็นการจัดทำระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการ การบริหารงานวิชาการและการบริหารหลักสูตร การรับนักศึกษา ทรัพยากรการเรียนการสอน การบริหารอาจารย์ งานกิจการนักศึกษา งานกีฬาและพัฒนาศึกษา งานสุขภาพอนามัย งานด้านศาสนา และงานองค์กรบริหารงานสัมพันธ์

การบริหารสถาบันอุดมศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ส่วนใหญ่ ๆ และประกอบด้วย 7 ด้าน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การบริหารตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วย 4 ด้าน ดังนี้

1.1 การบริหารงานวิชาการ

1.2 การบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษา

1.3 การบริหารงานวิจัย

1.4 การบริหารการบริการวิชาการแก่สังคม

ส่วนที่ 2 การบริหารทั่วไปของสถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วย 3 ด้าน ดังนี้

2.1 การบริหารจัดการทั่วไป

2.2 การบริหารบุคคล

2.3 การบริหารการเงิน

สถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย แบ่งเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้แก่ 1) สถาบันอุดมศึกษาของรัฐบาล ประกอบด้วยสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นส่วนราชการ กับสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ 2) องค์กรมหาชน และ 3) สถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ในการศึกษานี้รูปแบบการบริหารสถาบันของวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ ศึกษาทั้งสถาบันอุดมศึกษาของรัฐบาล สถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ และสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยประกอบด้วยการบริหารตามภารกิจของสถาบัน และการบริหารทั่วไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักศึกษาที่เรียนในหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (นานาชาติ) จะเป็นผู้รับประโยชน์โดยตรงจากการจัดการศึกษาของสถาบันการศึกษานั้น โดยได้รับการพัฒนาให้มีสมรรถนะสากล ตอบสนองความต้องการของสถานบริการสุขภาพทั้งในระดับชาติและนานาชาติ

2. อาจารย์ผู้สอน ในสถาบันการศึกษาพยาบาลที่จัดการศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (นานาชาติ) สามารถใช้เป็นแนวทางการจัดการเรียนการสอน ได้ตรงตามความต้องการของนักศึกษาและเป็นแนวทางในการพัฒนานักศึกษาให้มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ตรงตามคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (นานาชาติ) ตามเป้าหมายที่กำหนด

3. ผู้บริหารสถาบันการศึกษาพยาบาล สามารถผลิตบัณฑิตพยาบาลที่มีสมรรถนะทางวัฒนธรรม สามารถปฏิบัติงานในสภาพการณ์ของความแตกต่างทางวัฒนธรรม สื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อรองรับการขาดแคลนพยาบาลวิชาชีพที่กำลังเกิดขึ้นทั้งภายในประเทศและของสังคมโลก

3.1 ผู้บริหารสถาบันการศึกษาพยาบาล ที่เปิดสอนหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (นานาชาติ) สามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุง ควบคุม กำกับการจัดการศึกษา และการบริหารจัดการหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างต่อเนื่อง จนมีชื่อเสียงเป็นที่ต้องการเข้าศึกษาของนักศึกษาทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ เพื่อตอบสนองตลาดแรงงานทั้งในระดับชาติและนานาชาติ

3.2 ผู้บริหารสถาบันการศึกษาพยาบาล ที่ต้องการเปิดสอนหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (นานาชาติ) สามารถนำรูปแบบไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการจัดการศึกษา เพื่อให้มีความพร้อมในการจัดการศึกษา

4. หน่วยงานที่ทำหน้าที่กำกับ ดูแล สถาบันการศึกษาพยาบาล สามารถนำรูปแบบไปใช้ในการสนับสนุน ส่งเสริม และผลักดัน สถาบันการศึกษาพยาบาลในประเทศไทย ในการจัดการศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (นานาชาติ) เพื่อให้สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล

5. สถานบริการสุขภาพ ที่ให้บริการสุขภาพในระดับชาติและนานาชาติ ซึ่งเป็นผู้ใช้บัณฑิตโดยตรง มีความพึงพอใจต่อสมรรถนะพยาบาลนานาชาติ ในฐานะผู้ให้บริการด้านสุขภาพแก่ผู้รับบริการ ได้สอดคล้องกับการขยายตัวทางธุรกิจบริการด้านรักษาพยาบาลของประเทศไทยที่มีขยายตัวเพิ่มมากขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้รวบรวมความรู้ที่ได้มาเป็นความรู้พื้นฐานในการศึกษา ดังนี้

ตอนที่ 1 การจัดการศึกษานานาชาติระดับอุดมศึกษา

- 1.1 กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565)
- 1.2 การบริหารสถาบันอุดมศึกษา
- 1.3 ความสำคัญของการจัดการศึกษานานาชาติระดับอุดมศึกษา
- 1.4 การจัดการศึกษานานาชาติของสถาบันอุดมศึกษา

ตอนที่ 2 การจัดการศึกษาสาขาพยาบาลศาสตร์

- 2.1 สภาการพยาบาล
- 2.2 หลักสูตรพยาบาลศาสตร์
- 2.3 การจัดการศึกษานานาชาติสาขาพยาบาลศาสตร์ในประเทศไทย
- 2.4 การจัดการศึกษาสาขาพยาบาลศาสตร์ในต่างประเทศ
- 2.5 การจัดอันดับมหาวิทยาลัย สาขาพยาบาลศาสตร์

ตอนที่ 3 แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบ

- 3.1 ความหมายของรูปแบบ
- 3.2 ลักษณะของรูปแบบ
- 3.3 การสร้างรูปแบบ

ตอนที่ 4 แนวคิดเกี่ยวกับวิธีการและเทคนิคที่ใช้ในการวิจัย

- 4.1 การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)
- 4.2 การประเมินความต้องการจำเป็น (Need Assessment)
- 4.3 การสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

ตอนที่ 5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 1 การจัดการศึกษานานาชาติระดับอุดมศึกษา

ปัจจุบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย ได้รับการสนับสนุนให้มีความเป็นนานาชาติมากขึ้น เนื่องมาจากความทันสมัยของเทคโนโลยีการติดต่อสื่อสารที่กว้างไกลและทันสมัย ทำให้มีการจัดการศึกษาในรูปแบบความร่วมมือระหว่างประเทศเพิ่มขึ้น การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ก็เป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดข้อตกลงและนโยบายในหลายๆ ด้านร่วมกัน ความร่วมมือดังกล่าวรวมถึง ด้านบริการทางการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ ทั้งนี้โดยมีนโยบายและแผนงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการศึกษาให้มีความเป็นนานาชาติในส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปแบบของการดำเนินการตามนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา

1.1 กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565)

สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (สกอ.) ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเข้าร่วมเป็นประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ.2558 ตามกฎบัตรอาเซียน ซึ่งจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้าน เศรษฐกิจ การเมือง สังคม วัฒนธรรม โดยเฉพาะด้านการศึกษา ทั้งนี้ที่ผ่านมาสกอ.ได้กำหนดให้การเปิดเสรีการค้าบริการด้านการอุดมศึกษา และบูรณาการการเป็นประชาคมอาเซียน เป็นปัจจัยสำคัญ ในการจัดทำกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 เพื่อให้ระบบอุดมศึกษาเตรียมพร้อมในการรองรับให้ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียนได้ อุดมศึกษาจำเป็นต้องเสริมหลักสูตรในทุกคณะ และภาควิชา ให้นักศึกษาตระหนักในเรื่องของอาเซียนมากขึ้น ทั้งรายวิชาอาเซียนทั่วไป รายวิชาที่ เปรียบเทียบมิติต่างๆ ในอาเซียน รายวิชาที่เจาะลึกเรื่องเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และวัฒนธรรม ของประเทศอาเซียน นอกจากนี้ยังต้องมีการเตรียมความพร้อมในเรื่องของภาษา ทั้งภาษาอังกฤษที่เป็นภาษาในการทำงานของอาเซียน และภาษาของประเทศเพื่อนบ้าน

สกอ. ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียนและการเปิดเสรีการค้า บริการด้านอุดมศึกษา เพื่อเป็นแนวทางให้สถาบันอุดมศึกษาใช้วางแผนยุทธศาสตร์และนโยบาย ทั้งใน ระยะสั้นและระยะยาวต่อไป เพื่อให้คุณภาพบัณฑิตในอนาคตไปสู่สากล และนำประเทศให้มีความสามารถในการแข่งขันได้ โดยสร้างความร่วมมือกับประเทศสมาชิกในการเคลื่อนย้ายนักศึกษา และบุคลากรไปยังประเทศเพื่อนบ้านในระยะเริ่มต้น และขยายวงให้กว้างขึ้น

ยุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทยในการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียนมีสาระสำคัญ ดังนี้ (จดหมายข่าวสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา, 2554)

พันธกิจ

1. อุดมศึกษาไทยผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพระดับสากลและมีความตระหนักในการเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมอาเซียน

2. อุดมศึกษาไทยพัฒนาศักยภาพในการจัดการการอุดมศึกษาให้มีคุณภาพร่วมกับประเทศสมาชิกอาเซียน

เป้าหมาย

1. ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของบัณฑิตไทยอยู่ในระดับที่ทัดเทียมกับบัณฑิตในประเทศสมาชิกอาเซียน

2. สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งจัดการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการเป็นประชาคมอาเซียนภายในปี พ.ศ.2558

3. สถาบันอุดมศึกษาไทยมีจำนวนกิจกรรมทางวิชาการที่ทำร่วมกับประเทศอาเซียนเพิ่มมากขึ้นในแต่ละปี

4. จำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาไทย สามารถทำงานทั้งในหน่วยงานระหว่างประเทศ บริษัทข้ามชาติในประเทศ และ/หรือประกอบการในกลุ่มประเทศอาเซียนเพิ่มขึ้นในแต่ละปี

5. จำนวนนักศึกษาอาเซียนในสถาบันอุดมศึกษาไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ 25 ต่อปี

ตัวชี้วัด

1. คะแนนการทดสอบภาษาอังกฤษตามเกณฑ์มาตรฐานสากลของนักศึกษาไทยโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับที่ทัดเทียมกับประเทศสมาชิกอาเซียนอื่น

2. จำนวนสถาบันอุดมศึกษาที่จัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับอาเซียนและภาษาของประเทศสมาชิกอาเซียน

3. จำนวนกิจกรรมทางวิชาการที่ทำร่วมกับประเทศสมาชิกอาเซียน

4. จำนวนบัณฑิตไทยทำงานในหน่วยงานระหว่างประเทศและบริษัทข้ามชาติในไทย และ/หรือประกอบการในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน

5. จำนวนนักศึกษาอาเซียนในสถาบันอุดมศึกษาไทย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มขีดความสามารถของบัณฑิตให้มีคุณภาพมาตรฐานในระดับสากล

กลยุทธ์

1. พัฒนาสมรรถนะด้านการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยในระดับที่ใช้ในการทำงานได้

2. พัฒนาสมรรถนะด้านการประกอบวิชาชีพและการทำงานข้ามวัฒนธรรมของบัณฑิตไทย

มาตรการดำเนินการ

ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และระบบวัดผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ ตั้งแต่การศึกษาระดับพื้นฐานไปจนถึงระดับอุดมศึกษา

ส่งเสริมการผลิตและพัฒนาอาจารย์ด้านการสอนภาษาอังกฤษ รวมทั้งภาษาของประเทศสมาชิกอาเซียนทั้งในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา

ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาของประเทศสมาชิกอาเซียนและความรู้เกี่ยวกับอาเซียนตั้งแต่ระดับพื้นฐานไปจนถึงระดับอุดมศึกษา และการวิจัยด้านอาเซียนศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา รวมทั้งการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน

ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนนักศึกษาโดยสนับสนุนการถ่ายโอนหน่วยกิตระหว่างสถาบันอุดมศึกษาของไทยกับประเทศสมาชิกอาเซียนอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

ส่งเสริมการจัดกิจกรรมเพื่อเปิดโลกทัศน์และเปิดโอกาสให้นักศึกษาไทยได้แสดงความสามารถในเวทีระดับนานาชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งระดับอาเซียน รวมถึงกิจกรรมเพื่อสร้างความตระหนักในการเป็นพลเมืองอาเซียน

กิจกรรม/โครงการ

การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และการกำหนดมาตรฐานการวัดสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษของบัณฑิต

การผลิตและพัฒนาอาจารย์ด้านการสอนภาษาอังกฤษ

การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาของประเทศสมาชิกอาเซียน

การจัดสรรทุนเพื่อการแลกเปลี่ยนนักศึกษาในอาเซียนและการพัฒนาระบบการถ่ายโอนหน่วยกิตในอาเซียน

การจัดกิจกรรมเพื่อเปิดโลกทัศน์นักศึกษาไทยสู่ศึกษาอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาความเข้มแข็งของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาประชาคมอาเซียน

กลยุทธ์

1. พัฒนาอาจารย์ให้มีสมรรถนะสากล
2. ส่งเสริมการสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมเกี่ยวกับอาเซียนในสถาบันอุดมศึกษา
3. พัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนให้มีคุณภาพระดับสากล
4. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้มีคุณภาพระดับสากล
5. พัฒนาวិชาการและการวิจัยสู่ความเป็นเลิศ
6. พัฒนาระบบอุดมศึกษาแห่งอาเซียน

มาตรการดำเนินการ

ส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษากำหนดสัดส่วนอาจารย์ระดับปริญญาเอกให้สูงขึ้น รวมทั้งสนับสนุนให้อาจารย์ผลิตผลงานทางวิชาการ เพื่อเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการโดยเฉพาะในระดับศาสตราจารย์ให้มากขึ้น

สร้างเครือข่ายด้านการวิจัยระหว่างศูนย์ความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทยกับสถาบันอุดมศึกษา/หน่วยงาน/องค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนในประเทศและในอาเซียนในสาขาที่สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศและทิศทางของอาเซียน

สนับสนุนทุนวิจัยระดับปริญญาเอก ทุนพัฒนาอาจารย์ และทุนสนับสนุนเพื่อผลิตงานวิจัย และเผยแพร่ผลงานวิจัย เช่น ในการประชุมทางวิชาการระดับภูมิภาค และวารสารทางวิชาการในระดับนานาชาติ เป็นต้น

ส่งเสริมให้มีการเผยแพร่งานวิจัยของนักวิชาการไทยและอาเซียน

ส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรนานาชาติในสาขาที่ประเทศไทยมีความเชี่ยวชาญและเป็นที่ต้องการของตลาดงานในอาเซียน

ส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาจัดหลักสูตรการเรียนการสอนเป็นสองภาษา เช่น ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เป็นต้น

ส่งเสริม/สนับสนุน/ จัดสรรงบประมาณให้อาจารย์ชาวต่างประเทศที่มีความรู้ ความสามารถ และความชำนาญสูง เช่น ผู้ที่เคยได้รับรางวัลโนเบล มาสอน บรรยาย และถ่ายทอดองค์ความรู้ให้แก่อุดมศึกษาไทย และ/หรือ ทำวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพมาตรฐานการอุดมศึกษาไทย

ส่งเสริมกิจกรรมความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษาของไทยและสถาบันอุดมศึกษาในอาเซียนเพื่อยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบัน

ส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร รวมทั้งการอำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ เช่น การเข้าใช้ห้องสมุด/ห้องปฏิบัติการ หอพักนักศึกษานานาชาติ เป็นต้น

ส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก และสภาพแวดล้อม ที่มีความเป็นนานาชาติทั้งในกิจกรรมการเรียนการสอนและกิจกรรมนอกหลักสูตร และดำเนินกิจกรรมทางการตลาดและการประชาสัมพันธ์

ส่งเสริมการสร้างความกลมกลืน (Harmonization) ของการอุดมศึกษาในอาเซียน โดยเฉพาะในด้านคุณภาพและคุณวุฒิทางการศึกษาผ่านกลไกความร่วมมือระดับอุดมศึกษาที่มีอยู่

กิจกรรม/โครงการที่ สกอ. ควรริเริ่ม/สนับสนุน/กำหนดนโยบาย

การพัฒนาศักยภาพอาจารย์และบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา

การสร้างเครือข่ายด้านการวิจัยในอาเซียน

การจัดตั้งสำนักงานการศึกษานานาชาติ

การสนับสนุนการลงทุนด้านการอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในสถาบันอุดมศึกษา

การพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนและการวิจัยเกี่ยวกับอาเซียน รวมถึงการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและเทคโนโลยีสารสนเทศ

การร่วมมือกับประเทศสมาชิกอาเซียนพัฒนาโลกเพื่อสร้างระบบอุดมศึกษาแห่งอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริมบทบาทของอุดมศึกษาไทยในประชาคมอาเซียน

กลยุทธ์

1. ส่งเสริมบทบาทความเป็นผู้นำของสถาบันอุดมศึกษาไทยที่เกี่ยวข้องกับสามเสาหลักในการสร้างประชาคมอาเซียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเสาด้านประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน
2. สร้างความตระหนักในการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนและบทบาทของอุดมศึกษาไทยในการพัฒนาประชาคมอาเซียนทั้งในด้านบวกและลบ
3. ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการศึกษาในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน
4. พัฒนาศูนย์ข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษาในอาเซียน

มาตรการดำเนินการ

ประชาสัมพันธ์ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการดำเนินงานสู่การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนและความเคลื่อนไหวในการเจรจาเปิดเสรีการค้าบริการด้านการศึกษาในอาเซียนและระหว่างอาเซียนกับประเทศคู่เจรจา แก่สถาบันอุดมศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง

ส่งเสริมการสร้างความตระหนักในเรื่องเอกลักษณ์ของไทยและประเทศสมาชิกอาเซียน รวมทั้งส่งเสริมกิจกรรมสัมพันธ์ในหมู่ประชาชน ประชาคมอุดมศึกษา และเยาวชนอาเซียน

ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษากับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการเตรียมการ เพื่อใช้ประโยชน์ และป้องกันผลกระทบที่เกิดจากการเคลื่อนย้ายกำลังคนข้ามชาติ เช่น การระบาดของโรค ยาเสพติด และอาชญากรรมข้ามชาติ เป็นต้น

จัดทำแผนที่ (Mapping) สถาบันอุดมศึกษาแกนหลักในสาขาที่มีความเชี่ยวชาญและเป็นความต้องการของเขตพื้นที่เศรษฐกิจต่างๆ โดยเชื่อมโยงระหว่างสถาบันอุดมศึกษาไทยที่มีความเชี่ยวชาญและตอบสนองต่อการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจต่างๆ กับสถาบันอุดมศึกษาในอาเซียน

ส่งเสริมให้อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาไทยไปสอน วิจัย ให้บริการวิชาการ และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมแก่สถาบันอุดมศึกษาในอาเซียน

กิจกรรม/โครงการ

การพัฒนาศูนย์ข้อมูลเกี่ยวกับอาเซียนและความเคลื่อนไหวอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องและกิจกรรมสัมพันธ์

การส่งเสริมให้สถาบันการศึกษาเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมวิชาการ ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประชาคมอาเซียน

การจัดประชุมผู้บริหารระดับสูงด้านอุดมศึกษาของอาเซียน เพื่อสนับสนุนการสร้างกลไกเพื่อความกลมกลืน (Harmonization) ของระบบอุดมศึกษาแห่งอาเซียน

การให้บริการการศึกษาและฝึกอบรมทางวิชาการและวิชาชีพแก่ประเทศสมาชิกอาเซียน

จัดตั้งหน่วยงานในสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาดำเนินการเกี่ยวกับอาเซียนโดยตรง เพื่อเป็นหน่วยประสานงาน กระตุ้นให้เกิดการริเริ่มสร้างสรรค์และทำงานร่วมกับองค์กรที่มีอยู่แล้วในอาเซียนให้เกิดความเข้มแข็ง

การพัฒนาความเข้มแข็งด้านภาษาไทยและภูมิปัญญาไทยรวมทั้งการให้ความรู้เกี่ยวกับเอกลักษณ์ของประเทศสมาชิกอาเซียน

สรุปได้ว่ายุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทยในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน นั้น มุ่งส่งเสริมการพัฒนาความเข้มแข็งของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อการพัฒนาประชาคมอาเซียน พัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนให้มีคุณภาพระดับสากล

1.2 การบริหารสถาบันอุดมศึกษา

แนวทางการบริหารสถาบันอุดมศึกษาในปัจจุบันความแตกต่างไปจากอดีตจากผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงด้านการเมือง ทำให้นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงนโยบายของรัฐ ในการพัฒนาและการบริหารประเทศ ดังนั้นมหาวิทยาลัยต้องบริหารจัดการให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐหรือทิศทางการพัฒนาประเทศที่มุ่งสู่สังคมเศรษฐกิจฐานความรู้ จึงจำเป็นต้องเพิ่มขีดความสามารถเพื่อการแข่งขัน ให้เหมาะสมกับสังคมและผู้รับบริการ และสอดคล้องกับกระแสโลกาภิวัตน์/ความเป็นสากลหรือความเป็นนานาชาติ และช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ มีการสร้างงานวิจัยที่มีความเชื่อมโยงกับภาคการผลิต ผลิตรับผิดชอบให้สอดคล้องกับความต้องการกำลังคนในอนาคตของภาคการผลิต/ภาคบริการหรือการเจริญเติบโตของแต่ละภาคการผลิต และผลิตรับผิดชอบให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม ต้องนำความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านต่างๆ ที่มหาวิทยาลัยมีอยู่ออกมาให้บริการวิชาการด้านต่างๆในการพัฒนาคน สังคม และประเทศชาติชาติอย่างยั่งยืน

สถาบันอุดมศึกษาจะต้องสร้างกระบวนการทัศน์ใหม่ เพื่อการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง ให้เกิดการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของมหาวิทยาลัย ต้องเข้าใจถึงบริบทการเปลี่ยนแปลงที่มีผลกระทบต่อการบริหารจัดการมหาวิทยาลัย เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามต้องการ และมีบริบทการเปลี่ยนแปลงที่มีผลกระทบต่อมหาวิทยาลัยดังกล่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีผลกระทบต่อการวางแผนพัฒนาหรือการวางกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยในช่วงแผนฯ 11 พ.ศ.2555-2559 ประกอบด้วยบริบทการพัฒนาประเทศในแผนฯ 11 บริบทการพัฒนาอุดมศึกษาตามกรอบแผนอุดมศึกษา ระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565) บริบทการพัฒนาาระบบราชการ บริบทการพัฒนา

คุณภาพการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา และบริบทโลกาภิวัตน์หรือโลกไร้พรมแดน รวมทั้งบริบทความต้องการของผู้รับบริการหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

กระแสความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสังคมยุคโลกาภิวัตน์ส่งผลกระทบต่อมหาวิทยาลัยหรือการศึกษาในระดับอุดมศึกษา โดยสรุปได้ดังนี้ (สมควร ทรัพย์บำรุง, 2553)

1. การศึกษายุคใหม่จะต้องพัฒนาคนให้มีความสามารถใช้ข้อมูลข่าวสารเป็น โดยสามารถนำมาพัฒนาเป็นกระบวนการเรียนรู้ของตนเองได้ และการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนาและยกระดับของประเทศให้สามารถเข้าสู่การแข่งขันกับนานาชาติ

2. หลักสูตรอุดมศึกษาไทย จำเป็นต้องมีการพัฒนาในเชิงรุกมากขึ้น โดยควรให้ความสำคัญกับหลักสูตรนานาชาติ หลักสูตรแบบบูรณาการ 2 ศาสตร์ หลักสูตรปริญญา 2 ใบ (หลักสูตรควบ)

3. ระบบการศึกษาจะเป็นการเรียนรู้แบบเสรี มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศข้อมูลของโลกมาใช้ เพื่อประโยชน์สูงสุดในการจัดการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือ E-learning การเรียนรู้บนฐานเทคโนโลยี การเรียนรู้บนเว็บ ห้องเรียนเสมือนจริง และความร่วมมือดิจิทัล เป็นต้น ทั้งนี้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ทุกประเภท

4. สถาบันอุดมศึกษาจะต้องสร้างคน หรือผลิตบัณฑิตให้มีศักยภาพการเป็นพลเมืองของโลก หรือพลโลก (Global Citizen) ซึ่งประกอบด้วย ความเป็นเลิศทางวิชาการ (Smart) ความสามารถในการสื่อสารได้สองภาษา (Communication) ความสามารถในการคิด หรือความกล้าหาญทางความคิด (Thinker) ความสามารถผลิตงานอย่างสร้างสรรค์ (Innovator) และการมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อสังคมโลก (Global Citizenship)

5. การมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบต่อสังคมโลก ได้แก่ มีความตระหนักรู้สถานการณ์ของโลก (Global Awareness) สามารถเรียนรู้และจัดการกับความซับซ้อน คลุมเครือได้ มีความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม

แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารสถาบันอุดมศึกษา ในการบริหารสถาบันอุดมศึกษานั้น มานิต บุญประเสริฐ และคณะ (2546) กล่าวว่ารูปแบบการบริหารจัดการในสถาบันอุดมศึกษาแนวใหม่ประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการบริหารจัดการทั่วไป เป็นการบริหารงานที่มุ่งเน้นกลยุทธ์ มีการนำแนวคิดและการจัดการทางการบริหารธุรกิจมาใช้ในการบริหารจัดการองค์การ

2. ด้านการบริหารงานวิชาการ เป็นการบริหารงานที่ให้ความสำคัญกับผู้เรียนมากขึ้น มีการวิเคราะห์ ความต้องการของผู้เรียนในสาขาวิชาที่เป็นที่ต้องการของตลาดและนำแนวคิดทางการตลาดมาใช้ในการจัดกลุ่มผู้เรียน

3. ด้านการบริหารงานวิจัย มีแนวโน้มที่จะสนับสนุนการวิจัย เพื่อพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัย วิจัยชั้นนำของประเทศ ภูมิภาคเอเชีย และนานาชาติ

4. ด้านการบริหารการเงิน มุ่งเน้นการปฏิรูป และปรับปรุงระบบการเงินและรูปแบบการหารายได้ มีการขยายระบบการให้บริการทางการศึกษาที่หลากหลาย เพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น

5. ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ในด้านการบริหารงานบุคลากร กล่าวคือ มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบ การคัดเลือก การสรรหา และการให้เงินเดือนที่แตกต่างจากระบบราชการ

รูปแบบการบริหารจัดการดังกล่าวสอดคล้องกับ ข้อคิดเห็นของไพฑูริย์ สีนลาร์ตัน (2548) ที่กล่าวว่า การบริหารงานของสถาบันการศึกษาประกอบด้วย 3 ด้าน ดังนี้

1. การบริหารการสอน การบริหารเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนคือ การอบรมสั่งสอนคนที่กำลังจะเป็นผู้ใหญ่หรือเป็นผู้ใหญ่แล้วให้เป็นคนดีของสังคม

2. การบริหารการวิจัย การบริหารเกี่ยวกับการสร้างองค์ความรู้คือ การวิจัยหรือการค้นคว้าบุกเบิก และแสวงหาความรู้ใหม่

3. การบริหารงานบริการวิชาการ การบริหารเกี่ยวกับการบริการแก่ชุมชนเป็นจุดมุ่งหมายที่สัมพันธ์กับบทบาททางสังคมของสถาบันอุดมศึกษา

นอกจากนี้ โนลส์ (Knowles, 1970) ได้กล่าวว่า การบริหารงานของสถาบันการศึกษาประกอบด้วย 2 ด้าน ดังนี้

1. การจัดการทั่วไป เป็นการวางแผนของหน่วยงานเกี่ยวกับการบริหารทั่วไป ความสัมพันธ์ต่อชุมชน งานบุคลากรและเจ้าหน้าที่ งานอาคารสถานที่ และการจัดทำงบประมาณและการจัดหาทุน

2. การจัดการบริหารงานวิชาการ เป็นการจัดทำระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการ การบริหารงานวิชาการ และการบริหารหลักสูตร การรับนักศึกษา ทรัพยากรการเรียนการสอน การบริหารอาจารย์ งานกิจการ นักศึกษา งานกีฬาและพัฒนาศึกษา งานสุขภาพอนามัย งานด้านศาสนา และงานองค์กรบริหารงานสัมพันธ์

โดยสรุป การบริหารสถาบันอุดมศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ส่วนใหญ่ๆ และประกอบด้วย 6 ด้าน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การบริหารทั่วไปของสถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วย 3 ด้าน ดังนี้

1.1 การบริหารจัดการทั่วไป

1.2 การบริหารบุคคล

1.3 การบริหารการเงิน

ส่วนที่ 2 การบริหารตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วย 3 ด้าน ดังนี้

2.1 การบริหารงานวิชาการ

2.2 การบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษา

2.3 การบริหารงานวิจัย

ในด้านการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2554 ตามที่มาตรา 34 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 1) พ.ศ.2545 กำหนดให้คณะกรรมการการอุดมศึกษา เสนอมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญา ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษาแต่ละแห่งและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง คณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงได้ดำเนินการจัดทำมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษาเพื่อนำไปสู่การพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาตามกลุ่มสถาบันที่มีปรัชญาวัตถุประสงค์ และพันธกิจในการจัดตั้ง ที่แตกต่างกัน เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8 และมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการอุดมศึกษา จึงประกาศมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา ไว้ดังต่อไปนี้

1. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษาประกอบด้วยมาตรฐาน 2 ด้าน ดังนี้

1.1 มาตรฐานด้านศักยภาพและความพร้อมในการจัดการศึกษา ประกอบด้วย มาตรฐานย่อยด้านต่าง ๆ 4 ด้าน

1.1.1 ด้านกายภาพ สถาบันอุดมศึกษามีอาคารที่ประกอบด้วยลักษณะสำคัญของอาคารเรียนที่ดี มีห้องครบทุกประเภท พื้นที่ใช้สอยที่ใช้ในการเรียนการสอน และการจัดกิจกรรมทุกประเภทมีจำนวนเพียงพอ และเหมาะสมกับจำนวนอาจารย์ประจำ จำนวนนักศึกษาในแต่ละหลักสูตร และจำนวนนักศึกษาตามแผนการรับนักศึกษา ตามเกณฑ์พื้นที่ใช้สอยอาคาร โดยประมาณ รวมทั้งต้องจัดให้มี ห้องสมุดตามเกณฑ์มาตรฐาน มีครุภัณฑ์ประจำอาคาร ครุภัณฑ์การศึกษา และคอมพิวเตอร์จำนวนเพียงพอต่อการจัดการศึกษา ทั้งนี้อาคารและบริเวณอาคารจะต้องมีความมั่นคง ปลอดภัย ถูกสุขลักษณะ หรือความจำเป็นอย่างอื่น ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด

1.1.2 ด้านวิชาการ สถาบันอุดมศึกษามีศักยภาพและความพร้อมในการปฏิบัติการกิจด้านวิชาการ สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ ของสถาบันอุดมศึกษาและแผนการผลิตบัณฑิตที่ตอบสนองความต้องการของประเทศและผู้ใช้บัณฑิตโดยรวม มีหลักประกันว่าผู้เรียนจะได้รับการบริการการศึกษาที่ดี สามารถแสวงหาความรู้ได้อย่างมีคุณภาพ สถาบันต้องมีการบริหารวิชาการที่มีคุณภาพ ประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ทั้งในด้านการวางแผนรับนักศึกษา และการผลิตบัณฑิต การจัดการกรรมการเรียนการสอน การประเมินผล การเรียนรู้ การประกันคุณภาพการเรียนการสอน และการพัฒนาปรับปรุงการบริหารวิชาการ

1.1.3 ด้านการเงิน สถาบันอุดมศึกษามีความพร้อมด้านการเงิน ทั้งด้านงบประมาณการเงินรวม และงบที่จำแนกตามกองทุน มีแผนการเงินที่มั่นคง เป็นหลักประกันได้ว่าสถาบันจะสามารถจัดการศึกษาได้ตามพันธกิจ และเป้าหมายที่กำหนดไว้ รวมทั้งสอดคล้องกับแผนการพัฒนาในอนาคต เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ ผู้เรียนและผู้ให้บริการอุดมศึกษา สถาบันมีการจัดทำรายงานการเงินที่แสดงถึงการได้มาของรายได้ รายรับ การจัดสรร การใช้จ่ายที่มีประสิทธิภาพ และทั่วถึงเป็นธรรมอย่างชัดเจน รวมทั้งการนำรายได้ไปลงทุนภายใต้การประเมินและวิเคราะห์ความเสี่ยง มีระบบการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล การปฏิบัติงานควบคู่ไปกับการใช้เงินทุกประเภท และมีระบบการติดตามตรวจสอบผลประโยชน์ทับซ้อน ของบุคลากรทุกระดับ

1.1.4 ด้านการบริหารจัดการ สถาบันอุดมศึกษามีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพในการถ่ายทอด วิสัยทัศน์ ค่านิยม ไปสู่การปฏิบัติที่สอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และพันธกิจที่กำหนดไว้ โดยมีสภาสถาบันทำหน้าที่กำกับนโยบาย การดำเนินการตามแผน การบริหารบุคคล การบริหารงบประมาณและทรัพย์สิน การบริหารสวัสดิการ ที่จัดให้กับนักศึกษาและบุคลากรทุกระดับ รวมทั้งกำกับ ติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล การดำเนินงานให้เป็นไปตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมายที่กำหนดไว้ มีการเผยแพร่ผลการกำกับการดำเนินงานของสภาสถาบันและการบริหารจัดการของผู้บริหารทุกระดับสู่ประชาคมภายในสถาบัน และภายนอกสถาบัน ภายใต้หลักธรรมาภิบาล ที่ประกอบด้วย หลักความโปร่งใส หลักความรับผิดชอบ หลักการตรวจสอบได้ หลักการมีส่วนร่วม และหลักความคุ้มค่า การดำเนินการตามแผน การบริหารบุคคล การบริหารงบประมาณและทรัพย์สิน การบริหารสวัสดิการที่จัดให้กับนักศึกษาและบุคลากรทุกระดับ รวมทั้งกำกับ ติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล การดำเนินงานให้เป็นไปตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมายที่กำหนดไว้ มีการเผยแพร่ผลการกำกับการดำเนินงานของสภาสถาบันและการบริหารจัดการของผู้บริหารทุกระดับสู่ประชาคมภายในสถาบันและภายนอกสถาบัน ภายใต้หลักธรรมาภิบาล ที่ประกอบด้วย หลักความโปร่งใส หลักความรับผิดชอบ หลักการตรวจสอบได้ หลักการมีส่วนร่วม และหลักความคุ้มค่า

1.2 มาตรฐานด้านการดำเนินการตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วย มาตรฐานย่อยด้านต่าง ๆ 4 ด้าน

1.2.1 ด้านการผลิตบัณฑิต สถาบันอุดมศึกษาดำเนินการรับนักศึกษาเข้าเรียนที่มีคุณสมบัติและจำนวนตรงตามแผนการรับนักศึกษาและสอดคล้องกับเป้าหมายการผลิตบัณฑิตอย่างมีคุณภาพ สถาบันผลิตบัณฑิต ได้ตามคุณลักษณะ จุดเน้นของสถาบัน ตรงตามเป้าหมายที่กำหนด และจัดให้มีข้อเสนอแนะที่ชัดเจน เผยแพร่ต่อสาธารณะในเรื่องหลักสูตร การจัดการเรียน

การสอน คณาจารย์ ที่ส่งเสริมการจัดกิจกรรมการพัฒนาการเรียนรู้ทั้งในและนอกหลักสูตร และตอบสนองความต้องการของนักศึกษา

1.2.2 ด้านการวิจัย สถาบันอุดมศึกษามีการดำเนินพันธกิจด้านการวิจัยอย่างมีคุณภาพ ประสิทธิภาพ และภายใต้จุดเน้นเฉพาะ โดยมีการดำเนินการตามนโยบายแผนงบประมาณ มีการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนคณาจารย์ นักวิจัย บุคลากรให้มีสมรรถนะในการทำวิจัย ส่งเสริมและสร้างเครือข่ายการทำวิจัยกับหน่วยงานภายนอกสถาบันเพื่อให้ได้ผลงานวิจัย ผลงานประดิษฐ์ และงานริเริ่มสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ มีประโยชน์ สนองยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ สามารถตอบสนองความต้องการของสังคมได้ในวงกว้างและก่อให้เกิดประโยชน์แก่สาธารณชน

1.2.3 ด้านการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม สถาบันอุดมศึกษามีการให้บริการทางวิชาการที่ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายทั้งในวงกว้าง และกลุ่มเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจงทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งอาจให้บริการโดยการใช้ทรัพยากร ร่วมกันทั้งในระดับสถาบันและระดับบุคคลได้ในหลายลักษณะ อาทิการให้คำปรึกษา การศึกษาวิจัย การค้นคว้าเพื่อแสวงหาคำตอบให้กับสังคม การให้บริการฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นต่าง ๆ การจัดให้มีการศึกษาต่อเนื่องบริการแก่ประชาชนทั่วไป การให้บริการทางวิชาการนี้ สามารถจัดในรูปแบบของการให้บริการแบบให้เปล่าหรือเป็นการให้บริการเชิงพาณิชย์ที่ให้ผลตอบแทนเป็นรายได้หรือเป็นข้อมูล ย้อนกลับมาพัฒนาและปรับปรุงเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่

1.2.4 ด้านการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม สถาบันอุดมศึกษามีการดำเนินการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรมของชาติ ทั้งในระดับหน่วยงานและระดับสถาบัน มีระบบและกลไกในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ศิลปะ และวัฒนธรรมเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอน โดยตรงหรือโดยอ้อม เพื่อให้ผู้เรียนและบุคลากรของสถาบันได้รับการปลูกฝังให้มีความรู้ ตระหนักถึงคุณค่า เกิดความซาบซึ้งและมีสุนทรียะต่อศิลปะ และวัฒนธรรมของชาติ สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องจรรโลงความดีงามในการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพ มีวิถีชีวิตที่ปรารถนาและเรียนรู้วิธีการจัดการวัฒนธรรมและวิถีชีวิตที่ไม่พึงปรารถนาได้ สถาบันมีการควบคุมการดำเนินงานด้านนี้อย่างมีคุณภาพ และประสิทธิภาพ ตามเป้าหมายของแผนยุทธศาสตร์ การดำเนินงานด้านการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรมของสถาบัน

2. กลุ่มสถาบันที่กำหนดไว้ภายใต้มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษานี้แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่ม ก วิทยาลัยชุมชน เป็นสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จัดฝึกอบรมสนองตอบความต้องการของท้องถิ่น เพื่อเตรียมกำลังคนที่มีความรู้เข้าสู่ภาคการผลิตจริงในชุมชน สถาบันสนับสนุนรองรับการเปลี่ยนอาชีพพื้นฐาน เช่น แรงงานที่ออกจากภาคเกษตร

เป็นแหล่งเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ประชาชนได้มีโอกาสเรียนรู้ตลอดชีวิต อันจะนำไปสู่ความเข้มแข็งของชุมชนและการพัฒนาที่ยั่งยืน

กลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี เป็นสถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี หมายความว่า สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรี เพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถเป็นหลัก ในการขับเคลื่อนการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาค สถาบันมีบทบาทในการสร้างความเข้มแข็งให้กับหน่วยงานธุรกิจ และบุคคลในภูมิภาค เพื่อรองรับการดำรงชีพ สถาบันอาจมีการจัดการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษา โดยเฉพาะระดับปริญญาโทด้วยก็ได้

กลุ่ม ค สถาบันเฉพาะทาง เป็นสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตเฉพาะทางหรือเฉพาะกลุ่มสาขาวิชา ทั้งสาขาวิชาทางวิทยาศาสตร์กายภาพ วิทยาศาสตร์ชีวภาพ สังคมศาสตร์ หรือมนุษยศาสตร์ รวมทั้งสาขาวิชาชีพเฉพาะทาง สถาบันอาจเน้นการทำวิทยานิพนธ์หรือการวิจัย หรือเน้นการผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถ ทักษะและสมรรถนะในการประกอบอาชีพระดับสูง หรือเน้นทั้งสองด้านรวมทั้งสถาบันอาจมีบทบาทในการพัฒนาภาคการผลิตจริงทั้งอุตสาหกรรมและบริการ สถาบันในกลุ่มนี้อาจจำแนกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

ลักษณะที่ 1 เป็นสถาบันที่เน้นระดับบัณฑิตศึกษา

ลักษณะที่ 2 เป็นสถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี

กลุ่ม ง เป็นสถาบันที่เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษา โดยเฉพาะระดับปริญญาเอก หมายความว่า สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษาโดยเฉพาะระดับปริญญาเอก และเน้นการทำวิทยานิพนธ์และการวิจัยรวมถึงการวิจัยหลังปริญญาเอก สถาบันเน้นการผลิตบัณฑิตที่เป็นผู้นำทางความคิดของประเทศ สถาบันมีศักยภาพในการขับเคลื่อนอุดมศึกษาไทยให้อยู่ในแนวหน้าระดับสากล มุ่งสร้างองค์ความรู้ ทฤษฎี และข้อค้นพบใหม่ทางวิชาการ

สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งจะเป็นผู้เลือกประเภทหรือกลุ่มสถาบันเองตามปรัชญา วัตถุประสงค์ และพันธกิจที่ได้กำหนดไว้ ทั้งนี้สถาบันอุดมศึกษาอาจเปลี่ยนแปลงกลุ่มที่เลือกไว้ได้ กลุ่มสถาบันต่าง ๆ จะเน้นหนักในมาตรฐานหลักและมาตรฐานย่อยที่แตกต่างกันในด้านปรัชญา วัตถุประสงค์ สถานการณ์ของสังคมและสังคมโลกได้มีการเปลี่ยนแปลงในแง่แนวคิด มุมมอง และพลวัตต่างๆ อยู่

แม้ว่าหลักสูตรนานาชาติจะมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นมาตามลำดับ แต่ก็พบอุปสรรคบางประการที่ทำให้การจัดการศึกษานานาชาติ ไม่ประสบความสำเร็จ ซึ่งได้แก่ ปัจจัยเกื้อหนุนต่าง ๆ (Resources) และโครงสร้างองค์กร (Structure of the University) ดังนั้นจึงควรมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบองค์กรใหม่ (Institutional Transformation) (Knight, 1994)

ประเภทของสถาบันอุดมศึกษา

สถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย แบ่งเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้แก่ 1) สถาบันอุดมศึกษาของรัฐบาล ประกอบด้วยสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นส่วนราชการ กับสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ 2) องค์การมหาชน และ 3) สถาบันอุดมศึกษาเอกชน

สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

สถาบันอุดมศึกษาของรัฐมี 2 รูปแบบคือ มหาวิทยาลัยที่เป็นส่วนราชการ และมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ดังจะกล่าวต่อไปนี้

1. มหาวิทยาลัยที่เป็นส่วนราชการ

การจัดตั้งมหาวิทยาลัยที่เป็นหน่วยงานของรัฐจะต้องตราเป็นพระราชบัญญัติจัดตั้งมหาวิทยาลัย การดำเนินการหรือการบริหารงานต่างๆ ของมหาวิทยาลัยจึงเป็นไปตามพระราชบัญญัติจัดตั้งมหาวิทยาลัยนั้นๆ ดังนั้น ในรายงานการศึกษาระดับนี้จึงได้รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยที่เป็นส่วนราชการตามที่ได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติจัดตั้งมหาวิทยาลัยต่างๆ ของรัฐ

มหาวิทยาลัยที่เป็นส่วนราชการมีฐานะเป็นนิติบุคคล จัดตั้งโดยการตราพระราชบัญญัติจัดตั้งมหาวิทยาลัย เมื่อมีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยขึ้นมาแล้ว การจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกหน่วยงานต่างๆ ในมหาวิทยาลัย เช่น สำนักงานวิทยาเขต บัณฑิตวิทยาลัย คณะ วิทยาลัย สถาบัน สำนัก ศูนย์ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ เป็นต้น ให้ทำโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา หรือทำเป็นกฎกระทรวง ส่วนการแบ่งส่วนราชการภายในมหาวิทยาลัยอาจทำเป็นประกาศทบวงมหาวิทยาลัย หรือประกาศกระทรวงและประกาศในราชกิจจานุเบกษา ตามที่กฎหมายจัดตั้งมหาวิทยาลัยจะกำหนด นอกจากนี้มหาวิทยาลัยจะรับสถาบันการศึกษาชั้นสูง สถาบันวิจัย หรือสถาบันส่งเสริมวิชาการชั้นสูงอื่นเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยก็ได้ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา หรือตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยแล้วประกาศในราชกิจจานุเบกษา และมหาวิทยาลัยที่รับสถาบันการศึกษาชั้นสูง สถาบันวิจัย หรือสถาบันส่งเสริมวิชาการชั้นสูงอื่นเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยนั้นมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นใดชั้นหนึ่งแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันสมทบนั้นได้ ส่วนการควบคุมสถาบันการศึกษาชั้นสูง สถาบันวิจัย หรือสถาบันส่งเสริมวิชาการชั้นสูงที่เข้าสมทบในมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ยังมีองค์กรของรัฐอีกประเภทหนึ่งที่มีรูปแบบของการบริหารจัดการที่เอื้อต่อความคล่องตัวคือ องค์การมหาชน แต่ในปัจจุบันนี้ยังไม่มีสถาบันอุดมศึกษาใดเลยที่มีสถานภาพเป็นองค์การมหาชน

2. มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 14 มีนาคม พ.ศ. 2543 เห็นชอบในหลักการและแนวทางการดำเนินการเพื่อสนับสนุนการปรับเปลี่ยนสถานภาพมหาวิทยาลัยของรัฐไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ โดยมีความอิสระในการบริหารวิชาการ ความอิสระในการบริหารงานบุคคล และความอิสระในการบริหารการเงิน ตามที่ทบวงมหาวิทยาลัยเสนอ โดยให้ทุกมหาวิทยาลัยคำนึงถึงคุณภาพของการศึกษา

การจัดตั้งและการเปิดดำเนินการของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐจัดตั้งโดยการตราพระราชบัญญัติจัดตั้งมหาวิทยาลัย โดยมีฐานะเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินและกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม แต่อยู่ในกำกับดูแลของรัฐบาล มีฐานะเป็นนิติบุคคล เมื่อมีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐขึ้นมาแล้ว การจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกหน่วยงานต่างๆ ในมหาวิทยาลัย เช่น สำนักวิชา สถาบัน ศูนย์ หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากับสำนักวิชา สถาบัน หรือศูนย์ ให้ทำเป็นข้อกำหนดของมหาวิทยาลัย โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ส่วนการแบ่งส่วนงานภายในมหาวิทยาลัยให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐจะรับสถาบันการศึกษาชั้นสูง สถาบันวิจัยอื่นเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยก็ได้ตามข้อกำหนดของมหาวิทยาลัย และทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ส่วนการควบคุมสถาบันการศึกษาชั้นสูง สถาบันวิจัยอื่นที่เข้าสมทบในมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

กิจการของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคมและกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน ทั้งนี้ พนักงานและลูกจ้างของมหาวิทยาลัยต้องได้รับประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคมและกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

องค์การมหาชน

องค์การมหาชน เป็นหน่วยงานของรัฐบาลไทยประเภทที่ 3 นอกเหนือจากส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ เริ่มตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. 2542 เพื่อให้เกิดความคล่องตัวและมีการใช้ประโยชน์ในทรัพยากรและบุคลากรให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด ตลอดจนเพื่อบูรณาการให้ผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดเข้าร่วมกันทำงานอย่างมีเอกภาพ และประสานงานกันเพื่อความรวดเร็วในการดำเนินงาน ซึ่งต้องอาศัยความเร่งด่วน

แนวคิดและหลักการขององค์การมหาชน

องค์การมหาชน เป็นองค์กรของรัฐประเภทหนึ่งที่กำหนดขึ้นเพื่อให้บริการสาธารณะที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ของรัฐที่ต้องการประสิทธิภาพสูง โดยมีได้ค่ากำไรจากการบริการ มีวัฒนธรรมองค์กรเหมือนภาคธุรกิจ ที่สามารถใช้ประโยชน์ทรัพยากรให้มีประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งมีอาจดำเนินการได้ในส่วนราชการซึ่งเป็นองค์กรแบบราชการ (Bureaucratic model)

องค์การมหาชนมีสถานะเป็นหน่วยงานของรัฐและเป็นนิติบุคคล จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. 2542 และพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งหน่วยงาน เพื่อรับผิดชอบภารกิจของรัฐในการให้บริการสาธารณะหรือดำเนินกิจกรรมเฉพาะด้านที่ภาครัฐยังจำเป็นต้องดำเนินการและจัดให้มี หรือภาครัฐต้องมีบทบาทให้การสนับสนุนในเรื่องงบประมาณเพื่อให้เกิดการดำเนินงาน เป็นบริการในส่วนที่รัฐต้องการส่งเสริม หรือเป็นบทบาทของรัฐในการให้บริการ การแทรกแซงตลาด หรือบริการที่ภาคเอกชนยังไม่สนใจหรือมีศักยภาพที่จะดำเนินการ

หลักเกณฑ์พื้นฐานในการจัดตั้งองค์การมหาชนได้มีบัญญัติไว้ในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. 2542 ซึ่งสามารถแยกแยะองค์ประกอบในการจัดตั้งได้ 3 ประการ คือ

1. เมื่อรัฐบาลมีนโยบายด้านใดด้านหนึ่งโดยเฉพาะเพื่อจัดทำบริการสาธารณะ
2. แผนงานการจัดทำบริการสาธารณะนั้นมีความเหมาะสมที่จะจัดตั้งหน่วยงานบริหารขึ้นใหม่ที่แตกต่างไปจากส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ
3. การจัดตั้งหน่วยบริหารขึ้นใหม่นั้นมีความมุ่งหมายให้มีการใช้ประโยชน์ทรัพยากรและบุคลากรให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

สถาบันอุดมศึกษาเอกชน

สถาบันอุดมศึกษาเอกชน จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2546 ซึ่งได้ยกเลิกพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 และพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 การแก้ไขปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชนดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การบริการและการจัดการการศึกษาของเอกชนมีความเป็นอิสระและมีความคล่องตัวในการบริหารจัดการ พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2546 ได้กำหนดให้คณะกรรมการการอุดมศึกษาซึ่งเป็นองค์กรที่จัดตั้งขึ้นตามหลักการการจัดโครงสร้างของกระทรวงศึกษาธิการตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ทำหน้าที่เป็นองค์กรในการกำกับ ประสาน ส่งเสริม สนับสนุน ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเช่นเดียวกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ นอกจากนี้ พระราชบัญญัตินี้ยังได้กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจัดสรรทุนของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเพิ่มเป็น 7 กองทุน จากเดิมที่มี 5 กองทุน และกำหนดให้รัฐอุดหนุนและส่งเสริม ให้มีการจัดตั้งกองทุนเพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในด้านต่างๆ ให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานยิ่งขึ้น

สถาบันอุดมศึกษาเอกชนเป็นสถานศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรมของชาติ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมี 3 ประเภท คือ

(ก) มหาวิทยาลัย ดำเนินการให้การศึกษาในด้านวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงหลายสาขาวิชาหรือหลายกลุ่มสาขาวิชา ให้การศึกษาเพื่อให้ประกาศนียบัตร อนุปริญญา ปริญญาทุกชั้น และประกาศนียบัตรบัณฑิต และมีภารกิจด้านการสอน การผลิตบัณฑิต การวิจัยการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ

(ข) สถาบัน ดำเนินการให้การศึกษาในด้านวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งเน้นการสอนในสาขาวิชาใดหรือกลุ่มสาขาวิชาใดโดยเฉพาะ ให้การศึกษาเพื่อให้ประกาศนียบัตร อนุปริญญา ปริญญาทุกชั้น และประกาศนียบัตรบัณฑิต และมีภารกิจด้านการสอน การผลิตบัณฑิต และการวิจัย และอาจจะกระทำการกิจเกี่ยวกับการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม หรือการทะนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรมของชาติด้วยก็ได้

(ค) วิทยาลัย ดำเนินการให้การศึกษาในด้านวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงในบางสาขาวิชา ให้การศึกษาเพื่อให้ประกาศนียบัตร อนุปริญญา ปริญญาในชั้นที่ไม่สูงกว่าปริญญาโท และประกาศนียบัตรบัณฑิต และมีภารกิจด้านการสอน และการผลิตบัณฑิต และอาจกระทำการกิจเกี่ยวกับการวิจัย หรือการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม หรือการทะนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรมของชาติด้วยก็ได้

การจัดตั้งและการเปิดดำเนินการของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ต้องได้รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการอุดมศึกษา โดยผู้ขอรับใบอนุญาตจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะต้องเสนอโครงการจัดตั้งข้อกำหนดและสาขาวิชาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมาพร้อมกับคำขอ และจะต้องมีกรรมสิทธิ์ในที่ดินที่ใช้เป็นที่จัดตั้งหรือเป็นผู้ที่มีหลักฐานแสดงให้เห็นว่าเมื่อได้รับใบอนุญาตแล้วจะสามารถโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้ หรือเป็นผู้เช่าที่ดินจากส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐ ซึ่งมีหลักฐานแสดงให้เห็นว่า เมื่อได้รับใบอนุญาตแล้วจะสามารถโอนสิทธิ์ตามสัญญาเช่าที่ดินดังกล่าวให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้

สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีฐานะเป็นนิติบุคคลนับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาต ผู้รับใบอนุญาตจะเป็นผู้แทนของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งอธิการบดี และผู้รับใบอนุญาตจะต้องโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินโดยปลอดจากภาระผูกพันใดๆ ให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนภายในหกสิบวัน กรณีผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้มีหลักฐานแสดงให้เห็นว่าจะสามารถโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินจะต้องโอนให้ภายในเก้าสิบวัน และกรณีที่เป็นผู้เช่าที่ดินจะต้องโอนสิทธิ์การเช่าให้ภายในหกสิบวัน เว้นแต่จะมีเหตุจำเป็นและรัฐมนตรีอนุญาตให้ขยายระยะเวลาออกไปได้ แต่ต้องไม่เกินสามสิบวัน

หกสัปดาห์ และสามสัปดาห์ ตามลำดับ เพื่อให้เกิดความเหมาะสมและเป็นการรับรองว่าจะมีการดำเนินการตามกำหนดเวลา ส่วนการโอนเงินและทรัพย์สินอื่นนอกจากที่ดิน ให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะต้องกระทำภายในหกสัปดาห์ เพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตรีบดำเนินการเป็นการคุ้มครองการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

กิจการของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไม่อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน และกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ โดยผู้ปฏิบัติงานของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องได้รับผลประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักการที่กำหนดในกฎกระทรวง เพื่อให้เป็นหลักประกันแก่ผู้ปฏิบัติงานในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ในการดำเนินการเพื่อการพัฒนาการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา จะต้องคำนึงถึงผลการสังเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน และสภาพแวดล้อมภายนอก เกี่ยวกับ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคาม ของสถาบันอุดมศึกษาไทย ซึ่งพบประเด็นดังนี้ (แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 11, 2556)

จุดแข็ง (Strengths)

1. มีระบบการประเมินคุณภาพการศึกษาที่มีกฎหมายรองรับ เพื่อประเมินคุณภาพทั้งภายในและภายนอก
2. ปี 2554 มีมหาวิทยาลัยในประเทศไทย ติดอันดับ 1 ใน 500 ของมหาวิทยาลัยในระดับโลก 2 แห่ง และติดอันดับ 1 ใน 200 ของมหาวิทยาลัยในระดับเอเชีย 9 แห่ง
3. มีเครือข่ายความร่วมมือกับสถานประกอบการที่เข้มแข็ง เพื่อสร้างเสริมศักยภาพของนักศึกษาในการปฏิบัติงานในสภาพจริง เช่น โครงการสหกิจศึกษา
4. มีระบบการบริหารจัดการอุดมศึกษาที่เพิ่มประสิทธิภาพและให้มีความคล่องตัวทางด้านระบบการปฏิบัติงานและการบริหารงบประมาณ ได้แก่ การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับ การกระจายอำนาจบริหารจัดการจากส่วนกลางเพื่อเพิ่มพลังอำนาจ (Empowerment) ให้กับสภามหาวิทยาลัย
5. อุดมศึกษาไทยเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ เช่น มีนักศึกษาต่างชาติมาเรียนเพิ่มขึ้นทุกปี เป็นศูนย์กลางการปฏิบัติการขององค์การด้านอุดมศึกษา เช่น องค์การระหว่างประเทศส่วนภูมิภาค(SEAMEO) เครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (AUN)
6. มีโครงสร้างพื้นฐานระบบเครือข่ายสารสนเทศเพื่อพัฒนาการศึกษาที่เชื่อมต่อทั่วประเทศไทย เช่น Uninet
7. มีการขยายโอกาสการศึกษาระดับอุดมศึกษาผ่านระบบ IT เช่น มหาวิทยาลัยไซเบอร์ไทย

8. มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ในปี 2555 ให้ทุกหลักสูตรจะมีการดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ที่ประกันคุณภาพบัณฑิตด้วยมาตรฐานผลการเรียนรู้ (Learning Outcomes)

จุดอ่อน (Weaks)

1. การนำองค์กรของสภาสถาบันในภาพรวมของประเทศยังไม่มีประสิทธิภาพและยังไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

2. ธรรมชาติของผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษามีปัญหาในทางปฏิบัติ ดังปรากฏข้อร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารในสถาบันอุดมศึกษาหลายแห่ง

3. การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาทั้งประเทศยังขาดเอกภาพในการทำงาน และขาดการเชื่อมโยงกับอีก 4 องค์กรหลักของกระทรวงศึกษาธิการ ในการบูรณาการและการใช้ทรัพยากรร่วมกัน

4. มีสถาบันอุดมศึกษาที่ยังไม่ผ่านการรับรองมาตรฐานคุณภาพของ สมศ.

5. คณาจารย์อุดมศึกษาทั่วประเทศ ยังขาดแคลนทั้งปริมาณและคุณภาพ ในด้านประสบการณ์ เทคนิคการสอน และด้านคุณธรรมจริยธรรม

6. ข้อมูลสารสนเทศอุดมศึกษาระดับประเทศ ยังไม่เป็นปัจจุบันและไม่ถูกต้อง

7. การศึกษาเขตการศึกษาพิเศษใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ยังไม่เป็นเอกภาพ และมีปัญหาการขาดแคลนทรัพยากรบุคคล

8. การผลิตบัณฑิตส่วนใหญ่ มีจำนวนที่ไม่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานและยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศรวมทั้งคุณภาพของบัณฑิตใหม่ ขาดความรู้และทักษะที่จำเป็น ไม่สามารถปฏิบัติงานได้ตรงกับลักษณะงานที่ผู้ประกอบการต้องการ

9. ปริมาณและคุณภาพของงานวิจัยในภาพรวม มีระดับต่ำ และไม่สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับสังคมได้ เมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันอุดมศึกษาอื่นระดับโลกและระดับเอเชีย

10. คุณภาพของงานบริการวิชาการส่วนใหญ่ยังไม่ตอบสนองความต้องการ หรือการนำไปใช้ประโยชน์เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนของชุมชน สังคม และประเทศ

โอกาส (Opportunities)

1. มีนโยบายของประเทศด้านการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ เน้นการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการพัฒนาระบบบริหารจัดการประเทศให้เกิดธรรมาภิบาล

2. รัฐบาลเน้นการพัฒนาและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อการศึกษาและการบริหารสถาบันอุดมศึกษา

3. การกระจายอำนาจของรัฐบาล ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนและท้องถิ่นเพิ่มขึ้น

4. นโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ทำให้มีโอกาสในการสร้างความตระหนักและองค์ความรู้ด้านปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

5. สังคมต้องการองค์ความรู้ด้านการผลิตสินค้า การบริการ ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรมเพิ่มขึ้น

6. สังคมไทยต้องการบัณฑิตด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การพัฒนาทุนมนุษย์ การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรม และการอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม เพื่อทดแทนการใช้แรงงาน

7. การเปิดการค้าเสรีอาเซียน (AEC : ASEAN Economics Cooperation, 2015) ด้านการบริการและด้านการศึกษา ทำให้มีโอกาสรับนักศึกษาในภูมิภาคอาเซียนมากขึ้น เพื่อรองรับความร่วมมือกับต่างประเทศในด้านการค้าการลงทุน เช่น ด้านโลจิสติกส์ ด้านการบริการสุขภาพโดยเฉพาะกับผู้สูงอายุ

8. มีความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการผลิตบัณฑิต งานวิจัย และ งานบริการวิชาการ

9. การเปิดการค้าเสรีอาเซียน 2015 ทำให้ประเทศไทยมีการพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษ ด้านภาษาในกลุ่มประเทศอาเซียน และ คุณภาพการจัดการศึกษาให้มีมาตรฐานในระดับอาเซียน

ภัยคุกคาม (Threats)

1. การเปลี่ยนแปลงด้านการเมือง และนโยบายระดับประเทศบ่อยครั้ง ทำให้การพัฒนาอุดมศึกษาไม่มีความต่อเนื่อง

2. นโยบายของอุดมศึกษาของประเทศไม่ชัดเจน ขาดการสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกันอย่างจริงจังของสถาบันอุดมศึกษาในทุกกระทรวง และขาดการให้ความสำคัญในการผลักดันให้เกิดการสร้างคุณค่าของอุดมศึกษาอย่างแท้จริง

3. ความไม่ชัดเจนของกฎหมาย กฎระเบียบด้านอุดมศึกษา

4. การควบคุม ทิศทางและการกำกับ ติดตามการใช้งบประมาณของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ดำเนินการโดยสำนักงบประมาณ ซึ่งสกอ. ไม่มีบทบาทในการพิจารณางบประมาณร่วมด้วย ทำให้การดำเนินงานด้านอุดมศึกษา ในภาพรวมของประเทศ ขาดเอกภาพและมีประสิทธิภาพน้อย เมื่อเทียบกับงบประมาณด้านอุดมศึกษา ซึ่งเท่ากับ ร้อยละ 4.2 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP)

5. การเปิดการค้าเสรีอาเซียน 2015 โดยเฉพาะด้านการศึกษา ก่อให้เกิดการแข่งขันกันมากขึ้น ทำให้มีมหาวิทยาลัยต่างชาติทั่วโลกมาตั้งวิทยาเขตในประเทศไทย

6. ประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน มีนโยบายที่จะใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางและบางประเทศมีการใช้ภาษาเพื่อนบ้านในการสื่อสาร ทำให้อุดมศึกษาไทยต้องปรับตัวอย่างเร่งด่วนทางด้านภาษาและการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม

7. มาตรฐานคุณภาพบัณฑิตในระดับอาเซียน เป็นภาวะคุกคามที่ทำให้ทุกสถาบันอุดมศึกษาต้องพัฒนาคุณภาพบัณฑิตให้ได้ตามมาตรฐาน

8. กฎหมายระหว่างประเทศในภูมิภาคอาเซียนเป็นอุปสรรคต่อการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือของไทยในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

9. ลักษณะงานในทศวรรษที่ 21 มีความซับซ้อนหลากหลายซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการผลิตบัณฑิตให้ตรงกับลักษณะงานที่มีความต้องการทักษะที่หลากหลาย

10. สังคมไทย ครอบครัวและเยาวชน อ่อนแอ ขาดความรักความสามัคคี ด้อยคุณธรรม จริยธรรม มีการคอร์รัปชัน และบริโภคนิยมสูง

11. นักเรียนที่เลือกเข้าเรียนอุดมศึกษาเป็นไปตามกระแสค่านิยมโดยไม่มีความตั้งใจ และความมุ่งมั่นที่จะนำไปใช้ประโยชน์

12. ระดับความรู้และทักษะในด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และ ภาษาอังกฤษของนักเรียนต่ำกว่ามาตรฐาน

ผลจากการสังเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในพบว่ามีจุดแข็ง จุดอ่อน สภาพแวดล้อมภายนอก และภัยคุกคามจะช่วยให้สถาบันการศึกษาพยาบาลนำมาใช้เป็นแนวทางในการกำหนดแนวทางการวางแผนเพื่อให้องค์กรประสบความสำเร็จและบรรลุเป้าหมาย

โดยสรุปจะเห็นได้ว่าสถานการณ์ของสังคมและสังคมโลกได้มีการเปลี่ยนแปลง ทำให้สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นจะต้องปรับตัวและบริหารจัดการให้ก้าวทันและก้าวนำการเปลี่ยนแปลงในวิทยาการต่างๆ รวมทั้งต้องพัฒนาไปสู่ความเป็นเลิศและการยอมรับในระดับสากล เพื่อให้สามารถที่จะทำหน้าที่ตามบทบาทของสถาบันอุดมศึกษา คือ การให้ความรู้ความเข้าใจ ชี้นำ และหาทางออกให้แก่สังคมตามหลักแห่งวิชาชีพ และวิชาการในแขนงต่างๆ ที่สามารถตอบสนองความต้องการของสังคมในระดับประเทศและสังคมโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพ การบริหารจัดการมหาวิทยาลัยภายใต้บริบทของความเปลี่ยนแปลงต่างๆ เป็นสิ่งที่ท้าทายให้สถาบันอุดมศึกษาต้องพัฒนาและต้องปรับตัวเพื่อพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง พร้อมทั้งก้าวนำหรือชี้นำการเปลี่ยนแปลง ทั้งนี้รูปแบบการบริหารสถาบันรวมทั้งการจัดโครงสร้างที่เหมาะสมจะช่วยให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จ

1.3 ความสำคัญของการจัดการศึกษานานาชาติระดับอุดมศึกษา

ความเป็นนานาชาติ มีผู้ให้คำจำกัดความและมีความเข้าใจแตกต่างกันไปตามศาสตร์ บริบท และมุมมอง ทั้งในภาพกว้างและเฉพาะเจาะจง และยังไม่มียุติร่วมกันเกี่ยวกับคำนี้ ความเป็นนานาชาติ ยังคงเป็นคำที่กำกวมและไม่ชัดเจน (Knight, 2003; Teichler, 2004) คำว่า โลกาภิวัตน์ (Globalization) มักใช้แทนความว่าความเป็นนานาชาติ แต่โดยทั่วไป คำว่าโลกาภิวัตน์มุ่งเน้นการแข่งขัน ขณะที่คำว่าความเป็นนานาชาติเน้นที่ความร่วมมือ

ไนท์ (Knight, 2005) ได้สรุปว่าความเป็นนานาชาติของสถาบันอุดมศึกษาว่าเป็นทั้งการตอบสนองและตัวแทนของโลกาภิวัตน์ อูสปา (Iuspa, 2010) ระบุว่าจากการทบทวนวรรณกรรมที่

เกี่ยวข้องพบว่า เป็นการยากและซับซ้อนที่จะกำหนดความหมายเดียว ขึ้นอยู่กับการตีความและมุมมองที่แตกต่างกัน เช่นเดียวกับแนวคิดของแทมมารอ (Tammaro, 2011) ที่กล่าวว่าแม้ว่าเรื่องความเป็นนานาชาติจะได้รับความสำคัญและความสนใจมากขึ้น แต่แนวคิดของความเป็นนานาชาติมีการแปลความหมายแตกต่างกัน

ความเป็นนานาชาติทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการศึกษาในระดับอุดมศึกษา และโลกาภิวัตน์ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความเป็นนานาชาติ ปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแบบเปลี่ยนรูปแบบร่าง คือพัฒนาการความก้าวหน้าของการสื่อสารและเทคโนโลยีที่ก้าวหน้า สังคมฐานความรู้ การเคลื่อนย้ายแรงงานข้ามพรมแดน ความสำคัญของตลาดเศรษฐกิจการค้า และเสรีภาพทางการค้า การลงทุนของภาคเอกชนและการลดการสนับสนุนด้านการศึกษาของภาครัฐบาล การเรียนรู้ตลอดชีวิต ยิ่งศตวรรษที่ 21 ผ่านไปนานเท่าไรความเป็นนานาชาติของการศึกษาก็ยังมีความสำคัญเพิ่มขึ้นตามเวลาที่ผ่านไปและจะมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น ปัจจุบันความหมายของความเป็นนานาชาติของสถาบันอุดมศึกษา ได้เปลี่ยนไปจากเดิมเนื่องจากความเป็นนานาชาติต้องมององค์ประกอบสองส่วนด้วยกันคือ องค์ประกอบระดับชาติหรือองค์กรและองค์ประกอบระดับสถาบัน (Knight, 2008)

1. องค์ประกอบความเป็นนานาชาติระดับชาติหรือองค์กร ประกอบด้วยองค์ประกอบ 5 องค์ประกอบ ดังนี้

1.1 แผนงาน เป็นการจัดแผนดำเนินงานเพื่อให้สถาบันมีโอกาสในการมีกิจกรรมนานาชาติ เช่น การเคลื่อนย้าย/ย้ายถิ่น วิจัยความร่วมมือในการพัฒนาโครงการ และการจัดอบรมด้านภาษาต่างประเทศ

1.2 หลักการและเหตุผล เป็นการให้เหตุผลถึงความสำคัญของความเป็นนานาชาติของสถาบัน เช่น การแข่งขันหรือการพัฒนาบุคลากร กลยุทธ์การสร้างพันธมิตร การสร้างรายได้ การพัฒนาด้านสังคมและวัฒนธรรม

1.3 ความเป็นนานาชาติของอุดมศึกษา เป็นการสนองตอบต่อโอกาสใหม่ๆ เพื่อความเป็นนานาชาติ การเคลื่อนย้ายและความร่วมมือกันของสถาบันอุดมศึกษา

1.4 นโยบายความเป็นนานาชาติของอุดมศึกษา เกิดขึ้นตามนโยบายที่เน้นความสำคัญของความเป็นนานาชาติหรือความหลากหลายทางวัฒนธรรม นโยบายสามารถบูรณาการได้ในหลายส่วน ได้แก่ การจัดการศึกษา งานวิเทศสัมพันธ์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี วัฒนธรรม การอพยพผู้คนหรือการค้า

1.5 กลยุทธ์ความเป็นนานาชาติของอุดมศึกษา ถูกมองว่าเป็นกุญแจสำคัญของ

กลยุทธ์ของชาติ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและความสำคัญของทั้งในประเทศและนานาชาติซึ่งต้องอาศัยการวางแผนที่ดี

2. องค์ประกอบความเป็นนานาชาติในระดับสถาบัน พบว่าสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ ต่างก็มีแนวทางการดำเนินงานที่แตกต่างกัน ตัวกำหนดที่สำคัญได้แก่ วิสัยทัศน์ ค่านิยม การจัดความสำคัญ รวมทั้งหลักการและเหตุผล ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้ความเป็นนานาชาติของแต่ละสถาบันมีความแตกต่างกันไป ทั้งนี้อาจกล่าวได้ว่าไม่มีรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งที่สามารถใช้กับได้ทุกสถาบัน แต่ในการจัดการศึกษานานาชาติในระดับสถาบัน จะต้องมีความสำคัญ 6 ประการ ดังนี้ (Knight, 2008)

2.1 กิจกรรมนานาชาติ ได้แก่ การไปศึกษาในต่างประเทศ หลักสูตร แผนการจัดการศึกษา นักศึกษาต่างชาติ ความร่วมมือกับสถาบันอื่น หรือการมีเครือข่ายร่วมมือกันในการพัฒนาโครงการต่างๆ และการมีวิทยาเขตย่อย ๆ

2.2 ผลลัพธ์ของความเป็นนานาชาติ ได้แก่ สมรรถนะของบัณฑิต การมีวิทยฐานะเพิ่มขึ้นและการมีคู่ความร่วมมือนานาชาติหรือโครงการความร่วมมือกับนานาชาติ

2.3 เหตุผลในการจัดการศึกษานานาชาติ ซึ่งเป็นแรงจูงใจหรือแรงผลักดันที่ทำให้เกิดการจัดการศึกษา เช่น ความต้องการจัดการศึกษาให้มีมาตรฐานสากล การสร้างรายได้ การพัฒนาผู้เรียนและบุคลากร และความต้องการในความหลากหลายทางวัฒนธรรม

2.4 กระบวนการของความเป็นนานาชาติ ทั้งนี้โดยการบูรณาการความเป็นนานาชาติเข้าไปในพันธกิจหลักของสถาบัน ได้แก่ การจัดการเรียนการสอน การวิจัยและการให้บริการวิชาการแก่สังคมเพื่อทำให้เกิดความยั่งยืน

2.5 การส่งเสริมด้านวัฒนธรรม เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นนานาชาติ หรือความหลากหลายทางวัฒนธรรมโดยมุ่งเน้นการจัดกิจกรรมขึ้นในวิทยาเขต หรือที่สถาบันการศึกษา

2.6 ความเป็นนานาชาติที่เกิดจากการไปมีกิจกรรมในต่างประเทศหรือในภูมิภาคอื่น โดยการบริหารจัดการในรูปแบบต่างๆ เช่น การไปมีกิจกรรมที่วิทยาเขตย่อยหรือในสถาบันต่างประเทศที่มีร่วมมือกัน

ไนท์ (Knight, 2012) กล่าวว่า คนทั่วไปมักมีความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนเกี่ยวกับความเป็นนานาชาติ (Internationalization) 5 ประการ ดังนี้ 1) คิดว่าการมีนักศึกษาต่างชาติ เป็นดัชนีของความเป็นนานาชาติ 2) การมีชื่อเสียงในต่างประเทศเป็นสิ่งที่สะท้อนคุณภาพ 3) การมีข้อตกลงความร่วมมือกับต่างประเทศเป็นดัชนี 4) การได้รับการประเมิน (Accredit) ในต่างประเทศ เป็นดัชนี และ 5) เป้าหมายของความเป็นนานาชาติ (Internationalization) ก็เพื่อความมีชื่อเสียงสู่ระดับโลก (Global Branding)

นโยบายการเข้าสู่นานาชาติของสถาบันอุดมศึกษาอุดมของทำให้สถาบันอุดมศึกษาเปิดหลักสูตรนานาชาติ เพื่อเปิดสู่ โลกภายนอกมากขึ้น โดยมาตรการในการในการเป็นนานาชาติ ได้แก่ การส่งเสริมการเรียนการสอนไทยศึกษาเป็นพื้นฐานของการสร้างความร่วมมือในระดับนานาชาติ การรณรงค์ให้มีการจัดหลักสูตรนานาชาติในการดึงดูดให้นักศึกษาต่างชาติมาศึกษาต่อในประเทศไทยมากขึ้น การส่งเสริมความร่วมมือในระดับนานาชาติ เช่น การจัดหลักสูตรร่วม การทำวิจัยร่วม การฝึกอบรม และการแลกเปลี่ยนอาจารย์และนักศึกษา การส่งนักวิชาการไทยไปสอนและให้บริการทางวิชาการในต่างประเทศ การจัดสรรทุนสำหรับนักศึกษาต่างชาติ และการจัดฝึกอบรมและการศึกษาดูงานให้กับชาวต่างชาติ การพัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรไทยให้สามารถทำงานในองค์กรระหว่างประเทศได้ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2548)

ไนท์และวิท (Knight & Wit 1999) กล่าวถึงเหตุผลในการผลักดันการจัดการศึกษานานาชาติ เพื่อพัฒนาสังคมให้เป็นสังคมที่มีความเข้มแข็งทั้งทางด้านสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ และการเมือง ดังนี้

1. ปัจจัยด้านสังคม/วัฒนธรรม (Social/Culture) มีผลแสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรมของชาติ ความเข้าใจในความหลากหลายทางวัฒนธรรม พัฒนาความเป็นพลเมืองโลก พัฒนาด้านสังคมและชุมชน
2. ปัจจัยด้านการเมือง (Politic) มาจากนโยบายด้านต่างชาติ ความมั่นคงของชาติ การช่วยเหลือและร่วมมือกัน ความมั่นคงและความสงบของชาติ เอกลักษณ์ของชาติและของภูมิภาค
3. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ (Economic) ที่เกิดจากความต้องการการเติบโตทางเศรษฐกิจและการแข่งขัน ตลาดแรงงาน แรงจูงใจ และด้านการเงิน
4. ปัจจัยด้านการศึกษา (Academic) ที่ต้องการ ขยายโอกาส การสร้างสถาบันใหม่ ความต้องการ เพิ่มพูนประสบการณ์และสถานะ ส่งเสริมคุณภาพ มาตรฐานสากล งานวิจัยและการเรียนการสอนที่เป็นนานาชาติ

ไนท์ (Knight, 2005) ได้สรุปเหตุผลและความสำคัญของความเป็นนานาชาติ ดังนี้

ปัจจัย	เหตุผล	ความสำคัญ
ด้านสังคม/ วัฒนธรรม	- แสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรมของชาติ - ความเข้าใจในความหลากหลายทางวัฒนธรรม - พัฒนาความเป็นพลเมืองโลก - พัฒนาด้านสังคมและชุมชน	ระดับชาติ (National Level) - การพัฒนาบุคลากร - การสร้างพันธมิตร - รายได้/ การค้า
ด้านการเมือง	- นโยบายต่างชาติ - ความมั่นคงของชาติ - การช่วยเหลือและร่วมมือกัน - ความมั่นคงและความสงบของชาติ	- ความร่วมมือระดับชาติ - การพัฒนาด้านสังคมและวัฒนธรรม ระดับสถาบัน (Institutional Level)
ด้านเศรษฐกิจ	- เอกสิทธิ์ของภูมิภาค - การเติบโตทางเศรษฐกิจและการแข่งขัน - ตลาดแรงงาน	- ความมีชื่อเสียง - การส่งเสริมคุณภาพและมาตรฐานสากล - การสร้างรายได้ - การพัฒนาผู้เรียนและผู้สอน - การสร้างพันธมิตร
ด้านการศึกษา	- แรงจูงใจทางการเงิน - ขยายโอกาส - สร้างสถาบัน - เพิ่มพูนประสบการณ์และสถานะ - ส่งเสริมคุณภาพ - มาตรฐานสากล - งานวิจัยและการเรียนการสอนที่เป็นนานาชาติ	- การสร้างองค์ความรู้

ที่มา: เหตุผลในการผลักดันการจัดการศึกษานานาชาติ (Knight, 2005)

โดยที่พัฒนาการของกรอบแนวคิดความเป็นนานาชาติของอุดมศึกษาในระยะ 5 ปีที่ผ่านมาได้กล่าวถึง ความเป็นนานาชาติที่บ้าน (At home) และความเป็นนานาชาติในต่างประเทศ (Abroad)

ความเป็นนานาชาติที่บ้าน หมายถึง ความต้องการความเป็นนานาชาติที่เกิดขึ้น ณ สถาบันการศึกษา ซึ่งหมายถึง ความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของความเป็นนานาชาติในการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย กิจกรรมเสริมหลักสูตร ความสัมพันธ์กับวัฒนธรรมของชุมชนพื้นบ้าน รวมทั้งการ บูรณาการกิจกรรมที่จัดให้กับนักศึกษาที่ใช้ชีวิตร่วมกันในสถาบันเพื่อส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจในความหลากหลายทางวัฒนธรรม ความเป็นนานาชาติที่บ้านเป็นคำที่เกิดใหม่เพื่อให้เห็นใจกับบริบทของความเป็นนานาชาติที่เกิดขึ้นที่สถาบัน (Home Campus) หรือในประเทศ ได้แก่ วัฒนธรรมข้ามชาติและองค์ประกอบของความเป็นนานาชาติในการเรียนการสอน การวิจัย กิจกรรมนอกหลักสูตรและความสัมพันธ์กับชุมชนในส่วนของวัฒนธรรมและชนกลุ่มน้อย รวมทั้งการบูรณาการกิจกรรมของนักศึกษาต่างชาติและผู้ได้รับทุนที่พักอยู่ในสถาบัน ในความหมายนี้จะรวมถึงจุดเน้นของกิจกรรมในหลักสูตร ซึ่งได้แก่ บุคลากร โปรแกรม ผู้ดูแลหลักสูตรหรือโครงการ

1. หลักสูตรและโปรแกรม หลักสูตรใหม่ที่มีหัวข้อความเป็นนานาชาติ ได้แก่ การสอดแทรก วัฒนธรรมความเป็นนานาชาติ โลกาภิวัตน์ หรือเปรียบเทียบกับหลักสูตรที่มีอยู่ในเรื่องของ ภาษาต่างประเทศ ภูมิภาคศึกษา และหลักสูตรร่วมมือหรือหลักสูตรสองปริญญา

2. กระบวนการเรียนการสอน เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วม การให้ผู้เรียนไปศึกษา ในต่างประเทศและความหลากหลายทางวัฒนธรรมในห้องเรียนที่มีในการจัดการเรียนการสอน การมีส่วนร่วมของผู้เรียนในโครงการวิจัย การแลกเปลี่ยนนักศึกษา การแลกเปลี่ยนผู้สอน การเชิญผู้เชี่ยวชาญจากท้องถิ่นทางด้านวัฒนธรรมและความเป็นนานาชาติ และการบูรณาการอุปกรณ์ด้าน นานาชาติ การใช้กรณีศึกษาจากหลากหลายวัฒนธรรม บทบาทสมมติ และสื่อวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ใน การอ้างอิง

3. กิจกรรมเสริมหลักสูตร ได้แก่ ชมรมและองค์กรนิสิตนักศึกษา กิจกรรมความเป็น นานาชาติ และความหลากหลายทางวัฒนธรรมในที่พักอาศัย ความสัมพันธ์กับชุมชนที่เกี่ยวข้องกับ วัฒนธรรมและชนกลุ่มน้อยและการให้การช่วยเหลือกันของผู้เรียนด้วยกันในหลักสูตร

4. การเรียนรู้และความสัมพันธ์กับวัฒนธรรมท้องถิ่นหรือชนกลุ่มน้อย เป็นการให้ผู้เรียนเข้าไปมีส่วนร่วมในท้องถิ่นเกี่ยวกับวัฒนธรรมหรือองค์กรของชนกลุ่มน้อย การฝึกงานหรือการวิจัยและ การเข้ามามีส่วนร่วมของผู้แทนในท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมท้องถิ่นและชนกลุ่มน้อยใน กระบวนการจัดการเรียนการสอน การวิจัย และกิจกรรมหรือโครงการเสริมหลักสูตร

5. กิจกรรมด้านงานวิจัยและการรับทุน เป็นหัวข้องานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโครงการร่วมมือด้านการวิจัย การประชุม และสัมมนานานาชาติ การเผยแพร่ และตีพิมพ์งานลงในวารสาร การตกลงความร่วมมือด้านการวิจัยระหว่างประเทศ โครงการแลกเปลี่ยนวิจัย และการแลกเปลี่ยนผู้วิจัย

ความเป็นนานาชาติที่เกิดขึ้นที่สถาบันหรือในประเทศ ที่เรียกว่า ความเป็นนานาชาติที่บ้าน จะมีการทำกิจกรรมร่วมกันของผู้เรียนที่มาจากหลากหลายชาติและวัฒนธรรม ไม่ว่าจะ เป็นกิจกรรมในหลักสูตรและกิจกรรมเสริมหลักสูตร ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนได้มากกว่าการไปเรียนในต่างประเทศ ซึ่งทั้งนี้ก็ขึ้นกับวิธีการหรือกลยุทธ์ในการจัดโปรแกรมของผู้รับผิดชอบหลักสูตร (Soria, 2016)

ความเป็นนานาชาติในต่างประเทศ หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนมีช่วงเวลาในหลักสูตรไปเรียนหรือไปทำกิจกรรมในต่างประเทศที่มีความร่วมมือกัน เช่น โครงการแลกเปลี่ยนผู้เรียนหรือการไปฝึกงานในต่างประเทศ อาจเป็นเวลา 1 ภาคการศึกษาหรือ 1 ปีการศึกษา ทั้งนี้ขึ้นกับการออกแบบหลักสูตร กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับต่างประเทศ กิจกรรมที่ความเป็นนานาชาติในต่างประเทศ มีดังนี้ (Knight, 2008)

1. กิจกรรมของบุคคล ได้แก่ การที่ผู้เรียนมีการไปศึกษาในต่างประเทศเป็นภาคการศึกษาหรือเป็นปี การไปฝึกงานหรือทำวิจัย หรือการจัดศึกษาในต่างประเทศตลอดหลักสูตร และการมีกิจกรรมในต่างประเทศของอาจารย์ผู้สอนและผู้เชี่ยวชาญเพื่อการเรียนการสอนและการวิจัย การช่วยสอนหรือเป็นที่ปรึกษาเพื่อพัฒนาอาจารย์

2. การเคลื่อนย้ายการสอนข้ามพรมแดน เป็นโปรแกรมหรือหลักสูตรที่ให้กับผู้เรียนในต่างแดน อาจเป็นหลักสูตรร่วม หรือหลักสูตรสองปริญญา การเคลื่อนย้ายรวมถึงการศึกษาในระดับปริญญา หรือหลักสูตรอบรมที่จัดให้กับคู่ความร่วมมือที่มีการเซ็นข้อตกลงร่วมมือระหว่างนานาชาติหรือสถาบันในประเทศ เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ทั้งที่หวังผลกำไรและไม่หวังผลกำไร

3. การเคลื่อนย้ายผู้สอนให้ไปสอนข้ามพรมแดน เป็นการที่สถาบันเข้าไปจัดการเรียนการสอนในต่างประเทศ

4. โครงการที่จัดขึ้นในต่างประเทศ เป็นโครงการที่มีความหลากหลายของกิจกรรม ได้แก่ หลักสูตรร่วมมือในการทำวิจัย การเทียบเคียงสมรรถนะ และการให้ช่วยเหลือกันเพื่อการพัฒนาวิชาชีพ

ความสำคัญของความร่วมมือใน 4 รูปแบบดังกล่าวแล้วข้างต้น ทำให้เกิดการจัดการศึกษาข้ามพรมแดนเกิดขึ้นใน 3 รูปแบบ (Modes) ที่แตกต่างกัน ดังนี้ (Knight, 2008)

1. โครงการพัฒนาการช่วยเหลือ
2. โครงการแลกเปลี่ยน ซึ่งเป็นโครงการที่ไม่ได้หวังผลกำไร
3. โครงการด้านการค้าและการตลาด ซึ่งเป็นโครงการที่หวังผลกำไร

รัมเบิลและคณะ (Rumbley et al., 2016) ได้วิเคราะห์การศึกษานานาชาติระดับอุดมศึกษา และได้แบ่งเป็นการศึกษาในประเทศ (Local) และการไปศึกษาในต่างประเทศ (Global) ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกลยุทธ์ ปัจจัยทางสังคม เศรษฐกิจและการเมือง โดยที่การไปศึกษาในต่างประเทศยังเป็นองค์ประกอบสำคัญของหลักสูตรนานาชาติในหลายสถาบัน แต่ในอเมริกาเหนือและยุโรป พบว่าการไปศึกษาในต่างประเทศมักไม่ค่อยประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ในการที่ให้ผู้เรียนไปศึกษาในต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศในแถบเอเชีย แอฟริกาและลาตินอเมริกา แต่ปัจจุบันกลับพบว่าการไปร่วมมือทำวิจัยหรือไปเป็นอาสาสมัคร จะได้ผลดีกว่า แต่ทั้งนี้จะต้องเตรียมผู้เรียนก่อนไป และจะต้องมีระบบสนับสนุนช่วยเหลือการเรียนรู้ที่ดี พร้อมทั้งวัตถุประสงค์การเรียนรู้ว่าเมื่อเดินทางกลับมาผู้เรียนจะต้องเกิดผลลัพธ์การเรียนรู้อะไรบ้าง

รูปแบบการมีส่วนร่วมของผู้เรียนหลักสูตรนานาชาติในประเทศมีความสำคัญ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องจัดทำหลักสูตรให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์นี้ และกระตุ้นให้ผู้สอนมีส่วนร่วมและเห็นความสำคัญในหลักสูตรนานาชาติพร้อมพัฒนากลยุทธ์การร่วมมือกับสถาบันต่างประเทศในด้านการสอนการวิจัยและการให้บริการแก่ชุมชน (Rumbley & Helm, 2012) การจัดการศึกษาข้ามพรมแดน เป็นองค์ประกอบใหม่ในการจัดการศึกษานานาชาติ เช่น การมีวิทยาเขตในต่างประเทศ (Branch Campuses) การมีหลักสูตรร่วมมือกับต่างประเทศ เช่นเดียวกับมหาวิทยาลัยทางยุโรป อเมริกาเหนือ ออสเตรเลีย และในประเทศกำลังพัฒนา โดยที่ประเทศผู้จัดการศึกษาสามารถขอความร่วมมือช่วยเหลือจากประเทศที่ร่วมมือกัน (Knight, 2014) จะเห็นได้ว่าการศึกษาในแดนกำลังเพิ่มจำนวนขึ้นและมีความสำคัญต่อการจัดการศึกษานานาชาติ

ในปัจจุบันรูปแบบการมีวิทยาเขตในต่างประเทศ โดยตั้งอยู่ในทวีปต่างๆ ทั่วโลก ซึ่งพบว่าเป็นรูปแบบหนึ่งที่ได้รับคามนิยม โดยมีทั้งการเดินทางไปสอนในต่างประเทศของผู้สอน และใช้เทคโนโลยีช่วยสอนทางไกลไปยังกลุ่มเป้าหมาย จากการสำรวจในปี ค.ศ. 2014 พบว่ามีการจัดตั้งวิทยาเขตในต่างประเทศ ประมาณ 220 สถาบัน ทั้งนี้พบว่า 1 ใน 3 ของวิทยาเขตในต่างประเทศเป็นการดำเนินการของประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศออสเตรเลีย และประเทศอังกฤษ ตามลำดับ โดยจัดตั้งวิทยาเขตในประเทศจีน มาเลเซีย เกาหลีใต้ เป็นต้น (Lane, 2015)

การจัดการหลักสูตรนานาชาติในประเทศไทยนั้น พบว่าการพัฒนาและให้ความสำคัญมากขึ้นเรื่อยๆ ทั้งนี้เนื่องมาจากจากนโยบายความเป็นสากลของการอุดมศึกษา ทำให้สถาบันอุดมศึกษาต่างๆหันมามีบทบาทในเชิงวิชาการระหว่างประเทศและเปิดตัวสู่โลกภายนอกมากขึ้น ซึ่งมาตรการในการสร้างความเป็นสากลมีองค์ประกอบ ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2548: 5)

1. การส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาไทยเรียนรู้ประวัติศาสตร์ การเมือง เศรษฐกิจและสังคมของประเทศต่าง ๆ

2. การส่งเสริมการเรียนการสอน ไทยศึกษาเป็นพื้นฐานของการสร้างความร่วมมือในระดับนานาชาติ
3. การรณรงค์ให้มีการจัดหลักสูตรนานาชาติ เพื่อดึงดูดให้นักศึกษาต่างชาติมาศึกษาต่อในประเทศไทยมากขึ้น
4. การส่งเสริมความร่วมมือในระดับนานาชาติเพื่อพัฒนาความก้าวหน้าทางด้านวิชาการ เช่น การจัดหลักสูตรร่วม การทำวิจัยร่วม การฝึกอบรม และการแลกเปลี่ยนอาจารย์และนักศึกษา
5. การส่งนักวิชาการไทยไปสอนและให้บริการทางวิชาการในต่างประเทศ การจัดสรรทุนสำหรับนักศึกษาต่างชาติและการจัดฝึกอบรม และการจัดการศึกษาดูงานให้กับชาวต่างชาติ
6. การพัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรไทยให้สามารถทำงานในองค์กรระหว่างประเทศ

1.3 การจัดการศึกษานานาชาติของสถาบันอุดมศึกษา

สถาบันอุดมศึกษาของไทยได้มีการพัฒนาความเป็นนานาชาติอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา อย่างไรก็ตามการเปลี่ยนแปลงของโลกที่เกิดขึ้น และการแข่งขันทางการค้าบริการด้านการศึกษามีความเข้มข้นและทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งมีผลกระทบโดยตรงต่อสถาบันอุดมศึกษาไทย ทำให้ทุกสถาบันต้องย้อนมองตนเองและเตรียมพร้อมเรียนรู้ทั้งการรุกและรับที่เหมาะสม เพื่อให้มหาวิทยาลัยพัฒนาความเป็นนานาชาติได้เร็วขึ้น จะต้องมีการปรับเปลี่ยนการดำเนินงานหลายประการ เช่น การวางระบบกระบวนการรับสมัคร การเพิ่มค่าตอบแทนให้บุคลากร ตลอดจนเรื่องการลดอุปสรรคในการเดินทางไปและอาศัยอยู่ในต่างประเทศ การสร้างความยอมรับจากหน่วยงานระหว่างประเทศ และการเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ทางด้านวิชาการให้แก่คณาจารย์รุ่นใหม่ และจำเป็นต้องแบ่งปันข้อมูลและการประสานงานระหว่างกันให้มากขึ้น อุปสรรคในเรื่องของการเคลื่อนย้ายของนักศึกษานั้น เป็นอีกประเด็นที่สถาบันอุดมศึกษาต้องให้ความสนใจ ทั้งการสนับสนุนด้านการเงิน กำหนดการเรียนและการบูรณาการหลักสูตร การเตรียมความพร้อมด้านภาษาที่สอง นอกจากนี้จะต้องศึกษาตัวบ่งชี้ที่แสดงถึงความเป็นสากลของอุดมศึกษาไทย ซึ่งนอกจากพิจารณาจากจำนวนหลักสูตรนานาชาติที่เปิดสอนแล้วยังรวมถึงกิจกรรมความร่วมมือระดับนานาชาติ จำนวนบัณฑิตที่ความเข้าใจที่มีการลงนามกับสถาบันอุดมศึกษาต่างประเทศและการจัดตั้งสำนักกิจการนานาชาติด้วย (พรทิพย์ กาญจนนิต, 2548)

ไนท์ (Knight, 1994) ได้นำเสนอความเป็นนานาชาติของสถาบันอุดมศึกษาในลักษณะของวงจร (Internationalization as a Continuous Cycle) ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ดังภาพที่ 2 ดังนี้

1. ความตระหนัก (Awareness) ในความต้องการ วัตถุประสงค์ ประโยชน์ต่อผู้เกี่ยวข้อง ทั้งฝ่ายบริหาร อาจารย์ นักศึกษา บุคลากรและสังคม

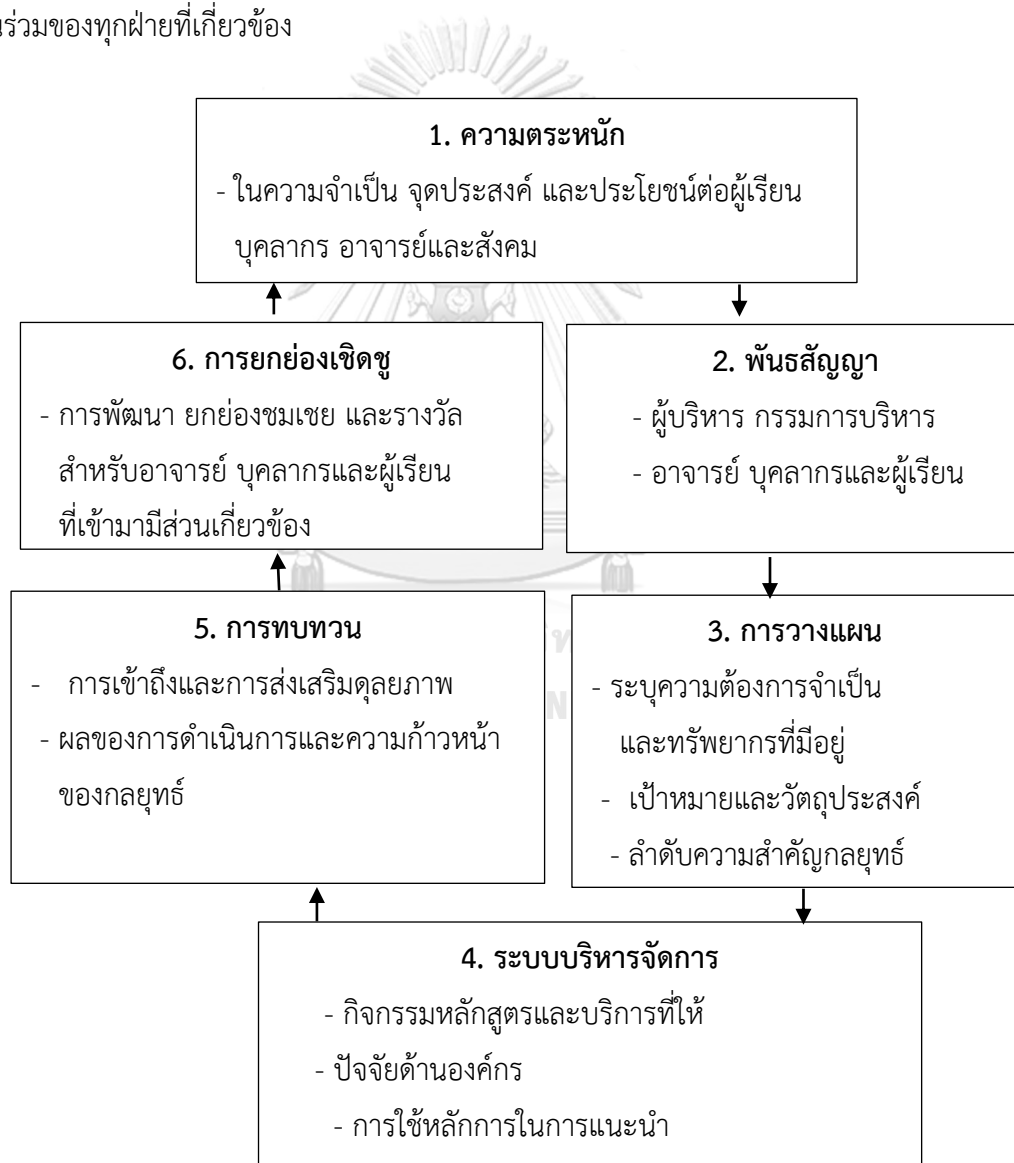
2. พันธสัญญา (Commitment) ของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทุกระดับทั้งผู้บริหาร
กรรมการบริหารสถาบัน อาจารย์ บุคลากรและผู้เรียน

3. การวางแผน (Planning) ที่ต้องระบุความต้องการจำเป็น ทรัพยากร วัตถุประสงค์ ความ
คาดหวัง การจัดลำดับและกลยุทธ์

4. การดำเนินงาน (Operationalize) โดยใช้ปัจจัยขององค์การ และหลักการนำ

5. ทบทวน (Review) โดยการประเมินและส่งเสริมคุณภาพและผลกระทบของการริเริ่มและ
การพัฒนากลยุทธ์

6. การยกย่องเชิดชู (Reinforcement) เป็นการพัฒนาแรงจูงใจ ความตระหนักและการมี
ส่วนร่วมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

ภาพที่ 2.1 วงจรของความเป็นนานาชาติ

ที่มา: Knight, 1994

สถาบันอุดมศึกษานานาชาติในประเทศไทย มีดังนี้

มหาวิทยาลัยรัฐ

1. วิทยาลัยนานาชาติปรีดี พนมยงค์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
2. วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยทักษิณ
3. วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดล
4. วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยนเรศวร
5. สถาบันเทคโนโลยีนานาชาติสิรินธร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
6. วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยศิลปากร
7. วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
8. วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
9. วิทยาลัยนานาชาติ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
10. วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

มหาวิทยาลัยเอกชน

1. วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
2. วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยรังสิต
3. วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
4. มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
5. สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย
6. มหาวิทยาลัยแห่งเอเชีย
7. วิทยาลัยนานาชาติเซนต์เทเรซา
8. มหาวิทยาลัยชินวัตร
9. มหาวิทยาลัยนานาชาติแอสแตมฟอร์ด
10. มหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก

วราภรณ์ คล้ายประยงค์ (2556) ได้กล่าวถึงแนวปฏิบัติ เพื่อให้การบริหารจัดการหลักสูตรนานาชาติบรรลุเป้าหมาย ว่าควรต้องพิจารณาองค์ประกอบหลัก คือ การบริหารต้องมีความคล่องตัว หลักสูตรต้องมุ่งเน้น ความเป็นนานาชาติ นักศึกษาต้องหลากหลายเชื้อชาติ ผู้สอนต้องหลากหลายเชื้อชาติ ต้องมีกิจกรรมนานาชาติ ทรัพยากรต้องเอื้ออำนวยความสะดวก ซึ่งการบริหารจัดการหลักสูตรนานาชาติ ในปัจจุบันมีอยู่ 2 รูปแบบ คือ รูปแบบการบริหารในฐานะเทียบเท่าภาควิชา ภายใต้การบริหารของคณะ และรูปแบบการบริหารภายใต้วิทยาลัยนานาชาติ

จะเห็นว่าการศึกษาของไทยในปัจจุบันได้รับการสนับสนุน ให้มีความเป็นนานาชาติมากขึ้น เนื่องจากความทันสมัยของเทคโนโลยี การติดต่อสื่อสารที่กว้างไกล ที่ได้เพิ่มบทบาทของความร่วมมือระหว่างประเทศ รวมถึงการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ทำให้เกิดข้อตกลงและนโยบายในหลายๆด้านร่วมกัน ซึ่งความร่วมมือดังกล่าวรวมถึงด้านการบริการการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ การจัดการหลักสูตรนานาชาติได้รับการสนับสนุนและพัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็ว

ตอนที่ 2 การจัดการศึกษาสาขาพยาบาลศาสตร์

การจัดการศึกษาสาขาพยาบาลศาสตร์ในประเทศไทยมีสภาการพยาบาล ควบคุมมาตรฐานในการจัดการศึกษา

2.1 สภาการพยาบาล

สภาการพยาบาลเป็นองค์กรวิชาชีพที่จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พุทธศักราช 2528 ซึ่งได้ออกประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม 102 ตอนที่ 120 วันที่ 5 กันยายน พ.ศ.2528 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 6 กันยายน พ.ศ. 2528

สภาการพยาบาล เป็นองค์กรหลักของวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. 2528 เป็นองค์กรวิชาชีพที่มุ่งมั่น คุ้มครองผู้บริโภค ด้านสุขภาพและผู้ให้บริการด้านการพยาบาลและการผดุงครรภ์พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานทางวิชาชีพ ส่งเสริมการสร้างสร้งศรัทธาความรู้และการถ่ายทอดความรู้การดูแลสุขภาพที่ดีขึ้นของประชาชน ชี้นำสังคมด้านสุขภาพและสร้างเสริมวิชาชีพให้มีความก้าวหน้าสู่สากลรวมทั้งให้ข้อเสนอแนะต่อรัฐบาลเกี่ยวกับปัญหาการพยาบาล การผดุงครรภ์และการสาธารณสุขของประเทศ สภาการพยาบาลได้ดำเนินการตามภารกิจและความมุ่งมั่นรับผิดชอบมาเป็นเวลากว่า 30 ปี ภารกิจที่สำคัญประการหนึ่งคือการส่งเสริมการพัฒนาวิชาชีพทั้งด้านการศึกษาพยาบาล ด้านการบริการพยาบาล ด้านการวิจัย และด้านการพัฒนาองค์กรวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ที่เป็น ระบบ มีทิศทางและมีความต่อเนื่อง คณะกรรมการสภาการพยาบาล มีวาระ 5 ปี ปัจจุบันวาระ พ.ศ. 2557-2561 ประกอบด้วยกรรมการที่มาจากการเลือกตั้ง จำนวน 17 คนจำนวน 16 คน และจากการแต่งตั้งที่เป็นผู้แทนหน่วยงานต่างๆ ปัจจุบันวาระพ.ศ. 2556 - 2560 จำนวน 16 คน รวม 33 คน

สภาการพยาบาล ได้เริ่มจัดทำแผนพัฒนาการพยาบาลและการผดุงครรภ์ แห่งชาติ ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2540 - 2549 ซึ่งเป็นแผนพัฒนาระยะ 10 ปี ขึ้นเป็นฉบับแรกของวิชาชีพฯ ต่อมาได้จัดทำแผนพัฒนา ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2550- 2559 และฉบับที่ 3 พ.ศ. 2555-2559 โดยที่ปรับเป็นแผนพัฒนาระยะ 5 ปี โดยที่แผนพัฒนา ฉบับที่ 3 นี้มีการเตรียมความพร้อมของวิชาชีพเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน สาระสำคัญของแผนพัฒนา ฉบับที่ 3 มีดังนี้

ทิศทางของแผน

แผนพัฒนาการพยาบาลและการผดุงครรภ์แห่งชาติฉบับที่ 3 พ.ศ. 2555 – 2559 เป็นแผนประกอบด้วย 7 แผนหลัก และ 30 แผนงาน และในแต่ละแผนงานมีการกำหนดแนวทางการดำเนินงานและภาคีหลักรับผิดชอบแผนงานดังกล่าวไว้อย่างชัดเจน ได้แก่

1. แผนพัฒนาระบบกำลังคนสาขาพยาบาลศาสตร์ ประกอบด้วย 10 แผนงาน

1.1 การวางแผนกำลังคนสาขาพยาบาลศาสตร์

- 1.2 การเพิ่มการผลิต พัฒนาและธำรงรักษากำลังคนสาขาพยาบาลศาสตร์
 - 1.3 การพัฒนาหลักสูตร การเรียนการสอน และการผลิตพยาบาลระดับอุดมศึกษา
 - 1.4 การพัฒนาหลักสูตรการผลิตผู้ช่วยการพยาบาล
 - 1.5 การพัฒนาสถาบันการศึกษาพยาบาล
 - 1.6 การพัฒนาอาจารย์ในสาขาวิชาการพยาบาลและการผดุงครรภ์
 - 1.7 การจัดการศึกษาต่อเนื่องเพื่อพัฒนาสมรรถนะพยาบาล
 - 1.8 การพัฒนากำลังคนในพื้นที่เสี่ยงหรือวิกฤตจากสถานการณ์ความไม่สงบ
 - 1.9 การพัฒนานักศึกษาด้านสาขาวิชาการพยาบาลและการผดุงครรภ์
 - 1.10 การส่งเสริมและการพัฒนาความร่วมมือในการผลิตและการใช้กำลังคนสาขาพยาบาลศาสตร์ร่วมกับสถาบันการศึกษาและองค์กรภาคีต่างประเทศ
2. แผนพัฒนาคุณภาพระบบบริการพยาบาลและผดุงครรภ์ ประกอบด้วย 6 แผนงาน
 - 2.1 การพัฒนาระบบบริการการพยาบาลและผดุงครรภ์ในหน่วยบริการสุขภาพ
 - 2.2 การพัฒนาสมรรถนะของผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์
 - 2.3 การพัฒนามาตรฐานการปฏิบัติวิชาชีพเพื่อบริการพยาบาลและผดุงครรภ์ที่เป็นเลิศ
 - 2.4 การประกันและการรับรองคุณภาพบริการการพยาบาลและผดุงครรภ์
 - 2.5 การส่งเสริมการปฏิบัติตามขอบเขตเงื่อนไขและจรรยาบรรณวิชาชีพ
 - 2.6 การสร้างเสริมศักยภาพผู้นำทางการพยาบาล
 3. แผนพัฒนาระบบและกลไกการอภิบาลระบบบริหารการพยาบาล ประกอบด้วย 4 แผนงาน
 - 3.1 การสร้างความเข้มแข็งของการบริหารการพยาบาล
 - 3.2 การพัฒนาความเชี่ยวชาญขององค์กรพยาบาลในการออกแบบระบบบริการพยาบาล ที่ตอบสนองต่อสถานการณ์และความต้องการด้านสุขภาพของผู้ใช้บริการที่ เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา
 - 3.3 การพัฒนาองค์กรพยาบาลให้มีสมรรถนะในการทำหน้าทีเป็นผู้นำใกล้เคียงหรือลดความขัดแย้งระหว่างผู้ให้และผู้รับบริการที่เป็นที่ยอมรับในระดับองค์กรและ ประชาชน
 - 3.4 การพัฒนาศักยภาพขององค์กรวิชาชีพและสมาคมวิชาชีพการพยาบาลเฉพาะทาง
 4. แผนส่งเสริมการวิจัยพัฒนาระบบการพยาบาลและบริการสุขภาพ ประกอบด้วย 4 แผนงาน

- 4.1 การส่งเสริมการวิจัยนโยบายพัฒนาระบบการพยาบาลและระบบการศึกษา
ทางการพยาบาล
- 4.2 การส่งเสริมการวิจัยด้านการบริการสุขภาพและการใช้ผลงานวิจัย
- 4.3 การส่งเสริมการวิจัยด้านการสร้างเสริมสุขภาพและสุขภาพชุมชน
- 4.4 การส่งเสริมการวิจัยเพื่อการบริหารองค์กรทางการพยาบาล
5. แผนการจัดการความรู้ทางการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ประกอบด้วย 2 แผนงาน
- 5.1 การสร้างระบบและกลไกการจัดการความรู้ทางการพยาบาลและการผดุงครรภ์
- 5.2 การพัฒนาเครือข่ายและการส่งเสริมการจัดการความรู้เพื่อคุณภาพการ
ปฏิบัติการพยาบาลและการผดุงครรภ์
6. แผนการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ประกอบด้วย
2 แผนงาน
- 6.1 การสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางการพยาบาลและการผดุงครรภ์ระหว่าง
หน่วยงาน ภายในประเทศและองค์กรระหว่างประเทศ
- 6.2 การพัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านการพยาบาลและการผดุงครรภ์ระหว่าง
หน่วยงาน ภายในประเทศและองค์กรระหว่างประเทศ
7. แผนการประยุกต์ใช้แผนพัฒนาการพยาบาลและการผดุงครรภ์แห่งชาติ ประกอบด้วย 2
แผนงาน
- 7.1 การใช้แผนพัฒนาการพยาบาลและการผดุงครรภ์แห่งชาติเป็นแนวทางในการ
ปฏิบัติงาน
- 7.2 จัดให้มีระบบและกลไกการประสานงาน ติดตาม และประเมินผลแผนพัฒนา
การพยาบาลและการผดุงครรภ์แห่งชาติ

กรอบยุทธศาสตร์สภาการพยาบาล พ.ศ. 2555-2559

กรอบยุทธศาสตร์ที่ 1 การคุ้มครองผู้บริโภคด้านการพยาบาลและการผดุงครรภ์

- ยุทธศาสตร์ที่ 1.1 พัฒนานโยบายและควบคุมระบบการผลิตบุคลากรสาขาพยาบาลศาสตร์
- ยุทธศาสตร์ที่ 1.2 พัฒนานโยบายส่งเสริมสนับสนุนและกำกับระบบการจัดการศึกษาต่อเนื่อง
สาขาพยาบาลศาสตร์
- ยุทธศาสตร์ที่ 1.3 พัฒนานโยบายส่งเสริมและสนับสนุนระบบและกลไกในการควบคุม
คุณภาพการบริการการพยาบาลและการผดุงครรภ์
- ยุทธศาสตร์ที่ 1.4 พัฒนานโยบายส่งเสริมและสนับสนุนระบบและกลไกในการปฏิบัติการ
พยาบาลขั้นสูง

ยุทธศาสตร์ที่ 1.5 พัฒนาผู้ประกอบการพยาบาลและการผดุงครรภ์ให้มีคุณลักษณะตามมาตรฐานวิชาชีพ

กรอบยุทธศาสตร์ที่ 2 การคุ้มครองผู้ประกอบการพยาบาลและการผดุงครรภ์

ยุทธศาสตร์ที่ 2.1 เร่งรัดการแก้ไขปัญหาและลดผลกระทบจากการขาดแคลนกำลังคนสาขาพยาบาลศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 2.2 การพัฒนาความก้าวหน้าและความเป็นธรรมในการประกอบวิชาชีพ

กรอบยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาวิชาชีพพยาบาลและการผดุงครรภ์

ยุทธศาสตร์ที่ 3.1 เร่งรัดพัฒนาระบบและกลไกส่งเสริมการวิจัย

ยุทธศาสตร์ที่ 3.2 พัฒนากลไกส่งเสริมการจัดการความรู้ทางการพยาบาล

ยุทธศาสตร์ที่ 3.3 เร่งรัดพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารพยาบาลระดับสูง

กรอบยุทธศาสตร์ที่ 4 การบริหารจัดการเพื่อความเป็นเลิศขององค์กร

ยุทธศาสตร์ที่ 4.1 พัฒนาระบบการบริหารจัดการองค์กร ให้มีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ 4.2 เร่งรัดพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ให้สามารถตอบสนองพันธกิจสภาการพยาบาล

ยุทธศาสตร์ที่ 4.3 เร่งรัดพัฒนาการประชาสัมพันธ์สภาการพยาบาลในเชิงรุก

ยุทธศาสตร์ที่ 4.4 เร่งรัดพัฒนากระบวนการดำเนินการทางด้านกฎหมาย และจริยธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 4.5 พัฒนาระบบประกันคุณภาพของสภาการพยาบาล

ยุทธศาสตร์ที่ 4.6 ส่งเสริมพัฒนาวิชาชีพพยาบาลและการผดุงครรภ์ตามแผนพัฒนาการพยาบาลและการผดุงครรภ์แห่งชาติ ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2550 – 2559

กรอบยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนานโยบายด้านการพยาบาลและการผดุงครรภ์และระบบสุขภาพที่เป็นมาตรฐานสากล

ยุทธศาสตร์ที่ 5.1 เร่งรัดพัฒนาความร่วมมือกับองค์กรวิชาชีพระหว่างประเทศเพื่อพัฒนาระบบบริการและสุขภาพ ที่เป็นมาตรฐานสากลและพัฒนาการประกอบวิชาชีพพยาบาลและการผดุงครรภ์

ยุทธศาสตร์ที่ 5.2 เร่งรัดการเสนอกฎหมายสำคัญ เพื่อพัฒนาการบริการสุขภาพและพัฒนาการพยาบาล

แนวทางการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของวิชาชีพพยาบาลและการผดุงครรภ์

คณะกรรมการสภาการพยาบาลในการประชุมครั้งที่ 7/2555 วันที่ 13 กรกฎาคม 2555 มีมติให้ความเห็นชอบแนวทางการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของวิชาชีพพยาบาลและการผดุงครรภ์ ดังนี้

แนวทางที่ 1 ส่งเสริมการผลิตกำลังคนวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ทั้งด้านปริมาณและคุณภาพเพื่อตอบสนองความต้องการด้านสุขภาพของประชาชนไทยทุกคนและผู้รับบริการตามนโยบาย Medical Hub และแรงงานต่างด้าว ตามนโยบายพัฒนาเศรษฐกิจในประชาคมอาเซียน

ยุทธวิธีที่ 1 วิเคราะห์ ความต้องการกำลังคนวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์เมื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน วิเคราะห์ความต้องการกำลังคนวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ในประเทศสมาชิกอาเซียน วางแผนกำลังคน กำลังติดตามประเมินความต้องการอย่างต่อเนื่องรวมทั้งประเมินผลกระทบต่อบริการสุขภาพ

ยุทธวิธีที่ 2 การส่งเสริมการผลิตพยาบาลและผดุงครรภ์ให้มีปริมาณและคุณภาพและความสามารถตามสมรรถนะที่กำหนดสมรรถนะพยาบาลอาเซียน สมรรถนะการพยาบาล การพยาบาลเฉพาะด้าน และการพยาบาลขั้นสูง

ยุทธวิธีที่ 3 การผลักดันให้มีการปรับปรุงหลักสูตรการพยาบาลและการผดุงครรภ์ทุกระดับให้ครอบคลุมเนื้อหาและทักษะทางด้านภาษาอังกฤษ ภาษาถิ่นของประเทศสมาชิก สังคมวัฒนธรรมและสุขภาพอาเซียน

ยุทธวิธีที่ 4 ส่งเสริมศักยภาพอาจารย์ทางด้านภาษาอังกฤษและภาษาถิ่นของประเทศสมาชิก

ยุทธวิธีที่ 5 ส่งเสริมศักยภาพนักศึกษาทางด้านภาษาอังกฤษและภาษาถิ่นของประเทศสมาชิก

ยุทธวิธีที่ 6 ส่งเสริมให้สถาบันการศึกษาร่วมกับสถานบริการสุขภาพศึกษาวิจัย การแลกเปลี่ยนทั้งทางวิชาการ และการเรียนการสอนทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติร่วมกับ ประเทศสมาชิกอาเซียน

ยุทธวิธีที่ 7 ส่งเสริมให้สถาบันและนักศึกษาเข้าเป็นสมาชิกเครือข่ายนานาชาติ เช่น เครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (ASEAN University Network: AUN) และ/หรือสมาพันธ์นักศึกษาแพทย์สากล (Federation of Medical Students Network) เป็นต้น

แนวทางที่ 2 การส่งเสริมให้หน่วยบริการพยาบาลมีศักยภาพและความพร้อมในการให้บริการสุขภาพประชาคมอาเซียนและนานาชาติ

ยุทธวิธีที่ 1 สร้างระบบ กลไก กลวิธี การเรียนรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน ระบบสุขภาพอาเซียนและการมีส่วนร่วมในประชาคมอาเซียนร่วมกับภาคีที่เกี่ยวข้อง

ยุทธวิธีที่ 2 การส่งเสริมให้ผู้บริหารการพยาบาลทุกระดับทั้งภาครัฐ เอกชน และทั้งในสถาบันการศึกษาและสถานบริการสุขภาพทุกระดับให้มีสมรรถนะอาเซียน ตามที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนกำหนด โดยการเข้าฝึกอบรมตามหลักสูตรที่กำหนด

ยุทธวิธีที่ 3 พัฒนาระบบจัดการความรู้และข้อมูลระบบบริการการพยาบาลและการผดุงครรภ์ของประเทศ และประชาคมอาเซียน

ยุทธวิธีที่ 4 สร้างมาตรการและแรงจูงใจให้ผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ มีการพัฒนาความสามารถในการให้บริการพยาบาลตามมาตรฐานสากล และการพยาบาลข้ามวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ยุทธวิธีที่ 5 ส่งเสริมให้หน่วยบริการพัฒนา นโยบาย ภาวะผู้นำ โครงสร้าง และการบริหารจัดการระบบ การบริการสุขภาพประชาคมอาเซียน และนานาชาติ

แนวทางที่ 3 การสร้างเสริมความเข้มแข็งและพัฒนาขีดความสามารถขององค์กรวิชาชีพพยาบาลทุกระดับในการดำเนินงานในบทบาทที่เกี่ยวข้องกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ยุทธวิธีที่ 1 ส่งเสริมการพัฒนาองค์กรวิชาชีพทางการพยาบาล ให้เป็นผู้นำทั้งด้านการศึกษา การบริการ การบริหาร การวิจัย ในประชาคมอาเซียน

ยุทธวิธีที่ 2 การพัฒนาโครงสร้างและการบริหารจัดการที่เกี่ยวข้องกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับแต่ละองค์กรพยาบาลนั้นๆ

ยุทธวิธีที่ 3 การปรับปรุงและพัฒนานโยบาย/กฎหมาย ข้อบังคับ หลักเกณฑ์ และแนวปฏิบัติที่ดี (Good Practice) สำหรับการเข้ามาประกอบวิชาชีพของพยาบาลต่างด้าวและสำหรับการไปประกอบวิชาชีพในประเทศประชาคมอาเซียน

ยุทธวิธีที่ 4 ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาความรู้สุขภาพอาเซียนในประเด็นสำคัญ อาทิ การติดตามประเมินผลกระทบเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายเสรีด้านบริการสุขภาพของผู้ประกอบวิชาชีพ ค่าใช้จ่ายการเข้าถึงบริการสุขภาพ ความต้องการและความคาดหวังด้านสุขภาพอาเซียน เป็นต้น

สรุปได้ว่าสภาการพยาบาล ในฐานะที่เป็นองค์กรหลักของวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ มีหน้าที่หลายด้านทั้งการจัดการการศึกษา การควบคุมมาตรฐานการปฏิบัติการพยาบาล และการดูแลภาวะสุขภาพประชาชน ให้การสนับสนุน ส่งเสริม และผลักดันด้านการจัดการศึกษาพยาบาล โดยเฉพาะการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติ ดังนั้นการจัดทำยุทธศาสตร์ระดับสูงหรือที่เรียกว่า ยุทธศาสตร์ระดับองค์กร ซึ่งสามารถช่วยให้การจัดการศึกษาหลักสูตรพยาบาลนานาชาติ มีประสิทธิภาพ สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล

ในการจัดการศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ นานาชาติ ในประเทศไทยจะต้องดำเนินการเพื่อขอรับรองสถาบันและรับรองหลักสูตร จากสภาการพยาบาล ก่อนเปิดการสอน ดังนี้

1. การขอรับรองสถาบัน แบ่งเป็น

1.1 การขอเปิดสถาบันใหม่ ต้องเป็นไปตามประกาศสภาการพยาบาล เรื่อง การจัดเตรียมความพร้อมในการจัดตั้งสถาบันและเปิดสอนวิชาพยาบาลศาสตร์ ตามขั้นตอนของการดำเนินการขอเปิดสถาบันใหม่ โดยที่สถาบันจะต้องเสนอเอกสารก่อนเปิดสอน 12 เดือน เพื่อให้สภาการพยาบาลพิจารณาหลักสูตรหรือตรวจประเมินความพร้อมของการจัดตั้ง เมื่อได้รับความ

เห็นชอบจากสภาการพยาบาลแล้ว จะได้รับการแจ้งผลพร้อมสำเนาแจ้งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

รายละเอียดการจัดเตรียมความพร้อมในการจัดตั้งสถาบันและเปิดสอนสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ ประกอบด้วย

1. ชื่อโครงการจัดตั้งสถาบัน/คณะ/สำนักวิชา และลักษณะโครงการ
2. ผู้รับผิดชอบโครงการ
3. ที่ตั้งโครงการ ทั้งที่ตั้งชั่วคราว และที่ตั้งถาวร
4. ระยะเวลาดำเนินการ ตั้งแต่การจัดตั้ง การจัดทำหลักสูตร การจัดเตรียมอาจารย์ การจัดเตรียมทรัพยากร เป็นต้น จนสถาบันที่จะจัดตั้งขึ้นใหม่มีความพร้อมและเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานของคณะกรรมการการอุดมศึกษาและมาตรฐานวิชาชีพของสภาการพยาบาล
5. วัตถุประสงค์ของโครงการที่ครอบคลุมทุกพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษาเป็นอย่างน้อย
6. เหตุผลและความจำเป็นในการจัดตั้งสถาบันการศึกษาและเปิดสอนในสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
7. แผนการรับนักศึกษาใหม่ในปีแรกที่จะเปิดสอนและในปีต่อ ๆ ไปจนครบวงจรรอบหลักสูตร และจำนวนที่คาดว่าจะสำเร็จการศึกษา
8. คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา เช่น สัญชาติ ความประพฤติ คุณสมบัติที่ต้องมี คุณสมบัติต้องห้าม เป็นต้น
9. การดำเนินงาน ได้แก่ 1) ระยะเตรียมการเพื่อให้ความพร้อมในการเปิดรับนักศึกษา และการจัดการเรียนการสอนระยะเวลาครบวงจรรอบหลักสูตร รวมทั้งการทำความตกลงกับสถาบันพี่เลี้ยงในการให้คำปรึกษาและแนะนำเกี่ยวกับการบริหารและการจัดการเรียนการสอน 2) ระยะดำเนินการ ได้แก่ วิธีการรับนักศึกษา สถานที่ในการจัดการเรียนการสอน จำนวนหน่วยกิตที่อาจารย์พยาบาลรับผิดชอบสอน ภาระงานด้านการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาต่าง ๆ จำนวนชั่วโมงการสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ และจำนวนนักศึกษา ภาระงานสอนในหลักสูตรที่สถาบันการศึกษา รับผิดชอบ ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ
10. สมรรถนะหลักของบัณฑิตสาขาพยาบาลศาสตร์ ระดับพื้นฐาน
11. การบริหารสถาบัน เช่น เป็นคณะวิชา สำนักวิชา เทียบเท่าคณะ ฯลฯ
12. การจัดรูปแบบองค์กรและการบริหาร ที่ตอบสนองพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษา อาทิ ภาควิชา/สาขาวิชา และสำนักงาน หน่วยงาน เป็นต้น
13. บุคลากร ประกอบด้วย 1) ผู้บริหาร 2) คณาจารย์ ได้แก่ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ประจำ และ 3) บุคลากรสายสนับสนุน

14. แผนการจัดการและพัฒนาบุคลากร ให้มีจำนวนเพียงพอตามภารกิจในการจัดการเรียนการสอน และจำนวนนักศึกษาที่เพิ่มขึ้นในแต่ละปี โดยให้มีอัตราส่วนระหว่างอาจารย์และนักศึกษาเป็นไปตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

15. อาคารสถานที่และทรัพยากรการศึกษา เป็นทรัพยากรด้านกายภาพ สำหรับการจัดการศึกษา รวมทั้งเครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีสารสนเทศ

16. แผนงบประมาณรายรับและรายจ่าย ทุกประเภท เป็นรายปี

1.2 สถาบันการศึกษาการพยาบาลและการผดุงครรภ์ที่เปิดดำเนินการต่อเนื่อง

ข้อบังคับว่าด้วยหลักเกณฑ์การขอรับรองสถาบันการศึกษาพยาบาล พ.ศ. 2560 ประกอบด้วย ดังนี้

หมวด 1 สถาบันการศึกษา

ส่วน 1 ภารกิจหลัก 4 ภารกิจ ดังนี้ 1) การเรียนการสอน 2) การวิจัย 3) การบริการวิชาการแก่สังคม และ 4) การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรมของชาติ

ส่วนที่ 2 การจัดองค์กร ต้องกำหนดปรัชญา หรือปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจ และวัตถุประสงค์ของสถาบันการศึกษาไว้อย่างชัดเจน เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงาน โดยมีการวางแผนงานให้สอดคล้องกับปรัชญา หรือปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจ และวัตถุประสงค์ของสถาบันการศึกษา มีการดำเนินงานตามแผน มีการประเมินแผนงานและโครงการเป็นระยะ ๆ รวมทั้งมีการปรับปรุงเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดและทันต่อการเปลี่ยนแปลง ต้องกำหนดโครงสร้างและระบบการบริหารงานที่สอดคล้องกับพันธกิจและวัตถุประสงค์ของสถาบันการศึกษาอย่างชัดเจน มีการจัดโครงสร้างองค์กร การกำหนดขอบเขตความรับผิดชอบและระบบการบริหารงานที่มีความคล่องตัว

ส่วนที่ 3 การบริหารงาน ดังนี้ 1) อาคาร สถานที่ 2) งานงบประมาณ 3) งานบุคคล และ 4) งานบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอน

หมวด 2 การจัดการเรียนการสอน

ส่วนที่ 1 หลักสูตร หลักสูตรที่สถาบันการศึกษาใช้ในการจัดการเรียนการสอนต้องเป็นหลักสูตรที่ได้รับความเห็นชอบจากสภาการพยาบาลแล้ว

ส่วนที่ 2 อาคาร และสถานที่ศึกษา สถาบันการศึกษาต้องจัดให้มีอาคาร สถานที่ศึกษาที่มีการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มีอาณาบริเวณและบรรยากาศที่เสริมสร้างความสร้างสรรค์และการใฝ่รู้ ใฝ่เรียนของนักศึกษา

ส่วนที่ 3 อุปกรณ์การศึกษา สถาบันการศึกษาต้องมีอุปกรณ์การศึกษาในจำนวนเพียงพอ เหมาะสมและทันสมัย

หมวด 3 การประกันคุณภาพ

สถาบันการศึกษาต้องมีระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในที่สภาการพยาบาลให้การรับรองและการประเมินคุณภาพภายนอก เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาของสถาบันการศึกษา

หมวด 4 นักศึกษา

สถาบันการศึกษาต้องมีการจัดการหรือดำเนินการเกี่ยวกับนักศึกษาและสนับสนุนกิจกรรมของนักศึกษา

หมวด 5 การขอรับรองสถาบันการศึกษา

ส่วนที่ 1 คุณสมบัติผู้ขอรับรองสถาบันการศึกษา

ส่วนที่ 2 การยื่นคำขอรับรองสถาบันการศึกษา

ส่วนที่ 3 การพิจารณาและการแจ้งผลการรับรองสถาบันการศึกษา

หมวด 6 การเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับสถาบันการศึกษา

สถาบันการศึกษาที่คณะกรรมการได้รับรองข้อบังคับนี้ หากมีการเพิ่มจำนวนนักศึกษาในหลักสูตรเดิม หรือเพิ่มแผนการจัดการศึกษาภาคพิเศษ หรือขอเปิดหลักสูตรใหม่นอกเหนือจากหลักสูตรเดิม ให้ผู้มีคุณสมบัติตามข้อกำหนด ยื่นคำขอรับรองการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับสถาบันการศึกษาต่อเลขาธิการตามแบบที่สภาการพยาบาลประกาศกำหนดก่อนเปิดรับนักศึกษาไม่น้อยกว่า 180 วัน พร้อมด้วยหลักฐาน

หมวด 7 การติดตามผลหลังการรับรองสถาบันการศึกษา

ให้คณะกรรมการติดตามผลการดำเนินการของสถาบันการศึกษาที่ได้รับการรับรองแล้วและ/หรือไปเยี่ยมตรวจเพื่อให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ระบุไว้ในการรับรองสถาบันการศึกษา

หมวด 8 การเพิกถอนการรับรองสถาบันการศึกษา

คณะกรรมการอาจจะเพิกถอนการรับรองสถาบันการศึกษา หากปรากฏว่าผู้จัดตั้งหรือดำเนินการ หรือผู้บริหารสถาบันการศึกษา เป็นผู้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามที่ข้อบังคับนี้กำหนด หรือบริหารสถาบันการศึกษาไม่เป็นไปตามที่ข้อบังคับนี้กำหนด หรือไม่แจ้งการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับสถาบันการศึกษา หรือไม่ปฏิบัติหรือฝ่าฝืนหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่คณะกรรมการได้กำหนดในการให้การรับรองสถาบันการศึกษา

หมวด 9 ค่าธรรมเนียม ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียม ดังนี้

การรับรองสถาบันการศึกษา ครั้งละ 40,000 บาท

การรับรองสถาบันการศึกษาใหม่ ครั้งละ 70,000 บาท

การตรวจเยี่ยมและประเมินสถาบันการศึกษา ครั้งละ 30,000 บาท

การตรวจเยี่ยมและประเมินสถาบันการศึกษาใหม่ ครั้งละ 50,000 บาท

การเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับสถาบันการศึกษา ครั้งละ 10,000 บาท

หมวด 10 บทเฉพาะกาล

10.1 สถาบันการศึกษาใดที่สภาการพยาบาลรับรอง และมีอาจารย์ประจำหลักสูตรที่สำเร็จ การศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโทในสาขาอื่น และสภาการพยาบาลเคยให้การรับรองว่าเป็น อาจารย์พยาบาลประจำ และสถาบันการศึกษานั้นยังเปิดดำเนินการต่อเนื่องจนถึงวันที่ข้อบังคับสภา การพยาบาลว่าด้วยหลักเกณฑ์การรับรองสถาบันการศึกษาวិชาการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. 2556 มีผลใช้บังคับ ให้ถือว่าสถาบันการศึกษานั้นมีอาจารย์ประจำหลักสูตรตามข้อบังคับนี้

10.2 สถาบันการศึกษาใดที่คณะกรรมการได้ให้การรับรองสถาบันการศึกษาก่อนหรือในวันที่ ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ถือว่าสถาบันการศึกษานั้นได้รับรองสถาบันการศึกษิตามข้อบังคับนี้ต่อไป จนกว่าจะสิ้นสุดระยะเวลาที่คณะกรรมการได้ให้การรับรองแล้ว

10.3 สถาบันการศึกษาที่ได้ยื่นคำขอรับรองสถาบันการศึกษาไว้ก่อน หรือในวันที่ข้อบังคับนี้มี ผลใช้บังคับ ให้คณะกรรมการพิจารณาดำเนินการตามข้อบังคับสภาการพยาบาลว่าด้วยหลักเกณฑ์ การรับรองสถาบันการศึกษาวิชาการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. 2556 ต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ หรือจะให้ผู้ยื่นคำขอปรับปรุงแก้ไขให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ก็ได้

ดังนั้น ในการขอรับรองสถาบันนั้น จะมีทั้งการขอรับรองสถาบันในการขอเปิดสถาบันใหม่ และการขอรับรองสถาบันการศึกษาวิชาการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ที่เปิดดำเนินการอยู่แล้วอย่าง ต่อเนื่อง ทั้งนี้

2. การขอรับรองหลักสูตร

ข้อบังคับสภาการพยาบาลว่าด้วยการให้ความเห็นชอบหลักสูตรการศึกษาวิชาชีพการ พยาบาลและการผดุงครรภ์ระดับวิชาชีพ พ.ศ. 2560 เป็นข้อบังคับสภาการพยาบาลว่าด้วยการให้ ความเห็นชอบหลักสูตรการศึกษาวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ระดับวิชาชีพ พ.ศ. 2560 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา 31 กรกฎาคม 2560

“สถาบันการศึกษา” หมายถึง โรงเรียน วิทยาลัย คณะวิชา สำนักวิชา หรือสถานศึกษาที่ เรียกชื่ออย่างอื่น ซึ่งทำการสอนตามหลักสูตรการศึกษาวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ เพื่อให้ ผู้สำเร็จการศึกษาขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการ ผดุงครรภ์ตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ และให้หมายความรวมถึง สถาบันการศึกษาที่ยื่นขอเปิดดำเนินการใหม่

“หลักสูตร” หมายถึง หลักสูตรการศึกษาวิชาชีพ การพยาบาลและการผดุงครรภ์ระดับ ปริญญาตรี หรือประกาศนียบัตรเทียบเท่าปริญญาตรี

ข้อบังคับสภาการพยาบาลว่าด้วยการให้ความเห็นชอบหลักสูตร ประกอบด้วย

หมวด 1 หลักสูตร หลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ แบ่งเป็น 2 แบบ ได้แก่ หลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาชีพ ที่มุ่งผลิตบัณฑิตให้มีความรอบรู้ทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ เน้นความรู้ สมรรถนะและทักษะด้านวิชาชีพตามข้อกำหนดของมาตรฐานวิชาชีพ และหลักสูตรปริญญาตรีแบบก้าวหน้าทางวิชาชีพ เป็นหลักสูตรสำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ มุ่งเน้นผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ สมรรถนะและทักษะทางวิชาชีพ โดยใช้หลักสูตรปกติที่เปิดสอนอยู่แล้ว ให้รองรับศักยภาพของผู้เรียน โดยกำหนดให้ผู้เรียนได้ศึกษาบางรายวิชาในระดับบัณฑิตศึกษาที่เปิดสอนอยู่แล้ว

หมวด 2 การจัดการศึกษา ประกอบด้วย 4 ส่วน คือ 1) ผู้เข้าศึกษา 2) การลงทะเบียนเรียน และระยะเวลาการศึกษา 3) การจัดการศึกษาและความคิดหน่วยกิต และ 4) การสำเร็จการศึกษา

หมวด 3 การขอความเห็นชอบหลักสูตร สถาบันการศึกษาต้องเสนอหลักสูตรต่อสภาการพยาบาล เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตรก่อนเปิดรับนักศึกษา เมื่อสภาการพยาบาลให้ความเห็นชอบหลักสูตรแล้ว จึงเสนอสภาสถาบันและเมื่อสภาสถาบันอนุมัติแล้วให้แจ้งต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและสภาการพยาบาลทราบ

หมวด 4 การให้ความเห็นชอบหลักสูตร ให้สภาการพยาบาลโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกาศหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการพิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตรได้

หมวด 5 การเพิกถอนการให้ความเห็นชอบหลักสูตร หลักสูตรใดที่ให้ความเห็นชอบแล้ว สภาการพยาบาลอาจเพิกถอนการให้ความเห็นชอบหลักสูตรได้ ในกรณีดังนี้

5.1 การจัดการศึกษาไม่เป็นไปตามข้อบังคับนี้ หรือไม่ดำเนินการตามที่หลักสูตรกำหนด

5.2 ไม่แจ้งการเปลี่ยนแปลง หรือการปรับปรุงหลักสูตร หรือไม่ปฏิบัติ หรือฝ่าฝืนหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่สภาการพยาบาลได้กำหนดในการให้ความเห็นชอบหลักสูตร

5.3 สภาการพยาบาลได้ตรวจพบว่าผู้ดำเนินการ หรือผู้บริหารสถาบันการศึกษาไม่บริหารจัดการหลักสูตรให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

5.4 ในกรณีที่สถาบันการศึกษาพยาบาลไม่ได้รับการรับรองจากสภาการพยาบาล คณะกรรมการอาจจะพิจารณาเพิกถอนการให้ความเห็นชอบหลักสูตรดังกล่าว

ในการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตร์ ทั้งหลักสูตรปกติภาษาไทย และหลักสูตรนานาชาติ จะต้องได้รับการรับรองจากสภาการพยาบาล ซึ่งเป็นองค์กรวิชาชีพ

2.2 หลักสูตรพยาบาลศาสตร์

กระทรวงศึกษาธิการประกาศเรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาพยาบาลศาสตร์ พ.ศ.2560 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) โดยได้มีการกำหนดกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

ให้สถาบันอุดมศึกษาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรระดับปริญญาตรี ของสาขาพยาบาลศาสตร์ และเพื่อประโยชน์ในการรักษาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาพยาบาลศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งให้มีมาตรฐานเทียบเคียงกันได้ทั้งในระดับชาติและระดับสากลและมีความสอดคล้อง ดังนั้นการจัดการศึกษาพยาบาลระดับปริญญาตรีทั้งหลักสูตรปกติ และหลักสูตรนานาชาติจะต้องเป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒินี้ ทั้งนี้โดยมีองค์การวิชาชีพ คือ สภาการพยาบาลเป็นองค์กรที่ทำหน้าที่กำกับดูแลกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรีสาขาพยาบาลศาสตร์ พ.ศ. 2560

1. ชื่อสาขา พยาบาลศาสตร์ Nursing Science
2. ชื่อปริญญา พยาบาลศาสตรบัณฑิต พย.บ. Bachelor of Nursing Science : B.N.S.
3. ลักษณะของสาขา

สาขาพยาบาลศาสตร์เป็นวิชาชีพที่ต้องปฏิบัติโดยตรงต่อชีวิต สุขภาพและอนามัยของประชาชน ด้วยความเอาใจใส่ อย่างเอื้ออาทร จำเป็นต้องใช้ศาสตร์และศิลป์ทางการแพทย์ การผดุงครรภ์ ศาสตร์ที่เกี่ยวข้องและหลักฐานเชิงประจักษ์ เพื่อให้การพยาบาลองค์รวมแก่ผู้รับบริการที่เป็นบุคคล ครอบครัว และชุมชน ในทุกมิติทุกภาวะสุขภาพ และทุกช่วงชีวิต โดยคำนึงถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรมของผู้รับบริการ การเปลี่ยนแปลงของสังคม ความก้าวหน้าของศาสตร์ทางการแพทย์ ศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง และเทคโนโลยีทางการแพทย์ รวมถึงเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่สนองตอบความต้องการของประชาชนและผู้รับบริการสุขภาพ ทั้งนี้การปฏิบัติการพยาบาลต้องยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพและความเท่าเทียมกันของคุณค่าชีวิตมนุษย์ ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนจึงเน้นการฝึกปฏิบัติการพยาบาลทั้งในสถานการณ์จำลองเสมือนจริง และสถานการณ์จริง เพื่อให้มีความปลอดภัยต่อชีวิตของผู้รับบริการสุขภาพ

4. คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์

- 4.1 มีความรอบรู้ในศาสตร์ทางการแพทย์ การผดุงครรภ์และศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง และสามารถประยุกต์ได้อย่างเหมาะสมในการปฏิบัติการพยาบาล
- 4.2 สามารถปฏิบัติการพยาบาลองค์รวม เน้นความปลอดภัยของผู้รับบริการทุกช่วงชีวิต ทุกภาวะสุขภาพ ทุกระดับของสถานบริการสุขภาพ และในความแตกต่างทางวัฒนธรรม โดยใช้ศาสตร์และศิลป์ทางการแพทย์ การผดุงครรภ์และศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง ภายใต้กฎหมายและจรรยาบรรณวิชาชีพ
- 4.3 สื่อสารด้วยภาษาไทยและภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 4.4 คิดอย่างเป็นระบบ คิดสร้างสรรค์คิดอย่างมีวิจารณญาณ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์

4.5 มีความรู้และสมรรถนะด้านดิจิทัลในการศึกษาค้นคว้า การปฏิบัติงาน การสื่อสาร และการทำงานร่วมกับผู้อื่น

4.6 สามารถใช้กระบวนการวิจัยและกระบวนการสร้างนวัตกรรมในการแก้ไขปัญหาทางการแพทย์และทางสุขภาพ

4.7 แสดงภาวะผู้นำและสามารถบริหารจัดการในการทำงานร่วมกับทีมสุขภาพสหวิชาชีพ และผู้เกี่ยวข้อง

4.8 มีคุณธรรม จริยธรรม เคารพในศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ มีความรับผิดชอบ มีความเอื้ออาทร

4.9 สามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง และสนใจใฝ่รู้ในการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

4.10 สามารถใช้การวิเคราะห์เชิงตัวเลข และใช้สถิติอย่างเหมาะสมในวิชาชีพ

4.11 แสดงออกถึงการมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพการพยาบาล ตระหนักในคุณค่าวิชาชีพ และสิทธิของพยาบาล

4.12 เป็นพลเมืองดีในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ตลอดจนเป็นพลเมืองดีของชาติภูมิภาค และประชาคมโลก

4.13 มีสมรรถนะทางวัฒนธรรม สามารถปฏิบัติงานในสภาพการณ์ของความแตกต่างทางวัฒนธรรม

5. มาตรฐานผลการเรียนรู้สาขาพยาบาลศาสตร์กำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ 6 ด้านที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติและลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสาขาพยาบาลศาสตร์ที่กำหนดไว้ ดังนี้

5.1 คุณธรรม จริยธรรม

5.1.1 มีความซื่อสัตย์มีวินัย ตรงต่อเวลา

5.1.2 มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม

5.1.3 สามารถใช้ดุลยพินิจในการจัดการประเด็นหรือปัญหาทางจริยธรรม

5.1.4 แสดงออกถึงการเคารพสิทธิ คุณค่า ความแตกต่าง และศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ของผู้อื่นและตนเอง

5.1.5 แสดงออกถึงการมีจิตสาธารณะ คำนึงถึงส่วนรวมและสังคม

5.1.6 แสดงออกถึงการมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพการพยาบาล ตระหนักในคุณค่าวิชาชีพและสิทธิของพยาบาล

5.2 ความรู้

5.2.1 มีความรอบรู้และความเข้าใจในสาระสำคัญของศาสตร์ที่เป็นพื้นฐานชีวิตทั้ง

ด้านสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์สุขภาพ รวมถึงศาสตร์อื่นที่ส่งเสริมทักษะศตวรรษ 21 ตลอดถึงความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์

5.2.2 มีความรู้และความเข้าใจในสาระสำคัญของศาสตร์ทางวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์อย่างกว้างขวางและเป็นระบบ

5.2.3 มีความรู้และความเข้าใจในระบบสุขภาพของประเทศ และปัจจัยที่มีผลต่อระบบสุขภาพ

5.2.4 มีความรู้และตระหนักในงานวิจัยทางการพยาบาลที่เป็นปัจจุบัน และสามารถนำผลการวิจัยมาใช้ในการปฏิบัติทางการพยาบาล

5.2.5 มีความรู้และความเข้าใจในการบริหารและการจัดการทางการพยาบาล

5.2.6 มีความรู้และความเข้าใจกฎหมายวิชาชีพและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง หลักจริยธรรมจรรยาบรรณวิชาชีพ และสิทธิผู้ป่วย

5.2.7 มีความรู้ความเข้าใจ และเลือกใช้เทคโนโลยีดิจิทัลได้เหมาะสมกับประเภทการใช้งานการสื่อสาร และผู้รับสาร

5.3 ทักษะทางปัญญา

5.3.1 สามารถสืบค้นข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย วิเคราะห์และเลือกใช้ข้อมูลในการอ้างอิงเพื่อพัฒนาความรู้และแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์

5.3.2 สามารถคิดอย่างเป็นระบบ คิดสร้างสรรค์คิดอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อหาแนวทางใหม่ในการแก้ไขปัญหาการปฏิบัติงาน และบอกถึงผลกระทบจากการแก้ไขปัญหาได้

5.3.3 สามารถใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ทางการวิจัย และนวัตกรรมในการแก้ไขปัญหาและการศึกษาปัญหาทางสุขภาพ

5.4 ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

5.4.1 มีปฏิสัมพันธ์อย่างสร้างสรรค์กับผู้รับบริการ ผู้ร่วมงาน และผู้ที่เกี่ยวข้อง

5.4.2 สามารถทำงานเป็นทีมในบทบาทผู้นำและสมาชิกทีม ในบริษัท หรือสถานการณ์ที่หลากหลาย

5.4.3 สามารถแสดงความคิดเห็นของตนเองอย่างเป็นเหตุเป็นผลและเคารพในความคิดเห็นของผู้อื่น

5.4.4 แสดงออกถึงการมีส่วนร่วมในการพัฒนาวิชาชีพและสังคมอย่างต่อเนื่อง

5.5 ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

5.5.1 สามารถประยุกต์ใช้หลักทางคณิตศาสตร์และสถิติในการปฏิบัติงาน

5.5.2 สามารถสื่อสารด้วยภาษาไทยและภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.5.3 สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีจริยธรรม

5.5.4 สามารถสื่อสารเพื่อให้ผู้รับบริการได้รับบริการสุขภาพอย่างปลอดภัย

5.6 ทักษะการปฏิบัติทางวิชาชีพ

5.6.1 สามารถปฏิบัติการพยาบาลและการผดุงครรภ์อย่างเป็นองค์รวมเพื่อความปลอดภัยของผู้รับบริการ ภายใต้หลักฐานเชิงประจักษ์กฎหมาย และจรรยาบรรณวิชาชีพ

5.6.2 สามารถใช้กระบวนการพยาบาล ในการปฏิบัติการพยาบาลและการผดุงครรภ์

5.6.3 ปฏิบัติการพยาบาลและการผดุงครรภ์ด้วยความเมตตา กรุณา และเอื้ออาทร โดยคำนึงถึงสิทธิผู้ป่วยและความหลากหลายทางวัฒนธรรม

5.6.4 สามารถปฏิบัติทักษะการพยาบาลได้ทั้งในสถานการณ์จำลองและในสถานการณ์จริง

6. องคกรวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

สภาการพยาบาล

7. โครงสร้างหลักสูตร

โครงสร้างของหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ต้องสอดคล้องกับเกณฑ์และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี จำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 120 หน่วยกิต โดยมีสัดส่วนจำนวนหน่วยกิตขั้นต่ำของแต่ละหมวดวิชา ดังนี้

7.1 หมวดวิชาศึกษาทั่วไป

วิชาศึกษาทั่วไป ต้องจัดให้เป็นไปตามเจตนารมณ์เพื่อเสริมสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์และส่งเสริมทักษะศตวรรษที่ 21 การจัดการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชา จัดให้มีเนื้อหาวิชาเบ็ดเสร็จในรายวิชาเดียว ไม่มีรายวิชาต่อเนื่องหรือรายวิชาขั้นสูงอีก ไม่นำรายวิชาพื้นฐานของวิชาเฉพาะมาจัดเป็นรายวิชาศึกษาทั่วไป จำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต

7.2 หมวดวิชาเฉพาะ

หมวดวิชาเฉพาะ หมายถึงวิชาพื้นฐานวิชาชีพ และวิชาชีพการพยาบาล ที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ และปฏิบัติการพยาบาลได้ซึ่งจะนำวิชาที่ไม่เกี่ยวข้องหรือไม่เป็นพื้นฐานของวิชาชีพการพยาบาลมาจัดไว้ในหมวดวิชาเฉพาะ จำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 72 หน่วยกิต ประกอบด้วย

7.2.1 ทฤษฎีไม่น้อยกว่า 24 หน่วยกิต โดย 1 หน่วยกิต ต้องจัดการเรียนการสอนไม่น้อยกว่า 15 ชั่วโมง

7.2.2 วิชาปฏิบัติการทางการพยาบาล จำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่าที่สภาวิชาชีพกำหนดโดย 1 หน่วยกิต ต้องจัดการเรียนการสอนไม่น้อยกว่า 45 ชั่วโมง ทั้งนี้ไม่นับรวมวิชาปฏิบัติการทางการพยาบาลในห้องปฏิบัติการพยาบาลเสมือนจริง

รายวิชาการพยาบาลมารดาและทารก การผดุงครรภ์ และการวางแผนครอบครัว ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต โดยให้มีวิชาภาคปฏิบัติไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต

7.3 หมวดวิชาเลือกเสรี

วิชาเลือกเสรี เป็นรายวิชาที่มุ่งให้ผู้เรียน มีความรู้ความเข้าใจตามที่ตนเองสนใจ โดยเปิดโอกาสให้เลือกเรียนรายวิชาในสาขาหรือคณะอื่นที่จะทำให้ผู้เรียนมีความรู้ หรือทักษะที่หลากหลาย จำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต

8. เนื้อหาสาระสำคัญของสาขา

เนื้อหาสาระสำคัญของหมวดวิชาเฉพาะ ประกอบด้วยกลุ่มพื้นฐานวิชาชีพ และกลุ่มวิชาชีพการพยาบาล ทั้งนี้กลุ่มพื้นฐานวิชาชีพ หมายถึง รายวิชาที่สัมพันธ์กับวิชาชีพ และเป็นพื้นฐานในการเรียนวิชาชีพ กลุ่มวิชาชีพ หมายถึง รายวิชาที่จำเป็นต่อการประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ที่มีเนื้อหาสาระครอบคลุมการสร้างเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การบำบัดการพยาบาล และการฟื้นฟูสภาพ ตลอดจนการดูแลประคับประคอง การดูแลในภาวะเฉียบพลัน วิกฤติและเรื้อรัง

9. คณาจารย์ และบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน

อาจารย์ประจำหลักสูตร ต้องมีจำนวนและคุณสมบัติตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐาน หลักสูตรระดับปริญญาตรี และประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง แนวทางการบริหาร เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา

9.1 คุณสมบัติอาจารย์ประจำหลักสูตร ต้องมีคุณสมบัติเป็นไปตามเกณฑ์

มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญา เรื่อง แนวทางการบริหาร เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา รวมถึงมาตรฐานวิชาชีพการพยาบาล โดยมีคุณสมบัติ ดังนี้

9.1.1 เป็นอาจารย์ประจำ

9.1.2 มีคุณวุฒิขั้นต่ำ ปริญญาโททางการพยาบาลหรือสาขาที่สัมพันธ์กัน โดยต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาพยาบาลศาสตร์ และมีประสบการณ์ปฏิบัติการพยาบาลไม่ต่ำกว่า 2 ปี

9.1.3 มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ชั้นหนึ่ง หรือมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาลชั้นหนึ่งที่เป็นปัจจุบัน สำหรับอาจารย์ที่สอนด้านการพยาบาลมารดาและทารก และการผดุงครรภ์ จะต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ชั้นหนึ่งที่เป็นปัจจุบัน

9.1.4 มีประสบการณ์การสอนทางการพยาบาลในสถาบันการศึกษาทางการพยาบาลมาแล้ว ไม่น้อยกว่า 1 ปี

9.1.5 ต้องมีผลงานวิชาการของตนเองที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา

และเป็น ผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่ง ทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการ ในรอบ 5 ปีย้อนหลัง

9.2 คุณสมบัติอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร มีคุณวุฒิและคุณสมบัติ เช่นเดียวกับอาจารย์ประจำหลักสูตร จำนวนอย่างน้อย 5 คน ครบทั้ง 5 สาขาวิชาหลัก ได้แก่ การพยาบาลผู้ใหญ่หรือผู้สูงอายุ การพยาบาลเด็ก การพยาบาลจิตเวชและสุขภาพจิต การพยาบาลชุมชน และการพยาบาลมารดาและทารก หรือการผดุงครรภ์ ทั้งนี้ ให้มีประสบการณ์การสอนทางการพยาบาลในสถาบันการศึกษาทางการพยาบาลอย่างต่อเนื่องไม่น้อยกว่า 2 ปี ในกรณีที่อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรสำเร็จปริญญาโทสาขาอื่นนอกจาก 5 สาขาหลัก ต้องมีประสบการณ์การสอนในสาขาที่รับผิดชอบในสถาบันการศึกษาทางการพยาบาลอย่างต่อเนื่อง ไม่น้อยกว่า 5 ปี อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีภาระหน้าที่ในการบริหารและพัฒนาระบบการเรียนการสอน ตั้งแต่ การวางแผน การควบคุมคุณภาพ การติดตามประเมินผล และการปรับปรุงหรือพัฒนาหลักสูตร หลักสูตรต้องมี อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอยู่ประจำหลักสูตร ตลอดระยะเวลาดำเนินการหลักสูตร

9.3 คุณสมบัติอาจารย์ผู้สอน อาจเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษที่มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโท ทางการศึกษา หรือสาขาที่สัมพันธ์กัน หรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน หรือมีตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาพยาบาลศาสตร์เป็นอย่างต่ำ สำหรับอาจารย์พิเศษวิชาปฏิบัติการพยาบาลต้องมีคุณสมบัติตามที่สภาการพยาบาลกำหนด

9.4 คุณสมบัติอาจารย์พิเศษ ต้องมีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และมีประสบการณ์ การทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนมาแล้วไม่น้อยกว่า 6 ปี ทั้งนี้ อาจารย์พิเศษต้องมีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ 50 ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น ในรายวิชาศึกษาทั่วไปและรายวิชาพื้นฐานวิชาชีพที่สถาบันการศึกษาเฉพาะทาง ไม่สามารถ จัดการเรียนการสอนได้เอง ต้องเชิญอาจารย์พิเศษภายนอกสถาบันมาสอนเป็นส่วนใหญ่ จึงอนุโลม ให้อาจารย์พิเศษสอนได้มากกว่าร้อยละ 50 ทั้งนี้อาจารย์ผู้สอนต้องมีคุณวุฒิตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี ฉบับที่มีผลบังคับใช้ในปัจจุบัน

9.5 อัตราส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษา ให้เป็นไปตามเกณฑ์สภาการพยาบาล

9.5.1 อัตราส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษา อัตราส่วนของอาจารย์ประจำหลักสูตร ต่อ นักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าไม่เกิน 1 : 6 กรณีสถาบันการศึกษาใหม่ ให้นับต่อหัวนักศึกษา โดยมี อัตราส่วนของอาจารย์ประจำหลักสูตร ต่อ หัวนักศึกษา ไม่เกิน 1 : 8

9.5.2 การฝึกปฏิบัติทางการพยาบาลในแต่ละหอผู้ป่วยหรือในชุมชน อัตราส่วนของ อาจารย์ ต่อ นักศึกษาไม่มากกว่า 1 : 8 อัตราส่วนพยาบาลประจำการที่ทำหน้าที่ผู้สอนภาคปฏิบัติ ที่ ปฏิบัติงานประจำในขณะที่สอน ภาคปฏิบัติ ต่อ นักศึกษาไม่เกิน 1 : 4

สรุปได้ว่าการจัดการศึกษาพยาบาลของประเทศไทยเป็นหลักสูตรในระดับปริญญาตรีหรือหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ ทั้งนี้ในการจัดการศึกษาจะต้องเป็นไปตามที่ได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาพยาบาลศาสตร์ พ.ศ. 2560 โดยมีกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาให้สถาบันอุดมศึกษาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาพยาบาลศาสตร์ และเพื่อประโยชน์ในการรักษาคุณภาพ ทั้งนี้การขอเปิดหลักสูตรจะต้องผ่านการเห็นชอบและได้รับการรับรองจากสภาการพยาบาลทั้งหลักสูตรปกติและหลักสูตรนานาชาติ

2.3 การจัดการศึกษานานาชาติสาขาพยาบาลศาสตร์ในประเทศไทย

สืบเนื่องจากนโยบายการพัฒนาประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติ (Medical Hub) เป็นหนึ่งในนโยบายที่รัฐบาลไทยให้ความสำคัญ ซึ่งมีการดำเนินงานมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 นโยบายศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติ เป็นการดำเนินงานเพื่อยกระดับคุณภาพบริการด้านสาธารณสุขและสุขภาพของประชาชน รวมไปถึงการมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพในระดับสากล ซึ่งดำเนินการโดยกรมสนับสนุนบริการจัดการจัดทำเป็นยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อเป็นกรอบในการดำเนินงานและบูรณาการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน ทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมจำนวน 3 ฉบับ ได้แก่ 1) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติ (พ.ศ. 2547 – 2557) 2) ยุทธศาสตร์การเป็นศูนย์กลางบริการด้านสุขภาพนานาชาติรองรับยุทธศาสตร์ประเทศไทย (Country Strategy) (พ.ศ. 2557 – 2561) และยุทธศาสตร์ล่าสุดที่มีการดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติ ระยะ 10 ปี (พ.ศ. 2559 – 2568) จากการพัฒนาและส่งเสริมนโยบาย ศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติมาอย่างต่อเนื่อง ทำให้ประเทศไทยมีชาวต่างชาติเดินทางเข้ามาใช้บริการทางการแพทย์ มากกว่า 1.2 ล้านครั้ง สร้างรายได้เข้าประเทศ กว่า 107,000 ล้านบาท ตลอดจนนิตยสารชั้นนำที่มีชื่อเสียงระดับโลก นิตยสาร Bloomberg ได้มีการรายงานไว้ว่าประเทศไทยเป็นประเทศที่มีชาวต่างชาติเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงสุขภาพสูงสุดเป็นอันดับ 1 ของโลก รวมทั้งมีการรายงานจากเว็บไซต์ Medical Travel Quality Alliance อีกว่า โรงพยาบาลของประเทศไทยติดอันดับ 1 ใน 10 ของโรงพยาบาลที่ดีที่สุดในโลก ปี พ.ศ. 2557 อีกด้วย

นโยบายนี้มีเสียงตอบรับที่ดีอย่างนี้ เป็นเพราะประเทศไทยนั้น มีบริการทางการแพทย์เฉพาะสำหรับชาวต่างชาติ มีบุคลากรทางการแพทย์ที่เชี่ยวชาญเฉพาะทาง ไม่ต้องรอคิวเพื่อรับการรักษาพยาบาลนาน ราคาเหมาะสมเมื่อเทียบกับคุณภาพในการรักษา มีบริการที่ถูกต้องตามหลักศาสนา มีเทคโนโลยีที่ทันสมัย มีสถานที่ท่องเที่ยวอันสวยงาม และที่สำคัญคือ มีการต้อนรับด้วยอัธยาศัยไมตรีที่ดีซึ่งเป็นอุปนิสัยของชาวไทยซึ่งไม่เหมือนชาติอื่นนั่นเอง

การจัดทำยุทธศาสตร์ชาติฉบับปัจจุบัน ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติ ระยะ 10 ปี (พ.ศ. 2559-2568) มีการแต่งตั้งคณะ กรรมการอำนวยการเพื่อดำเนินการพัฒนาและผลักดันยุทธศาสตร์ โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นประธานคณะ และมีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินงานอีก 3 คณะ เพื่อขับเคลื่อนนโยบายเร่งด่วนที่เรียกว่า Quick Win มีวิสัยทัศน์ที่ว่า “ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางสุขภาพของโลก ภายใน 10 ปีข้างหน้า (พ.ศ.2559-2568)” มีผลผลิตหลักทั้งหมด 4 ผลผลิต ประกอบไปด้วย 1) ศูนย์กลางบริการสุขภาพ (Medical Service Hub) พัฒนาด้านมาตรฐานการบริการทางการแพทย์ เช่น การตรวจสุขภาพ บริการเสริมความงาม และทันตกรรม 2) ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) พัฒนาในเรื่องของมาตรฐานของสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ เช่น นวดไทยเพื่อสุขภาพ สปาเพื่อสุขภาพ และน้ำพุร้อน 3) ศูนย์กลางบริการวิชาการและงานวิจัย (Academic Hub) การพัฒนาทางด้านการศึกษา เช่น แพทย์ และผู้ให้บริการในสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ และ 4) ผลผลิตสุดท้าย คือ ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์สุขภาพ (Product Hub) เป็นการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของไทย เช่น สมุนไพรไทย เป็นต้น

ในปัจจุบัน ภายใต้การจัดทำยุทธศาสตร์ฉบับนี้ ได้มีการจัดทำโครงการสำคัญในระยะเร่งด่วน (Quick Win) ทั้งหมด 5 โครงการด้วยกัน ได้แก่

1. การพัฒนาระบบประกันสุขภาพสำหรับชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาประเทศไทย (Health Insurance Fee) เป็นการพัฒนาประกันสุขภาพสำหรับชาวต่างชาติทุกรายที่เดินทางเข้าประเทศไทย สำหรับผู้ถือหนังสือเดินทาง (Passport) ในลักษณะภาคบังคับ อัตรารายละ 50 บาท
2. การขยายเวลาพำนักในราชอาณาจักรไทย รวม 90 วัน สำหรับผู้ป่วยที่เดินทางเข้ามารับการรักษาพยาบาลและผู้ติดตามรวม 4 ราย ในกลุ่มประเทศ CLMV และจีน โดยจะเริ่มดำเนินการเฉพาะผู้ถือหนังสือเดินทาง ให้พำนักได้ครั้งละไม่เกิน 90 วัน สำหรับการเดินทางเข้าประเทศได้หลายครั้ง (Multiple Entries) และขยายเวลาต่อเนื่องได้ไม่เกิน 1 ปี
3. การขยายเวลาพำนักในราชอาณาจักรไทยสำหรับกลุ่มพำนักระยะยาว (Long Stay Visa) สำหรับ วีซ่าประเภทอยู่ชั่วคราว (Non Immigrant) รหัส O-A (Long Stay) จากเดิมพำนักได้เพียง 1 ปี เปลี่ยนเป็น 10 ปี ซึ่งขอวีซ่าครั้งแรกพำนักได้ 5 ปี และต่ออายุได้อีก 5 ปี มีเงื่อนไขว่าต้องเป็นชาวต่างชาติอายุตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป มีเงินฝากในบัญชี 3 ล้านบาท หรือมีรายได้ต่อเดือน 1 แสนบาท มีเอกสารประกันสุขภาพที่มีระยะเวลาคุ้มครอง 5 ปี นอกจากนี้ยังสามารถพาคูสมรส และบุตรตามกฎหมายมาพำนักได้ รวมทั้งสามารถซื้อคอนโด/รถยนต์ ในประเทศไทย และทำงานชั่วคราวได้ตามเกณฑ์ของกระทรวงแรงงาน

4. การพัฒนาสถานพยาบาลทั้งภาครัฐและภาคเอกชนเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวในจังหวัดท่องเที่ยวชั้นนำ โดยมีเป้าหมายผลักดันสถานพยาบาลของไทยให้เข้ารับการรับรองมาตรฐาน Hospital Accreditation (HA) หรือ Joint Commission International (JCI) พร้อมทั้งพัฒนาบริการทางการแพทย์โดยการจัดตั้งศูนย์ล่าม และการพัฒนาระบบส่งต่อผู้ป่วย (Referral System)

5. การพัฒนาแหล่งน้ำพุร้อนในประเทศไทย มุ่งสู่เมืองสปา และเส้นทางท่องเที่ยวสายน้ำพุร้อน ซึ่งมีการผสมผสานศาสตร์ในการนวดไทยและสปาเพื่อสุขภาพด้วย พร้อมทั้งมีผลิตภัณฑ์สุขภาพที่โดดเด่นของไทยซึ่งเหมาะสำหรับชาวต่างชาติที่ชื่นชอบการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพอย่างยิ่ง

นอกจากนี้ยังมีการเตรียมจัดทำ Package พิเศษด้านสุขภาพสำหรับชาวต่างชาติ และการจัดตั้งผู้ช่วยทูตด้านสาธารณสุข (Health Attaché) พร้อมจัดสร้าง Health Trade Complex ในรูปแบบ Wellness City ปรับปรุงกฎหมายเพิ่มเติมอาเซียนนวดไทยให้เป็นอาชีพสงวนสำหรับคนไทย ยกกระดับบริการนวดไทยให้ผ่านการรับรองจาก UNESCO และประกาศให้เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของโลก/ประชาสัมพันธน์นโยบายศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติ ในรูปแบบวีดีทัศน์ผ่านระบบ In Flight Entertainment บนเครื่องบินของสายการบินไทย และเอกสารแนบ (Leaflet) ในนิตยสารสวีตีอีกด้วย

ดังนั้นการพัฒนารูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ ในประเทศไทย จึงมีความจำเป็นเพื่อที่จะรองรับนโยบายการพัฒนาประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติของเพื่อให้สามารถผลิตพยาบาลวิชาชีพที่มีความรู้ความสามารถและศักยภาพในการปฏิบัติงาน

สถาบันการศึกษาพยาบาลในประเทศไทย ที่เปิดสอนหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (ระดับปริญญาตรี) รวมทั้งสิ้น 89 สถาบัน ดังนี้ (ข้อมูลสภาการพยาบาล 10 สิงหาคม 2561)

ลำดับ	สถาบัน	จำนวน
1.	สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข	30
2.	สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ	31
3.	สถาบันการศึกษาเอกชน	23
4.	สังกัดกระทรวงกลาโหม	3
5.	สังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	1
6.	สังกัดกรุงเทพมหานคร	1
รวม		89

สถาบันการศึกษาพยาบาลในประเทศไทย ที่เปิดสอนหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (ระดับปริญญาตรี) รวมทั้งสิ้น 90 สถาบัน ดังนี้ (ข้อมูลสภาการพยาบาล 17 ธันวาคม 2561)

ลำดับ	สถาบัน	จำนวน
1.	สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข	30
2.	สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ	32
3.	สถาบันการศึกษาเอกชน	23
4.	สังกัดกระทรวงกลาโหม	3
5.	สังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	1
6.	สังกัดกรุงเทพมหานคร	1
รวม		90

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้เปิดสอนหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปกติ) เป็นระยะเวลานานกว่า 40 ปี และ ในปี พ.ศ.2546 ได้เริ่มเปิดสอนหลักสูตรนานาชาติตามนโยบายของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่จะก้าวไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยนานาชาติ ประกอบกับได้รับความร่วมมือจากองค์การอนามัยโลกและประเทศกำลังพัฒนาในทวีปเอเชียและแอฟริกา อีกทั้งคณะพยาบาลศาสตร์มีคณาจารย์ที่มีศักยภาพในการสอนหลักสูตรนานาชาติได้ หลักสูตรได้รับการรับรองจากสภาการพยาบาลเมื่อวันที่ 12 มกราคม 2547และได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาเมื่อวันที่ 2 มีนาคม 2547 โดยตลอดระยะเวลา 4 ปีของหลักสูตรมีเนื้อหาเช่นเดียวกับหลักสูตรปกติ แต่ใช้ภาษาอังกฤษในกระบวนการเรียนการสอนทั้งหมด แบ่งเป็น 2 ภาคการศึกษาปกติ และ 1 ภาคการศึกษาฤดูร้อน เรียนทั้งวิชาทฤษฎีและวิชาปฏิบัติ จำนวนทั้งหมด 141 หน่วยกิตประกอบด้วยวิชาพื้นฐานทั่วไปและวิชาเฉพาะสาขา (ธารีวรรณ ไชยบุญเรืองและ สุสัณหา ยิ้มแย้ม, 2556) ชื่อ หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรนานาชาติ) (Bachelor of Nursing Science Program (International Program) เป็นหลักสูตร 4 ปี ที่มีการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษตลอดหลักสูตร รับนักศึกษาทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ เนื้อหาในการเรียนเป็นกระบวนวิชาลักษณะเดียวกันกับหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต เมื่อสำเร็จการศึกษา ผู้เรียนจะมีความสามารถเช่นเดียวกับผู้เรียนในหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต และมีความสามารถในใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารและทำงานได้เป็นอย่างดี

คุณสมบัติผู้สมัครเข้าศึกษา

1. ยื่นสมัครผ่านโควตาและระบบ Admissions โดยต้องสมัครตามเกณฑ์การคัดเลือกในระบบดังกล่าว

2. คุณสมบัติผู้สมัครโดยวิธีรับตรงของวิทยาลัยนานาชาติ มีดังนี้

2.1 จบการศึกษามัธยมศึกษา คะแนนเฉลี่ยด้านคณิตศาสตร์และภาษาอังกฤษตามระบบเกรด 4.00 ไม่ต่ำกว่า 2.5 (หรือเทียบเกณฑ์ให้คะแนนเท่ากับเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้นสำหรับผู้สมัครจบการศึกษานานาชาติ)

2.2 คะแนนภาษาอังกฤษ TOEFL ไม่ต่ำกว่า 500 คะแนน (173 CBT หรือ 61 IBT) ถ้าเป็น IELTS 5.5 หรือผ่านการสอบภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ด้วยคะแนนไม่ต่ำกว่า 60 คะแนน

2.3 มีผลคะแนนการสอบอย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้

- Scholastic Aptitude Test (SAT)
- International General Certificate in Secondary Education (IGCSE) or General Certificate in Secondary Education (GCSE)
- 6th or 7th Form of National Chinese English Assessment (NCEA)

ค่าเล่าเรียนของพยาบาลศาสตร์ (หลักสูตรนานาชาติ) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ อัตราค่าเล่าเรียนประมาณ 45,000 บาทต่อ 1 ภาคการศึกษา ภาคฤดูร้อน 22,000 บาท นักศึกษาต่างชาติ ค่าเล่าเรียน 65,000 บาท ต่อ 1 ภาคการศึกษา ในภาคการศึกษาฤดูร้อน 30,000 บาท

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ (ABAC School of Nursing Science)

มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญดำเนินการสอนหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตที่เน้นการเรียนการสอนเพื่อผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพทั้งทางด้านวิชาการ เทคโนโลยีสารสนเทศ และการบริหารจัดการ ตลอดจนคุณธรรม จริยธรรม และความเป็นสากล

ตลอดหลักสูตร 4 ปี นักศึกษาจะได้เรียนรู้วิชาต่างๆทั้งในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติที่เกี่ยวกับวิชาชีพทางการแพทย์โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการเรียนการสอน อีกทั้งยังมีการฝึกทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย การศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาศาสตร์ทางการแพทย์ ตลอดจนหลักการบริหารจัดการทางด้านสุขภาพ เพื่อพัฒนาศักยภาพใน การเป็นผู้นำ ผู้บริหาร และผู้ประกอบการด้านสุขภาพ โดยคณาจารย์ ผู้ทรงคุณวุฒิจากองค์กรทั้งภาครัฐและภาคเอกชน นอกจากนี้ บัณฑิตคณะพยาบาลศาสตร์ยังได้รับการส่งเสริมการทำกิจกรรมนอกหลักสูตร เพื่อให้บริการแก่สังคมในรูปแบบต่างๆอีกด้วย บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตจึงมีความพร้อมในการประกอบวิชาชีพได้ครบถ้วน ทั้งด้านการบริการพยาบาลการสร้างเสริมสุขภาพ การ

ป้องกันโรค การฟื้นฟูสมรรถภาพและการบริหารจัดการ ดังนั้น บัณฑิตคณะพยาบาลศาสตร์จึงเป็นที่ต้องการจากองค์กร ภาครัฐและเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ

มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ (Assumption University หรือเอแบค (ABAC) ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยเอกชนในเครือคณะภราดาเซนต์คาเบรียล มี 2 วิทยาเขตหลัก วิทยาเขตหัวหมาก ตั้งอยู่ที่ แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร วิทยาเขตสุวรรณภูมิ ตั้งอยู่ที่ ตำบลบางเสาธง อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ และศูนย์การศึกษา City campus ในห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัลเวิลด์ ศูนย์การศึกษา ACC, ACC Campus มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญเป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรกของประเทศไทย ที่มีระบบการสอนหลักสูตรนานาชาติ และยังเป็นมหาวิทยาลัยเอกชนที่มีจำนวนศาสตราจารย์มากที่สุดในประเทศไทย (<http://www.nurse.au.edu/index.php/admission.html>)

คณะพยาบาลศาสตร์มิชชัน มหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก

ได้รับการพัฒนามาจากโรงเรียนพยาบาลโรงพยาบาลมิชชัน ซึ่งก่อตั้งขึ้นโดยมิชชันนารี คณะเซเวนต์เดย์แอ๊ดเวนตีส นายแพทย์ราฟ เอฟ วอดเดล และภรรยา ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งโรงพยาบาลมิชชันในประเทศไทย เมื่อ พ.ศ. 2480 โรงเรียนพยาบาลโรงพยาบาลมิชชัน เปิดดำเนินการสอนวิชาการพยาบาล ในปี พ.ศ. 2490 เป็นหลักสูตร 3 ปี ต่อมาในปี พ.ศ. 2498 ได้เปิดหลักสูตรวิชาการผดุงครรภ์ หลักสูตร 6 เดือน เพื่อสอบขึ้นทะเบียนประกอบโรคศิลปะ และสามารถประกอบวิชาชีพได้ตามกฎหมายได้ เมื่อปี พ.ศ. 2501 สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ ทรงพระกรุณาเสด็จพระราชดำเนินมาเป็นองค์ประธานในพิธีเปิดอาคารเรียน 3 ชั้น วันที่ 2 ธันวาคม พ.ศ. 2501

ในปี พ.ศ. 2529 โรงเรียนพยาบาลโรงพยาบาลมิชชัน ได้รับอนุมัติจากทบวงมหาวิทยาลัย ให้จัดตั้งเป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกสารในนาม “วิทยาลัยมิชชัน” และจัดตั้งคณะพยาบาลศาสตร์ ขึ้นเป็นคณะแรก ในปี พ.ศ. 2533 ได้จัดตั้งวิทยาเขต ขึ้นที่อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี เปิดคณะบริหารธุรกิจ จนกระทั่ง พ.ศ. 2540 วิทยาลัยเซาท์อีสต์ เอเชีย ยูเนียน (Southeast Asia Union College) ซึ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษาในเครือเซเวนต์เดย์แอ๊ดเวนตีส ณ ประเทศสิงคโปร์ ย้ายมารวมกับวิทยาลัยมิชชัน วิทยาเขตมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี เพื่อยกระดับเป็นวิทยาลัยนานาชาติในภาคพื้นเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยมีวัตถุประสงค์ให้เป็น Living & Learning Center คือ มีโรงเรียน บ้าน และโบสถ์ อยู่ในบริเวณเดียวกัน ต่อมาได้รับการอนุมัติเป็น มหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก เมื่อวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2552 จัดประเภทอยู่ใน กลุ่ม ข. (สถาบันเน้นสอนระดับปริญญาตรี) ปัจจุบัน คณะพยาบาลศาสตร์มิชชัน เป็นคณะหนึ่งใน 6 คณะวิชา ของมหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก โดย 2 ปีแรก นักศึกษาจะได้สัมผัสบรรยากาศและเรียนรู้ความเป็นนานาชาติที่มีอาจารย์อยู่มากกว่า 20 ชาตินักศึกษามากกว่า 30 ชาติ และอีก 2 ปีหลัง นักศึกษาจะได้รับการ

ฝึกฝนทางวิชาชีพอย่างเข้มข้นในแหล่งฝึกที่มีชื่อเสียงมายาวนาน หลักสูตรนี้ยังได้รับการประกันคุณภาพจาก สกอ.และสภาการพยาบาลแห่งประเทศไทยมาโดยตลอด

ปัจจุบันประเทศไทยมีสถาบันการศึกษาพยาบาลระดับปริญญาตรี ที่จัดการศึกษาหลักสูตรพยาบาลนานาชาติ มีจำนวน 2 สถาบัน ได้แก่ 1) คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 2) คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ เปรียบเทียบอัตราค่าเล่าเรียนของสถาบันการศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ในประเทศไทย ดังนี้

อัตราค่าเล่าเรียนของหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (ภาษาไทย)

หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (ภาษาไทย)	ค่าเล่าเรียนตลอดหลักสูตร (4 ปี)/บาท
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	200,000
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ	451,100
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต	550,000
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยคริสเตียน	382,650
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต	764,800
คณะพยาบาลศาสตร์มิชชัน มหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชียแปซิฟิก-	573,925
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น	680,000

อัตราค่าเล่าเรียนของหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (สองภาษา)

หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (สองภาษา)	ค่าเล่าเรียนตลอดหลักสูตร (4 ปี)/บาท
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต	840,000
คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยนานาชาติเซนต์เทเรซา	643,300

อัตราค่าเล่าเรียนของหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (นานาชาติ)

หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (นานาชาติ)	ค่าเล่าเรียนตลอดหลักสูตร (4 ปี)/บาท
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	540, 000
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	622,085

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นจะพบความแตกต่างของอัตราค่าเล่าเรียนของหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต หลักสูตรนานาชาติจะมากกว่าหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (ภาษาไทย) ประมาณ 1 เท่า และเมื่อเปรียบเทียบกับหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (สองภาษา) อัตราค่าเล่าเรียนไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสถาบันการศึกษาที่เปิดสอน

2.4 การจัดการศึกษาสาขาพยาบาลศาสตร์ในต่างประเทศ

การจัดการศึกษาสาขาพยาบาลศาสตร์ มีความสำคัญทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ ทั้งนี้เพราะกำลังคนทางด้านสุขภาพมีความสำคัญยิ่งต่อการขับเคลื่อนระบบสุขภาพ โดยมีบทบาทหน้าที่ที่สำคัญในการให้บริการพยาบาลดูแลผู้ป่วยหรือประชาชนที่มีปัญหาสุขภาพ

2.4.1 การจัดการศึกษาสาขาพยาบาลศาสตร์ของประเทศในภูมิภาคอาเซียน

การจัดการศึกษาสาขาพยาบาลศาสตร์ของประเทศในภูมิภาคอาเซียนนั้น มีความหลากหลาย ดังนี้

1. สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว) (The Lao People's Democratic Republic of Lao PDR) ซึ่งผลิตพยาบาลเทคนิคโดยแพทย์ที่วิทยาลัยการแพทย์และการสาธารณสุข มีคณะพยาบาลศาสตร์ จำนวน 1 แห่ง มหาวิทยาลัยขอนแก่นได้ไปช่วยก่อตั้งมา โดยเรียนปริญญาโทและปริญญาเอกจากประเทศไทย ยังไม่มีการสอบใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ

1. ราชอาณาจักรกัมพูชา (Kingdom of Cambodia) ผลิตพยาบาล โดยวิทยาลัยการแพทย์และสาธารณสุข ระดับ 2 ปี ยังไม่มีการสอบใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ

2. สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม (The Socialist Republic of Vietnam) ผลิตพยาบาลโดยวิทยาลัยการแพทย์และสาธารณสุข ระดับ 2 มีคณะพยาบาลศาสตร์ 1 แห่ง ที่ฮานอย ตั้งมา 2 ปี แต่อยู่ในมหาวิทยาลัยการแพทย์ ยังไม่มีการสอบใบประกอบวิชาชีพ

4. สหภาพพม่า (Union of Myanmar) มีโรงพยาบาลผลิตพยาบาลระดับปริญญาตรี โดยกระทรวงสาธารณสุข สอนโดยแพทย์เป็นส่วนใหญ่ ยังไม่มีการสอบใบประกอบวิชาชีพแต่มีคณะกรรมการสุขภาพและผดุงครรภ์ (Nursing and Midwifery Council)

5. ประเทศมาเลเซีย (Malaysia) ผลิตพยาบาลในระดับปริญญาตรี แบ่งเป็น 2 ชั้น คือ พยาบาลระดับต้น แล้วเรียนต่อในระดับปริญญาตรี จัดโดยคณะพยาบาลศาสตร์ ยังไม่มีการสอบใบประกอบวิชาชีพ มีคณะกรรมการสุขภาพและผดุงครรภ์ (Health and Midwifery Boards)

6. สาธารณรัฐสิงคโปร์ (The Republic of Singapore) ผลิตพยาบาล ในระดับ 2 ปี ปริญญาตรี โดยมหาวิทยาลัยชั้นนำของอาเซียน (ป.ตรี โท-เอก) มีการสอบใบประกอบวิชาชีพนานาชาติ

7. สาธารณรัฐอินโดนีเซีย (Republic of Indonesia) ผลิตพยาบาลปริญญาตรีโดยกระทรวงสาธารณสุข มีคณะพยาบาลศาสตร์ ของรัฐและเอกชน เริ่มมีการสอบใบประกอบวิชาชีพ 2 ปีนี้ ยังไม่มีสภาการพยาบาล ดูแลโดยกระทรวง

8. สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ (Republic of the Philippines) ผลิตพยาบาลระดับปริญญาตรี โดยคณะพยาบาลศาสตร์ของรัฐและเอกชน มีสอบใบประกอบวิชาชีพ ส่งพยาบาลไปทำงานในต่างประเทศมากที่สุด เพราะมีทักษะและสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดี

9. บรูไนดารุสซาลาม (Brunei Darussalam) ผลิตพยาบาลระดับปริญญาตรีโดยคณะพยาบาลศาสตร์ของรัฐบาล มีการสอบใบประกอบวิชาชีพ ดูแลโดยคณะกรรมการการพยาบาล (Nursing Board) ยังไม่มีสมาคมพยาบาล ขาดแคลนพยาบาลต้องรับพยาบาลจากต่างประเทศเข้าไปทำงาน

สรุปได้ว่าประเทศในกลุ่มอาเซียน แต่ละประเทศมีจำนวนสถาบันการศึกษาพยาบาลแตกต่างกัน และสามารถผลิตพยาบาลได้ในจำนวนที่แตกต่างกัน ในหลายประเทศจัดการศึกษาพยาบาลในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี เช่น การจัดการศึกษาพยาบาลในประเทศ สิงคโปร์ ส่วนใหญ่เป็นหลักสูตรระดับอนุปริญญาพยาบาล 3 ปี เมื่อจบการศึกษาแล้วก็ไปทำงานเป็นพยาบาล

ในการจัดการศึกษาสาขาพยาบาลศาสตร์ของประเทศในกลุ่มอาเซียน 10 ประเทศ พบว่าประเทศสิงคโปร์ ติดอันดับ 20 แห่งของ The QS World University Rankings by Subject (Nursing) ค.ศ. 2016 (พ.ศ.2559) คือ โรงเรียนพยาบาล มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์อยู่ลำดับที่ 18

ประเทศสิงคโปร์ส่วนใหญ่จัดการศึกษาพยาบาลในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มี 2 สถาบันที่จัดการศึกษาในระดับปริญญาตรี สถาบันที่จัดการศึกษาในระดับปริญญาตรีของประเทศสิงคโปร์ มีดังนี้

1. มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ (National University of Singapore: NUS) ชื่อหลักสูตร Bachelor of Science (Nursing) (Honours) ระยะเวลา 4 ปี
2. CSM Academy International ชื่อหลักสูตร Bachelor of Science (Nursing) ระยะเวลา 4 ปี

โรงเรียนพยาบาล มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ (National University of Singapore) ประเทศสิงคโปร์

มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ (อังกฤษ: National University of Singapore : NUS) เป็นมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติของสิงคโปร์ และเป็นสถาบันอุดมศึกษาแห่งแรกของสิงคโปร์ จากวิทยาลัยแพทยศาสตร์ (King Edward VII College of Medicine) ตั้งแต่ในปี พ.ศ. 2448 แล้วต่อมาพัฒนาเป็นมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ ในปัจจุบัน มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ เป็นสถาบันอุดมศึกษาชั้นนำในเอเชีย จากการศึกษาของ QS World University Rankings อยู่ในลำดับที่ 12 ของโลก และลำดับ 1 ในทวีปเอเชีย

มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ ก่อตั้งในสมัยที่สิงคโปร์ยังเป็นส่วนหนึ่งของอาณานิคมอังกฤษ (British Malaya) โดยในช่วงปี ค.ศ.1900 มีการจัดตั้งโรงพยาบาลแพทย์แผนฝรั่งหลายแห่งในปีนัง และสิงคโปร์ และเริ่มมีการเปิดโรงเรียนการแพทย์ในเวลาต่อมาเพื่อรองรับการขาดแคลนบุคลากรทางการแพทย์และการขยายตัวของประเทศจนพัฒนาเป็นวิทยาลัยแพทย์ (King Edward VII Medical College of Medicine) ในปี ค.ศ.1905 ส่วนวิทยาลัยราฟเฟิลส์ (Raffles College) เป็นวิทยาลัยที่มีการเรียนการสอนทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์นั้น ก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ.1928 เพื่อเปิดการเรียนการสอนในสาขาวิชาทางภาษาและมีความร่วมมือทางวิชาการกับมหาวิทยาลัยจากประเทศอังกฤษอีกด้วย ระหว่างช่วงปีค.ศ.1938-1949 เป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อจากภาวะสงครามโลกครั้งที่ 2 ทางรัฐบาลอังกฤษ British Malaya Government ได้มีการริเริ่มที่จะสร้างมหาวิทยาลัยของชาวมาเลเซียขึ้นมา โดยมีการส่งนักวิชาการจากมหาวิทยาลัยเบอร์มิงแฮมของอังกฤษ และอีกหลายท่าน มาศึกษากระบวนการพัฒนาและความเป็นไปได้ จนกระทั่งในปีค.ศ.1949 ได้มีการก่อตั้งมหาวิทยาลัยมาลายาขึ้นมาเป็นผลสำเร็จจากการรวม วิทยาลัยแพทยศาสตร์ (King Edward VII Medical College of Medicine) และ วิทยาลัยราฟเฟิลส์ (Raffles College) ในวันที่ 8 ตุลาคม ค.ศ.1949 ณ ประเทศสิงคโปร์ ในปีค.ศ.1959 มหาวิทยาลัยถูกแบ่งออกเป็น 2 มหาวิทยาลัยอันเนื่องมาจากมีวิทยาเขตหนึ่งอยู่ในกัวลาลัมเปอร์และสิงคโปร์ และมติเป็นเอกฉันท์ในวันที่ 1 มกราคม ค.ศ.1962 มหาวิทยาลัยที่กัวลาลัมเปอร์จะชื่อ มหาวิทยาลัยมาลายา ส่วนมหาวิทยาลัยในสิงคโปร์จะใช้ชื่อมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์

มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ เป็นมหาวิทยาลัยที่มีความหลากหลายและความเข้มข้นของงานวิจัยสูงมาก วิทยาเขตหลักหรือ Kent Ridge ของมหาวิทยาลัยตั้งอยู่ทางตะวันตกเฉียงใต้ของประเทศสิงคโปร์ นอกจากนี้ วิทยาเขต Bukit Timah ถูกจัดให้มีการเรียนการสอนในคณะนิติศาสตร์ สถาบันวิจัยต่างๆ รวมถึงโรงเรียนการนโยบายสาธารณะ (Lee Kuan Yew School of Public Policy) และวิทยาเขต Outram ยังเป็นที่ตั้งของโรงเรียนการแพทย์ที่มีชื่อเสียงระดับนานาชาติ โรงเรียนแพทย์บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ และมหาวิทยาลัยดุกแห่งสหรัฐอเมริกา (Duke-NUS Graduate Medical School) ในการร่วมมือกันด้านงานวิจัยทางการแพทย์ของสองภูมิภาค และนอกจากนี้นายกรัฐมนตรีโทนี แบลร์ แห่งอังกฤษยังจัดตั้งมูลนิธิเพื่อการวิจัยและให้การแลกเปลี่ยนทางวิชาการร่วมกันระหว่างประเทศ โดยการจัดตั้งมูลนิธิ Tony Blair Faith Foundation ขึ้นที่มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ ซึ่งได้รับความร่วมมือจาก มหาวิทยาลัยเดอรัมแห่งอังกฤษ และ มหาวิทยาลัยเยลแห่งสหรัฐอเมริกาอีกด้วย

สรุปประเทศในกลุ่มอาเซียนพบว่าประเทศสิงคโปร์มีการจัดการศึกษาหลักสูตรนานาชาติ สาขาพยาบาล ซึ่งจะเห็นได้ว่าการจัดหลักสูตรในรูปแบบความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาในต่างประเทศ

2.4.2 การจัดการศึกษาสาขาพยาบาลศาสตร์ในประเทศสหรัฐอเมริกา

การจัดการศึกษาสาขาพยาบาลศาสตร์ในประเทศสหรัฐอเมริกา คล้ายกับประเทศอื่นๆ คือ มีทั้งหลักสูตรอนุปริญญาพยาบาลซึ่งเป็นหลักสูตร 3 ปี และหลักสูตรปริญญาตรีซึ่งเป็นหลักสูตร 4 ปี (Edwards & Davis, 2006) ในปัจจุบันการจัดการศึกษาสาขาพยาบาลศาสตร์มีแนวโน้มการจัดการหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ให้ผู้เรียนมีประสบการณ์นานาชาติในคลินิกมากขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและตระหนักในความเป็นพลเมืองโลก (Global citizenship) ทั้งนี้หลักสูตรจะต้องทำให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบต่อสังคม

ในด้านการจัดการศึกษาพยาบาล เมื่อเปรียบเทียบข้อมูลการจัดอันดับ รวม 3 ปี ในปี 2016 - 2018 พบว่า มหาวิทยาลัยเพนซิลเวเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา ถูกจัดอันดับเป็นอันดับ 1 มาตลอด และมหาวิทยาลัยแห่งชาตัสจิงโพร ซึ่งอยู่ในเอเชีย และเป็น 1 ใน 10 ประเทศในอาเซียนมีอันดับที่ดีขึ้นเรื่อยๆจนถึงอันดับที่ 10 ในการจัดอันดับสถาบันการศึกษาสาขาพยาบาล ของ QS World University Rankings by Subject (Nursing)

โรงเรียนพยาบาล มหาวิทยาลัยเพนซิลเวเนีย (The University of Pennsylvania, School of Nursing) ประเทศสหรัฐอเมริกา

Pennsylvania State University (มหาวิทยาลัยเพนซิลเวเนียสเตต) หรือรู้จักในชื่อ Penn State เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ ตั้งอยู่ในเมือง University Park รัฐ Pennsylvania ประเทศสหรัฐอเมริกา ก่อตั้งเมื่อปี ค.ศ. 1855 ในฐานะมหาวิทยาลัยการเกษตร

การเรียนการสอน ในวิทยาเขตหลักได้แบ่งการสอนออกเป็น 14 วิทยาลัย โดยมี School of Nursing เป็น 1 ใน 14 วิทยาเขตหลัก

ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1950 เพนน์สเตตได้มีผลงานวิจัยที่เป็นที่รู้จักมากมายในสหรัฐอเมริกา เฉพาะในวิทยาเขตหลัก มีนักศึกษากว่า 40,000 คน จึงทำให้มหาวิทยาลัยแห่งนี้เป็นหนึ่งในมหาวิทยาลัยที่ใหญ่ที่สุดในสหรัฐอเมริกา

สำหรับค่าเล่าเรียนจะกลางๆ ค่อนไปทางสูง คือประมาณ 28,000-30,000 ดอลลาร์ หรือประมาณ 9 แสนบาทต่อปี

เนื่องจากโรงเรียนพยาบาล มหาวิทยาลัยเพนซิลเวเนีย ได้รับการจัดอันดับมหาวิทยาลัยโลกในสาขาพยาบาลให้อยู่อันดับ 1 ติดต่อกัน ตั้งแต่ ปี 2016-2018

2.4.3 การจัดการศึกษาสาขาพยาบาลศาสตร์ในยุโรป

การจัดการศึกษาสาขาพยาบาลศาสตร์ในทวีปยุโรป ก็เช่นเดียวกัน พบมีการศึกษาพยาบาลระดับอุดมศึกษา 68% ระดับอนุปริญญาอีก 32% สำหรับระยะเวลาศึกษา เป็นการศึกษาเต็มเวลาดำวยระยะเวลา 2-3 ปี และ 4 ปี (Lahtinen, Leino,K. & Salminen, 2013)

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยคิงส์ คอลเลจ ลอนดอน (The Florence Nightingale Faculty of Nursing & Midwifery , King's College London) ประเทศอังกฤษ

King's College London มหาวิทยาลัยลอนดอน (ที่บางคนอาจจะเรียกหรือรู้จักในนามของ King's หรือ KCL) ก่อตั้งขึ้นในปี 2372 ณ กรุง London ประเทศอังกฤษ โดยคิงจอร์จที่สี่ และดยุกแห่งเวลลิงตัน ที่เป็นนายกรัฐมนตรีในช่วงนั้น ซึ่งทำให้ King's College London เป็นหนึ่งในมหาวิทยาลัยที่เก่าแก่ที่สุดในอังกฤษ ภายในมหาวิทยาลัย ประกอบด้วยวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาที่มีชื่อเสียงที่สุดในโลกจำนวนหนึ่ง นอกจากนี้ ยังเป็นองค์กรสหพันธ์ที่ประกอบจากองค์กรร่วม 31 องค์กร (19 วิทยาลัย และ 12 สถาบัน)

มหาวิทยาลัย King's College London มีนักเรียนมากกว่า 26,000 คน ซึ่ง 10,600 คนนั้น เป็นนักเรียนระดับปริญญาโทขึ้นไปที่มาจาก 140 กว่าประเทศ มหาวิทยาลัย King's College London จึงมีทีมงานที่ช่วยให้คำแนะนำแก่นักศึกษาต่างชาติ ที่สามารถตอบคำถามเกี่ยวกับการสมัคร และการใช้ชีวิตในกรุงลอนดอนอย่างต่อเนื่องระยะเวลาที่เป็นนักศึกษาที่มหาวิทยาลัยนี้

ในปี 2018 มหาวิทยาลัย King's College London มี 23 ภาควิชาที่ได้รับการจัดอันดับให้อยู่ใน ท็อป 25% ของมหาวิทยาลัยในประเทศอังกฤษ จาก The Research Assessment Exercise

King's College London เป็น 1 ใน 25 สถาบันที่ดีที่สุดของมหาวิทยาลัยระดับโลก ที่จัดอันดับโดย QS World University Rankings, 2019

King's ถือว่าเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำในด้านวิจัยที่ตั้งอยู่ใจกลางกรุงลอนดอน เพราะมีวิทยาเขตล้อมรอบแม่น้ำเทมส์ถึง 5 วิทยาเขต ซึ่งประกอบไปด้วย Denmark Hill, Guy's, Strand, St Thomas' และ Waterloo

การจัดอันดับมหาวิทยาลัย อันดับที่ 16 ของโลก จาก QS World Rankings สำหรับปี 2019 อันดับที่ 23 ของสหราชอาณาจักร โดย The Complete University Guide สำหรับปี 2019 และ อันดับที่ 36 ของสหราชอาณาจักร โดย The Guardian University Guide สำหรับปี 2019 โดยมี Florence Nightingale Faculty of Nursing & Midwifery เป็น 1 ใน 9 คณะ ของ มหาวิทยาลัยคิงส์ คอลเลจ ลอนดอน

2.4.4 การจัดการศึกษาสาขาพยาบาลศาสตร์ในออสเตรเลีย

โรงเรียนพยาบาล มหาวิทยาลัยซิดนีย์ (Sydney Nursing School, The University of Sydney) ประเทศออสเตรเลีย

มหาวิทยาลัยซิดนีย์ ซึ่งตั้งอยู่ในเมืองซิดนีย์ประเทศออสเตรเลียเป็นสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียงระดับโลกและปัจจุบันเป็นมหาวิทยาลัยระดับท็อป 50 ของโลก นอกจากนี้ยังเป็น

มหาวิทยาลัยอันดับ 1 ของออสเตรเลียและอันดับ 4 ของโลกในด้านโอกาสการได้งานของผู้สำเร็จการศึกษา (การจัดอันดับโอกาสการได้งานของผู้สำเร็จการศึกษา 2018 โดย QS) และมีนักศึกษาจาก 134 ประเทศ ที่เดินทางมาเรียนหลักสูตรระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี

มหาวิทยาลัยมีสิ่งอำนวยความสะดวกมากมายในวิทยาเขต อาทิเช่น โรงยิมที่ประกอบด้วยสระว่ายน้ำขนาดโอลิมปิกที่ติดตั้งเครื่องทำความร้อนและศูนย์กีฬาปิงปอง นักศึกษาจะได้รับความรู้ด้านวัฒนธรรมที่หอศิลปะและพิพิธภัณฑ์ของมหาวิทยาลัย จิบกาแฟ รับประทานอาหารเช้าและกลางวันที่คาเฟ่และร้านอาหาร 30 ร้าน ตี๋มและทำกิจกรรมบันเทิงหลังเลิกเรียนที่บาร์ในวิทยาเขต

นักศึกษาทุกคนจะสามารถร่วมทำกิจกรรมกับสโมสรและชมรมต่างๆที่บริหารจัดการโดยสมาพันธ์มหาวิทยาลัยชิตนีย์ (USU) มากกว่า 200 ประเภท ไม่ว่าจะเป็นสโมสรกีฬาจนถึงกลุ่มกิจกรรมด้านภาษาและวัฒนธรรม อีกทั้งนักศึกษายังสามารถจัดตั้งชมรมของตนเองได้โดยได้รับความช่วยเหลือจากมหาวิทยาลัยชิตนีย์

มหาวิทยาลัยมีบริการช่วยเหลือมากมายสำหรับนักศึกษา อาทิเช่น เจ้าหน้าที่แนะแนวอาชีพ บริการให้คำปรึกษาแบบเป็นความลับ บริการสุขภาพและแผนกช่วยเหลือด้านการเงิน ส่วนในด้าน การเรียน นักศึกษาจะสามารถใช้งานห้องสมุดวิชาการที่ใหญ่ที่สุดในโลกได้ที่มีอยู่มากกว่า 11 แห่ง และมีหนังสือ วารสาร และหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ให้บริการมากกว่า 5.2 ล้านรายการ

นักศึกษาจะสามารถเพิ่มโอกาสทางอาชีพของตนเองได้ด้วยประสบการณ์การฝึกงานและการทำงาน รวมถึงสามารถเลือกใช้เวลาส่วนหนึ่งในหลักสูตรปริญญาเพื่อเดินทางไปเรียนในต่างประเทศผ่านทางหลักสูตรต่างประเทศของมหาวิทยาลัยมากกว่า 270 หลักสูตร

2.5 การจัดอันดับมหาวิทยาลัย สาขาพยาบาลศาสตร์

การพัฒนามหาวิทยาลัยในประเทศไทยไปสู่ในระดับ World Class นั้นเป็นสิ่งที่ต้องใช้เวลาและไม่สามารถทำให้สำเร็จในระยะเวลานี้สั้น ๆ แต่สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย ก็จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงแบบบูรณาการจึงจะสามารถพัฒนาไปสู่การเป็น World-Class University นอกจากนี้ด้านการเงินก็เป็นปัจจัยสำคัญในการผลักดันมหาวิทยาลัยในประเทศไทยก้าวไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยโลก ดังนั้นสิ่งสำคัญในการพัฒนาสถาบันสู่มหาวิทยาลัยโลก สามารถหามาได้จากแหล่งเงินทุนนั้นจากการพัฒนางานวิจัยในของสถาบัน โดยจะเห็นได้จากการที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ได้กำหนด ตัวชี้วัดหนึ่งในการประเมินผลการปฏิบัติราชการสำหรับสถาบันอุดมศึกษา คือ ระดับความสำเร็จในการพัฒนาสถาบันสู่ระดับสากล หมายถึง การที่สถาบันอุดมศึกษาได้รับการยอมรับทางวิชาการในระดับนานาชาติ โดยได้รับการจัดอันดับเป็นสถาบันอุดมศึกษาชั้นนำของโลก ในระดับสถาบันหรือระดับสาขาวิชา จากสถาบันกลางที่เป็นที่ยอมรับ

ในภาพรวมของการจัดการศึกษาสาขาพยาบาลศาสตร์ โดยในการจัดอันดับสถาบันการศึกษา สาขาพยาบาลของ QS World University Rankings by Subject (Nursing) ปีพ.ศ. 2559 ในสาขาพยาบาล 20 อันดับแรก จากข้อมูลการจัดอันดับสถาบันการศึกษาสาขาพยาบาล พบว่าสถาบันที่อยู่ใน 20 อันดับแรกส่วนใหญ่เป็นสถาบันการศึกษาพยาบาลที่อยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกา โดยที่อันดับ 1 ได้แก่ โรงเรียนพยาบาล มหาวิทยาลัยเพนซิลเวเนีย สำหรับคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยคิงส์ คอลเลจ ลอนดอน อันดับที่ 6 มหาวิทยาลัยซิดนีย์ ประเทศออสเตรเลียอยู่อันดับที่ 13 และมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ ได้รับการจัดอันดับที่ 18

การจัดอันดับสถาบันการศึกษาพยาบาลของ QS World University Rankings by Subject (Nursing) ปี ค.ศ. 2016

อันดับ	มหาวิทยาลัย	ประเทศ
1	University of Pennsylvania	สหรัฐอเมริกา
2	Johns Hopkins University	สหรัฐอเมริกา
3	University of Toronto	แคนาดา
4	University of Alberta	แคนาดา
5	Karolinska Institute	สวีเดน
6	King's College London	อังกฤษ
7	University of Michigan	สหรัฐอเมริกา
8	The University of Manchester	อังกฤษ
9	University of North Carolina, Chapel Hill	สหรัฐอเมริกา
10	University of California, San Francisco	สหรัฐอเมริกา
11	University of Washington	สหรัฐอเมริกา
12	University of Pittsburgh	สหรัฐอเมริกา
13	The University of Sydney	ออสเตรเลีย
14	University of Southampton	อังกฤษ
15	University of California, Los Angeles)UCLA(สหรัฐอเมริกา
16	Monash University	ออสเตรเลีย
17	Yale University	สหรัฐอเมริกา
18	National University of Singapore)NUS(สิงคโปร์
19	The University of Melbourne	ออสเตรเลีย
20	University of Technology Sydney	ออสเตรเลีย

ที่มา: QS World University Ranking by Subject., 2016

ในปีพ.ศ. 2560 พบว่าข้อมูลการจัดอันดับสถาบันการศึกษาสาขาพยาบาล ยังพบว่าสถาบันที่อยู่ใน 20 อันดับแรก ยังเป็นสถาบันการศึกษาพยาบาลที่อยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นส่วนใหญ่ สำหรับมหาวิทยาลัยชิตินีย์ ประเทศออสเตรเลียขึ้นมาอยู่อันดับที่ 9 และมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ ได้รับการจัดอันดับที่ 18

การจัดอันดับสถาบันการศึกษาพยาบาลของ QS World University Rankings by Subject (Nursing) ปี ค.ศ. 2017

อันดับ	มหาวิทยาลัย	ประเทศ
1	University of Pennsylvania	สหรัฐอเมริกา
2	Johns Hopkins University	สหรัฐอเมริกา
3	King's College London	อังกฤษ
4	The University of Manchester	อังกฤษ
4	University of Technology Sydney	ออสเตรเลีย
6	University of Toronto	แคนาดา
6	University of Washington	สหรัฐอเมริกา
8	University of California, San Francisco	สหรัฐอเมริกา
9	The University of Sydney	ออสเตรเลีย
10	University of Southampton	อังกฤษ
11	University of Michigan	สหรัฐอเมริกา
12	Karolinska Institute	สวีเดน
12	Monash University	ออสเตรเลีย
14	University of North Carolina, Chapel Hill	สหรัฐอเมริกา
14	Yale University	สหรัฐอเมริกา
16	University of Alberta	แคนาดา
17	University of Pittsburgh	สหรัฐอเมริกา
18	The University of Melbourne	ออสเตรเลีย
19	National University of Singapore)NUS(สิงคโปร์
20	National Taiwan University)NTU(ไต้หวัน
20	University of British Columbia	แคนาดา

ที่มา: QS World University Ranking by Subject., 2017

จากข้อมูลการจัดอันดับสถาบันการศึกษาสาขาพยาบาลในปีพ.ศ. 2561 จะเห็นว่าสถาบันที่อยู่ใน 20 อันดับแรกเป็นสถาบันการศึกษาพยาบาลที่อยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นส่วนใหญ่ สำหรับมหาวิทยาลัยซิดนีย์ ประเทศออสเตรเลีย ขึ้นมาอยู่เป็นอันดับที่ 7 และมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ ก็ขึ้นมาอยู่ในอันดับที่ 10

การจัดอันดับสถาบันการศึกษาพยาบาลของ QS World University Rankings by Subject (Nursing) ปี ค.ศ. 2018

อันดับ	มหาวิทยาลัย	ประเทศ
1	University of Pennsylvania	สหรัฐอเมริกา
2	University of Toronto	แคนาดา
3	Johns Hopkins University	สหรัฐอเมริกา
3	The University of Manchester	อังกฤษ
4	University of Alberta	แคนาดา
5	King's College London	อังกฤษ
6	Yale University	สหรัฐอเมริกา
7	University of Technology Sydney	ออสเตรเลีย
8	University of Washington	สหรัฐอเมริกา
9	University of Southampton	อังกฤษ
10	National University of Singapore (NUS)	สิงคโปร์
11	Karolinska Institute	สวีเดน
12	University of Michigan	สหรัฐอเมริกา
13	University of California, San Francisco	สหรัฐอเมริกา
14	University of North Carolina, Chapel Hill	สหรัฐอเมริกา
15	The University of Sydney	ออสเตรเลีย
16	University of Pittsburgh	สหรัฐอเมริกา
17	University of Alberta	แคนาดา
18	Monash University	ออสเตรเลีย
19	McMaster University	แคนาดา
20	Duke University	สหรัฐอเมริกา
20	University of British Columbia	สหรัฐอเมริกา

ที่มา: QS World University Ranking by Subject., 2018

การจัดอันดับมหาวิทยาลัยระดับโลก ไม่เพียงแต่เป็นการขยายโอกาสทางการศึกษาให้กับประชาคมโลก แต่ยังเป็นการแข่งขันเชิงการสร้างรายได้ให้กับประเทศ โดยมีตัวชี้วัดที่สำคัญ ได้แก่ รายได้เฉลี่ยต่อปีการศึกษา สัดส่วนของจำนวนนักศึกษาต่อจำนวนอาจารย์และเจ้าหน้าที่ รายได้จาก การทำวิจัยต่อปีการศึกษา สัดส่วนของผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์จากผลงานวิจัยที่มีผู้ร่วม และที่สำคัญ คือสัดส่วนนักศึกษาต่างชาติต่อนักศึกษาทั้งหมด โดยต้องดำรงไว้ซึ่งภารกิจ ค่านิยม และเจตนาารมณ์ในการสร้างมหาวิทยาลัยระดับโลก รวมทั้งแผนการรักษาระดับคุณภาพการศึกษาและการได้มาซึ่งผู้บริหาร คณาจารย์ นักวิจัย ตลอดจนระบบสนับสนุนที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้นการจัดการศึกษาของสถาบันการศึกษาพยาบาลนานาชาติ ก็ควรจะต้องมุ่งหวังการไปสู่มหาวิทยาลัยโลกเช่นกัน เพราะการเป็นมหาวิทยาลัยระดับโลกไม่ได้มีอิทธิพลต่อวงการศึกษเท่านั้น แต่ยังมีอิทธิพลต่อเศรษฐกิจของประเทศ และยังสร้างภาพลักษณ์ที่ดีและความภูมิใจให้แก่คนในชาติอีกด้วย

ตอนที่ 3 แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบ

3.1 ความหมายของรูปแบบ

สไตน์เนอร์ (Steiner, 1988 อ้างถึงใน ทิพย์รัตน์ สีเพชรเหลือง, 2545) ได้กล่าวถึงความหมายของรูปแบบว่า คือ ของสิ่งหนึ่งที่คล้ายคลึงกับสิ่งของอีกสิ่งหนึ่ง และได้จำแนกความหมายโดยเฉพาะของรูปแบบเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. รูปแบบเชิงกายภาพ (Physical Model) เป็นรูปแบบของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Model of) เป็นแบบจำลองที่ออกมาจากของจริงรูปแบบเพื่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Model for) เป็นแบบจำลองที่สร้างออกแบบไว้เพื่อเป็นต้นแบบของสิ่งใดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

2. รูปแบบเชิงมนทัศน์ (Conceptual Model) แบ่งออกเป็น

2.1 รูปแบบเชิงความคิดของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Conceptual Model-of) คือแบบจำลองที่สร้างขึ้นโดยจำลองมาจากทฤษฎีที่มีอยู่แล้ว

2.2 รูปแบบเชิงความคิดเพื่อสร้างสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Conceptual Model - for) คือแบบจำลองที่สร้างขึ้นเพื่อใช้อธิบายทฤษฎี

รูปแบบในทางสังคมศาสตร์ มักหมายถึง ชุดของข้อความเชิงนามธรรมเกี่ยวกับปรากฏการณ์เพื่อใช้ในการนิยามคุณลักษณะหรือบรรยายคุณสมบัติต่างๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจง่าย ดังนั้นรูปแบบจึงไม่ใช่ การอธิบายหรือบรรยายปรากฏการณ์อย่างละเอียดทุกแง่มุม เพราะการทำเช่นนี้จะทำให้รูปแบบมีความซับซ้อนยุ่งยากเกินไปในการที่จะทำความเข้าใจซึ่งทำให้คุณค่าของรูปแบบด้อยลง

รูปแบบที่ใช้ศึกษาค้นคว้าปรากฏการณ์ทางสังคมควรมีคุณสมบัติ 2 ประการ คือมีความสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของปรากฏการณ์ที่ศึกษาและสามารถใช้หาข้อสรุปเพื่ออธิบายทำนายหรือควบคุมปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างถูกต้อง ส่วนการที่จะระบุารูปแบบหนึ่งๆ จะต้องมี

รายละเอียดมากนักน้อยเพียงใดจึงจะเหมาะสมและรูปแบบนั้นๆ ควรมียอดประกอบอะไรบ้างไม่ได้มีข้อกำหนดเป็นการตายตัว ทั้งนี้แล้วแต่ปรากฏการณ์แต่ละอย่าง และวัตถุประสงค์ของผู้สร้างรูปแบบที่ต้องการอธิบายปรากฏการณ์นั้นๆ อย่างไร

คีฟส์ (Keeves, 1988) ได้รวบรวมประเภทของรูปแบบจากนักการศึกษาต่างๆ ซึ่งเป็นรูปแบบที่ใช้ในทางการศึกษาและทางสังคมศาสตร์ไว้ 4 ประเภท ดังนี้

1. รูปแบบเชิงอุปมาอุปไมย (Analogue Model) เป็นรูปแบบที่ใช้ในการเปรียบเทียบอุปมาอุปไมยกับปรากฏการณ์ที่เป็นรูปธรรม เพื่อสร้างความเข้าใจในปรากฏการณ์ที่เป็นนามธรรม ลักษณะเป็นรูปแบบเชิงกายภาพส่วนใหญ่ใช้ทางด้านวิทยาศาสตร์

2. รูปแบบเชิงภาษา (Semantic Model) เป็นรูปแบบเชิงนามธรรมอย่างหนึ่งที่มี ลักษณะสำคัญ คือ เป็นการอธิบายปรากฏการณ์โดยใช้ภาษา ซึ่งอาจเป็นตัวอักษร รูปภาพ หรือแผนภูมิ เพื่อให้เห็นโครงสร้างทางด้านความคิด องค์ประกอบ และความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของปรากฏการณ์นั้นๆ เป็นอย่างดี

3. รูปแบบเชิงคณิตศาสตร์ (Mathematical Model) ได้นำมาใช้ทางการศึกษาในช่วงต้นของทศวรรษที่ 1960 ในช่วงแรกนำมาใช้ ในการวัดผลทางการศึกษา ต่อมาจึงขยายไปใช้กับการวิจัยการศึกษาในสาขาวิชาต่างๆ ปัจจุบันมีแนวโน้มที่จะนำไปใช้ด้านพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์มากขึ้น รูปแบบชนิดนี้ใช้สมการทางคณิตศาสตร์เป็นสื่อในการแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ รูปแบบนี้นิยมใช้กันทั้งสาขาจิตวิทยาและศึกษาศาสตร์รวมทั้งการบริหารการศึกษา

4. รูปแบบเชิงสาเหตุ (Causal Model) เป็นรูปแบบที่พัฒนามาจากเทคนิคการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) เป็นวิธีวัดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่สามารถบอกได้ว่าตัวแปรอิสระตัวใดบ้างที่มีผลกระทบร่วมกับหลักการสร้างรูปแบบทางภาษาโดยนำตัวแปรต่างๆ มาสัมพันธ์เชิงเหตุและผลที่เกิดขึ้น

3.2 ลักษณะของรูปแบบ

จากคุณสมบัติของรูปแบบดังกล่าว นักวิจัยสามารถใช้รูปแบบและการสร้างรูปแบบเพื่อเป็นกลยุทธ์ในการวิจัยได้ การที่รูปแบบจะสามารถใช้ได้โดยเกิดประโยชน์จะต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้ (Keeves, 1988)

1. รูปแบบควรประกอบด้วยความสัมพันธ์ เชิงโครงสร้างมากกว่าความสัมพันธ์เชิงสัมพันธ์แบบธรรมดาของตัวแปร แต่อย่างไรก็ตามความสัมพันธ์เชิงสหสัมพันธ์ (Correlation) และความสัมพันธ์เชิงถดถอย (Regression) นี้มีความจำเป็นในการทดสอบในระยะต้นจนกว่าตัวแปรที่ต้องการค้นหาสามารถชี้ให้เห็นได้อย่างชัดเจน

2. รูปแบบควรจะนำไปสู่การทำนายผลที่จะได้ที่สามารถทดสอบได้ด้วยการสังเกต ดังนั้นรูปแบบที่ดีจึงควรมีการออกแบบการทดสอบรูปแบบที่มีพื้นฐานจากข้อมูลเชิงประจักษ์ และถ้าการทดสอบไม่ได้ผลคงที่รูปแบบนั้นก็จะถูกปฏิเสธ

3. โครงสร้างของรูปแบบจะต้องเกี่ยวข้องกับบางสิ่งที่เป็นกลไกเชิงเหตุผลที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ต้องการทดสอบ รูปแบบที่ดีจึงไม่ควรนำไปสู่การทำนายเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่จะต้องสามารถอธิบายปรากฏการณ์ต่างๆ ได้ด้วย

4. ในระยะยาวรูปแบบจะต้องสามารถอธิบายมโนทัศน์ใหม่ ความสัมพันธ์ใหม่และเป็นการขยายต่อไปอีกด้วย

3.3 การสร้างรูปแบบ

ในการสร้างรูปแบบเมสันอัลเบิร์ตและคีย์ เดอริ (Meason, Albert and Khedourri, 1985) ได้เสนอขั้นตอนในการสร้างรูปแบบไว้ 5 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นรวบรวมปัญหา (Problem Formulation) เพื่อให้รู้ว่าอะไรคือปัญหาที่แท้จริง
2. ขั้นพัฒนารูปแบบ (Model Construction) ดำเนินการภายหลังจากที่ได้รวบรวมปัญหาต่าง ๆ แล้ว การสร้างรูปแบบต้องพิจารณาวัตถุประสงค์เบื้องต้นของการสร้างและต้องรู้ถึงลักษณะเฉพาะที่ต้องการผลิต ต้องรู้ข้อมูลสารสนเทศที่จำเป็นและควรคำนึงถึงค่าใช้จ่ายในการสร้างและความสนใจของผู้ใช้ด้วย ถ้ารูปแบบมีค่าใช้จ่ายสูงและไม่เป็นที่ยอมรับของผู้ใช้ข้อมูลที่รวบรวมมาอาจมีโอกาสบกพร่องได้ ในระหว่างการทำดำเนินการขั้นต่างๆ ดังนั้นจึงควรที่จะมีการให้คำจำกัดความสภาพการณ์ การสุ่มตัวอย่าง และทำตามหลักวิชาอย่างเคร่งครัด ควรมีการประเมินค่าความแปรปรวนและควรพิจารณาอย่างระมัดระวังว่าสมควรนำตัวแปรใดบ้างมาไว้ในรูปแบบที่จะสร้าง เมื่อสร้างเสร็จแล้วก็ต้องพิจารณาว่าครอบคลุมตัวแปรหรือไม่ มีความบกพร่องในช่วงตัวแปรใดบ้าง
3. ขั้นทดสอบรูปแบบ (Testing the Model) เมื่อสร้างรูปแบบเสร็จแล้วควรทดสอบโดยพิจารณาถึงสิ่งต่อไปนี้

3.1 มีความตรงตามสถานการณ์จริง (Valid) รูปแบบที่สร้างหากมีความใกล้เคียงกับความจริงจะดีมาก เพราะจะช่วยให้การตัดสินใจดีขึ้นไม่ยุ่งยากต่อการนำไปใช้ และควรพิจารณาถึงระดับของความสำเร็จจากการแก้ปัญหา

3.2 มีการนำไปลองใช้เพื่อที่จะเปรียบเทียบว่าผลการนำไปใช้ ทำให้มีการปรับปรุงคุณภาพในการปฏิบัติงานอย่างไร ซึ่งมีอยู่ 2 ลักษณะ คือ การทดลองย้อนหลัง (Retrospective Evaluation) โดยใช้กับข้อมูลในอดีตและการทดลองใช้ปฏิบัติในปัจจุบัน (Present)

4. การทำให้สำเร็จ (Implementation) เมื่อผ่านการทดสอบแล้วก็ควรที่จะสามารถนำไปใช้ให้เกิดความสำเร็จ เพราะไม่มีรูปแบบใดที่จะเรียกว่าสำเร็จอย่างสมบูรณ์จนกว่าจะได้รับการยอมรับได้รับความสนใจและมีการนำไปใช้

5. การพัฒนาปรับปรุงรูปแบบให้ทันสมัย (Model Updating) แม้ว่าจะมีการนำรูปแบบไปใช้อย่างประสบความสำเร็จ แต่ก็ควรที่จะมีการพัฒนาปรับปรุงประยุกต์ให้เหมาะกับวัตถุประสงค์ขององค์กร และสถานการณ์ที่จะมากระทบจากภายนอกและภายในองค์กรด้วยการสร้างรูปแบบไม่มีข้อกำหนดตายตัวแน่นอนว่าจะต้องทำอะไรบ้าง แต่โดยทั่วไปเริ่มจากการศึกษาความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะสร้างรูปแบบให้ชัดเจน และหาสมมติฐานและหลักการของรูปแบบที่จะพัฒนาและสร้างรูปแบบตามหลักการที่กำหนดขึ้น จากนั้นจึงนำรูปแบบที่สร้างไปตรวจสอบหาคุณภาพของรูปแบบว่าสามารถนำไปใช้ได้ผลจริงหรือไม่

สรุปได้ว่ารูปแบบในทางสังคมศาสตร์ มักหมายถึงชุดของข้อความเชิงนามธรรมเกี่ยวกับปรากฏการณ์ เพื่อใช้ในการนิยามคุณลักษณะหรือบรรยายคุณสมบัติต่างๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจง่าย รูปแบบที่ใช้ศึกษาค้นคว้าปรากฏการณ์ทางสังคม ควรมีคุณสมบัติ 2 ประการ คือมีความสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของปรากฏการณ์ที่ศึกษา และสามารถค้นหาข้อสรุปเพื่ออธิบายทำนายหรือควบคุมปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างถูกต้อง ส่วนขั้นตอนในการสร้างรูปแบบนั้น มี 5 ขั้นตอน คือ 1) รวบรวมปัญหา (Problem Formulation) 2) พัฒนารูปแบบ (Model Construction) 3) ทดสอบรูปแบบ (Testing the Model) 4) ทำให้สำเร็จ (Implementation) และ 5) พัฒนาปรับปรุงรูปแบบให้ทันสมัย (Model Updating)

3.4 การตรวจสอบรูปแบบ

Eisner (1976: 192-193) ได้เสนอแนวความคิดการตรวจสอบโดยการใช้ผู้ทรงคุณวุฒิ ในบางเรื่องที่ต้องการความละเอียดอ่อนมากกว่าการวิจัยในเชิงปริมาณ โดยเชื่อว่าการรับรู้ที่เท่ากันนั้นเป็นคุณสมบัติพื้นฐานของผู้รู้ และได้เสนอแนวความคิดการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิไว้ดังนี้

1. การประเมินโดยแนวทางนี้ มีได้เน้นผลสัมฤทธิ์ของเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ตามรูปแบบการประเมินแบบอิงเป้าหมาย (Goal-Based Model) การตอบสนองปัญหา และความต้องการของผู้เกี่ยวข้องตามรูปแบบการประเมินแบบสนองตอบ (Responsive model) หรือกระบวนการวิเคราะห์วิจารณ์อย่างลึกซึ้งเฉพาะในประเด็นที่นำมาพิจารณา ซึ่งไม่จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเสมอไป แต่อาจจะผสมผสานปัจจัยในการพิจารณาต่างๆ เข้าด้วยกัน ตามวิจรรย์ญาณของผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับคุณภาพประสิทธิภาพ หรือความเหมาะสมของสิ่งที่ทำการประเมิน

2. เป็นรูปแบบการประเมินที่เน้นความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง (Specialization) ในเรื่องที่จะประเมิน โดยที่พัฒนามาจากรูปแบบการวิจารณ์งานศิลป์ (Art Criticism) ที่มีความละเอียดลึกซึ้ง และต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญระดับสูงมาเป็นผู้วินิจฉัย เนื่องจากเป็นการวัดคุณค่าไม่อาจประเมินด้วยเครื่องวัดใดๆได้ และต้องใช้ความรู้ความสามารถของผู้ประเมินอย่างแท้จริง ต่อมาได้มีการนำแนวคิดนี้มา

ประยุกต์ใช้ในทางการศึกษาระดับสูงในวงการอุดมศึกษามากขึ้น ในสาขาเฉพาะที่ต้องอาศัยผู้รู้ในเรื่องนั้นจริงๆ มาเป็นผู้ประเมินผล ทั้งนี้เพราะองค์ความรู้เฉพาะสาขานั้นผู้ที่ศึกษา เรื่องนั้นจริงๆ จึงจะรู้และเข้าใจอย่างลึกซึ้ง

3. เป็นรูปแบบที่ใช้บุคคล คือ ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นเครื่องมือในการประเมิน โดยให้ความเชื่อถือกับผู้ทรงคุณวุฒิที่เที่ยงธรรมและมีคุณพินิจที่ดี ทั้งนี้มาตรฐานและเกณฑ์พิจารณาต่างๆ นั้น จะเกิดขึ้นจากประสบการณ์และความชำนาญของผู้ทรงคุณวุฒินั่นเอง

4. เป็นรูปแบบที่ยอมให้ความยืดหยุ่นในกระบวนการทำงานของผู้ทรงวุฒิตามอัธยาศัย และความถนัดของแต่ละคน นับตั้งแต่การกำหนดประเด็นสำคัญที่จะพิจารณา การบ่งชี้ข้อมูลที่ต้องการ การเก็บรวบรวม การประมวลผล การวินิจฉัยข้อมูล ตลอดจนวิธีการนำเสนอ ทั้งนี้การเลือกผู้ทรงวุฒิจะเน้นที่สถานภาพทางวิชาชีพ ประสบการณ์ และการเป็นที่เชื่อถือ (High Credit) ของวิชาชีพนั้นเป็นสำคัญ

ในการวิจัยครั้งนี้มีการตรวจสอบรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ เป็นรูปแบบที่ใช้ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นเครื่องมือในการประเมิน โดยให้ความเชื่อถือกับผู้ทรงคุณวุฒิที่เที่ยงธรรมและมีคุณพินิจที่ดี ทั้งนี้มาตรฐานและเกณฑ์พิจารณาต่างๆ นั้น เกิดขึ้นจากประสบการณ์และความชำนาญของผู้ทรงคุณวุฒิ

ตอนที่ 4 แนวคิดเกี่ยวกับวิธีการและเทคนิคที่ใช้ในการวิจัย

4.1 การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

การวิเคราะห์เนื้อหา เป็นเทคนิควิธีการวิจัยที่ใช้ในสาขาต่าง ๆ มานาน โดยเฉพาะในสาขาวิชาด้านมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์

คริสเพนดรอฟ (Krippendorff, 1980) ได้เสนอการวิเคราะห์สาระไว้ดังนี้

1. ใช้ระบบวิธีทางวิทยาศาสตร์ และสรุปเกี่ยวกับข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์ โดยข้อมูลที่ได้มาไม่มีความหมายเดียว แต่สามารถที่จะแปลความหมายได้หลายอย่าง ส่วนความหมายที่วิเคราะห์ไม่จำเป็นต้องนำไปใช้กับเรื่องอื่นๆ นอกเหนือจากเรื่องที่กำลังศึกษาอยู่

2. การตรวจสอบข้อมูลที่ได้รับกับเนื้อหาของเรื่องที่ศึกษานั้น จะทำในรูปแบบที่เป็นระบบมาตรฐาน มีตัวบ่งชี้ชัดเจน มีตัวแทนความหมายของแต่ละเรื่องแต่ละประเด็น มีการติดต่อสื่อสารข้อมูลโดยใช้กระบวนการเชิงตรรกที่มีเหตุผลประกอบ

3. การวิเคราะห์สาระมีอยู่หลายรูปแบบด้วยกัน แต่ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเรื่องการจัดตั้งมหาวิทยาลัยและสามารถนำมาใช้ได้มี 3 ประเภท คือ การวิเคราะห์เพื่ออ้างอิงไปสู่การปฏิบัติโดยอาศัยเหตุผล นำผลงานที่วิเคราะห์ไปปฏิบัติได้จริงการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบ 2 ด้าน ทั้งด้านบวกและด้านลบ ซึ่งผลการวิเคราะห์จะทำให้เห็นความแตกต่างหรือความเหมือนระหว่างของสองสิ่ง หรือ

มากกว่าสองสิ่ง และการวิเคราะห์แบบแยกสาระตามสัญลักษณ์ที่เป็นตัวบ่งชี้ จากข้อมูลที่ได้จากแหล่งต่างๆ ข้อมูลที่ได้บางประเภทจะแสดงการบ่งชี้แนวทางหรือโครงสร้างได้ชัดเจน

4. การวิเคราะห์ข้อมูลต้องอาศัยการศึกษาอย่างละเอียด และการมองหลายๆ ด้าน จะเป็นแนวโน้มที่ทำให้สามารถทำเป็นโครงร่างได้

5. มาตรฐานการวิเคราะห์จะวัดได้จากการประเมิน ซึ่งสามารถจะแยกแยะออกเป็นประเด็นต่างๆ ได้ เช่น ดูจากตัวบ่งชี้ หรือสิ่งที่แสดงอาการบ่งบอกของเรื่องราวต่างๆ

6. การตรวจสอบว่าการวิเคราะห์มีความเที่ยงตรงเพียงใด ซึ่งดูได้จากตัวบ่งชี้ 3 ประการ คือ ความถี่ที่ปรากฏขึ้นกับเรื่องราวนั้นๆ แนวโน้มที่เกิดขึ้นหรือได้รับการกล่าวถึงในช่วงเวลาดังกล่าว และความเชื่อในเรื่องราวของกลุ่มคนทั้งในและนอกวงกว้างว่ามีมากน้อยเพียงใด ซึ่งแปรเปลี่ยนไปได้ตามสภาวะ

7. ข้อมูลที่ได้จากภาษาที่ใช้สื่อสารและนำมาวิเคราะห์ได้จากหลายทาง คือ สาระเรื่องราวที่ได้จากการจัดลำดับความสำคัญของสิ่งพิมพ์ต่างๆ ถ้าตรงกันมากๆ จะบ่งชี้ถึงความเที่ยงตรงภายนอก ข้อมูลที่ได้มาจากการแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องราวที่สำคัญๆ กำลังเป็นที่สนใจในประเทศนั้นๆ และเป็นที่สนใจร่วมกันระหว่างประเทศ ข้อมูลจากเอกสารส่วนบุคคล เช่น บันทึกส่วนตัว จดหมาย การสัมภาษณ์บุคคล ผู้ทรงคุณวุฒิในประเด็นต่างๆ ที่ได้จดบันทึก เอาไว้ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มบุคคลในวงการที่เกี่ยวข้องจากการได้ยิน ได้ฟัง และสังเกต

8. การศึกษาถึงกระบวนการทางสถาบันซึ่งส่วนใหญ่จะได้มาจากการสัมภาษณ์กลุ่มบุคคลผู้ทรงคุณวุฒิ จากเอกสารสรุป จะทำให้ได้หน้าที่ โครงสร้าง กระบวนการดำเนินงาน สภาพสิ่งแวดล้อม รวมถึงการถ่ายทอดความเชื่อระหว่างบุคคล

9. การวิเคราะห์สาระต้องอาศัยความละเอียดอ่อนมากและต้องทำภายในขอบเขต (Context Unit) ที่กำหนดให้ศึกษาแต่ละเรื่องจึงมีลักษณะที่เฉพาะของตน อาจไม่สามารถอ้างอิง เทียบเคียงจากเรื่องอื่นได้

10. รูปแบบการวิจัยของการวิเคราะห์สาระ มักจะจัดลำดับตามธรรมชาติของเรื่องที่จะศึกษา ต้องสังเกตและบันทึกอย่างละเอียดชัดเจนและมีความเที่ยง การวิเคราะห์ต้องระมัดระวัง รอบคอบ เพราะถ้าวิเคราะห์ผิดตอนใดตอนหนึ่ง ก็อาจส่งผลให้แปลความหมายของตอนต่อไปผิดพลาดไปด้วยซึ่งจะสะสมต่อเนื่องไปเรื่อยๆ

11. การวิเคราะห์สาระนั้นสามารถที่จะแบ่งแยกประเด็นบ่งชี้เป็นเรื่องๆ พร้อมทั้งสามารถคาดคะเนข้อมูลกับพารามิเตอร์

12. ก่อนการเก็บข้อมูล เพื่อนำมาวิเคราะห์สาระต้องกำหนดขอบเขตข้อมูลที่จะศึกษาแล้ววางแผนการเก็บรายละเอียดที่จะต้องบันทึก (Recording Unit) ซึ่งสิ่งที่บันทึกต้องสามารถเป็นตัวบ่งชี้สาระได้อย่างเฉพาะเจาะจงได้ แยกประเภทเป็นประเด็นๆ ได้

สรุปการวิจัยครั้งนี้ใช้การวิเคราะห์เนื้อหาในส่วนของการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลของสถาบันการศึกษานานาชาติสาขาพยาบาลในประเทศไทย และแนวปฏิบัติที่ดีของสถาบันการศึกษายาบาลศาสตร์ในต่างประเทศ ที่ได้รับการจัดอันดับสถาบันการศึกษายาบาลของ QS World University Rankings ปี 2016 ใน 20 อันดับแรก ประเทศละ 1 สถาบัน ได้แก่ ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศอังกฤษ ประเทศออสเตรเลีย และประเทศสิงคโปร์จัดการศึกษานานาชาติระดับอุดมศึกษา

4.2 การประเมินความต้องการจำเป็น (Need Assessment)

ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น

สุวิมล ว่องวาณิช (2558) ได้ให้ความหมายคำว่า การประเมินความต้องการจำเป็น ไว้ว่า การประเมินความต้องการจำเป็นเป็นกระบวนการประเมิน เพื่อกำหนดความแตกต่างของสภาพที่เกิดขึ้นกับสภาพที่ควรจะเป็น โดยระบุสิ่งที่ต้องการให้เกิดว่ามีลักษณะเช่นใด และประเมินสิ่งที่เกิดขึ้นจริงว่ามีลักษณะเช่นใด จากนั้นนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ประเมินสิ่งที่เกิดขึ้นจริงว่าสมควรเปลี่ยนแปลงอะไรบ้าง การประเมินความต้องการจำเป็นทำให้ได้ข้อมูลที่น่าไปสู่การเปลี่ยนแปลงกระบวนการจัดการศึกษาหรือการเปลี่ยนแปลงผลที่เกิดขึ้นปลายทาง การเปลี่ยนแปลงอันเนื่องมาจากการประเมินความต้องการจำเป็น จึงเป็นการเปลี่ยนแปลงในเชิงสร้างสรรค์และเป็นการเปลี่ยนแปลงทางบวก

คอฟแมนและอิงลิช (Kaufman & English, 1979) ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของความต้องการที่จำเป็นที่จะนำมาวางแผนพัฒนา หากเลือกเรื่องไม่เหมาะสมหรือไม่ถูกต้องจะกลายเป็นที่มาของการจัดการศึกษาที่ผิดพลาดจำนวนมาก ดังนั้นจึงต้องมีความแม่นยำในการเลือกใช้เครื่องมือการประเมินความต้องการจำเป็น เทคนิควิธีการและกลยุทธ์ต่าง ๆ เพื่อที่จะพัฒนาการศึกษาให้ประสบผลสำเร็จ

สรุปได้ว่าการประเมินความต้องการจำเป็นนั้น เป็นกระบวนการประเมินเพื่อทำให้เราทราบถึงสภาพปัญหาอย่างแท้จริง แล้วนำมาซึ่งการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตร หรือโครงการต่างๆ ที่จะทำ

ประเภทของการประเมินความต้องการจำเป็น

คอฟแมน (Kaufman, 1987 อ้างถึงใน สุวิมล ว่องวาณิช, 2558) ได้แบ่งประเภทของความต้องการจำเป็นตามผลลัพธ์ของการดำเนินการ ออกเป็น 3 ระดับคือ

1. ระดับกลาง (Middle) เป็นการประเมินความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับปัจจัยนำเข้า กระบวนการและผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นโดยทันที
2. ระดับรวบยอด (Comprehensive) เป็นการประเมินความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือบริการ เป็นความต้องการจำเป็นระดับองค์กร ซึ่งให้บริการกับลูกค้าขององค์กร

3. ระดับกลยุทธ์ (Strategic) เป็นการประเมินความต้องการจำเป็นระดับองค์กรรวม โดยรวมความต้องการจำเป็นทั้งสองระดับแรกไว้ด้วยกัน

ขั้นตอนการประเมินความต้องการจำเป็น

การประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึง กระบวนการประเมินเพื่อกำหนดความแตกต่างของสภาพที่เกิดขึ้นกับสภาพที่ควรจะเป็น โดยระบุสิ่งที่ต้องการให้เกิดว่ามีลักษณะเช่นใด และประเมินสิ่งที่เกิดขึ้นจริงว่ามีลักษณะเช่นใด จากนั้นนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ประเมินสิ่งที่เกิดขึ้นจริงว่าสมควรเปลี่ยนแปลงอะไรบ้าง การประเมินความต้องการจำเป็นทำให้ได้ข้อมูลที่น่าไปสู่การเปลี่ยนแปลง กระบวนการจัดการศึกษาหรือการเปลี่ยนแปลงผลที่เกิดขึ้นปลายทาง การเปลี่ยนแปลงอันเนื่องมาจากการประเมินความต้องการจำเป็นจึงเป็นการเปลี่ยนแปลงในเชิงสร้างสรรค์และเป็นการเปลี่ยนแปลงทางบวก ดังนั้นในการวางแผนการทำงานจะต้องเริ่มจากการประเมินบริบทเพื่อให้เข้าใจสภาพที่เป็นอยู่ของหน่วยงาน และรู้ความต้องการของหน่วยงานว่าจำเป็นต้องได้รับการตอบสนองในด้านใด การดำเนินงานดังกล่าวจำเป็นต้องมีเครื่องมือที่ช่วยในการทำงาน ด้วยเหตุนี้จึงมีการพัฒนาวิธีการวิจัยประเมินความต้องการเพื่อช่วยวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นและแนวทางการแก้ไข (สุวิมล ว่องวานิช, 2558)

ปัจจุบันนี้กระบวนการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นได้รับความสนใจมาก เพราะสามารถช่วยระบุปัญหาที่เป็นปัญหาอย่างแท้จริง ทำให้เกิดการแก้ปัญหาได้ตรงจุดเป็นไปตามความต้องการของผู้เกี่ยวข้องกับโครงการหรือองค์กร หากมีการใช้เทคนิคการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น จะช่วยในการสำรวจปัญหาหรือความต้องการของหน่วยงานหรือผู้เกี่ยวข้องก่อนจะทำให้องค์กรได้รับความเชื่อถือและมีความเป็นไปได้อย่างสูงที่จะได้รับการสนับสนุน ประโยชน์ของการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น ดังนี้ 1) เป็นเครื่องมือบริหารที่มีประสิทธิภาพทำให้สามารถกำหนดแผนงาน ที่สอดคล้องกับความต้องการของหน่วยงาน 2) ผลที่ได้จากการวิจัยเป็นข้อมูลที่สะท้อนสภาพบริบทที่เกิดขึ้นของหน่วยงาน ข้อมูลที่ได้เป็นพื้นฐานสำคัญที่จะนำไปสู่การวางแผน การกำหนดแนวทางการพัฒนาองค์กร ให้สอดคล้องกับสภาพที่เกิดขึ้น และสนองความต้องการขององค์กร ใช้ในการกำหนดนโยบาย ใช้เป็นข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการองค์กรทุกขั้นตอน นำมาช่วยกำหนดวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานให้มีความชัดเจน และมั่นใจได้ว่าวัตถุประสงค์ดังกล่าวสอดคล้องกับความต้องการขององค์กรนั้นอย่างแท้จริง และ 3) เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นในทุกขั้นตอนของการดำเนินงานที่น่าไปสู่การพัฒนาองค์กรตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการปฏิบัติงานและการพัฒนาโครงการช่วยกำหนดเป้าหมายขององค์กรช่วยกระตุ้นให้เกิดผลกระทบจากโครงการทำให้การพัฒนาการศึกษาได้รับการชี้แนะจากฐานข้อมูลที่มีอยู่ ทำให้สามารถวัดการเปลี่ยนแปลงของการปฏิบัติงานในช่วงเวลาหนึ่งได้แก้ไข (สุวิมล ว่องวานิช, 2558:)

ขั้นตอนการประเมินความต้องการจำเป็น กระบวนการวิจัยขั้นตอนการประเมินความต้องการจำเป็นประกอบด้วยขั้นตอนการดำเนินงานที่จำแนกออกได้เป็น 5 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้ (สุวิมล ว่องวานิช, 2558)

1. การศึกษาสิ่งที่มุ่งหวัง (What Should be)
2. การศึกษาสภาพที่เป็นจริงในปัจจุบัน (What is)
3. วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างข้อมูลที่ได้จากข้อ (1) และข้อ (2) และจัดลำดับความสำคัญของผลที่เกิดขึ้น เพื่อกำหนดเป็นความต้องการจำเป็น
4. วิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้เกิดความแตกต่างในข้อ (3) และจัดลำดับความสำคัญของสาเหตุที่ทำให้เกิดความต้องการจำเป็น
5. การศึกษาและกำหนดแนวทางเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดจากสาเหตุที่ทำให้เกิดความต้องการจำเป็นที่วิเคราะห์จากข้อ 4

กระบวนการประเมินความต้องการจำเป็นแบบสมบูรณ์ประกอบด้วยกิจกรรมการดำเนินงาน 3 ขั้นตอน ดังนี้ (สุวิมล ว่องวานิช, 2558)

1. การระบุความต้องการจำเป็น (Needs Identification) โดยศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน เพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลง
2. การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น (Needs Analysis) เพื่อวิเคราะห์หาสาเหตุ
3. การกำหนดทางเลือกในการแก้ปัญหาคือความต้องการจำเป็น (Needs Solution)

คาฟแมน (Kaufman, 1987) ได้เสนอขั้นตอนการประเมินความต้องการจำเป็นแบบองค์รวมโดยให้ความสำคัญกับการดำเนินงานแต่ละขั้นตอนรวม 10 ขั้นตอนรายละเอียดดังนี้

1. กำหนดหลักการและเหตุผลในการประเมินความต้องการจำเป็น เป็นการตัดสินใจวางแผนโดยใช้ข้อมูลจากการประเมินความต้องการจำเป็น
2. กำหนดระดับความเข้มในการประเมินความต้องการจำเป็น เป็นการตัดสินใจเลือกระดับของการประเมินซึ่งจำแนกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับกลาง (Middle) ระดับรวบยอด (Comprehensive) และระดับกลยุทธ์ (Strategic) ระดับกลาง เป็นการประเมินเกี่ยวกับปัจจัยป้อน (Input) และกระบวนการหรือวิธีการ (Process) และผลผลิตที่เกิดขึ้นโดยทันที (Immediate products) ตามต้องการ ระดับรวบยอดเป็นการประเมินความต้องการจำเป็นระดับกลางรวมกับด้านผลิตผล (Outputs) หรือบริการ (Services) ในระดับองค์กรที่ให้บริการกับลูกค้าขององค์กร ระดับกลยุทธ์ (Strategic) เป็นการประเมินความต้องการจำเป็นระดับองค์รวมเป็นการประเมินความต้องการจำเป็นระดับรวบยอดร่วมกับประเมินความต้องการจำเป็นด้านผลลัพธ์ (Outcomes) ซึ่งองค์กรได้ให้บริการที่ส่งผลต่อสังคม รวมทั้งผลกระทบที่มีต่อสังคม

3. ระบุและคัดเลือกกลุ่มบุคคลที่จะวางแผน และประเมินความต้องการจำเป็นกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องมี 3 กลุ่ม ได้แก่ 1) กลุ่มผู้ได้รับผลกระทบจากผลที่เกิดขึ้นขององค์กร 2) กลุ่มผู้ทำหน้าที่ประเมินความต้องการจำเป็น และ 3) กลุ่มลูกค้าหรือสมาชิกในสังคมผู้ได้รับผลขององค์กรการคัดเลือกควรคำนึงถึงความเป็นตัวแทนกลุ่มมากกว่าปริมาณของคน เข้าร่วม

4. การสร้างบรรยากาศการทำงานแบบมีส่วนร่วมเป็นการจัดหากิจกรรมและการจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกที่ช่วยให้การประเมินความต้องการจำเป็นดำเนินไปได้อย่างคล่องตัว

5. สร้างความตกลงร่วมกันในทุกขั้นตอนของการประเมิน ขั้นตอนนี้เป็นที่ยอมรับมอนิเตอร์ที่ถูกต้องตรงกันทุกฝ่ายเกี่ยวกับความต้องการจำเป็น การใช้ประโยชน์จากผลประเมินและระดับของความต้องการจำเป็น

6. การเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นการกำหนดขอบข่ายการสร้างเครื่องมือและรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งความต้องการจำเป็นภายในและความต้องการจำเป็นภายนอก

7. ระบุความต้องการจำเป็น เป็นการนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมในขั้นตอนที่ 6 มาวิเคราะห์เพื่อกำหนดหรือระบุความต้องการจำเป็น

8. การวิเคราะห์จัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น

9. การสร้างข้อสรุปในการระบุความต้องการจำเป็นที่เกิดขึ้น

10. การระบุปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้น และจำเป็นต้องได้รับการแก้ไข

สรุปการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น เป็นการวิจัยที่หาคำตอบเพื่อนำไปวางแผน โดยในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาโดยใช้กระบวนการประเมินเพื่อกำหนดความแตกต่างของสภาพที่เกิดขึ้นกับสภาพที่ควรจะเป็น เพื่อต้องการเปลี่ยนสภาพปัจจุบันไปสู่สภาพที่ต้องการในอนาคต โดยการจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น การประเมินความต้องการจำเป็น การสะท้อนสภาพที่แท้จริงของหน่วยงานหรือองค์กร อันจะนำไปสู่แผนการพัฒนากำหนดดำเนินการที่สอดคล้องกับความต้องการของหน่วยงาน

4.3 การสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

การสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ เป็นรูปแบบหนึ่งของการประเมินที่มีแนวคิดซึ่งยึดพื้นฐานการตัดสินคุณค่าโดยวิธีธรรมชาติ (Naturalistic Value-Oriented Evaluation: NV Model) เพื่อให้ผู้ประเมินทำการตัดสินคุณค่าของสิ่งที่ประเมินด้วยการใช้ศักยภาพของตนเองเป็นหลักสำหรับการให้คุณค่า นอกจากนั้นแล้วยังมุ่งเน้นการให้คุณค่าเพิ่มเติมโดยการนำเสนอด้วยการวิพากษ์ วิเคราะห์สิ่งที่ประเมินจากทัศนะของตนเองอีกด้วย

โรบินสัน (Robinson, 1998 อ้างถึงใน ศิริชัย กาญจนวาศี, 2550) ได้กล่าวถึงการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญว่าเป็นการประเมินโดยคณะบุคคลที่ประเมินงานทางด้านศิลปะ โดยเน้นพื้นฐานจากการ

สรุปรวมกันของคณะบุคคลที่เป็นผู้ประเมินเกี่ยวกับความรู้สึกต่อความงามของผลงานศิลปะ การตกแต่งร่วมกัน เพื่อตัดสินคุณค่าที่เน้นความสำคัญด้วยความรู้สึกหยั่งรู้ที่เกิดขึ้นภายในจิตใจ เป็นการรับรู้โดยสัญชาตญาณที่ไม่ได้คำนึงความมีรูปแบบที่เฉพาะเจาะจง ผู้ประเมินจะต้องเข้าใจในงานที่ตนเองจะต้องประเมินอย่างถ่องแท้บนพื้นฐานของหลักฐานเชิงประจักษ์ การเห็นคุณค่าในความประณีตทั้งในเทคนิคและรูปแบบการวิเคราะห์วิธีการและแนวทางปฏิบัติ การสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญเน้นภารกิจจากแหล่งที่มาของผลงานอย่างสมเหตุสมผลเป็นการประเมินซึ่งมีหลักฐานประกอบชัดเจนตามสภาพจริง และประเมินเชิงเน้นคุณลักษณะสำคัญ ในการเลือกผู้เชี่ยวชาญจะเน้นที่สภาพทางวิชาชีพ ประสบการณ์และการเป็นที่เชื่อถือ (High Credibility) เป็นสำคัญ

โดยสรุปการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญเป็นวิธีการประเมินรูปแบบหนึ่งของวิธีการประเมินเชิงธรรมชาติ ตามแนวคิดของอิสเนอร์ (Eisner, 1976) เป็นรูปแบบการประเมินที่เน้นความเชี่ยวชาญเฉพาะทางเฉพาะเรื่องที่จะประเมิน ที่มีความละเอียดลึกซึ้ง และต้องอาศัยความเชี่ยวชาญระดับสูงมาเป็นผู้วินิจฉัย เนื่องจากเป็นการวัดคุณค่าไม่อาจประเมินด้วยเครื่องวัดใดๆ ได้ และต้องใช้ความรู้ความสามารถของผู้ประเมินอย่างแท้จริง ทั้งนี้เพราะองค์ความรู้เฉพาะสาขานั้น ผู้รู้เฉพาะทางจึงจะทราบและเข้าใจอย่างลึกซึ้ง เป็นรูปแบบที่ใช้บุคคล คือ ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นเครื่องมือในการประเมิน การเลือกผู้ทรงคุณวุฒิจะเน้นที่สถานภาพทางวิชาชีพ ประสบการณ์ และการเป็นที่เชื่อถือได้ดี (High Credibility) ของ ในแต่ละวิชาชีพนั้นๆ เป็นสำคัญ ดังนั้นการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) จึงเป็นความต้องการประเมินรูปแบบโดยผ่านผู้เชี่ยวชาญ ในการพิจารณาวิเคราะห์ในประเด็นให้พิจารณาว่ามีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด และสมควรที่จะเพิ่มเติมประเด็นอะไรบ้าง เพื่อให้ได้รูปแบบที่มีความสมบูรณ์ถูกต้อง และเพื่อให้ได้ร่างรูปแบบที่มีความเหมาะสมและมีคุณภาพ

ดังนั้นการวิจัยในครั้งนี้ จึงใช้วิธีการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินความเหมาะสมของร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทยที่พัฒนาขึ้นเพื่อให้ได้รูปแบบที่มีความสมบูรณ์ถูกต้อง

ตอนที่ 5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาความต้องการจำเป็น ในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดหลักสูตร ดังนี้

ลิขิตกุล กุศลรัตน์รักษ์ (2558) ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรต้นแบบสาขาวิชาครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์ตามกรอบสมรรถนะของครูในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในศตวรรษที่ 21 ผลการวิจัยพบดังนี้ 1) ผลการสังเคราะห์สมรรถนะของครูในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วยสมรรถนะ 4 กลุ่ม 17 ด้าน 77 สมรรถนะ 2) ผลการวิเคราะห์หลักสูตรสาขาวิชา

ครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาไทยและประเทศในอาเซียนและนอกอาเซียน พบว่ามีความคล้ายกันของโครงสร้างหลักสูตรและหมวดวิชา และมีความแตกต่างในการจัดระยะเวลาของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพและรายวิชาที่แสดงถึงบริบทและสภาพแวดล้อมของประเทศ 3) ผลการประเมินความต้องการจำเป็นของสมรรถนะครูในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในศตวรรษที่ 21 พบสมรรถนะที่มีความต้องการจำเป็นจำนวน 31 สมรรถนะ ซึ่งสมรรถนะที่นิสิตนักศึกษาครูควรได้รับการพัฒนามากที่สุด 5 ข้อแรก คือ พัฒนาภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสาร รวมทั้งรับหรือขยายความรู้ที่เป็นสากล ผลิตงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ นำผลงานวิจัยมาใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ ประเมินทักษะการจัดลำดับการคิดระดับสูงของผู้เรียนและพัฒนาภาษาและวัฒนธรรมเพื่อเสริมสร้างความเป็นครูสากลตามลำดับ 4) หลักสูตรต้นแบบที่ได้พัฒนาขึ้นประกอบด้วย ปรัชญา ความสำคัญ และวัตถุประสงค์ของหลักสูตร สถานการณ์ภายนอกที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณาในการพัฒนาหลักสูตร รายการแสดงสมรรถนะของนิสิตนักศึกษาครูตามรายชั้นปีที่ 1-5 โครงสร้างของหลักสูตร และรายวิชา

พิศสมัย อรทัยและศรีเวียง แก้วเต็งเกียรติตระกูล (2555) ได้ประเมินความต้องการจำเป็นด้านการจัดการศึกษาของหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ผลการวิจัยพบว่า ความต้องการจำเป็นด้านการจัดการศึกษาของหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตที่ควรได้รับการพัฒนาเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ 1) การบริการหรือสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านสภาพห้องพัก 2) ปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน ด้านจำนวนคอมพิวเตอร์ 3) การบริหารจัดการ ด้านการแจ้งข้อมูลข่าวสาร 4) การสนับสนุนทางวิชาการ ด้านการติดต่อ/ขอความช่วยเหลือจากบุคลากรสนับสนุน 5) เนื้อหาหลักสูตร ด้านการจัดหมวด/รายวิชาให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา 6) การวัดและการประเมินผล ด้านการให้ข้อมูลป้อนกลับของอาจารย์ 7) การพัฒนาส่วนบุคคล ด้านทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ 8) วิธีการจัดการเรียนการสอน ด้านความหลากหลาย ความยืดหยุ่น และความทันสมัย และ 9) การสอนของอาจารย์ ด้านวิธีการสอนที่น่าสนใจ

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาความต้องการจำเป็นในการจัดการศึกษาพบการศึกษาที่เกี่ยวกับหลักสูตรพยาบาลศาสตร หลักสูตรภาษาไทย และหลักสูตรอื่นๆ แต่ไม่พบงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาความต้องการจำเป็นในหลักสูตรพยาบาลศาสตรนานาชาติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตรนานาชาติ ยังมีน้อย

5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการเป็นมหาวิทยาลัยนานาชาติของสถาบันอุดมศึกษา มีดังนี้

นปภา ภัทรกมลพงษ์ (2556) ศึกษาการพัฒนา รูปแบบและกลยุทธ์เพื่อสร้างความเป็นมหาวิทยาลัยนานาชาติสำหรับมหาวิทยาลัยด้านการบินของประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า 1) ในภาพรวม การบริหารจัดการของหลักสูตรด้านการบินของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

สามารถดำเนินการอยู่ได้ แม้ว่าบางสถาบันจะเผชิญกับข้อจำกัดดังต่อไปนี้ การขาดแคลนบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านการบิน ค่าตอบแทน อาคารสถานที่ อุปกรณ์และเครื่องมือในการจัดการเรียนการสอน ในขณะที่สถาบันอุดมศึกษาในต่างประเทศไม่ค่อยพบปัญหาเหล่านี้ 2) รูปแบบของมหาวิทยาลัยนานาชาติด้านการบินของประเทศไทยที่พัฒนาขึ้นนี้ เป็นรูปแบบของมหาวิทยาลัยในระดับปริญญาบัณฑิต เป็นมหาวิทยาลัยใหม่ในกำกับของรัฐ มีวิทยาเขตเดียวมีหลักสูตรเป็นหลักสูตรทางการบินที่มีมาตรฐานระดับสากล มหาวิทยาลัยมีความเป็นเลิศทางด้านการเรียนการสอนเฉพาะทางและการวิจัยและพัฒนาทางการบิน พัฒนาบุคลากรและพัฒนาองค์ความรู้ทางการบิน เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการบินของไทยภูมิภาคอาเซียน และภูมิภาคอื่นๆ ทั่วโลก และ 3) กลยุทธ์ในการดำเนินงานที่พัฒนาขึ้นจากงานวิจัยนี้มีด้วยกัน 7 กลยุทธ์ คือ 1) กลยุทธ์สร้างภาพลักษณ์มหาวิทยาลัยการบินนานาชาติ 2) กลยุทธ์พัฒนาขีดความสามารถของมหาวิทยาลัยไปสู่มาตรฐานระดับนานาชาติที่สูงขึ้น 3) กลยุทธ์บริหารงานทั่วไปด้วยคุณภาพระดับสากล 4) กลยุทธ์บริหารวิชาการด้วยคุณภาพระดับสากล 5) กลยุทธ์บริหารงานวิจัยเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการบินระดับชาติและนานาชาติ 6) กลยุทธ์บริหารการเงินด้วยคุณภาพระดับสากล และ 7) กลยุทธ์บริหารทรัพยากรมนุษย์ด้วยคุณภาพระดับสากล

กนิษฐา นาวารัตน์ (2549) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนา รูปแบบและกลยุทธ์การส่งเสริมความเป็นศูนย์กลางการศึกษานานาชาติของประเทศไทย ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบที่เหมาะสมในการส่งเสริมความเป็นศูนย์กลางการศึกษานานาชาติของประเทศไทย ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ ได้แก่ การเป็นศูนย์กลางการศึกษานานาชาติของประเทศไทยในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ในประเทศ อนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขงภายใน 5 ปี พันธกิจที่สำคัญ ได้แก่ การสร้างหลักสูตรนานาชาติให้ได้มาตรฐานสากล การสร้างผลงานวิจัยและนวัตกรรมในภูมิภาค การสร้างความร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันทั้งในและต่างประเทศ และการส่งเสริมการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างชาติ เป้าหมายหลัก ได้แก่ การพัฒนาคุณภาพบัณฑิตให้มีสมรรถภาพสากล และการพัฒนาหลักสูตรนานาชาติ องค์ประกอบของรูปแบบและกลยุทธ์ การส่งเสริมความเป็นศูนย์กลางการศึกษานานาชาติ ได้แก่ นโยบายระบบสารสนเทศ ผู้มีบทบาทหลัก กฎหมายและระเบียบ การจัดสรรงบประมาณและทรัพยากร โดยแบ่งกลยุทธ์เป็น 4 ระดับ ได้แก่ระดับองค์กร แผน โครงการ และกลยุทธ์เพื่อนำไปปฏิบัติ

สุรภี โสรัจจุกุล (2549) ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบศูนย์พัฒนายุทธศาสตร์การเรียนรู้อำเภอสำหรับนักศึกษาหลักสูตรนานาชาติที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดคณะกรรมการการอุดมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ยุทธศาสตร์การเรียนรู้อำเภอของนักศึกษาหลักสูตรนานาชาติที่อยู่ในระดับมีความจำเป็นที่ต้องพัฒนามาก คือ ยุทธศาสตร์ลดความกังวล ยุทธศาสตร์ที่มีความจำเป็นต้องพัฒนา คือ ยุทธศาสตร์ กระบวนการจัดทำข้อมูลยุทธศาสตร์ การแยกแยะใจความหลักและใจความรอง

ยุทธศาสตร์ในการสอบ ยุทธศาสตร์การมีสมาธิ ยุทธศาสตร์การประเมินตนเองในการสอบ ยุทธศาสตร์การใช้ทรัพยากรในการส่งเสริมการเรียนรู้ และยุทธศาสตร์การบริหารเวลา ส่วนยุทธศาสตร์ที่ไม่มี ความจำเป็นต้องพัฒนา ได้แก่ ยุทธศาสตร์การพัฒนาทัศนคติและยุทธศาสตร์ แรงจูงใจ รูปแบบ ศูนย์พัฒนายุทธศาสตร์การเรียนรู้ จึงพัฒนาขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การเรียนรู้ของนักศึกษา หลักสูตรนานาชาติเป็นสำคัญ โดยแบ่งออกได้เป็น 3 ส่วนด้วยกัน คือ 1) ผู้ให้บริการโดยเฉพาะ นักศึกษาปีที่ 1 และนักศึกษาที่มีปัญหาในการเรียน 2) การให้บริการ คือ การพัฒนายุทธศาสตร์ การสอบและแนะแนว 3) การบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อความคล่องตัว โครงสร้าง และบุคลากร การที่สร้างบรรยากาศไม่ตึงเครียด ทรัพยากรที่ทันสมัย และการนำเสนอยุทธศาสตร์ส่งเสริม ประสิทธิภาพหลักสูตรนานาชาติด้วยศูนย์พัฒนายุทธศาสตร์การเรียนรู้ เพื่อช่วยนักศึกษาในการ ปรับตัวและเตรียมความพร้อมในการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา และเพื่อส่งเสริมความเป็นสากลของ นักศึกษาหลักสูตรนานาชาติ

ธเนศ จิตสุทธิภากร (2547) ศึกษาเรื่องการพัฒนากลยุทธ์การจัดการโปรแกรมนานาชาติของ สถาบันอุดมศึกษาไทย ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบของโปรแกรมนานาชาติ เพื่อสู่ความเป็นสากล มีองค์ประกอบด้วยกัน 6 ด้าน ประกอบด้วย นักศึกษา อาจารย์ กิจกรรมนานาชาติ ทรัพยากร สนับสนุนในการเรียนค้นคว้าข้อมูล การบริหารจัดการ และหลักสูตรนานาชาติ ปัจจัยแห่งความสำเร็จ ของการจัดการโปรแกรมนานาชาติประกอบไปด้วย 13 ปัจจัย คือ วิสัยทัศน์ ภาวะความเป็นผู้นำ ความคล่องตัวในการบริหาร คุณภาพอาจารย์ หลักสูตรทันสมัย เว็บไซต์ทันสมัย การสื่อสารที่ดี ประชาสัมพันธ์เชิงรุก ใช้ทรัพยากรร่วมกันให้เกิดประโยชน์สูงสุด มีแหล่งเงินทุนสนับสนุนจาก ภายนอก ความมีชื่อเสียงของสถาบัน ความสนใจร่วมกัน และการบอกต่อของศิษย์เก่า กลยุทธ์การ จัดการโปรแกรมนานาชาติประกอบด้วย 2 ส่วน คือ 1) กลยุทธ์การพัฒนาสู่ความเป็นนานาชาติ ประกอบด้วย กลยุทธ์ในการเพิ่มความหลากหลายของนักศึกษา กลยุทธ์ในการเพิ่มความหลากหลายของ คณาจารย์ กลยุทธ์ในการพัฒนากิจกรรมนานาชาติ กลยุทธ์ในการจัดสรรทรัพยากรที่เอื้ออำนวย ความสะดวก ต่อผู้เรียนในการค้นคว้าหาข้อมูล กลยุทธ์ในการพัฒนาหลักสูตรให้มีความเป็นสากล และกลยุทธ์ ในการบริหารจัดการโปรแกรมนานาชาติ 2) กลยุทธ์ในการเพิ่มศักยภาพทางการ แข่งขันให้มีความได้เปรียบทางการแข่งขัน กลยุทธ์ในการแข่งขัน ซึ่งประกอบด้วย กลยุทธ์ในการสร้าง ความร่วมมือ และกลยุทธ์ในการสร้างความเป็นเอกลักษณ์ของเนื้อหาหลักสูตร

งานวิจัยในต่างประเทศ

แลททิเนนและคณะ (Lahtinen, Leino, & Salminen, 2013) ศึกษาการจัดการศึกษา พยาบาลในยุโรป ประกอบด้วยประเทศสมาชิก 45 ประเทศ ด้านระบบการศึกษาพยาบาลและการ เข้าศึกษา พบมีการศึกษาระดับอุดมศึกษา 68% โดยยังมีการศึกษาระดับอนุปริญญาอีก 32% โดยพบ การศึกษาในมหาวิทยาลัย 33% ในวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมากกว่าระดับอนุปริญญา ศึกษาในโรงเรียน

พยาบาล 14% วิทยาลัย 11% ด้านระยะเวลาศึกษาพบว่า เป็นการศึกษาเต็มเวลาดำเนินระยะเวลา 2-4 ปี ส่วนใหญ่เป็นหลักสูตร 3 ปี (58%) เป็นหลักสูตร 4 ปี (31%) ส่วนในเดนมาร์ก ฟินแลนด์ เอสโตเนีย เป็นหลักสูตร 3 ปีครึ่ง ด้านชื่อหลักสูตร ส่วนใหญ่ 82% เป็นหลักสูตรอุดมศึกษา ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ด้านหลักสูตรบัณฑิตศึกษาหลักสูตรปริญญาโทและปริญญาเอกมี 60 % ด้านคุณสมบัติการเข้าศึกษาและการฝึกปฏิบัติ จบการศึกษาเกรด 10 มีสุขภาพแข็งแรง ระยะเวลาฝึกภาคปฏิบัติอย่างน้อย 2,300 ชั่วโมง ด้านการลงทะเบียน และอัตราค่าเรียนประเทศสมาชิกเป็นผู้กำหนดเอง

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษารูปแบบการเป็นมหาวิทยาลัยนานาชาติของสถาบันอุดมศึกษา พบว่าส่วนใหญ่เป็นการศึกษาเกี่ยวกับรูปและกลยุทธ์หรือยุทธศาสตร์ในสาขาทางการศึกษา โดยการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม แต่ไม่พบงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาพยาบาล

5.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษานานาชาติสาขาพยาบาลศาสตร์ ดังนี้

ครุชิต ทะกอง (2551) ได้ศึกษาโดยการประเมินหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรนานาชาติ) วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ พบดังนี้ 1) ปัจจัยนำเข้า ประเด็นปัญหาอยู่ที่ความพร้อมด้านภาษาของนิสิตและอาจารย์ผู้สอน และบริบทของประเทศไทย สอดคล้องกับความต้องการของสังคม และแสดงถึงความเป็นนานาชาติ อยู่ในระดับมาก ด้านผู้สอน ส่วนใหญ่อาจารย์ทุกคนจะสอนร่วมกัน เนื่องจากจำนวนอาจารย์พยาบาลมีน้อย ซึ่งบัณฑิตส่วนใหญ่มีความเห็นถึงแม้ว่าจำนวนอาจารย์จะน้อย ด้านนิสิต การคัดเลือกนิสิตเข้าเรียนใช้คะแนนสอบคัดเลือก (Entrance) และสอบสัมภาษณ์โดยใช้ภาษาอังกฤษ เหตุจูงใจสำคัญในการเลือกเรียนหลักสูตรนี้คือ ต้องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ และหางานได้ง่าย ด้านปัจจัยเกื้อหนุน บัณฑิตมีความคิดเห็นว่าสถานที่ทำงาน/อ่านหนังสือสำหรับนิสิต และวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน มีความเพียงพออยู่ในระดับปานกลาง ระบบอินเทอร์เน็ต และวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน มีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง หนังสือ/ตำราที่ใช้สำหรับค้นคว้าและสถานที่ทำงาน/อ่านหนังสือสำหรับนิสิตอยู่ในระดับน้อย และได้รับความสะดวกในการรับบริการเกี่ยวกับการใช้หนังสือ/ตำราที่ใช้สำหรับค้นคว้า 2) ด้านกระบวนการในการจัดการเรียนการสอนภาคทฤษฎี ปัญหาสำคัญคือ ทักษะภาษาอังกฤษของบัณฑิตไม่ดี ทั้งการพูด การอ่านและการเขียนไม่ดีพอ ทำให้เรียนไม่เข้าใจ อาจารย์ต้องใช้เวลาในการสอนมาก เพราะต้องสอนภาษาอังกฤษควบคู่กับภาษาไทย พยาบาลพี่เลี้ยงใช้ภาษาไทยทั้งหมด นิสิตต้องทำงานหนักเพิ่มขึ้นเพราะต้องส่งงานให้พยาบาลพี่เลี้ยงเป็นภาษาไทย และส่งงานกับอาจารย์ผู้รับผิดชอบวิชาเป็นภาษาอังกฤษ ฝึกประสบการณ์ได้ไม่ครบตามที่ได้รับมอบหมาย (Requirement) ที่กำหนด และ 3) ด้านผลผลิต ผลสอบภาษาอังกฤษผ่านตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ร้อยละ 75 สอบไม่ผ่าน ร้อยละ 25 ผลการสอบขึ้นทะเบียนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ ผ่านร้อยละ 75

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษานานาชาติสาขาพยาบาลศาสตร์ ในประเทศไทย ที่พบเป็นงานวิจัยที่เกี่ยวกับการประเมินหลักสูตร โดยศึกษาด้านปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิต นำเสนอผลวิจัยเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ ที่ทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นปัญหา และอุปสรรคในการจัดการศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรนานาชาติ ไม่พบงานวิจัยในประเด็นการศึกษาความต้องการจำเป็นและการศึกษารูปแบบ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติในประเทศไทยและแนวปฏิบัติที่ดีของการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตร์ในต่างประเทศ 2) วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นเพื่อเตรียมความพร้อมในการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย 3) พัฒนารูปแบบการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย และ 4) นำเสนอข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตร์นานาชาติในประเทศไทย สำหรับวิธีการดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย และแนวปฏิบัติที่ดีของการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตร์ในต่างประเทศ

ขั้นตอนที่ 2 วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นเพื่อเตรียมความพร้อมในการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติของประเทศไทย

ขั้นตอนที่ 3 พัฒนารูปแบบการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติของประเทศไทย

ขั้นตอนที่ 4 ตรวจสอบความเหมาะสมของร่างรูปแบบการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติของประเทศไทย

ขั้นตอนที่ 5 นำเสนอข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตร์นานาชาติในประเทศ

โดยมีรายละเอียดในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ

กลุ่มข้อมูลเอกสาร โดยการศึกษาวิเคราะห์ สังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ประกอบด้วย

1. สภาพปัจจุบันการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติในระดับปริญญาตรีของประเทศไทย สถาบันที่นำข้อมูลเอกสารมาวิเคราะห์ รวม 3 สถาบัน ได้แก่ คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ และคณะพยาบาลศาสตร์มิชชั่น มหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก

2. แนวปฏิบัติที่ดีของการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตร์ในต่างประเทศ สถาบันที่นำข้อมูลเอกสารมาวิเคราะห์ ได้แก่ สถาบันการศึกษานานาชาติสาขาพยาบาล ที่ได้รับการจัดอันดับสถาบันการศึกษาพยาบาลของ QS World University Rankings by Subject ปี 2016 ใน

20 อันดับแรก ประเทศละ 1 สถาบัน ได้แก่ โรงเรียนพยาบาลมหาวิทยาลัยเพนซิลเวเนีย (The University of Pennsylvania, School of Nursing) ประเทศสหรัฐอเมริกา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยคิงส์ คอลเลจ ลอนดอน (The Florence Nightingale Faculty of Nursing & Midwifery , King's College London) ประเทศอังกฤษ โรงเรียนพยาบาล มหาวิทยาลัยซิดนีย์ (Sydney Nursing School, The University of Sydney) ประเทศออสเตรเลีย และโรงเรียนพยาบาล มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ (National University of Singapore) ประเทศสิงคโปร์ รวม 4 สถาบัน

กลุ่มข้อมูลบุคคล มีดังนี้

ประชากร แบ่งเป็น 5 กลุ่ม

1. นักศึกษาพยาบาล หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (นานาชาติ) และหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก
2. อาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (นานาชาติ) และหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก
3. ผู้บริหารสถาบันการศึกษาระดับปริญญาตรี สังกัดสถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วย
 - 3.1 สถาบันการศึกษาพยาบาลที่เปิดหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (นานาชาติ)
 - 3.2 สถาบันการศึกษาพยาบาลในสังกัดรัฐบาล ในองค์กรกำกับของรัฐ สังกัดเอกชน
4. กรรมการสถาบันการศึกษาพยาบาล สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
5. ผู้บริหารด้านการพยาบาล ซึ่งเป็นผู้ใช้บัณฑิตพยาบาลจากโรงพยาบาลเอกชน ระดับนานาชาติ

จำนวนประชากรที่เป็นนักศึกษาพยาบาล อาจารย์ผู้สอน และผู้บริหารหลักสูตร ในสถาบันการศึกษาพยาบาลพยาบาลศาสตรบัณฑิต (นานาชาติ) และหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก ระดับปริญญาตรีที่เปิดสอนปัจจุบัน ดังแสดงในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนอาจารย์และจำนวนผู้เรียน ในหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (นานาชาติ) และหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก ระดับปริญญาตรี ที่เปิดสอน

ลำดับ	สถาบัน	ชื่อหลักสูตร	จำนวนอาจารย์			จำนวนผู้เรียน		
			ผู้สอน	ชาวไทย	ต่างชาติ	ผู้สอน	ชาวไทย	ต่างชาติ
1.	คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	พยาบาลศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรนานาชาติ) หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2556	15	30	9			
2.	คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	พยาบาลศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรนานาชาติ) หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2555	22	200	48			
3.	คณะพยาบาลศาสตร์ มิชชั่น มหาวิทยาลัย นานาชาติเอเชีย - แปซิฟิก	พยาบาลศาสตรบัณฑิต หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2555	33	318	-			
รวม			70	548	57			

จากตารางที่ 3.1 แสดงคณะพยาบาลศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษา 3 แห่ง ที่จัดการเรียนการสอนหลักสูตรศาสตรบัณฑิต (นานาชาติ) และหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยนานาชาติ มีอาจารย์ผู้สอน 70 คน มีผู้เรียนเป็นชาวไทย 548 คน และชาวต่างชาติ 57 คน รวมเป็นผู้เรียน 675 คน

กลุ่มตัวอย่าง

1. นักศึกษาพยาบาล หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (นานาชาติ) และหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยนานาชาติ เพื่อประเมินความต้องการจำเป็นในการเตรียมความพร้อมในการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ เลือกลุ่มตัวอย่างจากนักศึกษาพยาบาลทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ จากสถาบันการศึกษาพยาบาลที่เปิดสอนหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (นานาชาติ) และหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก จำนวน 3 สถาบัน

2. อาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (นานาชาติ) และหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยนานาชาติ เพื่อประเมินความต้องการจำเป็นในการเตรียมความพร้อมในการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ จำนวน 3 สถาบัน

การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างของการประเมินความต้องการจำเป็น (de Vaus,1990 อ้างถึงใน สุวิมล ว่องวานิช, 2558) กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยพิจารณาความเป็นเอกพันธ์ของกลุ่มประชากร เนื่องจากประชากรที่จะศึกษามีความเป็นเอกพันธ์สูง หมายถึง คนส่วนใหญ่ในกลุ่มประชากรมีลักษณะเหมือนกัน โดยประมาณความเป็นเอกพันธ์ไว้ที่ 30/70 และยอมให้มีความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มที่ยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้เท่ากับ 5% จึงได้กลุ่มตัวอย่างสำหรับเก็บข้อมูล 336 คน (สุวิมล ว่องวานิช, 2558 หน้า 186)

กลุ่มตัวอย่างที่สามารถนำมาใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการประเมินความต้องการจำเป็นตามหลักการที่กล่าวมาแล้ว จำแนกออกเป็นสองกลุ่ม คือ กลุ่มผู้สอนจำนวน 35 คน และกลุ่มผู้เรียนจำนวน 301 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 336 คน

การสุ่มตัวอย่าง (Sampling Technique) โดยใช้หลักความน่าจะเป็น ด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified sampling) โดยใช้สัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างประชากรของสถาบันการศึกษาพยาบาลที่เปิดสอนหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (นานาชาติ) จำนวน 2 สถาบัน และหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยนานาชาติ จำนวน 1 สถาบัน รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูลในแต่ละสถาบัน ดังแสดงในตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูลในแต่ละสถาบัน

ลำดับ	สถาบัน	จำนวนอาจารย์		จำนวนผู้เรียน	
		ผู้สอน	ชาวไทย	ชาวต่างชาติ	
		35 คน	266 คน	35 คน	
1.	คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	5	36	6	
2.	คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	10	80	29	
3.	คณะพยาบาลศาสตร์มิชชั่น มหาวิทยาลัยนานาชาติ เอเชีย-แปซิฟิก	20	150	-	
รวม			336 คน		

เกณฑ์การคัดเลือกอาสาสมัครเข้าร่วมวิจัย (Inclusion Criteria)

คุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่เป็นอาจารย์ผู้สอน

1) เป็นอาจารย์ประจำในหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต(นานาชาติ) และหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยนานาชาติ

2) มีประสบการณ์การสอนในภาคทฤษฎี หรือภาคปฏิบัติในหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (นานาชาติ) อย่างน้อย 2 ปี

คุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่เป็นนักศึกษาพยาบาล

1) อายุ 18 ปี ขึ้นไป

2) ลงทะเบียนเรียนเป็นนักศึกษาพยาบาล หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ (นานาชาติ) และหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยนานาชาติ ชั้นปีที่ 2 ขึ้นไป

3. ผู้บริหารสถาบันการศึกษาพยาบาลที่เปิดหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (นานาชาติ) และหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยนานาชาติ ผู้บริหารสภากาชาด วิทยาลัยการพยาบาล สถาบันการศึกษาพยาบาล จากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และผู้บริหารการพยาบาล

3.1 ผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย เลือกรุ่นตัวอย่างแบบเจาะจง มีประสบการณ์ตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป ประกอบด้วย ผู้บริหารสถาบันการศึกษาระดับปริญญาตรี สังกัดสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่

1) สถาบันการศึกษาพยาบาลที่เปิดหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (นานาชาติ) 2) สถาบันการศึกษาพยาบาลในสังกัดรัฐบาล ในองค์กรกำกับของรัฐ สังกัดเอกชน 3) กรรมการสถาบันการศึกษาพยาบาล สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ผู้บริหารจากสภากาชาด และผู้บริหารด้านการพยาบาล ซึ่งเป็นผู้ใช้บัณฑิตพยาบาลจากโรงพยาบาลเอกชน ที่ให้บริการสุขภาพระดับนานาชาติ รวม 9 คน

3.2 ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตอบแบบสอบถามข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการจัดการศึกษาพยาบาลศรนานาชาติในประเทศไทย เลือกรุ่นตัวอย่างแบบเจาะจง มีประสบการณ์ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป ประกอบด้วย ผู้บริหารสถาบันการศึกษาระดับปริญญาตรี สังกัดสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่

1) สถาบันการศึกษาพยาบาลที่เปิดหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (นานาชาติ) 2) สถาบันการศึกษาพยาบาลในสังกัดรัฐบาล ในองค์กรกำกับของรัฐ สังกัดเอกชน 3) กรรมการสถาบันการศึกษาพยาบาล สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และผู้บริหารจากสภากาชาด รวมทั้งสิ้น 10 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยดัดแปลงให้เหมาะสมกับการวิจัย ดังนี้

1. แบบวิเคราะห์สาระ เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิตของประเทศไทยและแนวปฏิบัติที่ดีของการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตร์ในต่างประเทศ (ดังภาคผนวก จ) โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์สาระ (Content Analysis) กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วยสถาบันการศึกษาพยาบาลที่จัดการศึกษาหลักสูตรนานาชาติในประเทศไทย 3 แห่ง ได้แก่ คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ และคณะพยาบาลศาสตร์มิชชั่น มหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก และสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ 4 แห่ง ได้แก่ โรงเรียนพยาบาล มหาวิทยาลัยเพนซิลเวเนีย (The University of Pennsylvania, School of Nursing) ประเทศสหรัฐอเมริกา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยคิงส์ คอลเลจ ลอนดอน (The Florence Nightingale Faculty of Nursing & Midwifery , King's College London) ประเทศอังกฤษ โรงเรียนพยาบาล มหาวิทยาลัยซิดนีย์ (Sydney Nursing School, The University of Sydney) ประเทศออสเตรเลีย และโรงเรียนพยาบาล มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ (National University of Singapore) ประเทศสิงคโปร์

2. แบบสอบถามความต้องการจำเป็น เพื่อเตรียมความพร้อมในการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ (ดังภาคผนวก ฉ) ผู้วิจัยสร้างเองโดยนำผลจากผลการวิเคราะห์แนวคิดและหลักการการจัดการศึกษานานาชาติ ระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยและต่างประเทศ และผลจากการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันการจัดการศึกษานานาชาติ สาขาพยาบาลศาสตร์ของประเทศไทยและต่างประเทศ มาสร้างข้อคำถามซึ่งมีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด มีรูปแบบการตอบข้อมูล 2 ชุด ที่ให้ระดับความจำเป็นและระดับที่ปัจจุบันเป็นอยู่ มีรูปแบบการตอบ 2 ลักษณะ คือ

ตอนที่ 1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ วิธีการตอบให้ผู้ตอบทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง

ตอนที่ 2) ความต้องการจำเป็นของการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ เป็นมาตรวัดประมาณค่า มีพิสัยการตอบ 5 ช่วง โดยลักษณะของคำถามแบ่งเป็น 2 ชุด (Dual-Response Format) ซึ่งผู้ตอบจะตอบถึงการปฏิบัติที่ตรงกับระดับความจำเป็น และระดับที่เป็นอยู่ในปัจจุบันของการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติ ในระดับปริญญาตรี มีคำถามจำนวน 62 ข้อรายการ แบ่งระดับเป็น (1) น้อยที่สุด (2) น้อย (3) ปานกลาง (4) มาก (5) มากที่สุด

3. แบบตรวจสอบความเหมาะสมของร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย (ดังภาคผนวก ช) นำแบบประเมินที่สร้างขึ้นไปตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหา โดยให้

อาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมพิจารณาตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ความถูกต้อง
ชัดเจนของภาษา เพื่อให้ครอบคลุมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

เกณฑ์คะแนนความเหมาะสม มีดังนี้

4.50-5.00	หมายถึง ความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
3.50-4.49	หมายถึง ความเหมาะสมในระดับมาก
2.50-3.49	หมายถึง ความเหมาะสมในระดับปานกลาง
1.50-2.49	หมายถึง ความเหมาะสมในระดับน้อย
1.00-1.49	หมายถึง ความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

4. แบบสอบถาม ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการจัดการการศึกษาระดับปริญญาตรีนานาชาติ
(ดังภาคผนวก ข) เป็นแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเองโดยให้อาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษา
ร่วมพิจารณาตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ความถูกต้องชัดเจนของภาษา เพื่อให้ครอบคลุมและ
สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ในงานวิจัยนี้ มีเครื่องมือที่พัฒนาและนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยดำเนินการ
ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

1. แบบวิเคราะห์เอกสาร เป็นแบบวิเคราะห์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อวิเคราะห์สาระสำคัญของ
การจัดการศึกษานานาชาติ สาขาพยาบาลศาสตร์ ที่สอดคล้องกับกรอบแนวคิดทฤษฎีของ
สภาพปัจจุบันการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในประเทศไทยและการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี
ที่ดีในต่างประเทศ ประกอบด้วย หลักการและเหตุผล ปรัชญา วัตถุประสงค์ วิสัยทัศน์ พันธกิจ
โครงสร้างองค์กร โครงสร้างหลักสูตร ความร่วมมือกับนานาชาติ แล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน
3 คน (ดังภาคผนวก ก) ที่มีประสบการณ์ด้านการศึกษานานาชาติ ตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะ
แล้วผู้วิจัยนำมาปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

2. แบบสอบถามความต้องการจำเป็น ฉบับภาษาไทยและภาษาอังกฤษ สำหรับผู้เรียน
ประกอบด้วย ผู้เรียนชาวไทย และผู้เรียนชาวต่างชาติ โดยได้นำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 7 คน (ดัง
ภาคผนวก ข) ที่มีประสบการณ์ด้านการจัดการศึกษานานาชาติตรวจสอบความชัดเจนของภาษาและ
ความตรงตามเนื้อหา (Item Content Validity) เป็นการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่าง
ข้อความถามกับเนื้อหา และ/หรือนิยามตัวแปรที่มุ่งวัด หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อความถามกับ
เนื้อหาและจุดประสงค์ (Item Objective Congruence: IOC) โดยพิจารณาให้คะแนนดังนี้ (วรรณ
แก้วเกตุ, 2551 หน้า 219-221)

- คะแนน +1 แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามเนื้อหา/นิยาม/จุดประสงค์
 คะแนน 0 ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามเนื้อหา/นิยาม/จุดประสงค์
 คะแนน -1 แน่ใจว่าข้อคำถามวัดไม่ตรงตามเนื้อหา/นิยาม/จุดประสงค์

เกณฑ์การแปลผล

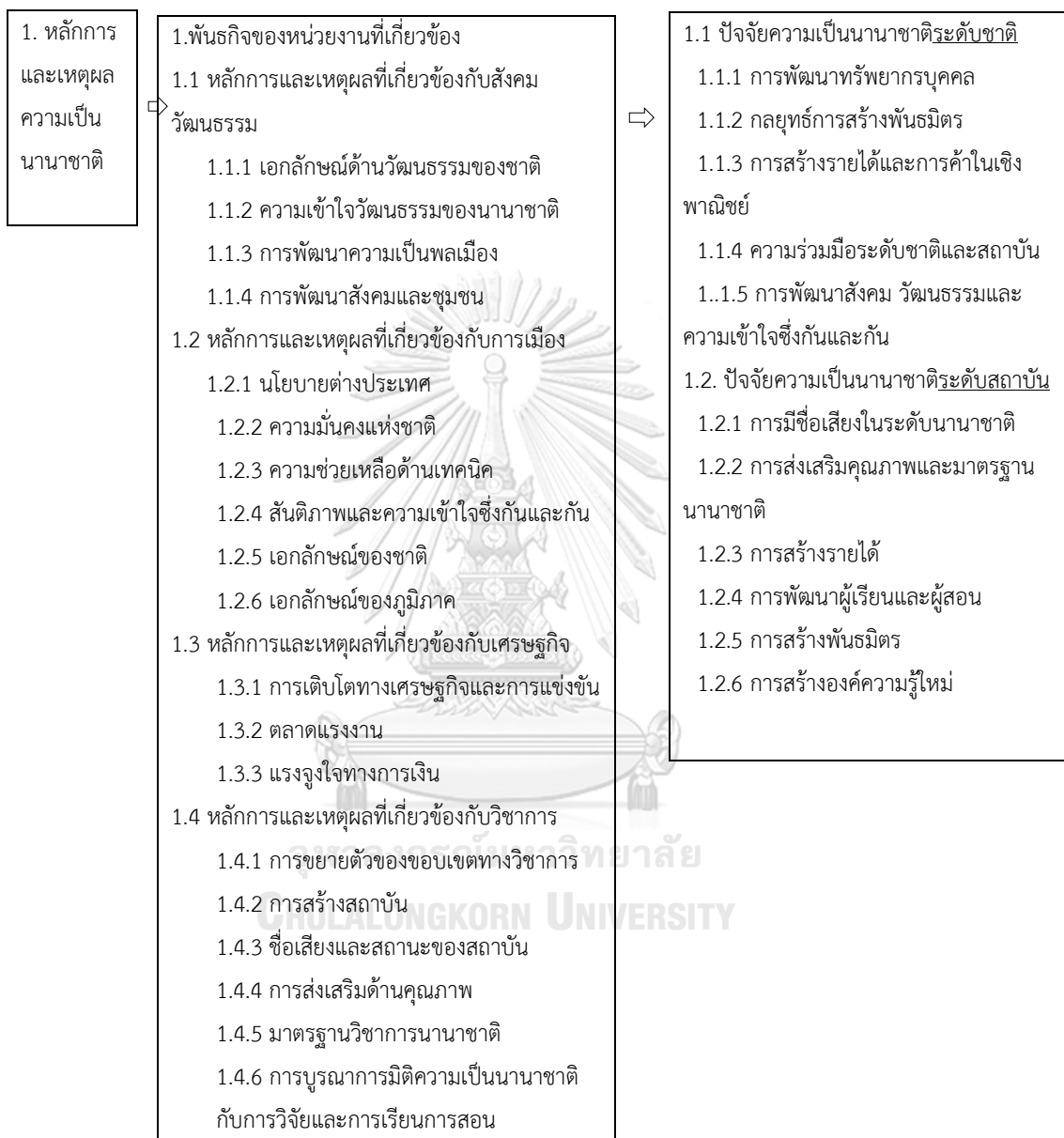
1. ข้อคำถามที่มีค่า IOC > 0.50 ถือว่าข้อคำถามนั้นวัดได้สอดคล้องกับเนื้อหา/วัตถุประสงค์
2. ข้อคำถามที่มีค่า IOC ≤ 0.50 ถือว่าข้อคำถามนั้นวัดได้สอดคล้องกับเนื้อหา/วัตถุประสงค์

หลังจากนั้นดำเนินการแก้ไขข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 แล้วผู้วิจัยนำไปทดลองใช้กับ อาจารย์พยาบาล และผู้เรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเที่ยงหรือความ เชื่อมั่น (Reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) แล้วปรับแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง โดยใช้เกณฑ์ค่าความเที่ยงของเครื่องมือ 0.70 ขึ้นไป (บุญใจ ศรีสถิตย่นรากร, 2550 หน้า 232) ในการวิจัยนี้ได้ค่า IOC ของข้อคำถามอยู่ระหว่าง 0.57-1.00 และตรวจสอบความเชื่อมั่นจากการทดลองใช้กับกลุ่มผู้สอนและกลุ่มผู้เรียนที่ไม่ใช่กลุ่ม ตัวอย่าง กลุ่มละ 30 คน หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .97

ขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามความต้องการจำเป็น ดังต่อไปนี้

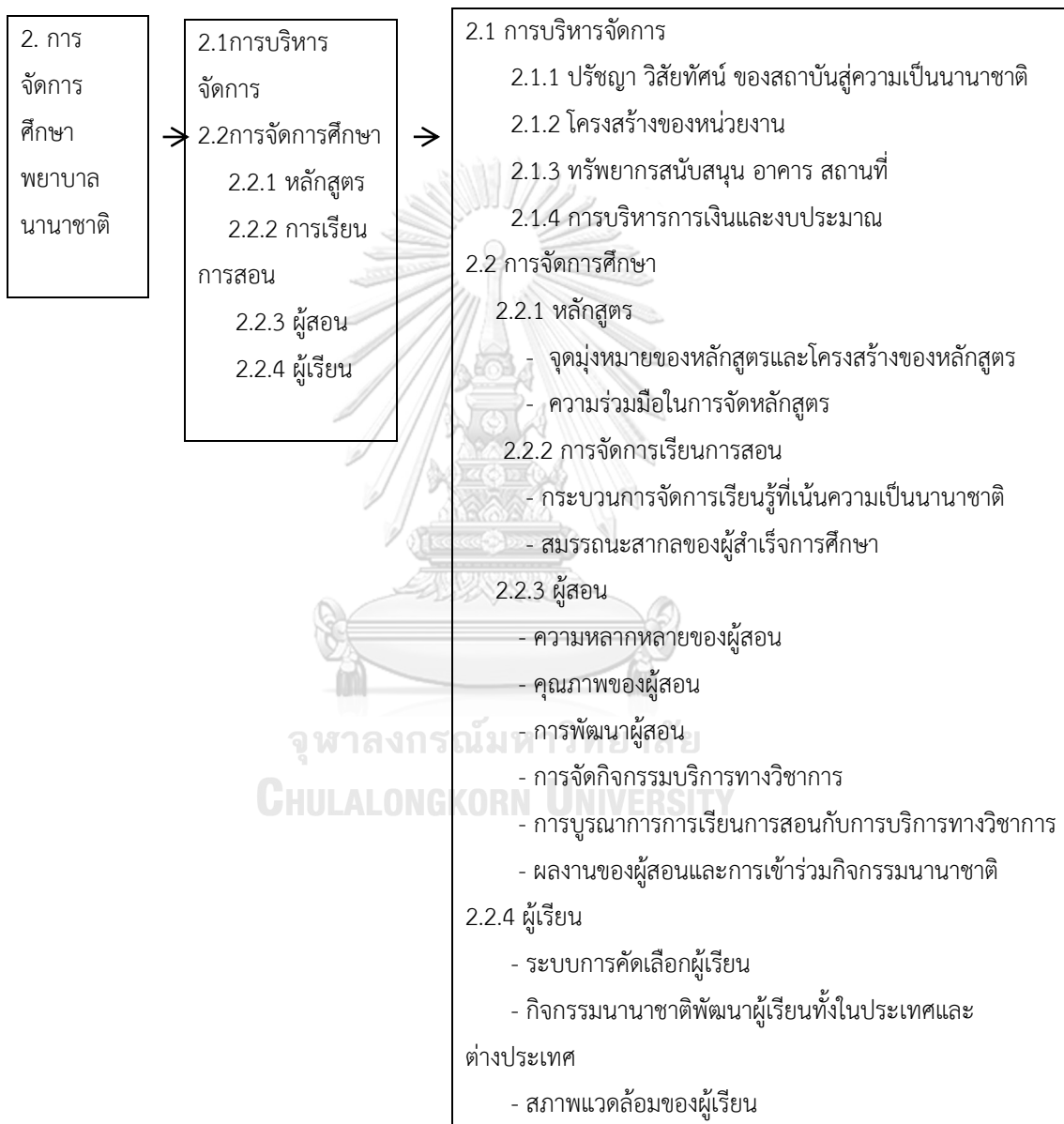
ขั้นตอนที่ 1 กำหนดกรอบแนวคิดของประเด็นคำถาม จากผลการวิเคราะห์การเป็นวิทยาลัย พยาบาลนานาชาติ ตามแนวคิดของไนท์ (Knight, 2005) หลักการและเหตุผลความเป็นนานาชาติ ประกอบด้วย ปัจจัยส่งเสริมระดับชาติและปัจจัยส่งเสริมระดับสถาบัน จากผลการวิเคราะห์การเป็น วิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ ตามแนวคิดของไนท์ (Knight, 2008) ทบวงมหาวิทยาลัย (2542) สภาการพยาบาล (2555) สุจิตรา เหลืองอมรเลิศ (2554) และวิจิตร ศรีสุพรรณ และคณะ (2555) ดังนี้

หัวข้อหลัก หัวข้อรอง ประเด็นตั้งคำถามจากผลการวิเคราะห์
 การเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ
 ตามแนวคิดของไนท์ (Knight, 2005)

ภาพที่ 3.1 กรอบแนวคิดการร่างแบบสอบถาม

หัวข้อหลัก	หัวข้อรอง	ประเด็นตั้งคำถามจากผลการวิเคราะห์การเป็นวิทยาลัยพยาบาล นานาชาติตามแนวคิดของไนท์ (Knight, 2004, 2008) ทบวงมหาวิทยาลัย (2542) สภาการพยาบาล (2555) สุจิตรา เหลืองอมรเลิศ (2554) และวิจิตร ศรีสุพรรณและคณะ (2555)
------------	-----------	---

ภาพที่ 3.1 กรอบแนวคิดการร่างแบบสอบถาม (ต่อ)

ขั้นตอนที่ 2 สร้างข้อความคำถามความต้องการจำเป็นตามแนวคิดหลัก (Main Concept) และแนวคิดรอง (Sub Concept) ดังตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3 ข้อคำถามความต้องการจำเป็น

แนวคิดหลัก (Main Concept)	แนวคิดรอง (Sub Concept)	ประเด็นคำถาม	จำนวนข้อ	ข้อที่ใช้ ในแบบวัด
ปัจจัยความเป็น นานาชาติ	1. ความเป็น นานาชาติ	1.1 การพัฒนา ทรัพยากรบุคคล	3	31,32,33
	ระดับชาติ	1.2 การสร้าง พันธมิตร	7	8.1,8.2,8.3, 9,10,11,37
		1.3 การสร้าง รายได้และการค้า ในเชิงพาณิชย์	4	2,4,13,14
		1.4 ความร่วมมือ ระดับชาติและ สถาบัน	1	16
		1.5 การพัฒนา สังคม วัฒนธรรม และความเข้าใจซึ่ง กันและกัน	2	39,42
ปัจจัยความเป็น นานาชาติระดับ สถาบัน	2. ความเป็น นานาชาติระดับ สถาบัน	2.1 การมีชื่อเสียง ในระดับนานาชาติ	6	7,12,18,21,28,44
		2.2 การส่งเสริม คุณภาพและ มาตรฐานนานาชาติ	3	6,49,53

ตารางที่ 3.3 ข้อคำถามความต้องการจำเป็น (ต่อ)

แนวคิดหลัก (Main Concept)	แนวคิดรอง (Sub Concept)	ประเด็นหลัก	จำนวนข้อ	ข้อที่ใช้ ในแบบวัด
		2.3 การสร้างรายได้	2	17,22
		2.4 การพัฒนา ผู้เรียนและผู้สอน	1	40
		2.5 การสร้าง พันธมิตร	7	8.1,8.2,8.3, 9,10,11,37
		2.6 การสร้างองค์ ความรู้ใหม่	3	19,20,59
การจัดการศึกษา พยาบาลนานาชาติ	3.1 การบริหาร จัดการ	3.1.1 ปรัชญา วิสัยทัศน์ ของ สถาบันสู่ความเป็น นานาชาติ	1	1
		3.1.2 โครงสร้าง ของหน่วยงาน	2	3,5
		3.1.3 ทรัพยากร สนับสนุน อาคาร สถานที่	5	15,50,51,52,54
		3.1.4 การบริหาร การเงินและ งบประมาณ	3	56,57,60
	3.2 การจัดการ ศึกษา	3.2.1 หลักสูตร	2	43,45
		3.2.2 การจัดการ เรียนการสอน	4	46,47,48,55
		3.2.3 ผู้สอน	8	23,24,25,26,27, 29,30,58
		3.2.4 ผู้เรียน	5	34,35,36,38,41
	รวม		62 ข้อ	

ขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปหาคุณภาพของเครื่องมือกับอาจารย์พยาบาล และผู้เรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเที่ยงหรือความเชื่อมั่น (Reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ผลการวิเคราะห์รายด้านและรายข้อ ดังตารางที่ 3.4

ตารางที่ 3.4 ค่าความเที่ยงของเครื่องมือ

ข้อ	ข้อความ	ค่าความเที่ยง เมื่อตัดข้อคำถามนี้ออก (Alpha if Item Deleted)
1. ปัจจัยความเป็นนานาชาติระดับชาติ เท่ากับ .75		
1.1 การพัฒนาทรัพยากรบุคคล เท่ากับ .84		
1	บุคลากรสายสนับสนุนมีความรู้ความสามารถทั้งด้านการบริหารจัดการ และ/หรือด้านวิชาการ โดยสามารถติดต่อสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้	.972
2	มีระบบการให้แรงจูงใจบุคลากรสายสนับสนุน เพื่อให้คงอยู่ในงานในระยะยาว เช่น การพัฒนาสมรรถนะ การทำงาน ความก้าวหน้าในงาน	.971
3	ผู้จัดการหรือผู้บริหารโปรแกรมที่เป็นบุคลากรสายสนับสนุน มีความรู้ความสามารถด้านการบริหารจัดการและเทคนิค หรือวิชาการในระดับนานาชาติ	.972
1.2 ด้านการสร้างพันธมิตร เท่ากับ .78		
4	MOU ด้านการพัฒนาผู้สอน	.972
5	MOU การแลกเปลี่ยนนักศึกษา	.972
6	MOU กับแหล่งฝึกภาคปฏิบัติ	.972
7	จ้างหรือให้ทุนอาจารย์ต่างประเทศมาร่วมสอนหรือร่วมทำวิจัย	.972
8	เปิดสอนหลักสูตรปริญญาร่วมกับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ (Joint Degree Program)	.972
9	เปิดสอนหลักสูตรสองปริญญาร่วมกับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ (Double Degree Program)	.972
10	แลกเปลี่ยนนักศึกษากับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ	.971

ตารางที่ 3.4 ค่าความเที่ยงของเครื่องมือ (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	ค่าความเที่ยง เมื่อตัดข้อคำถามนี้ออก (Alpha if Item Deleted)
1.3 ด้านการสร้างรายได้และการค้าในเชิงพาณิชย์ เท่ากับ .77		
11	ทำแผนยุทธศาสตร์ที่ส่งเสริมให้สถาบันเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการศึกษายาบาลนานาชาติ	.972
12	กำหนดผู้รับผิดชอบในหน่วยงานตามโครงสร้างการบริหารที่ชัดเจนตามรูปแบบการบริหารงานแบบเอกชน	.976
13	เปิดหลักสูตรปริญญาตรีด้านการพยาบาลเฉพาะสาขา เพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญและตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต เช่น การพยาบาลผดุงครรภ์ การพยาบาลผู้สูงอายุ	.972
14	กำหนดกลยุทธ์เชิงรุกในการเพิ่มจำนวนผู้เรียนต่างชาติ เช่น การเดินทางไปตามประเทศต่าง ๆ เพื่อเสนอหรือประชาสัมพันธ์หลักสูตร (Roadshow)	.971
1.4 ด้านการร่วมมือระดับชาติและสถาบัน .97		
15	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยประชาสัมพันธ์หลักสูตร เช่น กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการต่างประเทศ	.973
1.5 ด้านการพัฒนาสังคม วัฒนธรรมและความเข้าใจซึ่งกันและกัน เท่ากับ .89		
16	ปฐมนิเทศและการจัดอบรมพิเศษให้แก่นักศึกษาที่มาจากต่างประเทศให้เข้าใจเกี่ยวกับสถาบัน และวัฒนธรรมไทย	.972
17	จัดให้มีหน่วยกิจการนศึกษานานาชาติ (International Student Affair) ส่งเสริมความเข้าใจด้านวัฒนธรรมนานาชาติแก่นักศึกษา	.971
2. ปัจจัยความเป็นนานาชาติระดับสถาบัน		.75
2.1 การมีชื่อเสียงในระดับนานาชาติ		.77
18	การเป็นสถาบันการศึกษาพยาบาลนานาชาติจะสร้างชื่อเสียงให้ประเทศและสถาบัน	.972
19	แลกเปลี่ยนอาจารย์และนักศึกษากับต่างประเทศอย่างต่อเนื่องจนชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก	.971

ตารางที่ 3.4 ค่าความเที่ยงของเครื่องมือ (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	ค่าความเที่ยง เมื่อตัดข้อคำถามนี้ออก (Alpha if Item Deleted)
20	อาจารย์มีผลงานวิชาการและวิจัยตีพิมพ์ หรือเผยแพร่ในระดับนานาชาติ	.972
21	อาจารย์มีบทบาทหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรม ระดับนานาชาติ เช่น เป็นกรรมการองค์การหรือสมาคมวิชาการวิชาชีพนานาชาติ	.972
22	อาจารย์ได้รับการประกาศเกียรติคุณหรือมีชื่อเสียงด้านการจัดการศึกษาพยาบาลในระดับนานาชาติ	.971
23	มีอาจารย์ชาวต่างชาติร่วมในการพัฒนา และประเมินหลักสูตร	.971
2.2 ด้านการส่งเสริมคุณภาพและมาตรฐานนานาชาติ เท่ากับ .80		
24	ดำเนินการตามมาตรฐานและการประกันคุณภาพ โดยอิงเกณฑ์ความเป็นนานาชาติ	.972
25	โครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มีความทันสมัย เอื้อต่อการดำเนินกิจกรรมความเป็นนานาชาติ	.971
26	หอพักนักศึกษาได้มาตรฐานและมีสิ่งแวดล้อมที่มีความเป็นนานาชาติ เช่น ห้องทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม ห้องปฏิบัติการทางศาสนา	.972
2.3 การสร้างรายได้ เท่ากับ .87		
27	กำหนดอัตราค่าลงทะเบียนตามมาตรฐานหลักสูตรนานาชาติ	.972
28	ให้บริการวิชาการแก่สังคมในระดับนานาชาติ ที่ทำให้สถาบันมีรายได้	.972
2.4 การพัฒนาผู้เรียนและผู้สอน .97		
29	กำหนดให้การศึกษา อบรม ดูงานในต่างประเทศ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา	.971

ตารางที่ 3.4 ค่าความเที่ยงของเครื่องมือ (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	ค่าความเที่ยง เมื่อตัดข้อคำถามนี้ออก (Alpha if Item Deleted)
2.5 ด้านการสร้างองค์ความรู้ เท่ากับ .78		
30	ส่งเสริมให้อาจารย์ได้สร้าง และเผยแพร่ผลงานวิจัย โดยร่วมมือกับต่างประเทศในการทำวิจัย หรือแสวงหาทุนวิจัยในระดับนานาชาติ	.973
31	สร้างงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของสถาบันที่มีการนำไปใช้ประโยชน์และคุ้มครองสิทธิโดยจดสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร	.972
32	จัดสรรงบประมาณสนับสนุนด้านการวิจัยในระดับนานาชาติ	.971
3. การจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติ เท่ากับ .75		
3.1. การบริหารจัดการ เท่ากับ .75		
3.1.1 ปรัชญา วิสัยทัศน์ของสถาบันสู่ความเป็นนานาชาติ .97		
33	กำหนดพันธกิจ เป้าประสงค์ วิสัยทัศน์ และแผนงาน หรือโครงการ ในการเป็นสถาบันการศึกษพยาบาลนานาชาติ	.972
3.1.2 โครงสร้างของหน่วยงาน เท่ากับ .85		
34	กำหนดให้มีคณะกรรมการบริหารหลักสูตรนานาชาติ	.972
35	กำหนดให้มีคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาหลักสูตรนานาชาติ	.972
3.1.3 ทรัพยากรสนับสนุน อาคาร สถานที่ เท่ากับ .78		
36	มีศูนย์การศึกษานานาชาติ (International Office) สำหรับให้บริการ หรือประสานงานด้านนานาชาติกับหน่วยงานในต่างประเทศ	.971
37	ช่วยเหลือด้านการเงินแก่นักศึกษาต่างชาติที่มีปัญหาด้านการเงิน เช่น ให้ทุนแบบมีเงื่อนไข ทุนผู้ช่วยวิจัย	.972
38	สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทันสมัย เพื่อช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีสมรรถนะพยาบาลสากล เช่น ห้องปฏิบัติการพยาบาล ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์	.972
39	จัดสวัสดิการในการดูแลสุขภาพนักศึกษาต่างชาติ	.971

ตารางที่ 3.4 ค่าความเที่ยงของเครื่องมือ (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	ค่าความเที่ยง เมื่อตัดข้อคำถามนี้ออก (Alpha if Item Deleted)
40	มีศูนย์อาหารที่เป็นนานาชาติเพื่อให้บริการแก่นักศึกษา ที่มีความแตกต่างกันทางเชื้อชาติ และศาสนา	.972
3.1.4 การบริหารการเงินและประมาณ เท่ากับ .85		
41	งบประมาณภายในเพียงพอที่จะสนับสนุนกิจกรรม ความเป็น นานาชาติ เช่น การจ้างอาจารย์ชาวต่างชาติ การเชิญผู้ทรงคุณวุฒิมาแลกเปลี่ยนงานวิจัย หรือวิชาการ การแลกเปลี่ยนอาจารย์	.971
42	ระบบการเบิกและจ่ายงบประมาณคล่องตัว รวดเร็ว เอื้อต่อการดำเนินงานด้านการศึกษาพยาบาลนานาชาติ	.971
43	วิเคราะห์ และบริหารความเสี่ยงด้านการเงินและงบประมาณ	.971
3.2 ด้านการจัดการศึกษา เท่ากับ .75		
3.2.1 หลักสูตร เท่ากับ .88		
44	พัฒนาหลักสูตรให้ผลิตพยาบาลที่มีสมรรถนะสากล สามารถปฏิบัติงานได้ในระดับนานาชาติ	.971
45	พัฒนาหลักสูตรโดยความร่วมมือกับผู้ใช้บัณฑิตพยาบาล จากแหล่งฝึกภาคปฏิบัติที่มีความเป็นนานาชาติ	.971
3.2.2 การจัดการเรียนการสอน เท่ากับ .80		
46	จัดการเรียนการสอนทางไกล หรือการเรียนการสอน ออนไลน์ ร่วมกับสถาบันการศึกษาพยาบาลนานาชาติใน ต่างประเทศ	.972
47	จัดการเรียนการสอนโดยมีการบูรณาการกับการให้บริการ ทางวิชาการในระดับนานาชาติ	.972
48	สนับสนุนการผลิตสื่อการศึกษาที่มีคุณภาพที่สามารถ นำไปใช้ได้ในระดับนานาชาติ	.971
49	กำหนดแผน หรือแนวทางพัฒนาให้บัณฑิตสามารถสอบ ขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาล (Nursing License) ในต่างประเทศที่จะไปทำงาน	.972

ตารางที่ 3.4 ค่าความเที่ยงของเครื่องมือ (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	ค่าความเที่ยง เมื่อตัดข้อคำถามนี้ออก (Alpha if Item Deleted)
3.2.3 ผู้สอน เท่ากับ .76		
50	อาจารย์มีการจัดกิจกรรมทางวิชาการหรือวิชาชีพ ร่วมกับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ เพื่อให้บริการวิชาการแก่สังคม	.972
51	แลกเปลี่ยนอาจารย์ผู้สอนกับสถาบันในต่างประเทศ	.972
52	อาจารย์มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ผู้สอนหลักสูตรพยาบาลนานาชาติ ได้แก่ ทักษะภาษาอังกฤษ ประสบการณ์	.972
53	ด้านการสอน ประสบการณ์ด้านการพยาบาล	.971
54	จ้างอาจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิจากต่างประเทศมาร่วมสอน โดยกำหนดเป็นอัตราจ้างอาจารย์ประจำผู้สอนจากต่างประเทศ	.972
55	ปฐมนิเทศ และอบรมพิเศษให้แก่อาจารย์จากต่างประเทศ ที่มาปฏิบัติงาน ให้มีความเข้าใจในนโยบายของสถาบัน วัฒนธรรมองค์กร และวัฒนธรรมของไทย	.971
56	พัฒนาสมรรถนะอาจารย์ด้านการจัดการศึกษาหรือ การพยาบาล โดยมีโครงการให้ไปศึกษาต่อหรือฝึกอบรมในต่างประเทศ	.972
57	จัดที่พักอาจารย์จากต่างประเทศพร้อมสิ่งอำนวยความสะดวก	.971
3.2.4 ผู้เรียน เท่ากับ .79		
58	นำเสนอหลักสูตรหรือโปรแกรมวิชา หรือข้อมูลของสถาบัน ให้ผู้ที่สนใจหรือนักศึกษา เข้าถึงได้ง่ายด้วยเว็บไซต์ภาษาอังกฤษ	.972
59	สรรหานักศึกษาต่างชาติ เช่น ให้โควตา การรับสมัครจากโรงเรียนนานาชาติ การจัดโครงการร่วมมือกับโรงเรียนนานาชาติ	.972

ตารางที่ 3.4 ค่าความเที่ยงของเครื่องมือ (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	ค่าความเที่ยง เมื่อตัดข้อคำถามนี้ออก (Alpha if Item Deleted)
60	กำหนดสมรรถนะภาษาอังกฤษในระดับมาตรฐานสากล เป็นเงื่อนไขสำหรับนักศึกษาชาวไทยและต่างชาติที่ไม่ได้ใช้ ภาษาอังกฤษ	.971
61	กำหนดแนวทางการคัดเลือกนักศึกษาจากต่างประเทศ อย่างชัดเจน เช่น พื้นฐานวิชาการ ภาวะสุขภาพ	.971
62	จัดตั้งศูนย์เพื่อให้การช่วยเหลือ และให้คำปรึกษา ด้านต่างๆ แก่นักศึกษาต่างชาติ ได้แก่ การเรียน การปรับตัว การประกันสุขภาพ การเงิน วิชา	.971

ค่าความเที่ยงของเครื่องมือประเมินความต้องการจำเป็นทั้งฉบับ เท่ากับ .972

3. แบบตรวจสอบความเหมาะสมของร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย (ดังภาคผนวก ข) โดยผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง แล้วนำแบบประเมินที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมพิจารณาตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ความครอบคลุมของเนื้อหา และความชัดเจนของภาษา เพื่อให้เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความครอบคลุมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหา ความชัดเจนของการใช้ภาษา เพื่อให้เครื่องมือมีความครอบคลุมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

4. แบบตรวจสอบถามข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิตนานาชาติในประเทศไทย (ดังภาคผนวก ข) สำหรับเก็บข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญ ที่มีประสบการณ์ด้านการศึกษานานาชาติ ผู้บริหารสถาบันการศึกษาพยาบาลที่ต้องการเปิดหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต กรรมการจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กรรมการด้านการศึกษาจากสภาการพยาบาล รวมจำนวน 10 คน เป็นแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง เพื่อสอบถามข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการจัดการการศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิต โดยผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหา ความชัดเจนของการใช้ภาษา เพื่อให้เครื่องมือมีความครอบคลุม และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ดำเนินการตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1) การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย และการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตร์ที่ดีในต่างประเทศ โดยการศึกษา วิเคราะห์ จากเอกสารอ้างอิงต่างๆที่เกี่ยวข้อง เช่น ประกาศ ข้อบังคับ หนังสือ บทความ รายงานประจำปี รายงานการประเมินตนเองตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษา เอกสารหลักสูตรการศึกษานานาชาติ ในประเทศใช้วิธีการทำหนังสือจากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไปยังสภาการพยาบาล ซึ่งเป็นสถาบันที่ทำหน้าที่รับรองหลักสูตร และไปยังสถาบันการศึกษายาบาลที่จัดการศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (นานาชาติ) และหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตมหาวิทยาลัยนานาชาติ เพื่อขอความร่วมมือในการศึกษาข้อมูลเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักการและเหตุผล นโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย รูปแบบสถาบัน วัตถุประสงค์ สถานภาพองค์กร สถานภาพบุคลากร การบริหารจัดการตามภารกิจของสถาบัน การบริหารทั่วไป และการบริหารด้านการเงินและงบประมาณ ในการจัดการศึกษาของวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ โดยผู้วิจัยเข้าไปศึกษาและรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง สำหรับข้อมูลเอกสารของสถาบันการศึกษายาบาลในต่างประเทศ ใช้ข้อมูลผ่านทางอีเมล และจากเอกสารต่างๆที่สถาบันเผยแพร่

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นเพื่อเตรียมความพร้อมในการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย โดยใช้แบบสอบถามประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการศึกษายาบาลนานาชาติ จากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งประกอบด้วยอาจารย์ผู้สอน จำนวน 35 คน นักศึกษาชาวไทย 266 คน และนักศึกษาชาวต่างชาติ 35 คน รวมทั้งสิ้น 336 คน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย เป็นการตรวจสอบร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย เพื่อให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยมีประสบการณ์ตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป จากผู้บริหารสถาบันการศึกษาระดับปริญญาตรี สังกัดสถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วย 1) สถาบันการศึกษายาบาลที่เปิดหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (นานาชาติ) 2) สถาบันการศึกษายาบาลในสังกัดรัฐบาล ในองค์กรกำกับของรัฐ สังกัดเอกชน 3) กรรมการสถาบันการศึกษายาบาล สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ผู้บริหารจากสภาการพยาบาล และผู้บริหารด้านการพยาบาล ซึ่งเป็นผู้ใช้บัณฑิตพยาบาลจากโรงพยาบาลเอกชน ที่ให้บริการสุขภาพระดับนานาชาติ รวมจำนวน 9 คน

4. การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำเสนอข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการจัดการศึกษาพยาบาล ศาสตร์นานาชาติในประเทศไทย โดยการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตร์นานาชาติในประเทศไทย เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยมี ประสพการณ์ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป จากผู้บริหารสถาบันการศึกษาระดับปริญญาตรี สังกัด สถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วย 1) สถาบันการศึกษาพยาบาลที่เปิดหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (นานาชาติ) 2) สถาบันการศึกษาพยาบาลในสังกัดรัฐบาล ในองค์กรกำกับของรัฐ สังกัดเอกชน 3) กรรมการสถาบันการศึกษาพยาบาล สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และผู้บริหารจาก สภาการพยาบาล รวมจำนวน 10 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย และการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตร์ที่ตีในต่างประเทศ โดยการใช้กระบวนการในการ วิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากเอกสารและงานวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มคำที่ ปรากฏและนำมาแยกแยะจัดประเภทลำดับความสำคัญ วิเคราะห์เป็นกลุ่มต่างๆ แล้วนำข้อมูลที่ได้มา จัดประเด็นหลักและประเด็นรอง สุดท้ายนำประเด็นที่ได้มารวมกลุ่มและหาความสัมพันธ์โดยมีการ พิจารณาในหลายๆ มิติ

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อเตรียมความพร้อมในการเป็น วิทยาลัยนานาชาติของประเทศไทย แบ่งเป็น 2 ส่วนคือ

2.1) ค่าสถิติพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง ใช้การวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2.2) การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น โดยใช้เทคนิค Modified Priority Needs Index (PNI_{modified}) (สุวิมล ว่องวานิช, 2558)

2.2.1) หาค่าผลต่างระหว่างสภาพที่ต้องการ (Importance: I) กับสภาพที่เป็นจริง modified ในปัจจุบัน (Degree of Success: D) โดยใช้หลักการกำหนดความต้องการจำเป็น จากระดับของสภาพที่เป็นจริง ซึ่งมีสูตรในการคำนวณ คือ $PNI_{modified} = (I-D)/D$

2.2.2) จัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ใช้การเรียงค่าดัชนี PNI_{Modified} จากมากไปหาน้อย ค่าดัชนีที่มีค่ามากแปลว่ามีความต้องการจำเป็นสูงที่ต้องได้รับความ สนใจพัฒนามากกว่าดัชนีที่มีค่าน้อยกว่า โดยตั้งเกณฑ์การประเมินไว้ว่าความต้องการจำเป็นที่มี ค่าดัชนี PNI_{modified} เท่ากับหรือมากกว่าค่าเฉลี่ย PNI ของแต่ละกลุ่มผู้ระบุความต้องการจำเป็นถือว่า มีความต้องการจำเป็นต้องพัฒนา

3. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อปรับปรุงรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย ที่ได้จากการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบของผู้เชี่ยวชาญ วิเคราะห์โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean = M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation = S.D.) แล้วนำข้อมูลที่ได้จากข้อเสนอแนะมาไปปรับปรุงร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย

4. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำเสนอข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิตในประเทศไทย โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา แล้วพิจารณาโดยใช้หมวดหมู่ตามประเด็นที่ได้ วิเคราะห์เนื้อหาตามประเด็นที่ศึกษาโดยพิจารณาความเหมือนและความแตกต่างของข้อมูลที่ได้จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำข้อมูลที่ได้มาไปให้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิตในประเทศไทย

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง รูปแบบการเป็นวิทยาลัยนานาชาติของประเทศไทย มีขั้นตอนดำเนินการวิจัย 5 ขั้นตอน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบันการจัดการศึกษานานาชาติ สาขาพยาบาลศาสตร์ของประเทศไทยและแนวปฏิบัติที่ดีของการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตร์ในต่างประเทศ

1.1 วิเคราะห์ สังเคราะห์ การจัดการศึกษาหลักสูตรพยาบาลนานาชาติ และงานวิจัยของการจัดการศึกษาหลักสูตรพยาบาลนานาชาติของประเทศไทย ขั้นตอนนี้ใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหา

1.2 วิเคราะห์และสังเคราะห์ การจัดการศึกษาสาขาพยาบาลศาสตร์ในต่างประเทศ และงานวิจัยของการจัดการศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ ขั้นตอนนี้ใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหา

ในขั้นตอนนี้เก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารประกาศ ข้อบังคับหนังสือ บทความ รายงานประจำปีเอกสารประชาสัมพันธ์ รายงานการประเมินตนเองตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษา เอกสารหลักสูตรการศึกษาพยาบาลนานาชาติ ในประเทศ และข้อมูลเอกสารของสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ จากข้อมูลผ่านทางอีเมล ใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหา ครอบคลุมประเด็น ดังนี้ หลักการและเหตุผล ปรัชญา วัตถุประสงค์ วิสัยทัศน์ พันธกิจ สถานภาพองค์กร โครงสร้างองค์กร หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย ด้านหลักการ หรือวิธีการ ด้านความร่วมมือกับนานาชาติ การวิจัย และการบริหาร ประกอบด้วย ด้านบุคลากร และด้านการเงินและงบประมาณ

ขั้นตอนที่ 2 ประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อเตรียมความพร้อมในการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ

2.1 สร้างแบบสอบถามความต้องการจำเป็นเพื่อเตรียมความพร้อมในการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ เป็นการนำผลจากการวิเคราะห์แนวคิดและหลักการการจัดการศึกษานานาชาติ ระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยและต่างประเทศ และผลจากการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน

การจัดการศึกษานานาชาติ สาขาพยาบาลของประเทศไทยและต่างประเทศ มาสร้างข้อคำถามซึ่งมีลักษณะเป็นคำถามปลายปิดที่แสดงออกเป็นคุณลักษณะเชิงพฤติกรรม รูปแบบการตอบข้อมูล เป็นมาตรวัดประมาณค่า มีพิสัยการตอบ 5 ช่วง โดยลักษณะของคำถามแบ่งเป็น 2 ชุด (Dual-Response Format) ซึ่งผู้ตอบจะตอบถึงการปฏิบัติที่ตรงกับระดับความจำเป็น และระดับที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ของการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติ ในระดับปริญญาตรี

ผู้วิจัยตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยการตรวจสอบความถูกต้องของภาษา ความตรงเชิงเนื้อหา ด้วยการวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้อง (Item Objective Congruence: IOC) และความเหมาะสมในการนำไปใช้จากผู้เชี่ยวชาญด้านการประเมินความต้องการจำเป็น จำนวน 7 คน จากนั้นปรับปรุงตามข้อเสนอแนะโดยผ่านความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

โดยผู้วิจัยทำหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลส่งไปยังสถาบันที่จะเก็บข้อมูล เมื่อได้รับอนุญาตแล้วผู้วิจัยจะเข้าพบผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยโดยนัดหมายล่วงหน้า และชี้แจงแล้วจึงแจกแบบสอบถามโดยให้ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยทำอย่างอิสระ ผู้วิจัยขอความร่วมมือให้รองคณบดี ฝ่ายวิจัยหรือหัวหน้างานวิจัยเก็บรวบรวมแบบสอบถามส่งคืนผู้วิจัยภายใน 2 สัปดาห์โดยส่งแบบสอบถามไปจำนวน 336 ฉบับ แล้วตรวจนับจำนวนแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืน ได้รับกลับคืน 329 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 97.92 และตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลเพื่อนำมาทำการวิเคราะห์หาความต้องการจำเป็นในการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติ แล้วนำมาพัฒนาในการร่างรูปแบบการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติของประเทศไทย

2.2 ผู้วิจัยเข้าพบและชี้แจงกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง ซึ่งประกอบด้วยอาจารย์ผู้สอนและนักเรียน โดยนัดหมายล่วงหน้า แล้วจึงแจกแบบสอบถามโดยให้ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยทำอย่างอิสระ แล้วส่งแบบสอบถามส่งคืนผู้วิจัยภายใน 2 สัปดาห์ โดยผู้วิจัยเข้าไปรับด้วยตนเองและตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล เพื่อนำมาทำการวิเคราะห์หาความสำคัญจำเป็นเพื่อนำมาพัฒนาในการร่างรูปแบบการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติของประเทศไทย

2.3 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาความต้องการจำเป็นเพื่อเตรียมความพร้อมในการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ ด้วยเทคนิค Modified Priority Needs Index (PNI_{modified}) หาค่าผลต่างระหว่างสภาพที่ต้องการกับสภาพที่เป็นจริงในปัจจุบัน แล้วจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น

ขั้นตอนที่ 3 การพัฒนาร่างรูปแบบการเป็นวิทยาลัยพยาบาล นานาชาติของประเทศไทย

นำผลที่ได้จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์การจัดการศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ (นานาชาติ) มหาวิทยาลัยนานาชาติ งานวิจัยของการจัดการศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ในประเทศไทย และจากการวิเคราะห์และสังเคราะห์ การจัดการศึกษาสาขาพยาบาลศาสตร์ รวมทั้งงานวิจัยของการจัดการศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ในต่างประเทศ (ในขั้นตอนที่ 1) และผลที่ได้จากการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในส่วนของความต้องการจำเป็นในข้อรายการที่มีค่ามากกว่าค่าเฉลี่ยรวม ซึ่งแสดงว่าเป็นข้อที่มีความต้องการจำเป็นระดับสูง จึงให้ความสำคัญที่จะต้องนำมาพัฒนาก่อน (ในขั้นตอนที่ 2) จากนั้นนำมาร่างเป็นรูปแบบการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติของประเทศไทย

ขั้นตอนที่ 4 ตรวจสอบความเหมาะสมของร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติของประเทศไทย

ตรวจสอบร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติของประเทศไทยโดยวิธีอิงผู้เชี่ยวชาญ เป็นการตรวจสอบความเหมาะสมของร่างรูปแบบการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย

ปรับปรุงร่างรูปแบบการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติของประเทศไทย ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และนำเสนอรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย

ขั้นตอนที่ 5 สอบถามข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการจัดการศึกษานานาชาติในประเทศไทย ตามรูปแบบที่ได้ การดำเนินการวิจัยในขั้นนี้ มีดังนี้

สอบถามผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการนำรูปแบบไปจัดการศึกษานานาชาติในประเทศไทย โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 คน นำข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิมาวิเคราะห์สาระ แล้วนำเสนอข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตร์นานาชาติในประเทศไทย

รายละเอียดขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ได้แสดงไว้ในตารางที่ 3.5

ตารางที่ 3.5 สรุปขั้นตอนการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย	กระบวนการวิจัย	ผลที่ได้
1. ศึกษาสภาพปัจจุบัน การจัดการศึกษานานาชาติสาขาพยาบาลศาสตร์ในประเทศไทยและแนวปฏิบัติที่ดีของการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตร์ในต่างประเทศ	-ศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษานานาชาติ สาขาพยาบาลศาสตร์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยการวิเคราะห์เนื้อหา	สภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตร์นานาชาติและแนวปฏิบัติที่ดี
2. วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นเพื่อเตรียมความพร้อมในการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย	- สร้างแบบสอบถามความต้องการจำเป็นจากแนวคิดที่ได้ในขั้นตอนที่ 1 - เก็บข้อมูลจากอาจารย์ ผู้สอน 32 คน ผู้เรียนชาวไทย 262 คน และ ผู้เรียนชาวต่างชาติ 35 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 329 คนจากสถาบันการศึกษาพยาบาลที่มีเปิดหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (นานาชาติ) - วิเคราะห์โดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น โดยใช้ PNI _{modified}	ข้อมูลสภาพที่ควรจะเป็น เพื่อเตรียมความพร้อมในการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย
3. พัฒนาร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย	- นำข้อมูลจากขั้นตอนที่ 1-2 มาประมวลวิเคราะห์ - ร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย	ร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย
4. ตรวจสอบความเหมาะสมร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ	- ตรวจสอบความเหมาะสมของร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย โดยวิธีอิงผู้เชี่ยวชาญ จากผู้บริหารสถาบันการศึกษา ประกอบด้วย 1) สถาบันการศึกษาพยาบาลที่เปิดหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (นานาชาติ)	รูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย

ตารางที่ 3.5 สรุปขั้นตอนการวิจัย (ต่อ)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย	กระบวนการวิจัย	ผลที่ได้
	<p>2) สถาบันการศึกษาพยาบาลในสังกัด รัฐบาล ในองค์กรกำกับของรัฐสังกัดเอกชน</p> <p>3) กรรมการสถาบัน การศึกษาพยาบาล สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ผู้บริหารจากสภาการพยาบาล และผู้บริหาร ด้านการพยาบาล ซึ่งเป็นผู้ใช้บัณฑิต พยาบาลจากโรงพยาบาลเอกชน ที่ ให้บริการสุขภาพระดับนานาชาติ รวม 9 คน</p> <p>- รวบรวมข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อนำมา ปรับปรุงร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาล นานาชาติในประเทศไทย</p> <p>- นำเสนอรูปแบบวิทยาลัยพยาบาล นานาชาติในประเทศไทย</p>	
<p>5. นำเสนอข้อเสนอแนะ เชิงนโยบาย ในการจัด การศึกษาพยาบาลศาสตร์ นานาชาติในประเทศไทย</p>	<p>- สังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 คน ได้ให้ข้อเสนอแนะ เชิงนโยบายในการจัดการศึกษา พยาบาลศาสตร์นานาชาติในประเทศไทย มาจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการจัด การศึกษาพยาบาลศาสตร์นานาชาติใน ประเทศไทย โดยการวิเคราะห์สาระ - นำเสนอข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการ จัดการศึกษาพยาบาลศาสตร์บัณฑิต (นานาชาติ) ในประเทศไทย</p>	<p>ข้อเสนอแนะ เชิงนโยบาย ในการจัดการศึกษา พยาบาลศาสตร์ นานาชาติ ในประเทศไทย</p>

การพิทักษ์สิทธิผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย

ผู้วิจัยทำหนังสือถึงคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อขอ การพิจารณารับรองโครงการวิจัย หลังผ่านการรับรอง เลขที่โครงการวิจัย 046.1/60 ลงวันที่ 1 พฤษภาคม 2560 ผู้วิจัยพบผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย และแนะนำตัวเอง ชี้แจงการพิทักษ์สิทธิผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ระยะเวลา พร้อมชี้แจงถึงให้ทราบถึง สิทธิของผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย ให้เป็นไปโดยสมัครใจ และสามารถปฏิเสธที่จะเข้าร่วมหรือถอนตัว จากการวิจัยได้ทุกขณะ โดยไม่ต้องให้เหตุผลและไม่สูญเสียประโยชน์ที่พึงได้รับ ไม่มีผลต่อผลการเรียน สำหรับผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยที่เป็นนักศึกษา และสำหรับผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยที่เป็นอาจารย์ และ ผู้เชี่ยวชาญ จะไม่มีผลต่อการพิจารณาผลการปฏิบัติงานในหน่วยงานที่ทำงานอยู่ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยจะถูกเก็บเป็นความลับ ในการเสนอผลการวิจัยจะเสนอเป็นภาพรวม ข้อมูลใดที่สามารถระบุถึงตัวผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยจะไม่ปรากฏในรายงานข้อมูล สำหรับเอกสารและเทปที่ บันทึกเสียงจะถูกทำลายไปเมื่อการวิจัยเสร็จสิ้น

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติในประเทศไทยและแนวปฏิบัติที่ดีของการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตร์ในต่างประเทศ 2) วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นเพื่อเตรียมความพร้อมในการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย 3) พัฒนารูปแบบการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย และ 4) นำเสนอข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตร์นานาชาติในประเทศไทย ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย และแนวปฏิบัติที่ดีของการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตร์ในต่างประเทศ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

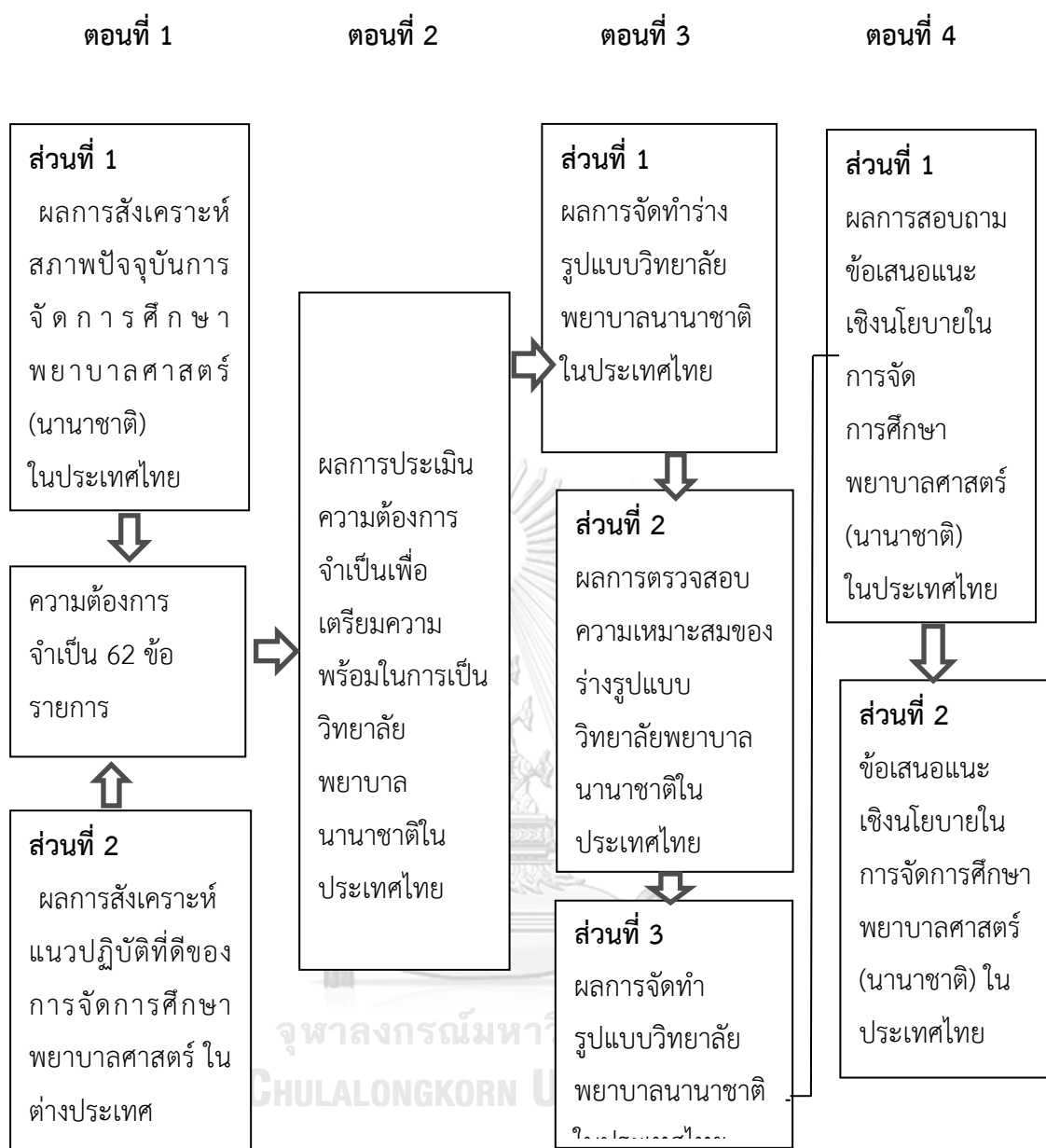
- ส่วนที่ 1 ผลการสังเคราะห์สภาพปัจจุบันการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติ ในประเทศไทย
- ส่วนที่ 2 ผลการสังเคราะห์แนวปฏิบัติที่ดีของการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตร์ ในต่างประเทศ

ตอนที่ 2 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อเตรียมความพร้อมในการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย

ตอนที่ 3 ผลการจัดทำร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

- ส่วนที่ 1 ผลการจัดทำร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย
- ส่วนที่ 2 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย

ตอนที่ 4 ผลการจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ในการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตร์ (นานาชาติ) ในประเทศไทย แสดงเป็นแผนผังความเชื่อมโยงของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ในแต่ละขั้นตอน ดังนี้

ภาพที่ 4.1 แผนผังความเชื่อมโยงของผลการวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละขั้นตอน

ตอนที 1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย และแนวปฏิบัติที่ดีของการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตร์ในต่างประเทศ

แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการสังเคราะห์สภาพปัจจุบันการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย การสังเคราะห์สภาพปัจจุบันการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย ในประเด็น ดังนี้ 1) ปรัชญา 2) วัตถุประสงค์ 3) วิสัยทัศน์ 4) พันธกิจ 5) โครงสร้างองค์กร 6) โครงสร้างหลักสูตร 7) ความร่วมมือกับนานาชาติ และ 8) การจัดการเรียนการสอน (ดังภาคผนวก

จ) สถาบันที่นำข้อมูลเอกสาร มาวิเคราะห์และสังเคราะห์ ได้แก่ คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ และคณะพยาบาลศาสตร์มิชชั่น มหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก

ตารางที่ 4.1 ผลการสังเคราะห์ปรัชญา

คณะพยาบาลศาสตร์ ม.เชียงใหม่	คณะพยาบาลศาสตร์ ม.อัสสัมชัญ	คณะพยาบาลศาสตร์มิชชั่น ม.นานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก
NA	มีความเชื่อเกี่ยวกับการจัดการศึกษาพยาบาล ว่าเป็นปฏิสัมพันธ์ของมนมิตินหลัก 4 ประการ ได้แก่ บุคคล สุขภาพ สิ่งแวดล้อม และการพยาบาล	พัฒนานคนให้มีความสมดุลในทุกมิติของชีวิต โดยมีคุณธรรมนำความรู้ และนำความรู้สู่การรับใช้ผู้อื่นในสังคมแบบองค์รวม

ความสอดคล้องของปรัชญา -

ความแตกต่างของปรัชญา มีดังนี้

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กำหนดเป็นปณิธานของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ว่าเป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรกในส่วนภูมิภาค จัดตั้งขึ้นตามนโยบายของรัฐและเจตนารมณ์ของประชาชนในภาคเหนือให้เป็นศูนย์กลางทางวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ท้องถิ่นและประเทศชาติโดยส่วนรวม มหาวิทยาลัยแห่งนี้เป็นแหล่งสะสม ค้นคว้า วิจัย และถ่ายทอดองค์ความรู้ ตามหลักแห่งเสรีภาพทางวิชาการ โดยยึดมั่นในสัจธรรมและคุณธรรม เพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการ การประยุกต์ เผยแพร่ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม บัณฑิตแห่งมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พึงฝึกฝนในการฝึกฝนตน เป็นผู้รู้จริง คิดเป็น ปฏิบัติได้ สามารถครองตน ครองคน ครองงาน ด้วยมโนธรรมและจิตสำนึกต่อสังคม

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ กล่าวถึง มโนมิตินหลัก 4 ประการ (metaparadigm) ในการจัดการศึกษาพยาบาลว่าเป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (man) สุขภาพ (health) สิ่งแวดล้อม (environment) และการพยาบาล (nursing) การจัดการศึกษาพยาบาลต้องคำนึงถึงความสมดุลของชีวิต คุณธรรม ความรู้ และจิตสำนึกต่อสังคม

คณะพยาบาลศาสตร์มิชชั่น มหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก กล่าวถึง การพัฒนานคนให้มีความสมดุลในทุกมิติของชีวิต การมีคุณธรรมนำความรู้ และการรับใช้สังคม

จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์ปรัชญาของสถาบันอุดมศึกษา 2 แห่งข้างต้น พบลักษณะเด่นของปรัชญา คือ การเป็นศูนย์กลางทางวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ความเป็นเลิศทางวิชาการ การมีคุณธรรมนำความรู้ และการรับใช้สังคม

ตารางที่ 4.2 ผลการสังเคราะห์วัตถุประสงค์

คณะพยาบาลศาสตร์ ม.เชียงใหม่	คณะพยาบาลศาสตร์ ม.อัสสัมชัญ	คณะพยาบาลศาสตร์มิชซัน ม.นานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก
เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถในระดับสากล เป็นคนดี เก่ง สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข	เพื่อผลิตบัณฑิตพยาบาลวิชาชีพที่มีคุณสมบัติเหมาะสม แสดงออกถึงการมีวุฒิภาวะและเติบโตในสายอาชีพ มีความเป็นมืออาชีพสูงและโดดเด่นในด้านการประกอบกิจการ มีความรู้ในด้านการให้การดูแลสุขภาพ และการบริหารจัดการ สร้างสมดุลระหว่างทิศทางของธุรกิจกับวิชาชีพพยาบาล	เพื่อจัดการศึกษาชั้นปริญญาบัณฑิตให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และนโยบายการพัฒนาการศึกษาของชาติและความคาดหวังของคริสตจักร
เพื่อผลิตผลงานวิจัยให้มีคุณภาพในระดับสากล สอดคล้องกับปัญหาของสังคมและประเทศชาติ และสามารถนำผลงานวิจัยไปใช้พัฒนาการเรียนการสอนและการพัฒนาชุมชน	อาชีพ มีความเป็นมืออาชีพสูงและโดดเด่นในด้านการประกอบกิจการ มีความรู้ในด้านการให้การดูแลสุขภาพ และการบริหารจัดการ สร้างสมดุลระหว่างทิศทางของธุรกิจกับวิชาชีพพยาบาล	เพื่อส่งเสริม สนับสนุนให้คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษา ทำวิจัยหรือร่วมทำวิจัย และนำผลการวิจัยมาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน พัฒนาชีวิต และพัฒนาสังคม
เพื่อให้บริการวิชาการแก่สังคมทุกระดับทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และนานาชาติ โดยการผสมผสานกับภารกิจด้านการเรียนการสอน และการวิจัย	ดำเนินการพัฒนาที่ยั่งยืน และมีการใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ผ่านการวิจัย แสดงออกถึงการมีภาวะผู้นำ มีคุณธรรม จริยธรรม และมีความรับผิดชอบต่อสังคม	เพื่อส่งเสริม สนับสนุน ให้คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษา นำเอาความรู้ หลักธรรมทางศาสนามาเป็นรากฐานในการดำเนินชีวิต และสร้างความเข้าใจในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมประจำชาติของตน และการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข
เพื่ออนุรักษ์ ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่นและสิ่งแวดล้อม	ภาวะผู้นำ มีคุณธรรม จริยธรรม และมีความรับผิดชอบต่อสังคม	เพื่อส่งเสริมให้บัณฑิตมีความเป็นผู้นำที่มีคุณธรรม มีความรับผิดชอบ อันนำไปสู่การกระทำอันก่อให้เกิดประโยชน์แก่สังคมอย่างแท้จริง
เพื่อบริหารจัดการโดยใช้หลักธรรมาภิบาล และหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	ด้านภาษาอังกฤษ และภาษาอื่น ทำงานร่วมกับบุคลากรด้านสุขภาพทั้งในประเทศและนานาชาติได้	เพื่อจัดระบบการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยให้เป็นสากล ให้สามารถปฏิบัติการหลักได้อย่างสมบูรณ์ยิ่งขึ้น
เพื่อพัฒนาระบบบริหารให้มีความทันสมัย คล่องตัว โดยการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม		ทั้งในด้านมาตรฐานการผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการการวิชาการแก่สังคม การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติไทยและนานาชาติ และการพัฒนาชีวิตนักศึกษา
เพื่อพัฒนาศักยภาพและคุณภาพชีวิตของบุคลากร		
เพื่อจัดหาทรัพยากรและรายได้มาสนับสนุนการดำเนินงานในทุกด้านอย่างเหมาะสม		

ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ คือ การผลิตบัณฑิต การวิจัย เพื่อสร้างองค์ความรู้ การให้บริการวิชาการแก่สังคม และการอนุรักษ์ ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

ความแตกต่างของวัตถุประสงค์ มีดังนี้

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กล่าวถึง การพัฒนาระบบบริหารให้มีความทันสมัย คล่องตัว โดยการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม การพัฒนาศักยภาพและคุณภาพชีวิตของบุคลากร และการจัดหาทรัพยากรและรายได้มาสนับสนุนการดำเนินงานในทุกด้านอย่างเหมาะสม

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ กล่าวถึง ความสามารถด้านภาษาอังกฤษ และภาษาอื่น การทำงานร่วมกับกับบุคลากรด้านสุขภาพทั้งในประเทศและนานาชาติได้

คณะพยาบาลศาสตร์มิชชั่น มหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก กล่าวถึง การจัดระบบการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยให้เป็นสากล การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติไทยและนานาชาติ และการพัฒนาชีวิตนักศึกษา

จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์พันธกิจของสถาบันอุดมศึกษา 3 แห่งข้างต้น สรุปได้ว่าการจัดการศึกษานานาชาติมีวัตถุประสงค์ เพื่อการผลิตบัณฑิตพยาบาลให้ทำงานร่วมกับกับบุคลากรด้านสุขภาพทั้งในประเทศและนานาชาติ การวิจัยให้บริการวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมไทยและนานาชาติ

ตารางที่ 4.3 ผลการสังเคราะห์วิสัยทัศน์

คณะพยาบาลศาสตร์ ม.เชียงใหม่	คณะพยาบาลศาสตร์ ม.อัสสัมชัญ	คณะพยาบาลศาสตร์มิชชั่น ม.นานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก
เป็นสถาบันนานาชาติชั้นนำ ระดับสากล ด้านการจัด การศึกษาและวิจัย (โดยตั้งเป้าหมายเป็น สถาบันการศึกษาทางการ พยาบาลใน 100 อันดับแรก ของโลก ภายในปี 2564)	มีความเป็นเลิศด้านสมรรถนะเชิง วิชาชีพตามมาตรฐานสากล ให้ การดูแลสุขภาพแบบองค์รวม มี ภาวะผู้นำ มีจริยธรรมเชิงวิชาชีพ มีความรับผิดชอบ โดยมีค่านิยม หลักของคณะพยาบาลศาสตร์ และผู้สำเร็จการศึกษาคือ คุณภาพของข้อมูลแบบองค์รวม และการเรียนรู้ตลอดชีวิต	เป็นคณะพยาบาลศาสตร์ เอกชน ที่ผลิตพยาบาล นานาชาติ 1 ใน 10 ของ ประชาคมอาเซียน ในปี 2020

ความสอดคล้องกันของวิสัยทัศน์ ได้แก่ การกำหนดวิสัยทัศน์สู่การเป็นนานาชาติ

ความแตกต่างกันของวิสัยทัศน์ มีดังนี้

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เน้นเรื่อง การจัดการศึกษาเพื่อผลิตบัณฑิต และการวิจัย

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญกล่าวถึง สมรรถนะเชิงวิชาชีพ การดูแลแบบองค์รวม ภาวะผู้นำ จริยธรรมในวิชาชีพ ความรับผิดชอบ และการเรียนรู้ตลอดชีวิต

คณะพยาบาลศาสตร์มิชชั่น มหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก กล่าวถึงการเป็นสถาบันผลิตพยาบาลนานาชาติ 1 ใน 10 ของอาเซียน

จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์วิสัยทัศน์ของสถาบันอุดมศึกษา 3 แห่งข้างต้น สรุปได้ว่า จะกำหนดวิสัยทัศน์สู่การเป็นนานาชาติ

ตารางที่ 4.4 ผลการสังเคราะห์พันธกิจ

คณะพยาบาลศาสตร์ ม.เชียงใหม่	คณะพยาบาลศาสตร์ ม.อัสสัมชัญ	คณะพยาบาลศาสตร์มิชชั่น ม.นานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก
จัดการศึกษาทางการพยาบาลระดับอุดมศึกษา ผลิตผลงานวิจัยด้านสุขภาพที่มีประโยชน์ต่อสังคมและชุมชน ให้บริการวิชาการแก่ชุมชน	เป็นคณะวิชา ที่จัดการศึกษา หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (นานาชาติ) ภายใต้มหาวิทยาลัย เอกชนที่จัดการศึกษานานาชาติ ทุกคณะ ทั้งมหาวิทยาลัย โดยมีสิ่งแวดล้อมของมหาวิทยาลัยที่มีความเป็นนานาชาติ	ผลิตบัณฑิตพยาบาลทางวิชาชีพ การพยาบาลและการผดุงครรภ์หลักสูตรภาษาไทยและหลักสูตรนานาชาติที่มีคุณธรรม จริยธรรมและมีคุณลักษณะที่ดีของชีวิตตามปรัชญาของสถาบัน
ทำนุบำรุงและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	ประกอบด้วยหลักสูตรนานาชาติ ระดับปริญญาตรีจำนวน 10 คณะ	ส่งเสริมการทำวิจัย และการนำผลงานการวิจัยมาใช้เพื่อประโยชน์ในวิชาชีพ และสังคม
		ให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชนและสังคม ในด้านที่คณาจารย์มีความพร้อมและเชี่ยวชาญ
		ส่งเสริมให้มีการทำนุบำรุงและเสริมสร้างศิลปวัฒนธรรมอันดีของไทย
		พัฒนาระบบบริหารจัดการคณะ โดยยึดหลักธรรมาภิบาล
		พัฒนาระบบการประกันคุณภาพ การศึกษาของคณะฯให้มีประสิทธิภาพ

ความสอดคล้องกันของพันธกิจ คือ การจัดการศึกษาเพื่อผลิตพยาบาลที่มีคุณภาพ การวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ และการให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชนและสังคม

ความแตกต่างของพันธกิจ คือ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และคณะพยาบาลศาสตร์มิชชั่น มหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก กล่าวถึงพันธกิจด้านการทำนุบำรุงและเสริมสร้างศิลปวัฒนธรรม แต่คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ไม่ได้กล่าวถึงพันธกิจด้านนี้

จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์พันธกิจของสถาบันอุดมศึกษา 3 แห่งข้างต้น สรุปพันธกิจ ดังนี้ 1) การจัดการศึกษาเพื่อผลิตพยาบาลที่มีคุณภาพ 2) การวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ 3) การให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชนและสังคม และ 4) การทำนุบำรุงและเสริมสร้างศิลปวัฒนธรรม ซึ่งเป็นพันธกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาไทย

ตารางที่ 4.5 ผลการสังเคราะห์โครงสร้างองค์กร

คณะพยาบาลศาสตร์ ม.เชียงใหม่	คณะพยาบาลศาสตร์ ม.อัสสัมชัญ	คณะพยาบาลศาสตร์มิชชั่น ม.นานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก
เป็นคณะวิชาภายใต้วิทยาลัย นานาชาติ Chiang Mai University International College of Digital Innovation มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของ รัฐบาล จัดการศึกษาทั้งหลักสูตร พยาบาลศาสตรบัณฑิต (นานาชาติ) และหลักสูตรพยาบาล ศาสตร บัณฑิต (หลักสูตรภาษาไทย)	เป็นคณะวิชาที่จัดการศึกษา หลักสูตรพยาบาลศาสตร บัณฑิต (นานาชาติ) ภายใต้ มหาวิทยาลัยเอกชนที่จัด การศึกษานานาชาติ ทุกคณะ ทั้งมหาวิทยาลัย โดยมีสิ่งแวดล้อมของ มหาวิทยาลัยที่มีความเป็น นานาชาติ	เป็นคณะวิชาภายใต้มหาวิทยาลัย นานาชาติ เอกชนที่มี สิ่งแวดล้อมของความเป็นนานาชาติ แต่จัดการศึกษาหลักสูตร พยาบาลศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร ภาษาไทย) และมีนโยบายจะจัด การศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตร บัณฑิต (นานาชาติ) ประกอบด้วยหลักสูตรนานาชาติ
วิทยาลัยนานาชาติ ประกอบด้วย หลักสูตรนานาชาติระดับปริญญาตรี จำนวน 7 คณะ	ประกอบด้วยหลักสูตร นานาชาติระดับปริญญาตรี จำนวน 10 คณะ	ระดับปริญญาตรีจำนวน 5 คณะ มี เพียงคณะพยาบาลศาสตร์ที่เป็น หลักสูตรภาษาไทย

ความสอดคล้องของโครงสร้างองค์กร –

ความแตกต่างของโครงสร้างองค์กร มีดังนี้

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ คณะวิชาในวิทยาลัยนานาชาติ ในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ และเปิดหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ทั้งหลักสูตรภาษาไทย และหลักสูตรนานาชาติ

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ เป็นคณะวิชาในมหาวิทยาลัยเอกชน จัดการ
สอนหลักสูตรนานาชาติทุกคณะ ภายใต้สิ่งแวดล้อมที่เป็นนานาชาติ

คณะพยาบาลศาสตร์มิชชั่น มหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก เป็นคณะวิชาในมหาวิทยาลัยนานาชาติ ซึ่งเป็นเอกชน ภายใต้สิ่งแวดล้อมที่เป็นนานาชาติ มีเพียงคณะพยาบาลศาสตร์ที่เปิดหลักสูตรภาษาไทย

จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์โครงสร้างองค์กรของสถาบันอุดมศึกษา 3 แห่งข้างต้น พบว่ามีโครงสร้างเป็นคณะวิชาในวิทยาลัยนานาชาติ ของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ และคณะวิชาของมหาวิทยาลัยเอกชน

ตารางที่ 4.6 ผลการสังเคราะห์โครงสร้างหลักสูตร

รายละเอียด (เกณฑ์สภาการพยาบาล ปี 2560)	คณะพยาบาลศาสตร์ ม.เชียงใหม่	คณะพยาบาลศาสตร์ ม.อัสสัมชัญ	คณะพยาบาลศาสตร์มิชชั่น ม.นานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก
จำนวนหน่วยกิตรวม (120 -150 นก.)	141	145	143
หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ≥ 30 นก.	30	30	33
หมวดวิชาเฉพาะ ≥ 72 นก.	105	109	104
กลุ่มวิชาพื้นฐานวิชาชีพ และกลุ่มวิชาชีพ ≥ 60 นก.	26+79	28+81	28+76
ภาคทฤษฎี ≥24 นก.	43	52	42
ภาคปฏิบัติ ≥36นก.	30	29	24
กลุ่มรายวิชาการผดุงครรภ์ ≥12 นก.	13	11	12
ภาคทฤษฎี	6	5	6
ภาคปฏิบัติ ≥6นก.	7	6	6
หมวดวิชาเลือกเสรี	6	6	6
การฝึกหัด (Elective)	(2)	-	-

ความสอดคล้องของโครงสร้างหลักสูตร คือ หน่วยกิตรวมระหว่าง 141 -145 หน่วยกิต หมวดวิชาต่างๆ มีหน่วยกิต ตามเกณฑ์สภาการพยาบาลปี 2560 ยกเว้นภาคปฏิบัติของหมวดวิชาเฉพาะ ในกลุ่มวิชาพื้นฐานวิชาชีพและกลุ่มวิชาชีพ ที่ต้อง ≥60 หน่วยกิต โดยต้องฝึกภาคปฏิบัติ ≥36นก. ซึ่งยังไม่เป็นไปตามเกณฑ์สภาการพยาบาลปี 2560 ส่วนหมวดวิชาเลือกเสรีมีจำนวนหน่วยกิต 6 หน่วยกิตเท่ากัน (กำหนดให้รายวิชาภาคทฤษฎี 1 หน่วยกิต ใช้เวลาไม่น้อยกว่า 15 ชั่วโมง รายวิชาที่มีการปฏิบัติในห้องปฏิบัติการ 1 หน่วยกิต ใช้เวลา 30-45 ชั่วโมง รายวิชาการฝึกภาคปฏิบัติ 1 หน่วยกิต ใช้เวลา 45-90 ชั่วโมง)

ความแตกต่างของโครงสร้างหลักสูตร มีดังนี้ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัย
อัสสัมชัญ ในหมวดวิชาเฉพาะ กลุ่มรายวิชาการผดุงครรภ์ ต้อง ≥ 12 หน่วยกิต แต่หลักสูตรมีเพียง
11 หน่วยกิต ซึ่งต้องมีการปรับหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์สภาการพยาบาลปี 2560 ในการขอ
รับรองหลักสูตรครั้งต่อไป

จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์โครงสร้างหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษา 3 แห่งข้างต้น
พบว่าโครงสร้างหลักสูตรต้องเป็นไปตามเกณฑ์สภาการพยาบาลของประเทศไทย

ตารางที่ 4.7 ผลการสังเคราะห์ความร่วมมือกับนานาชาติ (International collaborations)

คณะพยาบาลศาสตร์ ม.เชียงใหม่	คณะพยาบาลศาสตร์ ม.อัสสัมชัญ	คณะพยาบาลศาสตร์มิชชั่น ม.นานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก
ได้มีการทำข้อตกลงความ ร่วมมือกับ สถาบันการศึกษาใน ต่างประเทศ ได้แก่ ประเทศมาเลเซีย ประเทศ ไต้หวัน ที่ National Dong Hwa University ซึ่งเป็น มหาวิทยาลัยแห่งชาติของ ไต้หวัน มีการส่งนักเรียนไป แลกเปลี่ยนในช่วง Spring ในประเทศจีน ญี่ปุ่น บังกลาเทศ เวียดนาม มองโกเลีย ออสเตรเลีย สหรัฐอเมริกา แคนาดา และสวีเดน	จัดให้มีโปรแกรมแลกเปลี่ยนสำหรับ หลักสูตรระดับปริญญาตรี ประเทศ ต่างๆ ดังนี้ ออสเตรเลีย ที่ University of Wollongong. สหรัฐอเมริกา New Jersey City University. California Lutheran University. อังกฤษ Anglia Ruskin University. University of Brighton. University of the West of England. De Montfort University Leicester. Sheffield Hallam University.	มหาวิทยาลัย ได้ทำสัญญาตกลงความ ร่วมมือทางวิชาการกับ สถาบันการศึกษา ในต่างประเทศ ได้แก่ เกาหลี ที่ Sahm Yook University กรุงโซล ญี่ปุ่น ที่ Saniku Gakuin College, Chiba-Ken ออสเตรเลีย ที่ Avondale College, Cooranbong NSW. สหรัฐอเมริกา Griggs University, Michigan La Sierra University, Riverside, California. Loma Linda University, Loma Linda, California. Southern Adventist University, Tennessee.Walla Walla University, Washington.

ความสอดคล้องของความร่วมมือทางวิชาการกับนานาชาติ คือ มีความร่วมมือกับ
ประเทศในทวีปเอเชีย ออสเตรเลีย และสหรัฐอเมริกา

ความแตกต่างของความร่วมมือทางวิชาการกับนานาชาติ มีดังนี้

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีความร่วมมือกับประเทศแคนาดาและสวีเดน

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ไม่พบความร่วมมือทางวิชาการกับนานาชาติโดยตรง แต่ในสาขาอื่น ๆ ที่ไม่ใช่สาขาการพยาบาลมีการแลกเปลี่ยนนักศึกษาในระดับปริญญาตรีกับประเทศอังกฤษ

จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์ความร่วมมือทางวิชาการกับนานาชาติ ของสถาบันอุดมศึกษา 3 แห่งในประเทศไทยข้างต้น พบว่ามีความร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันการศึกษาพยาบาลทั้งในทวีปเอเชีย ออสเตรเลีย ยุโรป และสหรัฐอเมริกา

โดยสรุปจากการวิเคราะห์และสังเคราะห์การจัดการศึกษานานาชาติของสถาบันอุดมศึกษา 3 แห่งในประเทศไทยข้างต้น สรุปได้ว่า มีการกำหนดปรัชญา วัตถุประสงค์ วิสัยทัศน์ ที่เน้นความเป็นนานาชาติ มีพันธกิจหลัก 4 ประการตามพันธกิจของสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษา โครงสร้างองค์กรเน้นความเป็นนานาชาติ โครงสร้างหลักสูตรเป็นไปตามเกณฑ์สภาการพยาบาล มีความร่วมมือกับนานาชาติเพื่อพัฒนาผู้สอนและผู้เรียน และการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

ส่วนที่ 2 ผลการสังเคราะห์แนวปฏิบัติที่ดีของการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตร์ในต่างประเทศ

สถาบันที่นำข้อมูล เอกสารมาวิเคราะห์ และสังเคราะห์ ได้แก่ โรงเรียนพยาบาล มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ ประเทศสิงคโปร์ โรงเรียนพยาบาล มหาวิทยาลัยซิดนีย์ ประเทศออสเตรเลีย คณะพยาบาลศาสตร์และการผดุงครรภ์ มหาวิทยาลัยคิงส์ คอลเลจ ลอนดอน ประเทศอังกฤษ และโรงเรียนพยาบาล มหาวิทยาลัยเพนซิลเวเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา

ตารางที่ 4.8 ผลการสังเคราะห์ปรัชญา (Philosophy)

	โรงเรียนพยาบาล มหาวิทยาลัยซิดนีย์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติ สิงคโปร์	คณะพยาบาลศาสตร์ และการผดุงครรภ์ มหาวิทยาลัย คิงส์คอลเลจ	โรงเรียนพยาบาล มหาวิทยาลัยเพนซิลเวเนีย
การพยาบาลเป็นวิชาชีพ ด้านการดูแลสุขภาพที่ เกี่ยวข้องกับการดูแล รักษาเพื่อตอบสนอง ความต้องการด้าน ร่างกายจิตใจและความ ต้องการทางสังคมวิทยา ของผู้ป่วย	NA	NA	เพื่อตอบสนองความต้องการด้าน สุขภาพของสังคมโลกที่มีขนาด ใหญ่และมีความหลากหลายทาง วัฒนธรรม รวมทั้งการศึกษา งานวิจัย และการฝึกปฏิบัติ เพื่อสร้างวัฒนธรรมการตั้งคำถาม ซึ่ง ส่งผลดีต่อความอยากรู้เชิง ปัญญาและการทำงานร่วมกัน

ความสอดคล้องของปรัชญา -

ความแตกต่างของปรัชญา มีดังนี้

Alice Lee Centre for Nursing Studies มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ กล่าวว่า การพยาบาล คือ การที่เจ้าหน้าที่ด้านสุขภาพสามารถให้การดูแลผู้รับบริการได้ทั้งทางร่างกาย จิตใจ และสังคม โรงเรียนพยาบาล มหาวิทยาลัยเพนซิลเวเนีย กล่าวถึง การตอบสนองความต้องการด้านสุขภาพของสังคม การบูรณาการแหล่งทุน การวิจัย การจัดการศึกษาและการปฏิบัติเข้าด้วยกัน เพื่อสร้างวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้แบบสืบเสาะ ในการสร้างปัญญาและความร่วมมือ

จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์ปรัชญาของสถาบันอุดมศึกษา 2 แห่งข้างต้น สรุปปรัชญาที่เด่น คือ จัดการศึกษาระดับปริญญาตรีให้แก่นักศึกษาทุกชาติ เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความเป็นเลิศในด้านความรู้ ความสามารถในการปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมที่แตกต่าง มีทักษะและเจตคติที่จำเป็น รวมทั้งการวิจัย การบริการวิชาการที่เกี่ยวข้อง

ตารางที่ 4.9 ผลการสังเคราะห์วิสัยทัศน์ (Vision)

Alice Lee Centre for Nursing Studies มหาวิทยาลัยแห่งชาติ สิงคโปร์	โรงเรียนพยาบาล มหาวิทยาลัยชิตนีย์	คณะพยาบาลศาสตร์ และการผดุงครรภ์ มหาวิทยาลัย คิงส์คอลเลจ	โรงเรียนพยาบาล มหาวิทยาลัย เพนซิลเวเนีย
เพื่อจัดการศึกษาด้าน การพยาบาลที่มี คุณภาพสูง โดยมี หลักสูตรปริญญาตรี ที่ ถูกออกแบบมาเพื่อ พัฒนาพยาบาลให้มี ความสามารถ และมีจิต บริการ ทั้งยังเป็นผู้นำ ด้านสาธารณสุขของ Singapore และ ประเทศในแถบภูมิภาค	สร้างสรรค์สิ่งแวดล้อมที่มี ชีวิตชีวา และมีความ เคารพซึ่งกันและกัน ซึ่ง บุคลากรและนักศึกษามี ส่วนร่วมในคุณภาพของ การศึกษาด้านพยาบาล และผดุงครรภ์ รวมถึง งานวิจัยซึ่งส่งผลต่อ นโยบายในระดับประเทศ และระดับนานาชาติ รวมถึงการปฏิบัติเพื่อ พัฒนาด้านสาธารณสุข	ดีขึ้นเพื่อให้โลกใบนี้ ดีกว่าเดิม โดยให้ความ สำคัญกับการเป็นผู้นำ โลกด้านการศึกษา วิจัย การบริการ และมี บทบาทเชิงรุกในการ เชื่อมโยงระหว่างโลกที่ ซับซ้อนมากขึ้น	เพื่อเป็นแรง ขับเคลื่อนทาง ปัญญาและการ ปฏิรูปการปรับปรุง สุขภาพโดยการ พยาบาล

ความสอดคล้องของวิสัยทัศน์ คือ การกล่าวถึงการจัดการศึกษาพยาบาล

ความแตกต่างของวิสัยทัศน์ มีดังนี้

Alice Lee Centre for Nursing Studies มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ กล่าวถึง การจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ โดยการพัฒนาพยาบาลให้มีสมรรถนะเชิงวิชาชีพ ให้การดูแลแบบเอื้ออาทร มีภาวะผู้นำทั้งในระดับประเทศและภูมิภาค

โรงเรียนพยาบาล มหาวิทยาลัยซิดนีย์ กล่าวถึง การสร้างสรรค์สิ่งแวดล้อมที่ดี การร่วมมือกันของผู้สอนและผู้เรียนต่อการจัดการศึกษาพยาบาล การวิจัย และการปฏิบัติการพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยคิงส์ คอลเลจ กล่าวถึง การทำให้โลกนี้ดีขึ้น การเป็นผู้นำของโลก ในด้านการจัดศึกษา การวิจัย และให้บริการวิชาการ โรงเรียนพยาบาล มหาวิทยาลัยเพนซิลเวเนีย กล่าวถึง การทำให้ภาวะสุขภาพประชาชนดีขึ้น โดยใช้ความรู้ และการเปลี่ยนแปลงให้เกิดสิ่งใหม่ๆ

จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์วิสัยทัศน์ของสถาบันอุดมศึกษา 4 แห่งข้างต้น สรุปวิสัยทัศน์ที่เป็นจุดเด่น คือ การส่งเสริมและสร้างความเข้มแข็งด้านวิชาการนานาชาติ โดยกระบวนการสอนที่หลากหลาย การเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย มาตรฐานวิชาการมีคุณภาพสูง เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความเป็นพลเมืองโลก

ตารางที่ 4.10 ผลการสังเคราะห์พันธกิจ (Mission)

Alice Lee Centre for Nursing Studies มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์	โรงเรียนพยาบาล มหาวิทยาลัยซิดนีย์	คณะพยาบาลศาสตร์ และการผดุงครรภ์ มหาวิทยาลัย คิงส์คอลเลจ	โรงเรียนพยาบาล มหาวิทยาลัย เพนซิลเวเนีย
เพื่อบรรลุความเป็นเลิศในด้าน การปฏิบัติ การสอน การวิจัย และการให้บริการ มอบ ทุนการศึกษาที่เป็นอิสระและ ความร่วมมือแบบสหสาขา วิชาชีพเพื่อส่งเสริมการพัฒนา ด้านการศึกษา และการวิจัย ภายในมหาวิทยาลัยและในหมู่ เพื่อนร่วมงานด้านการดูแล สุขภาพทั่วสิงคโปร์ รวมถึงใน ระดับภูมิภาคและระดับ นานาชาติด้วย	เพื่อให้บรรลุความ เป็นเลิศด้านการ ศึกษาและการวิจัย เพื่อการพัฒนาและ รักษาสุขภาพ โดย การเป็นหุ้นส่วนกับ ประชาชน รวมถึง ครอบครัว และ ชุมชน	มุ่งเน้นไปที่การศึกษา ด้านการค้นคว้าและ บริการชั้นนำของโลก และจะมีบทบาทเชิง รุกในระดับโลกมาก ขึ้น	เพื่อสร้างผลกระทบ อย่างมีนัยสำคัญต่อการ สาธารณสุข โดยการ ส่งเสริมความก้าวหน้า วิทยาศาสตร์ ความเสมอ ภาค การแสดงให้เห็นถึง ความเป็นเลิศในการ ปฏิบัติและการสร้างผู้นำ ในสาขาการพยาบาล

ความสอดคล้องของพันธกิจ ได้แก่ การจัดการศึกษา การวิจัย การให้บริการวิชาการ และการปฏิบัติการพยาบาล

ความแตกต่างของพันธกิจ ดังนี้

Alice Lee Centre for Nursing Studies มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ กล่าวถึง ความร่วมมือในสหสาขาวิชาชีพของมหาวิทยาลัย ในระบบสุขภาพของประเทศสิงคโปร์ ของภูมิภาค และของนานาชาติ

จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์พันธกิจของสถาบันอุดมศึกษา 4 แห่งข้างต้น สรุปจุดเน้นพันธกิจของสถาบันการศึกษาพยาบาล คือ มุ่งความเป็นเลิศในด้านการสอน การวิจัย การให้บริการวิชาการ และมีบทบาทเชิงรุกในระดับโลกมากขึ้น

ตารางที่ 4.11 ผลการสังเคราะห์เป้าหมาย

Alice Lee Centre for Nursing Studies มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์	โรงเรียนพยาบาล มหาวิทยาลัยชินยี	คณะพยาบาลศาสตร์ และการผดุงครรภ์ มหาวิทยาลัย คิงส์คอลเลจ	โรงเรียนพยาบาล มหาวิทยาลัย เพนซิลเวเนีย
เพื่อเตรียมพยาบาลให้เป็นผู้ปฏิบัติงานที่มีความปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ ผ่านการจัดการความรู้และทักษะในการดูแลผู้ป่วยอย่างมีคุณภาพ ซึ่งจะช่วยพัฒนาผลลัพธ์ของผู้ป่วย มีการทำงานร่วมกับผู้เชี่ยวชาญด้านสุขภาพอื่น ๆ ในการวางรากฐานด้านสุขภาพ	เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับผู้สำเร็จการศึกษาที่มีความรู้ ความสามารถ และเป็นมืออาชีพ	ได้รับเพื่อให้นักศึกษา ทั้งคุณสมบัติทาง การศึกษาและ คุณสมบัติด้านวิชาชีพ	เพื่ออำนวยความสะดวกในการพัฒนาด้านสติปัญญา ด้านตัวบุคคล และสังคมของผู้เรียน ตามที่ผู้เรียนได้เป้าหมายไว้ ทั้งทางวิชาการและวิชาชีพ

ความสอดคล้องของเป้าหมาย คือ การผลิตบัณฑิตพยาบาลให้มีความรู้ และสมรรถนะเชิงวิชาชีพให้สามารถปฏิบัติงานได้

ความแตกต่างของเป้าหมาย -

จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์เป้าหมายของสถาบันอุดมศึกษา 4 แห่งข้างต้น สรุปเป้าหมายที่มีลักษณะเด่น คือ เพื่อจัดการเรียนการสอนหลักสูตรพยาบาลนานาชาติระดับปริญญาตรี

ให้ผู้เรียนมีสมรรถนะพยาบาลสากล ทำงานร่วมกับบุคลากรด้านสุขภาพทั้งในประเทศและนานาชาติ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 4.12 ผลการสังเคราะห์หลักสูตร (Curriculum/ Program)

Alice Lee Centre for Nursing Studies มหาวิทยาลัยแห่งชาติ สิงคโปร์	โรงเรียนพยาบาล มหาวิทยาลัยซิดนีย์	คณะพยาบาลศาสตร์ และการผดุงครรภ์ มหาวิทยาลัย คิงส์คอลเลจ	โรงเรียนพยาบาล มหาวิทยาลัย เพนซิลเวเนีย
ชื่อหลักสูตร Bachelor of Science (Nursing) degree ระยะเวลาศึกษา 3 ปี 120 หน่วยกิต ภาคปฏิบัติ 40 หน่วยกิต เมื่อจบการศึกษาปีที่ 3 แล้วได้ Minimum Cumulative Average Point (CAP) of 3.2 สามารถศึกษาต่อ หลักสูตร Bachelor of Science (Nursing) (Honours) degree เป็น 4 ปี รวม 160 นก. ภาคปฏิบัติ 52 หน่วยกิต	ชื่อหลักสูตร Bachelor of Nursing (Advanced Studies) หรือ ปริญญาตรี พยาบาลศาสตรบัณฑิต ใช้เวลาเรียน 3 ปีแบบ เต็มเวลา ถ้าเป็นหลักสูตรนอก เวลาจะใช้เวลาเรียน 6 ปี ฝึกภาคปฏิบัติในคลินิก จะต้องไม่น้อยกว่า 800 ชั่วโมง จำนวนหน่วยกิต 144 หน่วยกิต	ชื่อหลักสูตร Bachelor of Science in Nursing (BSN) ระยะเวลาศึกษา 3 ปี รวม 360 หน่วยกิต ปี 1 เรียน 120 หน่วยกิต ปี 2 เรียน 120 หน่วยกิต ปี 3 เรียน 120 หน่วยกิต (1 สัปดาห์ของการเรียน เต็มเวลา : 40 ชั่วโมง = 1.5 หน่วยกิต)	ชื่อหลักสูตร Bachelor of Science in Nursing (BSc) ระยะเวลาศึกษา 4 ปี รวม 40.5 Credit unit (c.u.) ปี 1 เรียน 9.5 c.u. ปี 2 เรียน 10.5 c.u. ปี 3 เรียน 10 c.u. ปี 3 เรียน 10.5 c.u.

ความสอดคล้องของหลักสูตร คือ หลักสูตรของ Alice Lee Centre for Nursing Studies มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ โรงเรียนพยาบาล มหาวิทยาลัยซิดนีย์ คณะพยาบาลศาสตร์ และการผดุงครรภ์ มหาวิทยาลัยคิงส์ คอลเลจ เป็นหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ ใช้ระยะเวลาศึกษา 3 ปี และใช้ระบบการคิดหน่วยกิตแบบเดียวกัน และคณะพยาบาลศาสตร์ และการผดุงครรภ์ มหาวิทยาลัยคิงส์ คอลเลจ คิดเป็นหน่วยกิตเช่นกัน แต่จำนวนหน่วยกิตมากถึง 360 Credits ทั้งนี้ เพราะเป็นการคิดชั่วโมงการศึกษาด้วยตนเอง (Self study) รวมอยู่ด้วย

ความแตกต่างของหลักสูตร คือ หลักสูตรโรงเรียนพยาบาล มหาวิทยาลัยเพนซิลเวเนีย เป็นหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ ที่ใช้ระยะเวลาศึกษา 4 ปี และการคิดระบบหน่วยกิตเป็น Credit unit (c.u.)

จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์หลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษา 4 แห่งข้างต้น สรุปได้ว่าหลักสูตร เป็นหลักสูตรวิชาชีพ ที่มีทั้งการสอนภาคทฤษฎี ภาคทดลอง ภาคปฏิบัติในชุมชน และสถานพยาบาลหรือโรงพยาบาลตามสภาพจริง โดยหลักสูตรมีทั้ง 3 ปีและ 4 ปี

ตารางที่ 4.13 ผลการสังเคราะห์การแลกเปลี่ยนนักศึกษา (Student exchange)/ความร่วมมือกับนานาชาติ (International collaborations)

Alice Lee Centre for Nursing Studies มหาวิทยาลัยแห่งชาติ สิงคโปร์	โรงเรียนพยาบาล มหาวิทยาลัยซิดนีย์	คณะพยาบาลศาสตร์ และการผดุงครรภ์ มหาวิทยาลัย คิงส์คอลเลจ	โรงเรียนพยาบาล มหาวิทยาลัย เพนซิลเวเนีย
มีโครงการแลกเปลี่ยน นักศึกษาต่างชาติกับ ต่างประเทศ เช่น จีน ฮองกง ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ สวิตเซอร์แลนด์ ไต้หวัน และประเทศไทย ในภาคฤดูร้อน	มีความร่วมมือกับสิงคโปร์ เป็นเวลามากกว่า 20 ปี ทางด้านการพยาบาลและ วิทยาศาสตร์สุขภาพ มีส่วนร่วมในการสอนในระดับปริญญาตรีด้านการพยาบาล และโครงการวิจัยที่ Shanghai Jiao Tong University นครเซี่ยงไฮ้ ประเทศจีน ทำงานร่วมกับกระทรวง สาธารณสุขของ Tonga ตั้งแต่ ปี พ. ศ. 2555 ร่วมมือกับเวียดนาม ในการพัฒนาหลักสูตรการผดุงครรภ์ระยะเวลา 3 ปีใน มหาวิทยาลัยและวิทยาลัย ทัวเวียดนาม	NA	ทำการศึกษาใน ต่างประเทศ โดย มีการหมุนเวียนไปยัง คลินิกในแอฟริกาหรือ ลาตินอเมริกา เปรียบเทียบระบบการ รักษาพยาบาลของ สหรัฐฯกับฮ่องกง สเปน หรือ ประเทศไทย เรียนรู้เกี่ยวกับชุมชน และการดูแลสุขภาพจิต ในชนบทของอินเดีย หรือใช้เวลาหนึ่งภาค การศึกษาในสถาบัน การศึกษาที่เป็นพันธมิตร ในออสเตรเลียอังกฤษ หรืออิสราเอล

ความสอดคล้องของการแลกเปลี่ยนนักศึกษา มี 3 สถาบันที่มีการแลกเปลี่ยนนักศึกษา หรือความร่วมมือกับนานาชาติ

ความแตกต่างของการแลกเปลี่ยนนักศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์และการผดุงครรภ์ มหาวิทยาลัยคิงส์ คอลเลจ ไม่พบว่ามีการแลกเปลี่ยนนักศึกษา หรือความร่วมมือกับนานาชาติ

จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์การแลกเปลี่ยนนักศึกษา ของสถาบันอุดมศึกษา 4 แห่ง ข้างต้น มีจุดเด่น คือ การแลกเปลี่ยนนักศึกษากับต่างประเทศ เป็นกิจกรรมที่สถาบันจะต้องกำหนด จุดประสงค์ ระยะเวลาการแลกเปลี่ยน และกิจกรรมที่ชัดเจน

ตารางที่ 4.14 ผลการสังเคราะห์การจัดการเรียนการสอน

Alice Lee Centre for Nursing Studies มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์	โรงเรียนพยาบาล มหาวิทยาลัยซิดนีย์	คณะพยาบาลศาสตร์ และการผดุงครรภ์ มหาวิทยาลัย คิงส์คอลเลจ	โรงเรียนพยาบาล มหาวิทยาลัย เพนซิลเวเนีย
ALCNS มุ่งมั่นที่จะส่งเสริม ประสบการณ์การศึกษา ระหว่างวิชาชีพสำหรับ นักศึกษาระดับปริญญาตรี เพื่อเรียนรู้และศึกษาร่วมกับ เพื่อนจากคณะแพทยศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์ เภสัชกรรมและงานสังคม สงเคราะห์ (Inter- professional education: IPE) โดยการเรียนร่วมกับ คณะต่างๆ การแพทย์ ทันต แพทย์ เภสัชกรรม และงาน สังคมสงเคราะห์) การใช้หลักฐาน เชิงประจักษ์	หลักสูตรนี้ก่อตั้งขึ้น จากหลักฐานและ สอนโดยนักวิจัยที่ กำลังพัฒนาความรู้ ใหม่ในด้านการ พยาบาลและการ ผดุงครรภ์	ระบบการเรียนรู้ ออนไลน์บนเว็บไซต์ KEATS (บริการ E-learning และการ เรียนการสอนของคิงส์ คอลเลจ)ที่อำนวยความสะดวก ในการ เข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับ การศึกษาและการฝึก ปฏิบัติทางคลินิก ข้อมูล โมดูล ข้อมูล ทั่วไปเกี่ยวกับ โปรแกรมการสอน และข้อมูลเฉพาะ สำหรับแต่ละกลุ่ม	เน้นการมีส่วนร่วมของ ชุมชนและการตระหนักรู้ ทางวัฒนธรรม หลักสูตร ที่มีการเคลื่อนไหวสูงซึ่ง ประกอบด้วยห้องจำลอง อันทันสมัย การปฏิบัติ งานทางคลินิกแบบทีม และการให้คำปรึกษา อย่างละเอียด สนับสนุน ให้ขยายประสบการณ์ โดยการริเริ่มที่ขับเคลื่อน ด้วยนักศึกษา โปรแกรม การศึกษาในต่างประเทศ และการฝึกงานที่ อาจารย์แนะนำ

ความสอดคล้องของการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ Alice Lee Centre for Nursing Studies มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ และโรงเรียนพยาบาล มหาวิทยาลัยซิดนีย์ เน้นการนำหลักฐานเชิงประจักษ์ (Evidence based) มาใช้ในการดูแลผู้ป่วย

ความแตกต่างของการจัดการเรียนการสอนมีดังนี้

Alice Lee Centre for Nursing Studies มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ เน้นการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนร่วมกับสหสาขาวิชาชีพ (Inter-Professional Education : IPE)

คณะพยาบาลศาสตร์ และการผดุงครรภ์ มหาวิทยาลัยคิงส์ คอลเลจ เน้นการสอนโดยใช้ Web-based online learning โรงเรียนพยาบาล มหาวิทยาลัยเพนซิลเวเนีย เน้นการจัดการเรียนการสอนโดยใช้หุ่นมนุษย์จำลอง (Simulation based learning) โดยมีห้องปฏิบัติการ (Simulation lab) ในภาคปฏิบัติสอนโดยการสอนแบบทีม (Team-based clinical practice) ร่วมกับใช้ระบบครูพี่เลี้ยงช่วยสอน (Mentorship program) มีโปรแกรมไปศึกษาในต่างประเทศ เช่น ประเทศไทย ที่โรงเรียนพยาบาลรามาธิบดี คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล เป็นต้น ได้มีการทำสัญญาตกลงความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาในต่างประเทศ เช่น มาเลเซีย ใต้หวัน ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยประจำชาติของใต้หวันมีการสลับนักเรียนไปแลกเปลี่ยนในช่วงฤดูใบไม้ผลิ

นอกจากการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลการจัดการศึกษาของสถาบัน ทั้ง 4 แห่ง ในประเด็นปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย การแลกเปลี่ยนนักศึกษา การจัดการเรียนการสอน ข้างต้น เนื้อความต่อไปนี้จะขยายความประเด็นอื่น ได้แก่ ด้านเงินทุนและการวิจัย ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน และด้านการพัฒนานักศึกษา จากแนวปฏิบัติที่ดีของการศึกษาพยาบาลศาสตร์ของโรงเรียนพยาบาล มหาวิทยาลัยเพนซิลเวเนีย (The University of Pennsylvania, School of Nursing) ประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งได้รับการจัดอันดับมหาวิทยาลัยโลกในสาขาพยาบาลให้อยู่อันดับ 1 ติดต่อกัน ตั้งแต่ ปี 2016-2018 ดังนี้

1. ด้านเงินทุนและการวิจัย (Scholarship and Research)

ด้วยความเชื่อว่าการบูรณาการศิลปะและวิทยาศาสตร์เข้าด้วยกัน เพื่อเป็นพื้นฐานของความรู้ทางการแพทย์และกรอบแนวคิดสำหรับการปฏิบัติการพยาบาล และต้นทุนความรู้ทางการแพทย์ จะช่วยในด้าน ความรู้ ปรัชญา และการเรียนรู้ของบุคคล เป็นพื้นฐานในการปฏิบัติเชิงวิชาชีพ เงินทุนการศึกษาไม่เพียงแต่ด้านวิจัยเท่านั้น แต่ยังช่วยบูรณาการงานวิจัยเข้าสู่การปฏิบัติและเป็นพื้นฐานของนโยบายด้านสุขภาพ การวิจัยเป็นสิ่งที่บูรณาการได้ทุกการศึกษาโปรแกรมและช่วยสร้างความเข้มแข็ง โดยการมีส่วนร่วม เพื่อนำไปสู่ความเจริญของสิ่งแวดล้อมของมหาวิทยาลัยและของชาติและนานาชาติ

2. ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน

2.1 การจัดการศึกษา (Education) การศึกษาของมหาวิทยาลัยช่วยส่งเสริมพัฒนาด้านสติปัญญาความเป็นบุคคลและการพัฒนาสังคมของนักศึกษาในขณะที่เข้าศึกษาและเป็นเป้าหมายของวิชาชีพการศึกษาสิ่งแวดล้อมจะช่วยให้มีความเป็นอิสระมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรม มีความคิดสร้างสรรค์และคิดวิจารณ์ญาณเพิ่มรากฐานของความรู้และปฏิสัมพันธ์ด้านวัฒนธรรมและมุมมองเชิงวัฒนธรรม หลักสูตรเป็นการเรียนรู้ตลอดชีวิตและด้านความต้องการมุมมองของความหลากหลายเชิงวัฒนธรรมของประชากรพัฒนาความเป็นผู้นำทางการพยาบาล ในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วภาวะผู้นำเหล่านี้จะช่วยให้เกิดความเชี่ยวชาญในคลินิก การจัดการด้านสุขภาพเชิงนโยบายและการพยาบาลในอนาคต เน้นการพยาบาลตลอดช่วงชีวิตของบุคคล มุ่งเน้นหลักสูตรระดับปริญญาตรีที่มีความยืดหยุ่น และสะท้อนการเปลี่ยนแปลงด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เนื้อหาสาระ และประสบการณ์ทางคลินิก การใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ในการปฏิบัติการพยาบาล ทักษะภาวะผู้นำและความร่วมมือระหว่างวิชาชีพ

2.2 การปฏิบัติการพยาบาล (Practice) เป้าหมายหลักของการปฏิบัติการพยาบาลเพื่อที่จะให้การดูแลและเกิดผลลัพธ์สูงสุดต่อผู้ป่วยและครอบครัวการปฏิบัติการพยาบาลเป็นพื้นฐานที่จะนำความรู้ที่ได้จากการเรียนการสอนและการวิจัย การปฏิบัติมีความหลากหลาย และผันแปรไปโดยการประยุกต์และประเมินผลความรู้และปฏิบัติภายใต้ศาสตร์ของการพยาบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพยาบาลดูแลผู้ป่วย โดยเชื่อว่าความรับผิดชอบของสถาบันการศึกษาพยาบาล จะต้องตอบสนองโดยการบูรณาการการศึกษาวิจัยและการปฏิบัติในคลินิกเพื่อพัฒนาการให้บริการสุขภาพที่มีคุณภาพ

2.3 การพยาบาลโดยการใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ การดูแลในเชิงวิชาชีพจะช่วยพัฒนาด้านสุขภาพและคุณภาพชีวิตของบุคคลครอบครัวและชุมชน การพยาบาลเป็นการนำองค์ความรู้ที่เป็นแนวทางในการปฏิบัติ ทั้งที่เป็นบทบาทอิสระและบทบาทร่วมกับบุคลากรทางสุขภาพ เพื่อให้บริการพยาบาล ตามความต้องการของสังคมโลกาภิวัตน์ ในบริบทที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ให้บริการพยาบาลในรูปแบบของการนำความรู้ด้านหลักฐานเชิงประจักษ์ไปใช้โดยตรงผ่านทางการดูแลด้านสมรรถนะเชิงวัฒนธรรม

2.4 การศึกษาในต่างประเทศ (Study abroad) นั้นนักศึกษาสามารถไปศึกษาในต่างประเทศโดยการวางแผนอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้ที่สนใจจะไปศึกษาในต่างประเทศจะต้องติดต่อกับอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้จัดการหลักสูตรหรือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาในต่างประเทศ ทั้งนี้ นักศึกษาจะต้องมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนดเพื่อที่จะไปศึกษาในต่างประเทศดังนี้ ได้เกรดเฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.0 เกรดเฉลี่ยด้านวิทยาศาสตร์ไม่ต่ำกว่า 2.0 ได้เกรดไม่ต่ำกว่า 4.00 ในวิชาการการพยาบาล 131/132 หรือการพยาบาล 161/164 ไม่ติดรายวิชาการศึกษาที่เป็นไม่สมบูรณ์ (Incomplete) ประกอบไปด้วย ประเทศออสเตรเลีย มหาวิทยาลัยควีนแลนด์ ประเทศอังกฤษ Oxford University ประเทศฮ่องกง

(The University of Hong Kong) ประเทศอินเดีย (Christian Medical College and IKP Centre Technologies in Public Health, Tamil Nadu) ประเทศสเปน (Barcelona and Pamplona) และประเทศไทย มหาวิทยาลัยมหิดล กรุงเทพฯ ทั้งนี้ นักศึกษาจะต้องจ่ายค่าใช้จ่ายเอง ซึ่งมีอัตราแตกต่างกันในแต่ละโปรแกรมและแต่ละปี ในการศึกษาในประเทศไทยนั้น นักศึกษาจะต้องลงเรียนในวิชา การศึกษาเปรียบเทียบระบบสุขภาพในบริบทนานาชาติ (Comparing Health Care System in an International Context) ซึ่งสอนในช่วงฤดูใบไม้ผลิ ก่อนที่จะเดินทางมาศึกษาที่ มหาวิทยาลัยมหิดล นักศึกษาต้องจบภาคการศึกษาฤดูใบไม้ผลิ ก่อนที่จะเริ่มต้นเรียนภาคฤดูร้อน หลังการศึกษาที่ 1 ปีที่ 2 หรือปีที่ 3 หลักสูตรประกอบด้วยประวัติศาสตร์ สังคมการเมือง วัฒนธรรม ด้านสุขภาพ และนโยบายด้านสุขภาพในประเทศไทย ออกแบบการเรียนในชั้นเรียนและประสบการณ์ ในภาคสนาม เพื่อที่จะให้นักศึกษามีความรู้ที่กว้างขวางในด้านประวัติและวัฒนธรรมของประเทศไทย ขณะอยู่ในประเทศไทย นักศึกษาจะใช้เวลาประมาณ 2-3 สัปดาห์ เพื่อศึกษาระบบการดูแลสุขภาพ ก่อนที่จะจบการศึกษาในหลักสูตรอย่างสมบูรณ์ นักศึกษาจะได้รับ การจบการศึกษารายวิชา เปรียบเทียบระบบสุขภาพในบริบทนานาชาติอย่างสมบูรณ์ เพื่อที่จะส่งเสริมในด้านของการเลือกวิชา เลือก (Elective) โดยนักศึกษาไม่จำเป็นต้องเรียนรู้ภาษาไทยก่อนที่จะสมัครเข้าศึกษาในหลักสูตร นักศึกษาที่สนใจไปศึกษาในต่างประเทศ จะต้องได้รับการสัมภาษณ์จากอาจารย์ผู้รับผิดชอบเพื่อที่จะ รับเข้าในโปรแกรม

2.5 หลักสูตร 2 ปริญญา (Dual degree) นักศึกษาสามารถที่จะได้รับปริญญาพยาบาล ศาสตร์และปริญญาอื่นร่วมด้วยภายในมหาวิทยาลัยเพนซิลเวเนีย โดยการแจ้งความจำนงและติดต่อ อาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อที่จะวางแผนการศึกษานักศึกษาบางคนอาจจะต้องใช้เวลาถึง 5 ปีในการจบ หลักสูตรสองปริญญา โดยการติดต่ออาจารย์ที่ปรึกษาของคณะเพื่อที่จะจัดโปรแกรมวางแผน การศึกษา จะต้องแจ้งความประสงค์ตั้งแต่แรก นักศึกษาจะต้องเริ่มต้นการเรียนวิชาในหลักสูตรให้เร็ว ที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยจะต้องมีเกรดเฉลี่ยอย่างต่ำ 3.0 จึงจะสามารถศึกษาในหลักสูตรปริญญาที่สอง และจะต้องเรียนจบในปีแรกของโรงเรียนพยาบาลอย่างสมบูรณ์เสียก่อน จึงจะดำเนินการเรียนใน หลักสูตรปริญญาที่สองได้ ทั้งนี้โรงเรียนพยาบาลจะต้องเป็นโรงเรียนแรกของการศึกษา นักศึกษาจะเป็นสมาชิกและปฏิบัติตามระเบียบของทั้ง 2 สถาบัน และทั้ง 2 สถาบันจะมีบทบาทสำคัญในการ ช่วยเหลือนักศึกษาในการเตรียมก้าวสู่วิชาชีพ จะได้รับปริญญาพยาบาลศาสตรบัณฑิตจากโรงเรียน พยาบาล และปริญญาเศรษฐศาสตร์บัณฑิตจากโรงเรียนวาคัน ซึ่งเน้นในด้านสุขภาพ การจัดการและ นโยบาย ทั้งนี้เพื่อให้จบการศึกษาทั้งสองปริญญา นักศึกษาจะต้องเข้าศึกษาในภาคฤดูร้อนหรือใช้เวลา เรียนเพิ่มอีก 1 ปี ที่มหาวิทยาลัยเพนซิลเวเนีย

3. ด้านการพัฒนาการศึกษา

3.1 ศูนย์วัฒนธรรม (Intercultural Center) พันธกิจของศูนย์วัฒนธรรม ก็เพื่อที่จะให้บริการด้านความแตกต่างเชิงวัฒนธรรม โดยการเพิ่มความตระหนักในด้านวัฒนธรรมและความแตกต่างภายในชุมชน ขณะเดียวกันก็เป็นการกระตุ้นนักศึกษาให้มีความเข้าใจและเห็นถึงความสำคัญของการเสริมสร้างความแข็งแกร่งในความหลากหลายเชิงวัฒนธรรม

3.2 ศูนย์ช่วยเหลือนักศึกษาด้านการเรียน (Tutoring Center) ให้บริการด้านการสรุปรวบรวมความรู้และติวนักศึกษา โดยมีตารางให้บริการครั้งละ 30 นาที สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ต้องการรายบุคคล หรือรายกลุ่มเป็นรายสัปดาห์ โดยการทบทวนความรู้ด้านการพยาบาล นักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่ต้องการความช่วยเหลือสามารถร้องขอได้เป็นรายบุคคล ขอรับบริการเป็นรายสัปดาห์โดยการทบทวนสรุปอย่างมีคุณภาพ ผู้ให้บริการจะเป็นผู้ที่มีความรู้ ได้ผ่านการอบรมในการช่วยเหลือนักศึกษา

3.3 ศูนย์พัฒนาทักษะการเขียน (Writing Center) เป็นบริการนักศึกษา เพื่อที่จะพัฒนาทักษะการเขียนโดยผู้ที่มีประสบการณ์และผ่านการอบรมมาอย่างดีจากหลายสาขาและหลากหลายแนวคิดของการเขียน โดยการให้บริการแบบตัวต่อตัวแก่ผู้ที่ต้องการได้รับคำปรึกษา ช่วยให้นักศึกษาเขียน การวางแผนด้านการวิจัย การคิดวิเคราะห์อย่างสร้างสรรค์ ในการพัฒนาวิทยานิพนธ์ การจัดการด้านสื่อ และการตรวจสอบการเขียนแผนงาน

การวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลของโรงเรียนพยาบาล มหาวิทยาลัยเพนซิลเวเนีย พบประเด็นที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีเพิ่มเติม ได้แก่ ด้านเงินทุนและการวิจัย นอกจากจะเป็นรายได้แล้ว ยังทำให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ๆที่สามารถนำไปปรับการปฏิบัติการพยาบาลด้วย ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน เน้นการพัฒนาทักษะการคิด ทักษะการปฏิบัติการพยาบาล โดยการใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ การไปศึกษาในต่างประเทศตามความต้องการของผู้เรียน โดยการกำหนดเกณฑ์การคัดเลือกนักศึกษาและการวางแผนอย่างมีประสิทธิภาพ และมีการจัดหลักสูตร 2 ปริญญาสำหรับผู้เรียน และด้านการพัฒนานักศึกษา โดยมีศูนย์วัฒนธรรม ศูนย์ช่วยเหลือนักศึกษาด้านการเรียน และศูนย์พัฒนาด้านการเขียน

โดยสรุปจากการวิเคราะห์และสังเคราะห์การจัดการศึกษานานาชาติของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย 3 แห่งข้างต้น พบว่า มีการกำหนดปรัชญา วัตถุประสงค์ วิสัยทัศน์ ที่เน้นความเป็นนานาชาติ มีพันธกิจหลัก 4 ประการตามพันธกิจของสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษา โครงสร้างองค์กรเน้นความเป็นนานาชาติ โครงสร้างหลักสูตรกำหนดโดยเกณฑ์สภาการพยาบาลของประเทศไทย มีความร่วมมือกับนานาชาติเพื่อพัฒนาผู้สอนและผู้เรียน มีการจัดการเรียนการสอนแนวใหม่ในศตวรรษ ที่ 21 และจากการวิเคราะห์และสังเคราะห์แนวปฏิบัติที่ดีของการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตร์ในต่างประเทศ ซึ่งได้รับการจัดอันดับในสาขาพยาบาล 20 อันดับแรก จำนวน

4 สถาบันข้างต้น พบประเด็นซึ่งเป็นลักษณะเด่น คือ จะเน้นวิสัยทัศน์ในการเป็นผู้นำของโลกในด้าน การจัดการศึกษา การวิจัย และให้บริการวิชาการ มีพันธกิจในการบูรณาการแหล่งทุน การวิจัย การจัดการศึกษาและการปฏิบัติเข้าด้วยกัน จัดการเรียนการสอนโดยใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ การเรียนร่วมกับสหสาขาวิชาชีพ การใช้เว็บเป็นฐาน และการใช้สถานการณ์เสมือนจริง

ผลที่ได้จากการศึกษาสภาพปัจจุบันการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติในประเทศไทยและ แนวปฏิบัติที่ดีของการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตร์ในต่างประเทศ ดังกล่าวแล้วข้างต้น ผู้วิจัยได้นำไปใช้เป็นกรอบแนวคิดในการสร้างแบบสอบถามประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อเตรียมความพร้อมในการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย (วัตถุประสงค์การวิจัยข้อ 2) และนำไปเป็นแนวทางในพัฒนารูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย (วัตถุประสงค์การวิจัยข้อ 3)

ตอนที่ 2 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อเตรียมความพร้อมในการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย

การประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อเตรียมความพร้อมในการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ เก็บรวบรวมข้อมูลจากสถาบันการศึกษาพยาบาล จำนวน 3 แห่ง ตามเกณฑ์ที่กำหนด ได้แก่ 1) คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 2) คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ และ 3) คณะพยาบาลศาสตร์มิชชั่น มหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถาม (ดังภาคผนวก ฉ) ไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้สอน จำนวน 35 ฉบับ และกลุ่มผู้เรียน จำนวน 301 ฉบับ พบว่าได้รับแบบสอบถามของกลุ่มผู้สอนกลับคืนจำนวน 32 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 91.43 สำหรับแบบสอบถามของกลุ่มผู้เรียนได้รับกลับคืนจำนวน 297 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 98.67 โดยภาพรวมทั้งสองกลุ่มได้รับกลับคืนรวมจำนวน 329 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 97.92 ผู้วิจัยของนำเสนอตารางวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไปของผู้สอน

ผู้สอนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 96.87 ช่วงอายุระหว่าง 31 -40 ปี และ 51 -60 ปี มีมากที่สุด และมีจำนวนเท่าๆกัน คิดเป็นร้อยละ 28.12 รองลงมาเป็นช่วงอายุ 41-50 ปี และผู้สอนที่อายุน้อยกว่า 30 ปี มีจำนวนน้อยที่สุด ผู้สอนส่วนใหญ่มีตำแหน่งอาจารย์ ร้อยละ 96.87 มีเพียงร้อยละ 3.13 ที่มีตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาโท ร้อยละ 71.87 รองลงมาจบการศึกษาระดับปริญญาเอก คิดเป็นร้อยละ 25 ผู้สอนมีประสบการณ์การสอน 20 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 31.25 รองลงมา มีประสบการณ์สอนอยู่ระหว่าง 11-15 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.12 ผู้สอนทั้งหมดเป็นชาวไทย คิดเป็นร้อยละ 100 รายละเอียดดังตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 ข้อมูลทั่วไปของผู้สอน

ข้อมูล	จำนวน (32 คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	1	3.13
หญิง	31	96.87
2. อายุ(ปี)		
< 30	3	9.38
31 - 40	9	28.12
41 - 50	6	18.75
51 - 60	9	28.12
60 ขึ้นไป	5	15.63
3. ตำแหน่ง		
อาจารย์	31	96.87
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	1	3.13
รองศาสตราจารย์	-	-
ศาสตราจารย์	-	-
4. วุฒิการศึกษา		
ปริญญาตรี	1	3.13
ปริญญาโท	23	71.87
ปริญญาเอก	8	25.00
5. ประสบการณ์การสอน (ปี)		
2-5	6	18.75
6-10	3	9.38
11-15	9	28.12
16-20	4	12.50
20 ขึ้นไป	10	31.25
6. เชื้อชาติ		
ไทย	32	100
ต่างชาติ	-	-

ข้อมูลทั่วไปของผู้เรียน

ผู้เรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 88.89 มีผู้เรียนที่เป็นเพศชายเพียงร้อยละ 11.11 มีอายุระหว่าง 18-20 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.84 รองลงมา อายุระหว่าง 21-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 44.78 ส่วนมากเป็นผู้เรียนชาวไทย ร้อยละ 88.22 มีชาวต่างชาติ ร้อยละ 11.78 เป็นผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 จำนวนใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 42.76 และร้อยละ 42.42 ตามลำดับ รายละเอียดดังตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16 ข้อมูลทั่วไปของผู้เรียน

ข้อมูล	จำนวน (297 คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	33	11.11
หญิง	264	88.89
2. อายุ (ปี)		
< 20	151	50.84
21-25	133	44.78
25-30	7	2.36
31 -35	3	1.01
36 -40	2	0.67
41-45	1	0.34
3. เชื้อชาติ		
ไทย	262	88.22
ต่างชาติ	35	11.78
4. ชั้นปี		
2	127	42.76
3	126	42.42
4	44	14.82

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับความต้องการจำเป็นของการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ

ผลการประเมินความต้องการจำเป็นการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ โดยใช้แบบสอบถามความต้องการจำเป็นเพื่อเตรียมความพร้อมในการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย ซึ่งรูปแบบการตอบข้อมูลเป็นแบบสองชุดหรือการตอบสองคู่ (Dual-Response

Format) ในรูปมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 62 ข้อรายการ ผู้วิจัยได้ระบุความต้องการจำเป็น (Needs identification) โดยใช้สูตร PN_{modified} และกำหนดให้ระดับความจำเป็นของแต่ละข้อรายการมีค่าเท่ากับ 5 ซึ่งเป็นค่าสูงสุด ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ปรากฏในตอนนี้ แสดงค่าที่ระบุระดับความต้องการจำเป็นด้วยค่าดัชนี PN_{modified} ของแต่ละข้อรายการ โดยข้อที่มีค่ามาก แสดงว่าเป็นข้อที่มีความต้องการจำเป็นระดับสูง ที่ควรให้ความสำคัญนำมาพัฒนา ก่อน ผู้วิจัยแยกการวิเคราะห์เป็นตาราง โดยแบ่งเป็นกลุ่มผู้สอน และกลุ่มผู้เรียน

2.1 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของกลุ่มผู้สอนและผู้เรียน

ผลการวิเคราะห์ภาพรวมความต้องการจำเป็นการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ ของกลุ่มผู้สอนและผู้เรียน พบว่ากลุ่มผู้สอนมีความต้องการจำเป็นระหว่าง 0.368-1.104 และกลุ่มผู้เรียนมีความต้องการจำเป็นระหว่าง 0.347-1.144 ทั้งนี้เมื่อเปรียบเทียบช่วงคะแนนสูง-ต่ำของความ ต้องการจำเป็นในกลุ่มผู้สอน และผู้เรียน จะเห็นว่ามีความใกล้เคียงกัน แต่เมื่อเปรียบเทียบลำดับราย ข้อของ 2 กลุ่มพบว่า มีข้อรายการที่มีลำดับเท่ากันเรียงลำดับ 1-3 คือ 1) แลกเปลี่ยนนักศึกษา กับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ 2) กำหนดให้การศึกษา อบรม ฝึกงานในต่างประเทศเป็น ส่วนหนึ่งของการศึกษา 3) เปิดสอนหลักสูตรสองปริญญา ร่วมกับสถาบันการศึกษาพยาบาล ในต่างประเทศ โดยข้อที่มีลำดับแตกต่างกันมากที่สุด คือ อาจารย์มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ผู้สอน หลักสูตรพยาบาลนานาชาติ ได้แก่ ทักษะภาษาอังกฤษ ประสบการณ์ด้าน การสอน ประสบการณ์ ด้านการพยาบาล รองลงมา คือ ช่วยเหลือด้านการเงินแก่นักศึกษาต่างชาติที่มีปัญหาทางการเงิน เช่น ให้ทุนแบบมีเงื่อนไข ทุนผู้ช่วยวิจัย รายละเอียดดังตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.17 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ ของกลุ่มผู้สอนและผู้เรียน

ข้อรายการ	กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้เรียน	
	PN_{modified}	ลำดับ	PN_{modified}	ลำดับ
1. กำหนดพันธกิจ เป้าประสงค์ วิสัยทัศน์และ แผนงานหรือโครงการในการเป็นสถาบันการศึกษา พยาบาลนานาชาติ	0.368	62	0.364	61
2. ทำแผนยุทธศาสตร์ที่ส่งเสริมให้สถาบันเพิ่มขีด ความสามารถในการแข่งขันด้านการศึกษา พยาบาลนานาชาติ	0.417	59	0.399	59
3. กำหนดให้มีคณะกรรมการบริหารหลักสูตร นานาชาติ	0.392	60	0.372	60

ตารางที่ 4.17 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ
ของกลุ่มผู้สอนและผู้เรียน (ต่อ)

ข้อรายการ	กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้เรียน	
	PNI _{modified}	ลำดับ	PNI _{modified}	ลำดับ
4. กำหนดผู้รับผิดชอบในหน่วยงานตามโครงสร้าง การบริหารที่ชัดเจนตามรูปแบบการบริหารงาน แบบเอกชน	0.369	61	0.347	62
5. กำหนดให้มีคณะกรรมการประกันคุณภาพ การศึกษาหลักสูตรนานาชาติ	0.453	57	0.457	58
6. ดำเนินการตามมาตรฐานและการประกัน คุณภาพโดยอิงเกณฑ์ความเป็นนานาชาติ	0.477	56	0.469	57
7. การเป็นสถาบันการศึกษาพยาบาลนานาชาติจะ สร้างชื่อเสียงให้ประเทศและสถาบัน	0.511	55	0.523	52
8. ทำสัญญาความร่วมมืออย่างเป็นทางการหรือ บันทึกความร่วมมือ (MOU) กับสถาบันการศึกษา พยาบาลในต่างประเทศและมีการดำเนินการตาม สัญญาความร่วมมือ ดังนี้				
8.1 MOU ด้านการพัฒนาผู้สอน	0.556	52	0.496	56
8.2 MOU การแลกเปลี่ยนนักศึกษา	0.766	28	0.732	33
8.3 MOU กับแหล่งฝึกภาคปฏิบัติ	0.686	40	0.624	46
9. จ้างหรือให้ทุนอาจารย์ต่างประเทศมาสอน หรือร่วมทำวิจัย	0.737	34	0.719	35
10. เปิดสอนหลักสูตรปริญญาร่วมกับ สถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ (Joint Degree Program)	0.900	8	0.866	10
11. เปิดสอนหลักสูตรสองปริญญาร่วมกับ สถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ (Double Degree Program)	1.009	3	0.969	3
12. แลกเปลี่ยนอาจารย์และนักศึกษากับ ต่างประเทศอย่างต่อเนื่องจนชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก	0.891	10	0.849	12

ตารางที่ 4.17 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ
ของกลุ่มผู้สอนและผู้เรียน (ต่อ)

ชื่อรายการ	กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้เรียน	
	PNI _{modified}	ลำดับ	PNI _{modified}	ลำดับ
13. เปิดหลักสูตรปริญญาตรีด้านการพยาบาลเฉพาะสาขา เพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญและตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต เช่น การพยาบาล การผดุงครรภ์ การพยาบาลผู้สูงอายุ	0.885	11	0.835	15
14. กำหนดกลยุทธ์เชิงรุกในการเพิ่มจำนวนผู้เรียนต่างชาติ เช่น การเดินทางไปตามประเทศต่าง ๆ เพื่อเสนอ หรือประชาสัมพันธ์หลักสูตร (Roadshow)	0.891	9	0.895	7
15. มีศูนย์การศึกษานานาชาติ (Internatoinal Office) สำหรับให้บริการหรือประสานงานด้านนานาชาติกับหน่วยงานในต่างประเทศ	0.8794	24	0.778	23
16. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยประชาสัมพันธ์หลักสูตร เช่น กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการต่างประเทศ	0.843	16	0.765	25
17. กำหนดอัตราค่าลงทะเบียนตามมาตรฐานหลักสูตรนานาชาติ	0.557	51	0.531	51
18. อาจารย์มีผลงานวิชาการ และวิจัยตีพิมพ์ หรือเผยแพร่ในระดับนานาชาติ	0.656	45	0.664	42
19. ส่งเสริมให้อาจารย์ได้สร้าง และเผยแพร่ ผลงานวิจัย โดยร่วมมือกับต่างประเทศในการทำวิจัย หรือแสวงหาทุนวิจัยในระดับนานาชาติ	0.678	44	0.682	39
20. สร้างงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ของสถาบันที่มีการนำไปใช้ประโยชน์และคุ้มครองสิทธิโดยจดสิทธิบัตร หรืออนุสิทธิบัตร	0.692	38	0.662	43
21. อาจารย์มีบทบาท หรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมระดับนานาชาติ เช่น เป็นกรรมการองค์การ หรือสมาคมวิชาการ วิชาชีพนานาชาติ	0.618	47	0.614	48

ตารางที่ 4.17 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ
ของกลุ่มผู้สอนและผู้เรียน (ต่อ)

ข้อรายการ	กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้เรียน	
	PNI _{modified}	ลำดับ	PNI _{modified}	ลำดับ
22. ให้บริการวิชาการแก่สังคมในระดับนานาชาติ ที่ทำให้สถาบันมีรายได้	0.712	35	0.642	45
23. อาจารย์มีการจัดกิจกรรมทางวิชาการ หรือ วิชาชีพ ร่วมกับสถาบันการศึกษาพยาบาล ใน ต่างประเทศเพื่อให้บริการวิชาการแก่สังคม	0.737	33	0.733	32
24. แลกเปลี่ยนอาจารย์ผู้สอนกับสถาบันใน ต่างประเทศ	0.958	5	0.918	5
25. อาจารย์มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ผู้สอนหลักสูตร พยาบาลนานาชาติ ได้แก่ ทักษะภาษาอังกฤษ ประสบการณ์ด้าน การสอน ประสบการณ์ด้าน การพยาบาล	0.447	58	0.765	26
26. จ้างอาจารย์หรือผู้ทรงคุณวุฒิจากต่างประเทศ มาร่วมสอน โดยกำหนดเป็นอัตราจ้างอาจารย์ ประจำผู้สอนจากต่างประเทศ	0.830	17	0.824	18
27. ปฐมนิเทศและอบรมพิเศษให้แก่อาจารย์จาก ต่างประเทศที่มาปฏิบัติงานให้มีความเข้าใจใน นโยบายของสถาบัน วัฒนธรรมองค์กร และ วัฒนธรรมของไทย	0.685	41	0.665	41
28. อาจารย์ได้รับการประกาศเกียรติคุณหรือมี ชื่อเสียงด้านการจัดการศึกษาพยาบาลในระดับ นานาชาติ	0.679	43	0.681	40
29. พัฒนาสมรรถนะอาจารย์ด้านการจัด การศึกษากาพยาบาล โดยมีโครงการให้ไปศึกษา ต่อหรือฝึกอบรมในต่างประเทศ	0.709	36	0.659	44
30. จัดที่พักอาจารย์จากต่างประเทศพร้อมสิ่ง อำนวยความสะดวก	0.542	54	0.500	55

ตารางที่ 4.17 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ
ของกลุ่มผู้สอนและผู้เรียน (ต่อ)

ข้อรายการ	กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้เรียน	
	PNI _{modified}	ลำดับ	PNI _{modified}	ลำดับ
31. บุคลากรสายสนับสนุนมีความรู้ความสามารถ ทั้งด้านการบริหารจัดการหรือด้านวิชาการ โดย สามารถติดต่อสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้	0.586	49	0.522	53
32. มีระบบการให้แรงจูงใจบุคลากร สายสนับสนุน เพื่อให้คงอยู่ในงานในระยะยาว เช่น การพัฒนาสมรรถนะ การทำงาน ความก้าวหน้าในงาน	0.587	48	0.521	54
33. ผู้จัดการหรือผู้บริหารโปรแกรมที่เป็นบุคลากร สายสนับสนุน มีความรู้ความสามารถด้านการ บริหารจัดการและเทคนิคหรือวิชาการในระดับ นานาชาติ	0.586	50	0.548	49
34. นำเสนอหลักสูตรหรือโปรแกรมวิชาหรือ ข้อมูลของสถาบันให้ผู้สนใจหรือนักศึกษาเข้าถึง ได้ง่ายด้วยเว็บไซต์ภาษาอังกฤษ	0.549	53	0.535	50
35. สรรหานักศึกษาต่างชาติ เช่น ให้โควตา การ รับสมัครจากโรงเรียนนานาชาติ การจัดโครงการ ร่วมมือกับโรงเรียนนานาชาติ	0.684	42	0.690	37
36. กำหนดสมรรถนะภาษาอังกฤษในระดับ มาตรฐานสากล เป็นเงื่อนไขสำหรับนักศึกษาชาว ไทยและต่างชาติที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษ	0.641	46	0.619	47
37. แลกเปลี่ยนนักศึกษากับสถาบันการศึกษา พยาบาลในต่างประเทศ	1.104	1	1.144	1
38. กำหนดแนวทางการคัดเลือกนักศึกษาจาก ต่างประเทศอย่างชัดเจน เช่น พื้นฐานวิชาการ ภาวะสุขภาพ	0.814	21	0.804	21

ตารางที่ 4.17 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ
ของกลุ่มผู้สอนและผู้เรียน (ต่อ)

ข้อรายการ	กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้เรียน	
	PNI _{modified}	ลำดับ	PNI _{modified}	ลำดับ
39. ปฐมนิเทศและการจัดอบรมพิเศษให้แก่ นักศึกษาที่มาจากต่างประเทศให้มีความเข้าใจ เกี่ยวกับสถาบัน และวัฒนธรรมไทย	0.825	18	0.815	19
40. กำหนดให้การศึกษา อบรม ดูงาน ใน ต่างประเทศเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา	1.071	2	1.079	2
41. จัดตั้งศูนย์เพื่อให้การช่วยเหลือ และให้ คำปรึกษา ด้านต่างๆ แก่นักศึกษาต่างชาติ ได้แก่ การเรียน การปรับตัว การประกันสุขภาพ การเงิน วีซ่า	0.824	19	0.838	14
42. จัดให้มีหน่วยกิจการนักศึกษานานาชาติ (International Student Affair) ส่งเสริมความ เข้าใจด้านวัฒนธรรมนานาชาติแก่นักศึกษา	0.747	31	0.733	31
43. พัฒนาหลักสูตรให้ผลิตพยาบาลที่มีสมรรถนะ สากลสามารถปฏิบัติงานได้ในระดับนานาชาติ	0.786	25	0.770	24
44. มีอาจารย์ชาวต่างชาติร่วมในการพัฒนาและ ประเมินหลักสูตร	0.784	26	0.780	22
45. พัฒนาหลักสูตรโดยการร่วมมือกับผู้ใช้บัณฑิต พยาบาลจากแหล่งฝึกภาคปฏิบัติที่มีความเป็น นานาชาติ	0.809	22	0.759	28
46. จัดการเรียนการสอนทางไกลหรือการเรียน การสอนออนไลน์ ร่วมกับสถาบันการศึกษา พยาบาลนานาชาติในต่างประเทศ	0.942	6	0.920	4
47. จัดการเรียนการสอนโดยมีการบูรณาการกับ การให้บริการทางวิชาการในระดับนานาชาติ	0.767	27	0.733	30
48. สนับสนุนการผลิตสื่อการศึกษาที่มีคุณภาพ ที่ สามารถนำไปใช้ได้ในระดับนานาชาติ	0.747	32	0.721	34

ตารางที่ 4.17 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ
ของกลุ่มผู้สอนและผู้เรียน (ต่อ)

ข้อรายการ	กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้เรียน	
	PNI _{modified}	ลำดับ	PNI _{modified}	ลำดับ
49. โครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มีความทันสมัย เอื้อต่อการดำเนินกิจกรรม ความเป็นนานาชาติ	0.702	37	0.688	38
50. ช่วยเหลือด้านการเงินแก่นักศึกษาต่างชาติ ที่มีปัญหาด้านการเงิน เช่น ให้ทุนแบบมีเงื่อนไข ทุนผู้ช่วยวิจัย	0.796	23	0.840	13
51. สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทันสมัย เพื่อช่วยส่งเสริม ให้ผู้เรียนมีสมรรถนะพยาบาลสากล เช่น ห้องปฏิบัติการพยาบาล ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์	0.692	39	0.690	36
52. จัดสวัสดิการในการดูแลสุขภาพนักศึกษาต่างชาติ	0.749	30	0.763	27
53. หอพักนักศึกษาได้มาตรฐานและมีสิ่งแวดล้อมที่มี ความเป็นนานาชาติ เช่น ห้องทำกิจกรรมแลกเปลี่ยน ทางวัฒนธรรม ห้องปฏิบัติการกิจกรรมทางศาสนา	0.822	20	0.832	16
54. มีศูนย์อาหารที่เป็นนานาชาติเพื่อให้บริการแก่นัก ศึกษาที่มีความแตกต่างกันทางเชื้อชาติ และ ศาสนา	0.750	29	0.758	29
55. กำหนดแผน/แนวทางพัฒนาให้บัณฑิตสามารถ สอบขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการ พยาบาล (Nursing License) ในประเทศหรือใน ต่างประเทศที่จะไปทำงาน	0.926	7	0.874	9
56. งบประมาณภายในเพียงพอที่จะสนับสนุน กิจกรรม ความเป็นนานาชาติ เช่น การจ้างอาจารย์ ชาวต่างชาติ การเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ มาแลกเปลี่ยน งานวิจัยและวิชาการ การแลกเปลี่ยนอาจารย์	0.860	12	0.810	20

ตารางที่ 4.17 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ
ของกลุ่มผู้สอนและผู้เรียน (ต่อ)

ข้อรายการ	กลุ่มผู้สอน		กลุ่มผู้เรียน	
	PNI _{modified}	ลำดับ	PNI _{modified}	ลำดับ
57. ระบบการเบิกและจ่ายงบประมาณคล่องตัว รวดเร็ว เอื้อต่อการดำเนินงานด้านการศึกษาพยาบาลนานาชาติ	0.962	4	0.916	6
58. จัดสรรงบประมาณสนับสนุนอาจารย์ทั้งด้าน การศึกษา และการวิจัย	0.850	14	0.858	11
59. จัดสรรงบประมาณสนับสนุนด้านการวิจัยใน ระดับนานาชาติ	0.844	15	0.824	17
60. วิเคราะห์และบริหารความเสี่ยงด้านการเงิน และงบประมาณ	0.854	13	0.886	8
ค่าเฉลี่ย	0.728		0.714	

2.2 การเรียงลำดับความสำคัญความต้องการจำเป็นของกลุ่มผู้สอน

ความต้องการจำเป็นที่ต้องได้รับการพัฒนาหรือแก้ไขก่อนของกลุ่มผู้สอน โดยผู้วิจัย ตั้งเกณฑ์การประเมินไว้ว่าความต้องการจำเป็นที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} เท่ากับหรือมากกว่าค่าเฉลี่ย PNI_{modified} ของแต่ละกลุ่ม จำเป็นต้องให้มีการพัฒนาหรือแก้ไขก่อนเป็นลำดับต้นๆ ซึ่งกลุ่มผู้สอน มีค่าเฉลี่ย PNI_{modified} เท่ากับ 0.728 ดังนั้นผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของกลุ่มผู้สอน ในแต่ละรายการ พบว่ามีรายการที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับหรือมากกว่าค่าเฉลี่ย ทั้งสิ้น 34 รายการ ทั้งนี้ รายการที่ควรได้รับการพัฒนามากที่สุด 5 รายการแรก เรียงตามลำดับ คือ 1) แลกเปลี่ยนนักศึกษา กับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ 2) กำหนดให้การศึกษา อบรม ดูงานในต่างประเทศ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา 3) เปิดสอนหลักสูตรสองปริญญาร่วมกับสถาบันการศึกษาพยาบาล ในต่างประเทศ (Double Degree Program) 4) ระบบการเบิกและจ่ายงบประมาณคล่องตัว รวดเร็ว เอื้อต่อการดำเนินงานด้านการศึกษาพยาบาลนานาชาติ และ 5) แลกเปลี่ยนอาจารย์ผู้สอนกับสถาบัน ในต่างประเทศ รายละเอียด ดังตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.18 ลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นของผลการประเมินความต้องการจำเป็น
การเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติของกลุ่มผู้สอน

ลำดับ	PNI _{modified}	ข้อที่	รายการ
1	1.104	37	แลกเปลี่ยนนักศึกษา กับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ
2	1.071	40	กำหนดให้การศึกษา อบรม ติวงานในต่างประเทศเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
3	1.009	11	เปิดสอนหลักสูตรสองปริญญา ร่วมกับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ (Double Degree Program)
4	0.962	57	ระบบการเบิกและจ่ายงบประมาณคล่องตัว รวดเร็ว เอื้อต่อการดำเนินงานด้านการศึกษาพยาบาลนานาชาติ
5	0.958	24	แลกเปลี่ยนอาจารย์ผู้สอนกับสถาบันในต่างประเทศ
6	0.942	46	จัดการเรียนการสอนทางไกลหรือการเรียนการสอนออนไลน์ ร่วมกับสถาบันการศึกษาพยาบาลนานาชาติในต่างประเทศ
7	0.926	55	กำหนดแผน หรือแนวทางพัฒนาให้บัณฑิตสามารถสอบขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาล (Nursing License) ในต่างประเทศที่จะไปทำงาน
8	0.900	10	เปิดสอนหลักสูตรปริญญา ร่วมกับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ (Joint Degree Program)
9	0.891	14	กำหนดกลยุทธ์เชิงรุกในการเพิ่มจำนวนผู้เรียนต่างชาติ เช่น การเดินทางไปตามประเทศต่าง ๆ เพื่อเสนอ หรือประชาสัมพันธ์หลักสูตร (Roadshow)
10	0.891	12	แลกเปลี่ยนอาจารย์และนักศึกษากับต่างประเทศอย่างต่อเนื่องจนชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก
11	0.885	13	เปิดหลักสูตรปริญญาตรีด้านการพยาบาลเฉพาะสาขา เพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญและตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต เช่น การพยาบาลผดุงครรภ์ การพยาบาลผู้สูงอายุ

ตารางที่ 4.18 ลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นของผลการประเมินความต้องการจำเป็น
การเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติของกลุ่มผู้สอน (ต่อ)

ลำดับ	PNI _{modified}	ข้อที่	รายการ
12	0.860	56	งบประมาณภายในเพียงพอที่จะสนับสนุนกิจกรรม ความเป็นนานาชาติ เช่น การจ้างอาจารย์ชาวต่างชาติการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิมาแลกเปลี่ยนงานวิจัยหรือวิชาการ การแลกเปลี่ยนอาจารย์
13	0.854	60	วิเคราะห์ และบริหารความเสี่ยงด้านการเงิน และงบประมาณ
14	0.850	58	จัดสรรงบประมาณสนับสนุนอาจารย์ทั้งด้านการศึกษา และการวิจัย
15	0.844	59	จัดสรรงบประมาณสนับสนุนด้านการวิจัยในระดับนานาชาติ
16	0.843	16	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยประชาสัมพันธ์หลักสูตร เช่น กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการต่างประเทศ
17	0.830	26	จ้างอาจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิจากต่างประเทศมาร่วมสอน โดยกำหนดเป็นอัตราจ้างอาจารย์ประจำผู้สอนจากต่างประเทศ
18	0.825	39	ปฐมนิเทศ และการจัดอบรมพิเศษให้แก่นักศึกษาที่มาจากต่างประเทศให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบัน และวัฒนธรรมไทย
19	0.824	41	จัดตั้งศูนย์เพื่อให้การช่วยเหลือ และให้คำปรึกษาด้านต่างๆ แก่นักศึกษาต่างชาติ ได้แก่ การเรียน การปรับตัว การประกันสุขภาพ การเงิน วิชา
20	0.822	53	หอพักนักศึกษาได้มาตรฐานและมีสิ่งแวดล้อมที่มีความเป็นนานาชาติ เช่น ห้องทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม ห้องปฏิบัติการทางศาสนา
21	0.814	38	กำหนดแนวทางการคัดเลือกนักศึกษาจากต่างประเทศ อย่างชัดเจน เช่น พื้นฐานวิชาการ ภาวะสุขภาพ
22	0.809	45	พัฒนาหลักสูตรโดยการร่วมมือกับผู้ใช้บัณฑิตพยาบาล จากแหล่งฝึกภาคปฏิบัติที่มีความเป็นนานาชาติ
23	0.796	50	ช่วยเหลือด้านการเงินแก่นักศึกษาต่างชาติที่มีปัญหาทางการเงิน เช่น ให้ทุนแบบมีเงื่อนไข ทุนผู้ช่วยวิจัย

ตารางที่ 4.18 ลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นของผลการประเมินความต้องการจำเป็น
การเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติของกลุ่มผู้สอน (ต่อ)

ลำดับ	PNI _{modified}	ข้อที่	รายการ
24	0.794	15	มีศูนย์การศึกษานานาชาติ (International Office) สำหรับให้บริการหรือประสานงานด้านนานาชาติกับหน่วยงานในต่างประเทศ
25	0.786	43	พัฒนาหลักสูตรให้ผลิตพยาบาลที่มีสมรรถนะสากลสามารถปฏิบัติงานได้ในระดับนานาชาติ
26	0.784	44	มีอาจารย์ชาวต่างชาติร่วมในการพัฒนาและประเมินหลักสูตร
27	0.767	47	จัดการเรียนการสอนโดยมีการบูรณาการกับการให้บริการทางวิชาการในระดับนานาชาติ
28	0.766	8.2	ทำสัญญาความร่วมมืออย่างเป็นทางการ หรือบันทึกความร่วมมือ (MOU) กับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศและมีการดำเนินการตามสัญญาความร่วมมือด้านการแลกเปลี่ยนนักศึกษา
29	0.750	54	มีศูนย์อาหารที่เป็นนานาชาติเพื่อให้บริการแก่นักศึกษาที่มีความแตกต่างกันทางเชื้อชาติและศาสนา
30	0.749	52	จัดสวัสดิการในการดูแลสุขภาพนักศึกษาต่างชาติ
31	0.747	42	จัดให้มีหน่วยกิจการศึกษานานาชาติ (International Student Affair) ส่งเสริมความเข้าใจด้านวัฒนธรรมนานาชาติแก่นักศึกษา
32	0.747	48	สนับสนุนการผลิตสื่อการศึกษาที่มีคุณภาพที่สามารถนำไปใช้ได้ในระดับนานาชาติ
33	0.737	23	อาจารย์มีการจัดกิจกรรมทางวิชาการ หรือวิชาชีพร่วมกับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศเพื่อให้บริการวิชาการแก่สังคม
34	0.737	9	จ้าง หรือให้ทุนอาจารย์ต่างประเทศมาร่วมสอน หรือร่วมทำวิจัย

2.3 ลำดับความสำคัญความต้องการจำเป็นของกลุ่มผู้เรียน

ความต้องการจำเป็นที่ต้องได้รับการพัฒนาหรือแก้ไขก่อนของกลุ่มผู้เรียน โดยผู้วิจัยตั้งเกณฑ์การประเมินไว้ว่าความต้องการจำเป็นที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} เท่ากับหรือมากกว่าค่าเฉลี่ย PNI_{modified} จำเป็นต้องให้มีการพัฒนาหรือแก้ไขก่อนเป็นลำดับต้นๆ ซึ่งกลุ่มผู้เรียนมีค่าเฉลี่ย PNI_{modified} เท่ากับ 0.714 ดังนั้นผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของกลุ่มผู้สอนในแต่ละรายการพบว่ามียุทธศาสตร์ที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับหรือมากกว่าค่าเฉลี่ย มีทั้งสิ้น 35 รายการ ทั้งนี้รายการที่ควรได้รับการพัฒนามากที่สุด 5 รายการแรก เรียงตามลำดับ คือ 1) แลกเปลี่ยนนักศึกษา กับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ 2) กำหนดให้การศึกษา อบรม ติวงานในต่างประเทศเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา 3) เปิดสอนหลักสูตรสองปริญญา ร่วมกับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ (Double Degree Program) 4) จัดการเรียนการสอนทางไกล หรือการเรียนการสอนออนไลน์ ร่วมกับสถาบันการศึกษาพยาบาลนานาชาติในต่างประเทศ และ 5) แลกเปลี่ยนอาจารย์ผู้สอนกับสถาบันในต่างประเทศ รายละเอียด ดังตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.19 ลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นของผลการประเมินความต้องการจำเป็น การเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติของกลุ่มผู้เรียน

ลำดับ	PNI_{modified}	ข้อที่	รายการ
1	1.144	37	แลกเปลี่ยนนักศึกษา กับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ
2	1.079	40	กำหนดให้การศึกษา อบรม ติวงานในต่างประเทศเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
3	0.969	11	เปิดสอนหลักสูตรสองปริญญา ร่วมกับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ (Double Degree Program)
4	0.920	46	จัดการเรียนการสอนทางไกลหรือการเรียนการสอนออนไลน์ ร่วมกับสถาบันการศึกษาพยาบาลนานาชาติในต่างประเทศ
5	0.918	24	แลกเปลี่ยนอาจารย์ผู้สอนกับสถาบันในต่างประเทศ
6	0.916	57	ระบบการเบิกและจ่ายงบประมาณคล่องตัว รวดเร็ว เอื้อต่อการดำเนินงานด้านการศึกษาพยาบาลนานาชาติ
7	0.895	14	กำหนดกลยุทธ์เชิงรุกในการเพิ่มผู้เรียนต่างประเทศ เช่น การเดินทางไปตามประเทศต่าง ๆ เพื่อเสนอหรือประชาสัมพันธ์ หลักสูตร (Roadshow)

ตารางที่ 4.19 ลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นของผลการประเมินความต้องการจำเป็น
การเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติของกลุ่มผู้เรียน (ต่อ)

ลำดับ	PNI _{modified}	ข้อที่	รายการ
8	0.886	60	วิเคราะห์ และบริหารความเสี่ยงด้านการเงิน และงบประมาณ
9	0.874	55	กำหนดแผน หรือแนวทางพัฒนาให้บัณฑิตสามารถสอบขึ้น ทะเบียนรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาล (Nursing License) ในต่างประเทศที่จะไปทำงาน
10	0.866	10	เปิดสอนหลักสูตรปริญญาร่วมกับสถาบันการศึกษาพยาบาล ในต่างประเทศ (Joint Degree Program)
11	0.858	58	จัดสรรงบประมาณสนับสนุนอาจารย์ทั้งด้านการศึกษา และการวิจัย
12	0.849	12	แลกเปลี่ยนอาจารย์ และนักศึกษากับต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง จนชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก
13	0.840	50	ช่วยเหลือด้านการเงินแก่นักศึกษาต่างชาติที่มีปัญหาทางการเงิน เช่น ให้ทุนแบบมีเงื่อนไข ทุนผู้ช่วยวิจัย
14	0.838	41	จัดตั้งศูนย์เพื่อให้การช่วยเหลือ และให้คำปรึกษาด้านต่างๆ แก่นักศึกษาต่างชาติ ได้แก่ การเรียน การปรับตัว การประกัน สุขภาพ การเงิน วิชา
15	0.835	13	เปิดหลักสูตรปริญญาตรีด้านการพยาบาลเฉพาะสาขา เพื่อให้เกิด ความเชี่ยวชาญและตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต เช่น การพยาบาลผดุงครรภ์ การพยาบาลผู้สูงอายุ
16	0.832	53	หอพักนักศึกษาได้มาตรฐานและมีสิ่งแวดล้อมที่มีความเป็น นานาชาติ เช่น ห้องทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม ห้องปฏิบัติการกิจกรรมทางศาสนา
17	0.824	59	จัดสรรงบประมาณสนับสนุนด้านการวิจัยในระดับนานาชาติ
18	0.824	26	จ้างอาจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิจากต่างประเทศมาร่วมสอน โดยกำหนดเป็นอัตราจ้างอาจารย์ประจำผู้สอนจากต่างประเทศ

ตารางที่ 4.19 ลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นของผลการประเมินความต้องการจำเป็น
การเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติของกลุ่มผู้เรียน (ต่อ)

ลำดับ	PNI _{modified}	ข้อที่	รายการ
19	0.815	39	ปฐมนิเทศและการจัดอบรมพิเศษให้แก่นักศึกษาที่มาจากต่างประเทศให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบัน และวัฒนธรรมไทย
20	0.810	56	งบประมาณภายในเพียงพอที่จะสนับสนุนกิจกรรมความเป็นนานาชาติ เช่น การจ้างอาจารย์ชาวต่างชาติ การเชิญผู้ทรงคุณวุฒิมาแลกเปลี่ยนงานวิจัย หรือวิชาการ การแลกเปลี่ยนอาจารย์
21	0.804	38	กำหนดแนวทางการคัดเลือกนักศึกษาจากต่างประเทศอย่างชัดเจน เช่น พื้นฐานวิชาการ ภาวะสุขภาพ
22	0.780	44	มีอาจารย์ชาวต่างชาติร่วมในการพัฒนาและประเมินหลักสูตร
23	0.778	15	มีศูนย์การศึกษานานาชาติ (International Office) สำหรับให้บริการหรือประสานงานด้านนานาชาติกับหน่วยงานในต่างประเทศ
24	0.770	43	พัฒนาหลักสูตรให้ผลิตพยาบาลที่มีสมรรถนะสากลสามารถปฏิบัติงานได้ในระดับนานาชาติ
25	0.765	16	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยประชาสัมพันธ์หลักสูตร เช่น กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการต่างประเทศ
26	0.765	25	อาจารย์มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ผู้สอนหลักสูตรพยาบาลนานาชาติ ได้แก่ ทักษะภาษาอังกฤษ ประสบการณ์ ด้านการสอน ประสบการณ์ด้านการพยาบาล
27	0.763	52	จัดสวัสดิการในการดูแลสุขภาพนักศึกษาต่างชาติ
28	0.759	45	พัฒนาหลักสูตรโดยความร่วมมือกับผู้ใช้บัณฑิตพยาบาลจากแหล่งฝึกภาคปฏิบัติที่มีความเป็นนานาชาติ
29	0.758	54	มีศูนย์อาหารที่เป็นนานาชาติ เพื่อให้บริการแก่นักศึกษาที่มีความแตกต่างกันทางเชื้อชาติและศาสนา
30	0.733	47	จัดการเรียนการสอนโดยมีการบูรณาการกับการให้บริการทางวิชาการในระดับนานาชาติ

ตารางที่ 4.19 ลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นของผลการประเมินความต้องการจำเป็น
การเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติของกลุ่มผู้เรียน (ต่อ)

ลำดับ	PNI _{modified}	ข้อที่	รายการ
31	0.733	42	จัดให้มีหน่วยกิจการนักศึกษานานาชาติ (International Student Affair) ส่งเสริมความเข้าใจด้านวัฒนธรรมนานาชาติแก่นักศึกษา
32	0.733	23	อาจารย์มีการจัดกิจกรรมทางวิชาการหรือวิชาชีพ ร่วมกับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ เพื่อให้บริการวิชาการแก่สังคม
33	0.732	8.2	ทำสัญญาความร่วมมืออย่างเป็นทางการหรือบันทึกความร่วมมือ (MOU) กับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ และมีการดำเนินการตามสัญญาความร่วมมือด้านการแลกเปลี่ยนนักศึกษา
34	0.721	48	สนับสนุนการผลิตสื่อการศึกษาที่มีคุณภาพที่สามารถนำไปใช้ได้ในระดับนานาชาติ
35	0.719	9	จ้างหรือให้ทุนอาจารย์ต่างประเทศมาร่วมสอน หรือร่วมทำวิจัย

2.4 ภาพรวมการเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นของกลุ่มผู้สอนและ กลุ่มผู้เรียน

จากการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ แล้วจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นของทั้งกลุ่มผู้สอนและผู้เรียน จากจำนวนข้อรายการทั้งหมด 62 ข้อรายการ พบว่าที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} เท่ากับหรือมากกว่าค่าเฉลี่ย PNI_{modified} ซึ่งเท่ากับ 0.721 มีจำนวน 34 รายการ ทั้งนี้รายการที่ควรได้รับการพัฒนามากที่สุด 5 รายการแรก เรียงตามลำดับ คือ 1) แลกเปลี่ยนนักศึกษากับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ 2) กำหนดให้การศึกษา อบรม ฝึกงานในต่างประเทศเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา 3) เปิดสอนหลักสูตรสองปริญญา ร่วมกับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ (Double Degree Program) 4) ระบบการเบิกและจ่ายงบประมาณคล่องตัว รวดเร็ว เอื้อต่อการดำเนินงานด้านการศึกษาพยาบาลนานาชาติ และ 5) แลกเปลี่ยนอาจารย์ผู้สอนกับสถาบันในต่างประเทศ และแลกเปลี่ยนอาจารย์ผู้สอนกับสถาบันในต่างประเทศ รายละเอียดดังตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4.20 ลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นของผลการประเมินความต้องการจำเป็น
การเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติของกลุ่มผู้สอนและกลุ่มผู้เรียน

ลำดับ	PNI _{modified}	ข้อที่	รายการ
1	1.124	37	แลกเปลี่ยนนักศึกษากับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ
2	1.075	40	กำหนดให้การศึกษา อบรม ดูงานในต่างประเทศเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
3	0.989	11	เปิดสอนหลักสูตรสองปริญญาร่วมกับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ (Double Degree Program)
4	0.939	57	ระบบการเบิก-จ่ายงบประมาณคล่องตัว รวดเร็ว เอื้อต่อการดำเนินงานด้านการศึกษาพยาบาลนานาชาติ
5	0.938	24	แลกเปลี่ยนอาจารย์ผู้สอนกับสถาบันในต่างประเทศ
6	0.931	46	จัดการเรียนการสอนทางไกล หรือการเรียนการสอนออนไลน์ร่วมกับสถาบันการศึกษาพยาบาลนานาชาติในต่างประเทศ
7	0.900	55	กำหนดแผนหรือแนวทางพัฒนาให้บัณฑิตสามารถสอบขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาล (Nursing License) ในต่างประเทศที่จะไปทำงาน
8	0.893	14	กำหนดกลยุทธ์เชิงรุกในการเพิ่มจำนวนผู้เรียนต่างชาติ เช่น การเดินทางไปตามประเทศต่าง ๆ เพื่อเสนอหรือประชาสัมพันธ์หลักสูตร
9	0.883	10	เปิดสอนหลักสูตรปริญญาร่วมกับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ (Joint Degree Program)
10	0.870	60	วิเคราะห์ และบริหารความเสี่ยงด้านการเงินและงบประมาณ
11	0.870	12	แลกเปลี่ยนอาจารย์และนักศึกษากับต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง จนชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก
12	0.860	13	เปิดหลักสูตรปริญญาตรีด้านการพยาบาลเฉพาะสาขา เพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญและตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต เช่น การพยาบาลผดุงครรภ์ การพยาบาลผู้สูงอายุ

ตารางที่ 4.20 ลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นของผลการประเมินความต้องการจำเป็น
การเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติของกลุ่มผู้สอนและกลุ่มผู้เรียน (ต่อ)

ลำดับ	PNI _{modified}	ข้อที่	รายการ
13	0.854	58	จัดสรรงบประมาณสนับสนุนอาจารย์ทั้งด้านการศึกษาและการวิจัย
14	0.835	56	งบประมาณภายในเพียงพอที่จะสนับสนุนกิจกรรมความเป็นนานาชาติ เช่น การจ้างอาจารย์ชาวต่างชาติ การเชิญผู้ทรงคุณวุฒิมาแลกเปลี่ยนงานวิจัย หรือวิชาการ การแลกเปลี่ยนอาจารย์
15	0.834	59	จัดสรรงบประมาณสนับสนุนด้านการวิจัยในระดับนานาชาติ
16	0.831	41	จัดตั้งศูนย์เพื่อให้การช่วยเหลือ และให้คำปรึกษาด้านต่างๆ แก่นักศึกษาต่างชาติ ได้แก่ การเรียน การปรับตัว การประกันสุขภาพ การเงิน วีซ่า
17	0.827	26	จ้างอาจารย์หรือผู้ทรงคุณวุฒิจากต่างประเทศมาร่วมสอน โดยกำหนดเป็นอัตราจ้างอาจารย์ประจำผู้สอนจากต่างประเทศ
18	0.827	53	หอพักนักศึกษาได้มาตรฐานและมีสิ่งแวดล้อมที่มีความเป็นนานาชาติ เช่น ห้องทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม ห้องปฏิบัติการกิจกรรมทางศาสนา
19	0.820	39	ปฐมนิเทศและการจัดอบรมพิเศษให้แก่นักศึกษาที่มาจากต่างประเทศให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบัน และวัฒนธรรมไทย
20	0.818	50	ช่วยเหลือด้านการเงินแก่นักศึกษาต่างชาติที่มีปัญหาด้านการเงิน เช่น ให้ออมแบบมีเงื่อนไข ทุนผู้ช่วยวิจัย
21	0.809	38	กำหนดแนวทางการคัดเลือกนักศึกษจากต่างประเทศอย่างชัดเจน เช่น พื้นฐานวิชาการ ภาวะสุขภาพ
22	0.804	16	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยประชาสัมพันธ์หลักสูตร เช่น กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการต่างประเทศ
23	0.786	15	มีศูนย์การศึกษานานาชาติ (International Office) สำหรับให้บริการหรือประสานงานด้านนานาชาติกับหน่วยงานในต่างประเทศ
24	0.784	45	พัฒนาหลักสูตรโดยการร่วมมือกับผู้ใช้บัณฑิตพยาบาลจากแหล่งฝึกภาคปฏิบัติที่มีความเป็นนานาชาติ
25	0.782	44	มีอาจารย์ชาวต่างชาติร่วมในการพัฒนา และประเมินหลักสูตร

ตารางที่ 4.20 ลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นของผลการประเมินความต้องการจำเป็น
การเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติของกลุ่มผู้สอนและกลุ่มผู้เรียน (ต่อ)

ลำดับ	PNI _{modified}	ข้อที่	รายการ
26	0.778	43	พัฒนาหลักสูตรให้ผลิตพยาบาลที่มีสมรรถนะสากลสามารถปฏิบัติงานได้ในระดับนานาชาติ
27	0.756	52	จัดสวัสดิการในการดูแลสุขภาพนักศึกษาต่างชาติ
28	0.754	54	มีศูนย์อาหารที่เป็นนานาชาติ เพื่อให้บริการแก่นักศึกษาที่มีความแตกต่างกันทางเชื้อชาติ และศาสนา
29	0.750	47	จัดการเรียนการสอนโดยมีการบูรณาการกับการให้บริการทางวิชาการในระดับนานาชาติ
30	0.749	8.2	ทำสัญญาความร่วมมืออย่างเป็นทางการ หรือบันทึกความร่วมมือ (MOU) กับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ และมีการดำเนินการตามสัญญาความร่วมมือการแลกเปลี่ยนนักศึกษา
31	0.740	42	จัดให้มีหน่วยกิจการศึกษานานาชาติ (International Student Affair) ส่งเสริมความเข้าใจด้านวัฒนธรรมนานาชาติแก่นักศึกษา
32	0.735	23	อาจารย์มีการจัดกิจกรรมทางวิชาการ หรือวิชาชีพร่วมกับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ เพื่อให้บริการวิชาการแก่สังคม
33	0.734	48	สนับสนุนการผลิตสื่อการศึกษาที่มีคุณภาพที่สามารถนำไปใช้ได้ในระดับนานาชาติ
34	0.728	9	จ้าง หรือให้ทุนอาจารย์ต่างประเทศมาร่วมสอน หรือร่วมทำวิจัย

สรุปผลการประเมินความต้องการจำเป็นการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ จากตารางที่ 4.17 – 4.20 พบว่าเมื่อเปรียบเทียบกลุ่มผู้สอนและกลุ่มผู้เรียน ส่วนใหญ่ประเมินความต้องการจำเป็นคล้ายคลึงกัน เมื่อลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในกลุ่มผู้สอนและผู้เรียน พบว่าส่วนใหญ่มีความแตกต่างกันไม่มากนัก และเมื่อนำมาดูภาพรวมการเรียงลำดับความสำคัญความต้องการจำเป็นของทั้งกลุ่มผู้สอนและกลุ่มผู้เรียน พบว่าความต้องการจำเป็นในภาพรวมมีความใกล้เคียงกับความต้องการจำเป็นของกลุ่มผู้เรียน ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้เรียนมีจำนวนมากกว่าผู้สอนจึงทำให้ความต้องการจำเป็นในภาพรวมใกล้เคียงกับกลุ่มผู้เรียน

ตอนที่ 3 ผลการจัดทำร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนต้นที่ 3 เป็นการนำเสนอข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยในการพัฒนารูปแบบการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย การวิเคราะห์ส่วนนี้ ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลการประเมินความเหมาะสมของร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย จากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 9 คน (ดังภาคผนวก ค) และได้แนวทางการพัฒนาตามรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยแบ่งการดำเนินการออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้ 1) ร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย 2) การประเมินความเหมาะสมของร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย และ 3) การนำเสนอรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย รายละเอียดดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการจัดทำร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย

การพัฒนารูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย ครอบคลุมในประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้ นโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์หรือเป้าหมาย รูปแบบสถาบัน สถานภาพองค์กร องค์กรประกอบที่ 1) ปัจจัยความเป็นนานาชาติระดับชาติและระดับสถาบัน องค์กรประกอบ 2) การจัดการศึกษา ประกอบด้วย หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน ผู้สอน และผู้เรียน และ 3) การบริหารจัดการ ที่ได้จากการศึกษาสภาพปัจจุบันการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย และการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตร์ที่ดีในต่างประเทศ เพื่อนำมาร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย

สำหรับการดำเนินการนั้น ผู้วิจัยเริ่มจากการศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัจจุบันการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตร์ (นานาชาติ) ของประเทศไทยและแนวปฏิบัติที่ดีของการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตร์ในต่างประเทศ ในด้านการบริหารจัดการ การจัดหลักสูตรและการเรียนการสอน แล้วสรุป และนำผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการจำเป็น ในขั้นตอนที่ 2 มาจัดลำดับความสำคัญความต้องการจำเป็นในการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทยของกลุ่มผู้สอนและผู้เรียน โดยพบว่ารายการที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ เท่ากับหรือมากกว่าค่าเฉลี่ย $PNI_{modified}$ ซึ่งเท่ากับ 0.721 จำนวน 34 รายการซึ่งมีความต้องการจำเป็น **ระดับสูงหรือเร่งด่วน** ที่ควรให้ความสำคัญนำมาพัฒนา ก่อน โดยนำมาพิจารณาความต้องการจำเป็นรายด้าน แบ่งเป็น 3 ด้าน ประกอบด้วย ปัจจัยความเป็นนานาชาติระดับชาติ ปัจจัยความเป็นนานาชาติระดับสถาบัน และด้านการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติ ซึ่งในแต่ละข้อรายการอยู่ภายใต้หัวข้อหลักและหัวข้อรองตามกรอบแนวคิดของประเด็นคำถาม ดังแสดงในหน้า 113-114 รายละเอียดดังตารางที่ 4.21 - 4.23

ตารางที่ 4.21 ความต้องการจำเป็นระดับสูงหรือเร่งด่วน ด้านปัจจัยความเป็นนานาชาติระดับชาติ

ด้าน	ความต้องการจำเป็นระดับสูงหรือเร่งด่วน
1. ปัจจัยความเป็นนานาชาติระดับชาติ	<ul style="list-style-type: none"> - แลกเปลี่ยนนักศึกษา กับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ - เปิดสอนหลักสูตรสองปริญญา ร่วมกับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ (Double Degree Program) - เปิดสอนหลักสูตรปริญญา ร่วมกับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ (Joint Degree Program) - MOU การแลกเปลี่ยนนักศึกษา - จ้าง หรือให้ทุนอาจารย์ต่างประเทศมาร่วมสอน หรือร่วมทำวิจัย
การสร้างพันธมิตร	
การสร้างรายได้และการค้าในเชิงพาณิชย์	<ul style="list-style-type: none"> - กำหนดกลยุทธ์เชิงรุกในการเพิ่มจำนวนผู้เรียนต่างชาติ เช่น การเดินทางไปตามประเทศต่าง ๆ เพื่อเสนอ หรือประชาสัมพันธ์หลักสูตร (Roadshow) - เปิดหลักสูตรปริญญาตรีด้านการพยาบาลเฉพาะสาขา เพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญและตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต เช่น การพยาบาลผดุงครรภ์ การพยาบาลผู้สูงอายุ
การร่วมมือระดับชาติและสถาบัน	<ul style="list-style-type: none"> - หน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยประชาสัมพันธ์หลักสูตร เช่น กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการต่างประเทศ
การพัฒนาสังคมวัฒนธรรม และความเข้าใจซึ่งกันและกัน	<ul style="list-style-type: none"> - ปฐมนิเทศและการจัดอบรมพิเศษให้แก่นักศึกษาที่มาจากต่างประเทศให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบัน และวัฒนธรรมไทย - จัดให้มีหน่วยกิจการศึกษานานาชาติ (International Student Affair) ส่งเสริมความเข้าใจด้านวัฒนธรรมนานาชาติแก่นักศึกษา

สรุปความต้องการจำเป็นระดับสูงหรือเร่งด่วน ด้านปัจจัยความเป็นนานาชาติระดับชาติ จากตารางที่ 4.21 พบว่าทั้งผู้สอนและผู้เรียนเห็นว่าการพัฒนาทรัพยากรบุคคล พบว่ามี 4 ด้านมีความต้องการจำเป็นระดับสูงหรือเร่งด่วน ประกอบด้วย 1) ด้านการสร้างพันธมิตร ได้แก่ การแลกเปลี่ยนนักศึกษา การเปิดสอนหลักสูตรสองปริญญา ร่วมกับต่างประเทศ และในต่างประเทศ การทำสัญญาความร่วมมือการแลกเปลี่ยนนักศึกษา การมีอาจารย์ต่างประเทศมาร่วมสอน หรือร่วมทำวิจัย 2) ด้านการสร้างรายได้และการค้าในเชิงพาณิชย์ ได้แก่ การกำหนดกลยุทธ์เพื่อเพิ่มผู้เรียนต่างชาติ การเปิดหลักสูตรปริญญาตรีโดยเน้นการตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต 3) ด้านการร่วมมือระดับชาติและสถาบัน ได้แก่ การมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยประชาสัมพันธ์หลักสูตร และ 4) ด้าน

การพัฒนาสังคมวัฒนธรรม และความเข้าใจซึ่งกันและกัน ได้แก่ การปฐมนิเทศให้นักศึกษามีความเข้าใจสถาบัน และวัฒนธรรมไทย และการจัดให้มีหน่วยกิจการนักศึกษานานาชาติ

**ตารางที่ 4.22 ความต้องการจำเป็นระดับสูงหรือเร่งด่วน ด้านปัจจัยความเป็นนานาชาติ
ระดับสถาบัน**

ด้าน	ความต้องการจำเป็นระดับสูงหรือเร่งด่วน
2. ปัจจัยความเป็นนานาชาติระดับสถาบัน	
การมีชื่อเสียง ในระดับนานาชาติ	<ul style="list-style-type: none"> - แลกเปลี่ยนอาจารย์และนักศึกษากับต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง - จนชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก - มีอาจารย์ชาวต่างชาติร่วมในการพัฒนา และประเมินหลักสูตร
การส่งเสริมคุณภาพ และมาตรฐาน นานาชาติ	<ul style="list-style-type: none"> - หอพักนักศึกษาได้มาตรฐานและมีสิ่งแวดล้อมที่มีความเป็นนานาชาติ เช่น ห้องทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม - ห้องปฏิบัติการกิจกรรมทางศาสนา
การพัฒนาผู้เรียน และผู้สอน	<ul style="list-style-type: none"> - กำหนดให้การศึกษา อบรม ดูงานในต่างประเทศเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
การสร้างพันธมิตร	<ul style="list-style-type: none"> - แลกเปลี่ยนนักศึกษากับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ - เปิดสอนหลักสูตรสองปริญญาร่วมกับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ (Double Degree Program) - เปิดสอนหลักสูตรปริญญาร่วมกับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ (Joint Degree Program) - จ้าง หรือให้ทุนอาจารย์ต่างประเทศมาร่วมสอน หรือร่วมทำวิจัย
การสร้างองค์ความรู้	<ul style="list-style-type: none"> - จัดสรรงบประมาณสนับสนุนด้านการวิจัยในระดับนานาชาติ

ความต้องการจำเป็นระดับสูงหรือเร่งด่วน ด้านปัจจัยความเป็นนานาชาติระดับสถาบัน จากตารางที่ 4.22 พบว่าทั้งผู้สอนและผู้เรียน ระบุว่า มี 5 ด้านที่มีความต้องการจำเป็นระดับสูงหรือเร่งด่วน ประกอบด้วย 1) ด้านการมีชื่อเสียงในระดับนานาชาติ ได้แก่ การแลกเปลี่ยนอาจารย์และนักศึกษากับต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง การมีอาจารย์ชาวต่างชาติร่วมในการพัฒนาหลักสูตร 2) การส่งเสริมคุณภาพและมาตรฐานนานาชาติ ได้แก่ หอพักนักศึกษาได้มาตรฐานและมีสิ่งแวดล้อมที่มีความเป็นนานาชาติ เช่น ห้องทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม ห้องปฏิบัติการกิจกรรมทางศาสนา 3) การพัฒนาผู้เรียน และผู้สอน ได้แก่ การกำหนดให้การศึกษา อบรม ดูงานใน

ต่างประเทศเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา 4) การสร้างพันธมิตร ได้แก่ การแลกเปลี่ยนนักศึกษากับต่างประเทศ การเปิดสอนหลักสูตรปริญญาร่วมกับสถาบันการศึกษาพยาบาลใน ต่างประเทศ เปิดสอนหลักสูตรปริญญาร่วมกับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ และการจ้าง หรือให้ทุนอาจารย์ต่างประเทศมาร่วมสอนหรือร่วมทำวิจัย และ 5) การสร้างองค์ความรู้ ได้แก่ การจัดสรรงบประมาณสนับสนุนด้านการวิจัยในระดับนานาชาติ

ตารางที่ 4.23 ความต้องการจำเป็นระดับสูงหรือเร่งด่วน ในการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติ
ด้านการจัดการศึกษา

ด้าน	ความต้องการจำเป็นระดับสูงหรือเร่งด่วน
3. ด้านการจัดการศึกษา หลักสูตร	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาหลักสูตรโดยการร่วมมือกับผู้ใช้บัณฑิตพยาบาลจากแหล่งฝึกภาคปฏิบัติที่มีความเป็นนานาชาติ - พัฒนาหลักสูตรให้ผลิตพยาบาลที่มีสมรรถนะสากลสามารถปฏิบัติงานได้ในระดับนานาชาติ
การเรียนการสอน	<ul style="list-style-type: none"> - จัดการเรียนการสอนทางไกล หรือการเรียนการสอนออนไลน์ร่วมกับสถาบันการศึกษาพยาบาลนานาชาติในต่างประเทศ - กำหนดแผน หรือแนวทางพัฒนาให้บัณฑิตสามารถสอบขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาล (Nursing License) ในต่างประเทศที่จะไปทำงาน - จัดการเรียนการสอนโดยมีการบูรณาการกับการให้บริการทางวิชาการในระดับนานาชาติ - สนับสนุนการผลิตสื่อการศึกษาที่มีคุณภาพที่สามารถนำไปใช้ได้ในระดับนานาชาติ
ผู้สอน	<ul style="list-style-type: none"> - แลกเปลี่ยนอาจารย์ผู้สอนกับสถาบันในต่างประเทศ - จัดสรรงบประมาณสนับสนุนอาจารย์ทั้งด้านการศึกษาและการวิจัย - จ้างอาจารย์หรือผู้ทรงคุณวุฒิจากต่างประเทศมาร่วมสอน โดยกำหนดเป็นอัตราจ้างอาจารย์ประจำผู้สอนจากต่างประเทศ

ตารางที่ 4.23 ความต้องการจำเป็นระดับสูงหรือเร่งด่วน ในการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติ (ต่อ)

ด้าน	ความต้องการจำเป็นระดับสูงหรือเร่งด่วน
ผู้สอน	- อาจารย์มีการจัดกิจกรรมทางวิชาการ หรือวิชาชีพร่วมกับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ เพื่อให้บริการวิชาการแก่สังคม
ผู้เรียน	- จัดตั้งศูนย์เพื่อให้การช่วยเหลือ และให้คำปรึกษาด้านต่างๆ แก่นักศึกษาต่างชาติ ได้แก่ การเรียน การปรับตัว การประกันสุขภาพ การเงิน วีซ่า - กำหนดแนวทางการคัดเลือกนักศึกษาจากต่างประเทศ อย่างชัดเจนเช่น พื้นฐานวิชาการ ภาวะสุขภาพ
4. ด้านการบริหารจัดการ	- ช่วยเหลือด้านการเงินแก่นักศึกษาต่างชาติที่มีปัญหาด้านการเงิน เช่น ให้ทุนแบบมีเงื่อนไข ทุนผู้ช่วยวิจัย
ทรัพยากร	- มีศูนย์การศึกษานานาชาติ (International Office) สำหรับให้บริการหรือประสานงานด้านนานาชาติกับหน่วยงานในต่างประเทศ
สนับสนุน	- จัดสวัสดิการในการดูแลสุขภาพนักศึกษาต่างชาติ
อาคาร สถานที่	- มีศูนย์อาหารที่เป็นนานาชาติ เพื่อให้บริการแก่นักศึกษาที่มีความแตกต่างกันทางเชื้อชาติ และศาสนา
การบริหารการเงินและประมาณ	- ระบบการเบิก และจ่ายงบประมาณคล่องตัว รวดเร็ว เอื้อต่อการดำเนินงานด้านการศึกษาพยาบาลนานาชาติ - วิเคราะห์ และบริหารความเสี่ยงด้านการเงิน และงบประมาณ - งบประมาณภายในเพียงพอที่จะสนับสนุนกิจกรรมความเป็นนานาชาติ เช่น จ้างอาจารย์ชาวต่างชาติ เชิญผู้ทรงคุณวุฒิ มาแลกเปลี่ยนงานวิจัย หรือวิชาการ การแลกเปลี่ยนอาจารย์

สรุปความต้องการจำเป็นระดับสูงหรือเร่งด่วน จากตารางที่ 4.23 ใน ด้านการจัดการศึกษาพบว่า ทุกด้านมีความต้องการจำเป็นระดับสูงหรือเร่งด่วน ได้แก่ 1) หลักสูตร 2) การจัดการเรียนการสอน 3) ผู้สอน และ 4) ผู้เรียน และความต้องการจำเป็นระดับสูงหรือเร่งด่วน ด้านการบริหารจัดการ พบว่าทั้งผู้สอนและผู้เรียนเห็นว่าด้านความต้องการจำเป็นระดับสูงหรือเร่งด่วน ได้แก่ 1) ทรัพยากร สนับสนุน อาคาร สถานที่ และ 2) การบริหารการเงินและประมาณ

ผู้วิจัยได้นำผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการจำเป็น นำมาจัดลำดับความสำคัญ ความต้องการจำเป็นในเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ ของกลุ่มผู้สอนและผู้เรียน พบว่ารายการที่มี ค่าดัชนี PNI_{modified} น้อยกว่าค่าเฉลี่ย PNI_{modified} ซึ่งน้อยกว่า 0.721 มีจำนวน 28 รายการ จัดเป็น กลุ่มที่มีความต้องการจำเป็นใน **ระดับน้อยหรือไม่เร่งด่วน** ไม่จำเป็นต้องพัฒนาอย่างรีบด่วน โดย นำมาพิจารณาเป็นรายด้าน แบ่งเป็น 3 ด้าน ประกอบด้วย ด้านปัจจัยความเป็นนานาชาติระดับชาติ ด้านปัจจัยความเป็นนานาชาติระดับสถาบัน และการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติ รายละเอียด ดังตารางที่ 4.24 – 4.26

ตารางที่ 4.24 ความต้องการจำเป็นที่**ไม่เร่งด่วน*** ด้านปัจจัย**ความเป็นนานาชาติระดับชาติ**

ด้าน	ความต้องการจำเป็นที่ ไม่เร่งด่วน
1. ปัจจัยความเป็นนานาชาติระดับชาติ	
การพัฒนาทรัพยากรบุคคล	<ul style="list-style-type: none"> - บุคลากรสายสนับสนุนมีความรู้ความสามารถทั้งด้านการบริหารจัดการ หรือด้านวิชาการโดยสามารถติดต่อสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้ - มีระบบการให้แรงจูงใจบุคลากรสายสนับสนุน เพื่อให้คงอยู่ในงานในระยะยาว เช่น การพัฒนาสมรรถนะ การทำงาน ความก้าวหน้าในงาน - ผู้จัดการ หรือผู้บริหารโปรแกรมที่เป็นบุคลากรสายสนับสนุน มีความรู้ความสามารถด้านการบริหารจัดการ และเทคนิค หรือวิชาการในระดับนานาชาติ
การสร้างพันธมิตร	<ul style="list-style-type: none"> - MOU ด้านการพัฒนาผู้สอน - MOU กับแหล่งฝึกภาคปฏิบัติ
การสร้างรายได้และการค้าในเชิงพาณิชย์	<ul style="list-style-type: none"> - ทำแผนยุทธศาสตร์ที่ส่งเสริมให้สถาบันเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการศึกษาพยาบาลนานาชาติ - กำหนดผู้รับผิดชอบในหน่วยงานตามโครงสร้างการบริหาร ที่ชัดเจนตามรูปแบบการบริหารงานแบบเอกชน

* หมายถึง รายการที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} น้อยกว่าค่าเฉลี่ย

จากตารางที่ 4.24 ความต้องการจำเป็น**ไม่เร่งด่วน** ด้านปัจจัยความเป็นนานาชาติระดับชาติ พบว่าทั้งผู้สอนและผู้เรียนเห็นว่าการพัฒนาทรัพยากรบุคคล ในด้านที่เป็นความต้องการจำเป็นไม่เร่งด่วน มีจำนวน 3 ด้าน จาก 5 ด้าน ได้แก่ 1) การพัฒนาทรัพยากรบุคคล 2) ด้านการสร้างพันธมิตร และ 3) ด้านการสร้างรายได้และการค้าในเชิงพาณิชย์

ตารางที่ 4.25 ความต้องการจำเป็นที่ไม่เร่งด่วน* ด้านปัจจัยความเป็นนานาชาติระดับสถาบัน

ด้าน	ความต้องการจำเป็นที่ไม่เร่งด่วน
2. ปัจจัยความเป็นนานาชาติระดับสถาบัน	
การมีชื่อเสียง ในระดับนานาชาติ	<ul style="list-style-type: none"> - อาจารย์มีผลงานวิชาการ และวิจัยตีพิมพ์ หรือเผยแพร่ ในระดับนานาชาติ - อาจารย์มีบทบาท หรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมระดับนานาชาติ เช่น เป็นกรรมการรองคณบดี หรือสมาคมวิชาการ วิชาชีพ นานาชาติ - อาจารย์ได้รับการประกาศเกียรติคุณ หรือมีชื่อเสียง - การเป็นสถาบันการศึกษาพยาบาลนานาชาติจะสร้างชื่อเสียง ให้ประเทศและสถาบัน
การส่งเสริมคุณภาพ และมาตรฐานนานาชาติ	<ul style="list-style-type: none"> - โครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศมีความทันสมัย เอื้อต่อการดำเนินกิจกรรมความเป็นนานาชาติ - ดำเนินการตามมาตรฐานและการประกันคุณภาพ โดยอิงเกณฑ์ความเป็นนานาชาติ
การสร้างองค์ความรู้	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมให้อาจารย์ได้สร้างและเผยแพร่ผลงานวิจัย โดยร่วมมือ กับต่างประเทศในการทำวิจัยหรือแสวงหาทุนวิจัย ในระดับนานาชาติ - ให้บริการวิชาการแก่สังคมในระดับนานาชาติที่ทำให้สถาบัน มีรายได้ - สร้างงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของสถาบันที่มีการนำไปใช้ ประโยชน์และคุ้มครองสิทธิโดยจดสิทธิบัตร หรืออนุสิทธิบัตร

* หมายถึง รายการที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} น้อยกว่าค่าเฉลี่ย

จากตารางที่ 4.25 พบว่าทั้งผู้สอนและผู้เรียนเห็นว่าในด้านปัจจัยความเป็นนานาชาติระดับสถาบัน มี 3 ด้าน จาก 6 ด้าน ที่มีความต้องการจำเป็นไม่เร่งด่วน ได้แก่ 1) การมีชื่อเสียงในระดับนานาชาติ 2) การส่งเสริมคุณภาพและมาตรฐานนานาชาติ และ 3) การสร้างองค์ความรู้

ตารางที่ 4.26 ความต้องการจำเป็นที่ไม่เร่งด่วน* ด้านการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติ

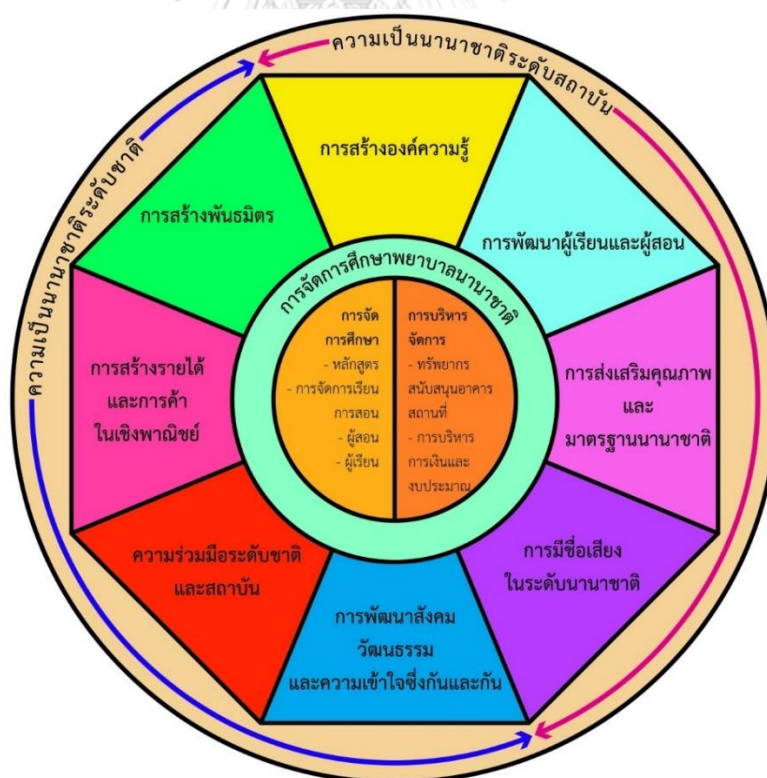
ด้าน	ความต้องการจำเป็นที่ไม่เร่งด่วน
3. การจัดการศึกษา	
ผู้สอน	<ul style="list-style-type: none"> - อาจารย์มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ผู้สอนหลักสูตรพยาบาลนานาชาติ ได้แก่ ทักษะภาษาอังกฤษ ประสบการณ์ด้านการสอน ประสบการณ์ด้านการพยาบาล - ปฐมนิเทศและอบรมพิเศษให้แก่อาจารย์จากต่างประเทศ ที่มาปฏิบัติงาน ให้มีความเข้าใจในนโยบายของสถาบัน วัฒนธรรมองค์กร และวัฒนธรรมของไทย - พัฒนาสมรรถนะอาจารย์ด้านการจัดการศึกษาหรือการพยาบาล โดยมีโครงการให้ไปศึกษาต่อหรือฝึกอบรมในต่างประเทศ - จัดที่พักอาจารย์จากต่างประเทศพร้อมสิ่งอำนวยความสะดวก
ผู้เรียน	<ul style="list-style-type: none"> - นำเสนอหลักสูตร หรือโปรแกรมวิชาหรือข้อมูลของสถาบันให้ผู้สนใจหรือนักศึกษาเข้าถึงได้ง่ายด้วยเว็บไซต์ภาษาอังกฤษ - สรรหานักศึกษาต่างชาติ เช่น ให้โควตา การรับสมัครจากโรงเรียนนานาชาติ การจัดโครงการร่วมมือกับโรงเรียนนานาชาติ - กำหนดสมรรถนะภาษาอังกฤษในระดับมาตรฐานสากล เป็นเงื่อนไขสำหรับนักศึกษาชาวไทยและต่างชาติที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษ
4. การบริหารจัดการ	
ปรัชญา วิสัยทัศน์ ของสถาบันสู่ความเป็นนานาชาติ	<ul style="list-style-type: none"> - กำหนดพันธกิจ เป้าประสงค์ วิสัยทัศน์ และแผนงาน หรือโครงการในการเป็นสถาบันการศึกษาพยาบาลนานาชาติ
โครงสร้างของหน่วยงาน	<ul style="list-style-type: none"> - กำหนดให้มีคณะกรรมการบริหารหลักสูตรนานาชาติ - กำหนดให้มีคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาหลักสูตรนานาชาติ
ทรัพยากรสนับสนุนอาคาร สถานที่	<ul style="list-style-type: none"> - สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทันสมัย เพื่อช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีสมรรถนะพยาบาลสากล เช่น ห้องปฏิบัติการพยาบาล ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์

* หมายถึง รายการที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} น้อยกว่าค่าเฉลี่ย

จากตารางที่ 4.26 สรุปความต้องการจำเป็นไม่เร่งด่วน ด้านการจัดการศึกษา พบว่า 2 ด้าน ใน 4 ด้าน ที่มีความต้องการจำเป็นไม่เร่งด่วน ได้แก่ 1) ผู้สอน และ 2) ผู้เรียน สำหรับด้านการบริหารจัดการ พบความต้องการจำเป็นไม่เร่งด่วน ได้แก่ 1) ปรัชญา วิสัยทัศน์ ของสถาบันสู่ความเป็นนานาชาติ 2) โครงสร้างของหน่วยงาน และ 3) ทรัพยากรสนับสนุน อาคาร สถานที่เป็นความต้องการจำเป็นไม่เร่งด่วน

ร่างรูปแบบจำลองความต้องการจำเป็นระดับสูงหรือเร่งด่วน

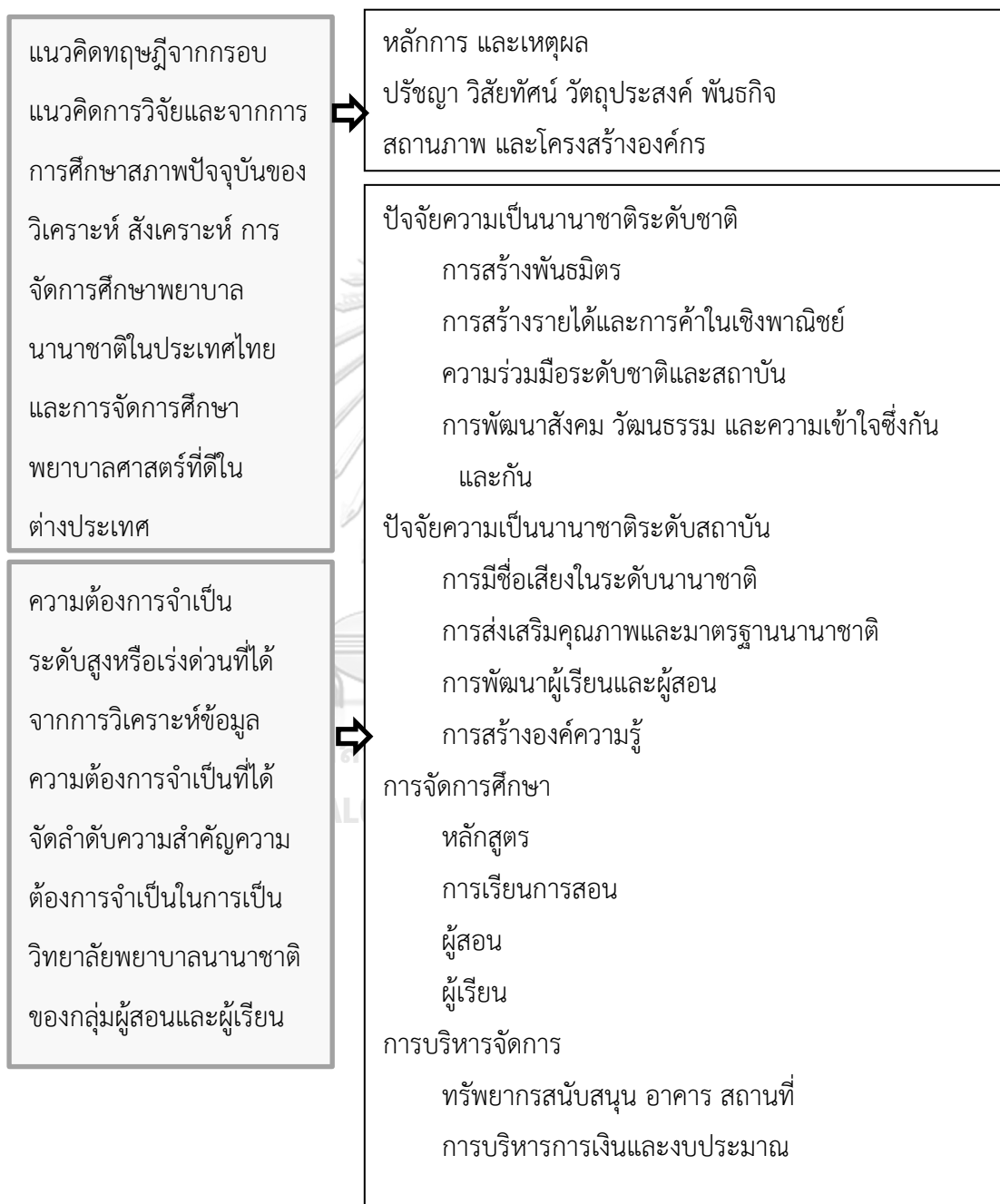
เมื่อนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการจำเป็น ที่ได้จัดลำดับความสำคัญความต้องการจำเป็นในการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติของกลุ่มผู้สอนและผู้เรียน จำนวน 34 รายการซึ่งมีความต้องการจำเป็นระดับสูงหรือเร่งด่วน ที่ควรให้ความสำคัญนำมาพัฒนา ก่อน โดยนำมาพิจารณาความต้องการจำเป็นรายด้าน ประกอบด้วย ด้านปัจจัยความเป็นนานาชาติระดับชาติ ด้านปัจจัยความเป็นนานาชาติระดับสถาบัน ด้านการจัดการศึกษา และการบริหารจัดการ จากความต้องการจำเป็นของการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย สามารถสังเคราะห์เป็นร่างเป็นรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย ดังได้แสดงในภาพที่ 4.2

ภาพที่ 4.2 ร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทยจากการสังเคราะห์ความต้องการจำเป็น

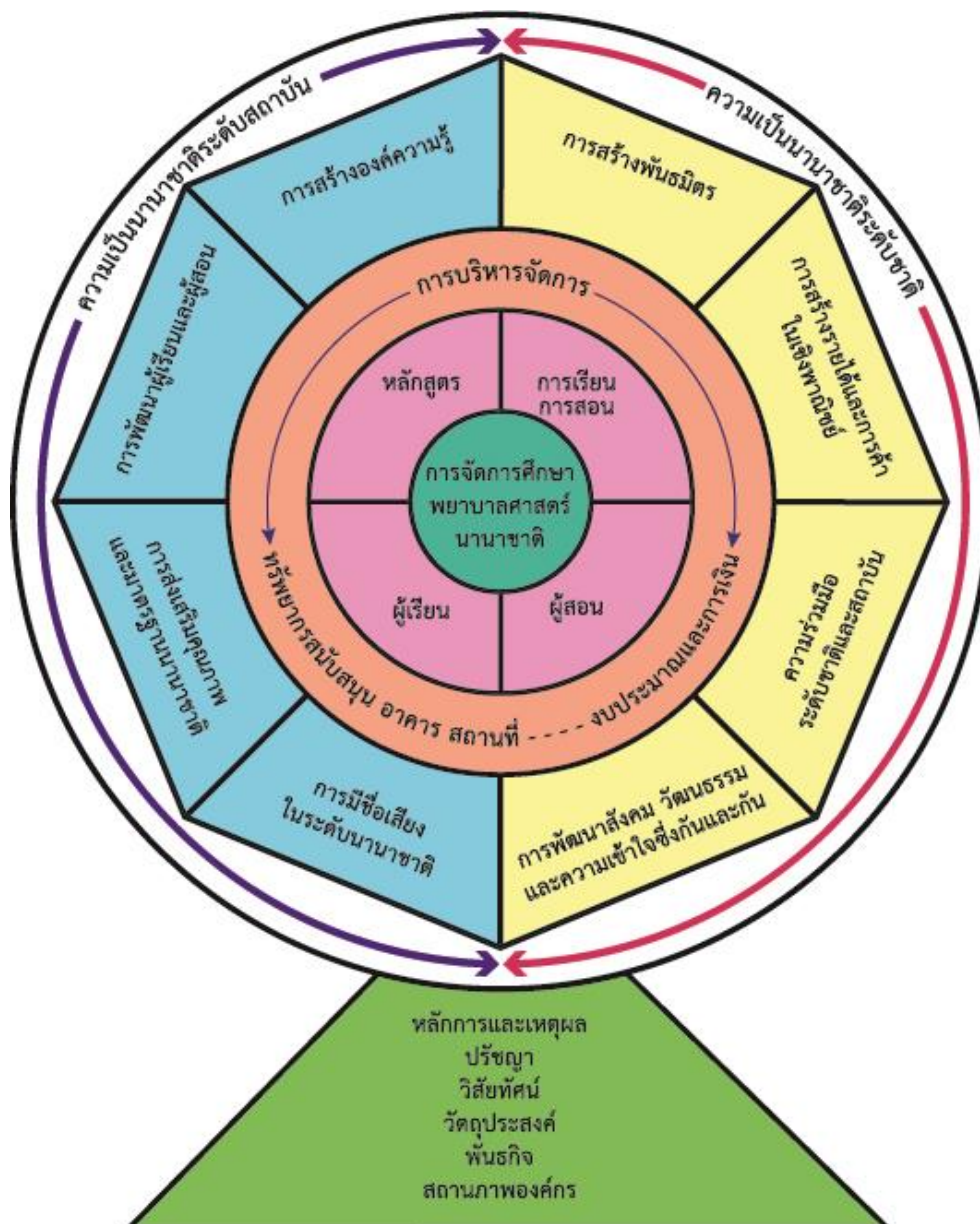
การพัฒนาารูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย

การพัฒนาารูปแบบการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์จากวัตถุประสงค์การวิจัยข้อ 1 และข้อ 2 นำไปใช้เป็นแนวทางการพัฒนาารูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย ดังภาพที่ 4.3

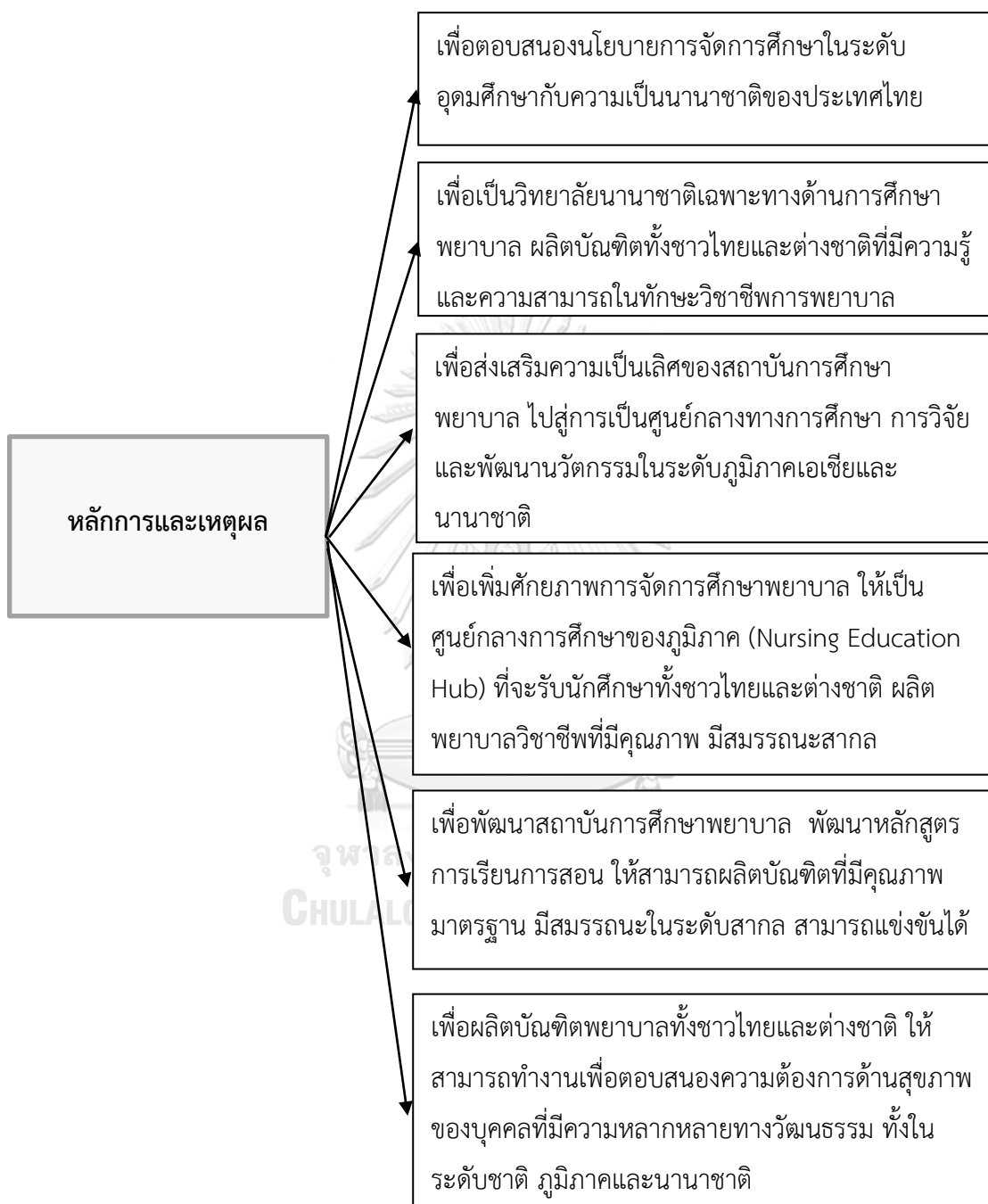
ภาพที่ 4.3 แนวทางการพัฒนาารูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย

จากแนวคิดทฤษฎีของกรอบแนวคิดการวิจัยและข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์และการสังเคราะห์ตามวัตถุประสงค์การวิจัยในข้อ 1 และข้อ 2 ดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยนำมาพัฒนารูปแบบการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย ได้ดังภาพที่ 4.4

ภาพที่ 4.4 รังรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทยจากการสังเคราะห์ความต้องการจำเป็นและแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักการและเหตุผล

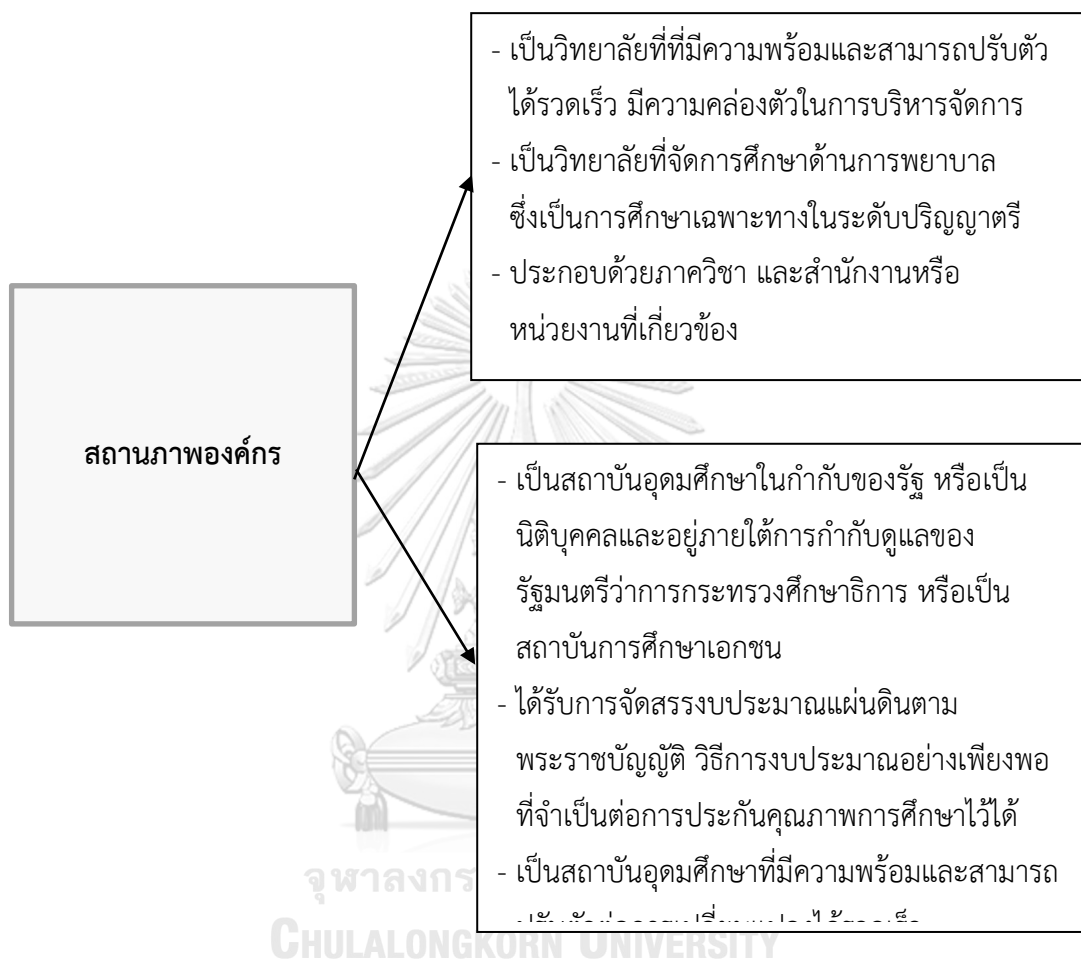
ภาพที่ 4.5 หลักการและเหตุผลของร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย

ปรัชญา วิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ และพันธกิจ

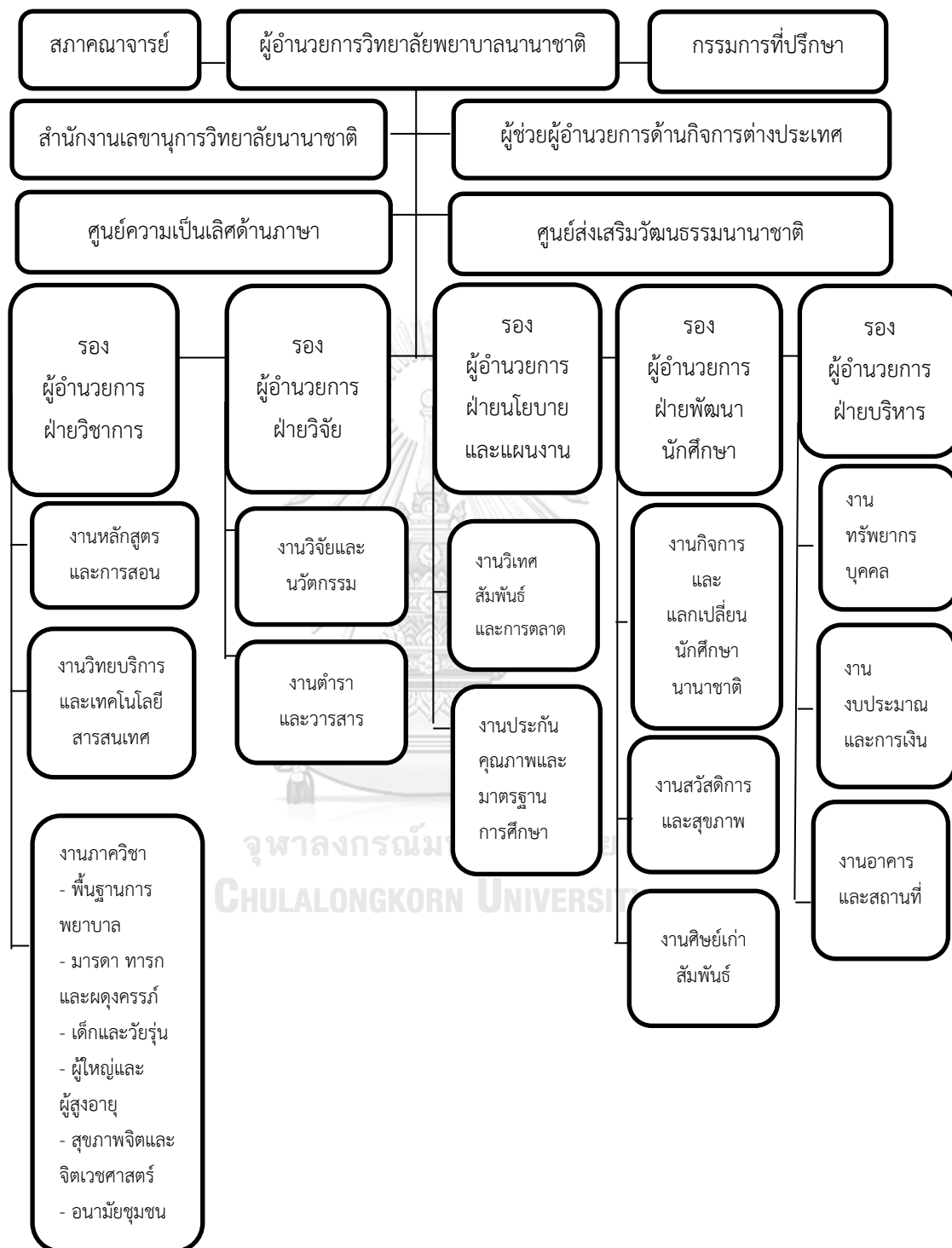
ภาพที่ 4.6 ปรัชญา วิสัยทัศน์ เป้าหมาย และพันธกิจของร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย

สถานภาพองค์กร

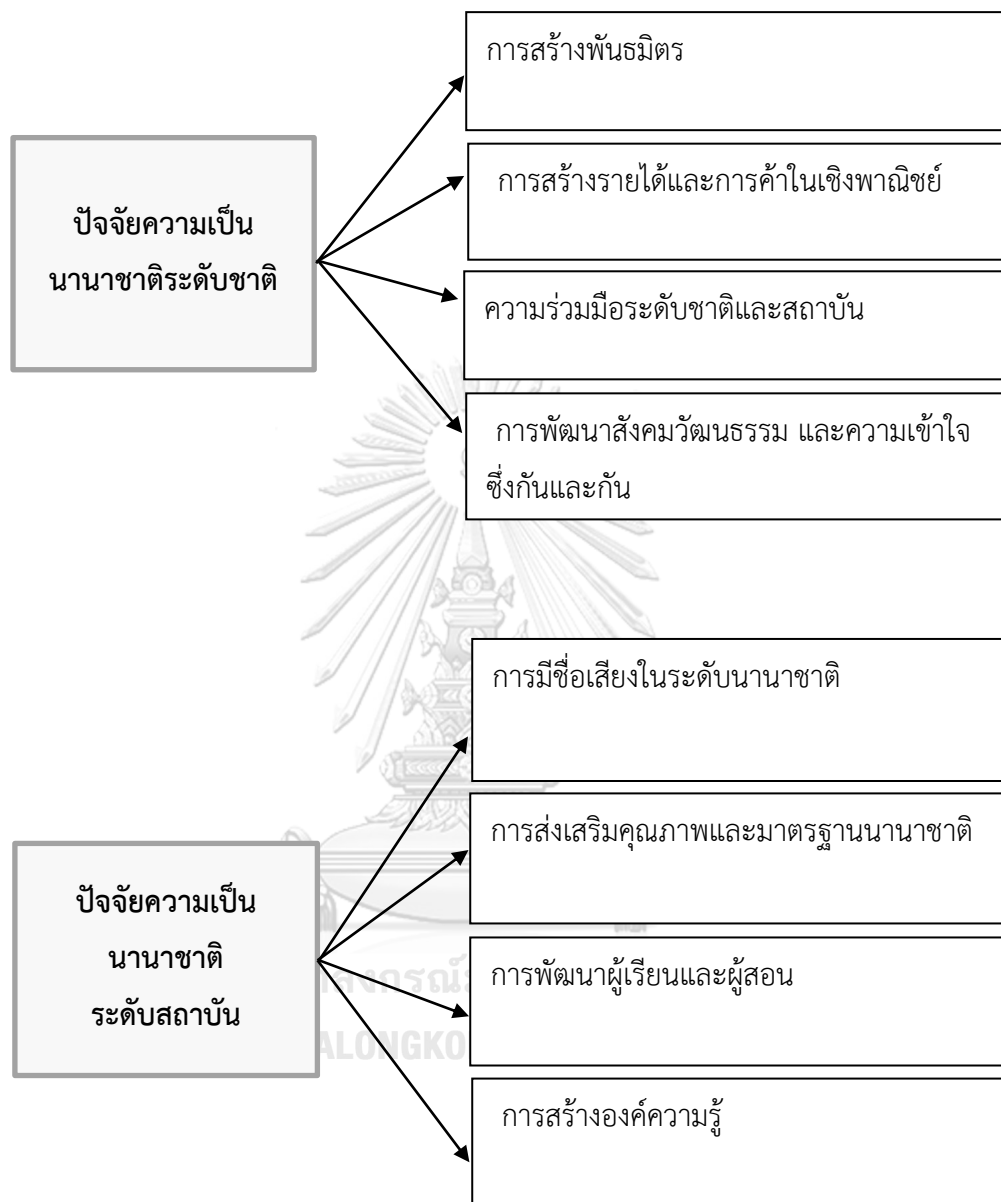
ภาพที่ 4.7 สถานภาพองค์กรของร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย

ร่างโครงสร้างองค์กรวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ (Organization Chart)

ภาพที่ 4.8 โครงสร้างองค์กรของร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย

องค์ประกอบที่ 1 ความเป็นนานาชาติระดับชาติและระดับสถาบัน

ภาพที่ 4.9 ปัจจัยความเป็นนานาชาติระดับชาติและระดับสถาบันของร่างรูปแบบ
วิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย

การสร้างพันธมิตร

การร่วมมือกับพันธมิตรมีประโยชน์หลายด้าน ทั้งยังช่วยส่งเสริมความเชี่ยวชาญของบุคลากรในองค์กร ช่วยลดต้นทุนในการจัดการศึกษา ช่วยเพิ่มความสามารถในการแข่งขันเชิงธุรกิจ ทั้งยังช่วยเพิ่มช่องทางการเข้าถึงลูกค้าอีกด้วย ดังนั้นแนวทางสำคัญในการสร้างพันธมิตรของการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติมี 5 แนวทาง ดังนี้

- 1) แลกเปลี่ยนนักศึกษา กับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ
- 2) เปิดสอนหลักสูตรสองปริญญา ร่วมกับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ (Double Degree Program)
- 3) เปิดสอนหลักสูตรปริญญา ร่วมกับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ (Joint Degree Program)
- 4) ทำสัญญาความร่วมมืออย่างเป็นทางการหรือบันทึกความร่วมมือ (MOU) กับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ ในการแลกเปลี่ยนนักศึกษาพร้อมทั้งมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง
- 5) จ้างหรือให้ทุนอาจารย์ต่างประเทศมาสอน/ร่วมทำวิจัย

การสร้างรายได้และการค้าในเชิงพาณิชย์

การจัดการศึกษานานาชาติ ถือเป็นธุรกิจบริการด้านการศึกษาระหว่างประเทศที่สามารถสร้างรายได้ให้ประเทศ ดังนั้นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ จึงมีความต้องการจำเป็นที่จะต้องเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ดังนี้

- 1) กำหนดกลยุทธ์เชิงรุกในการเพิ่มจำนวนผู้เรียนต่างชาติ เช่น การเดินทางไปตามประเทศต่าง ๆ เพื่อเสนอหรือประชาสัมพันธ์หลักสูตร (Roadshow)
- 2) เปิดหลักสูตรปริญญาตรีที่ตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต โดยการเพิ่มรายวิชาเลือกและฝึกปฏิบัติงานเพิ่มเติม เช่น เน้นด้านการพยาบาลผู้สูงอายุ การพยาบาลผู้ป่วยเรื้อรัง เป็นต้น

ความร่วมมือระดับชาติและสถาบัน

การเสริมสร้างบทบาทของประเทศไทยในการเป็นศูนย์กลางการศึกษานานาชาติ ตามนโยบายของประเทศนั้น การปล่อยให้เป็นการกิจของสถาบันการศึกษาเพียงลำพังอาจไม่ประสบความสำเร็จ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่รัฐบาลจะต้องเข้ามามีบทบาทในการสนับสนุนช่วยเหลือ (Supporting) อำนวยความสะดวก (Facilitating) ด้วยการช่วยเหลือในการโฆษณาประชาสัมพันธ์ ซึ่งสามารถทำได้โดยการจัดให้มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยประชาสัมพันธ์หลักสูตร เช่น กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการต่างประเทศ เป็นต้น

การพัฒนาสังคม วัฒนธรรม และความเข้าใจซึ่งกันและกัน

การจัดการศึกษานานาชาติจะช่วยพัฒนาประเทศไทยให้มีความเข้มแข็งทั้งด้านสังคมและวัฒนธรรม ทั้งนี้จะช่วยแสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรมของชาติไทย และช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในความหลากหลายทางวัฒนธรรม ดังนั้น ในการจัดการศึกษานานาชาติจึงมีความต้องการจำเป็น ดังนี้

- 1) ปฐมนิเทศและการจัดอบรมพิเศษให้แก่นักศึกษาที่มาจากต่างประเทศให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบัน และวัฒนธรรมไทย
- 2) จัดให้มีหน่วยกิจการศึกษานานาชาติ (International Student Affair) ส่งเสริมความเข้าใจด้านวัฒนธรรมนานาชาติแก่นักศึกษา

จากแผนภาพของหลักการการเป็นวิทยาลัยพยาบาลระดับสถาบัน มีความสอดคล้องกัน 4 องค์ประกอบย่อย คือ การมีชื่อเสียงในระดับนานาชาติ การส่งเสริมคุณภาพและมาตรฐานนานาชาติ การพัฒนาผู้เรียนและครูสอน และการสร้างองค์ความรู้ รายละเอียดขององค์ประกอบย่อยมีดังนี้

การมีชื่อเสียงในระดับนานาชาติ

ความสำคัญของการจัดการศึกษานานาชาติ ประการหนึ่ง คือ ช่วยขยายโอกาสทางการศึกษาของประเทศไทยและช่วยสร้างสถาบันให้เป็นที่รู้จักในระดับภูมิภาคและนานาชาติ โดยมีความต้องการจำเป็นที่จะต้องดำเนินการ ดังนี้

- 1) แลกเปลี่ยนอาจารย์และนักศึกษากับต่างประเทศอย่างต่อเนื่องจนชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก
- 2) มีอาจารย์ชาวต่างชาติร่วมในการพัฒนาและประเมินหลักสูตร

การส่งเสริมคุณภาพและมาตรฐานนานาชาติ

การควบคุมการจัดการศึกษานานาชาติ ด้วยการส่งเสริมคุณภาพและมาตรฐานนานาชาติ จะช่วยสร้างความมั่นใจและความพึงพอใจให้กับผู้ใช้บริการด้านธุรกิจการศึกษานานาชาติ ดังนั้น วิทยาลัยพยาบาลนานาชาติจะต้องมีระบบและกลไกในการประกันคุณภาพตามมาตรฐานนานาชาติ จัดการหอพักนักศึกษาให้ได้มาตรฐานและมีสิ่งแวดล้อมที่มีความเป็นนานาชาติ เช่น ห้องทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม ห้องปฏิบัติการกิจกรรมทางศาสนา

การพัฒนาผู้เรียนและครูสอน

ผู้สอนมีความสำคัญอย่างมากในการจัดการศึกษานานาชาติ สาขาพยาบาลศาสตร์ โดยผู้สอนต้องมีทักษะทั้งด้านวิชาการทางการพยาบาล ทักษะปฏิบัติการพยาบาลผู้ป่วยและทักษะด้านภาษาอังกฤษเป็นอย่างดีเพื่อที่จะถ่ายทอดความรู้และทักษะปฏิบัติสู่ผู้เรียน นอกจากนี้ยังต้องพัฒนาทักษะด้านการวิจัยและนวัตกรรม เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ๆให้เกิดขึ้น ดังนั้นวิทยาลัย

พยาบาลนานาชาติ มีความต้องการจำเป็นที่จะต้องพัฒนาผู้สอนตั้งแต่ก่อนเปิดหลักสูตรและต้องมีแผนการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ในการพัฒนาผู้เรียน เพื่อให้ได้คุณลักษณะบัณฑิตตามวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษานานาชาติตามวิทยาลัยตั้งไว้ จะต้องมีการวางแผนและดำเนินการตามแผนการพัฒนาผู้เรียนทั้งก่อนเข้าศึกษาและในระหว่างที่ศึกษาอยู่อย่างต่อเนื่อง จึงมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาผู้เรียน โดยกำหนดให้การศึกษา อบรม ดูงานในต่างประเทศเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ทั้งนี้จะต้องมีการเตรียมผู้เรียนก่อนไป จัดให้มีระบบการสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียน พร้อมกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้และประเมินผลลัพธ์ที่เกิดจากการศึกษา อบรม ดูงาน ด้วย

การสร้างองค์ความรู้

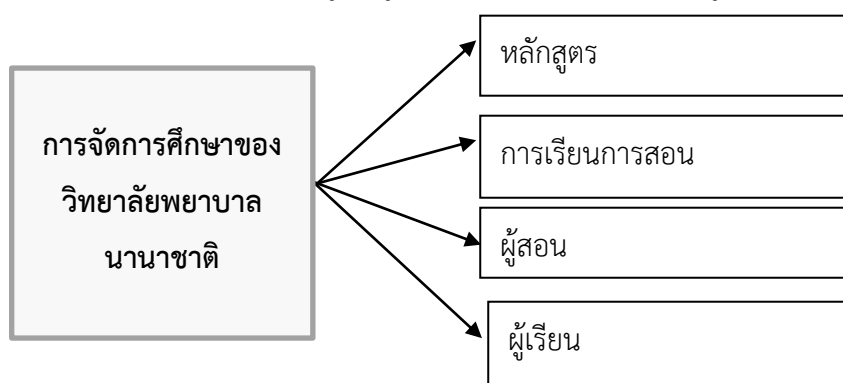
ในการสร้างให้วิทยาลัยเป็นที่รู้จักและมีชื่อเสียงในระดับนานาชาติ ภารกิจหลักประการหนึ่ง คือ การบริหารงานวิจัย ดังนั้น เพื่อพัฒนาสู่การเป็นวิทยาลัยวิจัยชั้นนำของประเทศ ภูมิภาคเอเชีย และนานาชาติจึงมีความต้องการจำเป็นที่จะต้องดำเนินการ ดังนี้

- 1) จัดสรรงบประมาณสนับสนุนด้านการวิจัยในระดับนานาชาติ
- 2) ส่งเสริมให้อาจารย์ได้สร้างและเผยแพร่ผลงานวิจัย โดยร่วมมือกับต่างประเทศ

ในการทำวิจัยหรือแสวงหาทุนวิจัยในระดับนานาชาติ

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการศึกษาของวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ

ในการจัดการศึกษาของวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติจะต้องมุ่งให้ผู้เรียนมีสมรรถนะสากล สามารถให้การพยาบาลแก่ผู้รับบริการสุขภาพที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม มีความสามารถในการติดต่อสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี และทำงานเป็นทีมร่วมกับสหวิชาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องคำนึงถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย หลักสูตร ผู้สอน การเรียนการสอน และผู้เรียน ดังภาพที่ 4.10

ภาพที่ 4.10 การจัดการศึกษาของรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย

หลักสูตร

- 1) พัฒนาหลักสูตรโดยความร่วมมือกับผู้ใช้นิติพยาบาลจากแหล่งฝึกภาคปฏิบัติที่มีความเป็นนานาชาติ
- 2) พัฒนาหลักสูตรให้ผลิตพยาบาลที่มีสมรรถนะสากล สามารถปฏิบัติงานได้ในระดับนานาชาติ

การเรียนการสอน

- 1) จัดการเรียนการสอนทางไกล หรือการเรียนการสอนออนไลน์ร่วมกับสถาบันการศึกษาพยาบาลนานาชาติในต่างประเทศ
- 2) กำหนดแผน หรือแนวทางพัฒนาให้บัณฑิตสามารถสอบขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาล (Nursing License) ในประเทศหรือต่างประเทศที่จะไปทำงาน
- 3) จัดการเรียนการสอนโดยมีการบูรณาการกับการให้บริการทางวิชาการในระดับนานาชาติ
- 4) สนับสนุนการผลิตสื่อการศึกษาที่มีคุณภาพที่สามารถนำไปใช้ได้ในระดับนานาชาติ

ผู้สอน

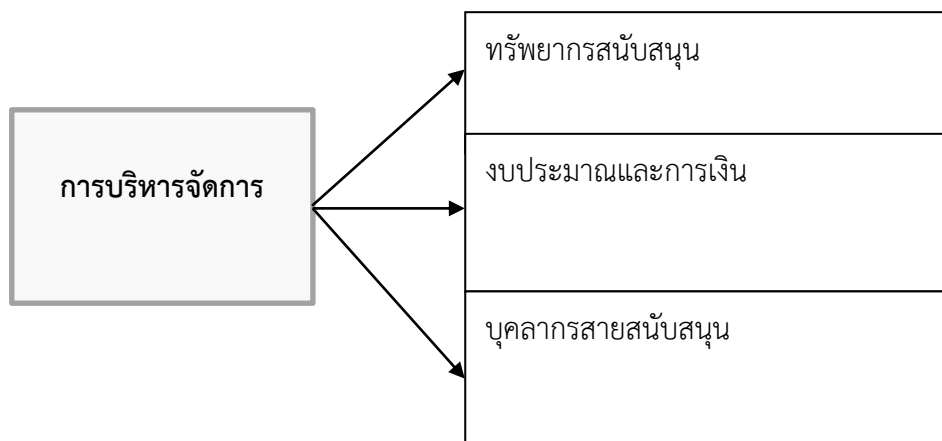
- 1) แลกเปลี่ยนอาจารย์ผู้สอนกับสถาบันในต่างประเทศ
- 2) จัดสรรงบประมาณสนับสนุนอาจารย์ทั้งด้านการศึกษาและการวิจัย
- 3) จ้างอาจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิจากต่างประเทศมาร่วมสอน โดยกำหนดเป็นอัตราจ้างอาจารย์ประจำผู้สอนจากต่างประเทศ
- 4) อาจารย์มีการจัดกิจกรรมทางวิชาการ หรือวิชาชีพ ร่วมกับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศเพื่อให้บริการวิชาการแก่สังคม

ผู้เรียน

- 1) กำหนดแนวทางการคัดเลือกนักศึกษาจากต่างประเทศอย่างชัดเจน เช่น พื้นฐานวิชาการ และภาวะสุขภาพ
- 2) จัดตั้งศูนย์เพื่อให้การช่วยเหลือ และให้คำปรึกษา ด้านต่างๆแก่นักศึกษาต่างชาติ ได้แก่ การเรียน การปรับตัว การประกันสุขภาพ การเงิน วิชา

องค์ประกอบที่ 3 การบริหารจัดการของรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย

การบริหารจัดการ มีความสำคัญในการจัดการศึกษาของวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ เพราะเป็นปัจจัยเกื้อหนุนที่สำคัญ องค์ประกอบนี้ครอบคลุมถึงการบริหารจัดการทรัพยากรสนับสนุนงบประมาณและการเงิน และบุคลากรสายสนับสนุน ดังภาพที่ 4.11

ภาพที่ 4.11 การบริหารจัดการของรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย

ทรัพยากรสนับสนุน

ทรัพยากรสนับสนุน มีความสำคัญที่ทำให้การจัดการศึกษาของวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ บรรลุวัตถุประสงค์ การบริหารทรัพยากรเหล่านี้ต้องมีหลักการ วิธีการ และแนวคิดเป็นกรอบเพื่อให้เกิดผลและมีประสิทธิภาพสูงสุด ทั้งนี้ทรัพยากรต่างๆ ซึ่งวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติมีความจำเป็นต้องดำเนินการ ดังนี้

- 1) มีศูนย์การศึกษานานาชาติ (International Office) สำหรับให้บริการหรือประสานงานด้านนานาชาติกับหน่วยงานในต่างประเทศ
- 2) จัดสวัสดิการในการดูแลสุขภาพนักศึกษาต่างชาติ
- 3) มีศูนย์อาหารที่เป็นนานาชาติเพื่อให้บริการแก่นักศึกษาที่มีความแตกต่างกันทางเชื้อชาติและศาสนา
- 4) สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทันสมัย เพื่อช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีสมรรถนะพยาบาลสากล เช่น ห้องปฏิบัติการพยาบาล ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์

งบประมาณและการเงิน

งบประมาณและการเงินของวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ ในฐานะสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ จะได้รับการสนับสนุนงบประมาณส่วนหนึ่งจากกระทรวงศึกษาธิการและอีกส่วนหนึ่งได้รับงบประมาณสนับสนุนในลักษณะของทุนการศึกษาจากหน่วยบริการด้านสุขภาพทั้งในและต่างประเทศ เพื่อให้สามารถผลิตบัณฑิตพยาบาลที่มีความรู้ ความสามารถ และกลับไปทำงานให้แก่หน่วยบริการนั้นๆ การบริหารงบประมาณและการเงินของวิทยาลัยนานาชาติ ดังนี้

- 1) งบประมาณภายในเพียงพอที่จะสนับสนุนกิจกรรมความเป็นนานาชาติ เช่น การจ้างอาจารย์ชาวต่างชาติ การเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ มาแลกเปลี่ยนงานวิจัย หรือวิชาการ การแลกเปลี่ยนอาจารย์
- 2) ช่วยเหลือด้านการเงินแก่นักศึกษาต่างชาติที่มีปัญหาด้านการเงิน เช่น ให้ทุนแบบมีเงื่อนไข ทุนผู้ช่วยวิจัย
- 3) ระบบการเบิกและจ่ายงบประมาณคล่องตัว รวดเร็ว เอื้อต่อการดำเนินงานด้านการศึกษาพยาบาลนานาชาติ
- 4) วิเคราะห์และบริหารความเสี่ยงด้านการเงิน และงบประมาณ

บุคลากรสายสนับสนุน

บุคลากรสายสนับสนุน หมายถึง เจ้าหน้าที่ที่มีวุฒิการศึกษาอื่นๆที่จะทำหน้าที่สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนและการบริหารงาน ได้แก่ เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป เจ้าหน้าที่โสตทัศนูปกรณ์ เจ้าหน้าที่การเงิน เจ้าหน้าที่ห้องปฏิบัติการพยาบาล บรรณารักษ์ เป็นต้น วิทยาลัยพยาบาลนานาชาติมีความต้องการจำเป็นต้องด้านบุคลากรสายสนับสนุน ดังนี้

- 1) บุคลากรสายสนับสนุนมีความรู้และความสามารถทั้งด้านการบริหารจัดการ และ/หรือด้านวิชาการ โดยสามารถติดต่อสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้
- 2) มีระบบการให้แรงจูงใจบุคลากรสายสนับสนุน เพื่อให้คงอยู่ในงานในระยะยาว เช่น การพัฒนาสมรรถนะ การทำงานความก้าวหน้าในงาน
- 3) ผู้จัดการหรือผู้บริหารโปรแกรมที่เป็นบุคลากรสายสนับสนุน มีความรู้ความสามารถด้านการบริหารจัดการและเทคนิคหรือวิชาการในระดับนานาชาติ

จากร่างรูปแบบการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย ดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้นำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน ตรวจสอบความเหมาะสมต่อไป

ส่วนที่ 2 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย

เนื่องจากรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทยที่ร่างขึ้นมานั้น (ตามที่เสนอในหน้า 183 ถึง 194) ประกอบด้วย 1) หลักการและเหตุผล ปรัชญา วิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ พันธกิจ สถานภาพและโครงสร้างองค์กร 2) รูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย ในส่วนนี้ผู้วิจัยได้ประเมินความเหมาะสมของข้อความที่ระบุไว้ในหลักการและเหตุผล ปรัชญา วิสัยทัศน์ เป้าหมาย พันธกิจ และโครงสร้างองค์กร จากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน ซึ่งในภาพรวมมีระดับการประเมินในระดับมากที่สุด โดยผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ข้อเสนอแนะในด้านของความเหมาะสมของรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย ดังตารางที่ 4.27 ถึง ตารางที่ 4.34

ระดับความเหมาะสมของร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย ตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยใช้เกณฑ์คะแนนความเหมาะสม ดังนี้ 4.50-5.00= ระดับมากที่สุด 3.50-4.49= ระดับมาก 2.50-3.49 = ระดับปานกลาง 1.50-2.49= ระดับน้อย 1.00-1.49= ระดับน้อยที่สุด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามองค์ประกอบโดยรวม พบว่าองค์ประกอบด้านการบริหารจัดการด้านทรัพยากร มีระดับความเหมาะสมสูงสุด (Mean 5.00, S.D 0.00 ระดับมากที่สุด) รองลงมา คือ ด้านการจัดการศึกษาของวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ (Mean 4.98, S.D 0.04 ระดับมากที่สุด) ส่วนองค์ประกอบด้านสภาพขององค์กร มีระดับความเหมาะสมน้อยสุด (Mean 4.40, S.D 0.93 ระดับมาก) รายละเอียดดังตารางที่ 4.27

ตารางที่ 4.27 ระดับความเหมาะสมของร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย ตามองค์ประกอบโดยรวม

รายการ	Mean	S.D.	ระดับ
หลักการและเหตุผลการจัดตั้งวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ	4.68	0.71	มากที่สุด
ปรัชญา วิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ และพันธกิจ	4.59	0.53	มากที่สุด
สภาพภาพและโครงสร้างขององค์กร	4.40	0.93	มาก
องค์ประกอบที่ 1			
ปัจจัยความเป็นนานาชาติระดับสถาบันระดับชาติ และระดับสถาบัน	4.82	0.32	มากที่สุด
องค์ประกอบที่ 2			
การจัดการศึกษาของวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ	4.98	0.04	มากที่สุด
องค์ประกอบที่ 3			
การบริหารจัดการ	5.00	0.00	มากที่สุด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ระดับความเหมาะสมของร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทยแยกตามรายด้าน พบว่า ด้านหลักการและเหตุผลการจัดตั้งวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่าระดับความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด (Mean 4.68, S.D. 0.71) รายละเอียดดังตารางที่ 4.28

ตารางที่ 4.28 ระดับความเหมาะสมของร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย
ด้านหลักการและเหตุผลการจัดตั้งวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ

รายการ	Mean	S.D.	ระดับ
1. หลักการและเหตุผลการจัดตั้งวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ	4.68	0.71	มากที่สุด
1) เพื่อตอบสนองนโยบายการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษากับความเป็นนานาชาติของประเทศไทย	4.67	0.82	มากที่สุด
2) เพื่อเป็นวิทยาลัยนานาชาติเฉพาะทางด้านการศึกษาพยาบาลผลิตบัณฑิตทั้งชาวไทยและต่างชาติที่มีความรู้และความสามารถในทักษะวิชาชีพการพยาบาล	4.33	1.63	มาก
3) เพื่อส่งเสริมความเป็นเลิศของสถาบันการศึกษาพยาบาลไปสู่การเป็นศูนย์กลางทางการศึกษา การวิจัยและพัฒนา นวัตกรรมในระดับภูมิภาคเอเชียและนานาชาติ	5.00	0.00	มากที่สุด
4) เพื่อเพิ่มศักยภาพการจัดการศึกษาพยาบาลในการเป็นศูนย์กลางการศึกษาของภูมิภาค (Nursing Education Hub) ที่จะรับนักศึกษาทั้งชาวไทยและต่างชาติ เพื่อผลิตพยาบาลวิชาชีพที่มีคุณภาพ มีสมรรถนะสากล	4.67	0.52	มากที่สุด
5) เพื่อพัฒนาสถาบันการศึกษาพยาบาล พัฒนาหลักสูตร การเรียนการสอน ให้ความสามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพมาตรฐาน มีสมรรถนะในระดับสากล สามารถแข่งขันได้	4.60	0.89	มากที่สุด
6) เพื่อผลิตบัณฑิตพยาบาลทั้งชาวไทยและต่างชาติ ให้สามารถทำงานเพื่อตอบสนองความต้องการด้านสุขภาพของบุคคลที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ทั้งในระดับชาติ ภูมิภาคและนานาชาติ	4.83	0.41	มากที่สุด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ระดับความเหมาะสมของร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย ด้านปรัชญา วิสัยทัศน์ เป้าประสงค์ และพันธกิจ พบว่าผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่ระดับความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด (Mean 4.59, S.D. 0.53) เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่าเป้าหมาย มีระดับคะแนนความเหมาะสมสูงที่สุด (Mean 4.83, S.D. 0.41 ระดับมากที่สุด) และปรัชญามีระดับคะแนนความเหมาะสมน้อยที่สุด (Mean 3.80, S.D. 0.41 แต่ยังคงอยู่ในระดับมากที่สุด) รายละเอียดดังตารางที่ 4.29

ตารางที่ 4.29 ระดับความเหมาะสมของร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย
ด้านปรัชญา วิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ และพันธกิจ

รายการ	Mean	S.D.	ระดับ
ปรัชญา	3.80	0.41	มากที่สุด
วิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ จัดการศึกษาระดับปริญญาตรีให้แก่ นักศึกษาทุกชาติ ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และนานาชาติ เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความเป็นเลิศในความรู้ ความสามารถในการ ปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมที่แตกต่าง มีทักษะและ เจตคติที่จำเป็นต่อประชาคมโลก มีความรับผิดชอบ รวมทั้งการวิจัย การบริการวิชาการที่เกี่ยวข้องกับงานนานาชาติ และจัดกิจกรรม แลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรม	3.80	0.41	มาก
วิสัยทัศน์	4.33	0.82	มาก
วิทยาลัยนานาชาติมุ่งก้าวหน้า เสริมสร้างความเข้มแข็งด้าน วิชาการนานาชาติ โดยกระบวนการสอนที่หลากหลาย การเรียนรู้ ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย มาตรฐานวิชาการมีคุณภาพสูง เพื่อผลิต บัณฑิตที่มีความเป็นพลเมืองโลก	4.33	0.82	มาก
วัตถุประสงค์	4.83	0.41	มากที่สุด
เพื่อจัดการเรียนการสอนหลักสูตรพยาบาลนานาชาติระดับ ปริญญาตรี ให้ผู้เรียนมีสมรรถนะพยาบาลสากล ทำงานร่วมกับ บุคลากรด้านสุขภาพทั้งในประเทศและนานาชาติ	4.83	0.41	มากที่สุด
พันธกิจ	4.79	0.51	มากที่สุด
1) ผลิตบัณฑิตพยาบาลที่มีความรู้ ความสามารถ และมีคุณธรรม จริยธรรม สามารถทำงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพในระดับนานาชาติ	4.33	1.63	มาก
2) ผลิตงานวิจัยที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับในระดับชาติและ นานาชาติ	5.00	0.00	มากที่สุด
3) ให้บริการทางวิชาการตามความเชี่ยวชาญของสถาบันทั้งใน ระดับชาติและนานาชาติ	5.00	0.00	มากที่สุด
4) ส่งเสริมวัฒนธรรมของไทยและวัฒนธรรมนานาชาติ เพื่อความ เข้าใจอันดีระหว่างบุคคลต่างวัฒนธรรมที่มีความสำคัญต่องานด้าน การพยาบาล	4.83	0.41	มากที่สุด

ระดับความเหมาะสมของร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย
ด้านสถานภาพองค์กร ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่ามีเหมาะสม
อยู่ในระดับมาก (Mean 4.40, S.D. 0.93) รายละเอียดดังตารางที่ 4.30

ตารางที่ 4.30 ระดับความเหมาะสมของร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย
ด้านสถานภาพองค์กร

รายการ	Mean	S.D.	ระดับ
สถานภาพองค์กร	4.40	0.93	มาก
1) เป็นสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ หรือเป็นสถาบันอุดมศึกษาของเอกชน	4.80	0.45	มากที่สุด
2) โครงสร้างองค์กร	4.00	1.41	มาก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ระดับความเหมาะสมของร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ
ในประเทศไทย ด้านความเป็นนานาชาติระดับชาติ พบว่า การสร้างพันธมิตรมีระดับคะแนนความ
เหมาะสมสูงสุด (Mean 4.92, S.D 0.17 ระดับมากที่สุด) รองลงมา คือ การสร้างรายได้และการค้า
ในเชิงพาณิชย์ (Mean 4.80, S.D 0.28 ระดับมากที่สุด) และพบว่า ความร่วมมือระดับชาติและ
สถาบันเป็นข้อรายการที่มีระดับคะแนนความเหมาะสมน้อยสุด แต่ยังคงอยู่ในระดับมากที่สุด (Mean
4.60, S.D 0.55 ระดับมากที่สุด) รายละเอียดดังตารางที่ 4.31

ตารางที่ 4.31 ระดับความเหมาะสมของร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย
ด้านปัจจัยความเป็นนานาชาติระดับชาติ

รายการ	Mean	S.D.	ระดับ
1. การสร้างพันธมิตร	4.92	0.17	มากที่สุด
1) แลกเปลี่ยนนักศึกษากับสถาบันการศึกษาพยาบาล ต่างประเทศ	5.00	0.00	มากที่สุด
2) เปิดสอนหลักสูตรสองปริญญาร่วมกับสถาบันการศึกษา พยาบาลในต่างประเทศ (Double Degree Program)	5.00	0.00	มากที่สุด
3) เปิดสอนหลักสูตรปริญญาร่วมกับสถาบันการศึกษา พยาบาลในต่างประเทศ (Joint Degree Program)	5.00	0.00	มากที่สุด
4) บันทึกตกลงความร่วมมือ (MOU) การแลกเปลี่ยนนักศึกษา	4.83	0.41	มากที่สุด
5) จ้างหรือให้ทุนอาจารย์ต่างประเทศมาร่วมสอนหรือร่วม ทำวิจัย	4.80	0.45	มากที่สุด

ตารางที่ 4.31 ระดับความเหมาะสมของร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย
ด้านปัจจัยความเป็นนานาชาติระดับชาติ (ต่อ)

รายการ	Mean	S.D.	ระดับ
2. การสร้างรายได้และการค้าในเชิงพาณิชย์	4.80	0.28	มากที่สุด
1) กำหนดกลยุทธ์เชิงรุกในการเพิ่มจำนวนผู้เรียนต่างชาติเพื่อเสนอหรือประชาสัมพันธ์หลักสูตร	5.00	0.00	มากที่สุด
2) เปิดหลักสูตรปริญญาตรีที่ตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต โดยการเพิ่มรายวิชาเลือกและจัดให้ฝึกปฏิบัติงานเพิ่มเติม เช่น ด้านการพยาบาลผู้สูงอายุ การพยาบาลผู้ป่วยเรื้อรัง	4.60	0.55	มากที่สุด
3. ความร่วมมือระดับชาติและสถาบัน	4.60	0.55	มากที่สุด
1) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยประชาสัมพันธ์หลักสูตร เช่น กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการต่างประเทศ	4.60	0.55	มากที่สุด
4. การพัฒนาสังคม วัฒนธรรม และความเข้าใจซึ่งกันและกัน	4.62	0.65	มากที่สุด
1) ปฐมนิเทศและการจัดอบรมพิเศษให้แก่นักศึกษาที่มาจากต่างประเทศให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันและวัฒนธรรมไทย	4.40	0.89	มาก
2) จัดให้มีหน่วยกิจการนักศึกษานานาชาติ (International Student Affair) เพื่อส่งเสริมความเข้าใจด้านวัฒนธรรมนานาชาติแก่นักศึกษา	4.83	0.41	มากที่สุด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าระดับความเหมาะสมของร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย ด้านหลักการการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติระดับสถาบัน พบว่า การมีชื่อเสียงในระดับนานาชาติ และการสร้างองค์ความรู้ มีระดับคะแนนความเหมาะสมสูงสุด (Mean 5.00, S.D 0.00 ระดับมากที่สุด) รองลงมา คือ การพัฒนาผู้เรียนและผู้สอน (Mean 4.60, S.D 0.89 ระดับมากที่สุด) และพบว่า การส่งเสริมคุณภาพและมาตรฐานนานาชาติ มีระดับคะแนนความเหมาะสมน้อยสุด (Mean 4.50, S.D 1.00 ระดับมากที่สุด) รายละเอียดดังตารางที่ 4.32

ตารางที่ 4.32 ระดับความเหมาะสมของร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย
ด้านปัจจัยความเป็นนานาชาติระดับสถาบัน

รายการ	Mean	S.D.	ระดับ
1. การมีชื่อเสียงในระดับนานาชาติ	5.00	0.00	มากที่สุด
1) แลกเปลี่ยนอาจารย์และนักศึกษากับต่างประเทศ อย่างต่อเนื่องจนชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก	5.00	0.00	มากที่สุด
2) มีอาจารย์ชาวต่างชาติร่วมในการพัฒนาและประเมินหลักสูตร	5.00	0.00	มากที่สุด
2. การส่งเสริมคุณภาพและมาตรฐานนานาชาติ	4.50	1.00	มากที่สุด
1) หอพักนักศึกษาได้มาตรฐานและมีสิ่งแวดล้อมที่มีความเป็นนานาชาติ เช่น ห้องทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม ห้องปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนา	4.50	1.00	มากที่สุด
3. การพัฒนาผู้เรียนและผู้สอน	4.60	0.89	มากที่สุด
1) กำหนดให้การศึกษา อบรม ดูงานในต่างประเทศเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา	4.60	0.89	มากที่สุด
4. การสร้างองค์ความรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
1) จัดสรรงบประมาณสนับสนุนด้านการวิจัยในระดับนานาชาติ	5.00	0.00	มากที่สุด
2) ส่งเสริมให้อาจารย์ได้สร้างและเผยแพร่ผลงานวิจัย โดยร่วมมือกับต่างประเทศในการทำวิจัย หรือแสวงหาทุนวิจัยในระดับนานาชาติ	5.00	0.00	มากที่สุด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าระดับความเหมาะสมของร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย ด้านการจัดการศึกษาของวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ พบว่าผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่า ทุกข้อรายการระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด (Mean 5.00, S.D. 0.00) มีเฉพาะหลักสูตรที่มีระดับคะแนนความเหมาะสมน้อยกว่า 5.00 (Mean 4.88, S.D. 0.25 ระดับมากที่สุด) รายละเอียดดังตารางที่ 4.33

ตารางที่ 4.33 ระดับความเหมาะสมของร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย
ด้านการจัดการศึกษาของวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ

รายการ	Mean	S.D.	ระดับ
1. หลักสูตร	4.88	0.25	มากที่สุด
1) พัฒนาหลักสูตรโดยการร่วมมือกับผู้ใช้บัณฑิตพยาบาล จาก แหล่งฝึกภาคปฏิบัติที่มีความเป็นนานาชาติ	4.75	0.50	มากที่สุด
2) พัฒนาหลักสูตรให้ผลิตพยาบาลที่มีสมรรถนะสากล สามารถปฏิบัติงานได้ในระดับนานาชาติ	5.00	0.00	มากที่สุด
2. การเรียนการสอน	5.00	0.00	มากที่สุด
1) จัดการเรียนการสอนทางไกล หรือการเรียนการสอนออนไลน์ร่วมกับ สถาบันการศึกษาพยาบาลนานาชาติในต่างประเทศ	5.00	0.00	มากที่สุด
2) กำหนดแผน หรือแนวทางพัฒนาให้บัณฑิตสามารถสอบขึ้นทะเบียน รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาล (Nursing License) ใน ประเทศที่จะไปทำงาน	5.00	0.00	มากที่สุด
3) จัดการเรียนการสอนโดยมีการบูรณาการกับการให้บริการทางวิชาการ ในระดับนานาชาติ	5.00	0.00	มากที่สุด
4) สนับสนุนการผลิตสื่อการศึกษาที่มีคุณภาพที่สามารถนำไปใช้ได้ ในระดับนานาชาติ	5.00	0.00	มากที่สุด
3. ผู้สอน	5.00	0.00	มากที่สุด
1) แลกเปลี่ยนอาจารย์ผู้สอนกับสถาบันในต่างประเทศ	5.00	0.00	มากที่สุด
2) จัดสรรงบประมาณสนับสนุนอาจารย์ทั้งด้านการศึกษา และการวิจัย	5.00	0.00	มากที่สุด
3) จ้างอาจารย์หรือผู้ทรงคุณวุฒิจากต่างประเทศมาร่วมสอน โดยกำหนด เป็นอัตราจ้างอาจารย์ประจำผู้สอนจากต่างประเทศ	5.00	0.00	มากที่สุด
4) อาจารย์มีการจัดกิจกรรมทางวิชาการ หรือวิชาชีพ ร่วมกับ สถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศเพื่อให้บริการวิชาการ แก่สังคม	5.00	0.00	มากที่สุด
4. ผู้เรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
1) จัดตั้งศูนย์เพื่อให้การช่วยเหลือ และให้คำปรึกษาด้านต่างๆ แก่นักศึกษาต่างชาติ ได้แก่ การเรียน การปรับตัว การประกันสุขภาพ การเงิน วีซ่า	5.00	0.00	มากที่สุด
2) กำหนดแนวทางการคัดเลือกนักศึกษาจากต่างประเทศ อย่างชัดเจน เช่น พื้นฐานวิชาการ ภาวะสุขภาพ	5.00	0.00	มากที่สุด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ระดับความเหมาะสมของร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย ด้านการบริหารทรัพยากร พบว่าผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่าระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด (Mean 5.00, S.D. 0.00 ระดับมากที่สุด) ทุกข้อรายการ รายละเอียดดังตารางที่ 4.34

ตารางที่ 4.34 ระดับความเหมาะสมของร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย
ด้านการบริหารทรัพยากร

รายการ	Mean	S.D.	ระดับ
1. ทรัพยากร สนับสนุน อาคาร สถานที่	5.00	0.00	มากที่สุด
1) มีศูนย์การศึกษานานาชาติ (International Office) สำหรับให้บริการ หรือประสานงานด้านนานาชาติกับหน่วยงานในต่างประเทศ	5.00	0.00	มากที่สุด
2) จัดสวัสดิการในการดูแลสุขภาพนักศึกษาต่างชาติ	5.00	0.00	มากที่สุด
3) มีศูนย์อาหารที่เป็นนานาชาติเพื่อให้บริการแก่นักศึกษาที่มีความแตกต่างกันทางเชื้อชาติและศาสนา	5.00	0.00	มากที่สุด
4) สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทันสมัย เพื่อช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีสมรรถนะพยาบาลสากล เช่น ห้องปฏิบัติการพยาบาล ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์	5.00	0.00	มากที่สุด
2. งบประมาณและการเงิน	5.00	0.00	มากที่สุด
1) ระบบการเบิก หรือจ่ายงบประมาณคล่องตัว รวดเร็ว เอื้อต่อการดำเนินงานด้านการศึกษายพยาบาลนานาชาติ	5.00	0.00	มากที่สุด
2) วิเคราะห์และบริหารความเสี่ยงด้านการเงินและงบประมาณ	5.00	0.00	มากที่สุด
3) งบประมาณภายในเพียงพอที่จะสนับสนุนกิจกรรมความเป็นนานาชาติ เช่น การจ้างอาจารย์ชาวต่างชาติ การเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ มาแลกเปลี่ยนงานวิจัยหรือวิชาการ การแลกเปลี่ยนอาจารย์	5.00	0.00	มากที่สุด
4) ช่วยเหลือด้านการเงินแก่นักศึกษาต่างชาติที่มีปัญหาด้านการเงิน เช่น ให้ทุนแบบมีเงื่อนไข ทุนผู้ช่วยวิจัย	5.00	0.00	มากที่สุด

ตารางที่ 4.34 ระดับความเหมาะสมของร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย
ด้านการบริหารทรัพยากร (ต่อ)

รายการ	Mean	S.D.	ระดับ
3. บุคลากรสายสนับสนุน	5.00	0.00	มากที่สุด
1) บุคลากรสายสนับสนุนมีความรู้ความสามารถทั้งด้านการบริหารจัดการ หรือด้านวิชาการ โดยสามารถติดต่อสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้	5.00	0.00	มากที่สุด
2) มีระบบการให้แรงจูงใจบุคลากรสายสนับสนุน เพื่อให้คงอยู่ในงานในระยะยาว เช่น การพัฒนาสมรรถนะการทำงาน ความก้าวหน้าในงาน	5.00	0.00	มากที่สุด
3) ผู้จัดการหรือผู้บริหารโปรแกรมที่เป็นบุคลากรสายสนับสนุนมีความรู้ ความสามารถด้านการบริหารจัดการ และเทคนิคหรือวิชาการในระดับนานาชาติ	5.00	0.00	มากที่สุด

นอกจากการประเมินระดับความเหมาะสมของร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย ดังกล่าวแล้วข้างต้น ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 คน ได้ให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย ในประเด็นด้านปรัชญา วิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ และพันธกิจ ด้านสถานภาพและโครงสร้างองค์กร ด้านปัจจัยความเป็นนานาชาติระดับชาติและระดับสถาบัน ด้านการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติ และด้านการบริหารจัดการ สรุปข้อเสนอแนะและแนวทางการปรับปรุงและแก้ไข ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ดังแสดงในตารางที่ 4.35 – 4.40

ตารางที่ 4.35 ข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบวิทยาลัย
พยาบาลนานาชาติในประเทศไทย ด้านหลักการและเหตุผล

ประเด็นที่ประเมิน	ข้อเสนอแนะ	การปรับปรุง/แก้ไข
หลักการและเหตุผล		
1. เพื่อตอบสนองนโยบายการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษากับความเป็นนานาชาติของประเทศไทย	1.1 เพิ่มคำ ความเป็นนานาชาติ “ของระบบการศึกษา” ของประเทศ (n=1) 1.2 ปรับเป็นในระดับอุดมศึกษากับรองรับนโยบายประเทศด้านความเป็นนานาชาติของประเทศไทยในระดับอุดมศึกษาสู่ความเป็นนานาชาติ (n=1) 1.3 ระดับอุดมศึกษากับและความเป็นนานาชาติของสถาบันการศึกษาของในประเทศไทย (n=1)	เพื่อรองรับนโยบายด้านความเป็นนานาชาติ ในการจัดการศึกษานานาชาติระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย
2. เพื่อเป็นวิทยาลัยนานาชาติเฉพาะทางด้านการศึกษาพยาบาล ผลิตบัณฑิตพยาบาลที่มีสมรรถนะในทักษะวิชาชีพการพยาบาล	2.1 เพิ่มคำว่า วิชาชีพการพยาบาล และ “ที่เป็นสากล” (n=1) 2.2 เห็นด้วยกับเหตุผลในการจัดตั้งเพื่อผลิตบัณฑิตที่มีสมรรถนะในทักษะวิชาชีพการพยาบาลซึ่งเป็นแก่น (Core competency) ของพยาบาล (n=1) 2.3 ทักษะวิชาชีพการพยาบาลในระดับนานาชาติหรือระดับสากล (n=1)	เพื่อเป็นวิทยาลัยนานาชาติเฉพาะทางด้านการศึกษาพยาบาล ผลิตบัณฑิตพยาบาลที่มีสมรรถนะด้านวิชาชีพการพยาบาลในระดับนานาชาติ
3. เพื่อเพิ่มศักยภาพการจัดการศึกษาพยาบาล การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน เพื่อเป็นศูนย์กลางการศึกษาของภูมิภาค (Nursing Education Hub) ที่ จะผลิตพยาบาลวิชาชีพที่มีคุณภาพ มีสมรรถนะสากล	3.1 เพื่อเพิ่มศักยภาพการจัดการศึกษาพยาบาล การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน ที่จะผลิตพยาบาลวิชาชีพที่มีคุณภาพและสมรรถนะสากล สามารถทำงานเพื่อตอบสนองความต้องการด้านสุขภาพของบุคคลที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม (n=3) 3.2 ปรับ รวมทั้งเป็นศูนย์กลางการศึกษาของภูมิภาค ในการผลิตพยาบาลวิชาชีพที่มีคุณภาพ และมีสมรรถนะสากล (n=2) 3.3 เพื่อเพิ่มศักยภาพในการเป็นศูนย์กลางการจัดการศึกษาพยาบาล (n=1)	เพื่อเพิ่มศักยภาพในการเป็นศูนย์กลางการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติ การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน ที่จะผลิตพยาบาลวิชาชีพที่มีคุณภาพ มีสมรรถนะสากล สามารถทำงานเพื่อตอบสนองความต้องการด้านสุขภาพของบุคคลที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมในระดับนานาชาติ

ตารางที่ 4.35 ข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย ด้านหลักการและเหตุผล (ต่อ)

ประเด็นที่ประเมิน	ข้อเสนอแนะ	การปรับปรุง/แก้ไข
	3.4 ต้องมีการเตรียมความพร้อมของอาจารย์และสิ่งสนับสนุนต่างๆเพื่อเตรียมเป็นศูนย์กลางการศึกษาของภูมิภาค ซึ่งสิ่งที่ทำได้ยากมีหลายองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องรวมถึงด้านการวิจัย (n=2)	
4. เพื่อยกระดับและส่งเสริมความเป็นเลิศของสถาบันการศึกษาพยาบาลไปสู่การเป็นศูนย์กลางทางการศึกษา การให้บริการวิชาการ การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม ในระดับภูมิภาคเอเชีย	4.1 ในระดับภูมิภาคเอเชียและนานาชาติ ปรับเป็นนานาชาติอย่างเดียว (n=3) 4.2 ต้องมีการเตรียมความพร้อมทุกๆด้านเพื่อไปสู่ความเป็นเลิศ เป็นศูนย์กลางด้านการศึกษา บริการวิชาการ วิจัยและนวัตกรรม ซึ่งอาจต้องใช้พลังและความรู้แรงใจมากมาย (n=2) 4.3 เพื่อยกระดับและส่งเสริมความเป็นเลิศในด้านวิชาการของสถาบันในระดับนานาชาติ การวิจัย และพัฒนาวัตกรรม ในการให้บริการสุขภาพในระดับนานาชาติ (n=2)	เพื่อส่งเสริมความเป็นเลิศของสถาบันการศึกษาพยาบาลไปสู่การเป็นศูนย์กลางทางการศึกษา การให้บริการวิชาการ การวิจัยและนวัตกรรมในระดับนานาชาติ
5. เพื่อผลิตบัณฑิตพยาบาล ให้สามารถทำงานเพื่อตอบสนองความต้องการด้านสุขภาพของบุคคลที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ทั้งในระดับชาติ ภูมิภาค และนานาชาติ	5.1 เห็นด้วยกับเหตุผลในการจัดตั้งเพื่อตอบสนองความต้องการด้านสุขภาพของบุคคลที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมซึ่งถ้าเราสามารถทำได้ข้อนี้ถือว่าเป็นจุดเด่นของวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติที่คำนึงถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรม (n=2) 5.2 ถ้ามองข้อนี้จะเหมือนผลิตแล้วทำงานในประเทศไทย ในความหลากหลายของวัฒนธรรมของคนี่เข้ามาในประเทศไทยในอนาคต (n=1) 5.3 ควรนำไปรวมกับข้อ 3 เหลือ 4 ข้อ (n=2)	รวมกับข้อ 3

ตารางที่ 4.36 ข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย ด้านปรัชญา วิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ และพันธกิจ

ประเด็นที่ประเมิน	ข้อเสนอแนะ	การปรับปรุง/แก้ไข
ปรัชญา วิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ และพันธกิจ		
ปรัชญา	1. ตัดคำว่าทุกชาติออก หรือตัดในภูมิภาค	วิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ
วิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ	เอเชียตะวันออกเฉียงใต้และนานาชาติออกได้	จัดการศึกษาระดับปริญญาตรี
จัดการศึกษาระดับปริญญา	(n=1)	ให้นักศึกษา ในภูมิภาค
ตรีให้นักศึกษาทุกชาติ ใน	2. เพิ่มการเป็นผู้นำด้านการพัฒนาองค์ความรู้	เอเชียตะวันออกเฉียงใต้และ
ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียง	การบริการวิชาการ และกิจกรรมวิชาการ	นานาชาติ ด้วยกระบวนการ
เฉียงใต้และนานาชาติ เพื่อ	ระดับนานาชาติ (n=1)	เรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะใน
ผลิตบัณฑิตที่มีความเป็นเลิศ	3. จัดการศึกษาด้วยกระบวนการเรียนรู้ที่	ศตวรรษที่ 21 เพื่อผลิตบัณฑิต
ในความรู้ ความสามารถใน	ส่งเสริมทักษะในศตวรรษที่ 21 (n=1)	ที่มีความเป็นเลิศในความรู้
การปรับตัวเข้ากับ	4. เพื่อผลิตบัณฑิตพยาบาลที่มีความเป็นเลิศ	ความสามารถในการปรับตัว
สภาพแวดล้อมและ	ทางด้านความรู้ มีความสามารถในการปรับตัว	เข้ากับสภาพแวดล้อมและ
วัฒนธรรมที่แตกต่าง มี	เข้ากับสภาพแวดล้อมและความหลากหลาย	วัฒนธรรมที่แตกต่าง มีทักษะ
ทักษะและเจตคติที่จำเป็น	ทางวัฒนธรรม (n=1)	และเจตคติที่จำเป็นต่อ
ต่อประชาคมโลก มีความ	5. ตัด “และจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้	ประชาคมโลก มีความ
รับผิดชอบ รวมทั้งการวิจัย	ข้ามวัฒนธรรม” ออก (n=1)	รับผิดชอบ รวมทั้งเป็นผู้นำ
การบริการวิชาการที่	6.เพิ่มทักษะด้านการค้นคว้าและเรียนรู้ด้วย	ด้านการพัฒนาองค์ความรู้
เกี่ยวข้องกับงานนานาชาติ	ตนเอง (Life long learning) (n=1)	และการบริการวิชาการ ใน
และจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยน		ระดับนานาชาติ
เรียนรู้ข้ามวัฒนธรรม		
วิสัยทัศน์	1. ปรับ มุ่งความก้าวหน้า เสริมสร้างความ	วิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ
วิทยาลัยนานาชาติมุ่ง	เข้มแข็ง เพื่อผลิตบัณฑิตพยาบาลที่มีความ	มุ่งสู่การยอมรับในฐานะ
ก้าวหน้า เสริมสร้างความ	เป็นสากล (n=1)	สถาบันการศึกษาพยาบาล
เข้มแข็งด้านวิชาการ	2. เพิ่ม วิทยาลัยพยาบาลนานาชาติมุ่ง	ระดับนานาชาติชั้นนำที่มีความ
นานาชาติ โดยกระบวนการ	ก้าวหน้า (n=1)	เป็นเลิศด้านความรู้ วิจัยและ
สอนที่สร้างสรรค์ การเรียนรู้	3. ปรับ เสริมสร้างความเข้มแข็งด้านวิชาการ	บริการวิชาการในระดับ
ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย	นานาชาติ โดยกระบวนการเรียนการสอนที่	นานาชาติ ผลิตบัณฑิต
มาตรฐานวิชาการมี	ทันสมัย (n=1)	พยาบาลที่มีความเป็นพลเมือง
คุณภาพสูง เพื่อผลิตบัณฑิต	4. ปรับให้สอดคล้องกับปรัชญาที่กล่าวว่า	โลก มีความเป็นเลิศด้าน
ที่มีความเป็นพลเมืองโลก	บัณฑิตจะเป็นเลิศในด้านความรู้ วิจัย บริการ	วิชาการและวิชาชีพ สามารถ
	วิชาการและตอบสนองความต้องการด้าน	ตอบสนองความต้องการด้าน
	สุขภาพของบุคคลที่หลากหลายวัฒนธรรม	สุขภาพของบุคคลที่มีความ
	(n=2)	หลากหลายทางวัฒนธรรม

ตารางที่ 4.36 ข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบวิทยาลัย
พยาบาลนานาชาติในประเทศไทย ด้านปรัชญา วิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ และพันธกิจ (ต่อ)

ประเด็นที่ประเมิน	ข้อเสนอแนะ	การปรับปรุง/แก้ไข
วัตถุประสงค์ เพื่อจัดการเรียนการสอน หลักสูตรพยาบาลนานาชาติ ระดับปริญญาตรี ให้ผู้เรียนมี สมรรถนะพยาบาลสากล ทำงาน ร่วมกับบุคลากรด้านสุขภาพทั้ง ในประเทศและนานาชาติ	1. ปรับ ให้ผู้เรียนมีสมรรถนะการพยาบาลที่ เป็นสากล ทำงานร่วมกับบุคลากรด้าน สุขภาพทั้งในประเทศและนานาชาติ (n=1) 2. ต้องให้สอดคล้องกับปรัชญาและวิสัยทัศน์ (n=1) 3. ปรับเป็นเป้าหมาย	เพื่อจัดการเรียนการสอน หลักสูตรพยาบาลนานาชาติ ระดับปริญญาตรี ให้ผู้เรียน มีสมรรถนะสากล ทำงาน ร่วมกับบุคลากรด้านสุขภาพ ในระดับนานาชาติ
พันธกิจ 1) ผลิตบัณฑิตพยาบาลที่มี ความรู้ ความสามารถ และมี คุณธรรม จริยธรรม สามารถ ทำงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในระดับนานาชาติ	1.1 ปรับ สามารถทำงาน ในระดับนานาชาติ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (n=1)	ผลิตบัณฑิตพยาบาลที่มี ความรู้ ความสามารถ และ มี คุณ ธรรม จ ริ ย ธรรม สามารถทำงาน ในระดับ นา น า ข า ตี ได ้ อ ย ่ า ง มี ประสิทธิภาพ
2) ผลิตงานวิจัยที่มีคุณภาพเป็น ที่ยอมรับในระดับชาติและ นานาชาติ	2.1 ผลิตงานวิจัยด้านการพยาบาลที่มี คุณภาพ (n=1) 2.2 ผลิตงานวิจัยทางการพยาบาลและ บริการสุขภาพที่มีคุณภาพในระดับ นานาชาติ (n=1)	ผลิตงานวิจัย และ งาน สร้างสรรค์ด้านการพยาบาล ที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับใน ระดับนานาชาติ
3) ให้บริการทางวิชาการตาม ความเชี่ยวชาญของสถาบันทั้งใน ระดับชาติและนานาชาติ	3.1 เพิ่ม ให้บริการทางวิชาการแก่สังคมตาม ความเชี่ยวชาญ (n=1) 3.2 ให้บริการทางวิชาการด้านการพยาบาล (n=1) 3.3 การให้บริการทางวิชาการตามความ เชี่ยวชาญในระดับนานาชาติ อาจทำได้ยาก (n=1)	ให้บริการทางวิชาการด้าน การพยาบาล แก่สังคมตาม ความเชี่ยวชาญของสถาบัน ทั้ง ใน ระ ดับ ชา ตี และ นา น า ข า ตี
4) ส่งเสริมวัฒนธรรมของไทย และวัฒนธรรมนานาชาติ เพื่อ ความเข้าใจอันดีระหว่างบุคคล ต่างวัฒนธรรม ที่มีความสำคัญ ต่องานด้านการพยาบาล	4.1 ปรับเป็น แลกเปลี่ยนเรียนรู้และส่งเสริม สร้างความเข้าใจอันดีระหว่างบุคคลต่าง วัฒนธรรมข้ามวัฒนธรรมเพื่อตอบสนอง ความต้องการด้านสุขภาพข้ามวัฒนธรรม (n=1) 4.2 วัฒนธรรม ตัด “ที่มีความสำคัญต่องาน ด้านการพยาบาล” (n=1)	ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของ ไท ย แ ล ะ วั ฒ น ธิ ร ร ม นา น า ข า ตี เพื่อความเข้าใจ อันดี ระหว่างบุคคลต่าง วัฒนธรรม ที่มีความสำคัญ ต่องานด้านการพยาบาล

ตารางที่ 4.37 ข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย ด้านสถานภาพและโครงสร้างองค์กร

ประเด็นที่ประเมิน	ข้อเสนอแนะ	การปรับปรุง/แก้ไข
สถานภาพและโครงสร้างองค์กร		
สถานภาพองค์กร	1. โดยทั่วไปเป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (n=4)	เป็นสถาบัน อุดมศึกษา บริหารใน รูปแบบเอกชน
	2. วิทยาลัยนานาชาติควรเน้นสถาบันอุดมศึกษา ในกำกับของรัฐเพื่อการประสานความร่วมมือใน ด้านต่างๆจากต่างประเทศ (n=1)	
	3. ระเบียบต่างๆอาจส่งผลกระทบต่อการบริหาร จัดการ (n=1)	
โครงสร้างองค์กร	1. โครงสร้างองค์กรควรเป็นหน่วยงานที่ง่ายต่อ การบริหารจัดการและประสานงานเพื่อความ คล่องตัวในการติดต่อประสานงานกับนานาชาติ (n=3)	โครงสร้างองค์กรควร เป็นแนวราบ จะทำ ให้การบริหารจัดการ และประสานงาน
	2. ให้อำนาจกับภาควิชาเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ และวิชาการได้อย่างลึกซึ้ง (n=1)	คล่องตัว ภาควิชาทำหน้าที่ พัฒนาองค์ความรู้ และวิชาการ
	3. ลดงานบริหารให้น้อยลง ไม่เป็นภาระต่อ อาจารย์ผู้ปฏิบัติงาน เพื่อให้มีการแข่งขันด้าน วิชาการและมีค่าตอบแทนที่มุ่งเน้นผลงานอย่าง แท้จริง (n=1)	ลดงานบริหารของ อาจารย์ให้น้อยลง
	4. รองคณบดี ควรเพิ่มอีกโดยแยกงานวิจัยและ บริการวิชาการจากงานผลิตบัณฑิต เพราะเป็น ภารกิจสำคัญที่สะท้อนศักยภาพและความ เชี่ยวชาญของสถาบัน (n=1)	รองคณบดี งานวิจัย และบริการวิชาการ ควรแยกคนละงาน กัน
	5. ควรมีเครือข่ายความร่วมมือของแหล่งฝึก ภาคปฏิบัติ (n=1)	จัดให้มีเครือข่าย ความร่วมมือกับ แหล่งฝึกภาคปฏิบัติ

ตารางที่ 4.38 ข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย องค์ประกอบที่ 1 ปัจจัยความเป็นนานาชาติ ระดับชาติและสถาบัน

ประเด็นที่ประเมิน	ข้อเสนอแนะ	การปรับปรุง/แก้ไข
ด้านปัจจัยความเป็นนานาชาติระดับชาติ	1. กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการต่างประเทศ อาจจะไม่ใช่ช่วยประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้ ไม่ใช่อยู่ในแผนยุทธศาสตร์ พันธกิจที่จะทำให้ ควรเป็นทางด้านองค์การวิชาชีพการพยาบาล เช่น สมาคมพยาบาลแห่งประเทศไทย สภาการพยาบาล (n=2)	การวางแผนกำลังคน งบประมาณ และการบริหารจัดการ (3M: Man, Money, Management)
	2. สภาการพยาบาล เลือกทำบันทึกตกลงความร่วมมือ (MOU) กับสภาการพยาบาลของประเทศ ที่มีระดับการศึกษาทางการพยาบาลที่ใกล้เคียง กับประเทศไทย 2-3 ประเทศ (n=1)	สภาการพยาบาลควรลงนามความร่วมมือกับสภาการพยาบาลของต่างประเทศ
	3. สภาคูปันธมิตร ร่วมกันออกข้อสอบทดสอบความรู้รวบยอด ในรูปของกรรมการ (Board of Nursing) ที่เป็นหนึ่งเดียว เพื่อนักศึกษาที่จบและสอบผ่าน จะสามารถทำงานในประเทศนั้น ๆ ได้ (n=1)	จัดทำข้อสอบเพื่อทดสอบความรู้รวบยอด ในรูปของคณะกรรมการ
	4. ร่วมมือกันจัดทำข้อกำหนดหลัก (Core Requirement) ในการเปิดหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตที่เป็นพื้นฐาน (Simplify) และมีมาตรฐาน (Standardization) (n=1)	จัดทำข้อกำหนดสมรรถนะหลักหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต
	5. จัดส่งนักศึกษาออกฝึกในโรงพยาบาล ต่างประเทศ หรือในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร รวมถึงเอกสารต่างๆเป็นภาษาอังกฤษ โดยการทำบันทึกตกลงความร่วมมือในระดับสถาบัน โรงพยาบาล และจัดส่งบุคลากรเพื่อช่วยเหลือกันและกัน (n=1)	นักศึกษาออกฝึกภาคปฏิบัติในโรงพยาบาลที่ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในประเทศหรือต่างประเทศ

ตารางที่ 4.38 ข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย องค์ประกอบที่ 1 ปัจจัยความเป็นนานาชาติระดับชาติและสถาบัน (ต่อ)

ประเด็นที่ประเมิน	ข้อเสนอแนะ	การปรับปรุง/แก้ไข
ด้านปัจจัยความเป็นนานาชาติระดับสถาบัน	<p>1. ควรระบุให้ชัดเจนขึ้น เช่น ยุทธศาสตร์ การเตรียมอาจารย์ แผนการได้คณบดี และอาจารย์ประจำตามเกณฑ์ แผนการพัฒนาภาษาอังกฤษให้อาจารย์ แผนการดำเนินการเครือข่ายความร่วมมือ (n=1)</p> <p>2. ในการจัดการศึกษานานาชาติ จะต้องมีนโยบาย งบประมาณ บุคลากรที่จะดำเนินงานตามแผนงาน จึงควรพิจารณาหลักการและเหตุผลเชิงโครงสร้างของการก่อตั้งวิทยาลัยนานาชาติ ตั้งแต่ระดับแผนยุทธศาสตร์ของสถาบัน และแผนปฏิบัติการ ซึ่งประกอบด้วย กำลังคน งบประมาณ และการบริหารจัดการ โดยโครงสร้างองค์กร ควรมีการเชื่อมโยงกับนานาชาติ (n=1)</p> <p>3. หากวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ ตั้งอยู่ในประเทศไทย ต้องปฏิบัติตามแนวทางการประกันคุณภาพของประเทศไทย และของนานาชาติด้วย ต้องหาเกณฑ์ที่ได้ทั้งนานาชาติและประเทศไทย (n=1)</p> <p>4. ต้องพยายามหาทุนนานาชาติเข้ามา รวมทั้งการสรรหาอาจารย์ที่มีความสามารถ และต้องเร่งด่วนด้วย (n=1)</p> <p>5. ต้องมีแหล่งฝึกภาคปฏิบัติที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษตลอด โดยมีบันทึกตกลงความร่วมมือที่เข้มแข็งต่อกัน (n=1)</p>	<p>ต้องมียุทธศาสตร์การเตรียมอาจารย์</p> <p>มีแผนการได้มาของคณบดีและอาจารย์ประจำ</p> <p>เกณฑ์การประกันคุณภาพสถาบันควรมีทั้งของประเทศไทยและที่เป็นนานาชาติ</p> <p>มีทุนนานาชาติให้สำหรับผู้เรียน</p>

ตารางที่ 4.39 ข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย องค์ประกอบที่ 2 ด้านการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติ

ประเด็นที่ประเมิน	ข้อเสนอแนะ	การปรับปรุง/แก้ไข
ด้านการจัดการศึกษา	<ol style="list-style-type: none"> 1. ต้องมีการเตรียมความพร้อมของอาจารย์ (n=5) 2. ต้องมีการเตรียมสิ่งสนับสนุนต่างๆเพื่อเตรียมเป็นศูนย์กลางการศึกษาของภูมิภาค (n=2) 3. พัฒนาให้สามารถไปทำงานในประเทศที่ต้องการได้ ต้องวิเคราะห์สมรรถนะในการสอบใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ และการสอบกับเป้าหมายของการประกอบวิชาชีพการพยาบาลร่วมด้วย (n=2) 	<p>มีการเตรียมความพร้อมอาจารย์</p> <p>เตรียมสิ่งสนับสนุนต่างๆ</p> <p>พัฒนาให้บัณฑิตสามารถไปทำงานในประเทศหรือต่างประเทศที่ต้องการ</p>

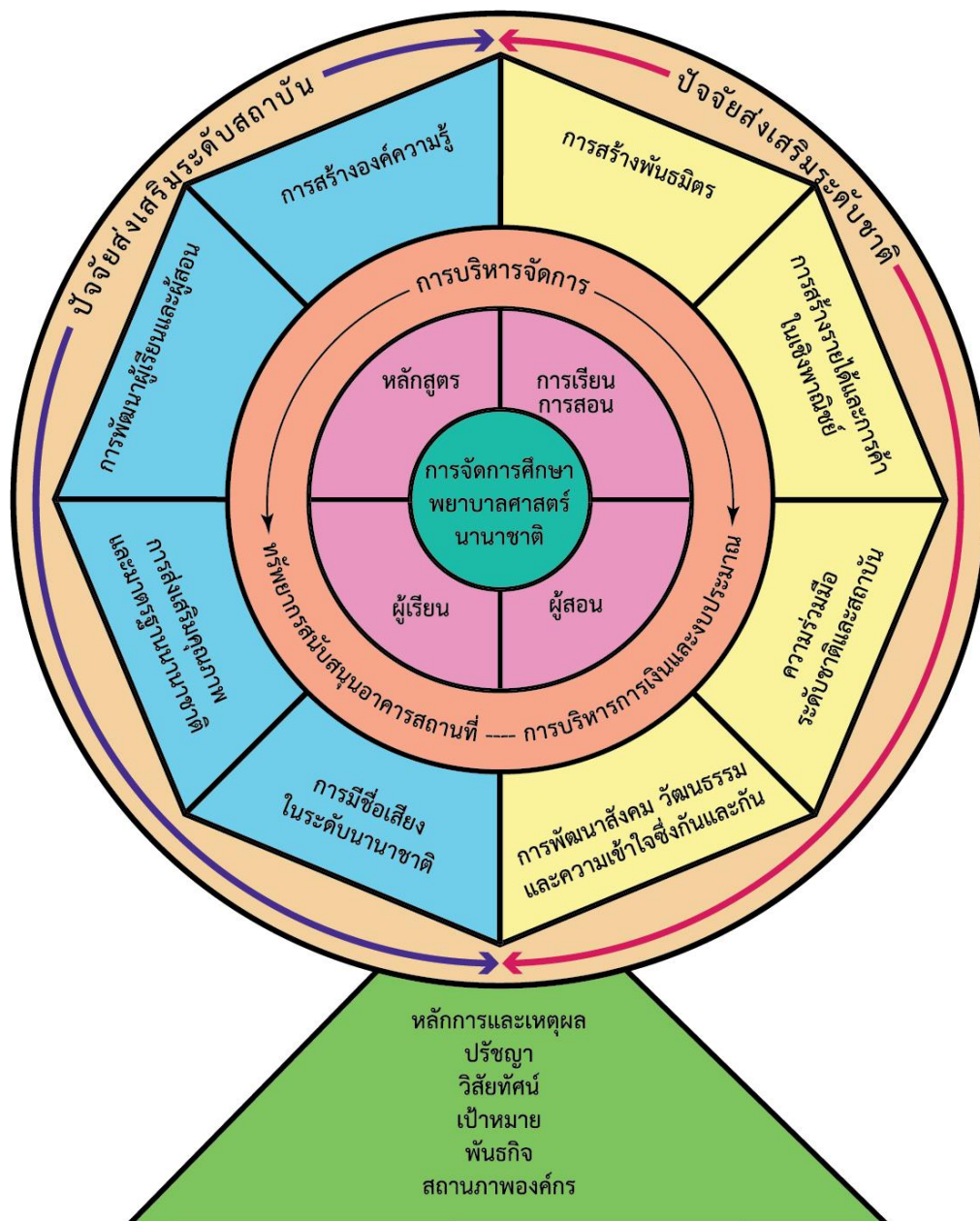
ตารางที่ 4.40 ข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย องค์ประกอบที่ 3 ด้านการบริหารจัดการ

ประเด็นที่ประเมิน	ข้อเสนอแนะ	การปรับปรุง/แก้ไข
ด้านการบริหารจัดการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. บัณฑิตส่วนใหญ่ที่จบการศึกษาแล้วจะไปทำงานเอกชนหรือต่างประเทศ จึงไม่ควรนำงบประมาณของรัฐบาลไปใช้ แต่ควรให้หน่วยงานเอกชนเป็นผู้ทำในเชิงพาณิชย์ (n=4) 2. การจัดตั้งสถาบันการศึกษาพยาบาลนานาชาติ นั้น ต้องมีการรับรองมาตรฐาน มีการตรวจประเมินคุณภาพ ควรเลือกองค์กรที่เป็นสถาบันนานาชาติ โดยเกณฑ์ก็จะต้องเป็นไปตามหน่วยงานที่มารับรอง ขอบเขตขององค์กรหรือสถาบันของประเทศไทย ได้แก่ สกอ. สมศ. และ เป็นจุดตั้งต้นของการดำเนินงานทั้งหมด (n=3) 	<p>ไม่ใช้งบประมาณของรัฐบาลและควรบริหารในรูปเอกชน</p> <p>มีการรับรองมาตรฐานสถาบัน โดยองค์กรหรือสถาบันของประเทศไทยและของต่างประเทศ</p>

ตารางที่ 4.40 ข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย องค์ประกอบที่ 3 ด้านการบริหารจัดการ (ต่อ)

ประเด็นที่ประเมิน	ข้อเสนอแนะ	การปรับปรุง/แก้ไข
ด้านการบริหารจัดการ (ต่อ)	3. โครงสร้างหากเป็นหน่วยงานที่ผลิตพยาบาลนานาชาติอย่างเดียว โครงสร้างต้องยืดหยุ่นใช้คนน้อย การเป็นภาควิชาจะทำให้แก้ปัญหาคนเข้าออกได้ยาก ควรทำในรูปคณะกรรมการต่างๆ (n=1)	โครงสร้างควรให้มีผู้บริหารน้อยคนควรทำในรูปของคณะกรรมการ
	4. จัดให้มีบุคลากรสายสนับสนุนจำนวนที่เพียงพอในการช่วยสนับสนุนงาน ใช้ทรัพยากรจากภายนอก (Outsource) เมื่อจำเป็น (n=3)	มีบุคลากรสายสนับสนุนจำนวนที่เพียงพอ
	5. อาจารย์ควรทำหน้าที่การสอนให้มากที่สุด (n=3)	อาจารย์ควรทำหน้าที่หลักด้านการสอน
	6. กำหนดวิสัยทัศน์ให้ชัดเจนว่าจะเด่นด้านใด โดยควรเน้นสมรรถนะสากล การดูแลผู้ใช้บริการบนความแตกต่างทางวัฒนธรรม (Cultural care) และหลักฐานเชิงประจักษ์ (Evidence based) (n=1)	กำหนดวิสัยทัศน์ให้ชัดเจนเพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีจุดเด่นในสมรรถนะที่ต้องการ
	7. หากเป็นสถาบันการศึกษาใหม่ ควรจับมือกับสถาบันที่มั่นคง และใช้หลักสูตรที่ได้รับรองแล้วมาใช้ จะทำให้เริ่มได้เร็ว แต่ก็จะมีขาดเอกลักษณ์ของตนเอง หากต้องการมีเอกลักษณ์ตนเอง อาจทำได้ในลักษณะหลักสูตรร่วม (rojectp Joint) (n=1)	
	8. การประสานกับโรงพยาบาลในการผลิตให้โรงพยาบาลต่างๆ แต่แรก จะทำให้นักศึกษาที่จบมา มีงานทำ และเป็นสิ่งดึงดูดให้คนมาเรียน และการผลิตก็สามารถตอบสนองความต้องการของโรงพยาบาลได้ (n=1)	

จากการตรวจสอบความเหมาะสมของร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย ผู้วิจัยได้นำผลการตรวจสอบและข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับปรุงรูปแบบของรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย สรุปได้ดังแผนภาพที่ 4.12

ภาพที่ 4.12 รูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย

หลักการและเหตุผล

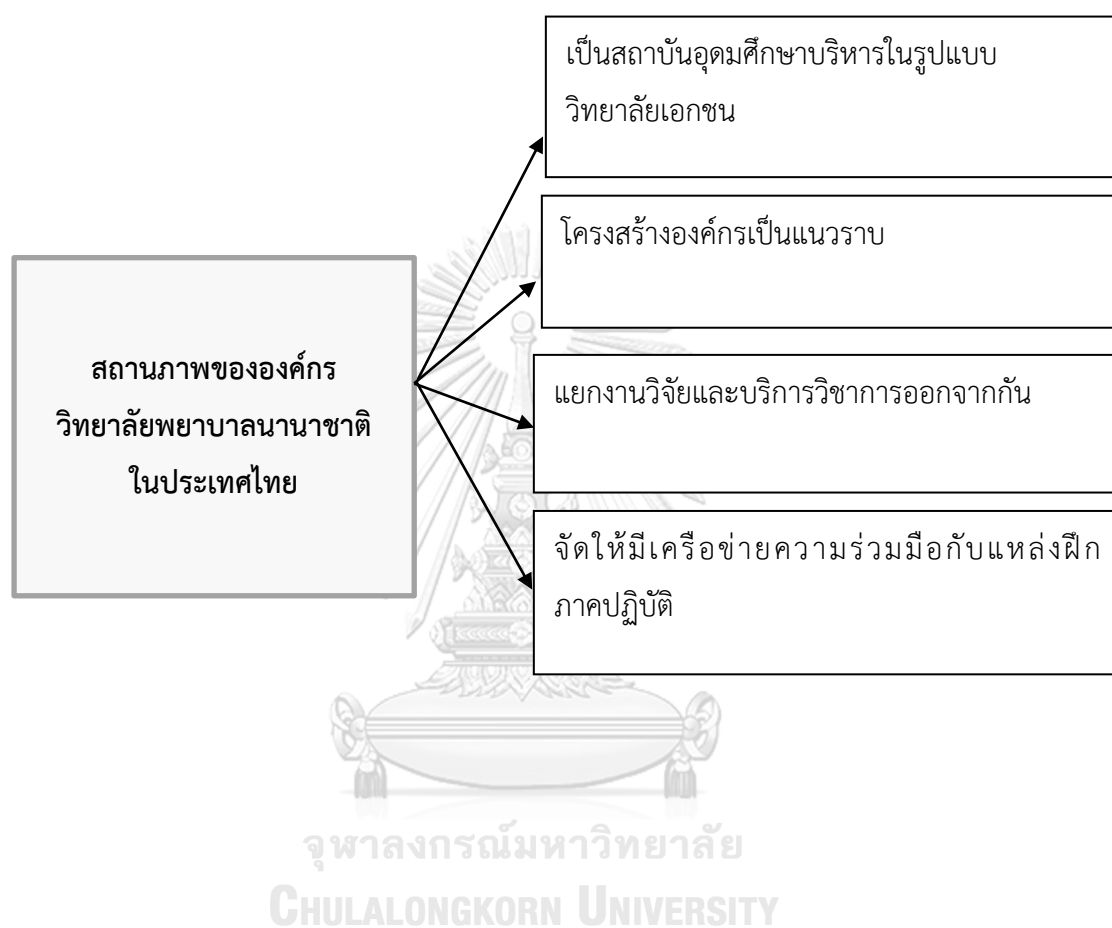
ภาพที่ 4.13 หลักการและเหตุผลของรูปแบบวิทยาลัยพยาบาล นานาชาติในประเทศไทย

ปรัชญา วิสัยทัศน์ เป้าหมาย และพันธกิจ

ภาพที่ 4.14 ปรัชญา วิสัยทัศน์ เป้าหมาย และพันธกิจ ของรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ ในประเทศไทย

สถานภาพขององค์กร

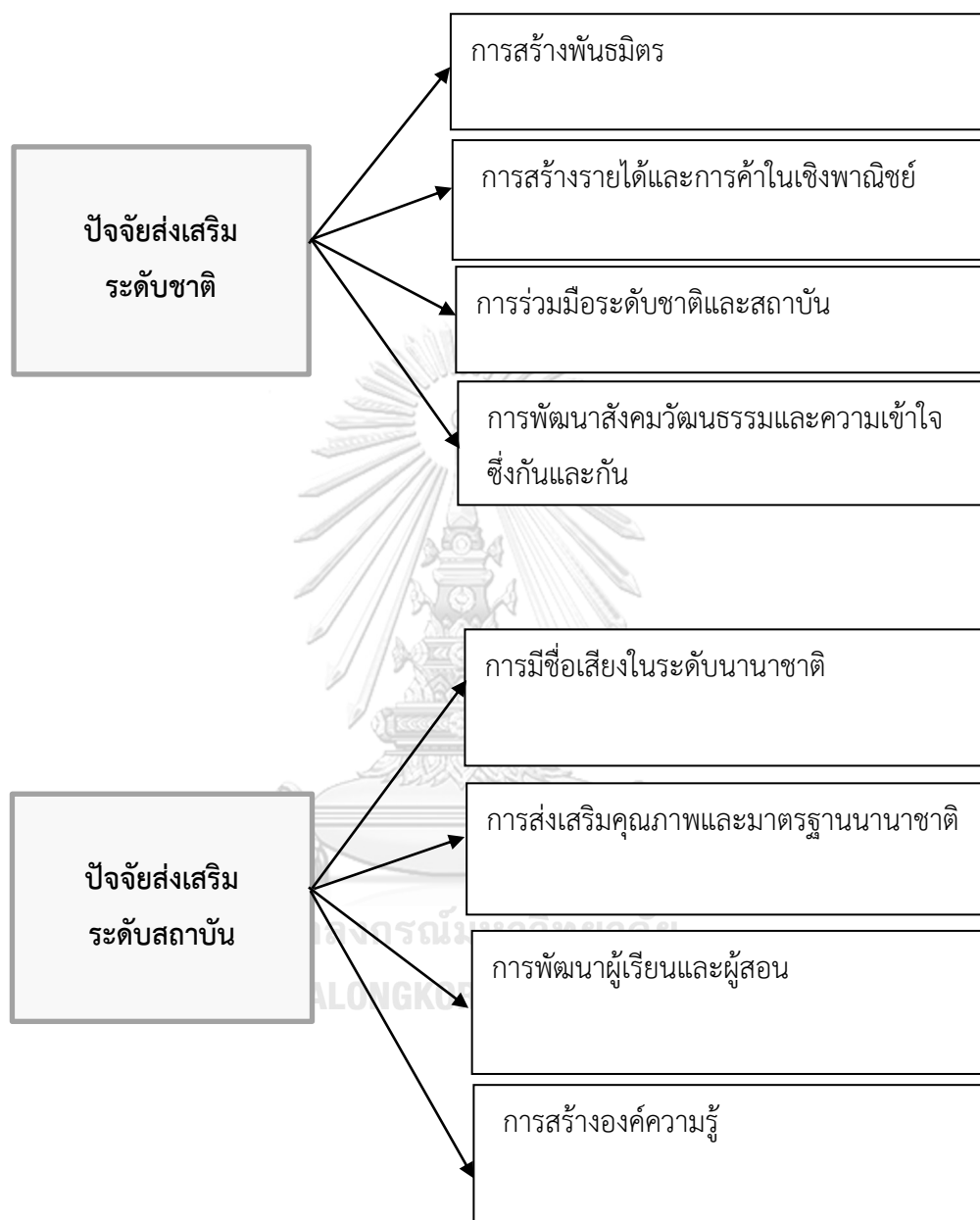
ภาพที่ 4.15 สถานภาพองค์กรของรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย

โครงสร้างองค์กรวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ (Organization Chart)

ภาพที่ 4.16 โครงสร้างองค์กรของรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ

องค์ประกอบที่ 1 ปัจจัยส่งเสริมการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติระดับชาติและระดับสถาบัน

ภาพที่ 4.17 ปัจจัยส่งเสริมการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติระดับชาติและระดับสถาบัน

การสร้างพันธมิตร

การร่วมมือกับพันธมิตรมีประโยชน์หลายด้าน ทั้งยังช่วยเสริมความเชี่ยวชาญของบุคลากรในองค์กร ช่วยลดต้นทุนในการจัดการศึกษา ช่วยเพิ่มความสามารถในการแข่งขันเชิงธุรกิจ ทั้งยังช่วยเพิ่มช่องทางการเข้าถึงลูกค้าอีกด้วย ดังนั้นแนวทางสำคัญในการสร้างพันธมิตรของการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติมี 7 แนวทาง ดังนี้

- 1) แลกเปลี่ยนนักศึกษากับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ
- 2) เปิดสอนหลักสูตรสองปริญญาพร้อมกับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ (Double Degree Program)
- 3) เปิดสอนหลักสูตรปริญญาพร้อมกับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ (Joint Degree Program)
- 4) สัญญาความร่วมมืออย่างเป็นทางการ หรือบันทึกความร่วมมือ (MOU) กับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ ในการแลกเปลี่ยนนักศึกษาพร้อมทั้งมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง
- 5) สัญญาความร่วมมืออย่างเป็นทางการหรือบันทึกความร่วมมือ (MOU) ด้านการพัฒนาผู้สอน
- 6) สัญญาความร่วมมืออย่างเป็นทางการ หรือบันทึกความร่วมมือ (MOU) กับแหล่งฝึกภาคปฏิบัติ
- 7) จ้าง หรือให้ทุนอาจารย์ต่างประเทศมาร่วมสอน หรือร่วมทำวิจัย

การสร้างรายได้และการค้าในเชิงพาณิชย์

การจัดการศึกษานานาชาติ ถือเป็นธุรกิจบริการด้านการศึกษาระหว่างประเทศ ที่สามารถสร้างรายได้ให้ประเทศ ดังนั้นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ จึงมีความต้องการจำเป็นที่จะต้องเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ดังนี้

- 1) กำหนดกลยุทธ์เชิงรุกในการเพิ่มจำนวนผู้เรียนต่างชาติ เช่น การเดินทางไปตามประเทศต่าง ๆ เพื่อเสนอ หรือประชาสัมพันธ์หลักสูตร (Roadshow)
- 2) เปิดหลักสูตรปริญญาตรีที่ตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต โดยการเพิ่มรายวิชาเลือกและจัดให้ฝึกปฏิบัติงานเพิ่มเติม เช่น การพยาบาลผู้สูงอายุ การพยาบาลผู้ป่วยเรื้อรัง เป็นต้น

การร่วมมือระดับชาติและสถาบัน

การเสริมสร้างบทบาทของประเทศไทยในการเป็นศูนย์กลางการศึกษานานาชาติ ตามนโยบายของประเทศนั้น การปล่อยให้เป็นการกิจของสถาบันการศึกษาเพียงลำพังอาจไม่ประสบ

ความสำเร็จ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่รัฐบาลจะต้องเข้ามามีบทบาทในการสนับสนุนช่วยเหลือ (Supporting) อำนวยความสะดวก (Facilitating) ด้วยการช่วยเหลือในการโฆษณาประชาสัมพันธ์ ซึ่งสามารถทำได้โดยการจัดให้มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยประชาสัมพันธ์หลักสูตร เช่น กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการต่างประเทศ เป็นต้น

การพัฒนาสังคม วัฒนธรรม และความเข้าใจซึ่งกันและกัน

การจัดการศึกษานานาชาติจะช่วยพัฒนาประเทศไทยให้มีความเข้มแข็งทั้งด้านสังคมและวัฒนธรรม ทั้งนี้จะช่วยแสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรมของชาติไทย และช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในความหลากหลายทางวัฒนธรรม ดังนั้น ในการจัดการศึกษานานาชาติจึงมีความต้องการจำเป็น ดังนี้

1) ปฐมนิเทศและการจัดกิจกรรมให้นักศึกษาที่มาจากต่างประเทศให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบัน และวัฒนธรรมไทย

2) จัดให้มีหน่วยกิจการศึกษานานาชาติ (International Student Affair) ส่งเสริมความเข้าใจด้านวัฒนธรรมนานาชาติแก่นักศึกษา

จากแผนภาพของปัจจัยส่งเสริมระดับสถาบันเพื่อการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ มีความสอดคล้องกัน 4 องค์ประกอบย่อย คือ การมีชื่อเสียงในระดับนานาชาติ การส่งเสริมคุณภาพ และมาตรฐานนานาชาติ การพัฒนาผู้เรียนและผู้สอน และการสร้างองค์ความรู้ รายละเอียดขององค์ประกอบย่อย มีดังนี้

การมีชื่อเสียงในระดับนานาชาติ

ความสำคัญของการจัดการศึกษานานาชาติ ประการหนึ่ง คือ ช่วยขยายโอกาสทางการศึกษาของประเทศไทยและช่วยสร้างสถาบันให้เป็นที่รู้จักในระดับภูมิภาคและนานาชาติ โดยมีความต้องการจำเป็นที่จะต้องดำเนินการ ดังนี้

1) แลกเปลี่ยนอาจารย์และนักศึกษากับต่างประเทศอย่างต่อเนื่องจนชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก

2) มีอาจารย์ชาวต่างชาติร่วมในการพัฒนา และประเมินหลักสูตร

การส่งเสริมคุณภาพและมาตรฐานนานาชาติ

การควบคุมการจัดการศึกษานานาชาติ ด้วยการส่งเสริมคุณภาพและมาตรฐานนานาชาติ จะช่วยสร้างความมั่นใจและความพึงพอใจให้กับผู้ใช้บริการด้านธุรกิจการศึกษานานาชาติ ดังนั้น วิทยาลัยพยาบาลนานาชาติต้องมีระบบและกลไกในการประกันคุณภาพตามมาตรฐานนานาชาติ จัดการหอพักนักศึกษาให้ได้มาตรฐานและมีสิ่งแวดล้อมที่มีความเป็นนานาชาติ เช่น ห้องทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม ห้องปฏิบัติการทางศาสนา

การพัฒนาผู้เรียนและผู้สอน

ผู้สอนมีความสำคัญอย่างมากในการจัดการศึกษานานาชาติ สาขาพยาบาลศาสตร์ ต้องมีทักษะทั้งด้านวิชาการทางการพยาบาล ทักษะปฏิบัติการพยาบาลผู้ป่วย และทักษะด้านภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี เพื่อที่จะถ่ายทอดความรู้และทักษะปฏิบัติสู่ผู้เรียน นอกจากนี้ยังต้องพัฒนาทักษะด้านการวิจัยและนวัตกรรม เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ๆให้เกิดขึ้น ดังนั้นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ มีความต้องการจำเป็นที่จะต้องพัฒนาผู้สอนตั้งแต่ก่อนเปิดหลักสูตร และต้องมีแผนการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ในการพัฒนาผู้เรียน เพื่อให้ได้คุณลักษณะบัณฑิต ตามวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาตามที่วิทยาลัยนานาชาติตั้งไว้ จะต้องมีการวางแผนและดำเนินการตามแผนการพัฒนาผู้เรียนทั้งก่อนเข้าศึกษาและในระหว่างที่ศึกษาอยู่อย่างต่อเนื่อง จึงมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาผู้เรียน โดยกำหนดให้การศึกษา อบรม ดูงานในต่างประเทศเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ทั้งนี้จะต้องมีการเตรียมผู้เรียนก่อนไป จัดให้มีระบบการสนับสนุนการเรียนรู้ของนักศึกษา พร้อมกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ และประเมินผลลัพธ์ที่เกิดจากการศึกษา อบรม และดูงาน

การสร้างองค์ความรู้

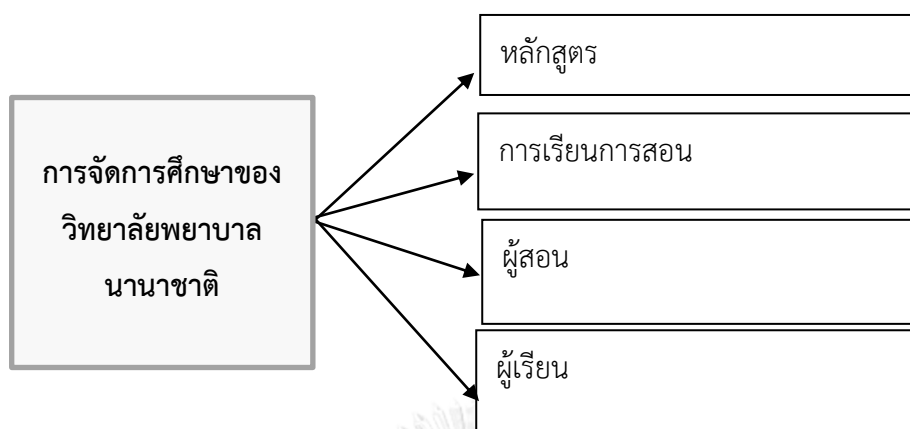
ในการสร้างให้วิทยาลัยพยาบาลนานาชาติเป็นที่รู้จัก และมีชื่อเสียงในระดับนานาชาติ ภารกิจหลักประการหนึ่ง คือ การบริหารงานวิจัย ดังนั้นเพื่อพัฒนาสู่การเป็นวิทยาลัยวิจัยชั้นนำของประเทศ ภูมิภาคเอเชีย และนานาชาติจึงมีความต้องการจำเป็นที่จะต้องดำเนินการ ดังนี้

1. จัดสรรงบประมาณสนับสนุนด้านการวิจัยในระดับนานาชาติ
2. ส่งเสริมให้อาจารย์ได้สร้างและเผยแพร่ผลงานวิจัย โดยร่วมมือกับต่างประเทศในการ

ทำวิจัย หรือแสวงหาทุนวิจัยในระดับนานาชาติ

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการศึกษาของวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ

ในการจัดการศึกษาของวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติจะต้องมุ่งให้ผู้เรียนมีสมรรถนะสากล สามารถให้การพยาบาลแก่ผู้รับบริการสุขภาพที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม มีความสามารถในการติดต่อสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี และทำงานเป็นทีมร่วมกับสหวิชาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องคำนึงถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย หลักสูตร การเรียนการสอน ผู้สอน และผู้เรียน ดังภาพที่ 4.18

ภาพที่ 4.18 การจัดการศึกษาของรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย

หลักสูตร

- 1) พัฒนาหลักสูตรโดยความร่วมมือกับผู้บัณฑิตพยาบาลจากแหล่งฝึกภาคปฏิบัติที่มีความเป็นนานาชาติ
- 2) พัฒนาหลักสูตรให้ผลิตพยาบาลที่มีสมรรถนะสากล สามารถปฏิบัติงานได้ในระดับนานาชาติ

การเรียนการสอน

- 1) จัดการเรียนการสอนทางไกล หรือการเรียนการสอนออนไลน์ร่วมกับสถาบันการศึกษาพยาบาลนานาชาติในต่างประเทศ
- 2) กำหนดแผน หรือแนวทางพัฒนาให้บัณฑิตสามารถสอบขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาล (Nursing License) ในประเทศ หรือต่างประเทศที่จะไปทำงาน
- 3) จัดการเรียนการสอนโดยมีการบูรณาการกับการให้บริการทางวิชาการในระดับนานาชาติ
- 4) สนับสนุนการผลิตสื่อการศึกษาที่มีคุณภาพที่สามารถนำไปใช้ได้ในระดับนานาชาติ

ผู้สอน

- 1) แลกเปลี่ยนอาจารย์ผู้สอนกับสถาบันในต่างประเทศ
- 2) จัดสรรงบประมาณสนับสนุนอาจารย์ทั้งด้านการศึกษาและการวิจัย
- 3) จ้างอาจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิจากต่างประเทศมาร่วมสอน โดยกำหนดเป็นอัตราจ้างอาจารย์ประจำผู้สอนจากต่างประเทศ

4) อาจารย์มีการจัดกิจกรรมทางวิชาการหรือวิชาชีพ ร่วมกับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศเพื่อให้บริการวิชาการแก่สังคม

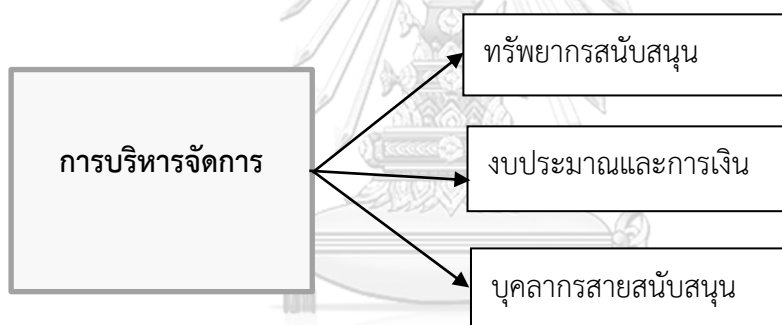
ผู้เรียน

1) กำหนดแนวทางการคัดเลือกนักศึกษาจากต่างประเทศอย่างชัดเจน เช่น พื้นฐานวิชาการ ภาวะสุขภาพ

2) จัดตั้งศูนย์เพื่อให้การช่วยเหลือ และให้คำปรึกษา ด้านต่างๆ แก่นักศึกษาต่างชาติ ได้แก่ การเรียน การปรับตัว การประกันสุขภาพ การเงิน วิชา

องค์ประกอบที่ 3 การบริหารจัดการ

การบริหารจัดการ มีความสำคัญในการจัดการศึกษาของวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ เพราะเป็นปัจจัยเกื้อหนุนที่สำคัญ องค์ประกอบนี้ครอบคลุมถึงการบริหารจัดการทรัพยากรสนับสนุน สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี อาคาร สถานที่ และบุคลากรสายสนับสนุน ดังภาพที่ 4.19

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาพที่ 4.19 การบริหารจัดการของรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย

ทรัพยากรสนับสนุน

ทรัพยากรสนับสนุน มีความสำคัญที่ทำให้การจัดการศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิตบรรลุเป้าหมาย การบริหารทรัพยากรเหล่านี้ต้องมีหลักการ วิธีการ และแนวคิดเป็นกรอบ เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดี และมีประสิทธิภาพสูงสุด ทั้งนี้ทรัพยากรต่างๆ ซึ่งวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ มีความจำเป็นต้องดำเนินการ ดังนี้

1) มีศูนย์การศึกษานานาชาติ (International Office) สำหรับให้บริการ หรือประสานงานด้านนานาชาติกับหน่วยงานในต่างประเทศ

2) จัดสวัสดิการในการดูแลสุขภาพนักศึกษาต่างชาติ

3) มีศูนย์อาหารที่เป็นนานาชาติ เพื่อให้บริการแก่นักศึกษาที่มีความแตกต่างกันทางเชื้อชาติและศาสนา

4) สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทันสมัย เพื่อช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีสมรรถนะพยาบาลสากล เช่น ห้องปฏิบัติการพยาบาล ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์

งบประมาณและการเงิน

งบประมาณและการเงินของวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ ซึ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ จะได้รับการสนับสนุนงบประมาณส่วนหนึ่งจากกระทรวงศึกษาธิการ และอีกส่วนหนึ่งได้รับงบประมาณสนับสนุนในลักษณะของทุนการศึกษาจากหน่วยบริการด้านสุขภาพทั้งในและต่างประเทศ เพื่อผลิตบัณฑิตผู้มีความรู้ความสามารถ ให้กลับไปทำงานให้แก่หน่วยบริการนั้นๆ การบริหารงบประมาณและการเงินของวิทยาลัยนานาชาติ ดังนี้

1) งบประมาณภายในเพียงพอที่จะสนับสนุนกิจกรรมความเป็นนานาชาติ เช่น การจ้างอาจารย์ชาวต่างชาติ การเชิญผู้ทรงคุณวุฒิมาแลกเปลี่ยนงานวิจัยหรือวิชาการ การแลกเปลี่ยนอาจารย์

2) ช่วยเหลือด้านการเงินแก่นักศึกษาต่างชาติที่มีปัญหาด้านการเงิน เช่น ให้ทุนแบบมีเงื่อนไข

3) ระบบการเบิก และจ่ายงบประมาณคล่องตัว รวดเร็ว เอื้อต่อการดำเนินงานด้านการศึกษาพยาบาลนานาชาติ

4) วิเคราะห์และบริหารความเสี่ยงด้านการเงินและงบประมาณ

บุคลากรสายสนับสนุน

บุคลากรสายสนับสนุน หมายถึง เจ้าหน้าที่ที่มีวุฒิการศึกษาอื่นๆที่จะทำหน้าที่สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนและการบริหารงาน ได้แก่ เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป เจ้าหน้าที่โสตทัศนูปกรณ์ เจ้าหน้าที่การเงิน เจ้าหน้าที่ห้องปฏิบัติการพยาบาล บรรณารักษ์ เป็นต้น ทั้งนี้วิทยาลัยพยาบาลนานาชาติมีความต้องการจำเป็นในด้านบุคลากรสายสนับสนุน ดังนี้

1) บุคลากรสายสนับสนุนมีความรู้ความสามารถทั้งด้านการบริหารจัดการ หรือด้านวิชาการโดยสามารถติดต่อสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้

2) มีระบบการให้แรงจูงใจบุคลากรสายสนับสนุน เพื่อให้คงอยู่ในงานในระยะยาว เช่น การพัฒนาสมรรถนะ การทำงานความก้าวหน้าในงาน

3) ผู้จัดการ หรือผู้บริหารโปรแกรมที่เป็นบุคลากรสายสนับสนุน มีความรู้ความสามารถด้านการบริหารจัดการ และเทคนิคหรือวิชาการในระดับนานาชาติ

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตร์ในประเทศไทย

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตร์ในประเทศไทย ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 คน (ตั้งภาคผนวก ง) เป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านการจัดการศึกษานานาชาติ ให้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย สรุปข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตร์ในประเทศไทย ตามความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นประเด็นหลักๆ ได้ ดังนี้

ด้านหลักการและเหตุผล ปรัชญา วิสัยทัศน์ เป้าหมาย และพันธกิจ

1. วิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ จัดการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาพยาบาลศาสตร์ ด้วยกระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะในศตวรรษที่ 21 เพื่อผลิตพยาบาลที่มีความเป็นเลิศทางด้านความรู้ มีความสามารถในการปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมและความหลากหลายทางวัฒนธรรม เป็นผู้นำด้านการพัฒนาองค์ความรู้ การบริการวิชาการ และกิจกรรมเชิงวิชาการระดับนานาชาติ (n=3)

2. การกำหนดสมรรถนะในทักษะวิชาชีพการพยาบาลนั้น แต่ละประเทศใช้เกณฑ์ต่างกัน แต่ที่เป็นสากลจะต้องระบุดตามสมรรถนะทักษะวิชาชีพขององค์กรพยาบาลสากล (ANA) เพราะใช้เป็นมาตรฐานสากล (n=4)

3. กลุ่มเป้าหมาย คือ คนไทยจบการศึกษาแล้วไปทำงานในโรงพยาบาล ที่มีความเป็นนานาชาติในประเทศไทย หรือในต่างประเทศ และเป็นชาวต่างชาติเข้ามาเรียน ก็จะต้องเชื่อมต่อกับกฎหมายและข้อบังคับสภาการพยาบาล ในการสอบความรู้เพื่อขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลหรือการผดุงครรภ์ในประเทศไทยด้วย ถ้าต้องการทำงานในประเทศไทย (n=5)

4. เป้าหมายควรเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ และทักษะในด้านการพยาบาล รวมทั้งการวิจัย การบริการวิชาการ และการพยาบาลบนความหลากหลายทางวัฒนธรรม (n=4)

5. เพื่อจัดการเรียนการสอนหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตนานาชาติระดับปริญญาตรี ให้ผู้เรียนมีสมรรถนะการพยาบาลที่เป็นสากล ทำงานร่วมกับบุคลากรด้านสุขภาพทั้งในประเทศ และนานาชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ (n=3)

ข้อเสนอแนะด้านสถานภาพองค์กรและโครงสร้างองค์กร

1. สถานะองค์กร ถ้าเป็นเอกชนก็จะต้องมีความคล่องตัวมากกว่าองค์กรในกำกับของรัฐ (n=7)
2. สามารถดำเนินการได้ในลักษณะที่จะต้องจัดในสถาบันที่มีความพร้อมในด้านการลงทุน ความพร้อมด้านอาจารย์ ด้านภาษา และด้านวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ทันสมัย (n=5)
3. โครงสร้างองค์กร ควรมีลักษณะเช่นเดียวกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ (n=3)

4. ไม่ควรมีหลายฝ่ายซึ่งจะยากแก่การบริหารจัดการ ประสานความร่วมมือเพื่อคุณภาพและประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ควรง่ายต่อการบริหารจัดการ ควรมีโครงสร้างที่ดำเนินการเรื่องนานาชาติด้วย และกรรมการที่ปรึกษาควรเปลี่ยนเป็นคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย (n=3)

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายตามองค์ประกอบของรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย สรุปได้ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 ปัจจัยส่งเสริมระดับชาติและระดับสถาบัน

การสร้างพันธมิตร

1. การแลกเปลี่ยนนักศึกษา ควรกำหนดเกณฑ์ และระยะเวลาในการไปแลกเปลี่ยนที่ชัดเจน โดยเลือกประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ (n=5)

2. ในการเปิดหลักสูตร 2 ปริญญา หรือหลักสูตรร่วมมือ จะต้องกำหนดนโยบาย มีการบริหารจัดการที่ดี มีการวางแผนด้านงบประมาณ และระยะเวลาในการแลกเปลี่ยนนักศึกษา (n=4)

3. ความร่วมมือกับแหล่งฝึกภาคปฏิบัติ ควรเลือกสถานบริการสุขภาพที่มีความเป็นนานาชาติ ขณะเดียวกันจะต้องพัฒนาอาจารย์พี่เลี้ยงในแหล่งฝึกภาคปฏิบัติให้มีศักยภาพเพียงพอด้วย (n=5)

4. การจ้างอาจารย์ผู้สอนจากต่างประเทศ จะต้องมีการเปรียบเทียบการจ้าง และจัดเตรียมงบประมาณ (n=3)

การสร้างรายได้

1. การประชาสัมพันธ์หลักสูตรควรนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ เพื่อให้เข้าถึงกลุ่มลูกค้าทั่วโลก (n=1) โดยความร่วมมือกับกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงการต่างประเทศ และกระทรวงศึกษาธิการ และควรมีการวิจัยตลาด เพื่อศึกษาความต้องการด้านหลักสูตรและพัฒนาสมรรถนะ (n=10)

2. จัดหลักสูตรที่ตอบสนองต่อความต้องการด้านสุขภาพ สำหรับการศึกษาในระดับปริญญาตรี ซึ่งเป็นการศึกษาระดับพื้นฐานของวิชาชีพ เป็นการศึกษาทั่วไป ไม่สามารถเปิดเป็นเฉพาะทางได้ แต่สามารถทำได้โดยการเพิ่มเป็นวิชาเลือกพร้อมทั้งให้มีการฝึกภาคปฏิบัติ เช่น การพยาบาลผู้สูงอายุ การพยาบาลผู้ป่วยโรคเรื้อรัง (n=4)

ความร่วมมือระดับชาติและสถาบัน

1. จัดสรรงบประมาณเพื่อการประชาสัมพันธ์หลักสูตร และขอความร่วมมือกับกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงการต่างประเทศ และกระทรวงศึกษาธิการ ช่วยประชาสัมพันธ์หลักสูตร (n=4)

2. ควรมีหน่วยงานแนะนำด้านวัฒนธรรมไทยและบริบทของประเทศไทย โดยจัดให้มีกิจกรรมแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม กำหนดวิชาพื้นฐาน หรือวิชาเลือกเกี่ยวกับพหุวัฒนธรรม (n=9)

3. ควรมีกำหนดเวลา สถานที่ และระยะเวลาการไปศึกษาดูงานเพื่อเรียนหรือแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม ก่อนเปิดเรียนอย่างน้อย 1 ปี หรือ 1 ภาคการศึกษา ทั้งนี้เพื่อเตรียมความพร้อม อาจใช้บุคลากรที่มีอยู่ดำเนินงานไปก่อนในระยะเวลาที่ยังไม่มีความพร้อม (n=2)

การมีชื่อเสียงในระดับนานาชาติ

1. ควรสรรหาอาจารย์ที่มีความสามารถอย่างเร่งด่วน โดยสถาบันอาจรับอาจารย์ที่มีผลงานวิชาการ นวัตกรรมที่ใช้ได้ในระดับนานาชาติเข้ามา ก่อน หลังจากนั้นค่อยพัฒนาอาจารย์ โดยต้องดึงทุนนานาชาติเข้ามาในรูปแบบผลงานนวัตกรรมดังกล่าว (n=5)

2. ควรรับอาจารย์ที่มีผลงานวิชาการ นวัตกรรมที่ใช้ได้ในระดับนานาชาติก่อน โดยต้องเป็นทุนวิจัยจากนานาชาติ หลังจากนั้นค่อยพัฒนาอาจารย์และพัฒนาบัณฑิต ซึ่งเมื่อจบไปแล้วต้องมีความรู้ความสามารถ มีสมรรถนะระดับสากล แหล่งฝึกภาคปฏิบัติมีความพึงพอใจ และสามารถทำงานได้หลากหลายจนเป็นผู้นำทางการพยาบาล (n=5)

การส่งเสริมคุณภาพและมาตรฐานนานาชาติ

1. ในกรณีที่มีการแลกเปลี่ยนนักศึกษาไทยไปในต่างประเทศ สามารถใช้หอพักที่มีอยู่เดิม หรือสร้างขึ้นมาใหม่ หรือให้นักศึกษาต่างชาติหาที่พักเอง โดยมีอาจารย์ชาวไทยแนะนำช่วยเหลือ (n=3)

2. หอพักนักศึกษา อาจไม่จำเป็นต้องสร้างหอพักใหม่ เป็นเพียงส่วนเสริม เพื่อลดค่าใช้จ่ายในการลงทุนที่คุ้มค่า และมีสถานที่นันทนาการ เล่นกีฬา ออกกำลังกาย (n=2)

การพัฒนาผู้เรียนและผู้สอน

1. ควรกำหนดให้นักศึกษาทุกคนต้องมีการศึกษา อบรม ดูงานต่างประเทศ

2. การจัดการเรียนการสอน ควรพัฒนาให้เป็นแบบเรียนร่วมกันกับสหวิชาชีพ (Interprofessional Education: IPE) โดยมีการควบคุม กำกับการศึกษา ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล (n=9)

3. จัดการเรียนการสอนร่วมกันแบบสหวิชาชีพ ควรทำความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาพยาบาลในประเทศไทย

การสร้างองค์ความรู้

1. การทำงานวิจัยควรเป็นงานระดับนานาชาติที่มีความร่วมมือกับต่างประเทศ และต้องกำหนดงบประมาณ หรือหาแหล่งทุน ที่ใช้สนับสนุนการทำวิจัยในต่างประเทศ หรือวิจัยร่วมกับต่างประเทศ และเป็นทุนจากต่างประเทศ หรือทุนของประเทศไทย (n=5)

2. อาจารย์จะต้องมีความสามารถด้านการวิจัย และการใช้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี (n=3)

3. ควรกำหนดให้ชัดเจนว่าสถาบันต้องการมีชื่อเสียงด้านใด เพื่อสร้างงานวิจัยที่โดดเด่น และมีความเชี่ยวชาญในด้านนั้นๆ (n=4)

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการศึกษา

หลักสูตร

1. หลักสูตรต้องผ่านการรับรองจากองค์กรวิชาชีพ และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ตามเกณฑ์มาตรฐานการรับรองหลักสูตรโดยสภาการพยาบาลของประเทศใด จะเชื่อมโยงกับการสอบความรู้เพื่อขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล หรือการผดุงครรภ์ (n=5)

2. หลักสูตรต้องออกแบบตามระเบียบสภาการพยาบาลและการรับรองสถาบันการศึกษาพยาบาลของสภาการพยาบาล ระดับปริญญาตรี ข้อบังคับสภาการพยาบาลว่าด้วยการให้เห็นชอบหลักสูตรการศึกษาวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ระดับวิชาชีพ (n=3)

3. การกำหนดแหล่งฝึกภาคปฏิบัติที่มีความเป็นนานาชาติ ในโรงพยาบาลจะหาได้ยากส่วนใหญ่เป็นโรงพยาบาลเอกชน จึงต้องศึกษาระเบียบและข้อกำหนดตามที่สภาการพยาบาลกำหนดไว้ (n=4)

การเรียนการสอน

1. ต้องมีการพัฒนาระบบการเรียนการสอนและความพร้อมของอาจารย์ รวมทั้งการผลิตสื่อการใช้สื่อที่เป็นดิจิทัล (n=5)

2. จัดการเรียนการสอนโดยการบูรณาการกับการบริการวิชาการระดับนานาชาติ ทั้งในประเทศ หรือต่างประเทศ แต่ต้องมีความเข้าใจในวิธีการบูรณาการและบริบทของต่างประเทศ (n=4)

3. การเตรียมความรู้เพื่อสอบใบประกอบวิชาชีพนั้น ถ้าบัณฑิตที่เป็นคนไทยต้องได้รับใบประกอบวิชาชีพของประเทศไทยก่อน ส่วนในต่างประเทศจะต้องคำนึงถึงนโยบายประเทศที่บัณฑิตจะไปทำงาน บางประเทศอาจไม่ต้องใช้ใบประกอบวิชาชีพ (n=5)

4. การจะได้ใบประกอบวิชาชีพการพยาบาลของต่างประเทศ ทำได้ก็เป็นสิ่งที่ดี แต่คงยุ่งยากเพราะหลากหลายประเทศ ต้องศึกษาเพิ่มว่าประเทศต่างๆ จะให้สอบเมื่อหลักสูตรของประเทศไทยได้รับการรับรองจากองค์กรวิชาชีพด้วย (n=2)

ผู้สอน

1. การพัฒนาผู้สอน เป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องจัดสรรงบประมาณให้มีเพียงพอ เพื่อให้เกิดความรู้และแนวคิดใหม่ๆ มาพัฒนาการเรียนการสอน (n=5)

2. การจ้างอาจารย์ผู้สอนต่างชาติ ให้มาสอนได้เฉพาะภาคทฤษฎีเท่านั้น ส่วนในภาคปฏิบัติ อาจารย์ต้องมีใบประกอบวิชาชีพการพยาบาลของประเทศไทยด้วย จะเป็นแบบผู้สอนประจำ และแบบที่มาสอนเป็นช่วง ๆ ก็ได้ (n=4)

3. ควรมีแผนยุทธศาสตร์เตรียมอาจารย์ ในช่วงแรกควรรับอาจารย์ที่มีผลงานวิชาการและนวัตกรรมโดดเด่นในระดับนานาชาติ (n=3)

ผู้เรียน

1. ด้านคุณสมบัติผู้เรียนในเชิงนโยบายอาจจะต้องรับนักศึกษาเข้ามาปรับพื้นฐานเตรียมความพร้อมด้านวิชาการก่อนเปิดภาคการศึกษา (n=5)

2. ต้องเป็นไปตามข้อกำหนดของสภาการพยาบาลในส่วนของการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเกรด 6 และคุณสมบัติอื่นๆที่กำหนด (n=4)

3. การให้ความช่วยเหลือด้านความเป็นอยู่และให้คำปรึกษาด้านการเงิน รวมถึงการจัดการทุนการศึกษาให้ด้วย (n=4)

องค์ประกอบที่ 3 การบริหารจัดการ

ทรัพยากร สนับสนุน อาคาร สถานที่

1. อาคาร สถานที่ สามารถใช้แนวทางการให้สวัสดิการที่มีอยู่เดิม หรือพัฒนาจากทรัพยากรที่มีอยู่เดิม แต่กำหนดระเบียบข้อบังคับใหม่ให้ครอบคลุมนักศึกษานานาชาติ (n=5)

2. ให้ความร่วมมือกับหอพัก ร้านอาหารนานาชาติ และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ของนักศึกษา ได้แก่ วัสดุอุปกรณ์ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น (n=6)

งบประมาณและการเงิน

1. ควรมีการวิเคราะห์ต้นทุนการผลิต ศึกษาค่าใช้จ่ายของผู้เรียน แผนการตลาด (n=4)

2. แหล่งที่มาของงบประมาณ จะต้องพิจารณางบประมาณภายในว่าได้มาจากที่ใดบ้าง ซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ในกรณีที่เป็นวิทยาลัยของรัฐ อาจต้องพัฒนาเรื่องงบประมาณที่สนับสนุน หรือจะใช้งบประมาณที่เลี้ยงตัวเองจากรายได้ที่ได้จากนักศึกษา (n=4)

3. การช่วยเหลือด้านการเงินแก่ผู้เรียน การจัดสรรทุน ในระดับปริญญาตรี ทุนผู้ช่วยเหลือจะหาได้ยาก แต่เป็นสิ่งที่ช่วยดึงดูดผู้เรียนที่มีศักยภาพเข้ามาศึกษาในวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติได้ดี และควรมีหน่วยงานที่จะประสานกับแหล่งทุนของนักศึกษา กรณีที่นักศึกษาได้รับทุนจากแหล่งทุนต่างๆ (n=8)

บุคลากรสายสนับสนุน

1. ควรมีความรู้ ความสามารถในการติดต่อสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้ดี (n=5)

2. ควรมีความรู้ในงานที่ทำ และมีการสร้างแรงจูงใจเพื่อให้คงอยู่ในงาน (n=3)

3. มีการพัฒนาบุคลากร ให้มีสมรรถนะที่จำเป็นในงาน เพื่อให้ได้คนที่มีประสิทธิภาพในการทำงาน (n=5)

สรุปได้ว่าข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิตในประเทศไทย ผู้ทรงคุณวุฒิให้ความเห็นว่าในแต่ละด้านนั้นเกี่ยวข้องทั้งในระดับชาติ ระดับสถาบัน การจัดการศึกษา และการบริหารจัดการ ทั้งนี้ผู้บริหารกระทรวงที่ทำหน้าที่รับผิดชอบ และกำกับดูแลด้านการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ได้แก่ กระทรวงศึกษาธิการ หน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา สภาการพยาบาล จะต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการช่วยสนับสนุน ผลักดัน กำหนดเป็นนโยบาย เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุผลตามเป้าหมาย ในส่วนระดับสถาบันนั้น นโยบายของกรมการบริการสถาบัน จะต้องกำหนดวิสัยทัศน์องค์กร และบุคลากรมีพันธสัญญาร่วมกัน ในการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ไปสู่เป้าหมายขององค์กรตามพันธกิจของสถาบัน แม้ว่าจัดการศึกษาของวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ จะต้องมีการลงทุนที่ค่อนข้างสูง แต่ถ้าสถาบันสามารถวางระบบที่ดีตั้งแต่เริ่มต้นโดยเฉพาะด้านบุคลากร การเงินและงบประมาณ ก็จะสามารถประสบผลสำเร็จได้ เพราะผู้ใช้บัณฑิต มีความต้องการพยาบาลที่มีสมรรถนะสากล มีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษได้ดี เพื่อให้สามารถดูแลผู้ป่วยต่างชาติและหลากหลายวัฒนธรรม ที่เข้ามารับบริการทางการแพทย์ สำหรับนักศึกษาต่างชาตินั้น วิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ จะเป็นทางเลือกหนึ่งในการศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยเฉพาะที่มาพำนักอยู่ในประเทศไทย หรือที่จบการศึกษาจากโรงเรียนนานาชาติในประเทศไทยที่มีเพิ่มมากขึ้น

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย เป็นวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย และการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตร์ที่ดีในต่างประเทศ 2) วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นเพื่อเตรียมความพร้อมในการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย 3) พัฒนารูปแบบการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย และ 4) นำเสนอข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตร์นานาชาติในประเทศไทย

กลุ่มตัวอย่างการวิจัย

ขอบเขตการเลือกกลุ่มตัวอย่างและเก็บข้อมูลในการศึกษา เลือกศึกษาเฉพาะการจัดการศึกษานานาชาติสาขาพยาบาลศาสตร์ในระดับปริญญาตรี ในประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ มีดังนี้

1. ข้อมูลจากเอกสาร โดยการศึกษาวิเคราะห์ สังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัจจุบันการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติของประเทศไทย จำนวน 3 สถาบัน ได้แก่ 1) คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 2) คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ และ 3) คณะพยาบาลศาสตร์มิชชั่น มหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก การจัดการศึกษาพยาบาลศาสตร์ที่ดีในต่างประเทศ จำนวน 4 สถาบัน ได้แก่ 1) โรงเรียนพยาบาล มหาวิทยาลัยเพนซิลวาเนีย 2) คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยคิงส์ คอลเลจ ลอนดอน 3) โรงเรียนพยาบาล มหาวิทยาลัยซิดนีย์ และ 4) โรงเรียนพยาบาล มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์

2. กลุ่มข้อมูลจากบุคคลประกอบด้วย 4 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 นักศึกษาพยาบาล ของสถาบันการศึกษาพยาบาลที่เปิดสอนหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (นานาชาติ) จำนวน 2 สถาบัน และหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยนานาชาติ จำนวน 1 สถาบัน ลงทะเบียนเรียนเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ขึ้นไป มีอายุมากกว่า 18 ปี สุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified sampling) โดยใช้สัดส่วนของกลุ่มประชากร ได้กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชาวไทย 262 คน และนักศึกษาชาวต่างชาติ 35 คน รวม 297 คน ตอบแบบสอบถามความต้องการจำเป็นเพื่อเตรียมความพร้อมในการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย

กลุ่มที่ 2 อาจารย์ ของสถาบันการศึกษาพยาบาลที่เปิดสอนหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (นานาชาติ) จำนวน 2 สถาบัน และหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยนานาชาติ จำนวน 1 สถาบัน เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ประจำ

มีประสบการณ์การสอนอย่างน้อย 2 ปี จำนวน 32 คน ตอบแบบสอบถามความต้องการจำเป็นเพื่อเตรียมความพร้อมในการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย

กลุ่มที่ 3 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษานานาชาติ ประกอบด้วย ผู้บริหารสถาบันการศึกษาพยาบาลที่เปิดหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (นานาชาติ) มหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก ผู้บริหารสภาการพยาบาล ผู้บริหารสถาบันการศึกษานานาชาติ คณะกรรมการสถาบันการศึกษาพยาบาล ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และผู้บริหารโรงพยาบาลเอกชน ระดับนานาชาติ เลือกรุ่นตัวอย่างแบบเจาะจง โดยเลือกจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ด้านการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติ และการจัดการศึกษานานาชาติ ระดับอุดมศึกษาในระดับปริญญาตรี ตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป จำนวน 9 คน ตรวจสอบความเหมาะสมของร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย

กลุ่มที่ 4 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการจัดการศึกษาพยาบาล ประกอบด้วย ผู้บริหารสถาบันการศึกษาพยาบาลทั้งสถาบันในสังกัดรัฐบาล สถาบันในองค์กรกำกับของรัฐ สถาบันสังกัดเอกชน กรรมการสภาการพยาบาล คณะกรรมการสถาบันการศึกษาพยาบาล ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เลือกรุ่นตัวอย่างแบบเจาะจง โดยเลือกจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ด้านการจัดการศึกษาพยาบาลและการจัดการศึกษานานาชาติ ระดับอุดมศึกษา ในระดับปริญญาตรี ตั้งแต่ 10 ปี ขึ้นไป จำนวน 10 คน ให้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการจัดการศึกษานานาชาติสาขาพยาบาลศาสตร์ ในประเทศไทย

เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย มีดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้วิเคราะห์สภาพปัจจุบันการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติ คือ แบบบันทึกการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย และ แนวปฏิบัติที่ดีของการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตร์ในต่างประเทศ
2. แบบสอบถามความต้องการจำเป็น เป็นแบบสอบถามความต้องการจำเป็นเพื่อเตรียมความพร้อมในการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษา อาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ประจำผู้สอน
3. แบบตรวจสอบความเหมาะสม เป็นแบบตรวจสอบความเหมาะสมของร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย โดยผู้ทรงคุณวุฒิ
4. แบบสอบถาม ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย เพื่อการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตร์นานาชาติ ระดับปริญญาตรี ในประเทศไทย

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบันการจัดการศึกษานานาชาติสาขาพยาบาล ของประเทศไทย และแนวปฏิบัติที่ดีของการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตร์ในต่างประเทศ ในระดับปริญญาตรี โดยวิเคราะห์ สังเคราะห์ การจัดการศึกษาหลักสูตรพยาบาลนานาชาติ และงานวิจัยการจัดการศึกษาหลักสูตรพยาบาลนานาชาติของประเทศไทย จากสถาบันการศึกษานานาชาติของประเทศไทย จำนวน 3 สถาบัน ได้แก่ 1) คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 2) คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ และ 3) คณะพยาบาลศาสตร์มิชชั่น มหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก การจัดการศึกษาพยาบาลศาสตร์ที่ดีในต่างประเทศ จำนวน 4 สถาบัน ดังนี้ 1) โรงเรียนพยาบาล มหาวิทยาลัยเพนซิลวาเนีย 2) คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยคิงส์คอลเลจ ลอนดอน 3) โรงเรียนพยาบาล มหาวิทยาลัยซิดนีย์ และ 4) โรงเรียนพยาบาล มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์

ขั้นตอนที่ 2 ประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อเตรียมความพร้อมในการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ โดยเก็บข้อมูลจากนักศึกษา อาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ประจำซึ่งเป็นผู้สอน ด้วยแบบสอบถาม แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น ด้วยเทคนิค Modified Priority Needs Index (PNI_{modified}) หาค่าผลต่างระหว่างสภาพที่ต้องการกับสภาพที่เป็นจริงในปัจจุบัน แล้วจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น

ขั้นตอนที่ 3 การพัฒนารูปแบบการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติของประเทศไทย นำผลที่ได้จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์การจัดการศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ (นานาชาติ) มหาวิทยาลัยนานาชาติ งานวิจัยของการจัดการศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ในประเทศไทย และจากการวิเคราะห์และสังเคราะห์ การจัดการศึกษาสาขาพยาบาลศาสตร์ รวมทั้งงานวิจัยของการจัดการศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ในต่างประเทศและผลที่ได้จากการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น ในส่วนของความต้องการจำเป็นในข้อรายการที่มีค่ามาก ซึ่งแสดงว่าเป็นข้อที่มีความต้องการจำเป็นระดับสูง จึงให้ความสำคัญที่จะต้องนำมาพัฒนาก่อน จากนั้นนำมาพัฒนารูปแบบการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติของประเทศไทย

ขั้นตอนที่ 4 ตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติของประเทศไทย โดยนำรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติของประเทศไทยที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสมและให้ข้อเสนอแนะ

ขั้นตอนที่ 5 นำรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติของประเทศไทย ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตร์นานาชาติในประเทศไทย นำข้อมูลที่

ได้มาวิเคราะห์สาระ แล้วนำเสนอข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตร นานาชาติในประเทศไทย

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย สามารถสรุปตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดยแบ่งออกได้เป็น 4 ส่วน ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติในประเทศไทยและแนวปฏิบัติที่ดีของการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตรในต่างประเทศ

ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย และแนวปฏิบัติที่ดีของการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตรในต่างประเทศ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1.1 ผลการสังเคราะห์สภาพปัจจุบันการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย

โดยการใช้กระบวนการในการวิเคราะห์เนื้อหา พบความแตกต่างและความสอดคล้องของปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย หลักสูตร และความร่วมมือกับนานาชาติ ดังนี้

ปรัชญา คณะพยาบาลศาสตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ไม่พบการกล่าวถึง ทั้งในส่วนของ มหาวิทยาลัย และคณะพยาบาลศาสตร สำหรับคณะพยาบาลศาสตร มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ กล่าวถึง มโนคติหลัก 4 ประการ (metaparadigm) ในการจัดการศึกษาพยาบาลว่าเป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่าง บุคคล (man) สุขภาพ (health) สิ่งแวดล้อม (environment) และการพยาบาล (nursing) การจัดการศึกษาพยาบาลต้องคำนึงถึง ความสมดุลของชีวิต คุณธรรม ความรู้ และจิตสำนึกต่อสังคม และคณะพยาบาลศาสตรมีชชน มหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก กล่าวถึง การพัฒนาคนให้มีความสมดุลในทุกมิติของชีวิต การมีคุณธรรมนำความรู้ และการรับใช้สังคม

วิสัยทัศน์ ความสอดคล้องกันของวิสัยทัศน์ ได้แก่ การกำหนดวิสัยทัศน์สู่การเป็นนานาชาติ ความแตกต่างกันของวิสัยทัศน์ คือ คณะพยาบาลศาสตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เน้นเรื่อง การจัดการศึกษาเพื่อผลิตบัณฑิต และการวิจัย คณะพยาบาลศาสตร มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญกล่าวถึง สมรรถนะเชิงวิชาชีพ การดูแลแบบองค์รวม ภาวะผู้นำ จริยธรรมในวิชาชีพ ความรับผิดชอบ และการเรียนรู้ตลอดชีวิต และคณะพยาบาลศาสตรมีชชน มหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก กล่าวถึง การเป็นสถาบันผลิตพยาบาลนานาชาติ 1 ใน 10 ของอาเซียน

พันธกิจ ความสอดคล้องกันของพันธกิจ คือ มีการกล่าวถึงพันธกิจที่เหมือนกัน ได้แก่ การจัดการศึกษาเพื่อผลิตพยาบาลที่มีคุณภาพ การวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ และการให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชนและสังคม ส่วนความแตกต่างของพันธกิจ คือ คณะพยาบาลศาสตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และคณะพยาบาลศาสตรมีชชน มหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก

กล่าวถึงพันธกิจด้านการทำนุบำรุงและเสริมสร้างศิลปวัฒนธรรม แต่คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ไม่ได้กล่าวถึงพันธกิจในด้านนี้

เป้าหมาย ความสอดคล้องของเป้าหมาย คือ การผลิตบัณฑิต การวิจัย เพื่อสร้างองค์ความรู้ การให้บริการวิชาการแก่สังคม และการอนุรักษ์ ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ความแตกต่างของเป้าหมาย คือ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กล่าวถึง การพัฒนาระบบบริหารให้มีความทันสมัย คล่องตัว โดยการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม การพัฒนาศักยภาพ และคุณภาพชีวิตของบุคลากร และการจัดหาทรัพยากรและรายได้มาสนับสนุนการดำเนินงานในทุกด้านอย่างเหมาะสม ส่วนคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ กล่าวถึง ความสามารถด้านภาษาอังกฤษ และภาษาอื่น การทำงานร่วมกับกับบุคลากรด้านสุขภาพทั้งในประเทศและนานาชาติได้ และคณะพยาบาลศาสตร์มิชชั่น มหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก กล่าวถึง การจัดระบบการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยให้เป็นสากล การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติไทยและนานาชาติ และการพัฒนาชีวิตนักศึกษา

โครงสร้างองค์กร ความแตกต่างของโครงสร้างองค์กร คือ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เป็นคณะวิชาในวิทยาลัยนานาชาติ ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาล และเปิดหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ทั้งหลักสูตรภาษาไทย และหลักสูตรนานาชาติ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ เป็นคณะวิชาในมหาวิทยาลัยเอกชน จัดการสอนหลักสูตรนานาชาติทุกคณะ ภายใต้สิ่งแวดล้อมที่เป็นนานาชาติ ส่วนคณะพยาบาลศาสตร์มิชชั่น มหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก เป็นคณะวิชาในมหาวิทยาลัยนานาชาติ ซึ่งเป็นเอกชน ภายใต้สิ่งแวดล้อมที่เป็นนานาชาติ มีเพียงคณะพยาบาลศาสตร์ที่เปิดหลักสูตรเป็นภาษาไทย

หลักสูตร ความสอดคล้องของโครงสร้างหลักสูตร คือ หน่วยกิตรวมระหว่าง 141 -145 หน่วยกิต หมวดวิชาต่างๆ มีหน่วยกิต ตามเกณฑ์สภาการพยาบาล ปี 2560 ยกเว้นภาคปฏิบัติของหมวดวิชาเฉพาะในกลุ่มวิชาชีพ ที่ต้อง ≥ 36 หน่วยกิต ซึ่งยังไม่เป็นไปตามเกณฑ์ ส่วนหมวดวิชาเลือกเสรี มีจำนวน 6 หน่วยกิตเท่ากัน ความแตกต่างของโครงสร้างหลักสูตร คือ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ในหมวดวิชาเฉพาะ กลุ่มรายวิชาการผดุงครรภ์ ≥ 12 น. แต่หลักสูตรมีเพียง 11 หน่วยกิต และมีการฝึกหัด (Elective) โดยคิดเป็น 2 หน่วยกิต

ความร่วมมือกับนานาชาติ (International collaborations) ความสอดคล้องของความร่วมมือทางวิชาการกับนานาชาติ คือ มีความร่วมมือกับประเทศในทวีปเอเชีย ออสเตรเลีย และสหรัฐอเมริกา ส่วนความแตกต่างของความร่วมมือทางวิชาการกับนานาชาติ คือ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีความร่วมมือกับประเทศแคนาดาและสวีเดน คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ไม่พบความร่วมมือทางวิชาการกับนานาชาติโดยตรง แต่ในระดับมหาวิทยาลัย มีการแลกเปลี่ยนนักศึกษาระดับปริญญาตรีกับประเทศอังกฤษ

1.2 ผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์แนวปฏิบัติที่ดีของการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตร์ ในต่างประเทศ

การวิเคราะห์และสังเคราะห์แนวปฏิบัติที่ดีของการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตร์ในต่างประเทศ โดยใช้กระบวนการในการวิเคราะห์เนื้อหา พบความแตกต่างและความสอดคล้องของปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย หลักสูตร และการแลกเปลี่ยนนักศึกษา ดังนี้

ด้านปรัชญา พบมีความแตกต่างกันดังนี้ Alice Lee Centre for Nursing Studies มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ กล่าวถึง การพยาบาล คือ การที่เจ้าหน้าที่ด้านสุขภาพสามารถให้การดูแลผู้รับบริการได้ทั้งทางร่างกาย จิตใจ และสังคม โรงเรียนพยาบาล มหาวิทยาลัยเพนซิลเวเนีย กล่าวถึง การตอบสนองความต้องการด้านสุขภาพของสังคม การบูรณาการแหล่งทุน การวิจัย การจัดการศึกษาและการปฏิบัติเข้าด้วยกัน เพื่อสร้างวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้แบบสืบเสาะ ในการสร้างปัญญาและความร่วมมือ

ด้านวิสัยทัศน์ พบว่ามีความสอดคล้อง คือ การกล่าวถึงการจัดการศึกษาพยาบาล และมีความแตกต่าง คือ Alice Lee Centre for Nursing Studies มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ กล่าวถึง การจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ โดยการพัฒนาพยาบาลให้มีสมรรถนะเชิงวิชาชีพ ให้การดูแลแบบเอื้ออาทร มีภาวะผู้นำทั้งในระดับประเทศและภูมิภาค โรงเรียนพยาบาล มหาวิทยาลัยซิดนีย์ กล่าวถึง การสร้างสรรค์สิ่งแวดล้อมที่ดี การร่วมมือกันของผู้สอนและผู้เรียนต่อการจัดการศึกษาพยาบาล การวิจัย และการปฏิบัติการพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยคิงส์ คอลเลจ กล่าวถึง การทำให้โลกนี้ดีขึ้น การเป็นผู้นำของโลกในด้านการจัดศึกษา การวิจัย และให้บริการวิชาการ โรงเรียนพยาบาล มหาวิทยาลัยเพนซิลเวเนีย กล่าวถึง การทำให้ภาวะสุขภาพประชาชนดีขึ้น โดยใช้ความรู้ และการเปลี่ยนแปลงให้เกิดสิ่งใหม่ๆ

ด้านพันธกิจ พบว่า ความสอดคล้องในด้านการจัดการศึกษา การวิจัย การให้บริการวิชาการ และการปฏิบัติการพยาบาล และมีความแตกต่างคือ Alice Lee Centre for Nursing Studies มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ กล่าวถึง ความร่วมมือในสหสาขาวิชาชีพของมหาวิทยาลัย ในระบบสุขภาพของประเทศสิงคโปร์ ของภูมิภาค และของนานาชาติ

ด้านเป้าหมาย พบว่าทุกแห่งมีความสอดคล้องกันในด้านการผลิตบัณฑิตพยาบาลให้มีความรู้ และสมรรถนะเชิงวิชาชีพ เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้

ด้านหลักสูตร พบว่ามีความสอดคล้องของหลักสูตร คือ หลักสูตรของ Alice Lee Centre for Nursing Studies มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ โรงเรียนพยาบาล มหาวิทยาลัยซิดนีย์ คณะพยาบาลศาสตร์ และการผดุงครรภ์ มหาวิทยาลัยคิงส์ คอลเลจ เป็นหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ ใช้ระยะเวลาศึกษา 3 ปี และใช้ระบบการคิดหน่วยกิตแบบเดียวกัน และคณะพยาบาลศาสตร์และการ

ผดุงครรภ์ มหาวิทยาลัยคิงส์ คอลเลจ คิดเป็นหน่วยกิตเช่นกัน แต่จำนวนหน่วยกิตมากถึง 360 Credits ทั้งนี้เพราะเป็นการคิดชั่วโมงการศึกษาด้วยตนเอง (Self study) รวมอยู่ด้วยและพบความแตกต่างของหลักสูตร คือ หลักสูตรโรงเรียนพยาบาล มหาวิทยาลัยเพนซิลเวเนีย เป็นหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ ที่ใช้ระยะเวลาศึกษา 4 ปี และการคิดระบบหน่วยกิตเป็น Credit unit (c.u.) และด้านการแลกเปลี่ยนนักศึกษา พบว่ามีความสอดคล้องของการแลกเปลี่ยนนักศึกษา มี 3 สถาบันที่มีการแลกเปลี่ยนนักศึกษาหรือความร่วมมือกับนานาชาติ และพบความแตกต่างของการแลกเปลี่ยนนักศึกษา โดยคณะพยาบาลศาสตร์และการผดุงครรภ์ มหาวิทยาลัยคิงส์ คอลเลจ ไม่พบว่ามีการแลกเปลี่ยนนักศึกษา หรือความร่วมมือกับนานาชาติ

ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่ามีความสอดคล้องกัน โดย Alice Lee Centre for Nursing Studies มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ และโรงเรียนพยาบาล มหาวิทยาลัยซิดนีย์ เน้นการนำหลักฐานเชิงประจักษ์ (Evidence based) มาใช้ในการดูแลผู้ป่วย และพบความแตกต่างของการจัดการเรียนการสอน คือ Alice Lee Centre for Nursing Studies มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ เน้นการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนร่วมกับสหสาขาวิชาชีพ (Inter-professional Education :IPE) คณะพยาบาลศาสตร์ และการผดุงครรภ์ มหาวิทยาลัยคิงส์ คอลเลจ เน้นการสอนโดยใช้ Web-based online learning โรงเรียนพยาบาล มหาวิทยาลัยเพนซิลวาเนีย เน้นการสอนโดยใช้วิธี Simulation based learning โดยมี Simulation lab ส่วนในภาคปฏิบัติสอนโดยใช้ Team-based clinical practice ร่วมกับใช้ระบบครูพี่เลี้ยงช่วยสอน (Mentorship program)

ด้านการแลกเปลี่ยนนักศึกษา โรงเรียนพยาบาล มหาวิทยาลัยเพนซิลเวเนีย มีโปรแกรมไปศึกษาในต่างประเทศ เช่น ประเทศไทยที่โรงเรียนพยาบาลรามาธิบดี คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล เป็นต้น ได้มีการทำสัญญาตกลงความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาในต่างประเทศ อาทิ เช่น มาเลเซีย ไต้หวัน ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยประจำชาติของไต้หวัน มีการส่งนักเรียนไปแลกเปลี่ยนในช่วงฤดูใบไม้ผลิ

2. ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นเพื่อเตรียมความพร้อมในการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย

ผู้วิจัยได้เรียงค่าดัชนี $PNI_{modified}$ จากมากไปหาน้อย โดยตั้งเกณฑ์การประเมินไว้ว่า ความต้องการจำเป็นที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ เท่ากับหรือมากกว่าค่าเฉลี่ย $PNI_{modified}$ ถือว่ามีความต้องการจำเป็นต้องพัฒนา ก่อน หรือมีความเร่งด่วน ผลการวิเคราะห์ พบว่า การจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นของการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติของกลุ่มผู้สอนและกลุ่มผู้เรียนรวมกัน พบว่าที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ เท่ากับหรือมากกว่าค่าเฉลี่ย $PNI_{modified}$ ซึ่งเท่ากับ 0.721 มีความต้องการจำเป็นระดับสูงหรือเร่งด่วน จำนวน 34 ข้อรายการ จาก 62 ข้อรายการ ซึ่งรายการ

ที่ทั้งผู้สอนและผู้เรียน เห็นว่าที่ควรได้รับการพัฒนามากที่สุดเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 5 รายการแรก ดังนี้

- 1) แลกเปลี่ยนนักศึกษากับสถาบัน การศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ (PNI_{modified} 1.124)
- 2) กำหนดให้การศึกษา อบรม ดูงานในต่างประเทศเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา (PNI_{modified} 1.075)
- 3) เปิดสอนหลักสูตรสองปริญญาร่วมกับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ (Double Degree Program) (PNI_{modified} 0.989)
- 4) ระบบการเบิก-จ่ายงบประมาณคล่องตัว รวดเร็ว เอื้อต่อการดำเนินงานด้านการศึกษาพยาบาลนานาชาติ (PNI_{modified} 0.939)
- 5) แลกเปลี่ยนอาจารย์ผู้สอนกับสถาบันในต่างประเทศ (PNI_{modified} 0.938)

สำหรับผลการประเมินความต้องการจำเป็นของการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติระหว่างกลุ่มผู้สอนกับกลุ่มผู้เรียน โดยตั้งเกณฑ์การประเมินไว้ว่าความต้องการจำเป็นที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} เท่ากับหรือมากกว่าค่าเฉลี่ย PNI_{modified} จำเป็นต้องให้มีการพัฒนาหรือแก้ไขก่อนเป็นลำดับต้นๆ พบว่า กลุ่มผู้สอนมีค่าเฉลี่ย PNI_{modified} เท่ากับ 0.728 ในขณะที่กลุ่มผู้เรียนมีค่าเฉลี่ย PNI_{modified} เท่ากับ 0.714 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของกลุ่มผู้สอนในแต่ละรายการ พบว่ามีรายการที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับหรือมากกว่าค่าเฉลี่ยมีทั้งสิ้น 34 รายการ ในขณะที่กลุ่มผู้เรียนพบว่ามีทั้งสิ้น 35 รายการ โดยมีข้อรายการที่มีลำดับเท่ากันในกลุ่มผู้สอนและผู้เรียน เรียงลำดับที่ 1-3 คือ 1) แลกเปลี่ยนอาจารย์ผู้สอนกับสถาบันในต่างประเทศ 2) กำหนดให้การศึกษา อบรม ดูงานในต่างประเทศเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา 3) เปิดสอนหลักสูตรสองปริญญาร่วมกับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ (Double degree program) แต่อย่างไรก็ตามเมื่อนำมาวิเคราะห์ร่วมกัน ทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า มีความต้องการจำเป็นไม่แตกต่างกัน

การเรียงลำดับความต้องการจำเป็น โดยเรียงจากค่าดัชนี PNI_{modified} จากมากไปหาน้อยของกลุ่มผู้สอน ที่เห็นว่ที่ควรได้รับการพัฒนามากที่สุดเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 5 รายการแรก ดังนี้

- 1) แลกเปลี่ยนนักศึกษากับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ (PNI_{modified} 1.104)
- 2) กำหนดให้การศึกษา อบรม ดูงานในต่างประเทศเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา (PNI_{modified} 1.071)
- 3) เปิดสอนหลักสูตรสองปริญญาร่วมกับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ (Double Degree Program) (PNI_{modified} 1.009)
- 4) ระบบการเบิก-จ่ายงบประมาณคล่องตัว รวดเร็ว เอื้อต่อการดำเนินงานด้านการศึกษาพยาบาลนานาชาติ (PNI_{modified} 0.962)

5) แลกเปลี่ยนอาจารย์ผู้สอนกับสถาบันในต่างประเทศ (PNI_{modified} 0.958)

การเรียงลำดับความต้องการจำเป็น โดยเรียงจากค่าค่าดัชนี PNI_{modified} จากมากไปหาน้อย ของกลุ่มผู้เรียน ที่เห็นว่าที่ควรได้รับการพัฒนามากที่สุดเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 5 รายการแรก ดังนี้

1) แลกเปลี่ยนนักศึกษา กับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ (PNI_{modified} 1.144)

2) กำหนดให้การศึกษา อบรม ดูงานในต่างประเทศเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

(PNI_{modified}1.079)

3) เปิดสอนหลักสูตรสองปริญญา ร่วมกับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ

(Double degree program) (PNI_{modified} 0.969)

4) จัดการเรียนการสอนทางไกล/การเรียนการสอนออนไลน์ ร่วมกับสถาบันการศึกษา

พยาบาลนานาชาติในต่างประเทศ (PNI_{modified} 0.920)

5) แลกเปลี่ยนอาจารย์ผู้สอนกับสถาบันในต่างประเทศ (PNI_{modified} 0.918)

3. การนำเสนอรูปแบบการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย

รูปแบบการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย ผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์ รูปแบบการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย ในภาพรวมผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่า ร่างรูปแบบมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.74

จากการประเมินความเหมาะสมของร่างรูปแบบ จึงได้รูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย ซึ่งประกอบด้วย

1. หลักการและเหตุผลการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย

2. ปรัชญา วิสัยทัศน์ เป้าหมาย พันธกิจ

3. สถานภาพและโครงสร้างองค์กร

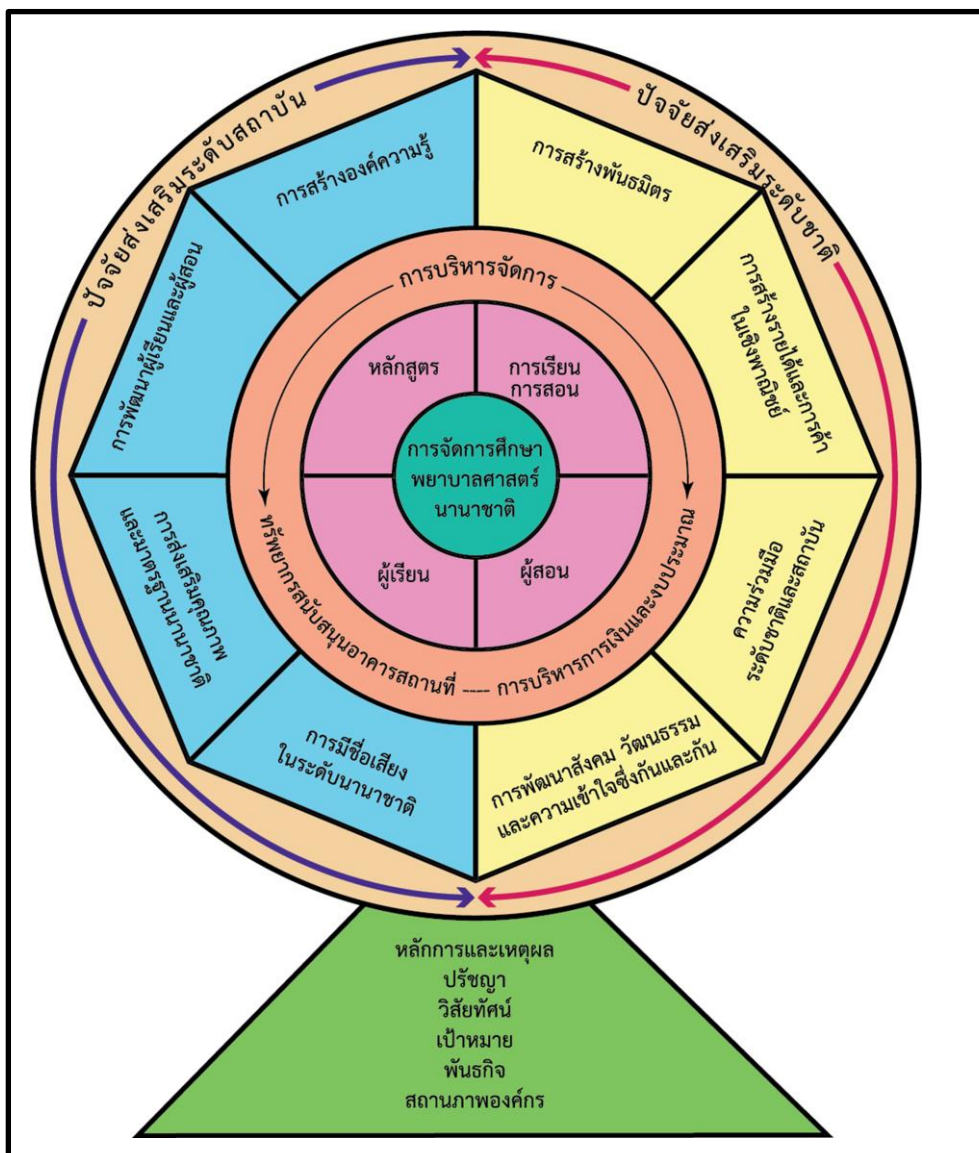
องค์ประกอบที่สำคัญของรูปแบบการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย มีดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 ปัจจัยส่งเสริมระดับชาติและระดับสถาบันเพื่อการเป็นวิทยาลัยพยาบาล

นานาชาติ แบ่งเป็น 1) ปัจจัยส่งเสริมระดับชาติ ซึ่งมี 4 องค์ประกอบย่อย คือ การสร้างพันธมิตร การสร้างรายได้และการค้าในเชิงพาณิชย์ ความร่วมมือระดับชาติและสถาบัน การพัฒนาสังคม วัฒนธรรม และความเข้าใจซึ่งกันและกัน 2) ปัจจัยส่งเสริมระดับสถาบัน มี 4 องค์ประกอบย่อย คือ การมีชื่อเสียงในระดับนานาชาติ การส่งเสริมคุณภาพและมาตรฐานนานาชาติ การพัฒนาผู้เรียนและผู้สอน และการสร้างองค์ความรู้

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการศึกษาของวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ ครอบคลุมองค์ประกอบย่อย ด้านหลักสูตร การเรียนการสอน ผู้สอน และผู้เรียน

องค์ประกอบที่ 3 การบริหารจัดการ องค์ประกอบนี้ครอบคลุมองค์ประกอบย่อย คือ ทรัพยากร สัมปทาน อาคาร สถานที่ งบประมาณและการเงิน และบุคลากรสายสนับสนุน สรุปได้ดังภาพที่ 5.1

ภาพที่ 5.1 การนำเสนอรูปแบบการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย

4. การนำเสนอข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิตในประเทศไทย

1) ในการจัดตั้งสถาบันครั้งแรก ควรวางแผนจำนวนผู้เรียนที่จะรับเข้าเรียน โดยวางแผนร่วมกับสถานบริการสุขภาพ ก่อนการเปิดหลักสูตร ควรเปิดเป็นภาควิชาก่อนที่จะตั้งเป็นวิทยาลัยโดยให้มีความพร้อม เพื่อจะพัฒนาไปเป็นวิทยาลัยพร้อมๆ ไปด้วยกับการเพิ่มผู้ปฏิบัติงาน

ให้สามารถทำงานได้อย่างเต็มศักยภาพ ควรร่วมมือกับสถาบันที่มั่นคง และนำหลักสูตรที่ผ่านการรับรองแล้วมาใช้เพื่อจะเริ่มต้นได้เร็ว ซึ่งอาจทำได้ในลักษณะโครงการร่วม

2) มีการจัดโครงสร้างในแนวราบ มีตำแหน่งผู้บริหารน้อย ทำให้มีโอกาสจ้างผู้บริหารได้เพียงพอที่จะปฏิบัติงานได้อย่างเต็มที่ เต็มศักยภาพ และลดภาระงานภาควิชา เพื่อให้อาจารย์สามารถทำงานได้อย่างคล่องตัว ทำให้องค์กรปรับตัวได้ง่าย จัดโครงสร้างให้มีการเชื่อมโยงกับสถาบันในต่างประเทศที่มีความเป็นนานาชาติ

3) มีมาตรฐานการจัดตั้งสถานศึกษาผลิตพยาบาลนานาชาติ โดยเลือกองค์กรสถาบันนานาชาติที่ตรวจประเมินคุณภาพ และควรเพิ่มเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาเทียบเคียงต่างประเทศ

4) ให้ความร่วมมือกับองค์กรหรือหน่วยงานอื่นๆ ด้านหอพักนักศึกษา ร้านอาหาร ในบริเวณใกล้เคียงที่เป็นร้านอาหารนานาชาติ ร้านค้าต่างๆ ที่ต้องใช้ในการจัดการเรียนการสอน

5) ทำข้อตกลงกับสถาบันที่มีความมั่นคง ในด้านการจัดการแลกเปลี่ยนบุคลากรทางการศึกษา นักศึกษา ตลอดจนหลักสูตรร่วม แต่ต้องไม่ขัดต่อกฎหมาย ข้อบังคับ และประกาศที่เกี่ยวข้อง และทำข้อตกลงร่วมกับสถาบันที่เป็นผู้ใช้บัณฑิตที่ชัดเจน

6) ให้ความร่วมมือกับโรงพยาบาลทั้งในประเทศและต่างประเทศที่ต้องการพยาบาลที่มีความเป็นนานาชาติ เพื่อการลงทุนร่วมกัน หาแหล่งฝึกภาคปฏิบัติที่ใช้ภาษาอังกฤษตลอด ต้องสร้างข้อตกลงที่เข้มแข็งต่อกัน

7) ประสานกับกระทรวงการต่างประเทศ และกระทรวงพาณิชย์ ขับเคลื่อนนโยบาย และช่วยผลักดันเกี่ยวกับการดำเนินการด้านศูนย์การศึกษา และการสรรหา ด้านการโอนหน่วยกิต เรื่องปริญญาคู่ และด้านการประชาสัมพันธ์

8) มีแผนการตลาดที่ชัดเจน และควรหารายได้เสริมหลักสูตร และหารายได้อื่นๆ เพื่อเสริมสร้างความแข็งแกร่งของความเป็นนานาชาติ ดึงทุนนานาชาติเข้ามา โดยค่าเล่าเรียนต้องไม่สูงเกินไป และคุณภาพต้องเป็นไปตามมาตรฐานนานาชาติ และต้องแข่งขันได้

9) สรรหาอาจารย์ที่มีความสามารถ โดยรับอาจารย์ที่มีผลงานวิชาการ นวัตกรรมที่ใช้ได้ในระดับนานาชาติก่อน โดยต้องเป็นทุนวิจัยจากนานาชาติ มีเจ้าหน้าที่สายสนับสนุนอย่างเพียงพอในด้านการให้บริการ การติดต่อสื่อสาร งานธุรการต่าง ๆ

10) จัดตั้งศูนย์การศึกษานานาชาติ สิ่งแวดล้อมในสถาบันให้มีความเป็นนานาชาติ พัฒนาเป็นห้องเรียนให้เป็นห้องเรียนจำลอง ศูนย์การเรียนภาษาต่างๆ หรือการให้ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรด้านภาษา

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยพบประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์สภาพปัจจุบันการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติในประเทศไทยและแนวปฏิบัติที่ดีของการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตร์ในต่างประเทศ

1.1 การวิเคราะห์สภาพปัจจุบันการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย พบดังนี้

สถาบันการศึกษาพยาบาล จำนวนทั้งสิ้น 89 สถาบัน มีที่จัดการศึกษาหลักสูตรนานาชาติ สาขาพยาบาลศาสตร์ จำนวน 2 สถาบัน ได้แก่ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาลัยเชียงใหม่ และคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ในส่วนของคณะพยาบาลศาสตร์มิชชั่น มหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก จัดการเรียนการสอนในปีที่ 1 เป็นนานาชาติ และมีสิ่งแวดล้อมของสถาบันที่มีความเป็นนานาชาติ ทั้งนี้เพราะคณะอื่นๆที่จัดการศึกษา อยู่ในมหาวิทยาลัยเป็นหลักสูตรนานาชาติ แต่สำหรับในปีที่ 2-3-4 คณะพยาบาลศาสตร์จัดการศึกษาเป็นภาษาไทย ด้วยความจำกัดของอาจารย์ผู้สอนและแหล่งฝึกภาคปฏิบัติที่พยาบาลพี่เลี้ยงในแหล่งฝึกยังมีสมรรถนะในด้านการใช้ภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ นอกจากนี้ยังมีคณะพยาบาลศาสตร์ บางสถาบันเคยขอรับรองหลักสูตรจากสภาการพยาบาล เพื่อเปิดหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (นานาชาติ) แต่ด้วยข้อจำกัดของอาจารย์ผู้สอน ทำให้ต้องปิดหลักสูตรนานาชาติเหลือคงไว้เป็นหลักสูตรภาษาไทย ทั้งนี้ในปีการศึกษา 2561 ได้มีสถาบันการศึกษาพยาบาลได้ขอเปิดหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (นานาชาติ) เพิ่มขึ้นอีก ได้แก่ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เป็นหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรภาษาอังกฤษ) คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เป็นหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (นานาชาติ) นอกจากนี้ยังมีคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต ชื่อ หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (2 ภาษา) (ข้อมูลจากสภาการพยาบาล 17 ธันวาคม 2561) การจัดการศึกษานานาชาติระดับปริญญาตรี ก่อให้เกิดผลดีต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย ทั้งนี้เพื่อรองรับโรงเรียนนานาชาติในประเทศไทย เพราะปัจจุบันมีโรงเรียนนานาชาติเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ยังเพื่อรองรับการเป็นศูนย์กลางสุขภาพระดับนานาชาติ (Medical hub) ของประเทศไทย ซึ่งมีชาวต่างชาติเข้ามาใช้บริการทางการแพทย์ในประเทศไทยเพิ่มขึ้น ทั้งที่เป็นชาวต่างชาติที่พำนักและทำงานในประเทศไทย และที่เข้ามาด้วยจุดประสงค์เพื่อรับบริการทางการแพทย์โดยเฉพาะ โดยที่หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (นานาชาติ) จะสามารถผลิตพยาบาลที่มีสมรรถนะในการดูแลผู้ป่วยต่างชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในส่วนของโครงสร้างหลักสูตร ที่มีหน่วยกิตรวมระหว่าง 141 -145 หน่วยกิต หมวดวิชาต่างๆ มีหน่วยกิตเป็นไปตามเกณฑ์สภาการพยาบาล ปี 2560 ยกเว้นภาคปฏิบัติของหมวดวิชาเฉพาะ ในกลุ่มวิชาพื้นฐานวิชาชีพและกลุ่มวิชาชีพ ที่ต้องมี ≥ 36 หน่วยกิต ทำให้วิทยาลัยพยาบาลนานาชาติจะต้อง

ทำความเข้าใจร่วมกับแหล่งฝึกภาคปฏิบัติ ได้แก่ ทั้งโรงพยาบาล โรงเรียน โรงงาน และชุมชน เพื่อให้ นักศึกษาฝึกภาคปฏิบัติในสภาพที่เป็นจริง ดังนั้นจะต้องวางแผนตารางการฝึกภาคปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้บัณฑิตมีสมรรถนะเชิงวิชาชีพครอบคลุมตามเป้าหมายที่วางไว้ สอดคล้องกับ การศึกษาของ ไพรวลัย โคอรรถะ สุวิมล โพธิ์กลิ่น อภิชัย กรมเมือง (2560) ในด้านสิ่งสนับสนุนการ เรียนการสอน ที่พบว่าสถาบันการศึกษาพยาบาลต้องมีห้องปฏิบัติการพยาบาลและอุปกรณ์ หนังสือ ตำรา ฐานข้อมูลทางการพยาบาลและสาขาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ทันสมัยและเพียงพอ รวมทั้งแหล่งฝึก ปฏิบัติการพยาบาลที่เพียงพอในทุกสาขาทางการพยาบาล โดยให้ความสำคัญกับการฝึกภาคปฏิบัติ เนื่องจากสมรรถนะที่ได้รับจากการฝึกปฏิบัตินี้ส่งผลให้การดูแลผู้ป่วยมีประสิทธิภาพมากขึ้น ทำให้ ผู้ป่วยมีความปลอดภัย ทั้งนี้สำหรับประเทศไทยนั้น สภาการพยาบาลได้กำหนดตัวบ่งชี้ด้านแหล่งฝึก ปฏิบัติการพยาบาล ด้านการจัดหาบุคลากรและการสนับสนุนทรัพยากรทางการศึกษา เป็นตัวบ่งชี้ หนึ่งในการรับรองสถาบันการศึกษาวិชาการพยาบาลและการผดุงครรภ์

1.2 ผลการวิเคราะห์แนวปฏิบัติที่ดีของการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตร์ในต่างประเทศ จากกรณีวิเคราะห์วิสัยทัศน์ ที่เป็นสิ่งที่มุ่งหวังจะให้ มี หรือเกิดขึ้นในอนาคตซึ่งผู้บริหารวิทยาลัยจะต้อง เป็นผู้กำหนด โดยทุกคนในวิทยาลัยมีส่วนร่วม ซึ่งท้าทายความสามารถ ดังเช่นของ Alice Lee Centre for Nursing Studies มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ มีวิสัยทัศน์เพื่อจัดการศึกษา ด้านการพยาบาลที่มีคุณภาพสูง โดยมีหลักสูตรปริญญาตรีที่ถูกออกแบบมาเพื่อพัฒนาพยาบาลให้มี ความสามารถ และมีจิตบริการ ทั้งยังเป็นผู้นำด้านสาธารณสุขของสิงคโปร์และประเทศในแถบภูมิภาค หรือของโรงเรียนพยาบาล มหาวิทยาลัยซิดนีย์ ที่มีวิสัยทัศน์กล่าวว่า บุคลากรและนักศึกษามีส่วนร่วม ในคุณภาพของการศึกษาด้านพยาบาลและผดุงครรภ์ รวมถึงงานวิจัยซึ่งส่งผลต่อนโยบาย ในระดับประเทศและระดับนานาชาติ การปฏิบัติเพื่อพัฒนาด้านสาธารณสุข คณะพยาบาลศาสตร์ และการผดุงครรภ์ มหาวิทยาลัยคิงส์ คอลเลจ ที่กล่าวว่าให้ความสำคัญกับการเป็นผู้นำโลกด้าน การศึกษา วิจัยและการบริการ และมีบทบาทเชิงรุกในการเชื่อมโยงระหว่างโลกที่ซับซ้อนมากขึ้น จะ เห็นได้ว่าสถาบันการศึกษาพยาบาล ที่ติดอันดับของการจัดอันดับมหาวิทยาลัย (QS World University Rankings) จะให้ความสำคัญกับการวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ด้านการพยาบาลและ สุขภาพ เพราะการจัดอันดับโดยใช้ตัวชี้วัด 5 ปัจจัย และมีน้ำหนักแตกต่างกันไป ประกอบด้วยดังนี้ 1) ชื่อเสียงทางวิชาการ (Academic reputation) 40% 2) ชื่อเสียงจากนายจ้าง (Employer reputation) 10% 3) จากอัตราส่วนจำนวนนักศึกษาต่อจำนวนอาจารย์ (Student-to-faculty ratio) 20% 4) จำนวนงานวิจัยที่ถูกนำไปใช้อ้างอิงจากฐานข้อมูลของ Scopus (Citations per faculty) 20% 5) อัตราส่วนจำนวนอาจารย์ต่างประเทศ/นานาชาติ (International faculty ratio) 5%) และ 6) อัตราส่วนจำนวนนักศึกษาต่างประเทศ/นานาชาติ (International student ratio) 5 % (World University Rankings Methodology, 2018)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นเพื่อเตรียมความพร้อมในการเป็นวิทยาลัย พยาบาลนานาชาติในประเทศไทย

ผลการศึกษา พบว่ารายการที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ เท่ากับหรือมากกว่าค่าเฉลี่ย $PNI_{modified}$ ซึ่งเท่ากับ 0.721 มีจำนวน 34 รายการ รายการที่ควรได้รับการพัฒนามากที่สุด 5 รายการแรก คือ แลกเปลี่ยนนักศึกษากับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ กำหนดให้การศึกษา อบรม ฝึกงาน ในต่างประเทศเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา เปิดสอนหลักสูตรสองปริญญาร่วมกับสถาบันการศึกษา พยาบาลในต่างประเทศ (Double degree program) ระบบการเบิกและจ่ายงบประมาณคล่องตัว รวดเร็ว เอื้อต่อการดำเนินงานด้านการศึกษาพยาบาลนานาชาติ และแลกเปลี่ยนอาจารย์ผู้สอน กับสถาบันในต่างประเทศ

จากผลการประเมินความต้องการจำเป็น ซึ่งพบความต้องการจำเป็นที่เร่งด่วนซึ่งต้องพัฒนา จำนวน 34 รายการ โดยมีรายการที่ควรได้รับการพัฒนามากที่สุด 5 อันดับแรก ดังนี้

อันดับ 1 แลกเปลี่ยนนักศึกษากับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ การได้ไป แลกเปลี่ยนกับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ ทำให้นักศึกษาเกิดทักษะด้านวัฒนธรรม และสัมพันธภาพกับบุคคลอื่นในการที่จะทำงานร่วมกับบุคคลต่างชาติและต่างวัฒนธรรม ซึ่งมีความสำคัญต่อวิชาชีพการพยาบาล ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ คอกโก (Kokko, 2011) ที่พบว่า นักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์การไปแลกเปลี่ยนในต่างประเทศ สามารถพัฒนาสมรรถนะด้าน วัฒนธรรมได้ดี ความสามารถนี้ประกอบด้วย การมีองค์ความรู้ด้านวัฒนธรรม การพัฒนาตนเองให้เป็น ผู้ที่มีความเจริญงอกงามส่วนบุคคล (Personal growth) ซึ่งเป็นผลมาจากประสบการณ์ที่ได้รับมา นอกจากนี้ยังเกิดการเปลี่ยนแปลงเจตคติด้านวัฒนธรรมอย่างมีนัยสำคัญ และสอดคล้องกับสุนีย์ แซงสารกิจ และสุทธิพร มุลศาสตร์ (2558) ที่ศึกษาปัจจัยทำนายทางวัฒนธรรมของพยาบาลวิชาชีพ ในโรงพยาบาลเอกชนระดับนานาชาติ พบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับสมรรถนะ ทางวัฒนธรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ประสบการณ์ในการทำงาน การรับรู้นโยบายองค์กร ด้านวัฒนธรรม ความสามารถในการใช้ภาษา เจตคติด้านวัฒนธรรม ค่านิยมทางวัฒนธรรมและความรู้ เกี่ยวกับวัฒนธรรม ปัจจัยที่สามารถร่วมกันทำนายสมรรถนะทางวัฒนธรรมของพยาบาลวิชาชีพได้ ได้แก่ ค่านิยมทางวัฒนธรรมและความสามารถในการใช้ภาษา และสอดคล้องกับกาโรนและแครน (Garone & Craen, 2016) ที่กล่าวว่า โลกาภิวัตน์และความเป็นนานาชาติมีอิทธิพลอย่างมาก ต่อการศึกษาในระดับอุดมศึกษา รวมทั้งการศึกษาพยาบาลที่พยาบาลถูกคาดหวังให้ต้องมีทักษะ ด้านภาษา เพื่อสื่อสารกับผู้ป่วยและผู้ร่วมวิชาชีพ อีกทั้งปัจจุบันพยาบาลต้องดูแลผู้ป่วยที่หลากหลาย เพิ่มขึ้น ทำให้การศึกษาพยาบาลจะต้องเตรียมพยาบาลให้มีความพร้อมในด้านทักษะภาษาและทักษะ ด้านวัฒนธรรม

ดังนั้น การแลกเปลี่ยนนักศึกษา กับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ จะช่วยพัฒนา นักศึกษาพยาบาลให้การพัฒนาตนเองในด้านประสบการณ์ด้านวัฒนธรรมได้เป็นอย่างดี

อันดับ 2 กำหนดให้การศึกษา อบรม ดูงานในต่างประเทศเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ในการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตร์ (นานาชาติ) ควรกำหนดการศึกษา อบรม ดูงาน ในต่างประเทศเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา โดยที่นักศึกษาทุกคนจะต้องปฏิบัติเช่นเดียวกัน แต่ อาจจะมี ความแตกต่างกันในด้านของประเทศที่ไป โดยใช้หลักการของประสบการณ์ หรือจุดมุ่งหมาย ที่สถาบันต้องการเป็นตัวกำหนด เพื่อให้ให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ที่เหมือนกันหรือใกล้เคียงกัน ทั้งนี้ สถาบันจะต้องคำนึงถึงค่าใช้จ่ายที่จะต้องจ่ายโดยกำหนดให้ชัดเจน และปฐมนิเทศให้นักศึกษาและ ผู้ปกครองรับรู้และเข้าใจตั้งแต่แรกเข้าเรียน ว่าสถาบันจะเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายหรือให้นักศึกษา เป็นผู้รับผิดชอบเอง ด้วยจำนวนเงินเท่าไร สอดคล้องกับไนท์ (Knight, 2008) ที่ให้แนวทางที่สำคัญ ในการจัดการศึกษานานาชาติในระดับสถาบัน ว่าคือ การมีกิจกรรมนานาชาติ ได้แก่ การไปศึกษา ในต่างประเทศ

อันดับ 3 เปิดสอนหลักสูตรสองปริญญาร่วมกับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ

(Double Degree Program) เป็นหลักสูตรปริญญา 2 ประเทศ กล่าวคือ นักศึกษาสามารถได้รับวุฒิ จากสถาบันต่างประเทศ เมื่อเทียบค่าใช้จ่ายหลักสูตรแบบนี้จะถูกกว่าการเรียนคอร์สปริญญา ในต่างประเทศทั่วไป ทำให้นักศึกษาสามารถปรับตัวได้ง่าย รวมทั้งลดปัญหาเรื่องของการขอวีซ่า นอกจากผลดีที่เกิดกับนักศึกษายังก่อให้เกิดผลดีต่อวิทยาลัย เพราะเป็นโอกาสที่วิทยาลัยจะได้ร่วมมือ กันพัฒนาคุณภาพของกระบวนการเรียนการสอน การทำวิจัยของอาจารย์อีกด้วย สอดคล้องกับไนท์ (Knight, 2008) ที่ให้แนวทางที่สำคัญในการจัดการศึกษานานาชาติในระดับสถาบันว่าคือ การมี กิจกรรมนานาชาติ ได้แก่ การมีเครือข่ายร่วมมือกันในการพัฒนาหลักสูตร และสอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2548) ที่ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมความร่วมมือในระดับ นานาชาติ เช่น การจัดหลักสูตรร่วม

อันดับ 4 ระบบการเบิก และจ่ายงบประมาณคล่องตัว รวดเร็ว เอื้อต่อการดำเนินงานด้าน

การศึกษาพยาบาลนานาชาติ เพื่อให้วิทยาลัยพยาบาลนานาชาติสามารถดำเนินการได้บรรลุผลสำเร็จ ตามพันธกิจของวิทยาลัยที่ตั้งไว้ จะต้องมีการเบิกและจ่ายงบประมาณคล่องตัว รวดเร็ว และ สถาบันจะต้องมีความมั่นคงทางการเงินอีกด้วย สอดคล้องกับ กวิน ปลายอ่อน (2561) พบว่าระบบการ เบิกและจ่ายเงินงบประมาณคล่องตัว รวดเร็ว เอื้อต่อการดำเนินงานของบุคลากร ทำให้เกิดการ ปฏิบัติงานอย่างเต็มศักยภาพให้คุ้มกับเวลาและค่าจ้าง บุคลากรที่สังกัดหน่วยงานที่แตกต่างกัน มี ระดับการนำนโยบายด้านความยั่งยืนทางการเงินไปสู่การปฏิบัติแตกต่างกันใน 3 วิธีการ คือ การ ควบคุมต้นทุนในการดำเนินงาน การแสวงหารายได้เพิ่มเติมจากที่ดำเนินการอยู่ และการใช้ งบประมาณตามแผนที่ตั้งไว้อย่างเหมาะสมและคุ้มค่า

อันดับ 5 แลกเปลี่ยนอาจารย์ผู้สอนกับสถาบันในต่างประเทศและแลกเปลี่ยนอาจารย์ผู้สอนกับสถาบันในประเทศ โดยที่การแลกเปลี่ยนอาจารย์กับสถาบันในต่างประเทศ จะช่วยให้ได้อาจารย์ได้เรียนรู้ระบบบริการสุขภาพ บทบาทหน้าที่ของพยาบาล การเรียนการสอนด้านการพยาบาล ในสถาบันการศึกษาต่างประเทศ นอกเหนือจากความรู้ทางการพยาบาลแล้ว ผู้เข้าร่วมโครงการยังได้รับประสบการณ์ในการเดินทางไปต่างประเทศ ได้ฝึกทักษะการใช้ชีวิตในต่างประเทศ ได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้วัฒนธรรมที่แตกต่างกัน และได้รับมิตรภาพจากเพื่อนต่างสถาบัน อันจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษา และเกิดความร่วมมือในด้านวิชาการในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หนึ่งของการเปิดสอนหลักสูตรนานาชาติ คือ เพื่อให้อาจารย์ชาวไทยและอาจารย์ชาวต่างชาติได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นด้านความรู้ทางวิชาการ และวัฒนธรรมต่างๆ ร่วมกัน ได้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ต่างวัฒนธรรมและต่างชาติ การทำวิจัย การประชุม การสัมมนา รวมทั้งการพัฒนาหลักสูตรร่วมกันกับมหาวิทยาลัย หรือองค์กรต่างประเทศ ที่เป็นคู่สัญญา

ที่เป็นเช่นนี้ อาจเนื่องจากว่า การที่จะเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติได้นั้น นอกจากจะต้องผลิตพยาบาลที่มีความรู้และสมรรถนะเชิงวิชาชีพแล้ว ยังต้องสามารถปฏิบัติงานได้ทั้งในประเทศที่ตนอยู่และต่างประเทศ โดยให้บริการแก่ผู้ใช้บริการต่างเชื้อชาติ ต่างวัฒนธรรม จึงมีความจำเป็นที่ต้องมีองค์ประกอบที่เพิ่มขึ้นมากกว่าการเป็นวิทยาลัยพยาบาลในประเทศ สอดคล้องกับไนท์ (Knight, 2008) ที่กล่าวว่า การออกแบบหลักสูตร กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับต่างประเทศ กิจกรรมที่มีความเป็นนานาชาติในต่างประเทศ ต้องประกอบไปด้วย 1) กิจกรรมของบุคคล ได้แก่ การที่ผู้เรียนมีการไปศึกษาในต่างประเทศเป็นภาคการศึกษาหรือเป็นปี การไปฝึกงานหรือทำวิจัย หรือการจัดการศึกษาในต่างประเทศตลอดหลักสูตร และการมีกิจกรรมในต่างประเทศของอาจารย์ผู้สอนและผู้เชี่ยวชาญเพื่อการเรียนการสอนและการวิจัย การช่วยสอนหรือเป็นที่ปรึกษาเพื่อพัฒนาอาจารย์ 2) การเคลื่อนย้ายการสอนข้ามพรมแดน เป็นโปรแกรมหรือหลักสูตรที่ให้กับผู้เรียนในต่างแดนอาจเป็นหลักสูตรร่วม หรือหลักสูตรสองปริญญา การเคลื่อนย้าย รวมถึงการศึกษาในระดับปริญญา หรือหลักสูตรอบรมที่จัดให้กับคู่ความร่วมมือที่มีการเซ็นข้อตกลงร่วมมือระหว่างนานาชาติหรือสถาบันในประเทศ เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ทั้งที่หวังผลกำไรและไม่หวังผลกำไรตอบแทน 3) การเคลื่อนย้ายผู้สอนให้ไปสอนข้ามพรมแดน เป็นการที่สถาบันเข้าไปจัดการเรียนการสอนในต่างประเทศและ 4) โครงการที่จัดขึ้นในต่างประเทศ เป็นโครงการที่มีความหลากหลายของกิจกรรม ได้แก่ หลักสูตรร่วมมือในการทำวิจัย การเทียบเคียงสมรรถนะ และการให้ช่วยเหลือกันเพื่อการพัฒนาวิชาชีพ สอดคล้องกับรัมเบิลและคณะ (Rumbley & Altbach, 2016) ที่ได้วิเคราะห์การศึกษานานาชาติระดับอุดมศึกษาและได้แบ่งเป็นการศึกษาในประเทศ (Local) และการไปศึกษาในต่างประเทศ (Global) ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกลยุทธ์ ปัจจัยทางสังคม เศรษฐกิจและการเมือง โดยพบว่า

การไปศึกษาในต่างประเทศ เป็นองค์ประกอบสำคัญของหลักสูตรนานาชาติในหลายสถาบัน และสอดคล้องกับแนวทางการจัดการศึกษาหลักสูตรนานาชาติตามประกาศของทบวงมหาวิทยาลัย (2542) ที่ให้มีกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความเป็นนานาชาติ ได้แก่ การแลกเปลี่ยน นักศึกษาและนักวิชาการ รวมถึงการปฏิสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมและระหว่างชาติ เป็นต้น

ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติของกลุ่มผู้สอน พบว่ามีรายการที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับหรือมากกว่าค่าเฉลี่ย ทั้งสิ้น 34 รายการ ในขณะที่กลุ่มผู้เรียน พบว่ามีทั้งสิ้น 35 รายการ โดยมี 3 ข้อรายการแรกที่มีลำดับเท่ากันในกลุ่มผู้สอนและผู้เรียน คือ 1) แลกเปลี่ยนนักศึกษากับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ 2) กำหนดให้การศึกษาอบรม ฝึกงานในต่างประเทศเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา 3) เปิดสอนหลักสูตรสองปริญญาพร้อมกับ สถาบันการศึกษาพยาบาล ในต่างประเทศ และมีข้อที่มีลำดับต่างกันมากที่สุด คือ อาจารย์มีคุณสมบัติ ตามเกณฑ์ผู้สอนหลักสูตรพยาบาลนานาชาติ ได้แก่ ทักษะภาษาอังกฤษ ประสบการณ์ด้านการสอน ประสบการณ์ด้านการพยาบาล รองลงมา คือ ช่วยเหลือด้านการเงินแก่นักศึกษาต่างชาติที่มีปัญหา ด้านการเงิน เช่น ให้ทุนแบบมีเงื่อนไข ทุนผู้ช่วยวิจัย โดยพบว่าผู้เรียนให้ความสำคัญด้าน ความต้องการจำเป็นสูงกว่าผู้สอนมาก ที่เป็นเช่นนี้ อาจเนื่องจากว่าผู้เรียนเห็นว่าเป็นปัจจัยที่สนับสนุน การเรียนของตัวผู้เรียนโดยตรง ในขณะที่ผู้สอนมีประสบการณ์มากกว่า จึงมองเห็นถึงความจำเป็น ที่จะต้องให้มีสิ่งสนับสนุนเพื่อให้การดำเนินการในการจัดการศึกษาของการเป็นวิทยาลัยพยาบาล นานาชาติเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงเน้นที่การบริหารจัดการด้านหลักสูตร การจัดการเรียน การสอน งบประมาณ และความร่วมมือของสถาบันการศึกษาในต่างประเทศ แต่ในส่วนความต้องการของ ผู้เรียนจะให้ความสำคัญ ทรัพยากร มากกว่ากลุ่มผู้สอน แต่อย่างไรก็ตามในภาพรวมความต้องการ จำเป็นของทั้ง 2 กลุ่มมีความใกล้เคียงกัน สอดคล้องกับผลการสังเคราะห์แนวปฏิบัติที่ดีของการจัด การศึกษาพยาบาลศาสตร์ในต่างประเทศ ที่พบว่ามหาวิทยาลัยชั้นนำที่เปิดหลักสูตรการพยาบาล นานาชาติ จะมีโครงการความร่วมมือกับต่างประเทศมาอย่างยาวนาน ในด้านการพยาบาลและ วิทยาศาสตร์สุขภาพ มีโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาต่างชาติกับต่างประเทศในช่วงฤดูร้อน มีส่วน ร่วมในการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน ตลอดจนมีการหมุนเวียนนักศึกษา เพื่อไป ฝึกภาคปฏิบัติ หรือประสบการณ์ ในแหล่งฝึกของต่างประเทศทั้งในสถานพยาบาลและในชุมชน ชาลส์และเพลเจอร์ (Charles & Plager, 2015) กล่าวว่า การแลกเปลี่ยนผู้เรียนมีความสำคัญ ในการ พัฒนาผู้เรียนทั้งในด้านความรู้ เจตคติ และประสบการณ์ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในด้านวัฒนธรรมและ สถานการณ์ของโลก ทำให้ผู้เรียนเกิดการวิเคราะห์และเข้าใจในความแตกต่างทางวัฒนธรรม และ นำไปสู่การประยุกต์ใช้ในการดูแลผู้ป่วยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตอนที่ 3 ผลการนำเสนอรูปแบบการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย

ผลจากการศึกษา ได้รูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย ซึ่งประกอบด้วย ดังนี้ 1) หลักการและเหตุผลการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย 2) ปรัชญา วิสัยทัศน์ เป้าหมาย พันธกิจ สถานภาพและโครงสร้างองค์กร และองค์ประกอบที่สำคัญ คือ องค์ประกอบที่ 1 ปัจจัยส่งเสริมระดับชาติและระดับสถาบันเพื่อการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ แบ่งเป็น 1) ปัจจัยระดับชาติ ซึ่งมี 4 องค์ประกอบย่อย คือ การสร้างพันธมิตร การสร้างรายได้และการค้าในเชิงพาณิชย์ ความร่วมมือระดับชาติและสถาบัน การพัฒนาสังคม วัฒนธรรม และความเข้าใจซึ่งกันและกัน 2) ปัจจัยระดับสถาบัน มี 4 องค์ประกอบย่อย คือ การมีชื่อเสียงในระดับนานาชาติ การส่งเสริมคุณภาพและมาตรฐานนานาชาติ การพัฒนาผู้เรียนและครูสอน และการสร้างองค์ความรู้ องค์ประกอบที่ 2 การจัดการศึกษาของวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ ครอบคลุมองค์ประกอบย่อย ด้านหลักสูตร การเรียนการสอน ผู้สอน และผู้เรียน และองค์ประกอบที่ 3 การบริหารจัดการ องค์ประกอบนี้ครอบคลุมองค์ประกอบย่อย คือ ทรัพยากรสนับสนุน อาคาร สถานที่ งบประมาณและการเงิน และบุคลากรสายสนับสนุน สอดคล้องกับชุดนิมา สัจจามันท์ (2558) ที่พบว่ายุทธศาสตร์ระดับสถาบันของความเป็นสากลของการจัดการศึกษา ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ การบริหารจัดการ การจัดการศึกษา การวิจัย และการบริการทางวิชาการ และสอดคล้องกับไพรวลัย โศตรตะ สุวิมล โพธิ์กลิ่น และอภิชัย กรมเมือง (2560) ที่ศึกษาอนาคตภาพที่เป็นไปได้ในการจัดการศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตในบริบทประชาคมอาเซียน พบว่ามี 9 ด้าน ได้แก่ 1) แนวคิดทฤษฎีการจัดการศึกษาพยาบาล 2) หลักการจัดการศึกษาพยาบาล 3) ปรัชญาของหลักสูตร 4) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร 5) เนื้อหาของหลักสูตร 6) การจัดกระบวนการเรียนการสอน 7) สิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน 8) คุณลักษณะของนักศึกษาพยาบาลที่พึงประสงค์ในศตวรรษที่ 21 และ 9) การประเมินผลหลักสูตร

จากผลการศึกษาและรายงานการวิจัยที่ผ่านมา พบว่า การจัดการศึกษาพยาบาลศาสตรนานาชาติ มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นมาตามลำดับ แต่ก็พบอุปสรรคที่ทำให้การจัดการศึกษานานาชาติ ไม่ประสบความสำเร็จ เช่น ปัจจัยเกื้อหนุนต่าง ๆ (Resources) อาจารย์ผู้สอนที่ยังมีจำกัด และโครงสร้างองค์กร (Structure of the University) ที่ส่งผลให้การปฏิบัติการดำเนินการสู่ความเป็นนานาชาติในการจัดการศึกษาพยาบาลยังไม่เต็มศักยภาพเท่าที่ควร ดังนั้นการนำรูปแบบการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย ในครั้งนี้ไปใช้ จึงควรเป็นการนำไปใช้ในลักษณะของการปรับเปลี่ยนรูปแบบองค์กรที่มีอยู่แล้ว (Institutional Transformation) ซึ่งมีความเป็นไปได้มากกว่าการจัดตั้งองค์กรใหม่ โดยการลดปัญหาด้านปัจจัยเกื้อหนุนต่าง ๆ (Resources) ที่ยังมีจำกัด และโครงสร้างองค์กร (Structure of the University) ที่สามารถปรับบทบาทและค่อยๆ เปลี่ยนถ่ายเป็นลำดับๆ ซึ่งทรัพยากรและกิจกรรมต่าง ๆ จะถูกจัดกลุ่มและประสานกันใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับความเป็นนานาชาติ เพื่อให้รูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย ที่พัฒนาขึ้นสามารถ

นำไปใช้ได้จริงในทางปฏิบัติจริง ในการเพิ่มความเข้มแข็งและขีดความสามารถของสถาบันการศึกษาพยาบาลในประเทศไทย ให้เป็นศูนย์กลางการศึกษาในอุดมศึกษาของภูมิภาค และได้รับการยอมรับจากนานาชาติ พร้อมกับข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเพื่อให้การจัดการศึกษานานาชาติสาขาพยาบาลศาสตร์มีประสิทธิผลบรรลุตามเป้าหมาย

ตอนที่ 4 การนำเสนอข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตรนานาชาติในประเทศไทย

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายระดับสถาบัน

1. ผู้บริหารสถาบันการศึกษา ที่เป็นองค์กรในภาครัฐและเอกชน สามารถนำรูปแบบไปเป็นแนวทางสำหรับใช้ในการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตรนานาชาติ โดยนำไปกำหนดเป็นยุทธศาสตร์ในการปรับเปลี่ยนรูปแบบองค์กรไปสู่องค์กรจัดการศึกษานานาชาติ ระดับปริญญาตรี สาขาพยาบาลศาสตร์ และใช้ในการกำหนดแผนและแนวทางการจัดการศึกษา ซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของทุกคนในองค์กร ขับเคลื่อน เพื่อให้เกิดการพัฒนาและการสร้างความเข้มแข็งจากภายใน ผ่านกระบวนการเรียนการสอน งานวิจัยและการบริการวิชาการสู่สังคมแห่งความเป็นนานาชาติ โดยปรับรูปแบบการดำเนินงาน สรรหาแหล่งทุน เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมกับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ดังนั้นการพัฒนางานองค์กรสู่การเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทยให้ประสบความสำเร็จ มีขั้นตอนดังนี้

1.1 สร้างความตระหนัก โดยให้ทุกคนในองค์กรเห็นถึงความจำเป็น และประโยชน์ของการขับเคลื่อนสู่ความเป็นนานาชาติทางการพยาบาล ซึ่งจะทำให้เกิดผลดีต่อผู้เรียน บุคลากรทุกคนในองค์กรและสังคม นำไปสู่การร่วมทำพันธสัญญา

1.2 ร่วมทำพันธสัญญา หรือคำมั่นสัญญาของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทุกระดับในสถาบัน ทั้งผู้บริหาร กรรมการบริหารสถาบัน อาจารย์ บุคลากรและผู้เรียน เพื่อการขับเคลื่อนกระบวนการผสมผสานมิติความเป็นนานาชาติเข้าสู่ทั้ง 4 พันธกิจหลักสู่ความเป็นนานาชาติทางการศึกษาพยาบาล โดยกระจายทุนสนับสนุนสิ่งในสิ่งที่จำเป็นก่อน ร่วมกับความสามารถของทีมบุคลากร เพื่อลดต้นทุนและเสริมแรงจูงใจ ตามข้อตกลงในพันธสัญญาที่ได้ร่วมกันทำไว้ และถ่ายทอดคำมั่นสัญญาไปเป็นการวางแผนกลยุทธ์ ที่นำไปสู่การเป็นนานาชาติ

1.3 วางแผนกลยุทธ์ โดยสถาบันต้องเริ่มจากการทำแผนยุทธศาสตร์ในการปรับเปลี่ยนรูปแบบองค์กรของวิทยาลัยพยาบาลให้เข้าสู่วิทยาลัยพยาบาลนานาชาติของประเทศไทย โดยนำพันธกิจหลักทั้ง 4 ด้าน ของรูปแบบในงานวิจัยครั้งนี้ มากำหนดเป็น ยุทธศาสตร์ทั้ง 4 ยุทธศาสตร์ คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 ผลิตภัณฑ์พยาบาลที่มีความรู้ ความสามารถ และมีคุณธรรม จริยธรรม สามารถทำงาน ในระดับนานาชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ยุทธศาสตร์ที่ 2 ผลงานวิจัย

และงานสร้างสรรค์ด้านการพยาบาลที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ ยุทธศาสตร์ที่ 3 เป็น ศูนย์กลางการให้บริการทางวิชาการด้านการพยาบาลแก่สังคม ตามความเชี่ยวชาญของสถาบันทั้งในระดับชาติและนานาชาติ ยุทธศาสตร์ที่ 4 ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของไทยและวัฒนธรรมนานาชาติ เพื่อความเข้าใจอันดีระหว่างบุคคลต่างวัฒนธรรม ที่มีความสำคัญต่องานด้านการพยาบาลพยาบาล โดยมีเป้าประสงค์ที่สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ และนำองค์ประกอบ ทั้ง 3 องค์ประกอบมา กำหนดเป็นกลยุทธ์ ถ่ายทอดสู่ตัวบ่งชี้ และกำหนดค่าเป้าหมายที่สอดคล้องกับตัวบ่งชี้ โดยยึดหลักความเป็นไปได้และแสดงถึงความท้าทายผู้ปฏิบัติให้ดำเนินการเพื่อให้บรรลุค่าเป้าหมายตามที่กำหนดไว้

1.4 ร่วมกันดำเนินงานตามแผนที่ได้วางไว้ โดยการลงมือปฏิบัติตามแผนที่กำหนดไว้ในค่าเป้าหมายที่สอดคล้องกับตัวบ่งชี้ โดยการถ่ายทอดมาจากกลยุทธ์ ทั้ง 3 องค์ประกอบตามยุทธศาสตร์ทั้ง 4 ยุทธศาสตร์ ในการสร้างวัฒนธรรมเกื้อหนุนความเป็นนานาชาติ โดยความร่วมมือกับแหล่งทุนและทรัพยากรอื่นๆ ที่ระบุไว้ในองค์ประกอบทั้ง 3 องค์ประกอบของรูปแบบการเป็นวิทยาลัยนานาชาติของประเทศไทย โดยการดำเนินงานยึดหลักความเป็นไปได้และแสดงถึงความท้าทายผู้ปฏิบัติให้ดำเนินการเพื่อให้บรรลุค่าเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ โดยการใช้หลักการในการแนะนำ การแลกเปลี่ยนข้อมูล และการเอื้ออาทร กำลังใจและเสริมแรงจูงใจจากผู้บริหารเป็นระยะๆ

1.5 ติดตาม ประเมินผลการปฏิบัติ และทบทวนอย่างเปนระบบ โดยการประเมินและส่งเสริมคุณภาพและผลกระทบของการริเริ่มและการดำเนินการตามกลยุทธ์ตาม 4 พันธกิจของความเป็นนานาชาติ การเข้าถึงและการส่งเสริมการดำเนินการ ผลของการดำเนินการและความก้าวหน้าของกลยุทธ์ พร้อมบันทึกเป็นแผนปฏิบัติการประจำปี ในการปรับเปลี่ยนองค์กรเพื่อเข้าสู่ความเป็นนานาชาติ

1.6 ยกย่องเชิดชู โดยการพัฒนาแรงจูงใจ ความตระหนักและการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง การให้เกียรติ การยอมรับความพยายามในการเกิดความเป็นนานาชาติ การกระตุ้นให้เกิดการผสมผสานความเป็นนานาชาติเข้าสู่องค์กร ทั้งนี้จะประสบความสำเร็จได้ต้องอาศัยพลังความสามารถ และความสามัคคีของคนในองค์กร การเสริมแรงจูงใจ กระตุ้นเตือน และการทบทวนพันธสัญญา ช่วยกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลง โดยนำค่าเป้าหมายที่กำหนด ความท้าทายของผู้ปฏิบัติให้ดำเนินการ เพื่อให้บรรลุค่าเป้าหมายมาเป็นเกณฑ์การสร้างแรงจูงใจไปสู่การสร้างการเปลี่ยนแปลงให้เป็นวัฒนธรรมองค์กร (Institutionalizing changes in the culture)

2. นอกจากผู้บริหารสถาบันการศึกษาสามารถนำรูปแบบไปเป็นแนวทางสำหรับใช้ในการจัดการศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (นานาชาติ) โดยนำไปกำหนดเป็นยุทธศาสตร์ในการปรับเปลี่ยนรูปแบบองค์กรแล้ว ยังมีประเด็นที่จำเป็นและควรคำนึงถึง ดังนี้

2.1 ในการปรับเปลี่ยนรูปแบบองค์กรในช่วงแรก ควรวางแผนจำนวนผู้เรียนที่จะรับเข้าเรียนโดยวางแผนร่วมกับสถานบริการสุขภาพและผู้รับบริการ ก่อนการเปิดหลักสูตร และควร

เปิดเป็นภาคีวิชาก่อน เพื่อให้มีความพร้อม และพร้อมๆ ไปด้วยกับการพัฒนาผู้ปฏิบัติให้สามารถทำงานได้อย่างเต็มศักยภาพ ควรร่วมมือกับสถาบันที่มั่นคง และนำหลักสูตรที่ผ่านการรับรองแล้วมาใช้ เพื่อจะเริ่มต้นได้เร็ว โดยอาจทำได้ในลักษณะโครงการร่วม และจัดตั้งศูนย์การศึกษานานาชาติ สิ่งแวดล้อมในสถาบันให้มีความเป็นนานาชาติ พัฒนาห้องเรียนให้เป็นห้องเรียนจำลอง มีศูนย์การเรียนภาษาต่างๆ หรือการให้ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรด้านภาษา

2.2 ควรจัดโครงสร้างในแนวราบ มีตำแหน่งผู้บริหารน้อย ทำให้มีโอกาสจ้างผู้บริหารได้เพียงพอที่จะปฏิบัติงานได้อย่างเต็มที่ เต็มศักยภาพ และลดภาระงานภาคีวิชา เพื่อให้อาจารย์สามารถทำงานได้อย่างคล่องตัว ทำให้องค์กรปรับตัวได้ง่าย และควรจัดโครงสร้างให้มีการเชื่อมโยงกับสถาบันต่างประเทศ (นานาชาติ)

2.3 ควรเพิ่มเกณฑ์ความเป็นมาตรฐานการของสถานการศึกษา ผลิตพยาบาลนานาชาติ เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาที่เทียบเคียงกับต่างประเทศได้ เช่น เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (Education Criteria for Performance Excellence: Edpex) เครือข่ายการประกันคุณภาพมหาวิทยาลัยอาเซียน (ASEAN University Network Quality Assurance: AUN QA) ฯลฯ

2.5 ในการทำข้อตกลงกับสถาบันที่มีความมั่นคง ในด้านการจัดการแลกเปลี่ยนบุคลากรทางการศึกษา นักศึกษา ตลอดจนหลักสูตรร่วม ควรคำนึงถึงกฎหมายข้อบังคับ และประกาศที่เกี่ยวข้อง และทำข้อตกลงร่วมกับสถาบันที่เป็นผู้ใช้บัณฑิตที่ชัดเจน และต้องสร้างข้อตกลงที่เข้มแข็งต่อกันในความร่วมมือกับโรงพยาบาลทั้งในประเทศและต่างประเทศ ที่ต้องการพยาบาลที่มีความเป็นนานาชาติ เพื่อการลงทุนร่วมกัน หาแหล่งฝึกภาคปฏิบัติที่ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารตลอด

2.6 ควรประสานกับกระทรวงการต่างประเทศ และกระทรวงพาณิชย์ ขับเคลื่อนนโยบาย และช่วยผลักดันเกี่ยวกับการดำเนินการด้านศูนย์การศึกษา และการสรรหา ด้านการโอนหน่วยกิต เรื่องปริญญาคู่ และด้านการประชาสัมพันธ์

2.7 ควรมีแผนการตลาดที่ชัดเจน และควรหารายได้เสริมหลักสูตร และหารายได้อื่น ๆ เพื่อเสริมสร้างความแข็งแกร่งของความเป็นนานาชาติ ดึงทุนนานาชาติเข้ามา โดยค่าเล่าเรียนต้องไม่สูง และคุณภาพเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษานานาชาติ เพื่อให้สามารถแข่งขันได้

2.8 ควรสรรหาอาจารย์ที่มีความสามารถ มีสายสนับสนุนอย่างเพียงพอในด้านการติดต่อสื่อสาร งานธุรการต่างๆ รับอาจารย์ที่มีผลงานวิชาการ นวัตกรรมที่ใช้ได้ในระดับนานาชาติก่อน โดยต้องเป็นทุนวิจัยจากนานาชาติ และมีเจ้าหน้าที่สายสนับสนุนเพียงพอในการติดต่อสื่อสารงานธุรการต่างๆ

2.9 ควรมีการวางแผนการการจัดการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ โดยการทำความร่วมมือกับแหล่งฝึกภาคปฏิบัติในประเทศไทย โดยเฉพาะแหล่งฝึกภาคปฏิบัติที่มีความเป็นนานาชาติ และแหล่งฝึกภาคปฏิบัติในต่างประเทศที่เป็นประเทศบ้านเกิดของนักศึกษาที่เข้ามาเรียน ทั้งนี้จะต้องวางแผนในการบูรณาการรายวิชาต่างๆ ให้มีการฝึกร่วมกัน โดยจัดให้นักศึกษาเรียนภาคปฏิบัติในชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ภายหลังจากการเรียนภาคทฤษฎีแล้ว และใช้ระบบครูพี่เลี้ยงช่วยสอน (Mentorship) ทั้งนี้สถาบันการศึกษานานาชาติจะต้องมีการเตรียมความพร้อมและพัฒนาครูพี่เลี้ยงทั้งในด้านภาษาอังกฤษ วิธีการจัดการเรียนการสอนภาคปฏิบัติในคลินิก และการวัดและประเมินผล

2.10 จัดทำแผนการพัฒนาสถาบันไปสู่มหาวิทยาลัยโลก (World-Class University) แม้จะต้องใช้เวลาการที่จะไปสู่เป้าหมาย แต่สถาบันก็จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงแบบบูรณาการ จึงจะสามารถพัฒนาไปสู่การเป็น World-Class University ได้ สถานะด้านการเงินก็เป็นปัจจัยสำคัญในการผลักดันมหาวิทยาลัยในประเทศก้าวไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยโลก ดังนั้นจึงควรรหาแหล่งเงินทุนจากการพัฒนางานวิจัยของสถาบัน จะเห็นว่าระดับความสำเร็จในการพัฒนาสถาบันสู่ระดับสากล จึงเป็นการที่สถาบันได้รับการยอมรับทางวิชาการในระดับนานาชาติ โดยได้รับการจัดอันดับเป็นสถาบันอุดมศึกษาชั้นนำของโลก ในระดับสถาบันหรือระดับสาขาวิชา จากสถาบันกลางที่เป็นที่ยอมรับ

2.11 การสร้างองค์ความรู้จากการวิจัย ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีของมหาวิทยาลัยโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง โดยการหาเงินทุนวิจัย เพราะความรู้ที่ได้จากการวิจัย จะช่วยบูรณาการงานวิจัยเข้าสู่การปฏิบัติการพยาบาลแก่ผู้รับบริการ ซึ่งเป็นนโยบายด้านสุขภาพ การวิจัยเป็นสิ่งที่บูรณาการได้ทุกโปรแกรมการศึกษาของสถาบัน

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายระดับชาติ

องค์กรระดับชาติมีส่วนสำคัญในการผลักดัน โดยนำรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทยไปเป็นแนวทางสู่การขับเคลื่อน การปรับเปลี่ยนองค์กรไปสู่องค์กรการจัดการศึกษานานาชาติระดับปริญญาตรี สาขาพยาบาลศาสตร์ ให้ประสบความสำเร็จได้ ดังนี้

1. สภาการพยาบาลแห่งประเทศไทย ควรทำข้อตกลงร่วมมือกับสภาการพยาบาลของประเทศคู่พันธมิตร แล้วมีการจัดทำเกณฑ์สมรรถนะที่สำคัญ การจัดข้อสอบรวบยอดร่วมกัน เพื่อประกันคุณภาพบัณฑิตที่จบการศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต และสามารถเข้าทำงานในประเทศที่เป็นคู่พันธมิตร

2. สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ควรนำผลที่ได้จากการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นเพื่อเตรียมความพร้อมในการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุง ควบคุม กำกับ และติดตาม การบริหารจัดการการศึกษาพยาบาลศาสตร์

(นานาชาติ) ให้มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง และยั่งยืน จนมีชื่อเสียงเป็นที่ต้องการเข้าศึกษาของนักศึกษาทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ เพื่อตอบสนองตลาดแรงงานทั้งในระดับชาติและนานาชาติ

3. สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ควรทำข้อตกลงกับกระทรวงอื่นๆ ได้แก่ กระทรวงการต่างประเทศ และกระทรวงพาณิชย์ เพื่อช่วยขับเคลื่อนนโยบายการศึกษาพยาบาลนานาชาติ ในระดับปริญญาตรี และช่วยผลักดันเกี่ยวกับการดำเนินการของวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ รวมทั้งการช่วยสรรหานักศึกษาต่างชาติ การโอนหน่วยกิต ความร่วมมือเรื่องปริญญาคู่ และการประชาสัมพันธ์ ซึ่งจะช่วยให้ดึงดูดให้นักศึกษาทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติให้เข้ามาเรียน

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ 2 ส่วน คือ 1) ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ และ 2) ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป มีรายละเอียดดังนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผลจากการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติในประเทศไทยและแนวปฏิบัติที่ดีของการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตร์ในต่างประเทศ ผู้บริหารสถาบันการศึกษาพยาบาล ที่จะขอเปิดสถาบันการศึกษาพยาบาลศาสตร์ (นานาชาติ) สามารถนำรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย ไปใช้ในการจัดเตรียมความพร้อมในการปรับเปลี่ยนองค์กรไปสู่การเป็นนานาชาติด้านการศึกษาพยาบาลต่อไป

2. ผลที่ได้จากการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นเพื่อเตรียมความพร้อมในการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย โดยเฉพาะในรายการที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) สูงในลำดับต้นๆ ช่วยให้ผู้สอนในหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ (นานาชาติ) นำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอน การบริหารจัดการหลักสูตร ให้มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา และพัฒนานักศึกษาให้มีสมรรถนะสากล ตอบสนองความต้องการของสถานบริการสุขภาพทั้งในระดับชาติและนานาชาติ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรนำรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทยไปทำวิจัยต่อยอดเพื่อพัฒนากลยุทธ์การจัดการศึกษานานาชาติ สาขาพยาบาลศาสตร์บัณฑิตในประเทศไทย พร้อมทั้งศึกษาตัวชี้วัดความสำเร็จของการจัดการศึกษานานาชาติ สาขาพยาบาลศาสตร์ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการประเมินการจัดการศึกษาในรูปแบบวงจรคุณภาพ

2. ศึกษาวิจัยเทียบเคียงการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตร์ นานาชาติ ที่มีการทำรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย กับสถาบันการศึกษาพยาบาลที่ได้รับการจัดอันดับสถาบันการศึกษาพยาบาลของ QS World University Rankings ใน 10 อันดับแรก เพื่อพัฒนาสถาบันให้เป็นที่ยอมรับและแข่งขันได้

3. ทำวิจัยประเมินความเป็นไปได้ของการนำรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทยไปใช้ในการจัดการการศึกษาศาสตร์นานาชาติ ตามกรอบการศึกษาคือความเป็นไปได้ 5 ด้าน (TELOS) ประกอบด้วย 1) ด้านเทคนิคและระบบ 2) ด้านเศรษฐศาสตร์ 3) ด้านกฎหมาย 4) ด้านการปฏิบัติงาน และ 5) ด้านตารางเวลา เพื่อประเมินผลการนำรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย ไปใช้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนได้ตามสภาพจริง พร้อมวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรคและแนวปฏิบัติที่ดี

4. วิจัยเพื่อศึกษาอนาคตภาพ (Futuristic Research) ของการจัดการศึกษาศาสตร์นานาชาติ ในระดับปริญญาตรีในประเทศไทย ในทศวรรษหน้า โดยศึกษาจากผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษานานาชาติ ในระดับอุดมศึกษา ทั้งสาขาพยาบาลศาสตร์ และสาขาอื่นที่เกี่ยวข้องโดยให้ความหลากหลาย รวมทั้งผู้บริหารสถานประกอบการหรือโรงพยาบาลที่ให้บริการพยาบาลในระดับนานาชาติ ด้วยกระบวนการวิจัยแบบ EDFR (Ethnographic Delphi Future Research) เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาจัดการศึกษาศาสตร์นานาชาติ ให้มีคุณภาพ สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตทั้งในและต่างประเทศในอนาคต

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กรมอาเซียน. (2558). *ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. กรมอาเซียน. สืบค้น มิถุนายน 2558,*
จาก :<http://www.mfa.go.th/asean/contents/files/customize-20130130-140805-077346.pdf> .
- กฤษดา แสงดี. *Current Nursing Issues of International Trade and Health.* สืบค้น
กันยายน 2558, จาก
:http://ihppthaigov.net/ith/docs/ss4/ITHC4-0_nursing%20issues_DrKrisada.pdf/
- กนิษฐา นาวารัตน์. (2549). *การพัฒนา รูปแบบและกลยุทธ์การส่งเสริมความเป็น
ศูนย์กลางการศึกษานานาชาติของประเทศไทยในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้*
(วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาอุดมศึกษา ภาควิชานโยบาย
การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์). กรุงเทพฯ.
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กวิน ปลายอ่อน. (2561). *การนำนโยบายด้านความยั่งยืนทางการเงินไปสู่การปฏิบัติของบุคลากร
วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดล. วารสารการพัฒนางานประจำสู่งานวิจัย,
5 (สิงหาคม), 61-69.*
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). *แนวทางความตกลงร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษาไทย
กับสถาบันอุดมศึกษาต่างประเทศ พ.ศ. 2550. เล่ม 124 ตอนพิเศษ 57ง หน้า 2
ราชกิจจานุเบกษา วันที่ 11 พฤษภาคม 2550.*
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาพยาบาลศาสตร์ พ.ศ. 2560.
เล่ม 135 ตอนพิเศษ 1ง หน้า 7 ราชกิจจานุเบกษา วันที่ 3 มกราคม 2561.*
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2561). *มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2561.
เล่ม 135 ตอนพิเศษ 199 ง หน้า 19 ราชกิจจานุเบกษา วันที่ 17 สิงหาคม 2561.*
- ครรชิต ทะกอง. (2551). *การประเมินหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรนานาชาติ)
วิทยาลัยนานาชาติ. มหาวิทยาลัยนเรศวร.*
- คำเพชร ภูริปริญญา. (2550). *การนำเสนอยุทธศาสตร์การพัฒนาศาสนาสถาบันอุดมศึกษาไทยสู่การเป็น
มหาวิทยาลัยระดับโลก. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาอุดมศึกษา
ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์). กรุงเทพฯ.
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*

- จรัญญา เทพพรบัญชากิจ. (2556). แนวทางการบริหารจัดการหลักสูตรนานาชาติของมหาวิทยาลัยเอกชนไทย. *วารสารมหาวิทยาลัยพายัพ*, 23(2), 26-46.
- จิรวรรณ ดีประเสริฐ. (2555). ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน กับการใช้เครื่องมือทางการตลาดที่มีประสิทธิผล. *วารสารวิชาการสมาคมสถาบันอุดมศึกษาแห่งประเทศไทย (สสอท.)*, 18(2), 109-119.
- ฉันทลักษณ์ จันทร์ศรี. (2547). *สภาพแวดล้อมทางวิชาการของหลักสูตรนานาชาติ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชุติมา สัจจามันท์. (2558). ความเป็นสากลของการศึกษาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ ในประเทศไทย. *วารสารวิจัยสมาคมห้องสมุด*, 8 (2), 1-19.
- ทพวงมหาวิทยาลัย. (2542). แนวทางการจัดการศึกษาหลักสูตรนานาชาติและหลักสูตรภาษาต่างประเทศของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน. สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.
- ทัศนาศ บัญทอง และรุจา ภูไพบูลย์. (2554). การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนปี พ.ศ. 2558 : ผลกระทบต่อระบบสุขภาพที่พยาบาลควรรู้. *วารสารสภาการพยาบาล*, 60(4), 1-9.
- ธเนศ จิตสุทธิภากร. (2547). *การพัฒนากลยุทธ์การจัดการโปรแกรมนานาชาติของสถาบันอุดมศึกษาไทย*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต). กรุงเทพฯ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธารีวรรณ ไชยบุญเรืองและ สุสันหา ยิ้มยิ้ม. (2556). สมรรถนะในการดูแลสตรีตั้งครรภ์ของนักศึกษาพยาบาลหลักสูตรนานาชาติ. *วารสารสภาการพยาบาล*, 28(3), 55-67.
- นปภา ภัทรกมลพงษ์และคณะ. (2558). การพัฒนารูปแบบและกลยุทธ์เพื่อสร้างความเป็นมหาวิทยาลัยนานาชาติสำหรับมหาวิทยาลัยด้านการบินของประเทศไทย. *วารสารครุศาสตร์*, 43(2), 25-34.
- นิจวรรณ วีรวัฒน์มและนางนภัทร รุ่งเนย. (2555). การบริหารสถาบันอุดมศึกษาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง. *วารสารวิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี*, 23(2), 65-72.
- บุญใจ ศรีสถิตย์นรากร. (2553). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางพยาบาลศาสตร์*. กรุงเทพฯ : ยูแอนดีไอ อินเตอร์ มีเดีย จำกัด,
- ปทีป เมธาคณวุฒิ. (2544). *เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารสถาบันอุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรทิพย์ กาญจนนิต. *ความเป็นสากลของอุดมศึกษา: ต้องดีค่าที่ฐานราก*. สืบค้น 3 กันยายน 2558 จาก : www.fulbrightthai.org/data/articles/inter.doc.
- ทิพย์รัตน์ สีเพชรเหลือง. (2545). *รูปแบบและกลยุทธ์การจัดตั้งมหาวิทยาลัยบริษัทในประเทศไทย*.

- (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุชฎีบัณฑิต). กรุงเทพฯ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิศสมัย อรทัยและศรีเวียง แก้วเต็งเกียรติตระกูล. (2555). การประเมินความต้องการจำเป็นด้านการจัดการศึกษาของหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตตามการรับรู้ของบัณฑิตพยาบาล รามาธิบดี. *รามาริบัติสาร*, 17(3), 463-477.
- ไพฑูริย์ สีนลารัตน์. (2548). *หลักและพื้นฐานการอุดมศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: โครงการตำรา และเอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพรวลัย โศตรตะ, สุวิมล โพธิ์กลิ่นและอภิชัย กรมเมือง. (2560). อนาคตภาพของการจัดการศึกษา หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตในบริบทประชาคมอาเซียน. *วารสารวิจัยทางวิทยาศาสตร์ สุขภาพ*, 11(2), 18-27.
- เฟื่องอรุณ ปรีดีติลก. (2557). ทิศทางการเปิดหลักสูตรนานาชาติของคณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย. *วารสารครุศาสตร์*, 1(42), 111-124.
- มานิต บุญประเสริฐ และคณะ. (2546). *รูปแบบการบริหาร จัดการสถาบันอุดมศึกษาแนวใหม่*. รายงานการวิจัย สำนักนโยบายและแผนการศึกษา สำนักงาน เลขาธิการสภาการศึกษา.
- เยาวลักษณ์ สุขธนะ. *ยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมด้านการศึกษา เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของมหาวิทยาลัยมหิดล*. เอกสารการประชุมสภามหาวิทยาลัยมหิดล ครั้งที่ 461/2555 วันที่ 20 มิถุนายน 2555.
- ระติกรณ์ นิยมะจันทร์. (2558). *การดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาภายใต้บริบทของประชาคมอาเซียน: The Operation of Higher Education Institutions under the Context of ASEAN Economic Community*. เอกสารการประชุมวิชาการ มหาวิทยาลัย สืบค้น พฤษภาคม 2558, จาก: <file:///C:/Users/urai/Downloads/1047.pdf>.
- รัชนี บุญกล้า และปราณี อ่อนศรี. (2557). บทบาทสถาบันการศึกษาพยาบาลสู่การเป็นประชาคมอาเซียน. *วารสารพยาบาลทหารบก*, 15(3), 103-107.
- ละเอียด แจ่มจันทร์และสายสมร เฉลยกิตติ. (2557). พลเมืองอาเซียน: แนวคิดในการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตร์. *วารสารพยาบาลทหาร*, 15(3), 155-161.
- ลิขิตกุล กุศลรัตน์รักษ์. (2558). *การพัฒนาหลักสูตรต้นแบบสาขาวิชาครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์ ตามกรอบสมรรถนะของครูในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในศตวรรษที่ 21*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรคุชฎีบัณฑิต) กรุงเทพฯ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรรณิ แกมเกตุ. (2551). *วิธีวิทยาการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- วรารณณ์ คล้ายประยงค์. (2556). การบริหารจัดการหลักสูตรนานาชาติของสถาบันการศึกษา

- ระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย. *วารสารปัญญาภิวัฒน์*, 5(1), 181-193.
- วาสนา นัยพัฒน์. (2556). พยาบาลกับการเคลื่อนย้ายแบบไร้พรมแดนในยุค AEC: ความท้าทายของพยาบาล. *วารสารการพยาบาลและการศึกษา*, 8(1), 2-10.
- วิกานดา วรรณวิเศษ. (2555). การเตรียมความพร้อมของสถาบันอุดมศึกษาไทยสู่การเป็นประชาคมอาเซียน. 2(6) สืบค้น กุมภาพันธ์ 2555, จาก http://library.senate.go.th/document/Ext3501/3501005_0003.PDF/
- วิจารณ์ พาณิช. (2555). *ความหมายที่แท้ของ internationalization*. สืบค้น 12 กุมภาพันธ์ 2556, จาก : <https://www.gotoknow.org/posts/503159>.
- วิจิตร ศรีสุพรรณ, สุจิตรา เหลืองอมรเลิศ และกฤษดา แสงวงดี. (2555). การเตรียมความพร้อมของวิชาชีพการพยาบาลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน. *Thai Journal of Nursing Council*, 27 (3), 5-10.
- วิภาวี อนุพันธ์พิศิษฐ์, เสนีย์ สุวรรณดี, พรรณทิพา เวชรังษี และนิตินดี สุขเจริญ. (2559). ภาพอนาคตพยาบาลไทยในประชาคมอาเซียน. *วารสารพยาบาลตำรวจ*, 8 (2), 119-128.
- ศิริชัย กาญจนวาสี . (2550) . *ทฤษฎีการประเมิน* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริรีเพ็ญ ศุภกาญจนกันติ, จิรุตม ศรีรัตนบัลล, กฤษดา แสงวงดี และคณะ. (2558). การผลิตแพทย์-พยาบาลไทย กับการเตรียมความพร้อมต่อ AEC.: *กรุงเทพธุรกิจ*. ปีที่ 28 ฉบับที่ 9646 วันพฤหัสบดีที่ 19 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2558. สืบค้น 15 มีนาคม 2558, จาก : https://www.doe.go.th/prd/assets/upload/files/lmia_th/94325197152df544d78395bd47e8f3bf.pdf.
- สมควร ทรัพย์บำรุง. (2553). *การบริหารจัดการมหาวิทยาลัยภายใต้บริบทของการเปลี่ยนแปลง*. สืบค้น 20 มีนาคม 2558, จาก: <https://somkuansub.files.wordpress.com/>.
- สมจิต แดนสีแก้ว. (2558). *บทบาทและความรับผิดชอบของพยาบาลในยุคเศรษฐกิจอาเซียน* เอกสารประกอบการบรรยาย. สืบค้น 15 มีนาคม 2558, จาก: http://www.natne.or.th/images/01_Event/present_pruchumnongkai/1..pdf/.
- สภาการพยาบาล. (2555). *แผนพัฒนาการพยาบาลและการผดุงครรภ์แห่งชาติฉบับที่ 3 (พ.ศ.2555-2559)*. นนทบุรี: สภาการพยาบาล.
- สภาการพยาบาล. (2555). *วิชาชีพการพยาบาลในประชาคมอาเซียน*. เอกสารประกอบการสัมมนา วันที่ 13 ธันวาคม 2555 ห้องประชุมราชนครินทร์ อาคารนครินทร์ศรี สภาการพยาบาล.
- สภาการพยาบาล. (2558). *หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตที่ได้รับความเห็นชอบจาก*

- สภาการพยาบาล. สืบค้น 15 มีนาคม 2558, จาก
http://www.tnc.or.th/files/2009/12/page-38/2_1__14519.pdf/.
- สภาการพยาบาล. (2561). *หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตที่ได้รับความเห็นชอบจากสภาการพยาบาล*. 17 ธันวาคม 2561. สืบค้น 30 มกราคม 2562 ,จาก:
[https://www.tnmc.or.th/images/userfiles/files/2_process\(11\).pdf](https://www.tnmc.or.th/images/userfiles/files/2_process(11).pdf).
- สภาวิจัยแห่งชาติ. (2550). *ระเบียบว่าด้วยการอนุญาตให้นักวิจัยชาวต่างชาติเข้ามาทำงานวิจัยในประเทศไทย พ.ศ. 2550*. ลงวันที่ 29 มิถุนายน 2550.
- สมาคมพยาบาลแห่งประเทศไทย. (2558). *อนาคตการพยาบาล: นำการเปลี่ยนแปลงสู่สุขภาพประชาชนอาเซียน*. เอกสารประกอบการประชุมพยาบาลแห่งชาติ ครั้งที่ 15. วันที่ 9-13 พฤศจิกายน 2558. ณ โรงแรมแอมบาสเดอร์ กรุงเทพฯ.
- สุจิตรา เหลืองอมรเลิศ. (2554). *วิชาชีพการพยาบาลกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน: โอกาสและแนวทาง*. สืบค้น 12 เมษายน 2556, จาก :
<http://philoflanguage.wordpress.com/2013/01/16/>
- สุนีย์ แซงสารกิจ และสุทธิพร มุลศาสตร์. (2558). ปัจจัยที่ทำนายสมรรถนะทางวัฒนธรรมของพยาบาลวิชาชีพ: กรณีศึกษาในโรงพยาบาลเอกชนระดับนานาชาติแห่งหนึ่ง. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์น เอเชีย ฉบับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี*, 6(2), 99-110.
- สุนีย์ จุไรสินธุ์. (2556). มุมมองการอุดมศึกษาไทยก้าวไกลสู่ AEC. สืบค้น 2 มิถุนายน 2558, จาก :
<https://www.slideserve.com/chloe/3875980>.
- สุบิน ยุระรัช, เขียง เกาชิต, สุรเดช แสงเพชร และ ไพบุลย์ สุขวิจิตร. (2554). ความพร้อมในการพัฒนาบัณฑิตของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทยเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. *วารสารวิชาการสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย (สสอท.)*, 17(2), 1-15.
- สุพานี สฤกษ์วานิช. (2555). การบริหารยุทธศาสตร์ภาครัฐ. สืบค้น 1 เมษายน 2557, จาก :
[file:///C:/Users/urai/Downloads/230420151833297503_menuhome%20\(2\).pdf](file:///C:/Users/urai/Downloads/230420151833297503_menuhome%20(2).pdf).
- สุเพ็ญ บุญเจริญ. (2555). ทิศนะต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยของนักศึกษา มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ. *วารสารครุศรีนครินทร์วิโรฒวิจัยและพัฒนา (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*, 4(7), 143-157.
- สุรณี โสรัจจุกุล. (2549). การพัฒนารูปแบบศูนย์พัฒนายุทธศาสตร์การเรียนรู้สำหรับนักศึกษาหลักสูตรนานาชาติที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดคณะกรรมการการอุดมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2558). *การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น (พิมพ์ครั้งที่ 3)*. กรุงเทพฯ:

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุดศิริ หิรัญชอุณหะ, หฤทัย แสงจันทร์, ประณีต ส่งวัฒนาและวงจันทร์ เพชรพิเชษฐเชียร. (2552).

การรับรู้ทางวัฒนธรรมของนักศึกษาและอาจารย์พยาบาลในการดูแลผู้ใช้บริการที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม. *วารสารการพยาบาล*, 24(1), 99-111.

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. *แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการฉบับที่สิบเอ็ด พ.ศ. 2555 –2559*. สืบค้น 20 มีนาคม 2558, จาก :

http://www.tu.ac.th/org/ofrefector/planning/m1_m1/m1_m11/05_plan.pdf.

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2548). *แนวปฏิบัติสำหรับการศึกษานานาชาติ*

ในสถาบันอุดมศึกษาไทย. กรุงเทพฯ: สำนักยุทธศาสตร์อุดมศึกษาต่างประเทศ.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. *ธุรกิจบริการการศึกษานานาชาติระดับอุดมศึกษา*. สืบค้น 12 มกราคม 2558, จาก:

www.nesdb.go.th/.../ธุรกิจบริการการศึกษานานาชาติระดับอุดมศึกษา/

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2556). *เส้นทางประเทศไทยสู่ประชาคมอาเซียน*. เอกสารประกอบการประชุมประจำปี 2556 ของสศช.

ณ อิมแพคเมืองทองธานี วันที่ 16 กันยายน 2551.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2553). *แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2552 – 2559*. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิคจำกัด.

สำนักมาตรฐานและคุณภาพอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2557).

คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา 2557-2561.

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.). (2554). *ยุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทยในการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน ในปี 2558*. สืบค้น 2 มีนาคม 2556, จาก:

<http://www.tm.mahidol.ac.th/th/asean/ASEAN15-Plan.pdf>.

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). *กรอบแผนอุดมศึกษา ระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565)*. สืบค้น 1 มีนาคม 2558, จาก:

qa.eau.ac.th/docs/share_docs/21.pdf /.

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2555). *ประเด็นปฏิรูปอุดมศึกษารอบสอง เล่ม 3*.

กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2556). *แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา*

ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2558). *คู่มือการขอรับใบอนุญาตจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษา*

เอกชน พ.ศ. 2558. สืบค้น 3 มีนาคม 2558, จาก: <http://www.mua.go.th/users/he->

commission/doc/law/ohed%20law/2558-w-b%20new%20u.pdf.

อุดมรัตน์ สงวนศิริธรรม. (2556). การเตรียมความพร้อมของสถาบันการศึกษาพยาบาล
สู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ. ศ. 2558. *พยาบาลสาร*, 39(1), 1-9.

ภาษาอังกฤษ

Altbach (2003). "The Costs and Benefits of The World-Class University," *International Higher Education*, 33, 5-8.

Alden, J., and G. Lin. (2004). *Benchmarking the Characteristics of a World-Class University: Developing an International Strategy at University Level*. Leadership Foundation for Higher Education, London.

Armstrong, N. (2011). *Internationalization of higher education: A case study of Thailand and Malaysia*. Retrieved April 5, 2017, from :
www.assumptionjournal.au.edu/index.php/Scholar/.

Aunguroch, Y. & Gunawan, J. (2015). Nurse preparation towards ASEAN economic community 2015. *International Journal of Health Sciences & Research*. 5(3), 365-368.

Brian L. Heuser, Allie E. Martindale and David J. Lazo. (2015). *Strategic internationalization in higher education: Contexts, organizations, and implications for academic integrity*. Singapore: Springer Science & Business Media.

Burch, J.G. (1992). *Systems analysis, design and implementation*. Boston, USA: Boyd & Fraser Publishing Company.

Charles, H., & Plager, K. A. (2015). Internationalising nursing education from the ground up: The case of Northern Arizona University. In *critical perspectives on internationalising the curriculum in disciplines: Reflective narrative accounts from business, education and health* (pp. 189-203). Sense Publishers.

Chuan, T. C. (2015). *A leading global university centred in Asia, influencing the future: Undergraduate prospectus for international students*. Retrieved April 5, 2017, from : <http://www.nus.edu.sg/iro/sep/partners/index.html>.

Churnrurtai K, et. al. (2011). Human resources for health in Southeast Asia: Shortages, distributional challenges, and international trade in health services.

- Health in Southeast Asia*, 377 (26). Retrieved April 10, 2017, from:
<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/21269674>
- Courts, L.A. (2004). *Internationalizing and institution: An emerging model of effective leadership, infrastructure and cultural factors*. (Doctoral dissertation) West Virginia University.
- DE WIT, Hans (2011). Globalisation and internationalisation of higher education. *Revista de Universidad y Sociedad del Conocimiento (RUSC)*, 8(2), 241-248.
- Edwards, P.A. & Davis, R.D. (2006). Internationally educated nurses' perceptions of their clinical competence. *The Journal of Continuing Education in Nursing*, 3(6), 9-265.
- Eisner, E. (1976). Educational connoisseurship and criticism :Their form and functions in education evaluation. *Journal of Aesthetic Education*. 39(2), 192-193.
- Ellingboe, B. (1998). *Divisional strategies to internationalize a campus portrait: Results, resistance, and recommendations from a case study at the US University*. In J. A. Mestenhauser & B. J. Ellingboe (Ed.), *Reforming the higher education curriculum: Internationalizing the campus* (pp. 198-228). Phoenix, AZ: Oryx.
- European University Association. (2013). *Internationalisation in European higher education: European policies, institutional strategies and EUA support*. Retrieved April 15, 2017, from: http://www.eua.be/Libraries/publications-homepage-list/EUA_International_Survey/.
- Faculty of Nursing Science. Assumption University of Thailand. (2558). Retrieved April 5, 2017, from : <http://www.nurse.au.edu/index.php/admission.html>.
- Fry, G.W. (2002). *Synthesis report: From crisis to opportunity: The Challenges of educational reform in Thailand*. Report to ONEC and ADB as Part of TA 3585-THA, August 8, 2002.
- Garone, A.& Craen, P.V. (2017). The role of language skills and internationalization in nursing degree programmes: A literature review. *Nurse education today*. Retrieved December 5, 2017, from:
<https://www.researchgate.net/publication/310748760>.

- Harvey, C. and Karen, A.P. (2015). Internationalising nursing education from the ground up: The case of Northern Arizona University. In W. Green & C. Whitsed (Eds.) *Critical perspectives on internationalising the curriculum in disciplines* (pp.189–203). Arizona: Sense Publishers.
- Horn, A. S., Hendel, D. D., & Fry, G. W. (2007). Ranking the international dimension of top research universities in the United States. *Journal of Studies in International Educatio*., 11(3-4), 330-358.
- Hudzik .J., K. (2011). *Comprehensive internationalization from concept to action*. Retrieved October 5, 2017, from : http://www.nafsa.org/_/File/_/cizn2011_execsummary.pdf.
- Isupa, F.E. (2010). *Assessing the eEffectiveness of the internationalizationpProcess in higher education institutions: A case study of Florida International University*. Retrieved May 5, 2016, from: <http://digitalcommons.fiu.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1376&context=etd>.
- Jan, S., BianY., Jumpa M., et al. (2005). Dual job holding by public sector health professionals in highly resource-constrained settings: Problem or solution?. *Bull World Health Organization*, 83, 771-776.
- Joyce, J. (2016). A needs assessment for Selkirk Colleges Internationalization Strategic Plan. School of public administration, University of Victoria. Retrieved May 20,2017, from https://dspace.library.uvic.ca/bitstream/handle/1828/7703/Joyce_Robyn_MPA_2016.pdf?s equence=1&isAllowed=y.
- Kanjanaratanakorn, K & Charoenkwan, K. (2015). Impacts of international collaboration on the qualityof researches published in international academic journals from the Faculty of Medicine, Chiang Mai University. *Chiang Mai Med Journal*, 54(4): 171-184.
- Kaufman, R. (1987) A need assessment primer. *Training & Development Journal*. In american society for training and development: ASTD (pp. 37- 41). Virginia ASTD.
- Keeves, J. P. (1988). Model and model building. In Keeves, J. P. (editor), *Educational Reserch , Methodology and measurement: An internationnal*

- handbook*. U.K.: Pergamon press.
- Kell, P. and Vogl, G., (2012). *International students in the Asia Pacific Education in the Asia-Pacific Region: Issues, concerns and prospects*: Springer Science Business Media B.V.
- Kokko,R., (2011). Future nurses' cultural competencies: what are their learning experiences during exchange and studies abroad? A systematic literature review. *Journal of nursing management*, 19(5), 673-682.
- Knight, J. (1994). *Internationalization: Elements and checkpoints*. (CBIE Research Paper No. No. 7). Ottawa, Canada: Canadian Bureau for International Education.
- Knight, J. (1997). Internationalization of higher education: A conceptual framework. In Knight, J. & De Wit. H. (Eds.), *Internationalization of Higher Education in the Asia Pacific Countries* (5-19). Amsterdam: European Association of International Education (EAIE) .
- Knight, J. (2003). *Updating the definition of internationalization*. *International higher education*, 33, 2-3. Retrieved May 20, 2016, from: <http://ejournals.bc.edu/ojs/index.php/ihe/article/viewFile/7391/6588>
- Knight, J. (2004). Internationalization remodeled: Definition, approaches, and Rationales. *Journal of studies in international education*, 8(1), 5–31.
- Knight, J. (2005). An internationalization model: Responding to new realities and challenges. In H. de Wit, I. C. Jaramillo, J. Gacel-Avila, & J. Knight (Eds.), *Higher education in Latin America: The International Dimension* (pp. 1–38). Washington, DC: World Bank.
- Knight, J. (2008). *Higher Education in Turmoil: The changing world of internationalization*. Rotterdam: Sense Publishers.
- Knight, J. (2012). Five truths about internationalization. *International Higher Education, Fall, (69), 4*.
- Knight, J. (2014). Is Internationalisation of higher education having an identify crisis?. in Maldonado, A.M. and Bassett, R.M. (Eds.), *The forefront of internationalisation higher education*. (p.75-88). New York : Springer.
- Knight, J., & de Wit, H. (Eds.). (1999). *Quality and internationalization in higher*

- education*. Paris: Institutional Management of Higher Education/Organization for economic and community development.
- Knowles, A. (1970). *Handbook of college and university administration*. New York: McGraw-Hill Book.
- Krippendorff, K. 1980. *Content analysis: An introduction to its methodology*. V5. The Sage Context Series.
- Kunaviktikul, W., Guptarak, M. , Juntasopeepunand, P. (2014). Strengthening nursing education in three Southeast Asian Countries Program (SNESEA): A model for addressing the nursing shortage on a regional Level. *Nurse Education Today*, 34, 683–686.
- Lahtinen, P., Leino, K. H. & Salminen, L. (2013). Nursing education in the European Higher Education Area —Variations in Implementation. *Nurse Education Today*, 34, 1040- 1047.
- Lane, E.L. (2015). Higher education internationalization: Why governments care . In Ullberg, Eskil (Ed.), *New perspectives on internationalization and competitiveness : Integrating economics, Innovation and higher education*. (pp. 17-30). Newyork: Springer.
- Loukkola, T., & Sursock, A. (2010). *Key components of a successful international strategy*. Retrieved May 20,2016, from : http://www.braude.ac.il/files/Tempus_Iris/Assts/WP2/Articles_and_Material/Key_Components_of_a_Successful_International.pdf.
- Madaus, G. F., Scriven, M.S. and Stufflebeam, D.L. (1983). *Evaluation models viewpoints on educationaland human services evaluation* (8th ed.). Boston : Kluwer- Nijhoff Publishing.
- McKillip, J. (1987). *Need analysis: Tools for the human services and education*. Newbury Park, CA: Sage.
- Meson, M.H., Albert, M. and Khedouri, F. (1985). *Management individual and Organizational effectiveness* (2nd ed.). Newyork: Harper and Row Publishers.
- Ministry of Education, Finland. (2009). Strategy for the internationalisation of higher education institutions in Finland 2009–2015. Retrieved May 20,2016, from: <http://www.minedu.fi/OPM/Julkaisut/2009/liitteet/opm23.pdf>.

- Mitchell, E.D. and Nielsen, Y.S. (2012). Internationalization and globalization in higher education. In H. Cuadra & Montiel (Eds.), *Globalization - Education and Management Agendas* (pp.4-21). Retrieved May 10, 2015, from: <http://www.intechopen.com/books/globalization-education-and-management-agendas/internationalization-and-globalization-in-higher-education>.
- Morey, A. I. (2000). Changing higher education curricula for a global and multicultural world. *Higher Education in Europe*, 25(1), 25-39.
- Na Ranong, A, Na Ranong, V, and Jindarak S. (2009). *Thailand Medical Hub*. A research report in Thai, Bangkok, Development institute.
- Nortan, D. & Marks- Maran,D. (2014). Developing cultural sensitivity and awareness in nursing overseas. *Nursing Standard*, 28(44), 39-43.
- Ogilvie, L. D., Paul, P., & Burgess-Pinto, E. (2007). International dimensions of higher education in nursing in Canada: Tapping the wisdom of the 20th century while embracing possibilities of the 21st century. *International Journal of Nursing Education Scholarship*, 4(1), 1–22.
- Osakwe, N.N. (2017). Internationalizing courses: A faculty development process. *International Research and Review. Journal of Phi Beta Delta*, 6(2), 1-31.
- Page S.J. (2009). Current issue in tourism: the Evolution of travel medicine research: a New research agenda for Tourism?. *Tourism Management*, 30, 149–157.
- Prins, M. (2015). First Steps Towards internationalising the curriculum in a Dutch School of Midwifery. In Green, W. & Whitsed C. (Eds.). *Critical perspectives on internationalising the curriculum in disciplines* (pp.219–233). Sense Publisher.
- QS World University Ranking by Subject. (2016). Retrieved October 10, 2016, from: <https://www.topuniversities.com/university-rankings/university-subject-rankings/2016/nursing>.
- QS World University Ranking by Subject. (2017). Retrieved May 2 ,2018, from: <https://www.topuniversities.com/university-rankings/university-subject-rankings/2017/nursing>.
- QS World University Ranking by Subject. (2018). Retrieved May 2 ,2018, from: <https://www.topuniversities.com/university-rankings/university-subject-rankings/2018/nursing>.

- Rumbley, L., Altbach, P., & Reisberg, L. (2012). Internationalization within the higher education context. In Deardorff, D., Wit, H., Heyl, J. & Adams, T. (Eds.), *The SAGE Handbook of International Higher Education*. (3-27). Thousand Oaks, CA: SAGE Publications, Inc.
- Rumbley, L. E. & Altbach, P.G. (2016). The Local and the Global in Higher Education Internationalization. In E, Coelen, R, Beelen, J & Wit, de H. (Eds.). *Global and local internationalization* (pp. 7-13). Netherlands: Sense Publishers.
- Schoorman, D. (1999). *Internationalization and its pedagogical implications: understanding and implementing global perspectives in higher education*. (Unpublished Ph.D.). Purdue University, Indiana.
- Scoble, R., Hammond, C. & Petrovskaya, O. (2011). *Internationalization of education: UVic School of Nursing Report. Worldmindedness project: Primoting faculty and student engagement*. Retrieved May 22, 2015, from: <http://nursing.uvic.ca/>.
- Soria, K. M. (2016). Beyond internationalization at home Alternatives to study abroad implications for students' development of global, international, and intercultural competencies. *Teaching Sociology*, 4(44), 84-95.
- Tammara, A. M. (2011). *Towards internationalization of library and information science education: Bologna process as a lever of quality in Italy*. (Doctoral Thesis). University of Northumbria at New Castle.
- Teichler, U. (2004). The changing debate on internationalisation of higher education. *The International Journal of Higher Education Research*, 48(1). 5-26.
- Wit, H.D. (2009). *Measuring success in the internationalisation of higher education*. Amsterdam: The European Association for International Education. Retrieved June 22, 2015. from: <https://www.voced.edu.au/content/ngv%3A43306>
- Wit, H.D. (2011). *Trends, issues and challenges in internationalisation of higher education*. Amsterdam: Centre of Applied Research on Economics and Management. Amsterdam: Courtesy of the publishers.
- World Health Organization (WHO). (2013). *Monitoring the achievement of the health related millennium development goals*. Retrieved May 2, 2016, from: http://apps.who.int/gb/ebwha/pdf_files/WHA66/A66_13-en.pdf

World University Rankings Methodology. (2018). Retrieved November 17 ,2018, from:
<https://www.topuniversities.com/qs-world-university-rankings/methodology>.

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงของแบบบันทึกการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันการจัด
การศึกษาพยาบาลนานาชาติในประเทศไทยและแนวปฏิบัติที่ดีของการจัดการศึกษา
พยาบาลศาสตร์ในต่างประเทศ

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

ตรวจสอบความตรงของแบบบันทึกการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันการจัดการศึกษาพยาบาล
นานาชาติในประเทศไทยและแนวปฏิบัติที่ดีของการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตร์ในต่างประเทศ

1. ผ.ศ. ดร.ไพลิน นุกุลกิจ คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี
2. ผ.ศ. ดร.ละเอียต แจ่มจันทร์ คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยเซนต์หลุยส์
- 3 ดร.วรรณิ ตปนียากร ผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี กรุงเทพฯ

คณะกรรมการการศึกษาพยาบาล

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงของแบบสอบถามความต้องการจำเป็น
เพื่อเตรียมความพร้อมในการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

ตรวจสอบความตรงของแบบสอบถามความต้องการจำเป็น
เพื่อเตรียมความพร้อมในการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย

1. ร.ศ. ดร.สุจิตรา เหลืองอมรเลิศ คณะกรรมการบริหารสภาการพยาบาล
อุปนายกสภาการพยาบาลคนที่ 1
อดีตคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
2. ดร.วรรณิ ตปนียากร ผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี กรุงเทพฯ
คณะกรรมการการศึกษาพยาบาล
สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. ดร.ปัทมา ทองสม รองผู้อำนวยการสถาบันพระบรมราชชนก
สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข
4. ผ.ศ. ดร.นันทพันธ์ ชินล้ำประเสริฐ คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
คณะกรรมการการศึกษาพยาบาล
สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
5. ร.ศ. ดร.เกศรินทร์ อุทธิยะประสิทธิ์ ภาควิชาการพยาบาลศัลยศาสตร์
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
6. ดร.โยทะกา ภคพงศ์ ภาควิชาการพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
7. ดร.วิไลพร ขำวงษ์ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จังหวัดนนทบุรี

ภาคผนวก ค
รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสมของร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ
ในประเทศไทย

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสมของร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ
ในประเทศไทย

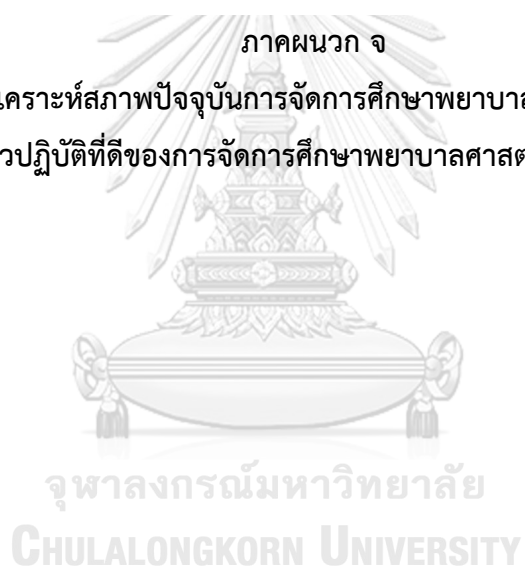
1. ร.ศ. ดร.สุจิตรา เหลืองอมรเลิศ คณะกรรมการบริหารสภาการพยาบาล
อุปนายกสภาการพยาบาลคนที่ 1
อดีตคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น
2. รศ. ดร.นพ. พิทยา จารุพูนผล คณบดี วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดล
3. ศ. ดร.อารีวรรณ กลั่นกลิ่น คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
4. ผ.ศ. ดร.นันทพันธ์ ชินล้ำประเสริฐ คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
คณะกรรมการการศึกษาพยาบาล
สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
5. ดร.จากรัตน์ ศรีรัตนประภาส คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์มิชชั่น
มหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก
6. ผ.ศ. ดร.ละเอียด แจ่มจันทร์ คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์
วิทยาลัยเซนต์หลุยส์
7. ดร.งามนิตย์ รัตนานุกูล รองคณบดี ฝ่ายวิชาการ
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
8. ดร.สุภาพร วรรณสันทัด รองผู้อำนวยการฝ่ายวิจัย
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี กรุงเทพฯ
สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข
9. คุณอัจฉรา คงกิตติมากุล ผู้อำนวยการอาวุโสฝ่ายการพยาบาล
โรงพยาบาลสมิติเวช สุขุมวิท

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตอบแบบสอบถามข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการจัดการศึกษา
พยาบาลศาสตรบัณฑิตนานาชาติในประเทศไทย

1. ดร.วรวรรณี ตปนียากร รองคณบดีฝ่ายวิชาการ คณะพยาบาลศาสตร์
วิทยาลัยนานาชาติเซนต์เทเรซา
กรรมการสถาบันการศึกษาพยาบาล สกอ.
2. ผ.ศ. ดร.เกษรา เสนงาม ผู้รับผิดชอบหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ (2 ภาษา)
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต
3. ผ.ศ. ดร.ไพลิน นุกุลกิจ คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี
4. ร.ศ. ดร. จริยวัตร คมพัยค์ม์ อดีตคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียว
5. ดร.นฤมล เอนกวิทย์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลศรีมหาสารคาม
กรรมการสถาบันการศึกษาพยาบาล สกอ.
6. ผ.ศ. ดร.ธีรนุช ห้านิรัติกัย รองคณบดี คณะพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
7. ผ.ศ. ดร.สุนทราวดี เขียวพิเชฐ กรรมการสภาการพยาบาล
8. ร.ศ. ดร.พูลสุข หิงคานนท์ อดีตคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
9. ผ.ศ. ดร.จิราภรณ์ เตชะอุดมเดช คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
10. ดร.กมลรัตน์ เทอร์เนอร์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ชลบุรี

ภาคผนวก จ
แบบบันทึกการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย
และแนวปฏิบัติที่ดีของการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตร์ในต่างประเทศ

แบบบันทึกการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย
และแนวปฏิบัติที่ดีของการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตร์ในต่างประเทศ

ประเด็น	ผลการวิเคราะห์
1. หลักการและเหตุผล	
2. ปรัชญา	
3. วัตถุประสงค์	
4. วิสัยทัศน์	
5. พันธกิจ	
6. โครงสร้างองค์กร	
7. หลักสูตร	
8. การจัดการเรียนการสอน หลักการและวิธีการ ความร่วมมือกับนานาชาติ	
9. การวิจัย	
10. การบริหาร บุคลากร การเงินและงบประมาณ	

แบบสอบถาม

เรื่อง ความต้องการจำเป็นเพื่อเตรียมความพร้อมในการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบการทำวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้วิเคราะห์การจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย และในต่างประเทศที่มีแนวปฏิบัติที่ดีจนได้รายการข้อความที่เป็นแนวทางการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติ สำหรับวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย ดังนั้น ผู้วิจัยต้องการเก็บรวบรวมข้อมูลความต้องการจำเป็นของการจัดการศึกษานานาชาติ สาขาพยาบาล ระดับปริญญาตรีในประเทศไทย เพื่อนำผลการศึกษาไปใช้ในการพัฒนาสถาบันการศึกษาพยาบาลที่จัดการศึกษานานาชาติ ให้มีรูปแบบความเป็นนานาชาติ สอดคล้องกับความต้องการทั้งของอาจารย์และนักศึกษามากที่สุด

แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความต้องการจำเป็นของการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ

ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยในส่วนนี้ คือ อาจารย์และนักศึกษาทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ ในหลักสูตรพยาบาลนานาชาติ ระดับปริญญาตรี ในประเทศไทย

ข้อมูลของท่านมีคุณค่ายิ่งต่อการวิจัยและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขอขอบพระคุณสำหรับความคิดเห็นของท่าน
CHULALONGKORN UNIVERSITY นางอุไร นิโรธนันท์

นิสิตหลักสูตรปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาอุดมศึกษา

ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณากรอกข้อมูลและทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

- เพศ ชาย หญิง
- อายุ 18 -20 ปี 21-25 ปี 25-30 ปี 31 -35 ปี 36 -40 ปี
 41-45 ปี 46-50 ปี 51-55 ปี 56-60 ปี 60 ปีขึ้นไป
- สถานภาพของผู้ตอบ
 ผู้สอน
ตำแหน่ง อาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
 รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์
อื่นๆ (โปรดระบุ).....
วุฒิการศึกษา ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก
ประสบการณ์สอนหลักสูตรพยาบาลนานาชาติ
 2-5 ปี 6-10 ปี 11-15 ปี 16-20 ปี 20 ปีขึ้นไป
 นักศึกษา () ชาวไทย () ต่างชาติ จากประเทศ.....
 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 ชั้นปีที่ 4

ตอนที่ 2 ความต้องการจำเป็นของการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาและทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องหมายเลข 5 4 3 2 1 ทั้ง 2 ด้าน ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับระดับ “ความจำเป็น” ของการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ และระดับของการดำเนินการ “ในปัจจุบันที่เป็นอยู่” ซึ่งแต่ละด้านแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

	ระดับความจำเป็นต่อการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติในอนาคต	ระดับที่เป็นอยู่ ในปัจจุบัน ของการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติ
5 หมายถึง ท่านคิดว่า	สิ่งนี้มีความจำเป็นมากที่สุด	สิ่งนี้ตรงกับที่เป็นอยู่ในปัจจุบันมากที่สุด
4 หมายถึง ท่านคิดว่า	สิ่งนี้มีความจำเป็นมาก	สิ่งนี้ตรงกับที่เป็นอยู่ในปัจจุบันมาก
3 หมายถึง ท่านคิดว่า	สิ่งนี้มีความจำเป็นปานกลาง	สิ่งนี้ตรงกับที่เป็นอยู่ในปัจจุบันปานกลาง
2 หมายถึง ท่านคิดว่า	สิ่งนี้มีความจำเป็นน้อย	สิ่งนี้ตรงกับที่เป็นอยู่ในปัจจุบันน้อย
1 หมายถึง ท่านคิดว่า	สิ่งนี้มีความจำเป็นน้อยที่สุด	สิ่งนี้ตรงกับที่เป็นอยู่ในปัจจุบันน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	สิ่งนี้มีความจำเป็นต่อการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติในอนาคต ในระดับใด					ปัจจุบัน สิ่งนี้มีอยู่ในการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติในระดับใด				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1	กำหนดพันธกิจ เป้าประสงค์ วิสัยทัศน์และแผนงานหรือโครงการในการเป็นสถาบันการศึกษพยาบาลนานาชาติ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2	ทำแผนยุทธศาสตร์ที่ส่งเสริมให้สถาบันเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการศึกษาพยาบาลนานาชาติ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3	กำหนดให้มีคณะกรรมการบริหารหลักสูตรนานาชาติ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4	กำหนดผู้รับผิดชอบในหน่วยงานตามโครงสร้างการบริหารที่ชัดเจนตามรูปแบบการบริหารงานแบบเอกชน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5	กำหนดให้มีคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาหลักสูตรนานาชาติ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
6	ดำเนินการตามมาตรฐานและการประกันคุณภาพโดยอิงเกณฑ์ความเป็นนานาชาติ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
7	การเป็นสถาบันการศึกษพยาบาลนานาชาติจะสร้างชื่อเสียงให้ประเทศและสถาบัน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
8	ทำสัญญาความร่วมมืออย่างเป็นทางการ หรือบันทึกความร่วมมือ (MOU) กับสถาบันการศึกษพยาบาลในต่างประเทศ และมีการดำเนินการตามสัญญาความร่วมมือ ดังนี้										
	8.1 MOU ด้านการพัฒนาผู้สอน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	8.2 MOU การแลกเปลี่ยนนักศึกษา	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	8.3 MOU กับแหล่งฝึกภาคปฏิบัติ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
9	จ้าง หรือให้ทุนอาจารย์ต่างประเทศมาสอน หรือร่วมทำวิจัย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
10	เปิดสอนหลักสูตรปริญญาร่วมกับสถาบันการศึกษพยาบาลในต่างประเทศ (Joint Degree Program)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ข้อที่	ข้อความ	สิ่งนี้มีความจำเป็นต่อการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติในอนาคต ในระดับใด					ปัจจุบัน สิ่งนี้มีอยู่ในการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติในระดับใด				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
11	เปิดสอนหลักสูตรสองปริญญาพร้อมกับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ (Double Degree Program)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
12	แลกเปลี่ยนอาจารย์ และนักศึกษากับต่างประเทศอย่างต่อเนื่องจนชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
13	เปิดหลักสูตรปริญญาตรีด้านการพยาบาลเฉพาะสาขา เพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญและตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต เช่น การพยาบาลผดุงครรภ์ การพยาบาลผู้สูงอายุ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
14	กำหนดกลยุทธ์เชิงรุกในการเพิ่มจำนวนผู้เรียนต่างชาติ เช่น การเดินทางไปตามประเทศต่าง ๆ เพื่อเสนอหรือประชาสัมพันธ์หลักสูตร (Roadshow)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
15	มีศูนย์การศึกษานานาชาติ (International Office) สำหรับให้บริการ หรือประสานงานด้านนานาชาติกับหน่วยงานในต่างประเทศ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
16	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยประชาสัมพันธ์หลักสูตร เช่น กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการต่างประเทศ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
17	กำหนดอัตราค่าลงทะเบียนตามมาตรฐานหลักสูตรนานาชาติ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
18	อาจารย์มีผลงานวิชาการ และวิจัยตีพิมพ์ หรือเผยแพร่ในระดับนานาชาติ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
19	ส่งเสริมให้อาจารย์ได้สร้าง และเผยแพร่ผลงานวิจัย โดยร่วมมือกับต่างประเทศในการทำวิจัยหรือแสวงหาทุนวิจัยในระดับนานาชาติ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ข้อที่	ข้อความ	สิ่งนี้มีความจำเป็นต่อการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติในอนาคต ในระดับใด					ปัจจุบัน สิ่งนี้มีอยู่ในการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติในระดับใด				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
20	สร้างงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของสถาบันที่มีการนำไปใช้ประโยชน์ และคุ้มครองสิทธิโดยจดสิทธิบัตร หรืออนุสิทธิบัตร	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
21	อาจารย์มีบทบาท หรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมระดับนานาชาติ เช่น เป็นกรรมการองค์การสมาคมวิชาการ หรือวิชาชีพนานาชาติ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
22	ให้บริการวิชาการแก่สังคมในระดับนานาชาติที่ทำให้สถาบันมีรายได้	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
23	อาจารย์มีการจัดกิจกรรมทางวิชาการหรือวิชาชีพ ร่วมกับสถาบันการศึกษายพยาบาลในต่างประเทศเพื่อให้บริการวิชาการแก่สังคม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
24	แลกเปลี่ยนอาจารย์ผู้สอนกับสถาบันในต่างประเทศ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
25	อาจารย์มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ผู้สอนหลักสูตรพยาบาลนานาชาติ ได้แก่ ทักษะภาษาอังกฤษ ประสบการณ์ด้านการสอน ประสบการณ์ด้านการพยาบาล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
26	จ้างอาจารย์หรือผู้ทรงคุณวุฒิจากต่างประเทศมาร่วมสอน โดยกำหนดเป็นอัตราจ้างอาจารย์ประจำผู้สอนจากต่างประเทศ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
27	ปฐมนิเทศและอบรมพิเศษให้แก่อาจารย์จากต่างประเทศที่มาปฏิบัติงาน ให้มีความเข้าใจนโยบายของสถาบัน วัฒนธรรมองค์กร และวัฒนธรรมของไทย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ข้อที่	ข้อความ	สิ่งนี้มีความจำเป็นต่อการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติในอนาคต ในระดับใด					ปัจจุบัน สิ่งนี้มีอยู่ในการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติในระดับใด				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
28	อาจารย์ได้รับการประกาศเกียรติคุณ หรือมีชื่อเสียงด้านการจัดการศึกษาพยาบาลในระดับนานาชาติ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
29	พัฒนาสมรรถนะอาจารย์ด้านการจัดการศึกษาพยาบาล โดยมีโครงการให้ไปศึกษาต่อหรือฝึกอบรมในต่างประเทศ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
30	จัดที่พักอาจารย์จากต่างประเทศ พร้อมสิ่งอำนวยความสะดวก	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
31	บุคลากรสายสนับสนุนมีความรู้ความสามารถทั้งด้านการบริหารจัดการ หรือด้านวิชาการโดยสามารถติดต่อสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
32	มีระบบการให้แรงจูงใจบุคลากรสายสนับสนุน เพื่อให้คงอยู่ในงานในระยะยาว เช่น การพัฒนาสมรรถนะการทำงาน ความก้าวหน้าในงาน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
33	ผู้จัดการ หรือผู้บริหารโปรแกรมที่เป็นบุคลากรสายสนับสนุน มีความรู้ความสามารถด้านการบริหารจัดการและเทคนิค หรือวิชาการในระดับนานาชาติ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
34	นำเสนอหลักสูตร หรือโปรแกรมวิชา หรือข้อมูลของสถาบันให้ผู้ที่สนใจ หรือนักศึกษาเข้าถึงได้ง่ายด้วยเว็บไซต์ภาษาอังกฤษ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
35	สรรหานักศึกษาต่างชาติ เช่น ให้โควตา การรับสมัครจากโรงเรียนนานาชาติ การจัดโครงการร่วมมือกับโรงเรียนนานาชาติ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ข้อที่	ข้อความ	สิ่งนี้มีความจำเป็นต่อการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติในอนาคต ในระดับใด					ปัจจุบัน สิ่งนี้มีอยู่ในการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติในระดับใด				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
36	กำหนดสมรรถนะภาษาอังกฤษในระดับมาตรฐานสากล เป็นเงื่อนไขสำหรับนักศึกษาชาวไทยและต่างชาติที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
37	แลกเปลี่ยนนักศึกษากับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
38	กำหนดแนวทางการคัดเลือกนักศึกษาจากต่างประเทศอย่างชัดเจน เช่น พื้นฐานวิชาการ ภาวะสุขภาพ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
39	ปฐมนิเทศและการจัดอบรมพิเศษให้แก่นักศึกษาที่มาจากต่างประเทศให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบัน และวัฒนธรรมไทย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
40	กำหนดให้การศึกษา อบรม ดูงานในต่างประเทศเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
41	จัดตั้งศูนย์เพื่อให้การช่วยเหลือ และให้คำปรึกษาด้านต่างๆแก่นักศึกษาต่างชาติ ได้แก่ การเรียน การปรับตัว การประกันสุขภาพ การเงิน วีซ่า	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
42	จัดให้มีหน่วยกิจการศึกษานานาชาติ (International Student Affair) ส่งเสริมความเข้าใจด้านวัฒนธรรมนานาชาติแก่นักศึกษา	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
43	พัฒนาหลักสูตรให้ผลิตพยาบาลที่มีสมรรถนะสากลสามารถปฏิบัติงานได้ในระดับนานาชาติ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
44	มีอาจารย์ชาวต่างชาติร่วมในการพัฒนาและประเมินหลักสูตร	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ข้อที่	ข้อความ	สิ่งนี้มีความจำเป็นต่อการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติในอนาคต ในระดับใด					ปัจจุบัน สิ่งนี้มีอยู่ในการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติในระดับใด				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
45	พัฒนาหลักสูตรโดยการร่วมมือกับผู้ใช้บัณฑิตพยาบาลจากแหล่งฝึกภาคปฏิบัติที่มีความเป็นนานาชาติ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
46	จัดการเรียนการสอนทางไกล หรือการเรียนการสอนออนไลน์ ร่วมกับสถาบันการศึกษาพยาบาลนานาชาติในต่างประเทศ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
47	จัดการเรียนการสอนโดยมีการบูรณาการกับการให้บริการทางวิชาการในระดับนานาชาติ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
48	สนับสนุนการผลิตสื่อการศึกษาที่มีคุณภาพที่สามารถนำไปใช้ได้ในระดับนานาชาติ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
49	โครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศมีความทันสมัย เอื้อต่อการดำเนินกิจกรรมความเป็นนานาชาติ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
50	ช่วยเหลือด้านการเงินแก่นักศึกษาต่างชาติที่มีปัญหาด้านการเงิน เช่น ให้ทุนแบบมีเงื่อนไข ทุนผู้ช่วยวิจัย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
51	สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทันสมัย เพื่อช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียน มีสมรรถนะพยาบาลสากล เช่น ห้องปฏิบัติการพยาบาล ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
52	จัดสวัสดิการในการดูแลสุขภาพนักศึกษาต่างชาติ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
53	หอพักนักศึกษาได้มาตรฐานและมีสิ่งแวดล้อมที่มีความเป็นนานาชาติ เช่น ห้องทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม ห้องปฏิบัติการกิจกรรมทางศาสนา	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ข้อที่	ข้อความ	สิ่งนี้มีความจำเป็นต่อการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติในอนาคต ในระดับใด					ปัจจุบัน สิ่งนี้มีอยู่ในการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติในระดับใด				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
54	มีศูนย์อาหารที่เป็นนานาชาติ เพื่อให้บริการแก่นักศึกษาที่มีความแตกต่างกันทางเชื้อชาติ และศาสนา	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
55	กำหนดแผน หรือแนวทางพัฒนาให้บัณฑิตสามารถสอบขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาล (Nursing License) ในประเทศที่จะไปทำงาน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
56	งบประมาณภายในเพียงพอที่จะสนับสนุนกิจกรรมความเป็นนานาชาติ เช่น การจ้างอาจารย์ชาวต่างชาติ การเชิญผู้ทรงคุณวุฒิมาแลกเปลี่ยนงานวิจัย หรือวิชาการ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
57	การแลกเปลี่ยนอาจารย์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
58	ระบบการเบิกและจ่ายงบประมาณคล่องตัวรวดเร็ว เอื้อต่อการดำเนินงานด้านการศึกษาพยาบาลนานาชาติ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
59	จัดสรรงบประมาณสนับสนุนอาจารย์ทั้งด้านการศึกษาและการวิจัย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
60	จัดสรรงบประมาณสนับสนุนด้านการวิจัยในระดับนานาชาติ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

Research Questionnaire
Topic “Development of an International Nursing College Model in
Thailand”
(For faculties and students)

The purpose of this research questionnaire is to study the need assessment for development of an international nursing college model in Thailand.

Instruction:

This questionnaire is made to collect data for operations research. The researcher analyzed the international nursing education in Thailand with best practices. There are lists of items that guide the management of international nursing college in Thailand. Thus, the researcher would like to collect need assessment for international nursing education for Thai undergraduate program. The results will be used to develop international nursing college in Thailand related to faculties and students need.

This questionnaire is divided into two parts.

Part I Personal information of the information provider.

Part II Need assessment of an international nursing college in Thailand.

The information providers are both Thai and international faculties and Thai and international students. These providers had participated in Bachelor of International Nursing Science Program.

Your opinion is very valuable to the research, and is beneficial to the development of international nursing education in Thailand.

Thank you very much

Mrs. Urai Nirotun

Student for the Degree of Doctor of Philosophy Program in Higher Education

Department of Educational Policy, Management and Leadership

Faculty of Education, Chulalongkorn University

Part I Personal information of the information provider.

Direction: Please mark ✓ in the boxes provided.

1. Gender Male Female
 2. Age group 15-20 years 21-25 years 25-30 year 31 -35 years 36 -40 years
 41-45 years 46-50 years 51-55 years 56-60 years
 Over 60 years (Please define).....
 3. Name of the Institution.
 4. Status of the information provider
 Faculty member
 Administrator Teacher/ Instructor
Position Teacher/ Instructor Assistant Professor
 Associate Professor Professor
Other (Please define).....
Education Bachelor's degree Master's degree Doctoral degree
 Other (Please define).....
- Years of experience for teaching in an international nursing program
- 1-5 years 6-10 years 11-15 years 16-20 years
 More than 20 years (Please define)
- Student Thai Foreign student from.....
- Year 1 Year 2 Year 3 year 4

Part II Need assessment of an international nursing college in Thailand.

Instruction: Please mark ✓ on the number 5 4 3 2 1 with the statement below both your agreement in the level of necessity for international nursing education in the future and current level of international nursing education.

	Level of necessity for international nursing education <i>in the future</i>.	Current level of international nursing education.
5 means you think	This is the most necessary.	Now, it occurs the most.
4 means you think	This is much necessary.	Now, it occurs much.
3 means you think	This is moderate necessary.	Now, it occurs moderately.
2 means you think	This is less necessary.	Now, it occurs less.
1 means you think	This is the least necessary.	Now, it occurs the least.

No	Statements	Level of necessity for international nursing education <i>in the future</i>					Current level of international nursing education				
		The most	Much	Moderate	Less	The least	The most	Much	Moderate	Less	The least
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1	Defined vision, mission, goals and programs / projects for International nursing education.	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2	Strategic plan that encourages institutions to increase the competitiveness of international nursing education.	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3	Define the international executive committee.	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4	Define responsible authorities as a clear management structure following the formation of a privately managed.	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5	The committee quality assurance in education for International program.	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
6	Implementation of standards and quality assurance with international criterias.	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
7	The international nursing college is an institution established international and domestic institutions.	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
8	Formal cooperation agreements / MOU. The nursing educational institutions abroad and the implementation of the cooperation agreement.										
	8.1 Agreement on cooperation in the instructor development.	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	8.2 Memorandum of understanding for students exchange.	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	8.3 Memorandum of understanding with the practical training.	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
9	Hiring / funding foreign teachers to join the teaching / research associates.	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

No	Statements	Level of necessity for international nursing education <i>in the future</i>					Current level of international nursing education				
		The most	Much	Moderate	Less	The least	The most	Much	Moderate	Less	The least
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
10	Joint degree programs with institutions overseas nurses.	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
11	Open double degree programs with institutions overseas nurses.	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
12	Faculty and student exchange with foreign countries continuously known.	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
13	Open University nursing branch. In order to specialize and meet the needs of the user, such as a midwife graduate geriatric nursing.	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
14	Define a proactive strategy to increase the number of foreign students, such as travel to various countries to offer / public relations course.	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
15	Center for international studies (International office) for services / coordination with international agencies abroad.	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
16	The relevant authorities such as the Ministry of Foreign Affairs, Minister of Commerce advocates course.	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
17	Registration fee is based on international standards.	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
18	Academic researchers and professors have published / broadcast internationally.	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

No	Statements	Level of necessity for international nursing education <i>in the future</i>					Current level of international nursing education				
		The most	Much	Moderate	Less	The least	The most	Much	Moderate	Less	The least
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
19	Teachers are encouraged to create and disseminate research results. By partnering with foreign capital seeking to do research or research at an international level.	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
20	Conduct research or creative work of the institutions of the utilization and protection of the patent right or petty.	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
21	Teacher role / participation in international events such as the organization committee / society. International career.	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
22	Service to the society in international institutions that make money	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
23	Principal activities include academic / professional with nursing educational institutions abroad to provide services to the society.	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
24	Instructor exchange with institutions abroad.	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
25	Qualified instructors who teach nursing courses include International English skills, experience in teaching, experience in nursing.	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
26	Employ qualified teachers from overseas to co-educated with the applicable international	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

No	Statements	Level of necessity for international nursing education <i>in the future</i>					Current level of international nursing education				
		The most	Much	Moderate	Less	The least	The most	Much	Moderate	Less	The least
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
27	Orientation and special training are given for the teachers from abroad who come to work and to be aware the institutional policies and Thai culture.	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
28	The professor is well known or famous in the nursing education at the international level.	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
29	Teacher development in performance, in nursing education management with a project to study or train abroad.	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
30	Proper well provided accommodation for the foreign instructor.	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
31	Supporting staffs with knowledge in management and academic that able to communicate in English.	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
32	A system of incentives supporting staff to remain in the long term such as developing performance, work in progress.	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
33	Well skilled manager with experience in international management.	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
34	Offering courses / programs / institutional data for those interested / students with easy access to English website.	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
35	Recruitment of foreign students as a quota admissions from international schools, the project in collaboration with the International School.	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

No	Statements	Level of necessity for international nursing education <i>in the future</i>					Current level of international nursing education				
		The most	Much	Moderate	Less	The least	The most	Much	Moderate	Less	The least
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
36	Set performance standards in English for students and foreigners with English as their second language.	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
37	Student exchanges with nursing institutions abroad.	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
38	Guidelines for recruiting students from abroad should well specified eg. academic and health.	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
39	Orientation and training gives students from different countries to have a better understanding about the institutions and Thai culture.	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
40	An experience to work abroad as part of the program.	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
41	Establish a center for help and consultation services for international students, including learning, adaptation, finance, health insurance and visas.	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
42	Provide student affairs to promote international cultural for one, s awareness.	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
43	Curriculum development to produce nurses who can perform more competitively in international level .	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
44	Foreign teachers have participated in the development and evaluation in curriculum.	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
45	Developed in collaboration with the graduate nurses from clinical practice that is international.	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

No	Statements	Level of necessity for international nursing education <i>in the future</i>					Current level of international nursing education				
		The most	Much	Moderate	Less	The least	The most	Much	Moderate	Less	The least
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
46	Distance learning / teaching online, together with international nursing institutions abroad.	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
47	Teaching by integrating the academic services at the international level.	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
48	Support the production of educational quality that can be used internationally.	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
49	Infrastructures, information of technology and modernization. Contributing to the international activities.	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
50	Financial assistance to students who have financial problems, such as conditional; grants for research assistants.	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
51	Advance learning supports to assist student capacity in nursing such as nursing laboratory, science laboratory and et. al.	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
52	Welfare, health care for foreign students.	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
53	Students and environmental standards that are internationally active such as cultural exchange, religious practice.	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
54	International cuisine to meet their preferences eg. race and religion.	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
55	Providing / assisting the graduate students for the information, documentation for their license registration to work abroad.	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

No	Statements	Level of necessity for international nursing education <i>in the future</i>					Current level of international nursing education				
		The most	Much	Moderate	Less	The least	The most	Much	Moderate	Less	The least
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
56	The budget is sufficient to support the international activities such as hiring foreign teachers, invitation of experts to share research and academic instructor exchange.	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
57	The issue - budget flexibility conducive to rapid implementation of international nursing education.	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
58	Budget support, both professors of education and research.	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
59	Budget supports research internationally.	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
60	Analysis and risk management and financial estimate.	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ภาคผนวก ช

แบบตรวจสอบความเหมาะสมของร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย

เอกสารแนบ

แบบตรวจสอบร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย

หลักการและเหตุผลการพัฒนาารูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ ในประเทศไทย

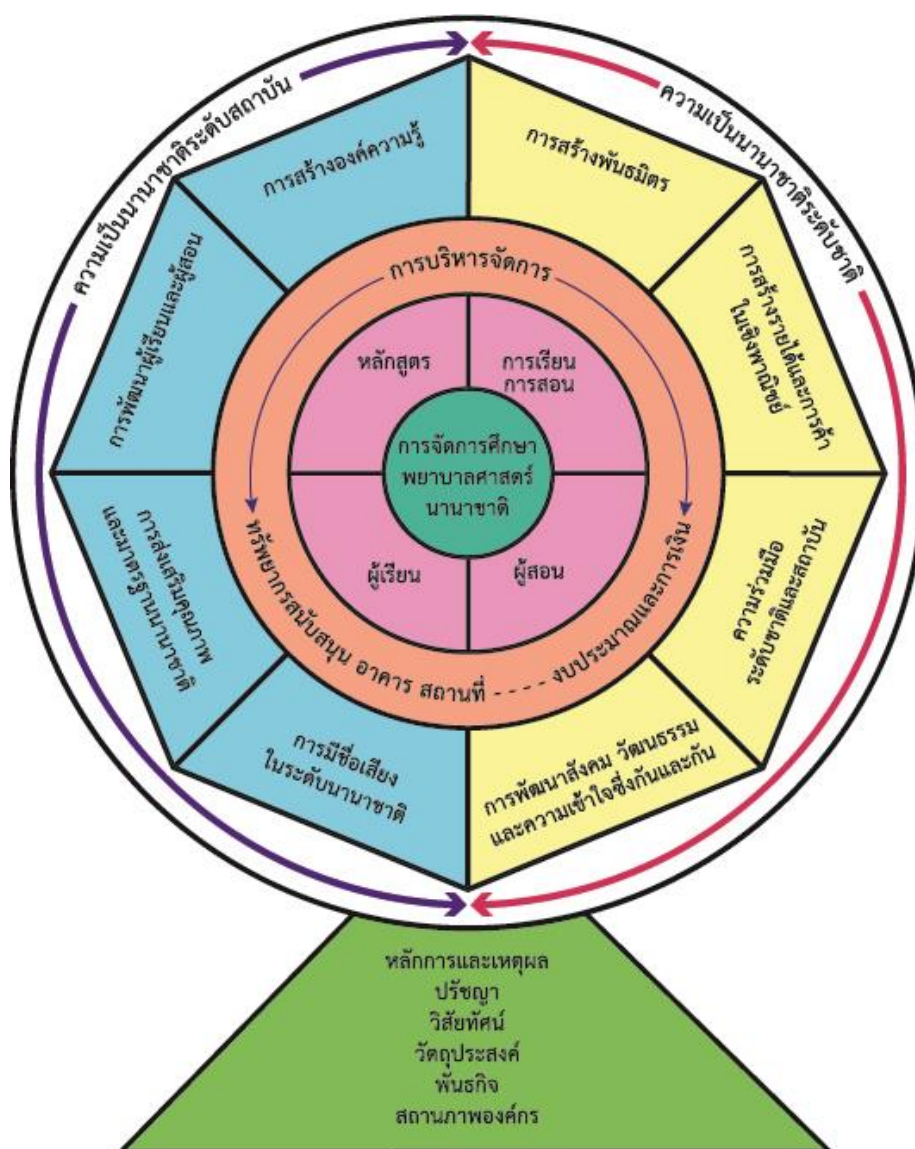
อิทธิพลของโลกาภิวัตน์ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทุกมิติของสังคมโลก การศึกษาก็เป็นมิติหนึ่งที่ได้รับผลกระทบ ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบ และวิธีการในการจัดการศึกษา ทั้งนี้การจัดการศึกษานานาชาติระดับอุดมศึกษา เป็นกลวิธีหนึ่งที่สามารถตอบสนองการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นที่น่าสนใจของผู้เรียนเพิ่มขึ้น สำหรับประเทศไทยมีการจัดการศึกษานานาชาติเพิ่มขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการการดำเนินนโยบายพัฒนาประเทศที่ต้องการยกระดับสถาบันการศึกษาในประเทศให้เป็น “ศูนย์กลางการศึกษา นานาชาติของเอเชีย” และนโยบายการเปิดเสรีทางการค้า FTA (Bilateral Free Trade Area) การจัดการศึกษานานาชาติในปัจจุบันมีความซับซ้อนและแตกต่างไปจากเดิม โดยสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ มีแนวทางการดำเนินงานที่แตกต่างกัน แม้ว่าการจัดการศึกษานานาชาติระดับอุดมศึกษาของไทยจะเพิ่มขึ้นและมีชาวต่างชาติเข้ามาเรียนเพิ่มขึ้น แต่สำหรับสาขาพยาบาลศาสตร์ พบว่าสถาบันที่เคยขอเปิดหลักสูตรบางสถาบันได้ปิดหลักสูตรลง หรือเปลี่ยนเป็นหลักสูตรเป็นสองภาษา (Bilingual) รวมทั้งมีชาวต่างชาติเข้ามาศึกษาน้อย ทั้ง ๆ ที่วิชาชีพการพยาบาลเป็นที่ต้องการของสังคมอย่างมาก ดังนั้นในการจัดการศึกษาหลักสูตรนานาชาติ สาขาพยาบาลศาสตร์ จำเป็นต้องพัฒนารูปแบบที่มีความเป็นนานาชาติและทำทนายผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อกลุ่มเป้าหมายและมีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงเห็นว่า ควรมีการพัฒนาารูปแบบการจัดการศึกษานานาชาติสาขาพยาบาลศาสตร์ เพื่อเป็นแนวทางให้สถาบันการศึกษาพยาบาล นำรูปแบบไปใช้ในการจัดตั้ง หรือพัฒนาการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ เพื่อให้สามารถแข่งขันได้ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และนานาชาติ และให้ผู้บริหารใช้เป็นข้อมูลในการเสนอแนะนโยบายการบริหารสถาบันการศึกษาพยาบาล เพื่อส่งเสริมการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย มีดังนี้

1. ศึกษาสภาพปัจจุบันการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติในประเทศไทยและการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตร์ที่ดีในต่างประเทศ
2. วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นเพื่อเตรียมความพร้อมในการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย
3. พัฒนารูปแบบการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย

4. นำเสนอข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตรนานาชาติในประเทศไทย

การพัฒนารูปแบบการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์จากวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 1 ข้อ 2 นำไปใช้ตามกรอบแนวคิดการวิจัยของรูปแบบ ได้ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 รำรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย

องค์ประกอบที่เป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ

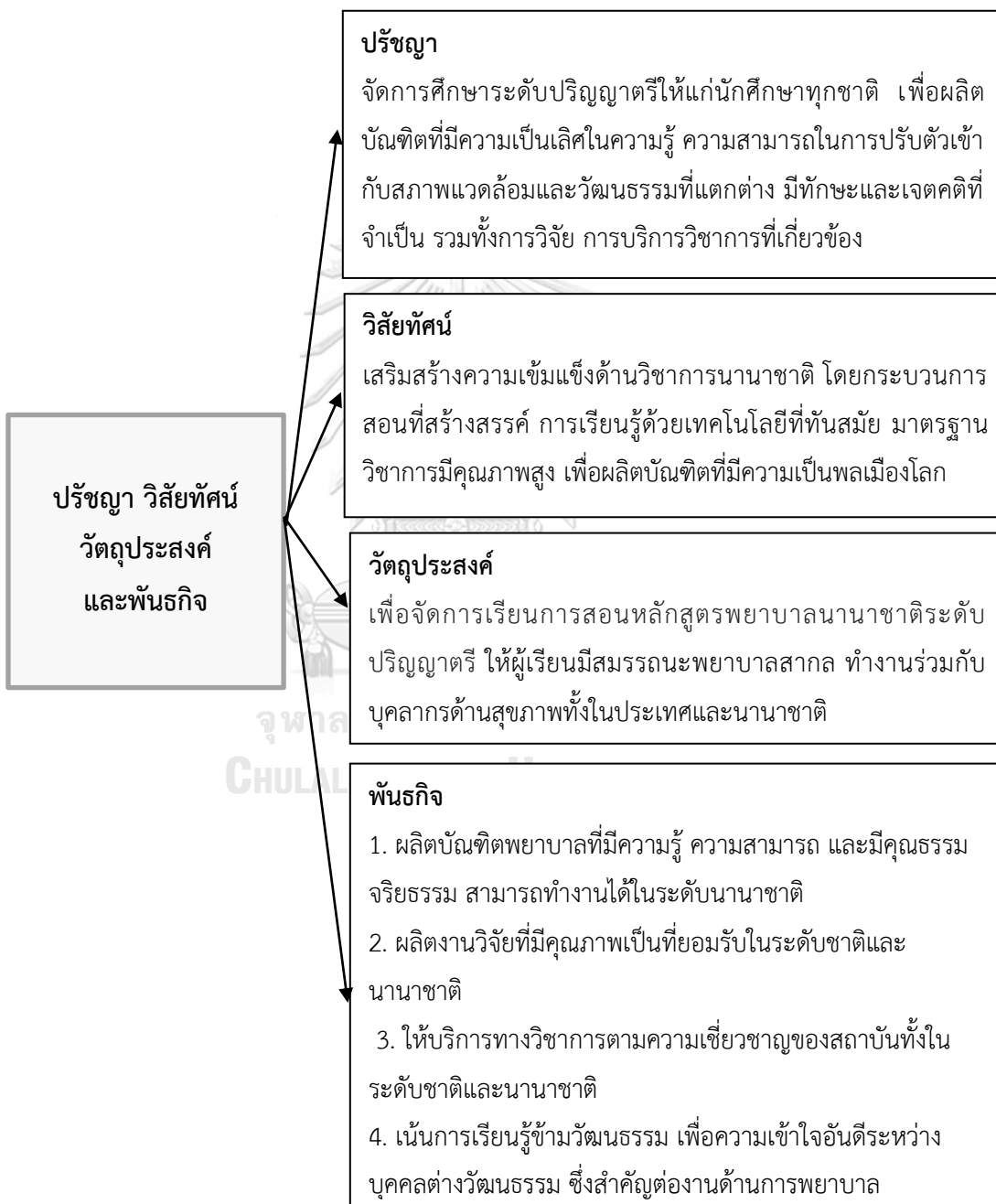
องค์ประกอบที่ 1 หลักการและเหตุผล ปรัชญา วิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ พันธกิจ และสถานภาพ
องค์กร

ภาพที่ 2 หลักการและเหตุผลของรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติของประเทศไทย

ปรัชญา วิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ และพันธกิจ

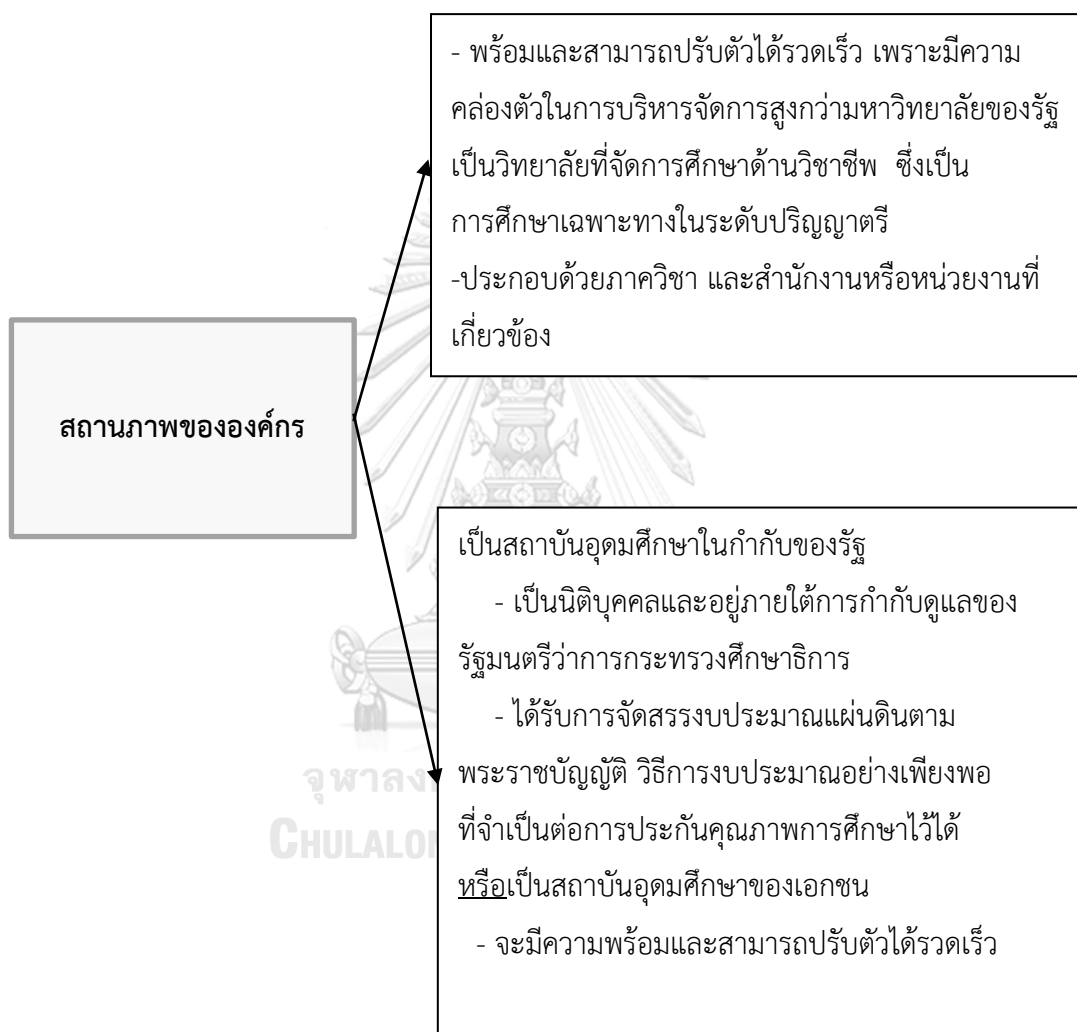
วิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ มีความเชื่อว่าการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติระดับปริญญาตรี ดังนั้นเพื่อให้บรรลุสิ่งที่มุ่งหวัง จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์ และวัตถุประสงค์ซึ่งเป็นผลลัพธ์สุดท้ายของการจัดการศึกษา พร้อมดำเนินการตามพันธกิจของสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ทั้งนี้ปรัชญา วิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์และพันธกิจเป็นฐานที่สำคัญที่จะทำให้บรรลุเป้าหมาย ดังภาพที่ 3

ภาพที่ 3 ปรัชญา วิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ และพันธกิจ

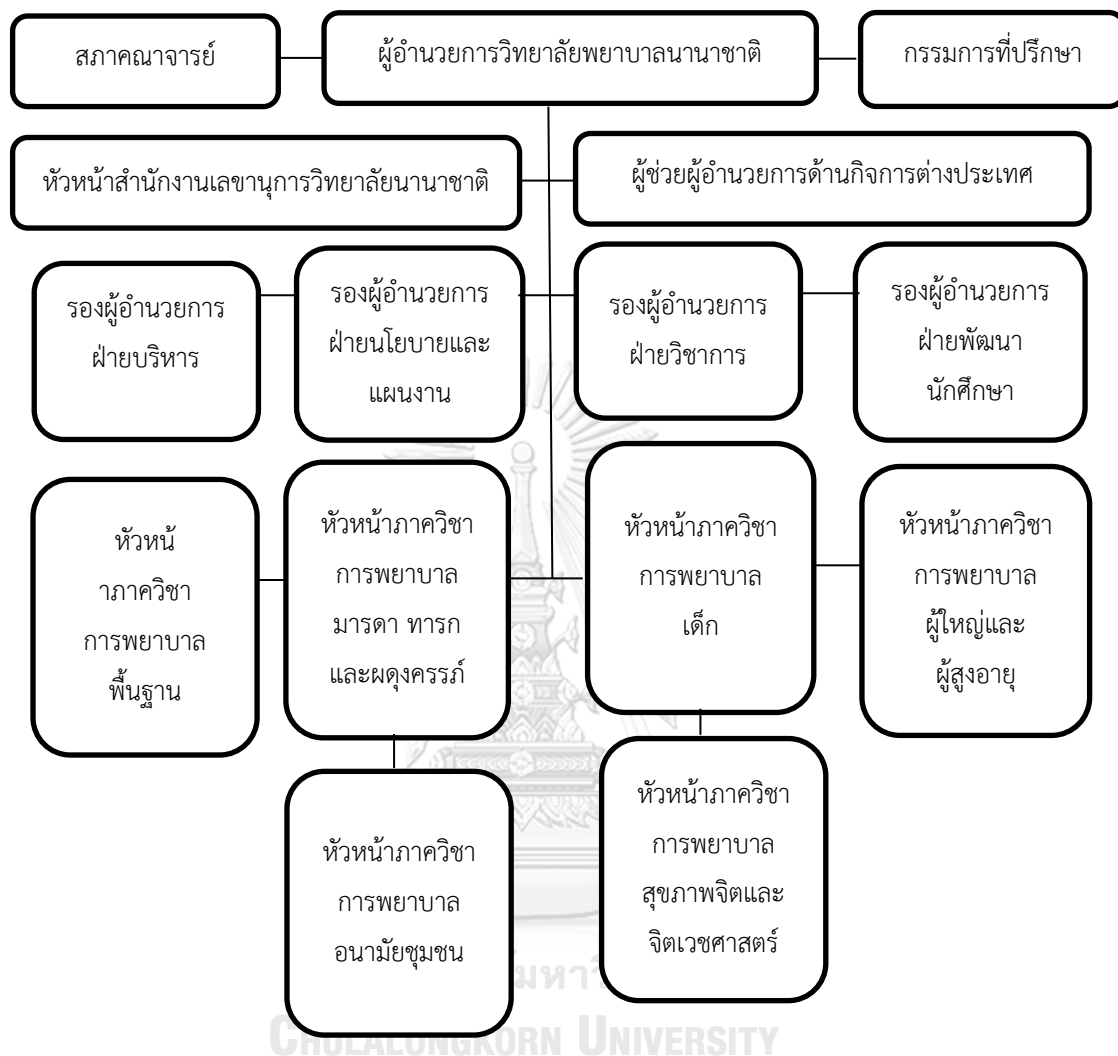
สถานภาพขององค์กร

ใช้ชื่อว่า **วิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ** เพราะเป็นวิทยาลัยที่จัดการศึกษาด้านวิชาชีพ ซึ่งเป็นการศึกษาเฉพาะทางในระดับปริญญาตรี สถานภาพขององค์กร ดังภาพที่ 4

ภาพที่ 4 สถานภาพขององค์กร

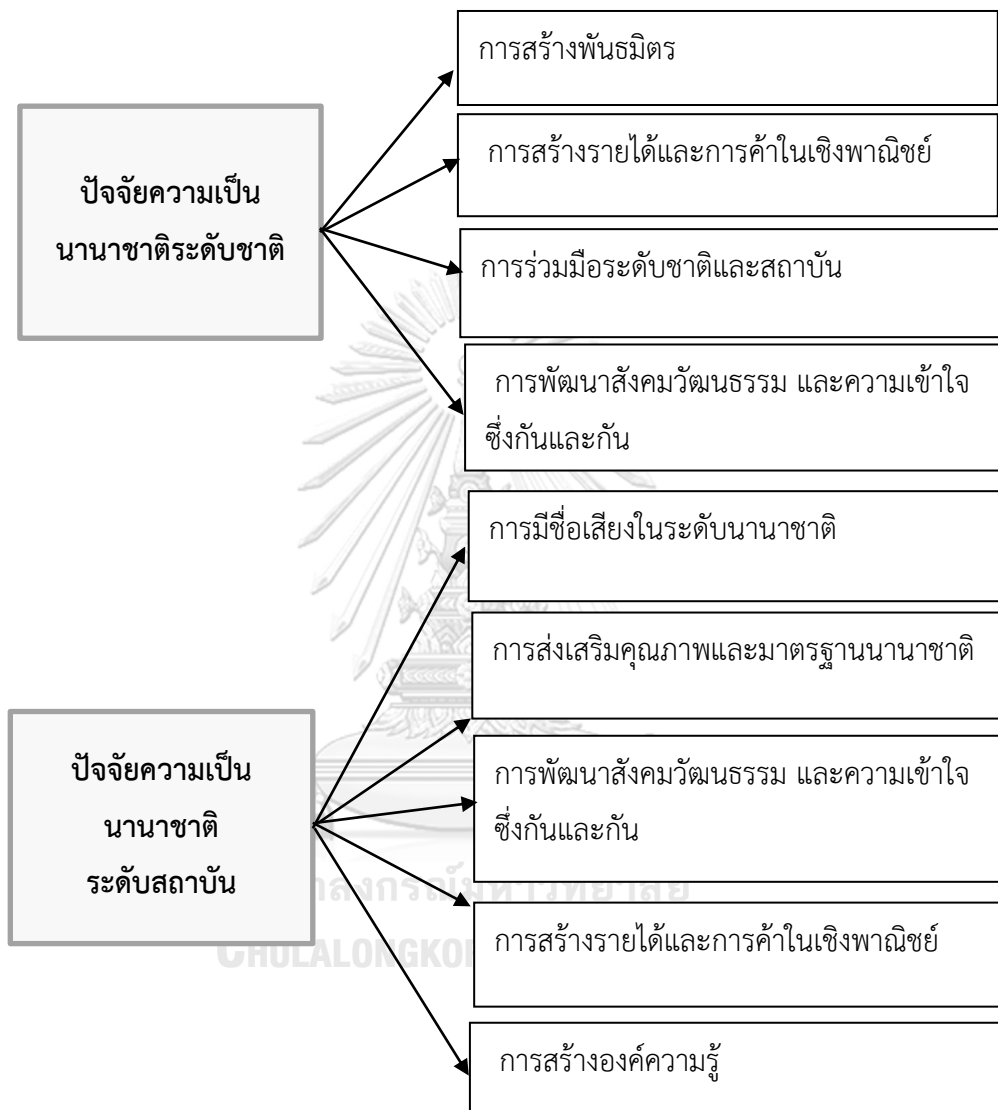
ร่างโครงสร้างองค์กรวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ (Organization Chart)

ภาพที่ 5 โครงสร้างองค์กร

องค์ประกอบที่ 2 ปัจจัยส่งเสริมความเป็นนานาชาติระดับชาติและระดับสถาบัน

นโยบายที่เน้นความสำคัญของความเป็นนานาชาติหรือความหลากหลายทางวัฒนธรรม ประกอบด้วยความต้องการจำเป็นของการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติที่ต้องพัฒนา ดังภาพที่ 6

ภาพที่ 6 ปัจจัยส่งเสริมความเป็นนานาชาติระดับชาติและระดับสถาบัน

จากแผนภาพของปัจจัยส่งเสริมความเป็นนานาชาติระดับชาติ มีความสอดคล้องกัน 5 องค์ประกอบย่อย คือ การสร้างพันธมิตร การสร้างรายได้และการค้าในเชิงพาณิชย์ การร่วมมือระดับชาติและสถาบัน และการพัฒนาสังคม วัฒนธรรม และความเข้าใจซึ่งกันและกัน รายละเอียดขององค์ประกอบย่อย มีดังนี้

การสร้างพันธมิตร

การร่วมมือกับพันธมิตรมีประโยชน์หลายด้าน ทั้งยังช่วยเสริมความเชี่ยวชาญของบุคลากรในองค์กร ช่วยลดต้นทุนในการจัดการศึกษา ช่วยเพิ่มความสามารถในการแข่งขันเชิงธุรกิจ ทั้งยังช่วยเพิ่มช่องทางการเข้าถึงลูกค้าอีกด้วย ดังนั้นแนวทางสำคัญในการสร้างพันธมิตรของการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติมี 5 แนวทาง ดังนี้

- 1) สัญญาความร่วมมืออย่างเป็นทางการหรือบันทึกความร่วมมือ (MOU) กับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศและมีการดำเนินการตามสัญญาความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนนักศึกษา
- 2) จ้างหรือให้ทุนอาจารย์ต่างประเทศมาสอนหรือร่วมทำวิจัย
- 3) เปิดสอนหลักสูตรปริญญาร่วมกับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ (Joint Degree Program)
- 4) เปิดสอนหลักสูตรสองปริญญาร่วมกับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ (Double Degree Program)
- 5) แลกเปลี่ยนนักศึกษากับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ

การสร้างรายได้และการค้าในเชิงพาณิชย์

การจัดการศึกษานานาชาติ ถือเป็นธุรกิจบริการด้านการศึกษาระหว่างประเทศ ที่สามารถสร้างรายได้ให้ประเทศ ดังนั้นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ จึงมีความต้องการจำเป็นที่จะต้องเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ดังนี้

- 1) เปิดหลักสูตรปริญญาตรีด้านการพยาบาลเฉพาะสาขา เพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญและตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต เช่น การพยาบาลผดุงครรภ์ การพยาบาลผู้สูงอายุ
- 2) กำหนดกลยุทธ์เชิงรุกในการเพิ่มจำนวนผู้เรียนต่างชาติ เช่น การเดินทางไปตามประเทศต่าง ๆ เพื่อเสนอ หรือประชาสัมพันธ์หลักสูตร (Roadshow)

การร่วมมือระดับชาติและสถาบัน

การเสริมสร้างบทบาทของประเทศไทยในการเป็นศูนย์กลางการศึกษานานาชาติ ตามนโยบายของประเทศนั้น การปล่อยให้เป็นการกิจของสถาบันการศึกษาเพียงลำพังอาจไม่ประสบความสำเร็จ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่รัฐบาลจะต้องเข้ามามีบทบาทในการสนับสนุนช่วยเหลือ

(Supporting) อำนวยความสะดวก (Facilitating) ด้วยการช่วยเหลือในการโฆษณาประชาสัมพันธ์ ซึ่งสามารถทำได้โดยการจัดให้มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยประชาสัมพันธ์หลักสูตร เช่น กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการต่างประเทศ

การพัฒนาสังคม วัฒนธรรม และความเข้าใจซึ่งกันและกัน

การจัดการศึกษานานาชาติจะช่วยพัฒนาประเทศไทยให้มีความเข้มแข็ง ทั้งด้านสังคม และวัฒนธรรม ทั้งนี้จะช่วยแสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรมของชาติไทย และช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในความหลากหลายทางวัฒนธรรม ดังนั้น ในการจัดการศึกษานานาชาติจึงมีความต้องการจำเป็น ดังนี้

1) จัดให้มีหน่วยกิจการนักศึกษานานาชาติ (International Student Affair) ส่งเสริมความเข้าใจด้านวัฒนธรรมนานาชาติแก่นักศึกษา

2) ปฐมนิเทศและการจัดอบรมพิเศษให้แก่นักศึกษาที่มาจากต่างประเทศให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบัน และวัฒนธรรมไทย

จากแผนภาพของปัจจัยความเป็นนานาชาติระดับสถาบัน มีความสอดคล้องกัน 4 องค์ประกอบย่อย คือ การมีชื่อเสียงในระดับนานาชาติ การส่งเสริมคุณภาพและมาตรฐานนานาชาติ การพัฒนาผู้เรียนและผู้สอนและการสร้างองค์ความรู้ รายละเอียดขององค์ประกอบย่อย มีดังนี้

การมีชื่อเสียงในระดับนานาชาติ

ความสำคัญของการจัดการศึกษานานาชาติ ประการหนึ่ง คือ ช่วยขยายโอกาสทางการศึกษาของประเทศไทยและช่วยสร้างสถาบันให้เป็นที่รู้จักในระดับภูมิภาคและนานาชาติ โดยมีความต้องการจำเป็นที่จะต้องดำเนินการ ดังนี้

1) แลกเปลี่ยนอาจารย์และนักศึกษากับต่างประเทศอย่างต่อเนื่องจนชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก

2) มีอาจารย์ชาวต่างชาติร่วมในการพัฒนาและประเมินหลักสูตร

การส่งเสริมคุณภาพและมาตรฐานนานาชาติ

การควบคุมการจัดการศึกษานานาชาติ ด้วยการส่งเสริมคุณภาพและมาตรฐานนานาชาติ จะช่วยสร้างความมั่นใจและความพึงพอใจให้กับผู้ใช้บริการด้านธุรกิจการศึกษานานาชาติ ดังนั้น วิทยาลัยพยาบาลนานาชาติจะต้องมีระบบและกลไกในการประกันคุณภาพตามมาตรฐานนานาชาติ จัดการหอพักนักศึกษาให้ได้มาตรฐานและมีสิ่งแวดล้อมที่มีความเป็นนานาชาติ เช่น ห้องทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม ห้องปฏิบัติการทางศาสนา

การพัฒนาผู้เรียนและผู้สอน

ผู้สอนมีความสำคัญอย่างมากในการจัดการศึกษานานาชาติ สาขาพยาบาลศาสตร์ ต้องมีทักษะทั้งด้านวิชาการทางการพยาบาล ทักษะปฏิบัติการพยาบาลผู้ป่วย และทักษะด้านภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี เพื่อที่จะถ่ายทอดความรู้และทักษะปฏิบัติสู่ผู้เรียน นอกจากนี้ยังต้องพัฒนาทักษะด้านการวิจัยและนวัตกรรม เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ๆให้เกิดขึ้น ดังนั้นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ มีความต้องการจำเป็นที่จะต้องพัฒนาผู้สอนตั้งแต่ก่อนเปิดหลักสูตรและต้องมีแผนการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ในการพัฒนาผู้เรียน เพื่อให้ได้คุณลักษณะบัณฑิต ตามวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาตามที่วิทยาลัยตั้งไว้ จะต้องมีการวางแผนและดำเนินการตามแผนการพัฒนาผู้เรียนทั้งก่อนเข้าศึกษาและในระหว่างที่ศึกษาอยู่อย่างต่อเนื่อง จึงมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาผู้เรียน โดยกำหนดให้การศึกษา อบรม ฝึกงานในต่างประเทศเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ทั้งนี้จะต้องมีการเตรียมผู้เรียนก่อนไป จัดให้มีระบบการสนับสนุนการเรียนรู้ของนักศึกษา พร้อมกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ และประเมินผลลัพธ์ที่เกิดจากการศึกษา อบรม ฝึกงาน

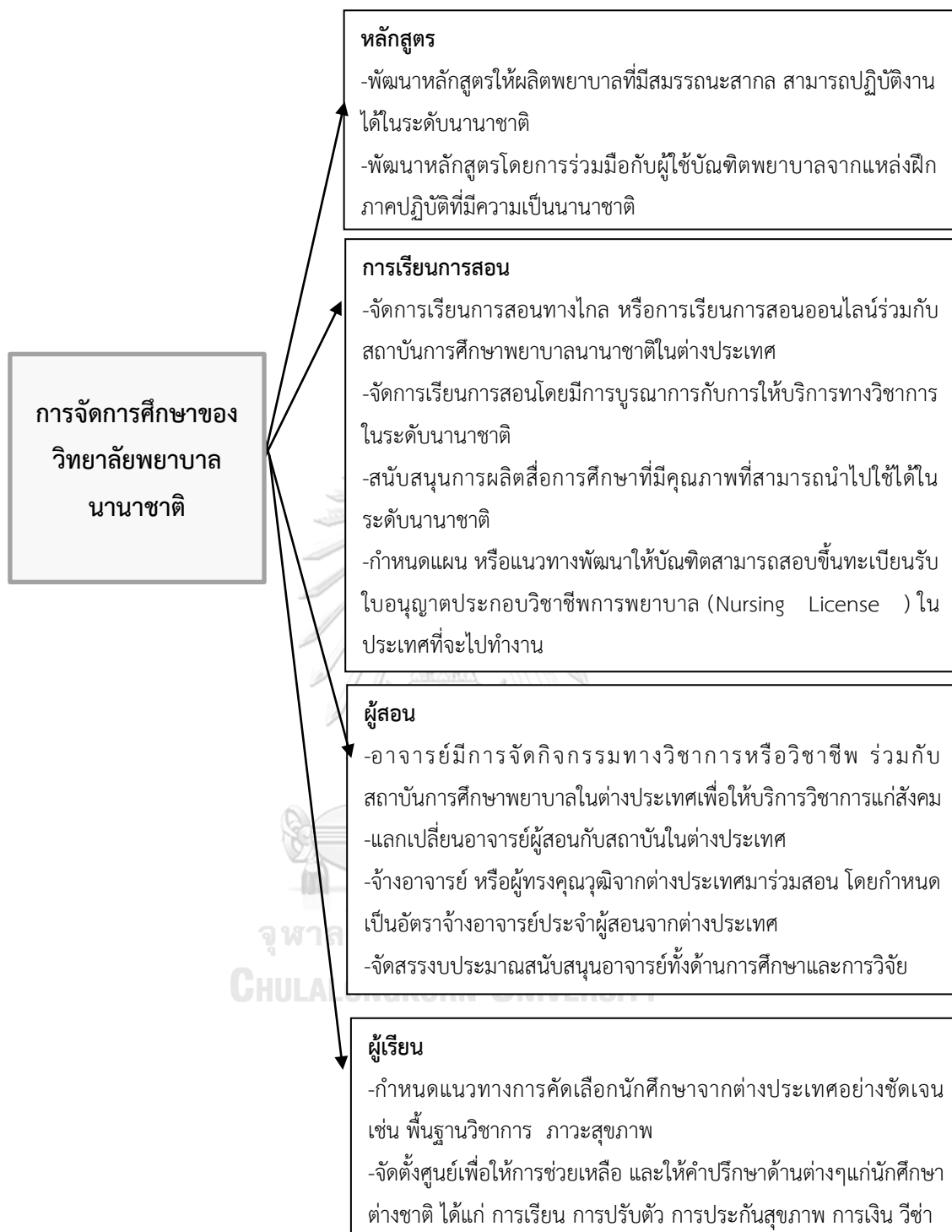
การสร้างองค์ความรู้

ในการสร้างให้วิทยาลัยเป็นที่รู้จักและมีชื่อเสียงในระดับนานาชาติ ภารกิจหลักประการหนึ่ง คือ การบริหารงานวิจัย ดังนั้น เพื่อพัฒนาสู่การเป็นวิทยาลัยวิจัยชั้นนำของประเทศ ภูมิภาคเอเชีย และนานาชาติจึงมีความต้องการจำเป็นที่จะต้องดำเนินการ ดังนี้

1. จัดสรรงบประมาณสนับสนุนด้านการวิจัยในระดับนานาชาติ
2. ส่งเสริมให้อาจารย์ได้สร้างและเผยแพร่ผลงานวิจัย โดยร่วมมือกับต่างประเทศในการทำวิจัย หรือแสวงหาทุนวิจัยในระดับนานาชาติ

องค์ประกอบที่ 3 การจัดการศึกษาของวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ

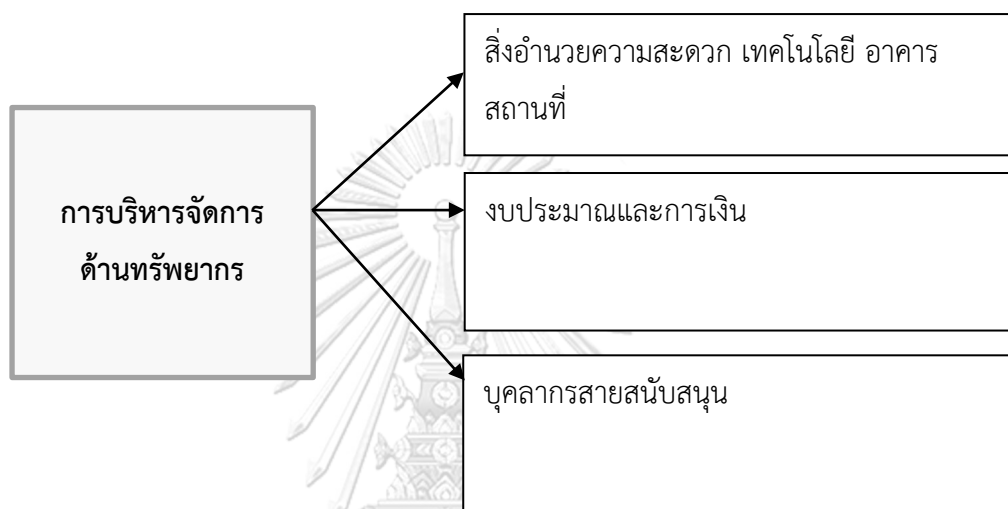
องค์ประกอบการจัดการศึกษาของวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ ครอบคลุมองค์ประกอบย่อย ด้านหลักสูตร การเรียนการสอน ผู้สอน และผู้เรียน จากการวิเคราะห์ และสังเคราะห์ความต้องการจำเป็นของการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติที่ต้องดำเนินการ ดังภาพที่ 7

ภาพที่ 7 การจัดการศึกษา

องค์ประกอบที่ 4 : การบริหารจัดการ

การบริหารจัดการด้านทรัพยากร มีความสำคัญในการจัดการศึกษาของของวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ เพราะเป็นปัจจัยเกื้อหนุน องค์ประกอบนี้ครอบคลุมถึง สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี อาคาร สถานที่ งบประมาณและการเงิน และบุคลากรสายสนับสนุน ดังภาพที่ 8

ภาพที่ 8 การบริหารทรัพยากร

สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี อาคาร สถานที่

สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี อาคาร สถานที่ เป็นทรัพยากรด้านกายภาพ สำหรับการจัดการศึกษา รวมทั้งเครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติมีความจำเป็นต้องดำเนินการ ดังนี้

1) มีศูนย์การศึกษานานาชาติ (International Office) สำหรับให้บริการหรือประสานงานด้านนานาชาติกับหน่วยงานในต่างประเทศ

2) จัดสวัสดิการในการดูแลสุขภาพนักศึกษาต่างชาติ

3) มีศูนย์อาหารที่เป็นนานาชาติเพื่อให้บริการแก่นักศึกษาที่มีความแตกต่างกันทางเชื้อชาติและศาสนา

4) ส่งเสริมสนับสนุนการเรียนรู้ทันสมัย เพื่อช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีสมรรถนะพยาบาลสากล เช่น ห้องปฏิบัติการพยาบาล ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์

งบประมาณและการเงิน

งบประมาณและการเงินของวิทยาลัยรับการสนับสนุนงบประมาณส่วนหนึ่งจากกระทรวงศึกษาธิการและอีกส่วนหนึ่งได้รับงบประมาณสนับสนุนในลักษณะของทุนการศึกษาจากหน่วยบริการด้านสุขภาพทั้งในและต่างประเทศ เพื่อผลิตบัณฑิตผู้มีความรู้ความสามารถ ให้กลับไปทำงานให้แก่หน่วยบริการนั้นๆ การบริหารงบประมาณและการเงินของวิทยาลัยนานาชาติ ดังนี้

- 1) งบประมาณภายในเพียงพอที่จะสนับสนุนกิจกรรมความเป็นนานาชาติ เช่น การจ้างอาจารย์ชาวต่างชาติ การเชิญผู้ทรงคุณวุฒิมาแลกเปลี่ยนงานวิจัยหรือวิชาการ การแลกเปลี่ยนอาจารย์
- 2) ช่วยเหลือด้านการเงินแก่นักศึกษาต่างชาติที่มีปัญหาด้านการเงิน เช่น ให้ออมแบบมีเงื่อนไข ทุนผู้ช่วยวิจัย
- 3) ระบบการเบิกและจ่ายงบประมาณคล่องตัว รวดเร็ว เอื้อต่อการดำเนินงานด้านการศึกษาพยาบาลนานาชาติ
- 4) วิเคราะห์และบริหารความเสี่ยงด้านการเงินและงบประมาณ

บุคลากรสายสนับสนุน

บุคลากรสายสนับสนุน หมายถึง เจ้าหน้าที่ที่มีวุฒิการศึกษาอื่น ๆ ที่ทำหน้าที่สนับสนุนการจัดการเรียนการสอน และการบริหารงาน ได้แก่ เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป เจ้าหน้าที่ที่ สโสดทัศนูปกรณ์ เจ้าหน้าที่การเงิน เจ้าหน้าที่ห้องปฏิบัติการพยาบาล บรรณารักษ์ เป็นต้น วิทยาลัยพยาบาลนานาชาติมีความต้องการจำเป็นต้องด้านบุคลากรสายสนับสนุน ดังนี้

- 4) บุคลากรสายสนับสนุนมีความรู้ความสามารถทั้งด้านการบริหารจัดการ หรือด้านวิชาการโดยสามารถติดต่อสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้
- 5) มีระบบการให้แรงจูงใจบุคลากรสายสนับสนุน เพื่อให้คงอยู่ในงานในระยะยาว เช่น การพัฒนาสมรรถนะการทำงาน ความก้าวหน้าในงาน
- 6) ผู้จัดการหรือผู้บริหารโปรแกรมที่เป็นบุคลากรสายสนับสนุน มีความรู้ความสามารถด้านการบริหารจัดการและเทคนิคหรือวิชาการในระดับนานาชาติ

การประเมินความเหมาะสมของร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย

เมื่อได้ร่างรูปแบบการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทยแล้ว ผู้วิจัยสร้างแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบ แล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินดังแบบประเมินต่อไป

แบบตรวจสอบความเหมาะสมของร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย

เรียนท่านผู้ทรงคุณวุฒิ

ด้วยผู้วิจัยอยู่ระหว่างการดำเนินการวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย ซึ่งมีปัจจัยหลักดังต่อไปนี้

รูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย ซึ่งเป็นผลจากการสังเคราะห์ และบูรณาการข้อมูล ดังต่อไปนี้ 1) ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติในประเทศไทยและการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตร์ที่ดีในต่างประเทศ 2) ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นเพื่อเตรียมความพร้อมในการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย 3) พัฒนารูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย

ในการนี้ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์ท่านตรวจสอบความเหมาะสมของร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย และให้ข้อเสนอแนะ ตามเอกสารแนบหมายเลข 1 โดยผู้วิจัยได้แนบตารางสรุปวัตถุประสงค์และขั้นตอนการวิจัย เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาตามเอกสารแนบหมายเลข 2

ขอพระคุณท่านผู้ทรงคุณวุฒิเป็นอย่างสูงที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ด้วยความเคารพอย่างสูง
อุไร นิโรธนันท์

แบบประเมินความเหมาะสมของร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย

ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสมของร่างรูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย ดังนี้

ตอนที่ 1 ความคิดเห็นต่อปัจจัยส่งเสริมความเป็นนานาชาติระดับชาติ

รายการ	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
1.1 การสร้างพันธมิตร					
1) MOU การแลกเปลี่ยนนักศึกษา					
2) จำ หรือให้ทุนอาจารย์ต่างประเทศมาสอนหรือร่วมทำวิจัย					
3) เปิดสอนหลักสูตรปริญญาร่วมกับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ (Joint Degree Program)					
4) เปิดสอนหลักสูตรสองปริญญาร่วมกับสถาบันการศึกษาพยาบาล ในต่างประเทศ (Double Degree Program)					
5) แลกเปลี่ยนนักศึกษา กับสถาบันการศึกษาพยาบาล ในต่างประเทศ					
1.2 การสร้างรายได้และการค้าในเชิงพาณิชย์					
1) เปิดหลักสูตรปริญญาตรีด้านการพยาบาลเฉพาะสาขา เพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญและตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต เช่น การพยาบาลผดุงครรภ์ การพยาบาลผู้สูงอายุ					
2) กำหนดกลยุทธ์เชิงรุกในการเพิ่มจำนวนผู้เรียนต่างชาติ เช่น การเดินทางไปตามประเทศต่าง ๆ เพื่อเสนอ หรือ ประชาสัมพันธ์หลักสูตร (Roadshow)					
1.3 การร่วมมือระดับชาติและสถาบัน					
1) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยประชาสัมพันธ์หลักสูตร เช่น กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการต่างประเทศ					

รายการ	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
1.4 การพัฒนาสังคม วัฒนธรรม และความเข้าใจซึ่งกันและกัน					
1) จัดให้มีหน่วยกิจการนัศึกษานานาชาติ (International Student Affair) ส่งเสริมความเข้าใจด้านวัฒนธรรมนานาชาติแก่นักศึกษา					
2) ปฐมนิเทศและการจัดอบรมพิเศษให้แก่นักศึกษาที่มาจากต่างประเทศให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันและวัฒนธรรมไทย					

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อปัจจัยส่งเสริมความเป็นนานาชาติระดับสถาบัน

รายการ	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
2.1 การมีชื่อเสียงในระดับนานาชาติ					
1) แลกเปลี่ยนอาจารย์ และนักศึกษากับต่างประเทศอย่างต่อเนื่องจนชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก					
2) มีอาจารย์ชาวต่างชาติร่วมในการพัฒนาและประเมินหลักสูตร					
2.2 การส่งเสริมคุณภาพและมาตรฐานนานาชาติ					
1) หอพักนักศึกษาได้มาตรฐาน และมีสิ่งแวดล้อมที่มีความเป็นนานาชาติ เช่น ห้องทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม ห้องปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนา					
2.3 การพัฒนาผู้เรียน และผู้สอน					
1) กำหนดให้การศึกษ อบรม ดูงานในต่างประเทศเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา					
2.4 การสร้างองค์ความรู้					
1) จัดสรรงบประมาณสนับสนุนด้านการวิจัยในระดับนานาชาติ					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติ

รายการ	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
3.1 การจัดการศึกษา					
3.1.1 หลักสูตร					
1) พัฒนาหลักสูตรให้ผลิตพยาบาลที่มีสมรรถนะสากล สามารถปฏิบัติงานได้ในระดับนานาชาติ					
2) พัฒนาหลักสูตรโดยการร่วมมือกับผู้ใช้บัณฑิตพยาบาลจากแหล่งฝึกภาคปฏิบัติที่มีความเป็นนานาชาติ					
3.1.2 การจัดการเรียนการสอน					
1) จัดการเรียนการสอนทางไกล หรือการเรียนการสอนออนไลน์ ร่วมกับสถาบันการศึกษาพยาบาลนานาชาติในต่างประเทศ					
2) สนับสนุนการผลิตสื่อการศึกษาที่มีคุณภาพที่สามารถนำไปใช้ได้ ในระดับนานาชาติ					
3) กำหนดแผน หรือแนวทางพัฒนาให้บัณฑิตสามารถสอบขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาล (Nursing License) ในต่างประเทศที่จะไปทำงาน					
3.1.3 ผู้สอน					
1) แลกเปลี่ยนอาจารย์ผู้สอนกับสถาบันในต่างประเทศ					
2) อาจารย์มีการจัดกิจกรรมทางวิชาการ หรือวิชาชีพ ร่วมกับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศเพื่อให้ บริการวิชาการแก่สังคม					
3) จ้างอาจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิจากต่างประเทศมาร่วมสอน โดย กำหนดเป็นอัตราจ้างอาจารย์ประจำผู้สอนจากต่างประเทศ					
4) จัดสรรงบประมาณสนับสนุนอาจารย์ทั้งด้านการศึกษา และการวิจัย					
3.1.4 ผู้เรียน					
1) กำหนดแนวทางการคัดเลือกนักศึกษาจากต่างประเทศ อย่างชัดเจนเช่น พื้นฐานวิชาการ ภาวะสุขภาพ					
2) จัดตั้งศูนย์เพื่อให้การช่วยเหลือ และให้คำปรึกษาด้านต่าง ๆ แก่นักศึกษาต่างชาติ ได้แก่ การเรียน การปรับตัว การประกัน สุขภาพ การเงิน วีซ่า					

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการ

รายการ	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
4.1 การบริหารจัดการ					
4.1.1 ทรัพยากร สนับสนุน อาคาร สถานที่					
1) มีศูนย์อาหารที่เป็นนานาชาติเพื่อให้บริการแก่นักศึกษาที่มีความแตกต่างกันทางเชื้อชาติและศาสนา					
2) มีศูนย์การศึกษานานาชาติ (International Office) สำหรับให้บริการหรือประสานงานด้านนานาชาติกับหน่วยงานในต่างประเทศ					
3) ช่วยเหลือด้านการเงินแก่นักศึกษาต่างชาติที่มีปัญหาทางการเงิน เช่น ให้ทุนแบบมีเงื่อนไข ทุนผู้ช่วยวิจัย					
4) จัดสวัสดิการในการดูแลสุขภาพนักศึกษาต่างชาติ					
4.1.2 การบริหารการเงิน และประมาณ					
1) งบประมาณภายในเพียงพอที่จะสนับสนุนกิจกรรมความเป็นนานาชาติ เช่น การจ้างอาจารย์ชาวต่างชาติ การเชิญผู้ทรงคุณวุฒิมาแลกเปลี่ยนงานวิจัย หรือวิชาการ การแลกเปลี่ยนอาจารย์					
2) ระบบการเบิกและจ่ายงบประมาณคล่องตัว รวดเร็ว เอื้อต่อการดำเนินงานด้านการศึกษาพยาบาลนานาชาติ					
3) วิเคราะห์และบริหารความเสี่ยงด้านการเงินและงบประมาณ					
อื่นๆ (โปรดระบุ) ข้อเสนอแนะ/					

ภาคผนวก ซ
แบบสอบถามข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการจัดการการศึกษาพยาบาลศาสตร์นานาชาติ
ในประเทศไทย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แบบสอบถามข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการจัดการการศึกษาพยาบาลศาสตรนานาชาติ ในประเทศไทย

กราบเรียนผู้ทรงคุณวุฒิ

ด้วยดิฉัน นางอุไร นิโรธนันท์ นิสิตหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย (DEVELOPMENT OF AN INTERNATIONAL NURSING COLLEGE MODEL IN THAILAND) โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิภา ปรัชญพฤทธิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.ปทีป เมธาคุณวุฒิ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมงานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันการจัดการศึกษาพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย และการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตร์ที่ดีในต่างประเทศ 2) วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นเพื่อเตรียมความพร้อมในการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย 3) พัฒนารูปแบบการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติในประเทศไทย 4) นำเสนอข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตรนานาชาติในประเทศไทย

ผู้วิจัยใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โดยการให้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการจัดการการศึกษาพยาบาลศาสตรนานาชาติในประเทศไทย

ขอขอบพระคุณสำหรับความคิดเห็นของท่าน
นางอุไร นิโรธนันท์
นิสิตหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาอุดมศึกษา
ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**แบบสอบถามข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการจัดการการศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิต
ในประเทศไทย**

หลักการและเหตุผล

ข้อที่	ประเด็น	ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย
	หลักการและเหตุผลการจัดตั้งวิทยาลัยพยาบาล นานาชาติในประเทศไทย	
1)	เพื่อตอบสนองนโยบายการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษากับความเป็นนานาชาติของประเทศไทย	
2)	เพื่อเป็นวิทยาลัยนานาชาติเฉพาะทางด้านการศึกษาพยาบาล ผลิตบัณฑิตพยาบาลที่มีสมรรถนะในทักษะวิชาชีพการพยาบาล	
3)	เพื่อเพิ่มศักยภาพการจัดการศึกษาพยาบาล การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน เพื่อเป็นศูนย์กลางการศึกษาของภูมิภาค (Nursing Education Hub) ที่จะผลิตพยาบาลวิชาชีพที่มีคุณภาพ มีสมรรถนะสากล	
4)	เพื่อยกระดับและส่งเสริมความเป็นเลิศของสถาบันการศึกษาพยาบาลไปสู่การเป็นศูนย์กลางทางการศึกษา การให้บริการวิชาการ การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม ในระดับภูมิภาคเอเชียและนานาชาติ	
5)	เพื่อผลิตบัณฑิตพยาบาล ให้สามารถทำงานเพื่อตอบสนองความต้องการด้านสุขภาพของบุคคลที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ทั้งในระดับชาติ ภูมิภาคและนานาชาติ	

ปรัชญา วิสัยทัศน์ เป้าหมาย และพันธกิจ

ชื่อที่	ประเด็น	ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย
	<p>ปรัชญา</p> <p>วิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ จัดการศึกษาระดับปริญญาตรีให้แก่นักศึกษาทุกชาติ ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และนานาชาติ เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความเป็นเลิศในความรู้ ความสามารถในการปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมที่แตกต่าง มีทักษะและเจตคติที่จำเป็นต่อประชาคมโลก มีความรับผิดชอบ รวมทั้งการวิจัย การบริการวิชาการที่เกี่ยวข้องกับงานนานาชาติ และจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรม</p>	
	<p>วิสัยทัศน์</p> <p>วิทยาลัยนานาชาติมุ่งก้าวหน้า เสริมสร้างความเข้มแข็งด้านวิชาการนานาชาติ โดยกระบวนการสอนที่สร้างสรรค์ การเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย มาตรฐานวิชาการมีคุณภาพสูง เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความเป็นพลเมืองโลก</p>	
	<p>เป้าหมาย</p> <p>เพื่อจัดการเรียนการสอนหลักสูตรพยาบาลนานาชาติระดับปริญญาตรี ให้ผู้เรียนมีสมรรถนะพยาบาลสากล ทำงานร่วมกับบุคลากรด้านสุขภาพทั้งในประเทศและนานาชาติ</p>	
	<p>พันธกิจ</p> <p>1) ผลิตบัณฑิตพยาบาลที่มีความรู้ ความสามารถ และมีคุณธรรม จริยธรรม สามารถทำงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพในระดับนานาชาติ</p>	

ข้อที่	ประเด็น	ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย
	2) ผลงานวิจัยที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ	
	3) ให้บริการทางวิชาการตามความเชี่ยวชาญของสถาบันทั้งในระดับชาติและนานาชาติ	
	4) ส่งเสริมวัฒนธรรมของไทยและวัฒนธรรมนานาชาติ เพื่อความเข้าใจอันดีระหว่างบุคคลต่างวัฒนธรรม ที่มีความสำคัญต่องานด้านการพยาบาล	

สถานภาพและโครงสร้างองค์กร

ข้อที่	ประเด็น	ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย
1)	เป็นสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ	
2)	เป็นสถาบันอุดมศึกษาของเอกชน	
3)	โครงสร้างองค์กร	

องค์ประกอบที่ 1 ปัจจัยส่งเสริมระดับชาติและสถาบันเพื่อการเป็นวิทยาลัยพยาบาลนานาชาติ

1.1 ปัจจัยส่งเสริมระดับชาติ

ข้อที่	ประเด็น	ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย
	1. การสร้างพันธมิตร	
1)	แลกเปลี่ยนนักศึกษากับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ	
2)	เปิดสอนหลักสูตรสองปริญญาพร้อมกับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ (Double Degree Program)	

1.1 ปัจจัยส่งเสริมระดับชาติ (ต่อ)

ข้อที่	ประเด็น	ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย
3)	เปิดสอนหลักสูตรปริญญาร่วมกับสถาบัน การศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ (Joint Degree Program)	
4)	ทำสัญญาความร่วมมือ หรือบันทึกความร่วมมือ (MOU) การแลกเปลี่ยนนักศึกษา	
5)	ทำสัญญาความร่วมมือ หรือบันทึกความร่วมมือ (MOU) ด้านการพัฒนาผู้สอน	
6)	ทำสัญญาความร่วมมือ หรือบันทึกความร่วมมือ (MOU) กับแหล่งฝึกภาคปฏิบัติ	
7)	จ้าง หรือให้ทุนอาจารย์ต่างประเทศมาร่วมสอน หรือร่วมทำวิจัย	
2. การสร้างรายได้และการค้าในเชิงพาณิชย์		
1)	กำหนดกลยุทธ์เชิงรุกในการเพิ่มจำนวนผู้เรียน ต่างชาติ เช่น การเดินทางไปตามประเทศต่าง ๆ เพื่อเสนอหรือประชาสัมพันธ์หลักสูตร (Roadshow)	
2)	เปิดหลักสูตรปริญญาตรีด้านการพยาบาลเฉพาะ สาขา เพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญและตอบสนองความ ต้องการของผู้ใช้บัณฑิต เช่น การพยาบาลและการ ผดุงครรภ์ การพยาบาลผู้สูงอายุ	
3. ความร่วมมือระดับชาติและสถาบัน		
1)	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยประชาสัมพันธ์หลักสูตร เช่น กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการต่างประเทศ	
4. การพัฒนาสังคม วัฒนธรรม และความเข้าใจ ซึ่งกันและกัน		
1)	ปฐมนิเทศและการจัดอบรมพิเศษให้แก่นักศึกษาที่มา จากต่างประเทศให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันและ วัฒนธรรมไทย	

4.1 ปัจจัยส่งเสริมระดับชาติ (ต่อ)

ข้อที่	ประเด็น	ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย
2)	จัดให้มีหน่วยกิจการศึกษานานาชาติ (International Student Affair) เพื่อส่งเสริมความเข้าใจด้านวัฒนธรรมนานาชาติแก่นักศึกษา	

4.2 ปัจจัยส่งเสริมระดับสถาบัน

ข้อที่	ประเด็น	ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย
	1. การมีชื่อเสียงในระดับนานาชาติ	
1)	แลกเปลี่ยนอาจารย์และนักศึกษากับต่างประเทศอย่างต่อเนื่องจนชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก	
2)	มีอาจารย์ชาวต่างชาติร่วมในการพัฒนาและประเมินหลักสูตร	
	2. การส่งเสริมคุณภาพและมาตรฐานนานาชาติ	
1)	หอพักนักศึกษาได้มาตรฐานและมีสิ่งแวดล้อมที่มีความเป็นนานาชาติ เช่น ห้องทำกิจกรรม แลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม ห้องปฏิบัติการทางศาสนา	
	3. การพัฒนาผู้เรียนและผู้สอน	
1)	กำหนดให้การศึกษา อบรม ดูงานในต่างประเทศเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา	
	4. การสร้างองค์ความรู้	
1)	จัดสรรงบประมาณสนับสนุนด้านการวิจัยในระดับนานาชาติ	
2)	ส่งเสริมให้อาจารย์ได้สร้างและเผยแพร่ผลงานวิจัย โดยร่วมมือกับต่างประเทศในการทำวิจัย หรือแสวงหาทุนวิจัยในระดับนานาชาติ	

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการศึกษา

ข้อที่	ประเด็น	ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย
	1. หลักสูตร	
1)	พัฒนาหลักสูตรโดยการร่วมมือกับผู้ใช้บัณฑิตพยาบาลจากแหล่งฝึกภาคปฏิบัติที่มีความเป็นนานาชาติ	
2)	พัฒนาหลักสูตรให้ผลิตพยาบาลที่มีสมรรถนะสากลสามารถปฏิบัติงานได้ในระดับนานาชาติ	
	2. การเรียนการสอน	
1)	จัดการเรียนการสอนทางไกล หรือการเรียนการร่วมกับสถาบันการศึกษาพยาบาล สอนออนไลน์นานาชาติในต่างประเทศ	
2)	กำหนดแผน หรือแนวทางพัฒนาให้บัณฑิตสามารถขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาล (Nursing License) ในประเทศที่จะไปทำงาน	
3)	จัดการเรียนการสอนโดยมีการบูรณาการกับการให้บริการทางวิชาการในระดับนานาชาติ	
4)	สนับสนุนการผลิตสื่อการศึกษาที่มีคุณภาพที่สามารถนำไปใช้ได้ในระดับนานาชาติ	
	3. ผู้สอน	
1)	แลกเปลี่ยนอาจารย์ผู้สอนกับสถาบันในต่างประเทศ	
2)	จัดสรรงบประมาณสนับสนุนอาจารย์ทั้งด้านการศึกษาและการวิจัย	
3)	จ้างอาจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิจากต่างประเทศมาร่วมสอน โดยกำหนดเป็นอัตราจ้างอาจารย์ประจำผู้สอนจากต่างประเทศ	

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการศึกษา (ต่อ)

ข้อที่	ประเด็น	ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย
4)	อาจารย์มีการจัดกิจกรรมทางวิชาการ หรือวิชาชีพ ร่วมกับสถาบันการศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ เพื่อให้บริการวิชาการแก่สังคม	
	4. ผู้เรียน	
1)	จัดตั้งศูนย์เพื่อให้การช่วยเหลือ และให้คำปรึกษาด้านต่างๆแก่นักศึกษาต่างชาติ ได้แก่ การเรียน การปรับตัว การประกันสุขภาพ การเงิน วิชา	
2)	กำหนดแนวทางการคัดเลือกนักศึกษาจากต่างประเทศอย่างชัดเจน เช่น พื้นฐานวิชาการ ภาวะสุขภาพ	

องค์ประกอบที่ 3 การบริหารจัดการ

ข้อที่	ประเด็น	ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย
	1. ทรัพยากร สนับสนุน อาคาร สถานที่	
1)	มีศูนย์การศึกษานานาชาติ (International Office) สำหรับให้บริการหรือประสานงานด้านนานาชาติกับหน่วยงานในต่างประเทศ	
2)	จัดสวัสดิการในการดูแลสุขภาพนักศึกษาต่างชาติ	
3)	มีศูนย์อาหารที่เป็นนานาชาติเพื่อให้บริการแก่นักศึกษาที่มีความแตกต่างกันทางเชื้อชาติและศาสนา	
4)	สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทันสมัย เพื่อช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีสมรรถนะพยาบาลสากล เช่น ห้องปฏิบัติการพยาบาล ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์	

องค์ประกอบที่ 3 การบริหารจัดการองค์กร (ต่อ)

ข้อที่	ประเด็น	ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย
	2. งบประมาณและการเงิน	
1)	ระบบการเบิกและจ่ายงบประมาณคล่องตัว รวดเร็ว เอื้อต่อการดำเนินงานด้านการศึกษา พยาบาลนานาชาติ	
2)	วิเคราะห์และบริหารความเสี่ยงด้านการเงิน และงบประมาณ	
3)	งบประมาณภายในเพียงพอที่จะสนับสนุนกิจกรรม ความเป็นนานาชาติ เช่น การจ้างอาจารย์ ชาวต่างชาติ การเชิญผู้ทรงคุณวุฒิมาแลกเปลี่ยน งานวิจัย หรือวิชาการ การแลกเปลี่ยนอาจารย์	
4)	ช่วยเหลือด้านการเงินแก่นักศึกษาต่างชาติ ที่มี ปัญหาด้านการเงิน เช่น ให้ทุนแบบมีเงื่อนไข	
	3. บุคลากรสายสนับสนุน	
1)	บุคลากรสายสนับสนุนมีความรู้ ความสามารถ ทั้งด้านการบริหารจัดการ หรือด้านวิชาการ โดยสามารถติดต่อสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้	
2)	มีระบบการให้แรงจูงใจบุคลากรสายสนับสนุน เพื่อให้คงอยู่ในงานในระยะยาว เช่น การพัฒนา สมรรถนะการทำงาน ความก้าวหน้าในงาน	
3)	ผู้จัดการหรือผู้บริหารโปรแกรมที่เป็นบุคลากร สายสนับสนุน มีความรู้ ความสามารถ ด้านการ บริหารจัดการ และเทคนิคหรือวิชาการในระดับ นานาชาติ	

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางอุไร นิโรธนันท์
วัน เดือน ปี เกิด	24 กรกฎาคม 2502
สถานที่เกิด	นนทบุรี
วุฒิการศึกษา	สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ปีการศึกษา 2525 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลผู้ใหญ่) คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล เมื่อปี พ.ศ. 2539
ที่อยู่ปัจจุบัน	8/29 ซอยวิภาวดีรังสิต 17 ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงจตุจักร เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

